1249

25 Kasım 2015 Çarşamba Sayı: 2015/46 - **3,5 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

64. HÜKÜMET KABİNESİ AÇIKLANDI

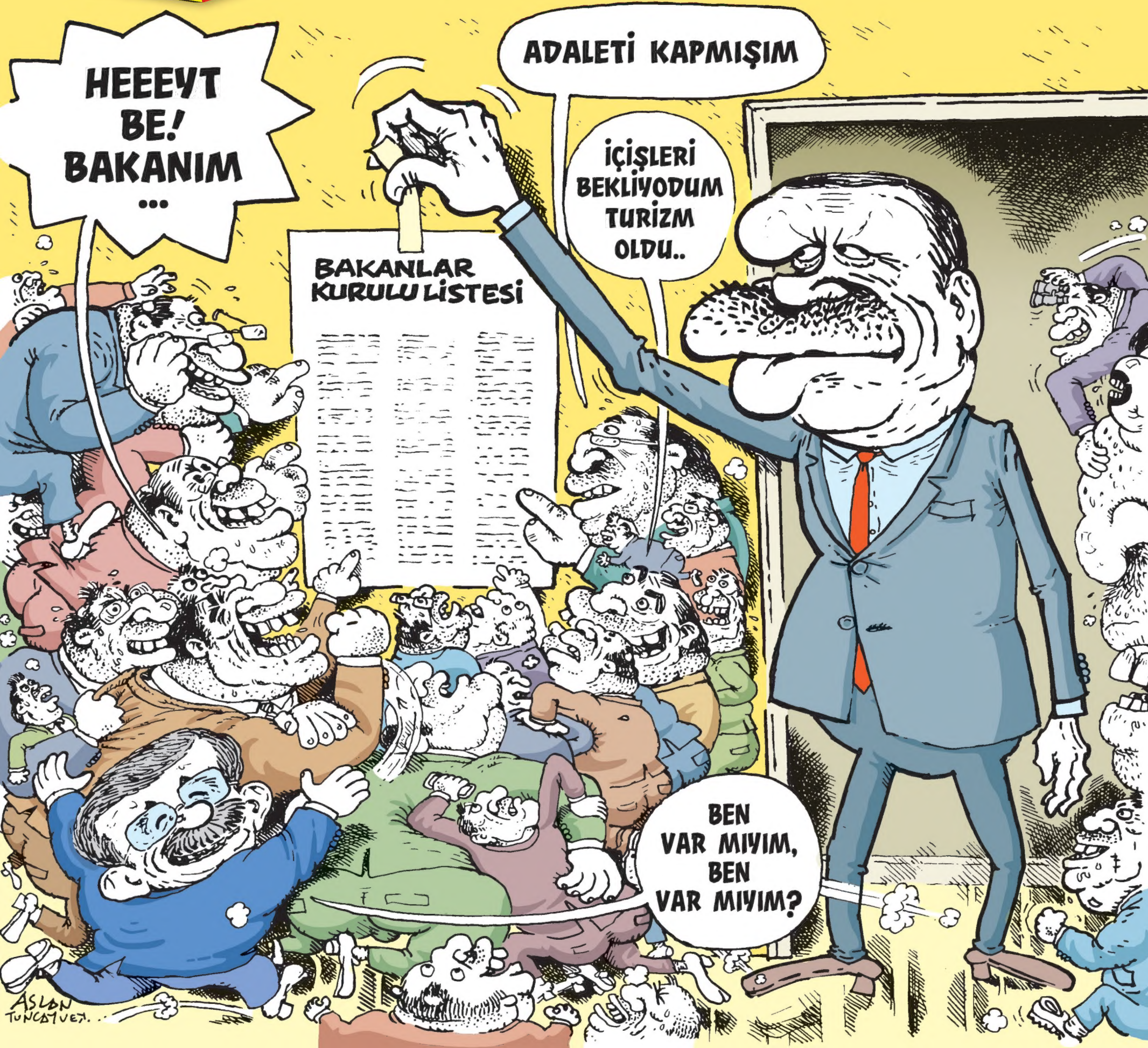

ZEHRA ÖMEROĞLU

ÖNÜ AYRI ARKASI AYRI Bİ HOŞ KİTAP; "KARİKATÜRLER" ÇIKTI! KİTAPÇINIZDAN İSTEYİNİZ...

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, annen ben çocuğum Gülizar Öflan, evet."Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır çocuğum, ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez" diyim dedim.

- Naapıyon ana ya, yakıcan mı bizi? Ağzından çıkanı kulaklarının duyduğu bi yere geç istersen.

- Ne dediğimi gayet iyi biliyorum Sıkılhan. Ceomuz, Ortadoğu ve Dünyalar Başkanı Bokhan Ardanhol ve zarif eşleri çıldırdı. Bütün gün böyle konuşuyo. Bill Gates, Ali Koç, Eczacıbaşı filan "Vahşi kapitalizm artık küreye zarar veriyo" dedi ya, zannedersem sosyetede yanlış anlaşıldı bu. Bokhan Bey, evlerden uzak, sosyalist oldu. Yüze bile vurdu ifadesi Karl Marx sakalı bıraktı kendisi...

- Ahaha...

- Gülme yoldaş. Hiç de dalga geçmiyorum ben. Az önce holding binamızın yedinci katındaki yönetici helasında bağırarak kaka yapan birini işittim. Yönetici helasının anahtarları kaldırılmış, önüne gelen giriyo... Ofisteki dekoratif fikus benjamin çiçekleri dev saksılarından sökülerek yerlerine kara lahana ve marul dikilmiş. Adminstrator Exlucive Secretary, Swift Operation Chief, Public Relation Department Menager etc tüm iş taytılları, ünvanlar kaldırıldı, herkes birbirine yoldaş filan diye sesleniyo.

- E iyiymiş. Dur ben de geliyim bari oraya...

- Hayır yavrum, çok tehlikeli, gelmemelisin. Muhafazakar cemiyetimiz burda olup bitenleri öğrenirse binayı taşlamaya gelecektir. Çocuk oyuncağı değil bu. Operasyondaki arkadaşlar Ceo'yla toplantı set ediyolar. Kendisine verilen birifte "Halka rağmen böyle şeyler yapmamalıyız, Komonistler Moskova'ya diye bağırarak holding binamızı kundaklayabilirler toplum böyle şeylere hazır değil. Hiç bi şey olmasa bile bazı ülkücüler yanlışlıkla basabilir. Patronsun sen patron kal, giy dedi tulumları" denilecek. Ama o zamana kadar bana telefon edecek olursan santraldeki yoldaşlara "Sub Comandante Gülizar'ın oğluyum" de... Pis pis gülmemelisin genç adam. Bak hâla gülüyo. Gülme diyorum lümpen piç. Bana bak, "Devrim önce çocuklarını yer" denmiştir, oraya gelirsem seni çatır çatır yerim Sıkılhan Öflan, gülmeyi kes, ört şu telefonu...

- Alo... Sıkılhan, Enes ben Enes. Ticaredin altın çocuğu, vizyon misyon inovasyon win win insanı, müteşebbis kardeşin. Seni küçük bir fırsat sunayım deye aradım. İzmir Kuş Cenneti'nde tam yedi bin yüz on bir flamingo yavrusunun yumurtadan çıktığını biliyor mıydın Sıkılhan?

- Flamingo eti mi satıcan?

- Bu da güzel vizyon, yalnız realist yaklaşmak lazım tabi. O flamingoları yedirmezler bize. Fakat inşaata kimse bi şey demez. Kuş Cenneti'ne sadece 45 dakka uzaklıkta elli dönüm bi arazi için köylülerle el sıkışmak üzereyiz. Oraya Flamingo Yolu konseptinde akıllı binalar inşaa edelim diyorum.

- Flamingo Yolu Konsepti'nde akıllı binalar... Ehehe...

- Noolacak, daha manyakça cümleler kurulabiliyo. Aç televizyonu dakka başı bu laflardan bağırıyo reklam cazgırları. Sen rızkına bak naabacan lafın saçmalığını. "Götümden acaip sözler uydurup saçmalıyorum, fakat betonarme inşaat yapıyor, çoluğumun çocuğumun rızkını temin edip nafakama bakıyorum" desem beni kim kınayabilir ki. "Flamingo Yolu" güzel konsept. Sen bul, sen bin cipe, sen koy bankaya parayı. Yalan mı konuşuyorum. Ha sen dersen ki "Kafam basmıyor, vizyonum yok, risk olmadan rızık olmaz diyenlerden değilim" o zaman daha ufak bi rızık söylüyorum. Gök taşı işi. NASA'nın Sitesi'nden baktım, R 876-W3 adı verilen ufak bir bir gök taşı dünyaya yaklaşıyor.

- "Bir gök cismi yaklaşıyor" diyorsun...

- El fırsad- yaa rızık, diyorum. Hesaplarıma göre bu taş Kastamonu İğdir civarında boz bir araziye düşecek.

- "Daş düşebülü" diyosun...

- Vizyon, misyon, inovasyon, diyorum. Alıyoruz termosumuzu, çadırımızı teleskobumuzu, oriya yerleşip taşı bekliyoruz. Taş düşende, derhal işletme haklarını satın alıp ekmeğimize bakıyoruz. Taşı irili ufaklı parçalara bölüp piyasaya veriyoruz, civara "Taşlı kahve, Uzay Bahçesi, Kır Pidesi" filan şeklinde turistik tesisler, tükan kompleksleri açıyoruz, artı, uzay konseptli akıllı binalar. Yani bi nevi ekmeğimizi taştan çıkarıyoruz, ahaha...

- Başımıza taş yağsın artık ya. Yağsın ve bitsin...

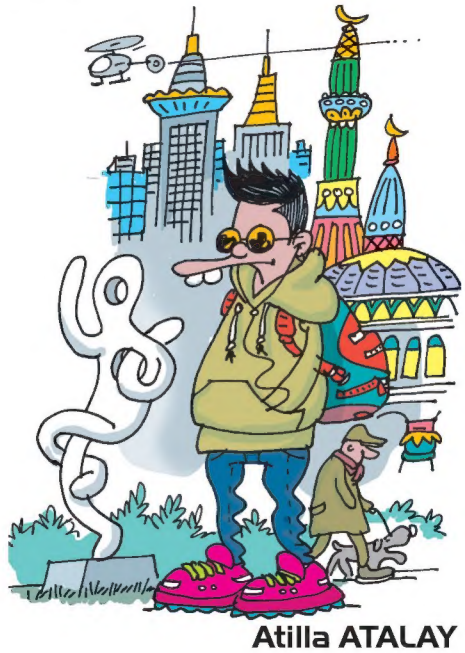

Atilla ATALAY

Bugün tv'de program yapan Hayko Bağdat, kanala kayyum atanmasının ardından işine son verildi.

HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'a suikast iddiasıyla ilgili Diyarbakır valiliği " Silahla atışa rastlanmadı" açıklaması yaptı.

Rus bombardımanının ardından 40 bin sığınmacı daha Türkiye'ye doğru yola çıktı.

TÜBİTAK Kurbağalı dereye, içilebilir su raporu verdi.

Bingöl'e düşen göktaşının parçalarını satan köylülerden vergi istendi.

Polis, Nusaybin'de sokağa çıkma yasağının kalkması için açlık grevi yapan HDP'li milletvekilerinin karşısına geçip bir tepsi baklava yedikten sonra gaz ve tazyikli suyla saldırıp hastanelik etti.

Suudi Arabistan'da şeriat mahkemesi , Filistinli şair Ashraf Fayadh'ı dinden çıktığı gerekçesiyle idama mahkum etti.

ARAMIZDAN BİRİ

EMRE ÖKSÜZ

1

2

3

PANTOLON

METİN FİDAN

DANIŞMA

23 Kasım 2015
ADSLMTRHZ
Son Ödeme günü!

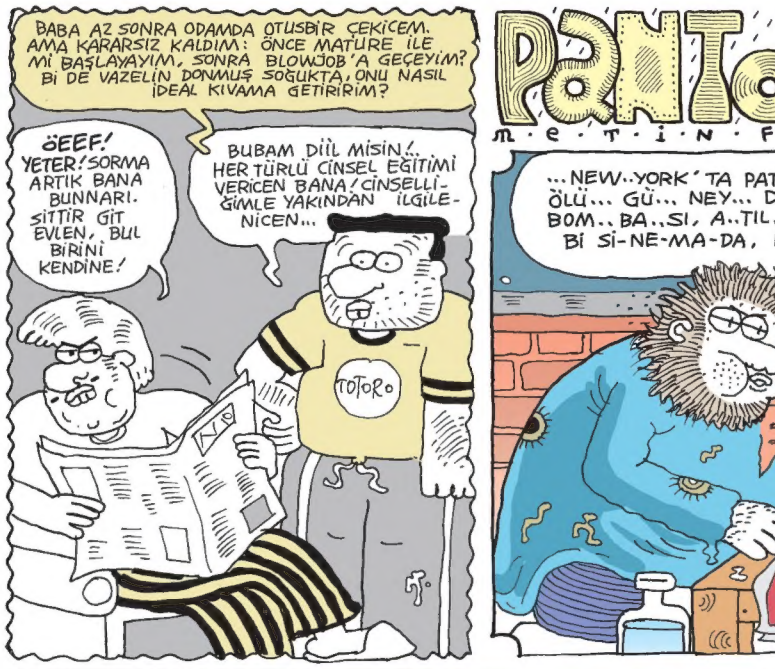

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

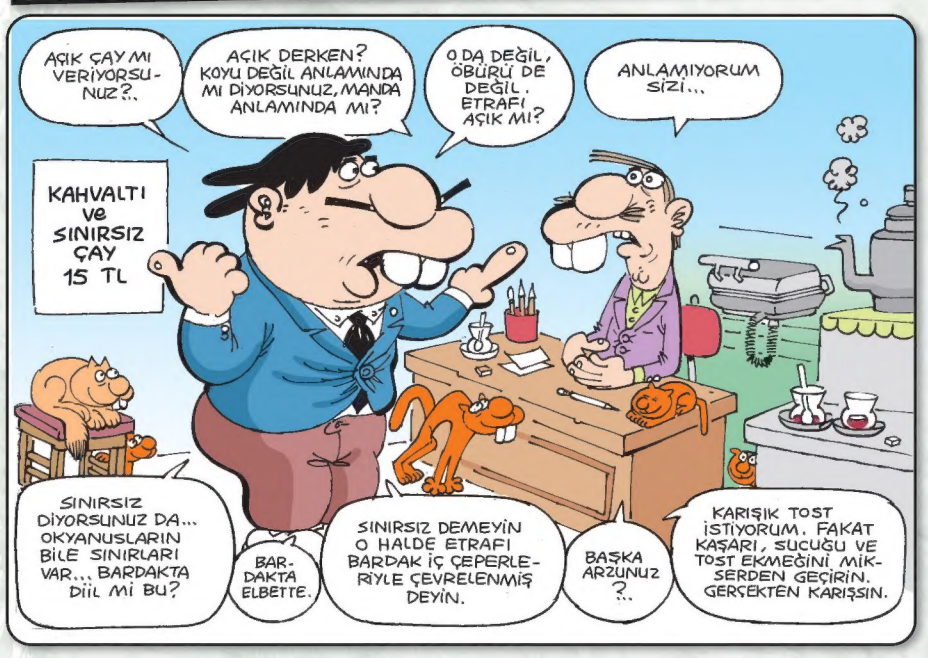

Duayen futbol yazarı saygım sonsuz sizler için yazdı...

GS-ANTALYA

Hamza Hamzaoğlu, takımının başında değil, cezalı Yusuf Şimşek, maça kümes gibi bir yerden bakıyor. Umumi manzara bu.

Dk. 9. Yasin, soldan "orta-şut-gol-avut" karışımı bir "şey" yaptı. Semih, Podolski, ve arkadaşları tam takım kuyruğa girip ıskaladı ıskaladı. Son olarak topa "hiç kimse" vurdu. Top ağlarda: 1-0.

Dk.64. Sezer'in golü geldi: 1-1

Dk.66. Rodrigez kaleye sırtı dönük vaziyetteki Podolski'ye uzattı. Podolski'nin iki sırtı mı var? Biri de bize dönük. Ne zaman döndü bu adam kaleye? Topu ne zaman tuttu, düzeltti? Top ağlarda: 2-1

Dk.80. M'Billa sağdan girdi. Hakan Balta bu atağı destekledi, M'Billa'ya resmen omuz verdi. Penaltı. Penaltıyı gole çeviren Eto'o, Cimbom taraftarına yaptığı bir takım hareketlerle, attığı golü geri almaya çalıştıysa da bunda başarılı olamadı: 2-2

Dk.91. Snayder'in serbest vuruşu sonrası Antalya kalesinin önü Çarşamba Pazarı'na döndü. On beş dakika boyunca yatan, kalkan, ters takla atan otuz beş kişi birbirine girip kimse topa dokunamayınca soldan Selçuk geldi, kalabalığın arasındaki "tüp geçit" gibi bir yoldan topu filelere yolladı: 3-2

Dk.94. Maç bitti derken, Eto'o'nun arka ayağının yanıyla havalandırdığı top, gökten, pişmiş armut gibi M'Billa'nın ağzına, pardon, ayağına düştü. Ordan da kaleye yuvarlandı: 3-3

MERSİN İDMAN YURDU – FB

Dk.8. Soldan Mehmet Topal, freni patlamış araç gibi geldi. Zik zaklar yapa yapa civarda kim varsa hepsini dolaştı. Kaleye az bişey kala, düşmek üzereyken beş on kişiyi daha ekarte edip topu Hasan Ali'ye verdi. Nerdeyse Hasan Ali vurmasa da gol olacaktı. Ama o vurmayı tercih etti: 0-1

Dk.49. Diego vites değiştire değiştire Servet'e sırt çevirdi. Motorpsiklet misali cezasahasına girerken Nani'ye süzme çam balı gibi bir pas attı. Nani topun gelişine diil de galiba gidişine vurdu. Tam anlamadım: 0-2

Dk. 57. Mehmet Topal, Mersin savunmasının sağ tarafını yiyip bitirince "bir de soluna geçiyim de orayı kemireyim" dedi. Baktı orda da kimseler yok, "kendimi niye yorayım, burdan postaya veririm gider" diye düşündü, postaladı. Posta dağıtıcısı eleman (Van Persie) zaten sabırsızlıkla bekliyordu. Aldığı iletiyi yerine teslim etti: 0-3

Dk.59. Van Persie'nin teslim ettiği iletiyi iki dakika sonra Mersin'li Nakoulma "alıcı adreste bulunamamıştır" diyerek göndericiye iade etti: 1-3

BEŞİKTAŞ – SİVAS

Maç başladı. Sivas kalecisi Šetkus topu almasıylan rakiplerini bir bir ipe dizmeye başladı. Kaptırmasa gole gidiyordu.

Şenol Hoca maçtan sonra açık seçik ifade etti. Kuvvetli lodos maçı etkiledi dedi. Gol pozisyonlarında, şiddetli rüzgar aldı Gomez'i kaydırdı, savurdu. Fırtınada ağaçlar devriliyor, Olcay ceza alanında kendi kendine devrilmiş çok mu? En son yıkılan Atiba oldu. Penaltı.

Dk. 44. Gomez vurdu, kaleci "Dünya yuvarlak, hep sağa uzanırsam sol köşeye varırım." diye düşündü. Olmadı. Ters köşe: 1-0

Okan Buruk şov. Kendine has ritmi ve figürleriyle hakeme itiraz ederken yaptığı çılgın dans 2016 kışında gece kulüplerinde gençleri coşturacak.

Beşiktaş gol pozisyonlarını havuzdaki balıklara altın saçar gibi saçtı.

Dk.90+2. Oğuzhan geldi, sanki maçta değil de evinde koltuğunda oturuyormuş kadar sakin, uzaktan kumandayla kanal değiştirir gibi rahat maçın skorunu değiştirdi: 2-0

"Beşiktaş'ın penaltısı penaltı mıydı?" diye sorarsanız... Sormayın diyemem.

Hepinize SAYGIM SONSUZ.

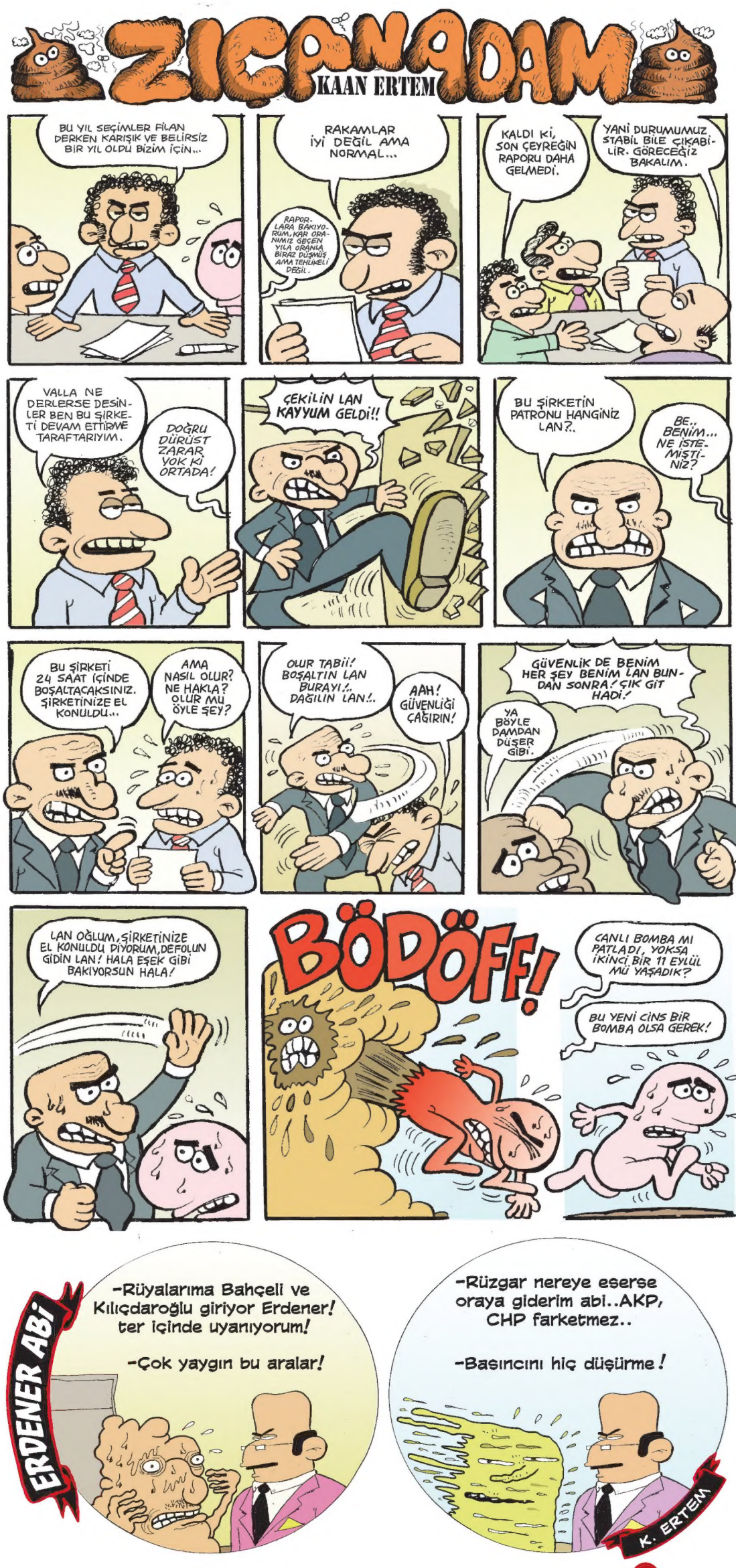

STADYUMLARDA "TAAMMÜDEN CEHALET" AYDINLANMA MAÇI VE BOK YEMEK ÜZERİNE

Selim YALÇINER

Stadyumlarda bir şeyler yapılmak isteniyor. Gerici partinin birkaç yüz yandaşı -bu sayı kendilerinin, hem de ilk ağızdan- dostluk maçının tarafı Yunanistan'ın milli marşını ıslıklıyor ve "Ya Allah Bismillah Allahu Ekber" sloganını atıyor. "Taammüden Cehalet" - Aydınlanma maçı bununla bitmiyor, silahsız insanların ve çocukların hedef alınarak "Esedullah" sloganlarıyla öldürüldüğü ve 'okumuş' olduğu halde kendi kendini "Taammüden Cehalet' grubuna sokan bir kişinin "bok yemek" üzerine oluşturduğu tartışmayla sürüyor.

Olanları sırasıyla irdelemeye çalışalım. Önce şu birkaç yüz kişi, gerici partinin gençlik kollarına mensuplarmış. Stadyuma "Ya Allah Bismillah Allahu Ekber" sloganını söyletmeye geldikleri açık. Bu arada, bin yıldan fazla bir süredir taammüden, yani bilerek isteyerek, bilinçle cahil bırakılanların kolaylıkla yapacağı türden, dostluk maçı yapılan ülkenin milli marşını da, -arada- ıslıklıyorlar. Şaşırtıcı değil.

Allah'ın adının üç kez geçtiği, zikir nakaratı kokan bu slogana gelince: Güneydoğu'da 'başarılarını' kutlayan Özel Harekat polislerine de söyletmek istiyordu bir kişi, haber filmlerine yansıdığı kadarıyla, başarılı da olamıyordu. Zikirde, ritmik olarak bir o yana bir bu yana sallanırken hep aynı söz tekrarlanıp durur. Her dinde, mezhepte, tarikatta böyle. Sallanırken yorulursun, ritmik hareket de davranışların kontrolünü beyinden alıp omurilik soğanına aktarır, bu arada tekrarlayıp durduğun sözler inanca yerleşir. Bu sözlerimi okurken aklınıza askerlik geldi değil mi, orada da aynı prensip işler, tüm askerlik yapılan yerlerde, tüm ülkelerde yani. Talim yaptırırken iyice yorarsın askeri, bu arada sınırlı sayıda sözcüğü, tümceyi tekrarlar ve tekrarlatırsın, olayı beyinden alıp omurilik soğanına aktarırsın, savaşa gönderdiğinde de, ölüme seve isteye gitmesini sağlarsın. Bu nedenle, bir ordunun 'iyi' olup olmadığını anlamak isteyenler, "Eğitimi nasıl, bol talim yapıyor muymuş?" diye sorarlar. Talimi zayıf bir ordu, savaşmaz, istese de savaşamaz.

Birkaç yüz kişi, stadyumdakileri "Ya Allah Bismillah Allahu Ekber" diye bağırtmak istiyordu da başaramadılar ya, her sloganın böyle oluştuğunu da düşünmeyin. "Tammüden Cehalet" kapsamı dışında kalanlar da sloganlar söylüyorlar ama hangi sloganların söyleneceğini uzun uzadıya tartışıp kararlaştırıyorlar. Anımsayacağımız eylemler; Tekel Direnişi, Eczacılar Direnişi, Siyanür Direnişi, Nükleer Direnişi, HES Direnişi hele de Gezi Olayı'ndaki sloganların nasıl uzun tartışmalarla tasarlandığını biliyorsunuzdur, sayamadıklarımız affetsinler. Halkın kendiliğinden direnişleri de oluyor tabii, deneyimli insanların eksikliğinde, bir bakıyorsunuz suyunun kesilmesine karşı bir yolu kapatan köylüler, başka bir slogan bilmediklerinden olacak, "Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez" sloganını söylüyorlar. Direnene duyduğumuz saygıyı eksiltmez bu durum tabii ki, ama, bir işi bilerek yapmanın öneminin vurgulanması, direnene yardım sunulması şart bu koşullarda, kanımca.

Evet, gerici partiye 'kitle tabanı' oluşturmak için kafa yordukları belli. Ancak, herhalde "Taammüden Cehalet" bağlamında olacak, ellerinden gelen de bu. Zikir kokan bir sloganı, stadyumları dolduran insanlara söyletmek istiyorlar. O stadyumlar ki, gerici liderleri öfkeleriyle kaçırtan, haksızlıklara karşı koyan, adaletsizliklere isyan eden bilinçli taraftar dolu. Tuttuğu klubün başkanına, teknik direktörüne, yıldız futbolcusuna bile anında tepki veren, onlardan görevlerini iyi yapmalarını isteyen bir taraftar bu. Adı zikir kokan sloganda üç kez geçen Allah'ın bu işlerle bir ilgisi olmadığını çok da iyi bilen milyonlardan söz ediyoruz.

Stadyumlardaki futbol maçlarında kimin kimi yeneceği belli olmaz, ancak bu maçı, yani "Taammüden Cehalet" - Aydınlanma Maçı'nı bizim kazanacağımız kesin.

Gelelim hiçbir zaman unutulmayacak faciaya: Silahsız insanları, çocukları öldürüp duvarlara "Esedullah Timi" yazarsan, Esedullah kaybeder, seninle, yani yazanla birlikte. Esedullah, Peygamber'in Hz. Ali'ye, Hayber Savaşı'ndaki başarısından dolayı, parlak bir yıldız kümesinden esinlenerek verdiği isim. Ne yaptıklarını biliyorlar mı, bilmiyorlar; bilmiyorlar, bir de kendilerine "Esedullah" adını takmaya çalışıyorlar. Bu adı Güneydoğu Anadolu'nun harabeye döndürdükleri yerleşimlerinin duvarlarına yazanlar da birkaç kişi; ellerinden bu geliyor.

Bu savaşımın yeneni de, duvarlara bu yazıyı yazanlar değil, en insancıl hakları için mücadele verenler olacak.

Gelelim bok yemeye. Cehalet, okumamış olmak demek değil. Aşık Veysel okul yüzü göremedi. Ama bilge. Söz konusu kişi, bitirmedik okul bırakmamış. Bildiği bir şeyler mutlaka vardır ama, gizlemeyi artık başaramadığı yüreğinin kötülüğünü, üstelik de utanmazca sergiliyor. "Bunu söyleyeni çocuğuyla karşı karşıya oturtup birbirlerine zorla bok yedirtseler" diyesi gelebilir insanın, ama gelmesin. Biz böyle şeyler dilemeyelim. Bu kötülüğe karşı kazanacağımızı da biliyoruz nasılsa. Nereden biliyoruz: Gezi Olayı'nı yaşadık da ondan. O'ndan biliyoruz.

Kazanacağımızı biliyoruz da, bilmekle olmuyor bu, ne yaptığını bilen genç kadın ve erkeklerin kolları sıvamasıyla kazanılacak eşitlik özgürlük kardeşlik ve yaşanası bir gezegen mücadelesi.

selim.yalciner@gmail.com

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

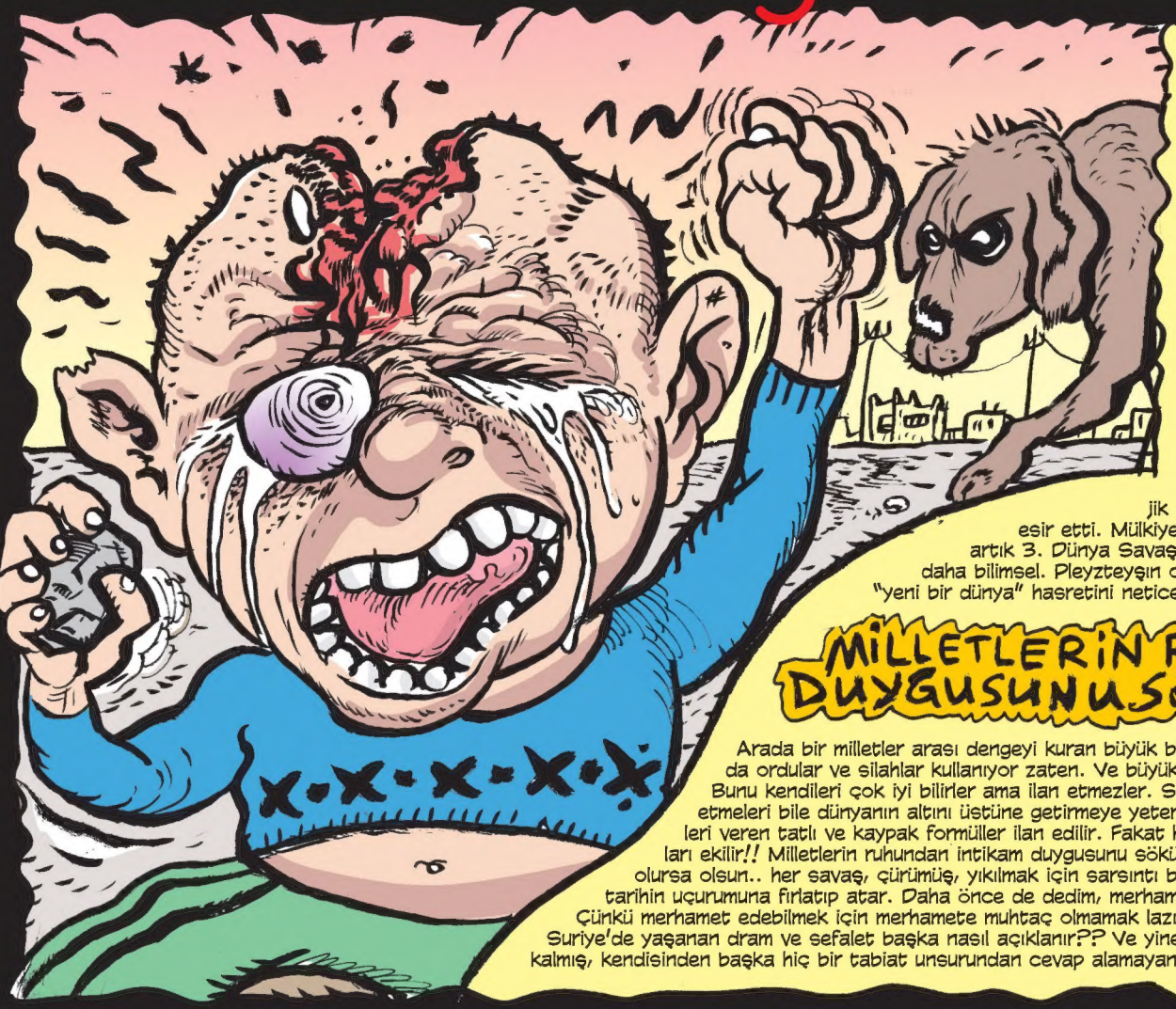

3. DÜNYA SAVAŞI!

Batı uygarlığı hep kendi kendinden davacıdır. Ona saldıran fikirlerin hepsi kendi tarihinin mahsülleridir. Bu bir itiraftır.. pişmanlıktır.. vicdan azabıdır. Ve kendi kendine şöyle diyor: "Ben tarihin en büyük uygarlığıyım. Hiç bir çağ ve hiç bir kıta insanları doğayla mücadelesinde benim kadar zaferlere koşturmadı!" Fakat neye yarar? Buyrun işte terör Paris'te, uygarlığın böğründe 150 küsür insanı öldürüverdi. Batı uygarlığının bütün keşifleri bugün birer intihar saldırısı halini aldı ve onu ölüme çağırıyor. Ve batı uygarlığı.. insanı doğanın zulümlerinden kurtardı ama insanın zulmünden kurtaramadı. Gökyüzünü ve toprağı yendi ama dünyada adaletsizlikleri yokedemedi! Yaptığı teknolojik devrimler insanı makinaya ve onun sahibi olan sermayeye esir etti. Mülkiyeti iyi dağıtmadı. Ve böylelikle IŞİD MIŞİD derken bence artık 3. Dünya Savaşı başladı. Bildiğimiz savaş türü değil bu. Daha kalleşce ve daha bilimsel. Pleyzteyşın oyunları gibi aynı.. Amacın ne olduğu çok önemli değil artık. "yeni bir dünya" hasretini neticesiz ve kanlı boğuşmalar bekliyor...

MİLLETLERİN RUHUNDAN İNTİKAM DUYGUSUNU SÖKÜP ATMAK İMKANSIZ!

Arada bir milletler arası dengeyi kuran büyük bir duygu var: Korku! Milletlerin birbirinden korkusu. Bunu da ordular ve silahlar kullanıyor zaten. Ve büyük devletlerin niçin savaştıklarını bildirmeleri kolay değildir. Bunu kendileri çok iyi bilirler ama ilan etmezler. Savaş amçları.. korkunç hakikatler serisine dahildir ki, ilan etmeleri bile dünyanın altını üstüne getirmeye yeterlidir. Bunun yerine masum milletlere barış ve adalet ümitleri veren tatlı ve kaypak formüller ilan edilir. Fakat hemen arkasından yeni bir intikam savaşının tüm tohumları ekilir!! Milletlerin ruhundan intikam duygusunu söküp atmak imkansızdır. Nerede, ne zaman, niçin yapılmış olursa olsun.. her savaş, çürümüş, yıkılmak için sarsıntı bekleyen kıymetleri kökünden söker.. boşlukta savurur ve tarihin uçurumuna fırlatıp atar. Daha önce de dedim, merhamet bile acımaya devam etmek için savaşmaya mecbur! Çünkü merhamet edebilmek için merhamete muhtaç olmamak lazım.. Merhametin felsefesi bile kuvvetin felsefesi! Bugün Suriye'de yaşanan dram ve sefalet başka nasıl açıklanır?? Ve yine bugün, insanoğlunun aklını varlık ortasında yapayalnız kalmış, kendisinden başka hiç bir tabiat unsurundan cevap alamayan talihsiz bir serseri olarak görüyoruz.

KEYİFLİ ÖLÜMLER?

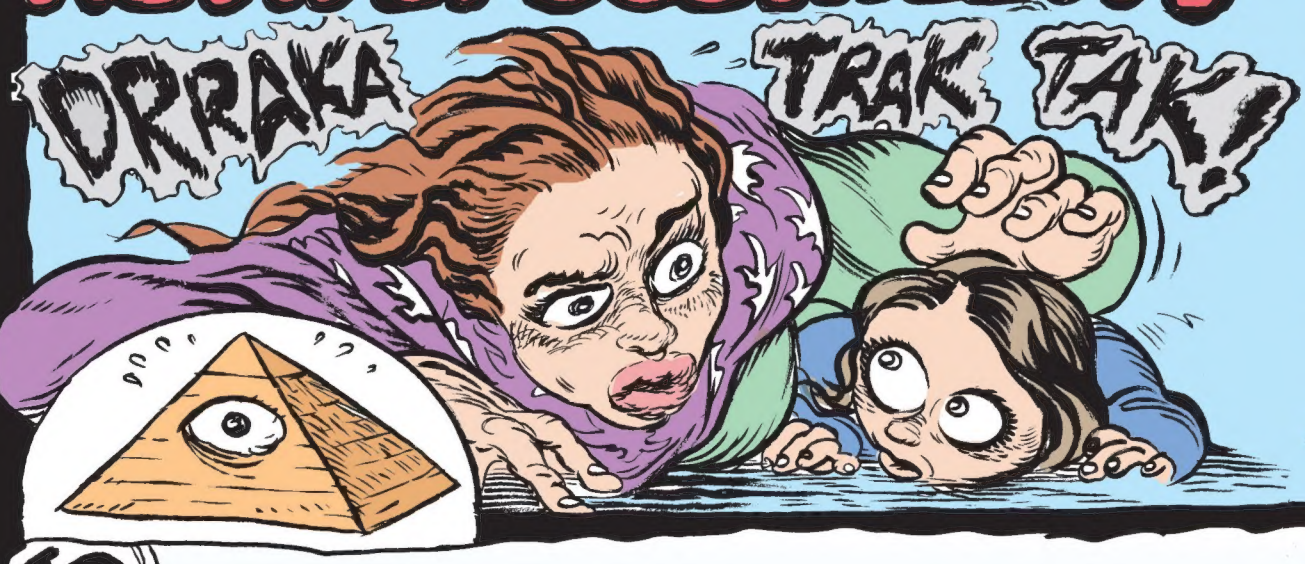

IZDIRAP ÜNİFORMASI

Ve bugün Ortadoğu.. asırlardır görülmemiş bir acıyla saçlarını yolan, haykıran ve kanı kusturulan Ortadoğu hastadır. Kudurmuş mudur? Çıldırmış mıdır? Bir ruh vebasına mı yakalanmıştır?.. Fakat hastadır. Kanı, pıhtı, irin, kusmuk, ter ve gözyaşı ile sırıksıklam olmuş döşeğinde yatmakta. Ortadoğunun hastalığı sadece siyasi ve sadece petrol falan olmadığı için bu problemlerin çözümü onu yatağından kaldırmaz. Onun üstüne geçirilecek bir deli gömleği acı azgınlıkların önüne bir süre geçebilir.. Ama onu iyileştireceği yerde daha da azdıracaktır!! Bugün Suriye'de tam 14 ülke güç gösterisi yapıyor.. ve sonunda Çin bile ekibe girdi, giriyor.. Hava bombardımanları Ortadoğu'nun vücudunu yarlarken ruhunu bütünlüyor! Bunun farkında değil bu ülkeler.. Müşterek bir ızdırap üniforması giyiyor insanlar Ortadoğu topraklarında.. Hiç görmedikleri asıl tehlike bu!

IQ

"İlluminati"nin en azından "kaostan düzene" diye bir ilkesi vardı.. Nasıl olsa sonunda derin iyilik kurtaracak derken.. karikatür kötülük habire derinleşiyor. Asıl kötü sürpriz de bu galiba; IŞİD'in İlluminati'den bağımsızlaşması ya da onunla hiç bir ilşkisinin kalmaması. Her zümre iyimser amaçlar çerçevesinde birleşebilir. Peki ya IŞİD?. Dünya psikopatları hiç birleşmemişti!! Networkleşmemişti.. Artık psikopatlar organize!! Geçenlerde haberlerde diyordu.. 60 bin dolar maaşlı, Katar doğumlu Avusturyalı bir kadın atom mühendisi Kilis'te IŞİD yolunda yakalanmış. Bu gerçekten önemli işte! Çünkü terör örgütleri kördür. İlk defa bir terör örgütünün IQ'su yükseliyor.. Bu bir ilk! Herhalde ki dünyanın sonunu da kontrol edlemeyen zekalardan gayrı bir şey getirmeyecektir.

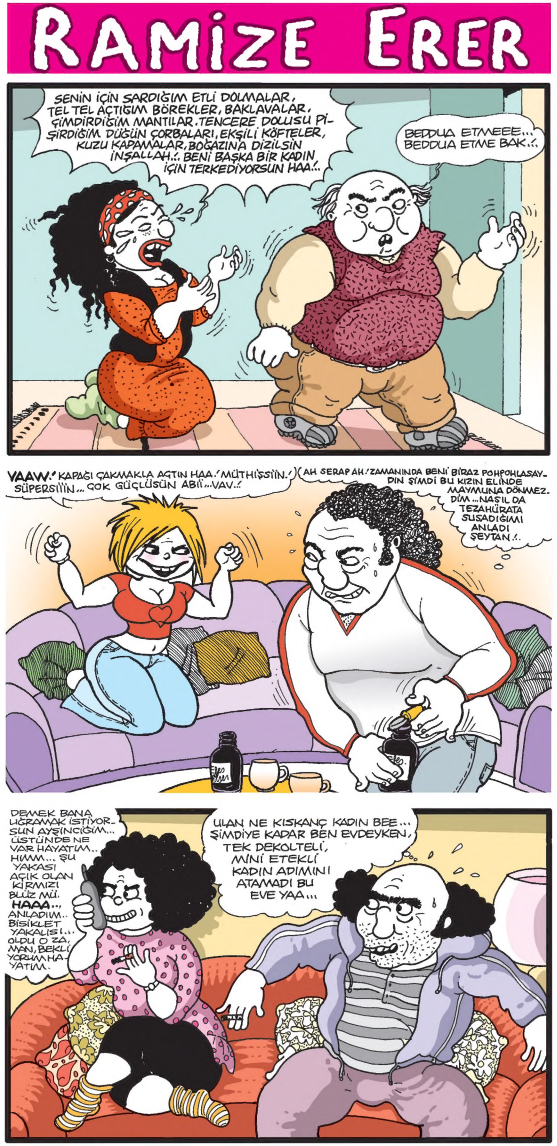

toka

Karga Taktiği

Sokak kedilerini yemek yerken seyretmişindir mutlaka. Pek datlılar he mi? Peki onlar öyle bir arada bi şeyler yerken kedi grubunun etrafında toplaşan kargaları seyrettin mi hiç?.. Kargalar bu saftoriklere çok aciiip bir oyun eder hani: Kamburlarını çıkarıp seke seke, sinsice yaklaşıp yemek yemeye dalmış kedilerin kuyruklarını çekiştirip çekiştirip kaçarlar bi kaç adım öteye. Önce çok tınmaz kedi, işine bakar. Bu dümbelek tekrar çekiştirir kuyruğunu kedinin.. ve tekrar.. tekrar.. tekrar.. bi daha, bi daha. Lan olum bi git başımdan, hısss tıss diye sepetler kedi kargayı başlarda, ama karga yılmaz, derhal geri gelir. Bir daha, bir daha, o taraftan, bu taraftan, olmadı bi daha burdan.. yılmadan, usanmadan çekiştirmeye devam eder. Kargayla didişirken didişirken, kediyi ufaktan bi sinir basar ve.. niyeyse, durduk yere yanındaki kediye gıcık olmaya, ona tıslayıp fıslamaya başlar. Kedilerin bu şapşal özelliğini çok iyi bilen ve bu bilgiyi kuşaktan kuşağa aktaran karga bir kere daha gagasıyla tutup çeker kedinin kuyruğunu ve kararlı ısrarcılığı nihayet onu amacına ulaştırır: Kedi kerizi, sinirden sieee diye yanındaki kediye basar pençeyi. Lan olum niye durduk yere onu pençeledin ki şimdik?.. de diyemen, kedi çünkü o. Öyle çünkü o. Beriki kedi kargaları bir nebze tanıyorsa ve bu oyunu daha önceden tecrübe ettiyse, umursamaz, bir iki pençe yemesine rağmen dalgasına bakar. Yok, pençeyi yiyen kedi de kerizse ve gaza gelirse.. ki, bi de başka kargalar da onun kuyruğunu çekiştirip durmaktadır bi süredir zaten.. derhal o da ona pençe atmak suretiyle.. kavga başlar. Böylece birbirine girer bu saftorikler. Karga, mis gibi bi arada duran, sorunsuz birlikte takılan kedileri sonunda birbirine düşürmüştür. Bu mallar arrroovv meyyoooovvv diye birbirini kötekler, tüyler havalarda uçuşurken kargalar da direkman yimaa dalar ve güzeeelce mideye indirir.

Kargaların midesi yok muydu yoksa? O zaman güzeeelce taşlığa indirir.. Taşlık.. Kuşluk muydu neydi o?.. Kuşluğa indirir.. Mide, taşlık, kursak, kısrak.. ne deniyosa ona işte önce bi oraya gönderip taşla eziyo hani değirmen gibi, sonra da mideye yolluyor, geviş mi, fotosentez mi bi şey yaparak.. amaaan neyse ney, karga amacına ulaşıyo mu ona bakçan sen.

Lan?.. Fabl gibi mi oldu.. olmasın öyle.. hiç sevmem fabıl mabıl ha.. ama karga anlatınca fabıl gibi mi oldu biraz?.. 'Yaaa işte, karga da sonra peyniri yemiiiş.. evet arkadaşlaaar, şimdi de bir takım insanlaaar, bu kargaların yaptığını tüm dünya insanlarına yapıyorlaaar, değil miii?' diye bitiriyim de iyice olsun.. Ama fabl değil ha, çok rica ederim.

Dudak

Etimolojik olarak 'düdük' kelimesinden gelir. Eskiden insanlar ağızlarında sürekli bir düdükle gezer ve konuşmak yerine trafik polisi gibi dürrrrt düüürt diye düdük öttürerek anlaşırlardı... diye bi şey yok tabi, şu an uyduruyorum. Hemencecik her denene inanma diye ben o bakımdan şeyaptım, bakıyım her duyduğuna hemen inanıyo mu diye..

Gündem kirli, gündem sidikli, gündem altına sıçmış üstüne oturuyor, Kurbağalıdere'den beter kokuyor gündem. Gısgıcır Atom Çağı'nın kaskaranlık bazı Orta Çağ kafaları hemencecik de o veya bu taraf düşmanlığı etmeye, çemkirmeye ne kadar da hazırmışsa artık. Artık kendi samimi kerizliğinden mi, yoksa bi yerlerden üç beş bi sakal mı bekliyor kurnaz, nedir. Bilemen. Böyle günlerde yapılacak en doğru şey güzel meşgalelerle ilgilenip, enseyi serin tutmak, işine gücüne bakmak moruk. Ve bu sarsılmaz dinginliği koruyabilmek için de tabii kadim bilgelerin, şairlerin, ozanların, filozofların söylediklerine arada bir göz atmak. Misal, ünlü düşünür, büyük şair Seda Sayan'ın dediği gibi: *'Anam, herkes yüreğinin ekmeeni yer!'*.. Çok doğru. Demek ki, şu veya bu dinden olanlar hakkında söylenen yalanlara hemencecik de kanası varsa bazısının demek ki.. demek ki yüreenin ekmee o yöndeymiş zaten demek ki.. biraz bir yoklamayla hemencecik de her yalana da kanmaya bu kadar teşneyse, kendi düşünüp, anlamaya üşeniyosa, vicdanının sesine yastık bastırıp susturmuşsa demek ki.. hemen de hır gür çıksın mı istiyor nedir, kalbi çok da temiz değilse madem o zaman koy gö.. demek de olmaz, yazık. Çünkü insan çok saf bi gariban. Bakma sen fısır fısır, hım hım hım, höm höm diye bi takım çakallıklar ettiğimize: Ota boka çok çabuk inanıp, keriz gibi hemen elimizde tuzlukla koşa koşa.. Neyse, herkes yüreenin ekmee ne yöndeyse oraya yönelesi varsa neydecen anam demek ki.. O da onun sınavı demek ki. Demek ki bunlar hep bi sınav bize. Bütün bunlar, kendimizi tanıma yolunda, bakalım hemen de ayı gibi kavga etmeye hazır mıyız, yoksa insaniyetimizde, medeniyetimizde samimi miyiz diye bir sınav. Mesela biz kırk yıldır burda benzer dürtmelere rağmen sınavımızı başarıyla verdik. Gaza gelmedik. Bakalım batılı kardeşlerimizin yüreenin

ekmee nasıl? Kepekli mi, bol tahıllı mı, düz beyaz mı.. Bence onlar da çoğunlukta yutmaz böyle şeyleri. Helbette ırkçı olan bir miktar zevat şişinir bi süre, ama iki yellenirler geçer.. diyor ve konumuza dönüyoruz. Dudak kelimesi aslında 'tutak' tan türemiş bir kelime. 'Tutmak'la ilgili yani.. 'gagayla veya ağızla tutmaya yarayan yer' diye geçiyor. Nurçay Yeşilgül ile Erkan Petek'li dizi tanıtım şeysi gördüm demin televizyonda. Çok romantik bir su kenarındalar, böyle yapraklar düşüyor falan, çok hisli bir sevgililikle bakıyolar birbirlerine, adeta öpüşeyazıyorlar.. ama hay bin kunduz, öpüşmüyorlar. Gözler melülleşiyor, dudaklar birbirine titriyor ama öpüşmüyorlar. Koca koca insanlar, ilkokul üç gibi uzun uzun bakışıyorlar sadece. Biz bakıyoruz diye utanıyorlar zaar. Tamam hadi bakmıyoruz ekrana şu an, portakal soyuyoruz, öpüşün artık.

Bir arkadaşımın annannesi.. rahmetlik.. televizyonun yeni çıktığı dönem.. oturma odasında televizyon bakıyomuş. Filmde öpüşenleri görmüş. İlk defa böyle bi şey görüyor tabi, çok şaşırmış. Mutfakta yemek pişiren kızına seslenmiş oturma odasından heyecanla: 'Koş Emel koş!.. Öpüşüyorlar!'.. Bu dediğim en az bi kırk yıl önce. Bu da böyle bir anımdır. Arkadaşımın anısı aslında.. Arkadaşımın annannesinin anısı hatta. Ama olsun.

Pekiii.. bu sefer de kapalı kaplar kanunu konusu kaynayıp, arıya mı gitti yine?.. Hayır. Aslaaa.. Tabii ki anlatacam onu da. Sadece araya başka konular girince ordan öyle kaynamış gibi olurcasına görükmüş olabilir ama öyle değil işte o hiç de. Kaygulanmayasun cano, kaynamadı. Belki de heyecan oluşturmak için böyle yapıyorumdur, bilmiyorum. Tam çok önemli bir şey diyecekken oyuncunun yüzünde donan dizi görüntüsü gibi düşün. Dev ekranda her bir sakal teli kaskalın bi inşaat çivisi gibi görünen adamın yüzünde resim donar.. 'Sakalları maşallah ne kadar gürmüş herifin, yangın köpüğüyle tıraş oluyodur herhalde' diye dedikodusunu yapacak kadar uzun durur resim ekranda.. veya kızın bi tüp fondotenle kapatılmış sivilcesini uzuun uzun inceleyip, önce sırf sivilcesi var diye gıcık olup, sonra bir insanı her hâliyle kabul edip sevebilecek, insan olmanın ne kadar romantik ve tuhaf bi şey olduğunu düşünmeye dalıp az önce kızın sivilcesinden tiskindiğimiz için utanıp, onu daha çok sevmeye yetecek kadar durur mesela ekranda resim.. Öyle düşün. Tam 'kapalı kapl..' derken cep telefonu çalar, kız telefon ekranındaki ismi görünce çok sevinir ve hoop, resim donar. 'Kapalı kaplar kanunu' mu, yoksa 'Kapalı Kapılar Ardında Waşinkton diye bi dizi vardı eskiden, ama sadece adını hatırlıyorum' mu diyecekti acaba diye merakla beklenir. Onun gibi belki de..

Nurgül KAAN

GÜNLER YANIŞLARLA YOLDAŞ KESİLDİ

GÜNERİ İÇOĞLU

*Rûzhâ bâ sûzhâ hemrâh şod...**

Bu sene zorlanarak, gözyaşları içinde yazdığım kimbilir kaçıncı yas yazısı bu... Böyle durumlarda nasıl kuruluyor cümleler, nasıl bulunuyor kelimeler anlayamıyorum?... Bir içgüdü oldu artık bu tür yazılar, zira dergiciyiz, kendimizi bildik bileli... Matbaa durmaz, kelimeler bekler bizden. İçimiz yansa da dilimiz kurusa da o an bin defa ölüp dirilsek de böyle durumlarda tek güvendiğimiz kağıttır ve vefakâr kalem... Onlar tanır bizi ve derin üzüntümüze rağmen sessizce alırlar gereken cümleleri yanmış yüreğimizden... Ve işte rindane bir dostumuz daha ebediyyete göçtü, ***Nikiforos Metaksas'ı*** *yitirdik...*

Otuz küsür sene önceydi, henüz çoğu şeyin mânâ ile tartıldığı günlerdi... Belki de o vakitler her şey bana öyle görünüyordu... Uzun yıllardır çizdiğim Gönül Adamı tiplememin algı rahmime ilk düştüğü zamanlardı... Henüz tanımadığım bu çoşku serüveninde neye olan sevgim ve merakımın beni çektiği Galata Mevlevihanesi'nde sema töreninde gördüm onu... Beyati Mevlevî Ayini okunuyordu, üçüncü selamın Şems-i Tebriz'le başlayan beytindeydik. Neden bilmem bir ara gözümü huşu içinde dönen semazenlerden kaydırdım ve bir köşede gözyaşları içinde esmer, zayıf birini farkettim... Ayini dinlemiyor, yudum yudum içiyordu sanki, pek etkilenmiştim... Yabancı biri olduğu belliydi duruşundan. Ayin boyunca ara ara gözüm takıldı, neydi onu bu hale getiren?. Farsça olan ayin sözlerini anlaması mı, feryat eden ney sesi mi yoksa mevlevihanenin her boyuttan azad olmuş derinliği miydi?... Ayrıca neş'e içinde ağlaması tuhafıma gitmişti, dudakları gülümsedikçe, gözünün kenarındaki yaşlar daha da çoğalıyordu...

Daha sonra neye olan merakım öğrenme arzusuna dönüştü ve kapı dolaşarak öğretecek birilerini aramaya koyuldum fakat ayrılıkları anlattığı söylenen bu ilahi sazla ilgili maalesef sadece ayrılıklar bölümünü öğreneceğimi nerden bilebilirdim ki?... (*Ez cudâyîhâ şikâyet mîkuned...**) Böylece Merhum Nezih Uzel Bey'in evinde yapılan musiki provalarına gittiğimde yine gördüm o mevlevihanedeki gözü yaşlı adamı... Bu kez tanıştım, **Nikiforos Metaksas**... Zimbabwe'den gelmiş Yunan asıllı bir müzik aşığıydı, dünyanın birçok yerinde yaşamıştı, dediğine göre bulduğu bir kasetten büyük üstad Niyazi Sayın'ın ney taksimlerini dinledikten sonra İstanbul'a gelip yaşamaya karar kılmıştı... Bilen bilir, özellikle o demlerden üflediği Beyati Taksim'i onu buraya uçurup getiren dev kanatlardı... Çok iyi derecede bir kaç dille birlikte sokağın, tabanın dilini bilmesinin yanısıra en yukarı tavanın dili Antik Yunanca'ya da vakıf olması... Bitmiyordu ilginç yönleri... Ben çizgi işiyle uğraştığımı söyledikten sonra onun çizgi roman konusunda bildiklerini duyunca hayretten donakalmıştım... Anlaşılan çizgi hayatıma yeniden başlamam gerecekti Nikiforos'tan sonra... Dünya ustaları Moebius, Hugo Pratt, Manara ve Enki Bilal'i bu kez beraberce okuyabilerek onunla tekrardan tanıyacaktım. **"Bana gel, çok çizgi var bende..."** dedi. Böylece bir kaç gün sonra verdiği adrese gittim, *Hüdaverdi Sokak, Aya Yorgi Kilisesi, Çengelköy...* Üçte ikisi Boğaz'dan geçen yol genişletilmesinde gitmiş, sadece küçük üçgenimsi bir bölümü kalmış bu kilisenin yolun karşısındaki ciğerciden bakılınca fresklerdeki Bizans ters perspektifi gibi üç tarafı birden görülebiliyordu... Nikiforos kilisenin bahçesindeki çok eskiden ilkokul olan kırmızı tuğla binanın en alt katında kalıyor ve kilisede mugannilik, yani ilahi okuma görevi yapıyordu... Kilisenin ağır demir bahçe kapısını bana tarif ettiği şekilde açtım, içeri girdim ve On sene boyunca dışarı çıkamadım o dünyadan...

Bir öğrenme bahçesiydi bu... Nikiforos'un Amerikalı eşi Magi'yle kaldığı evi İskenderiye Kütüphanesi gibi görünmüştü gözüme, Platon'lar, Plotin'ler, Eski Yunanca aslından ilk defa gördüğüm nice felsefe kitapları, müzik enstrümanları, nota arşivleri, cilt cilt, gıcır gıcır çizgi roman albümleri, hangisine bakacağımı şaşırmıştım. Bu adamın birbirinden uzak ya da yakın bütün bu bilgilerle içi içe olması, internetin, gogılın olmadığı o günlerde nasıl şaşırtmazdı insanı?... Tabii ki çok geçmeden kendimi defter ve kalemimle bu bahçede buluvermiştim Eski Yunanca, İngilizce, felsefe, theoloji ve müzik öğrenmek üzere... Çılgınlar gibi çalışıyor, yazıyor, çiziyor öğrenmenin bile nasıl olduğunu öğreniyordum... Bir yandan da elimizde şah neyler, gece-gündüz gayretle üfler dururduk. Böylece demler demleri, gamlar gamları kovaladı Boğaz'ın akan sularında...

Tanıştıktan hemen sonra Aynoroz manastırlarına gittik beraber, o zamanlar Osmanlı devrinden beri oraya ilk defa bizden birinin ayak vbastığını söylemişlerdi etrafımı saran rahipler beni birbirlerine göstererek... O günlerde henüz Yeni Yunanca'yı bilmediğim için çat pat Eski Yunanca anlaştım rahiplerle... Manastırlarda bir müddet kaldık. Nasıl unuturum, bir gün balıkçı rahip, Nikiforos ve ben paraketeyle balığa çıktık sandalla... O sabah kutsal kitaplardaki gibi sandalın tepeleme balıkla dolması nasıl da çoşturmuştu beni... Fakat hepsinin manastırın kilerine depolanıp bize defne yapraklı kuru fasulye vermelerine çok şaşırmıştım... O balıklar zor vakitlerde dostlar için demişlerdi... Gördüğüm en ilginç yerlerden biriydi, para kullanımı yasaktı bu özerk bölgede...

Çok iyi ağırlandığımız manastırlardan ayrıldıktan sonra ben tek başıma Yunanistan'ı dolaştım, bütün antik yerleri tek tek gezdim... Artık o mermerlerdeki antik yazıları okuyordum yavaş yavaş... Domates tarlalarında günlük 5 Drahmi'ye çalıştığım oldu ara sıra... Bir Akdeniz akşamında Olympia antik şehri yakınlarındaki domates tarlasından yorgun dönüp biz işçilere ayrılmış bahçe bölümünde yatağımda dinlenirken ortaokul öğrencisi bir kız çocuğunu ödev olarak yüksek sesle Antigone tragedyasını çalışırken duyduğumda yorgunluğuma rağmen kalkıp onunla birlikte ödevi çalışmıştım, ne büyük keyifti... Evrenin bu Dünya gezegeninde belki de o günlerde gelmiştim geleceğim yere ve sadece bu anlar için bile değerdi o günleri yaşamaya...

Döndüğümde Nikiforos bekliyordu beni, çalışmaya, öğrenmeye devam ettik... Bir süre sonra bir çizimimden dolayı yargılanıp 10 ay ağır hapis cezası aldım. Böylece acı dolu aranma ve hapis yıllarım başlamıştı... Çaresiz, kilisenin bahçesinde gizleniyordum. Dergiden de ayrılmış perişan bir haldeydim fakat yine de iştiyakla öğrenmeye devam ediyordum... El yazım düzgün olmalıydı, dil öğrenmenin kuralı bu diyordu, notaları da elimizle yazmalıydık. Dahası ezberlemeliydik yazarken, hatta büyük muganni Petros Peloponisios'un hapiste güvercin tüyünü damarına batırıp kanla yazdığı Vişne İlahileri gibi kırmızı yazmalıydık... O günlerde Nikiforos bir plak çalışması düzenliyordu Bosporos grubu adı altında... İşte bu plağın içine koyulacak nota ve arşiv kitabını kırmızı mürekkep ve divit uçla yazıyordum hergün. Dışardaysa harıl harıl aranıyordum hapise konulmak için... Gerçi nota kitabı siyah-beyaz basıldı, şaşırdık ama ne çare, zaten o günlerde her şey siyah-beyaz olduğu için bu denli gerçekti ya neyse... Böylece uzun bir süre gizlenip Temyiz mahkemesinden de red gelince artık dayanamayıp hapise teslim olmaya gittiğimde, "Yer yok hapishaneler dolu" denilince bu kez de hep birden hapise girmenin yollarını aramaya koyulduk. Nihayet

bir torpil bulup hapise girebildim. Bir ay sonra mucizevi bir af çıktı ve tekrar döndüm Çengelköy'e... Ardından her şey yoluna girdi ve Güzel Sanatlar Akademisi'ni ara verdiğim yerden devam edip bitirdim... Bu kilisenin bahçesinde öğrendiklerimle sanat tarihinde yüksek lisans yaptım...

Bu ızdıraplı gizlenme günlerinde bir kış günü kilise bahçesinin dışına çıkmış ve Nikiforos'la Cihangir'de dergideki dostlarımı görmeye gitmiştik. Nikiforos beni dostlara bırakıp Çengelköy'e döndüğü gece Üsküdar'da yanaşan vapurdan atlarken denize düşmüştü... Neyse ki hemen kurtarılmış ve vapura alınmıştı araya sıkışmadan. Asıl ilginci sefer Üsküdar'da son bulduğu halde kaptanın Nikiforos'u don-paça battaniyelere sarılmış halde Çengelköy'e kadar koca vapurla götürmesiydi...Vapurdan atlayamayana İstanbul'da oturma izni vermezler diye onca sıkıntı içinde ne çok gülmüştük... Eline aldığı Neyzen Tevfik ve Aşık Veysel kasetini vapur ve iskele gibi yan yana koyup açıp kapayarak günlerce anlatmıştı her gelene, **"like this, vapur bu şimdi, iskele şu, bu deniz, ben down, I was nearly dying..."**

Ah be Nikiforos... Hayatımda tanıdığım en iyi soba yakan birkaç kişiden biriydi... Sobayı müzik aleti çalar gibi yakardı, kanundan iyi soba çalardı desem yeridir... Maşayla altına vurur açar, üstüne vurur ateşi kısar, yandan, önden maşa müdaheleleriyle virtüözite boyutuna çıkarırdı kızgın sobayı kış gecelerinde... Mangal ateşinde de yamandı. Bunlar da öğrenilmesi gereken şeylerdi ve ilerde birçok kez beni kurtaracaktı Boğaz ayazlarında... Birgün mangalda lüfer yaparken kedinin aniden kaptığı sıcak lüferi hızla kedinin ağzından geri alıp tekrar mangalın üstüne koyması beni hayretlere gark etmişti... **"Kirlenmedi mi balık?"** dediğimde verdiği cevabı hiç unutmam, **"Ateş herşeyi temizler!..."** Akdeniz çoşkunluğuydu onunki...

90'ların başında fikir ve sanat ayrılığı yollarımızı da ayırdı... O organizatör olarak açılmak, plaklar, cidiler çıkarmak, konserler vermek yolundan gitti... Ben de kapanmak, Olympia'da o Akdeniz akşamında Antigone tragedyasını çalışan küçük çocuğun gizemli derinliğinde yalnız gitme yolunu seçmek zorunda kaldım... Daha sonraları Heybeliada'ya çekildiğini ve çalışmalarını burda sürdürdüğünü duymaya başlamıştım... Eski bir binada büyük bir müzik okulu açmaktı hayali... Bense önceki o belirsiz Çengelköy okulunun yarım kalmış yitik bir talebesi olarak Ege'deki başka bir adada kendi kendimi yetiştirmeye devam ettiysem ve birçok şey öğrendiysem de evrende her şeyin hakikatte bir olduğu temelinde aynı çoşku dilini konuşanlara pek rastlayamadım. Mevlevi ayininin dördüncü selamı gibi yalnızlık içinde dibe gömüldüm... Burda kimse yok, önüm-

den ara sıra renkli balıklar geçiyor ve kayboluyor yosunların arasında... Soluk alıp verdiğimde çıkan hava kabarcıklarının içinde gözlerimin önünden hayatımın en eğitici ve mânâlı zamanları olarak dem veren vapurlarla birlikte o yıllar geçer hep... Kocaman bir gülücükle gözünde yaş olan o adamı, Nikiforos'u gördüğüm o günlerden bu yana geçicilik aleminde her şey hızla yitip giderken bir tek Gönül Adamı kaldı hiç yanından ayrılmadığım...

Dostlar, kelam bitmese de kalem daha öteye gitmiyor, kağıt kendini geri çekiyor, demekki yine geldi ayrılık vakti, elveda Nikiforos, Hüseyni makamında elveda...

**Mesnevî, İlk Onsekiz beyitten...*

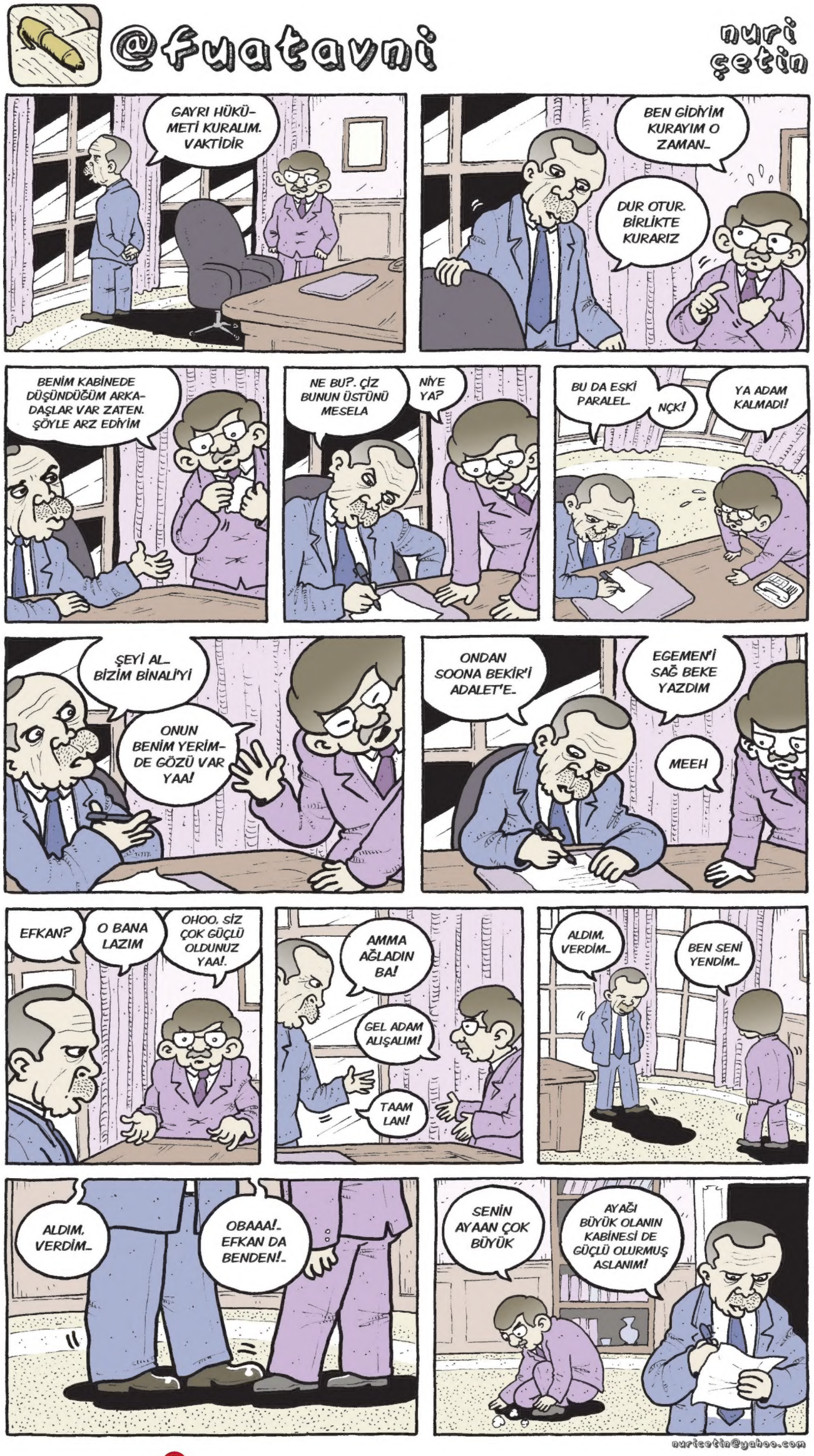

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

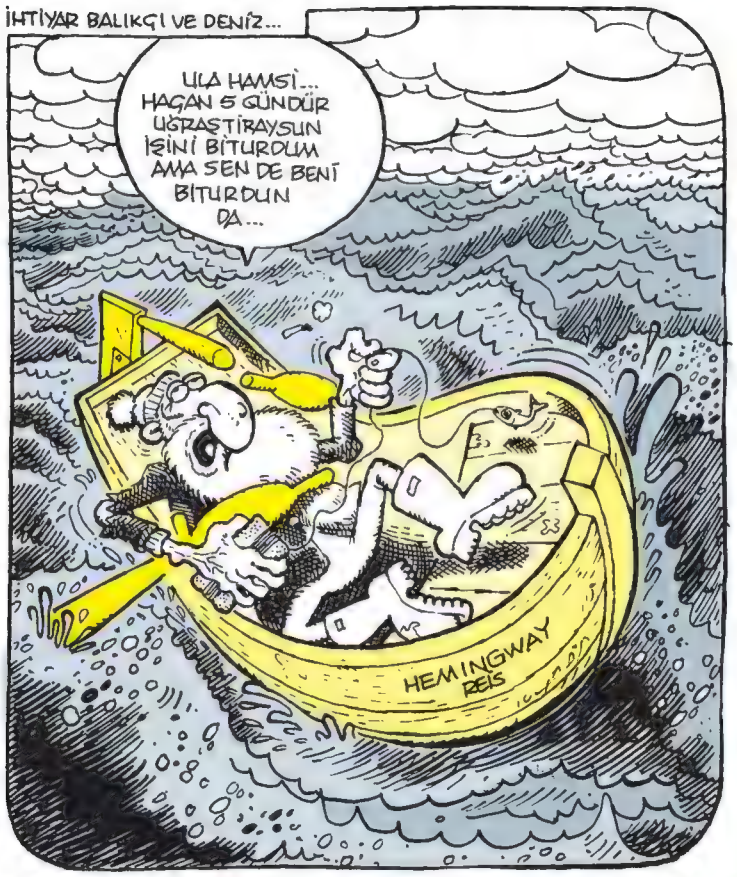

YARATIK

Erhan Candan

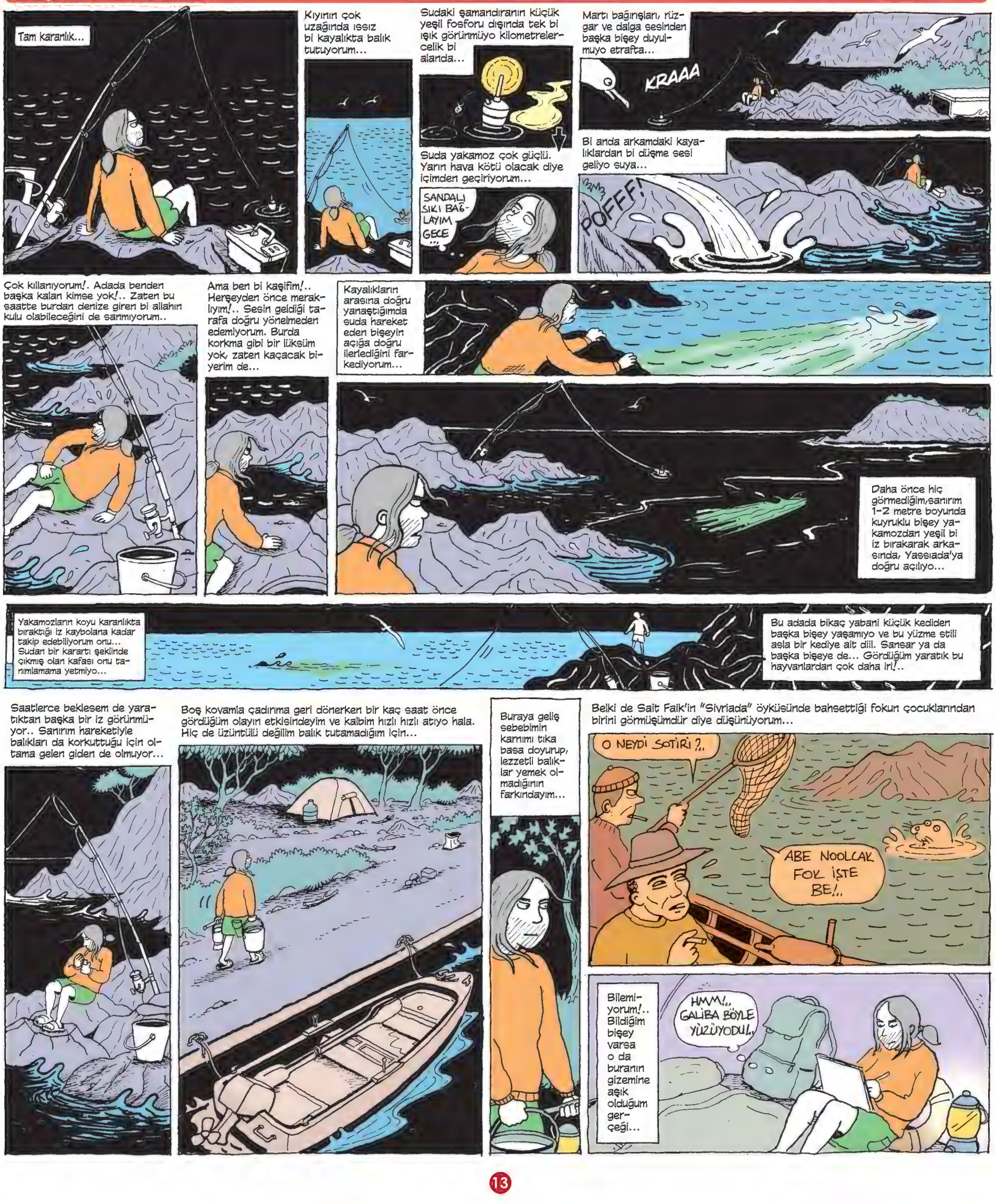

AKYOL

64. Hükümet

Yeni hükümet için pek çok isim konuşuluyor. Listeler, tahminler havada uçuşuyor. Sır gibi saklanan olası muhtemel kabinenin listesini ele geçirdik. İşte dört yıl boyunca ülkeyi yönetecek o bakanlıklar ve öngörülen politikaları...

Başbakan: Recep Tayyip Erdoğan!

Verilen vaatlerden bazıları gözden geçirilecek. Tek dil, tek millet, tek bayrak, tek din diyerek ötekilerin de bizi seçmeyenlerin de Başbakanı olunacak.

Başbakan Yardımcısı: Recep Tayyip Erdoğan!

Daha önce dört bakanlık verilen Başbakan Yardımcılığı bundan böyle tek kişiye bağlanacak...

İçişleri Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

'Bak beyaz toroslar yine gelir' politikası tam gaz devam edecek. Sokağa çıkma yasağı ilan edilen yerlerde, duvar yazıları için graffitici polisler yetiştirilecek.

Dışişleri Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Gazze'deki katliamlar karşısında suskun kalmayıp İsrail'e hesap sorulup, haddini bildireceğiz! Rusyanın Ankara Büyükelçisi ikide bir Dışişleri Bakanlığı'na çağrılaracak, gıcıklık olsun diye nota verilecek!

Mili Eğitim Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Anadilde eğitimin önü açılacak, verilen eğitimin anadili Türkçe olacak. Diyanetten öğretmen kadrosu için personel alımı yapılacak.

Orman ve Su İşleri Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Varsa kalan yeşil alanlara yeni otobanlar inşaa edilecek ve sulak alanlar kurutularak yeni havaalanları için alan açılacak.

Gümrük ve Ticaret Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Gümrüklerde malum tırların geçişlerine öncelik tanınacak.

Çevre ve Şehircilik Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Hes projelerine hız verilecek. Yeşil alanlar, parklar Toki'ye devredilecek.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Termik santrallerinin yararlarını anlatması için halkın arasına sahte köylüler yerleştirilecek... Maden ocaklarındaki göçükler sonrası yetkililer için ütülü beyaz gömlek siparişi verilecek.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Kadın cinayetlerinde yapılan, *"tutku derecesinde sevdiğimden öldürdüm, erkekliğime laf etti, tuttup pıçakladım"* gibi savunmalar için iyi hal indirimi uygulanacak. Çocuk gelinlere, evcilik seti hediye edilecek. Üç çocuk politikası kaldığı yerden devam edecek!

Maliye Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Bingöllü köylülerin bulduğu meteor taşları için alınan vergiler arttırılacak. Daha fazla meteor, daha fazla vergi sloganı ile yeni bir vergi barışı getirilecek. Ayrıca Köylülerin meteor duasına çıkması için diyanetten yardım istenecek.

Ekonomi Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Asgari ücretin 1300 lira olması için verilen söz yanlış anlaşıldı, Emekliye yapılacak zam sözü ise geçen seçimin vaaddiydi.

Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Böyle bir bakanlığın olması şart mı.. Saman ithal eden bir ülkenin böyle bir bakanlığa ihtiyacı var mı? Tartışmaya açılacak. Gerekirse bu bakanlık kapatılabilir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

İşçi ölümlerinin bir kader olduğu iyi anlatılamadı ailelere. Bu işin fıtratında ölmek varken, işveren ne yapabilir ki? İşveren güvenliği için kanun teklifi verilecek.

Ulaştırma ve Haberleşme Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Sosyal medya sitelerine erişim yasağı getirilmesi için daha hızlı bir alt yapı çalışması yapılacak.

Gençlik ve Spor Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

İbrahim Hacıosmanoğlu'na plaket verilecek! Dindar bir gençlik yetiştirip, sporcunun zeki, çevik ve yandaş olanına öncelik tanınacak.

Avrupa Birliği Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Yok şu fasıl açılmasın, yok bu fasıl kriterlerimize uygun değil. Sabrın da bir sonu var! Biz o Avrupa kapılarına başka türlü dayanmayı da biliriz.

Sağlık Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Parasını ödeyen herkes sağlık hizmetinden yararlanacak!

Adalet Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan!

Her canlı bir gün adaletsizliği tadacak!

Kültür ve Turizm Bakanı: Recep Tayyip Erdoğan

Ecdadımız ile ilgili yapılacak her türlü film ve belgesel bakanlığımızca desteklenecek. Doğal sit alanları imara açılacak ve yapılacak inşaatlar için gerekli düzenlemeler yapılacak!

Son dakika notu: Hükümette yer alması kesin gözüyle bakılan Ahmet Davutoğlu'nun durumu ile ilgili henüz bir bilgi edinilmedi!

bvavas888@amail.com

****İlla İngilizce bileceksin diye bir şey yok ama Kastamonu köy kahvesinde "napyon" der gibi önüne gelen dünya liderine How are you deme ya!**

** Fatih Terim: "Ölmüş insanlara saygı duruşu yapıyoruz, bir dakika sabredemiyor muyuz? Sonra dışarı gidince bunu izah edemiyoruz" dedi Yunan milli marşının yuhalandığı, Fransa'da ölenlere saygı duruşu sırasında tekbir getirilen milli maç sonrası. İnsanlarının acımasızlığının değil de millete rezil olduğun derdinde olması ekstra şok etti gerçekten...

**** Ben küçükken de esmermişim.**

**İki çocuğu sopayla döverek öldürecek potansiyele de insan hayatını kurtaracak icadı için Nobel alacak potansiyele de sahiplerin ülkesi, arada kalmışların ülkesi...

****Birinin yerine akbil basmış naziklikte yaşayın hayatınızı.**

**Eskiden gülünülen kişiyi "piç yeaa" "amk oğlu yaa" diye öven insanlar vardı. Belki hala vardır, belli bir yaşta peyda oluyorlardır.

****Babası Kara Şimşek'ten özenip arabasının önüne kırmızı neon taktıran insanlar süper tatlı kişiler oldular şimdi.**

**Evlenene kadar bilmediğim bir şey de her şeyin bir kabının olması gerekliliği. Kapların bile kabı var. Delirmek işten değil.

****Bizim evdeki en acayip nesne bebek şeklindeki poşetlik; poşetleri kalbine sokuyorsun, kıçından çıkarıyorsun. Poşetle her işim olduğunda dehşete düşüyorum bir kez daha.**

**Marilyn Manson olsan da evlenince mağazadan zigon bakıyorsun, g.tün kalkmasın.

****Ukala insan saf kötüdür.**

**İlerde heykelimi yaparsanız altıma atta yapın ve ata da inanılmaz büyük t.şak yapın, hatta attan büyük olsun t.şak, Varikoselli at olsun. Heykelleri araştırın atın t.şağı ne kadar büyükse üzerindeki zat o kadar önemli kişidir. Hatta düşündüm s.ktir edin atı sadece t.şak.

****Korna=IQ. Biri ne kadar az korna çalıyorsa o kadar zekidir benim gözümde.**

**Yirmilerimdeyken, otuzlarımda Seinfeld gibi ortamım olacak sanırdım ama şimdi sıklıkla üst komşuda yerden ısıtmalı ev övdüğüm bir ortamım oldu. Bakınız bu büyük bir dramdır.

****Bütün kız isimlerinin anlamının prensesle bir alakası vardır. Boşuna tartışmayın kaybedersiniz.**

**Birisi blok flüt deyince benim salyam akıyor. Baya Pavlov deneyi gibi deney yapmışlar lan müzik derslerinde bize!

****Bizim metrolarda yaşayan kimse var mı acaba? Çılgın bilim adamı ayarında?**

**"Ya bırak şu malı" dediğim herkes toplumda benden daha çok saygı görüyor. Toplum malı bırakmıyor.

****Zayn'ı saplandığı yerden polis ekipleri çıkardı.**

**Askerliğin ilk günü geç kaldığım İçtimaya "pardoon pardoon" diye sonradan katılarak inanılması güç dalga geçilmeye maruz kalmıştım beş ay beş gün.

**** Padişah diyorsun adam bir yerden haber almak için aylarca ulak bekliyor, ben yan odayı cepten arıyorum... Hangimiz hünkar?**

**Cep telefonuna, tablete serzenmek saçma bence; herkesin elinde öyle böyle diye. Ne bileyim metro ile, otobüs ile yolculuk ederken aynı zamanda oyun oynamak, gazete okumak vs... bulunmaz nimet lan. Öncesini düşünün milletin biçimsiz kulaklarına, karşı cinsi süze süze geçmeyen saatler. Teknoloji iyidir.

**** Şişmanladıkça hava kaçırıyormuş gibi gülmeye başlıyorsunuz. Zayıflık bulunmaz nimetmiş.**

**Deli miyim lan ben deyip psikologa gitmeyi şiddetle reddeden adamın en ufak sorununda arkadaşının kapısını aşındırması da ne saçmaymış.

**** Misafir olunan evde yıkanırken sabun üzerinde kalan kıvırcık kıl ile göz göze gelmek peki?**

**Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

Cuma günleri 17.00-19.00 arası dergiye uğra ya da çalışmalarını "leman2023@gmail.com"a gönder. İletişim: Utku Can Akyol

LeMan

Sayı:1249/ 25 Kasım 2015

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **•İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR **•Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

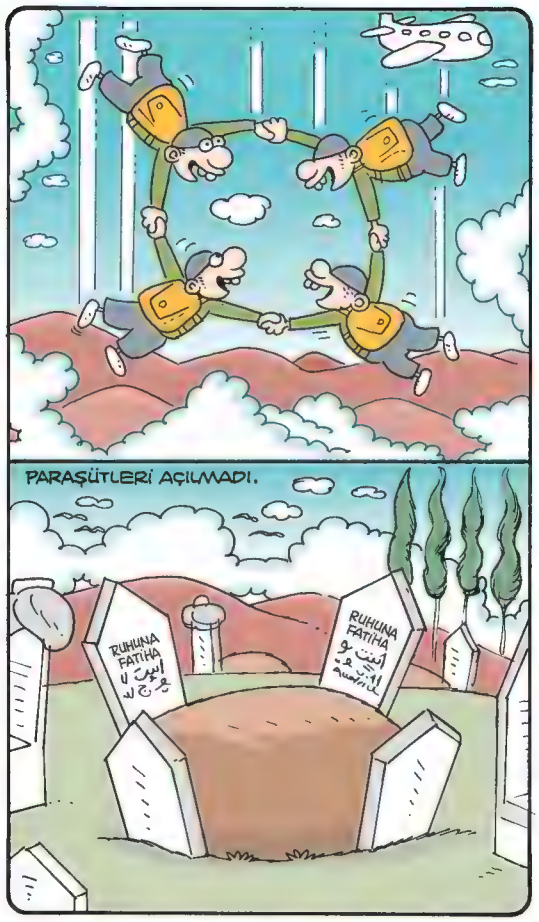

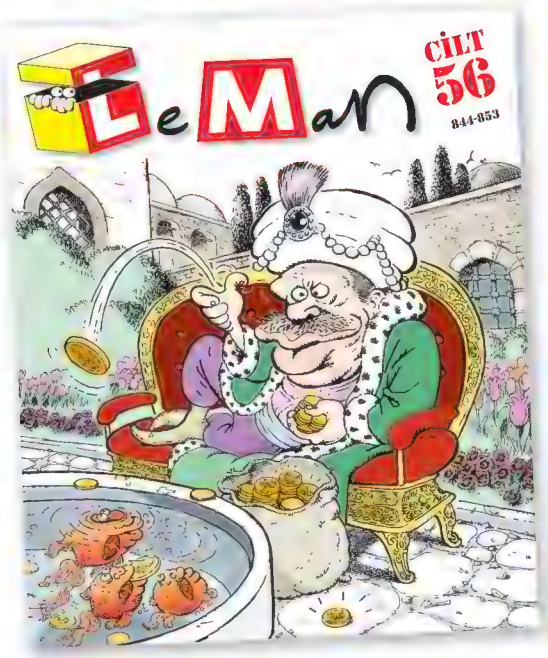

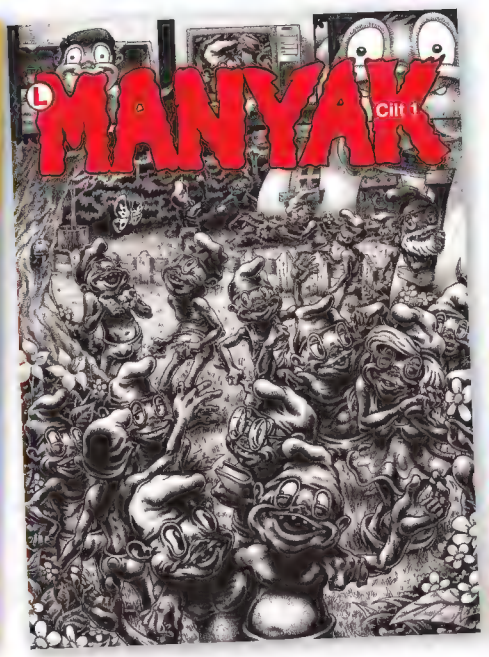

yepyeni ciltlerimiz yakında bayiilerde..

1250

2 Aralık 2015 Çarşamba Sayı: 2015/47 **3,5 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

LeMan

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Tahir Elçi cinayetinin aydınlatılması için HDP'nin verdiği soruşturma önergesi AKP ve MHP oylarıyla reddedildi.

Rusya'nın ırkçı delisi Jirinovski: "İstanbul'a atom bombası atalım" dedi.

Bir uçak düşürdüler, bin pişmanlık yaşadılar. İklim zirvesinde Erdoğan'ın tüm çabalarına karşın Putin görüşme taleplerini kabul etmediği gibi aile fotoğrafında da yerini almadı.

AKP'li ve Cumhurbaşkanlığı danışmanı Burhan Kuzu, Putin'e "puşt" dedi.

Can Dündar ve Erdem Gül cezaevinden mektup gönderdi.

Gazeteci yazar Hasan Pulur'u kaybettik...

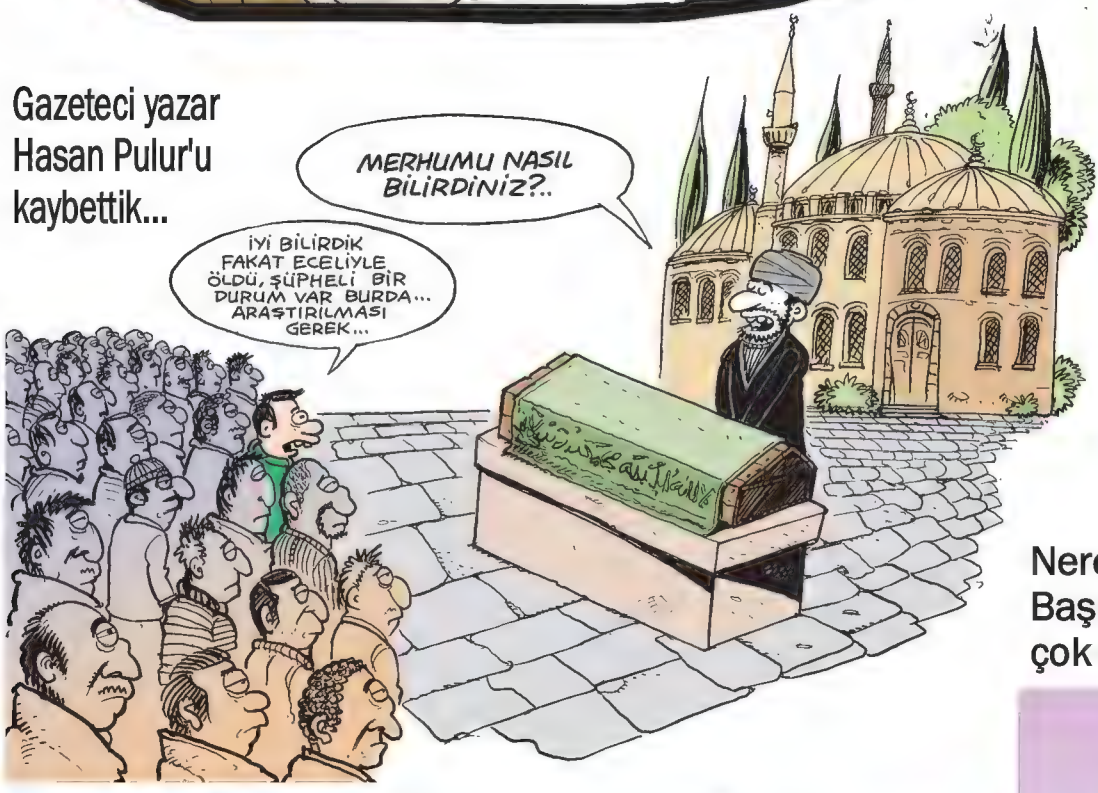

Neredeyse naklen yayınlanan Diyarbakır baro Başkanı Tahir Elçi suikastının görüntülerinde pek çok soru işareti bulunuyor..

KERVAN YÜRÜYOR! (Bin yıldır yürüdüğü gibi...)

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

TAHİR ELÇİ NEDEN ÖLDÜRÜLDÜ?

Kaybederken kazanan bir ülkeyiz belki de? Evet "Bekaa" ülkesiyiz. İlerleyen ama ilerlemek için çok benzin yakan. Çok zaman kaybeden. Ülkemizin aydın geçinenleri de Avrupa'nın ortalama cahili zaten. (Hepsinin bi dolu inkar politikaları var.. Habire inkar edince yükseliyorum sanrısındalar!)Gerçi, yurdumuzda sekste de böyle. Avrupalı için seks, gündelik hayata dair şeylerdendir. Oysa bizde medenileşmek adına devamlı orgazmsız sevişiliyor! Ve hala rahatlıkla şu söylenebilir: Ülke kocaman bir mastürbasyonu yaşıyor. Asla sonuca ulaşmayacak gibi görünen bir çabayla! Bence AKP bile 12 yıldır Beyaz Türklerle boşu boşuna kavga etti ve ediyor.. Kürtaj.. Kızlı erkekli.. gece saat on içki yasağı.. İmam hatiplerin başat hale getirilmesi derken AKP kendi enerjisinin yarısını boşuna harcadı. BİZ BU ÜLKENİN İNSANLARI OLARAK MÜKEMMEL OLMAK ZORUNDA DEĞİLİZ Kİ!? Aslında rezil olmak bile samimi bir şekilde insana dairdir. Ve rezil olmak en büyük insan haklarındandır! Bize birileri sürekli olarak bi şeyler yapın, kusursuz olun, ölürseniz de unutulmayın diyorlar. Yok öyle bir şey! Öldün mü bitiyor işte.. Ne yap et ölme!

"Tahir Elçi Neden Öldürüldü?" Kaç gündür herkesin dilinde bu soru. Sanırsın ki Modern Türk Tiyatrosu'nun en iyi eserinin adı! Peki ama neden hep aynı şeyleri dönüp durup yaşıyoruz. Neden bu ülkenin demode, köhne faili meçhulleri tükenmiyor, bitmiyor? Bu ülkenin insanı güya, kendi deruni aynasında ve tefekkürünün gülüşlerinde tanıyor kendini.. Ama üretimi, yazılımı, sanatı, bilimi yoktur. Metafiziği ise kelime oyunudur. Ve anlamak için hep hakikate gözlerini kapar! Bu ülkede insanın evvela kendine dürüst olması, büyük bir olgunlukla gelen kurtuluş olabilir. Ve kainat da, bu kişinin harcadığı enerjiyi, aldığı riski, arttırdığı beceriyi dikkate alarak bu kişinin kısmetini açacak algoritmaları elbette salgılayacaktır! SALGILAYACAKTIR EVET! PEKİ AMA NEDEN? Mesela bir Avrupalı gemisinin makina dairesinde tabiatı dize getirmeye çalışan bir çarkçı ustası ise, özünde Asyalı olan bizler, kaptan köprüsünde uzay ile yıldızlar, sular ve rüzgarlarla konuşan ve doğanın büyük cevherlerini sorguya çeken hayalperver süvarileriz. Ama işte insan bir noktada şunu hiç anlamıyor: Ulan bizim bu devlet değil miydi zaten kendi ülkesinin laik yazarlarını kendi derin devletine öldürten?? Ve biz de milletçe her konuda firdöndülük, ikiyüzlülük var sanki?. Kurnazlıklar ve hep şaşkınlık vermek isteği?!?

SON TREND: YALANDAN Bİ KAPİTALİZM ELEŞTİRİSİ..

Ülkece gaflet ve dalaletten kurtulmak için en büyük işadamları bile kapitalizmden dert yanıyor. Hele şöyle bir genel bakış atalım ülkeye.. İçki ve sigara.. kahve veya çay.. dedikodu veya mavra.. gece hayatı veya seks.. medya veya sosyal medya.. televizyon ya da cep telefonu... Bu şekilde eğlenmeyi seçmiş insanlar! Ve bugün yeni yeni şu dillendiriliyor. "Kapitalizm bizi bunlarla uyuşturuyor!" Bence, eleştiri denen bir şey varsa onu da bu bakış açısı uyuşturuyor! Sosyalizm olsaydı ne olacaktı? Sabah doğa yürüyüşü, öğleden sonra halay, akşam belgesel gösterimi, gece tantirik seks mi? Açıkçası şunu da ifade edeyim: "Susma, sustukça, sıra sana gelecek!" sloganı ve bu sloganın yarattığı protest iklim de daha iyi bir dünyanın yaratılmasına hizmet etmeyecek.. Çünkü aksine bu sloganın ritmi beyni uyuşturuyor! Üstelik bu ülkede aslında herkes gayet iyi bilir. Sus ki, sustukça sıra sana gelmez. Hal böyleyken, ülkenin tıkandığı yavşaklık hep şu oluyor: ANLAŞAMAMAK DA ANLAŞMAK!! Yani Tahir Elçi'nin tam da şikayet ettiği şey işte!!

Anlamsız bir ülkede yaşamıyoruz... Bu topraklarda her şey kör maddeler ve tabiattan ibaret değil. Eğer öyle olsaydı, buralarda insanların toplum ve uygarlık nizamı kurmak ihtiyaç ve iktidarları olmazdı.. Demek ki bu ülkede insanın doğayı aşabilen cevherleri var! Lakin niye olduğu belli olmayan eşşek cesaretleriyle sadece zaman kaybediyoruz. "YA HEP! YA HİÇ!" İşte tüm bu işleri baltalıyor. Hiç bi zaman "HEP" olmayacağı için mutlu da olunmuyor ya zaten! Bu ülkenin, üzerinde kayıkla veya lüks yatla gezilen bir cümbüş yerinden ibaret olmadığını anlayacağımız güne kadar. İki kıtayı birbirine ekleyen ve şu boğazın suları, alemler arasında cilve yapmaya ve gizli bölümlerinde belki de yepyeni uygarlıkların sırrını bizden saklamaya devam edecek! Hayata siyah yada beyaz bakmayı bırakalım yeter. Artık gri, turuncu ve hatta mor görebilmek gerek vesselam. Yoksa gote giren şemsiyeler bekle ki ne vakit açılacak?? Vahdetleri kavrayan her fantezi kabiliyetine sahip olduğumuz halde??

BEYİN ÖLÜMÜ

ZEHRA ÖMEROĞLU

-SON-

BARIŞ, BARIŞ, BARIŞ İSTİYORUZ!

Selim Yalçıner

Bu ülkeyi daha da kanlı bir felakete sürüklemeye kimsenin hakkı yok. İç savaş da yetmeyecek anlaşılan 'O'na, dış savaşı da aynı anda körüklüyor. Son günlerde olanları, yani Rus savaş uçağının düşürülmesi, Can Dündar'la Erdem Gül'ün tutuklanmaları ve Diyarbakır Baro Başkanı, sıfatı bitmedi, Türkiye'de Türkler'le Kürtler arasında kalıcı barışın kurulabilmesi için canla başla uğraşan, Hrant Dink'in bir anlamda ana dili Kürtçe olanı, içten ve sevilen Avukat Tahir Elçi'nin -bölgede her gün öldürülenlere ek olarak- uzaktan, hedef alınarak tek kurşunla katledilmesini bir arada düşünürseniz, alttaki en önemli nedeni görürsünüz: Kürt Sorunu.

O Kürtler ki, büyük bir çoğunlukla ve ülkenin her yanından aldıkları desteği artırarak hem de, barış istediklerini yıllardır çığlık çığlığa anlatıyorlar, bir türlü dinletemiyorlar. 'Bunlar', bölüneceğiz diye insanları korkutuyorlar, oysa Kürtler barış istiyor. Nasıl felaket bir çelişki bu... Kürtler barış ister ve Türkiye'nin geri kalanındaki aklı başında insanların bir bölümü de bu istemi desteklerken, kim, hangi akla hizmetle bu kanlı gerilimden çıkar umuyor? Gericiliğin bu sapıklığına izin verilemez, verilmemeli. Gericiler çok korkuyorlar, bu, her hallerinden belli, demek ki bizlerin korkmamamız lazım.

Rus savaş uçağı, Suriye'nin kuzeyindeki Kürtler'in batıya doğru ilerlemelerini önlemek geniş amacı nedeniyle düşürüldü. Böylesi bir büyük provokasyonun tabii ki başka nedenleri de var, ama en önemli nedenlerinden biri, 'O'nun Kürtler'den ve barıştan nefret etmesi. Can Dündar'la Erdem Gül, büyük bir onur ve cesaretle; binlerce TIR'la, Kürtler'e de karşı olan savaşlarında kullanmaları için Işid'e silah ve cephane gönderilmesini belgeleriyle yayımladıkları için tutuklandılar. Ya Tahir Elçi? Tüm derdi bölgede silahları susması, çatışmaların ve operasyonların sona erdirilmesi olan bu insanın öldürülmesi, hem içerde hem dışarda savaş isteyen malum gericilere ve onların ağa babalarına yaramaz da kime yarar?

Herkesin kendisine şu soruyu sormasında sanırım yarar var: Savaşmak, bir kanlı bataklıkta boğulmak istiyor muyum? Çocuklarımız, torunlarımız, bizden sonra gelecek olanlar, kanlı bir gerici baskı altında mı yaşasınlar istiyoruz, özgürlük, eşitlik ve kardeşlikle korunmuş bir barış ve adalet ortamında mı?

Yanıt, ikinci seçenekse, o zaman mücadele etmek gerekli. Barış için, özgürlük, eşitlik, kardeşlik için. Bugün. Yarın değil. Her yerde. Unutulmasın, her bir bireyin ayağını bastığı yer, aynı zamanda dünyanın merkezidir, orada. Herkes, en yakın çevresinden başlayarak barışın kapsamlı savaşını vermek zorunda, kanımca. Kolay değil, 'taammüden cehalet' ve yok edilme, ortadan kaldırılma vehmi ile kışkırtılmış 'korku'nun yarattığı hastalıklı gericilik ve şovenlikle baş edebilmek, ama, en yakın çevreden başlayarak, ayağımızı yere bastığımız yerden yani, işe girişmek şart. Girişmiş isek, devam etmek.

Rus SU 24 savaş uçağının, hem de Türkiye'deki bir hedefe düşmanca saldırmadığının bilinmesine karşın neden düşürüldüğü tartışılıyor. Birçok gerekçe sayılıyor. Bu tür, hızlı gelişen, tırmanan durumlarda en büyük tehlike, 'olay'ın doğruluğunun tartışılması sonuçlanmadan zincirleme 'kaza'larla karşılaşılmasıdır. İşler bir anda kontrolden çıkabilir, daha da yani, sonuçta çok sayıda insan yok yere ölebilir ve büyük felaketler yaşanabilir, ilk provokasyonlar da bu arada unutulabilir, Reichstag'ı kim yakmıştı gibi sorular, onlarca yıl sonra -o da belki- gündeme gelebilir.

Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve Ankara Temsilcisi Erdem Gül, tutuklandılar. Nedeni biliniyor. Daha doğrusu, bilinmiyor! Sen, benim haberim olmadan beni, ülkemi nasıl savaşa sokarsın? Asıl neden, bu soru. Bu soruyu ve benzeri soruları sorarsan, tutuklanabilirsin, tıpkı Ali Konar, Cengiz Doğan, Cüneyt Hacıoğlu, Ensar Tunca, Erdal Süsem, Erol Zavar, Faysal Tunç, Ferhat Çiftçi, Gültekin Avcı, Hamit Duman, Hatice Duman, Hidayet Karaca, Kamuran Sunbat, Kenan Karavil, Mehmet Baransu, Mikail Barut, Miktat Algül, Mustafa Gök, Nuri Yeşil, Ömer Gül, Sami Tunca, Sevcan Atak, Seyithan Akyüz, Şahabettin Demir, Tahsin Sağaltıcı, Ufuk Erhan, Cevheri Güven ve Murat Çapan gibi.

Saydıklarım, halen tutuklu bulunan gazeteciler. Geçmişte tutuklananları da saymaya kalkarsam yerim yetmez. Gelecekte; düşüncelerini ifade ettikleri, halkın bilgi alma hakkına saygı duydukları için kimse, hiçbir gazeteci tutuklanmasın deniyorsa, bugün, bu tutum, hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde, onur ve cesaretle belli edilmeli.

Edildi de. Gazeteciler, çok sayıda örgütleri aracılığıyla geçtiğimiz Pazar, tepkilerini Cumhuriyet Gazetesi önüne kadar süren yürüyüşleriyle ve sonunda yaptıkları konuşmalarla ortaya koydular. Özgür basın; eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve barış ile adalet savaşımının olmazsa olmazıdır. Özgür basın, basın için değil, herkes içindir. Evet, herkes için.

Halkların Demokratik Partisi Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, Tahir Elçi'nin yüz bin kişinin katıldığı cenazesinde şöyle konuştu:

"Haklı olarak şüphemiz var. O kadar çok yaşandı ki, hiçbirini adalet sağlanacak diye rahat uğurlamadık. Bu devlet hiçbir zaman bizim devletimiz olamadı. Eline geçiren kendi mülkü gibi kullandı. Herkesin, hepimizin olsun diye çok uğraştık. Tahir'i öldüren devlet değil, devletsizliktir. Kürt halkı bunu çok iyi bilsin. Çünkü biliyoruz ki barış elçisi başkanımızın arkasından 'oh olsun' diyen maalesef on binler de var. Ankara'da bu acıyı yüreğinde hissetmeyen bir yönetim var. Nasıl devletimiz diyebiliriz. Acıda bile ortaklaşamayan bir toplum nasıl bir arada yaşayabilir. Biz bu özgürlük mücadelesini, kervanını başarıya ulaştıracağız. Gözün arkada kalmasın Tahir Elçi. Böyle olmasını istemezdik. Keşke bize nasip olmasaydı senin tabutunun önünde konuşmak. Kolay değil ama bu günler de geçecek. Tüm acılar bu topraklarda bir gün çiçeğe dönecek. Tüm şehitlerimize tüm doğa selam duracak."

Bu acılı konuşmanın beni özellikle etkileyen "'Oh olsun' diyen maalesef on binler de var," ve "Acıda bile ortaklaşamayan bir toplum nasıl bir arada yaşayabilir" sözleri. Bunların altını kalınca çiziyorum. "Oh olsun" diyenleri iyice azaltmak, elden gelirse bitirmek ve acıda ortaklaşmayı sağlamak görevimiz olsun.

Gericiler çok ama çok korkuyorlar. Bizim hiç korkmamamız lazım. Gelecek bizim çünkü. Kanıt: Tarih.

selim.yalciner@gmail.com

Bir fail-i meçhul tragedyasını naklen hep beraberce acıyla izledik...

LEMAN

- Sıkılhan, alo, annen ben, evet yavrum. Çocuğum sektör dergimiz Office Magazin'de, "Otiste sex" başlıklı beş bin vuruşluk bir yazı kaleme almıştım. Evet çocuğum... Otis marka asansörde fütursuzca sevişen dul bir yönetici asistanıyla, yeni evli bir insan kaynakları şefinin aşkını anlatıyordu...

- Ohahaha....

- Gülmemelisin gencadam. Basının her türlüsüne gıcık kapılıyor. Şimdiye kadar bir sektör dergisinde üç- beş adet yazı yazmış olsam bile, beni gazeteciden sayabilirler. Şahin bir danışmanın dikkatini çeker ve soluğu hapiste alabilirim. O yüzden bana internetten aşşağıda sıraladığım başlıkları araştırıp bir özet çıkarmanı reca ediyorum, evet... Durumu toparlıyayım, fazla dikkat çekmeyeyim.

*** Osmanlı'da ofis hayatı.**

* Kız -erkek ayrı ofisler hayal mi?

*** Saraylarda yönetici helasının önemi ve hasbahçede yetişen ofis çiçekleri.**

* Harem katibelerinin esrarlı dünyası.

*** Ecdad yadigarı dosya dolabları ve ceylan derisi sümenler.**

* Kadim kırtasiyye malzemeleri. Ataş- ı amire, tel zımba-i hümayun, öd sıvısıyla perdahlanmış parşömenler... Gülmemelisin çocuğum, evet...

• • •

- Alov... Nazdarovya Sıkılan... Ahaha... Buğra ben. Servis şoforu Celil Abi'ynen tekel bayiisi bi arkadaşı "Rusya'yı kınıyoz" diye doldurduk. Kardeş "Alın dökün" deye bize bissürü Rus votkası verdi... Ahaha... Sen bilirsin Sıkılhan, Cin tonik hangi memleketin lan?

- Dış politikada votkayla cin tonik karıştırılmaz olm, çarpar, ahah...

- İps... Ruslar da bizi kınamak için Çorum Leplepisi döküyollar mıdır lan yollara... "Sor bunu Sıkılhan'a Buğram" diyo Celil Abi. Her neyse... Atla gel Sıkıl, ortam çok güzel, içtik votkaları kafalar bin ila bin beş yüz arası... Ahaha... Davay davay... Aksaray'a lölö olmaz, böyle içerler votkanı ey Kremlin... Hiyps...

- Neyse ben gelemem dostum. Madem o kadar votkanız var, Servis Şoforu Celil Abi'nin kaynını çağırın, ziyan olmasın...

- Da... Çağıralım da... Ne alaka?

- Çirkin kayın yoktur, az votka vardır, ahah... Votka çokken kaynın muhabbeti süper olur...

- Bu espirinle bizi sırtımızdan piçakladın Sıkılhan. Kapa şu telefonu ayık pzevenk! İps... Turnusol kağıdı hanki memleketin lan? "Ondan lağzım bize" diyo Celil Abi. "Gerçek dostları ayırt etmeliyiz" diyo. Kaynıyla ilgili yaptığın düzeysiz espiriye bozulmuş. "Biz öyle insanlar mıyız? " diyo... 250 gr kalamata zeytiniylen kornişon turşu alıp gelirsen barışırmışız. "Votkayla süper gider" diyo...

• • •

- Alo Sıkılhan kardeşim nasısın... Hırgürkan ben Hırgürkan Yırtıcı. Ortanca Reiz Vursıkcan Abim, oluk oluk kan akıttı da seni onun için aradım.

- Kan grubu ne sizin ortanca reizin? Benim A pozitif olur mu kendisine, hangi hastanedesiniz?

- Yok lan ööle değil. Arabasını çızan şerrafsiz otparkçıyı vurdu da Abim... Mekana gel emaneti al, abimgilin üstünde yakalanmasın.

- Emanet ne ya, silah mı?

- Silah yahut değil. Ayrıyetten silahsa, noolmuş. Delikanlı adam kendisine ihtiyaç duyulduğunda sorgu sual etmeden gelip emaneti alır, saklar. Hadi aslan parçası göreyim seni. Normalde ben saklardım ortanca reizin emaneti ama benim de infazım var. Geçen yıl bi arsa işinde oluk oluk kan akıttıydım, yaş küçük diye şartlıyım, anlatabiliyo muyum? Bekliyoruz seni aslan parçası. Atla gel taksiyle, guru duyucaz, Ortanca Reiz de seni alnından öpücek, artı gümüş imameli kehribar taneli tesbih vermek suretiyle taltif edicek. İçerde yemen içmen kontörün- dakkan hepsi bizden. Çıkınca da ufak bi mahalle reizliği alıcaksın... Alo... Lan? Kapadın mı gene şerafsiz müptezel. Dur lan orda dur geliyorum, oluk oluk kanını akıtacam senin. Sıhıntı yoh olm, sıhıntı yoh, hepinize yeter Hırgürkan Reiz. Etek giydiririm lan alayınız hayinler!

Bayan Gülü

Feyhan Güver

İpek Özsüslü

Kitapçılarda, Gazete Bayileri ve Zincir Marketlerde...
LEMAN KİTAP'la birlikte.. D&R, Remzi, İnkılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

TESTOSTERONSUZ DERGİNİZ...

Ramize Erer

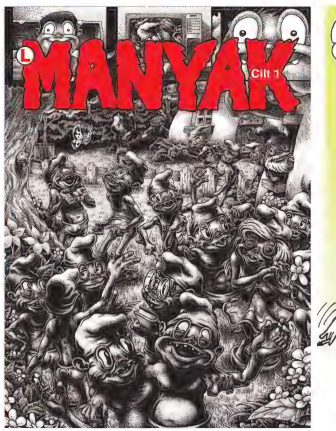

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

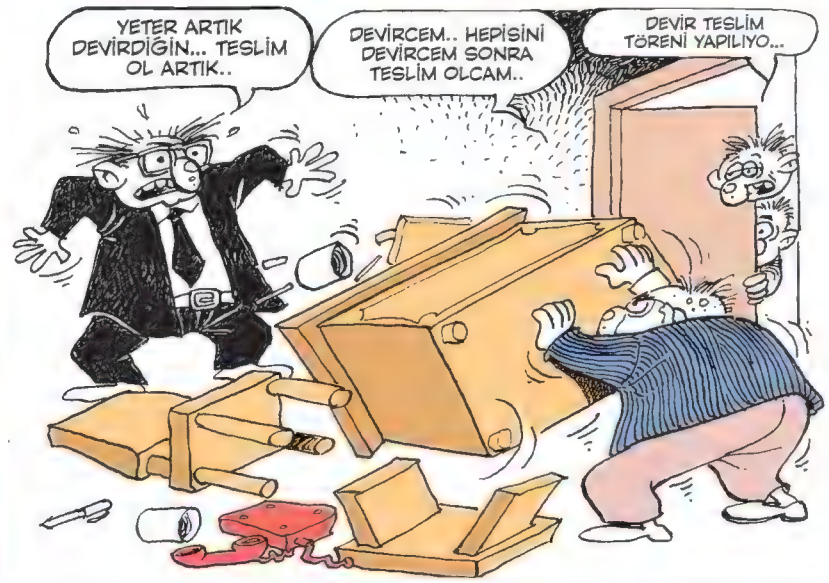

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

• • • Rusya, Amerika'ya artistlik yaparken mahalle kavgasında araya giren küçük çocuk gibi Rusya'ya satışıyoruz. Tükürttürüyorlar Rusya'ya.

• • • Arkadaş bir de bu Dolara ne oluyor hemen? Benim bile anında öğrendiğim olaya hemen dalgalanıyor!? Siz de hemen yetiştirmeyin şu p.çe her şeyi!

• • • Ülke olarak kocaman bir Hindistan filmi içinde gibiyiz... Dram bol, saçmalık çok buna rağmen konudan bağımsız olur olmaz dans ediyoruz.

• • • Mustafa Denizli ve dudağındaki yaralar geri geldi.

• • • Standart kötü bir şeydir.

• • • Seinfeld anları 1: Alışverişte: "bu sweetin larcı var mı" dedim, görevli adam alıp gitti, peşinden mi gitmeli orada mı durmalı?

• • • Orta 1 idi sanırım. İlk L-Manyağımı aldım eve gittim okuyorum. Babam geldi işten, odama zart diye girdi, girerdi(31 check) elimde L-Manyağı gördü, koşar adım alimden alıp yırttı attı. Kötü Kedi Şerafettin yarım kaldı. "Anuna koyyim" diye sessiz küfür ederek ağladım ardından... Okulda iki gün yemek yemeden yine aynı sayıyı aldım, yine buldu yırttı. Bu böyle günlerce devam etti. En son onu şeytan gibi çizdim, iş çantasına koydum. Ertesi gün geldi: "oğlum bu hep küfür dolu amk" dedi, sevecen, baba dedim bildiğim tüm küfürleri senden öğrendim amk! Neyse gitti. Ertesi gün Kötü Kedi Şerafettin cildi getirdi. Şimdi L-Manyağa ne zaman işim girse bu geliyor aklıma: "Vay" diyorum. Tabii babam şimdi "ben öyle şey yapmadım amk" diyor. • • • İlber Ortaylı, Celal Şengör'e sahip çıkmış, söyledikleri büyütüldü diye. Profesör de olsa "ölümüne kankayız" durumu oluyor galiba lan.

• • • Çok alakasız, ilk kez gittiğim bir yere gittim bu Cumartesi, arabayı park ettim, arabadan çıktım. Yanımda benimle eş zamanlı yanaşan arabadan can arkadaşım Güven Bilge çıktı! Benden bambaşka bir yere, karşı apartmana gelmiş. Aynı gün, aynı zaman, aynı muhit, hiç de merkezi olamayan bir mahalle arası, bir dakika sonra olsa yok yani... İşte bence, yaşamlarımız tam da böyle anlarda bug veriyor, ne alaka ulan diyorsun? Bir arkadaşım tüm hayatı boyunca para biriktirip Roma'ya gitti. Roma'da dayısının oğlu ile karşılaştı, çok affedersiniz ama hass.ktir ulan! Ne alaka yani? Belli ki, bir kodlama hatası var yani?!

• • • Üç yerinden kilitli kapı önünde bastıran çiş yüzünden saçlarım beyazladı.

• • • Derdinizin kıymetini bilin ne dertler var.

• • • "İstanbul boğazı, yandı g.tümün ağızı" Biz çocukken böyle kafiyeleri takdir ettiğimizden şimdi şair olmadık...

• • • Kuru fasulyedeki inanılmaz mantık hatası,: kuru fasulye de sulu?!?!?

• • • Sevmediğim işleri yapan kişiler ya aptal ya korkak. Bir kere şaşmıyor.

• • • Hayat fena halde boks maçına benziyor. An geliyor nefret ettiğin hayata sımsıkı sarılıyorsun ki seni daha fazla hırpalamasın.

• • • "Hayat cinsel yolla bulaşan bir hastalıktır" Death Of A Superhero.

• • • Bir kere tartışırken babam ben için "benim öğrettiğim dille bana artistlik yapıyor" demişti. Baba olunca anladım haklı, dünyanın en iyi kapağı bu.

• • • "Anadolu insanın bilmem nesi" diye bir haber başlığı atılıyorsa bil ki orada bir adam mallık yapmış b.k Anadolu insanına atılıyor... Anadolu insanın kıvrak zekası: "Yangını piknik tüpünü vura vura söndürmeye çalıştılar!"

• • • Tayt ve dizleri parçalanmış kotlar geri geldi. İyi de doksanlar bu. Kim ayarlıyor acaba bunları?

• • • İngilizler kendi icat ettikleri dili konuşamıyor, amk geri zekalıları ya resmen?

• • • Bazen inanılmaz Sadri Alışık özlüyorum. Sanki dayım amcammış gibi, beraber çok zaman harcamışız gibi özlüyorum.

• • • Kışın yazlık, yazın kışlıklarını alan adam net gıcıktır.

• • • Allah kimseyi esprisini açıklamak zorunda bıraktırtmasın, amin.

• • • Allah kimseyi espri yapmak zorunda bıraktırtmasın, büyük amin.

• • • Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

@fuatavni

nuri çetin

nuricetin@yahoo.com

PANTOLON

METİN FİDAN

30 Kasım 2015

"Sokakta, yerde, 10 TL ve veya 20 TL Bulma" Vergisi Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

"Çok mutsuzdum. Birdenbire, daha da fazla mutsuz oldum! Sonra, ansızın, biraz daha mutsuz oluverdim o anda! Gücüm tükenmek üzereydi. Ayağım ve sol kolum da mutsuz oldu aniden. Sürünerek buzdolabına girdim, yumurta rafına oturdum. Mutsuz olan yerlerime usulca, acıtmadan, vişne reçeli sürdüm."

Günün İnançları

-Bence Ay'a gittiler!
-Bence bu Süt hâlâ içilir.
-Bence dötü çok guzel!
-Bence ben iyi biriyim!
-Bence ben yokum!

"Birinci Dünya savaşı sırasında Bayer şirketi, aspirin imalatı için uluslararası kaynaklardan ne kadar varsa Fenol topladı. Dolayısıyla, Bayer'e fenol satan ülkelerin, aynı başlangıç malzemesinden yapılan bir patlayıcı olan Pikrik Asit üretim kapasiteleri düştü."
Dünya Tanhini Değiştiren 17 Molekül / Metis

kivi adam

folat delibalta

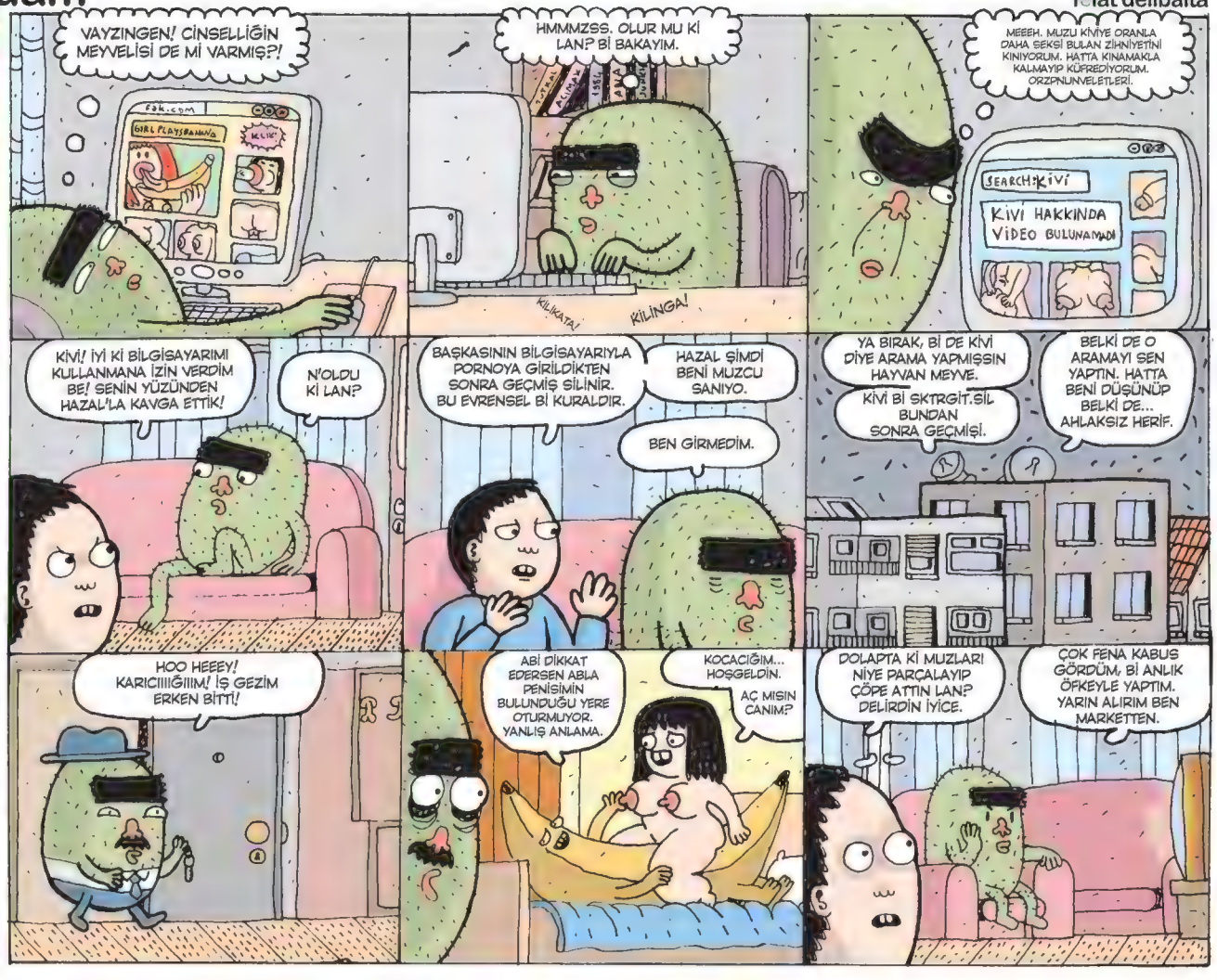

ERDENER ABİ

ilk kaptanlık

Erhan Candan

Orda kiralık sandal veren bi yerin aynı zamanda deniz motoru da kiraladığını öğreniyoruz...

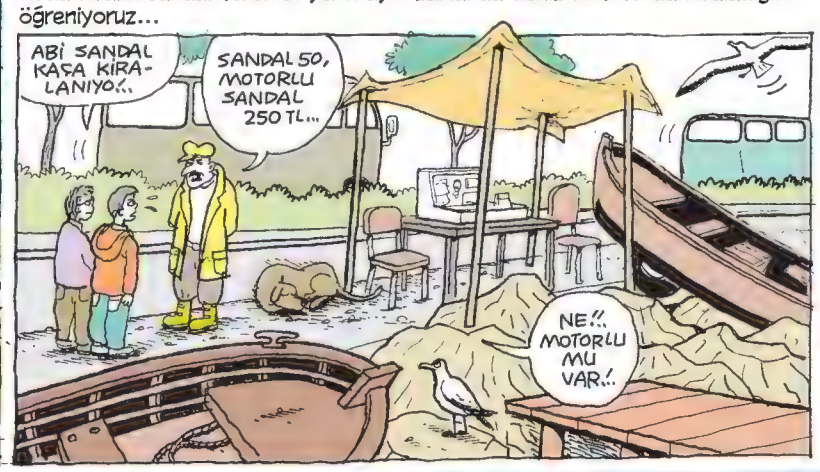

İnanamıyoruz!.. Aramızda paralarımızı birleştiriyoruz.Yarım saat kiralamaya yetecek para ya çıkıyo ya çıkmıyo...

Yine de fena para değil... Sandalcıyı ikna ediyoruz bi 10 dk.lığına motoruna binmeye.

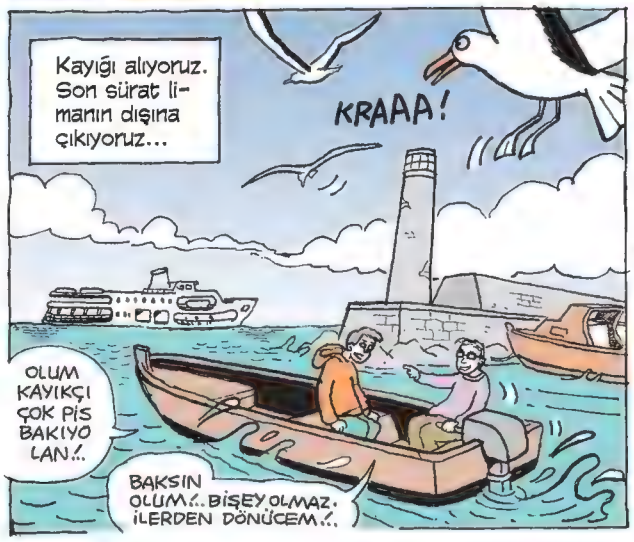

İkimiz de büyülenmiş gibiyiz.Altımızdaki böyle bişeyin bu kadar hızlı yüzmesi çok garibimize gidiyo, çok heyecanlanıyoruz ...

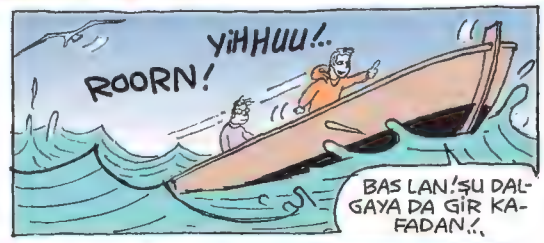

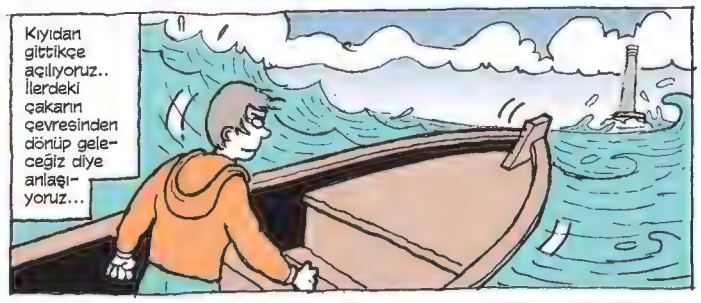

Ama çakara doğru yaklaşırken, sudan çıkmış jilet keskinliğindeki kayaları farketmiyoruz. Burasının sipsivri taşlarla örülü batık bi ada olduğunu bilemeyecek yaştayız...

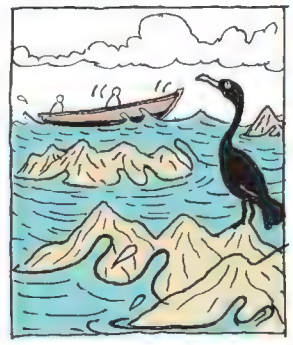

Bindiriyoruz...

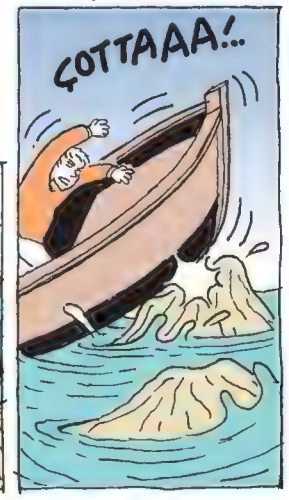

Tekne derhal su almaya başlıyo!. Çok korkuyoruz, ikimiz de yüzme bilmiyoruz...

Hayatımda ilk kez bi tekne direksyonu tutuyorum ve ilk kaptanlık deneyimimi batmakta olan bi teknenin üstünde yaşıyorum.

Neticede ulaşıyoruz kıyıya.Dizlerimize kadar suyun içinde ama sağ salim...

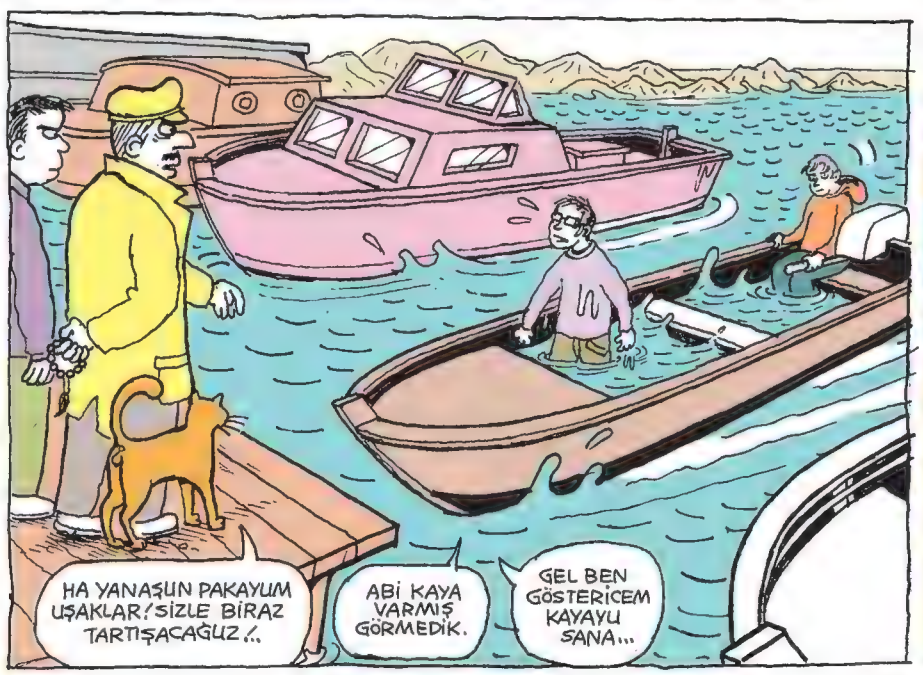

Az sonra hayatımda duyduğum en acayip küfürleri ve tehditleri dinliyorum kayıkçıdan..

Adamlardan nası kurtulduk hala tam hatırlayamıyorum..Hatırladığım tek şeyse giderken denize doğru son bir defa bakıp,yaşadığımız dehşeti farkettiğimiz an...

BAŞALTI ÖYKÜLERİ ALBÜMÜM YAKINDA TÜM KİTAPÇILAR VE GAZETE BAYİİLERİNDE...

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

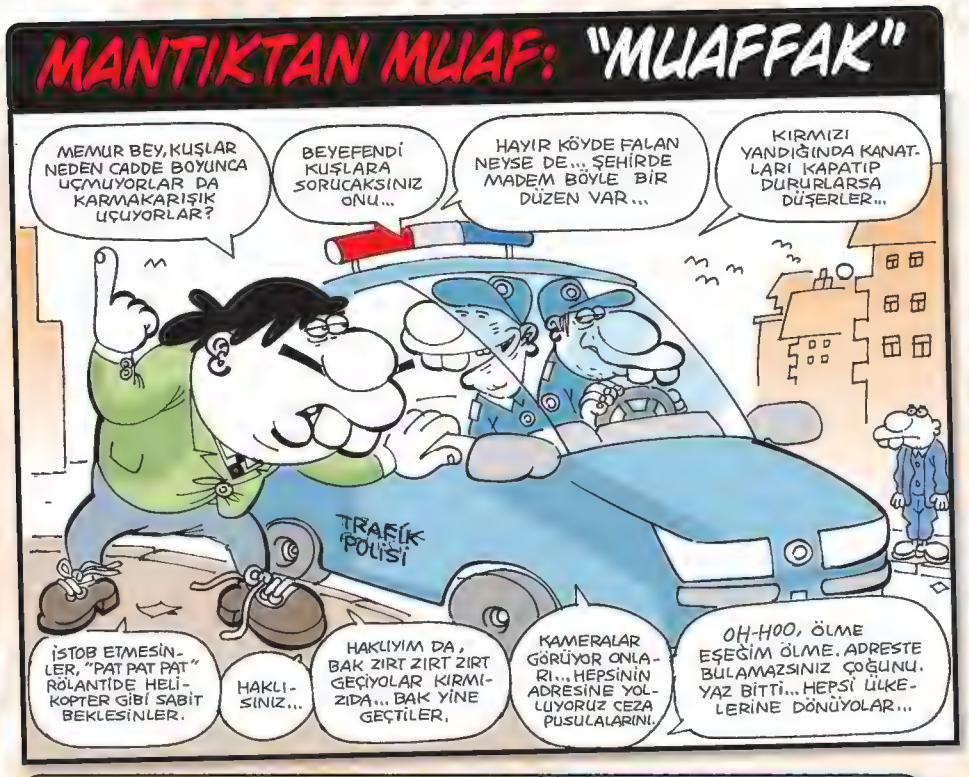

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı sayğım sonsuz sizler için yazdı...

A. MADRİD–GALATASARAY

Cimbom UEFA'yı ikinci kez kazandı. Bu kez kupasını diil, katılma hakkını.

Dk. 13. Grizman altı pas önünde kafa vururken beş kamera kayıttaydı. Oradaki Cimbomlu beş oyuncudan bahsediyorum. Golü beş ayrı açıdan izlediler. Kafalarına kaydettiler. Hatıra oldu. İlerde çocuklarına, torunlarına nakledeler: 1-0

Dk. 65. Sağdan giren Atleticolu oyuncu topu iki bacak arasından geçirdi. Kimin mi? Hem Hakan'ın hem Semih'in. Zaten onun için iki bacak arası diyorum. Toplam dört bacak. Grizman vurdu gol: 2-0

Muslera olmasaydı 6-0 olurdu. Muslera tek başına oynasaydı, takımın geri kalanı olmasaydı 4-0 olurdu. Atletico Madrid takımı da olmasaydı, Muslera ile Grizman teke tek oynasaydı gene 4-0 olurdu. Grizman iki maçta 4 gol attı.

MOLDE – FB

Norveç'te okyanustan gelen fırtına, yağmur. Göz gözü görmüyor. Sular seller, dev dalgalar. Zaten Molde takımında "Kamara" diye oyuncu var. Hava şartlarına uygun "kamaralı takım". Bitmedi, önümüzden bir de yunus geçiyor. "El Yunusi". Bu fırtınada kanarya nasıl uçacak?

Dk. 68. Alper Potuk, öyle bir ortaladı ki Fernandao kaçmaya çalışsa kaçamaz. Top kafasına çarpıp girecek. Kaçamadığı bir yana Fernandao öyle bir vurdu ki kaleci ruhen ve fizikman yıkıldı: 0-1

Dk. 84. Yine Fernandao, kaleciyle sarmaş dolaş yuvarlanırken ona çarpan top Ozan'ın önüne düştü. Eh Ozan'ın önüne bir de bomboş kale düşünce, Ozan'a da topu dürtmek düştü: 0-2

Maç bitti. Norveç'de nehir gibi gürül gürül akan yağmur altında hırpalanan saha hala dipdiri. Halı gibi. Eh bravo.

BJK – İSKENDERBEY

Norveç'in sahasında okyanus fırtınaları varsa, bizim de İstanbul'da fantastik kraterlerimiz var. Hem de öyle milyonlarca yılda değil sadece yirmi dakikada oluştular. Zemin berbat. (Sonradan bir arkadaşım uyardı. Norveç'teki saha suni çimmiş. E ben de bizim kraterler gerçek demedim ki, onlar da suni krater.) Maç başladıktan kısa bir süre sonra spiker "Moskova'dan güzel bir haber var." diyor. Hadi canım? Moskova'dan güzel haber? Şu günlerde? Aman ne iyi. Lokomotiv Moskova 1-0 galipmiş. Pehhhhh.

Dk. 35. İsmail'in harika ortası. Cenk Tosun asansör gibi üst kata çıktı. Golü attı. Yeniden zemin kata indi: 1-0

Tosic boş kaleye atamadı. Ekranda yakın plan Şenol Hoca. Dudaklarını okudum. Okumaz olaydım. Biiiiiip! Her neyse, spiker az sonra "Moskova'dan kötü haber var." dedi. Hah şimdi oldu işte. Lokomotiv Moskova 4-1 mağlup.

Dk. 69. Ani atak. Cenk , boş kaleye üç metreden vuramadı. Ekranda Şenol Hoca. Yoooo, dudaklarını okumaaam. Gözlerime pamuk tıkadım.

Dk. 77. Gökhan soldan girdi. Karejma'ya "Al da at." dedi. Karejma "Ben atmam al sen at." dedi. Cenk'e bıraktı. O atmasın sen atma, kim atacak lan şu golü? Bırakmayın ortada, ziyan olacak. Oh neyse attı Cenk: 2-0

BJK – AKHİSAR

Dk. 4. Maç 0-0. Güray vurdu. Gol: 0-2. Tek vuruşta iki gol nasıl oldu diyeceksiniz. Gollerin biri top biri insan. Beck de filelerde. Şaka skor: 0-2. Gerçek skor: 0-1.

Dk. 37. Karejma iki metreden boş kaleye vurdu. Kale yerinde değildi diyelim biz ona. Karejma çizilmesin. Avut.

Dk. 40. Sami tek başına daldı. Zor vurdu. Tolga önüne yatıp yolunu kapatınca top ne yapsın, Tolga'yla çarpışıp sakatlanmamak için üstünden atladı: 0-2

Dk. 56. Rodallega'nın şutu 90'a doğru yol alırken maç bir an 0-3 oldu, top direğe çarpıp geri gelince tekrar 0-2'ye döndü. Bu arada topla oynama yüzdeleri BJK %72 , Akhisar %28. Gol yememek için BJK'nin %100 yapması şart.

KASIMPAŞA – GS

Aslan, zorlu deplasmandan bir puanı dişleri, pençeleri ve yelesiyle söke söke aldı.

Dk. 13. Snayder'in ortasını Podolski kafayla öyle ısız öyle kuş uçmaz kervan geçmez bir yere indirdi ki Burak'ın topla buluşmasını Kasımpaşa'da gören olmadı: 0-1

Dk. 26. Donk'un sert şutunda önce üst direğin altına vuran top, sonra alt direğin üstüne çarparak sahaya döndü. (Gol dememek için böyle bişey uydurdum.)

Dk. 33. Hakan Arslan'ın golü. Uçan Muslera ve onun altından kayarak kaleye giren Hakan Arslan'ın akrobasi gösterisi nefesleri kesti: 1-1

Dk. 51. Hakan Balta gol kokusu aldı. Gol, bir yerde onu bekliyor ama, nerde? Hakan golü arıyor. Her tarafı kokluyor. İşte orda. Hakan golü buldu: 1-2 süper tayming, süper vuruş. Hakan sana da SAYGIM SONSUZ.

Dk. 76. Şut! Muslera şaap tokat! Şut! Şlaak! Direk... Vur... Aha... Sol çaprazda. Titi... Zınk... Ihh: 2-2 (Öyle bir karambol ve panik yaşandı ki golü anlatamadım.)

Not: Dergi baskıya verildiğinde FB – Trabzon maçı oynanmamıştı.

ONUR KARADURMUŞ

UĞUR KARADURMUŞ

UTKU KALIPÇIOĞLU

KADİRCAN KIZILCIKLI

BERK DUMAN

ONURCAN DUMAN

KÜBİLAY!

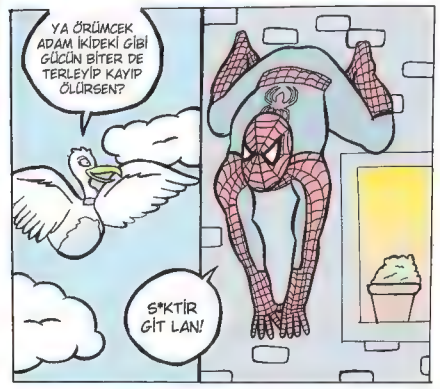

UĞUR AKSOY

Cuma günleri 17.00-19.00 arası dergiye uğra ya da çalışmalarını "leman2023@gmail.com"a gönder. İletişim: Utku Can Akyol

Sayı: 1250 / 2 Aralık 2015 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **•İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR **•Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Alıminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRTIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

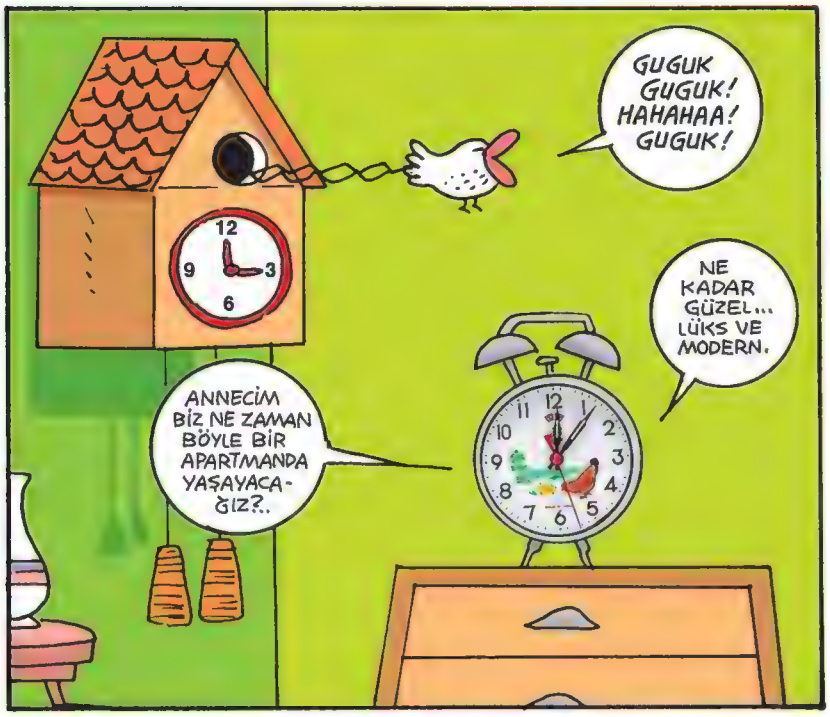

1251

9 Aralık 2015 Çarşamba Sayı: 2015/48 **3,5 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

LeMan

BAYİİLERDE & KİTAPÇILARDA

Uçak krizinden sonra Rusya'nın doğalgazı kesebileceği ihtimaline karşı soba satışları patladı.

EY GAFİL RUS, BİZİ ÖYLE GAZI KESMEKLE FALAN KORKUTAMAZSIN... BUNA SOBA DERLER, SOBA...

0527

Sefer

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Ankara'daki patlamayı gerçekleştiren IŞİD'cileri tren garına getiren taksici, "madem kendilerini patlatacaklardı niye iki lira para üstü için beklediler anlamadım" diye konuştu.

LEMAN

Türkiye'nin Musul'a asker göndermesine Irak "vururuz" diye tepki gösterdi. Genelkurmay ise askerlerin peşmergelere eğitim amacıyla gittiğini açıkladı.

TEZEK'Tİ GOLLUM'DU DERKEN, MUSUL'A, SAVAŞA?

Selim Yalçıner

Günlerdir tezek, Gollum konuşurken bir bakıldı ki, hatırı sayılır bir Türk birliği, Musul'un 30 km kuzedoğusunda konuşlanıvermiş. Konuların ayrıntılarına gireceğiz de, Musul'a gönderilen birliğin olağanüstü büyük bir risk oluşturduğunu en baştan vurgulamak zorunlu. Böylesi bir askeri güç, hiçbir şey yapmasa bile, durduğu, konuşlandığı yerde saldırıya uğrasa, kendimizi bir anda savaş ortamında buluveririz. Savaş ortamından neyi amaçladığımızı da bu yazıda aklımızın erdiğince irdelemeye çalışacağız.

Tezek üzerine: Hayvancılık yapılan yörelerde özellikle sığır dışkısının saman ve diğer kolay yanıcı otlar ve sertlik versin diye küçük taşlarla karıştırılıp kurutularak yapılan oldukça yüksek kalorili bir yakıt olduğu ansiklopedik bilgisini aktaralım önce. Sonra, tezek denilen yakıtın, hangi bağlamda gündeme geldiğini anımsatalım: Savaş uçağını düşürdüğümüz Rusya'nın, bize gaz vermemesi halinde alternatif yakıt olarak. Mizah değil bu, gerçek. Yani, liderlerin ağzından çıkan.

Rusya'dan, gereksinimimiz olan gazın yüzde 50-60'ını alıyoruz. Çok da pahalı bir fiyata. Gaz'a, özellikle de Rus gazına öylesine bağımlı hale gelmiş durumdayız ki, pıtrak gibi yapılan elektrik santrallerinin büyük bir bölümü gaz kullanarak elektrik üretiyor, konutlarda ve işyerlerinde kullanılan gaz cabası. Pahalı demiştik, ne Rusya böyle cazip bir alıcıdan vazgeçebilir, ne de Türkiye böyle bir köle bağımlılığından. Bir tür sado-mazo ilişki diye de yorumlayabilirsiniz. Konu üzerine gevezelik bedava. Gündemi sulandırıyor da, egemenlere yararlı.

Gollum'a gelince: Bir kere, "Yüzüklerin Efendisi" filmindeki o sevimli karakterin adı Gollum değilmiş, Smeagal'miş, Gollum, takma adıymış -filmdeki yani- analojisi yapılan o figürün. Neyse, Gollum üzerine o kadar eğlenildi ki vatanda, yavru vatanda ve tüm dünyada, analojiyi 'Sağır Sultan' bile duydu. Benzetme yapılan fotoğrafları aşırı ciddi Britanya gazetelerinde bile, "Soldaki şu, sağdaki Gollum" diye komik resim altlarıyla görmek mümkün oldu bu 'süreç'te. Bireysel olarak -bizim üzüleceğimiz- bu konudaki en büyük zararı Aydınlı Doktor Bilgin Çiftçi gördü ve işinden oldu, mahkemelere düştü. "Yüzüklerin Efendisi" filminin yönetmeni ve senaristleri bu arada Gollum'un davaya 'müşteki' yani zarar gören şikayetçi olarak katılmının yerinde olacağını ve gördüğü imaj kaybının tazminini böylelikle isteyebileceğini belirttiler!

Ciddiyete dönelim, asıl önemli konuya, Musul'a gelelim: İşid'in Musul'u almasının ardından dönemin Musul Valisi ve Barzani, Türkiye'nin bu gerici katil sürüsüne karşı savaşacak sünni Arap ve Kürtleri eğitmesini -askeri olarak- istediler. Bu isteğe, yani sayıları sınırlı Türk askeri uzmanının ülkelerine gelmesine Bağdat'ın yani Irak yönetiminin de fazla bir itirazı olmadı. Geçtiğimiz hafta cuma akşamı, ortalık bir anda karışıverdi: Türkiye, Musul'a 30, kimilerine göre de 10 km uzaklıktaki bir bölgeye 150, 600 ya da 1200 asker gönderiverdi. Askerler, söylenenlere göre sıradan eğitmen değillerdi, komandoydular ve 25-30 kadar tank ve ağır silahlar taşıyan zırhlı araçlarla Irak'ın Musul kenti yakınlarına konuşlanmışlardı. Irak hükümeti Türkiye'ye nota verdi. İran olayı şiddetle kınadı, Russia Today kanalı birinci haber olarak gördü. Sonra, tüm dünya medyasında da konu, fazla abarılmadan yer aldı.

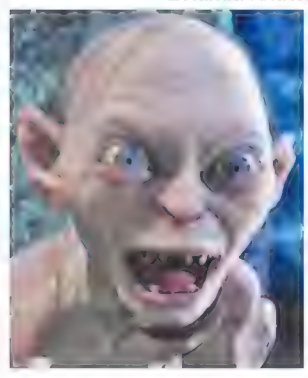

Birinci Dünya Savaşı'nı sona erdiren -daha doğrusu yeniden başlatan, sınırların cetvelle çizildiği- anlaşmalar, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu, Lozan, Misak-ı Milli, 1925 Şeyh Sait İsyanı, Musul'da referandumun iptali, Mustafa Kemal'ın Meclis'te kendisini eleştiren milletvekillerine "Musul orada efendiler, alabiliyorsanız alın" demesi, Türkiye'nin ihracattan elde ettiği her yüz doların altmışını enerjiye harcaması gibi başlıkları da bu arada sayalım, konuyla yakından ilgilenenler için.

Günümüze dönelim. Musul'da konuşlanan birliğin,bu haliyle, eğitim için orada bulunduğunu onaylayacak bir askeri analistin çok aransa da bulunamayacağını bilin. Bu birlik, bu haliyle, kendisine karadan ve havadan saldıracak olana şiddetle karşılık verebilecek güç ve kapasiteye sahip. Bir saldırı olur mu, kim saldırır, bilemeyiz. O birlik saldırıya uğradığında ise, savaşta olacağımızı kesinlikle bilebilirsiniz. Ciddi bir savaşta hem de, vekalet savaşında filan değil, doğrudan bildiğimiz savaşta.

Savaşın ne demek olduğunu anlamaya çalışalım. Bunun için, savaşanların nasıl bir felaket yaşadıklarını okuduklarımızdan ve izlediklerimizden anımsamamız yetmez, cephe gerisinde olanları da bilmemiz gerekir. Savaşta, bildiğiniz, eleştirmekle birlikte bir türlü uyum sağladığınız tüm yasaları, uygulamaları unutun bir kere. Savaş, bambaşka yasalar getirir. İstediğinizi, düşündüğünüzü söyleyememek bir yana, elinizde ne varsa alınabilir. Çocuğunuz, eşiniz, ağabeyiniz, amcanız, nişanlınız, sevgiliniz başta olmak üzere eviniz, arsanız, arabanız, neyiniz varsa. Paranız tabii ki, doğrudan ve dolaylı yollarla.

Diyelim ki doğrudan savaşa hemen girmedik, ona daha zaman var, riskli işler yapılmasının sonuçlarından biri olabilecek terörle birlikte nasıl yaşayacağız, 'tadımlık' ister misiniz, Hürriyet'ten Yenal Bilgin ve Gökçe Aytulu hazırlamışlar:

"Terörist saldırı sırasında...: Avustralya-Yeni Zelanda Antiterör Komitesi, Paris saldırılarından sonra, kalabalık mekanlarda terörist saldırıya uğranması durumunda, bu saldırıya maruz kalanların nasıl davranabileceklerine yönelik bir kılavuz yayımladı. Önemli maddeler:

- Öncelikle saklanacak bir yer bulun. Kaçış yolunun güvenli olup olmadığını kontrol edin.

- Cep telefonunuz hariç, yanınızdaki her şeyi bırakın.

- Ateş altındaysanız veya silah sesleri duyuyorsanız, çevrenizde saklanmak için tuğla/beton duvarlar, araç (motor tarafı), büyük ağaç veya tümsek olup olmadığına bakın.

- Kaçma imkanınız yoksa, açık alanlardan ve koridorlardan uzaklaşmaya çalışın.

- Cep telefonlarınızı ve diğer cihazları sessize alın.

- Sürekli durum değerlendirmesi yapın, olası kaçış rotalarını kontrol edin. Yerinizi değiştirmeniz gerekebileceğini akılda tutun.

- Hayatınız gerçekten tehlikedeyse ve başka çareniz olmadığını düşünüyorsanız, teröristi etkisiz hale getirmeye çalışın.

- Güvenliğinizden eminseniz, polise mümkün olduğunca çok bilgi ulaştırmaya çalışın. Konuşabilecek durumdaysanız, saldırganların konumunu, sayısını, fiziki görünüşlerini ve taşıdıkları silahların cinsini polise aktarın.

- Polis, size ulaştığında, sizi saldırgandan ayıramayabileceğini aklınızdan çıkarmayın. Hızlı hareketlerden, çığlık çığlığa bağırmaktan kaçının. Elleriniz görünür şekilde dursun."

Nasıl, "tadımlığı" beğendiniz mi? Beğenmediyseniz, Türkiye'nin Güneydoğusunda şu anda bu durumun en yoğun haliyle yaşanmakta bulunduğunu ve sivillerin -çocuklar dahil- öldürülmekte olduğunu, sizin gibi Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının evlerinin ağır silahlarla, tank ve helikopterlerle ateş altında tutulduğunu unutmayın.

Boşuna barış, barış demiyoruz. Hem içerde, hem dışarda. Bir sözümüz karar vericilere: Kimsenin petrolüne sulanmayın. Petrolü olanlara bir bakın. Onlara bu belanın bir yararı olmuş mu görün. Petrol, lanet. Başımızda zaten yeteri kadar bela var, bir de bu en büyük belayı çağırmayın. Dünyanın en büyük, askeri, yer altı ve yer üstü kaynakları sınırsız ülkesiyle gereksiz yere itişmeyin. ABD'nin, AB'nin, Çin'in göze alamadığı riskleri üstlenip bu topraklarda yaşayan 78 milyonun başını belaya sokmayın. Dünyanın bu en güzel ülkesinde elden geldiğince ve hızla, yüksek katma değerli üretim yapmaya çalışın. Bu üretimle enerji giderlerimizi karşılayalım. Gericiliği kışkırtarak, iş savaşı körükleyerek, Can Dündar'ları, Erdem Gül'leri ve kalem arkadaşlarını içeri tıkarak, Kürtlere dünyayı zindan ederek, solcuların devrimcilerin canlarına okuyarak, Selçuklulardan kalma anıtların yanı başına çirkin konutlar dikerek, silaha cephaneye para harcayarak değil, adam gibi büyük katma değer sağlayacak yatırımlara yönelerek, bu ülkede yaşayanların rahat bir soluk almalarına imkan vererek tarihe geçmeye çalışın. 'Taammüden cahil bırakılmışlar'ı, ülkenin geçinmekten başka derdi bulunmayan insanlarını, okumuşlara, aydınlara düşman etmeyin. Ülkeyi kalkındıracaksanız, aydınları bir kenara iterek bunu yapamazsınız. Asla. Yoksa, hatalarda ısrar edilirse tarih, bu gidişle, çok başka şeyler yazacak.

Karar vericiler, kendilerinden bekleneni yapmıyorlarsa, bu işe soyunan genç ve aklı başında, ne yaptığını bilen birikimli kadın ve erkekleri desteklemeye çalışmak da bizlerin işimiz. Korkmadan, yılmadan... Bu kasvet, gün doğumundan önceki yoğun karanlık, aydınlanacak, başka çare yok.

selim.yalciner@gmail.com

•KAPAK KONUSU...

Abdullah Cömert davasında Adli Tıp heyetinde kadın doğum uzmanı da yer alıyor.

Adana'da 31 kişinin tecavüzüne uğrayan 14 yaşındaki çocuğun Avukatı, "göz boyamak için bütün erkekler takım elbise giymiş" diye isyan etti.

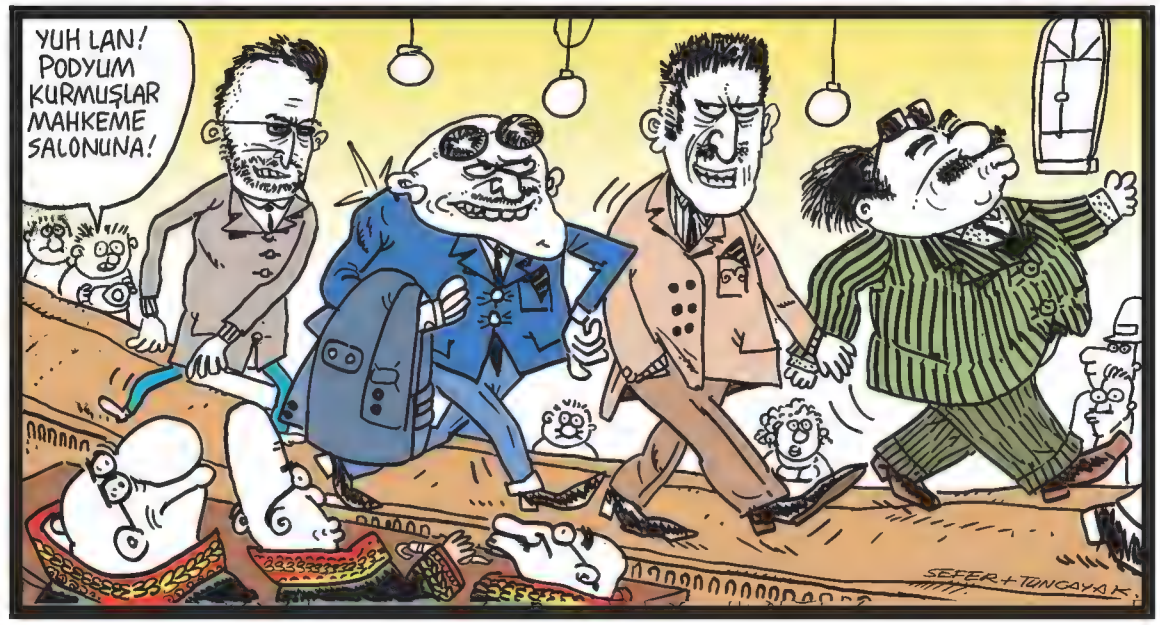

Avrupa, Amerika ve Rusya, IŞİD bahanesiyle Suriye'den giderayak kanlı bir ısırık almaya koşuyor.

Erdoğan: "Türk akımı projesini Rusya değil, biz rafa kaldırdık"?

AKP Ankara Gençlik kolları twitter hesabından paylaştığı 21 erkeğin bulunduğu fotoğrafın altına "Genel merkez kadın kolları 4.olağan kongresi için hazırız" notonu paylaşınca sosyal medya geyiğe boğuldu.

Hürriyet, Seyfi Küçükşahin ve Zeynep Gürcanlı'nın işine son verdi.

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

- Demirhindi şerbeti, harnut pekmezi, kara mürver, bi de merdümgiriz... Sıkılhan?

- Alo, Enes sen misin? Şifreli mi konuşuyoruz? Ben ne diycem? Bubucuk, kuntiz, tentene... Bunlar olur mu?

- Saçmalama Sıkılhan, aldığım tüyoyu söylüyorum sana. Az önce söylediğim şeylerden libaral piyasada rızıklanabiliriz. "Güveyfeneri" de dedimiz altın çilek hususunu hatırla...

- Abi sen beni aradığından emin misin? Anlamıyorum, şaşkın John Travoltalar gibiyim. Güney feneri ne? Orda mı buluşulucak? Gelmem ben...

- "Güvey feneri" dedim dostum. Diğger adıyla "Altın çilek meyvesi"... Hatırlarsan bi ara Beyefendi'nin altın çilek tükettiği basına yansıyınca, moda olmuştu. İnternet üzerinde felan "Altın çilek şu kadara altın çilek bu kadara" diye delirdi piyasa. Sonra bi ara çörek otu patladı... Şimdi ise yine Beyefendi'nin çok sevdiği söylenen "Demirhindi Şerbeti" gündemde. Müteahhitler filan lok lok ondan içiyo. Geçen haber vardı; alkolün çıkarıldığı yılbaşı hediye sepetlerine demirhindi şerbeti koyuyolarmış. Geç kalmış sayılmayız demirhindi işine giricez.

- Demirhindi şerbeti içince AVM' lerden girebilicez mi peki? Metal güvenlikte öter.

- Mütekabiliyyet esasları çerçevesinde, senin bu kötü espirine daha sonra misliyle cevab vereceğim Sıkılhan! Ama şimdi ekmeğimizin peşinde ciddi olalım. İşe hemen uyananlar var demirhindi şerbeti pastası ufaldı bile. Ama saraya yakın kaynaklardan edindiğim bilgilere göre, mutfağa 250 kilo kadar kara mürver alınmış. Harnut pekmezine de sıcak bakılıyomuş.

- Ben mandalinaya sıcak bakıyorum bi tek. Yazın da karpuz.

- Yav bırak geyiği. Saray kara mürverle harnut pekmezine yol verirse, önden biz girelim. Ben derhal keçi boynuzu ile, mürver toplatmaya başladım. Halk arasında moda olunca veririz piyasaya.

- Ya bi de "eşkina taşı" diye bi şey var. Eşkina balığının kafasından çıkıyo. Geçen babam böbrek taşı düşürdü o sayede.

- Sen ve senin gibilerin sorunu da bu işte Sıkılhan. Halktan kopuksunuz. Benim muhafazakar libaral halkım senin "eski solcu" babanın tükettiği eşkina taşını asla satın almaz. Biz burda ticared ediyoruz. Hadiseye realist çerçevede bakmak mecburiyyetindeyiz kardeşlerim. Piyasa koşullarında kara mürver ile harnut pekmezi daha rantabıl... Bi de merdümgiriz.

- Merdümgiriz ne? Onu nerden koparıcaz?

- Merdümgiriz, bir kelime. Tam manasını ben de bilmiyorum, gugıl lügatinden bakarız. Ancak gene saraya yakın kaynaklardan edindiğim bilgiye göre Beyefendi'nin metin yazarları pek yakında bu kelimeyi kullanacaklarmış. Yani Beyefendi halka hitabında bu kelimeyi sarf edecek.. Fıtrat, mankurt, istikşafi kelimeleri gibi bu da moda olacak. Bu lafın ticari haklarını şimdiden satın alalım. Ürün adı, konsept, alan adı... Bi şekilde para edebilir.

- Hmm... Merdümgiriz: "İnsanlardan kaçan, insanlardan sıkılan, yalnızlığı seven" demekmiş... Ahaha. Sıkılhan gibi bişi. Benim lan bu... Direkt bana mı hitab edicekler acaba Beyefendi?

- Saçmalama arkadaşım, senin gibi bir zırtapozla niye temaslarda bulunsun kendileri? Öyle seninki gibi sıkılganlık yalnızlık diildir o. "Dış politikada değerli yalnızlık ıstratejisi" felan gibi bir mânada kullanıcaklardır kendileri. Sonra moda olucak işte. O adda bir kafe açsan ona bile gelebilir yeşil sosyete... Yahut başka bir misal "Merdümgiriz Konakları. kalabalıktan uzak, tabiatla iç içe, gelenekselden moderne uzanan atmosferde huzurlu evler"... Mütayitlerden biri muhakkak bunu yapmak ister, o zaman da biz isim hakkını satmak suretiyle, rızıklanma noktasında harekete geçeceğiz...

- Bakınız enteresandır, gene kapıyorum ben.

- Bak şimdi... Yahu neye kapadın ki telefonu gene. Bu şekide win win olmaz dostum. Sen geyiğe vur kapat telefonu, öbürü gülmek suretiyle kaale almama cihetine gitsin, e o zaman nası girecez biz dünyanın en büyük beş ekonomisi arasına? El cevab: Tısss... Sonra da ağla, "vay benim niye kara cipim yok, efendime sööliyim, ben neye 8+1 ebeveym banyolu sultan dayrelerinden ev alamıyorum, neye bir türlü kartımın borcu kapanmıyor, aksine kabarıyor?" Kapanmaz, kabarır tabi şorşak! "Ticared edelim" diyorum, bir gülmeler bir burun kıvırmalar, bir ayak sürümeler. "Misyon vizyon inovasyon" deyince bir gülme tutuyor bunu. Neye gülüyorsun, otur "Layıkıyla inovasyon edip rızıklanamıyorum" deye ağla. Daha hala insanın suratına telefon kapıyor ya, merdümgiriz, gevşek pzevnk...

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı **sayğım sonsuz** sizler için yazdı...

GS – BURSA

Maç başlamadan iki takımın oyuncuları birlikte bir pankart açtılar: "Kadına şiddete dur de." Bence hakem maçı dört dakika değil de mesela altı dakika uzatsa büyük sevaba girer. Taraftarlar evlere iki dakika daha geç dönse, kadınlar çok azıcık da olsa biraz daha kafa dinlese fena mı olur?

Çok güzel paslar, enfes bir organizasyon. Selçuk topla buluştu aynı anda aynı noktada Podolski de aynı topla buluştu. İkisinin de tercihleri aynı. O kadar ki ikisi de topa vurmadı, birbirlerine vurdular. Top şaşkın, top mutlu, top tekme yemekten kurtuldu.

Bursa atakları dinmek bilmiyor. Yeşil beyazlılar fırtına gibi. Şimdiden söylüyorum. Bu maç 3-0 biter.

Selçuk! Penaltı! Ters köşe! Evet kabul ediyorum. Biraz aceleye gelmiş bir ifade oldu. Güzel anlatamadım. Esasında GS frikik kazandı. Frikiği Selçuk kullandı, top barajdaki bir oyuncunun eline çarptı, ters köşeye yöneldi, avuta gitti. Selçuk hakeme itirazda bulundu. "Penaltıydı" dedi. İşin aslı budur.

Dk.68. Sabri, topu kafayla Podolski'ye indirdi. Podolski'nin göğsü tavuk göğsü gibi yumuşak. Topu aldı indirdi, vurdu, gol. Adamın şutları pusula ibresi gibi. Nerde nasıl ne tarafa doğru vururse vursun top daima kaleyi buluyor: 1-0

Dk.80. Burak kale önünde Podolski gibi dönmeye çalıştı dönemedi. Soluyla bir yerlere doğru vurdu. Ne tesadüf! Arkadaşı Yasin'in o gün o saatte oradan geçeceği tuttu. Top Yasin'e çarptı kaleye girdi: 2-0

Dk.89. Podolski orta sahada iki kişiden sıyrıldı on sekiz yayındaki Burak'ı gördü. Burak'ın sırtı kaleye dönük. Yüzünü kaleye dönebilecek mi? Ne? Santra mı? Nasıl yani? Gol mü oldu? Ne zaman? Haydaaa, hani Burak, Podolski gibi dönemiyor diyordunuz yahu: 3-0

Maçın skorunu doğru tahmin ettim.

KAYSERİ – BJK

Dk.12. Kaleci Tolga eliyle golü attı: 1-0. Yani orta sahadaki bomboş Sosa'ya eliyle uzun bir pas uzattı. Sosa, Gomez'i gördü. Gomez önce kaleciyi, sonra kayarak gelen defansı, sonra seyirciyi bayılttı. Hep birlikte ayıldığımızda tabelada 1-0 yazıyordu.

Dk.17. Deniz'in sert şutu. Top kaleyi değil kalenin önündeki Bisesvar'a doğru gidiyor. Bisesvar, yanlış adrese gelen topu topuğunun içiyle ilgili makama yönlendiriyor. Bisesvar da laf mı? Stat yıkılıyor. Gol: 1-1

Dk.41. Sosa soldan hayli çaprazdan frikik kullanıyor. Hakem köpüğünü sıktı. (Bence oraya yapıştırıcı sıksa, topu üstüne koysa daha randıman alır.) Sosa geldi, topu öyle bir büktü, öyle bir yamulttu ki kaleci doksanı eliyle kapattığı halde, top kendine 90+1 falan gibi bir yer icat edip kaleye girdi: 1-2

Dk.48. Necip'ten Olcay'a, Olcay kaleciyle karşı karşıya. Ah atamadı. Gomez olsa atardı.

Dk.52. Gomez kaleciyle karşı karşıya. Ah atamadı. Olcay olsa atardı.

GAZİANTEP – FB

Dk.6. Gaziantep sağdan geldi. Bir orta, Volkan çıktı. Kamara sordu: "Volkan nerde?" Volkan'ın arkadaşları: "Valla burdaydı, az önce çıktı. Biraz sonra gelir." dediler. Kamara: "Bekliyemiycem. Kalenin içine bırakayım, gelince söylersiniz." dedi.

Dk.11. Hasan Ali süper geldi, süper vurdu. Kaleci Karcemarskas uçtu. I-ıh, yetmedi. Gaziantepli direk uçtu topu dışarı attı.

Dk.30. Hasan Ali. Uçan tekme... Kırmızı kuşak... Aman şey kırmızı kart... Hasan Ali oyun dışı.

Dk.49. Alper'den Gökhan Gönül'e "Gökhan'dan Karcemarskas'a... Gökhan'dan Karcemarskas'a. Beni duyuyor musun? Topu ışınladım. Dön de arkana bak." Karcemarskas: "A-aa! Ne zaman girdi bu top buraya?": 1-1

Dk.54. Diego'nun kolları. Hatta kanatları. Kanat açıklığı iki buçuk metre. Penaltı. Muhammet kullandı. Volkan uzandı. Muhammet sordu: "Volkan nerde?" Volkan'ın arkadaşları: "Uzandı biraz. Kalkınca söyleriz gol olduğunu.": 2-1

Dk.65. Diego'nun uzun pası. Altı pas çizgisi önü. Alper vurdu. Top direkte. Fenerli direk vurdu gol: 2-1

Maçtan çıktım, eve gidene kadar kulaklarımda "Çıtonk" diye bir ses çınladı. Fernandao'nun 90+2'de direkten dönen şutu.

@fuatavni

nuri çetin

nuricetin@yahoo.com

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

•• Gülben Ergen bile baş kaldırıyorsa düzen fena bozulmuştur.

•• Komedi filminde güldükleri için gözaltına alınanların yaşadığı ülke gibi ülke.

•• Ruslar bize küstü sevgili dilinde bu triptir. Rusya uçağını vurduk diye bize trip yapıyor, kimin uçaklarını vurmadıysan git onla konuş diyor.

•• Üşüdüysen tezek yakayım tatlı kız?

•• Bu Hasan Karakaya'nın Can Dündar'ın evliliği ile ilgili söylediklerini "HALÇAKLAR" diye lanetleyen cemaat ondan farklı mı düşünüyor sanki? Unutursak kalbimiz kurusun. Can'lara özgürlük!

•• Tek görevi A4'e mühür basmak olan adam "sokakta kız gezmesin" diye kanun koymaya çalışıyor. Uzun'a bulaşan herkes diktatörlük mikrobu varmış da onu kapmış gibi diktatör oluyor, akıl almaz bir şey bu.

•• O güzel insanlar at etinden hamburgerlerini yiyip gittiler!

•• Sahte rakı içmenin adabı vardır. En son öleceksin. İlk ölüp masaya düşüp onu dağıtmayacaksın. Rakıdan çok rakı adaba övmeyi seven adam var.

•• Telefon operatörü olan bir kız arkadaşım telefonda "soy isminizi alabilir miyim" dediği adamla evlendi, ben şok.

•• En hüzünlü ayrılık sabah yatağınla olan. Bana ne Leyla ile Mecnun'dan?

•• Senden sonra gelen ama aranda mesafe olduğu için koşmak zorunda kalacak için apartman kapısını tutmalı mısın? Bence kapı tutulmamalı arada mesafe varsa. Ben hazır hissetmiyorum çıkmaya, belki önüm iliksiz? Sen iyilik yapacaksın diye donayım mı?! Arkanızdan gelen çok yakın değilse kapı tutmayın...

•• Yangın söndürücüsü olan yerde asla yangın çıkmıyor ama nerede yok alev alev. Yangın kötü bir kişi.

•• Bazen kötü gitmesi iyidir. "Ahmet Uluçay: bir sürü iş batırdım iyi ki de batırmışım." diyor bir röportajında, canınızı sıkmayın yani... Ahmet Uluçay işlerini batırmasa asla Karpuz Kabuğundan Gemiler yapmak diye bir film olmayacaktı? Bazen kötü şeyler iyi şeylere ulaştırır.

•• Türkiye dünyanın er gazinosudur. Her zaman eğlence de bol, kavga da, gerilim de.

•• Tarihi onlar yazıyor arkadaşlar. İleride çocuklarımız bir ağaç için ülkeyi yakmışsınız diyecek, anlatamayacağız.

•• İmkanı olan bol bol seks yapsın.

•• Aklımda bir sanat filmi projesi var. Film başlıyor iki kişi geçip oturuyor, iki saat seni izliyorlar. Yani sen filmsin?! Çaktın?! Film adamsın.

•• Halk olarak nerede duracağımızı bilmiyoruz! Orta Asya güzelmiş.

•• Her şeyi bırakınca sahil kasabasına gidecek parayı bulamıyorum!

•• Sarı perdenin arasından sızan güneş ışığında dans eden toz zerreciklerini izleyerek uyanmak istiyorum artık, zaa zaa zaa diye alarmla değil!

•• Twerk diye geldik kapı önünde halı yıkıyorlarmış, canımızı zor kurtardık! Dudullu acı vatan.

•• Her sabah karımın yanından kalkıp bir adamın yanına yatıp uyuyorum bir saat daha! Otobüs zalımların kralıdır.

•• Tabip sen elleme benim yaramı, benim kocam yapar ameliyatımı

•• Arkadaş madem çalıyorsunuz paylaşın!!! Hala beş liradan benzin satmayın lan!!!

•• Ayın dokuzu olmuş. Bu sene de benim yılım olmayacak galiba.

•• Evlenirken düğün fotoğrafları sırasında durağa götürdü fotoğrafçı konsept olarak. Boş otobüs gelince dayanamayıp binip gitmiştim Bağcılar'a. Boş otobüs aga.

•• Aldım ama yürüyemedim, ağır geldi.

•• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

AVRUPA'YLA DÜĞÜN

Atatürk ve arkadaşlarının yaşadıklarını Erdoğan ve Erdoğanlılar yaşıyor.. Yani Ortadoğu'dan bozup, kazıp, yiyip, yapıp yüzünü batıya dönmek. Evet evet!.. Erdoğanlılar sanki durumu artık kavradılar ve bununla ilgili neler yapılması gerektiğini de! Ama zannedersem, her şeye rağmen sekülerler, laikler, kendi mevziilerini korumak zorundalar. Hem aptalca AKP düşmanlığı gütmemeli, hem de oportünist güdülenmelerle gevşeyip "aniden AKP'li olma durumu" ile dansetmemeliyiz. Devletin içindeki paralel yapının temizlenmesi doğru bulunurken, Can Dündar'ın tutuklanmasını asla unutmamak lazım.

Ve Atatürk... Atatürk, Batı kültür ailesinin içine zannedilenin aksine, Türkiye milletinin bir taklitçi gibi değil, kendine has bir hüviyetle girmesini istedi! Kemalistlerin çoğu bunu unutuyor! Atatürk'ün başını çektiği Asyacılık hareketi 2. Meşrutiyet'ten beri vardı! Hatta bugün Ortadoğu'da en büyük oyuncu olmaya namzet Rusya'nın tarihinde bile, Deli Petro devriminden sonra "Asyacılık" hareketi doğmuştur. Biz farkında değiliz amma Ruslar kendilerini Cengiz Han'ın torunu sayarlar! Hatta şöyle bir eski laf vardır: "Rus'u kazı, altından Tatar çıkar!"

NE GÜNLERDEYİZ LAN BÖYLE!

Peki Tayyip, Rus kontrataklarını avantaja çevirip Avrupa Birliği vizesini alır mı?. Alır mı alır. Ezilmeden, ayrışmadan, dökülmeden bu ülkeyi 100. yıla taşırsa, sonradan sonraya yeni bir "Atatürk" bile çıkabilir hatta! Yani, takriben 2060-65 yıllarında bir Atatürk çıkması muhtemeldir. (Kuşaklar da 22 yılda bir değişiyor zaten bizde)

BİZ HERŞEYİ UNUTURUZ

Ve bizzat içinde bulunduğumuz şu Türkiye günleri, yılları! Gezi olayları falan derken, dehşetengiz tarih olayları, orta yaşlı bir adamın ömrüne sığacak kadar kısa bir zaman içinde birbirinin peşinden geldi. Ama şöyle bir bakıyoruz ülkeye, din, ahlak, dil, kültür, sanat, hukuk, ekonomi.. hepsi hala bunalım müesseseleri... Biz her şeyi unuturuz da, hem arabalara hem yayalara bir anda "geç!" emri veren trafik polisine sinirleniriz daima. Ha bir de ülkemizde hiç modası geçmeyecek gibi duran iki ayrı grup var. "Doğu Yobazı" ile "Batı Yobazı". Bunların arasındaki kavga, oksijen ile hidrojen arasında suyu ortadan kaldıran ayrılık gibi! Doğu hayranı batıya, batı hayranı doğuya ait kültür değerlerini topyekun inkara kalkıp, bu değerlerin müdaafası karşısında yaygarayı bastığı zaman yobazın ta kendisi olur işte.

Sevgilisini kendisi seçen aşığın duyduğu bir ürperme vardır

Doğu yobazıyla, batı yobazının kafa yapısı birdir. İkisi de azgındır ve akıl, bilgi planına ait bir mevzuyu kin ve ihtiras planına nakleder. Ve tabi ki bu ihtiras planına nakleder. Ve tabi ki bu ihtiras boğuşmalarına içerden ve dışardan politikacı tahrikleri karışır daima!! Beceriksiz hareketleri yüzünden mahvolan milletler vardır. Evet, pek onlardan değiliz biz. Ancak "Sevgilisini kendisi seçen aşığın duyduğu bir ürperme vardır.." der eski bir söz. Bugün artık Avrupa'nın "göçmen sorunu" fırsatıyla yüzümüzü gene mi Avrupa'ya döndük?. Her şeyden geçtim, peki müzik n'olacak? Musikimizi düşünelim. Eğer bizim müziğimiz bezgin, baygın, daima bir teslimiyet, mağlubiyet hüznü taşıyan post-alaturka ruh ise, bunun bizim tonal sistemimizden ayrı, çeyrek sesimizden mahrum, polifonik batı müzik tekniği ile ifadesi imkansız!! Sanıyorum bugün Avrupa'ya ince ince yaklaşıyorken ve batı tekniğini alırken, ruhumuzu da ona yaklaştıracağız ve baygınlık verici, iradesiz, teslimiyetçi hislerimizden ayrılacağız!?! Çünkü artık şunu kabul etmek lazım.. Avrupa erkek, Türkiye dişidir! Bir dünya yapmak için ikisi de lazımdır.. Asya ve Avrupa'nın zifaf döşeği Türkiye'dir. Elbet gerdeğe girilir amma Amerika'nın iradesi de o gece düğüne çağrılır..

Sadık Yahşi
Diyarbakırlı

HEPİMİZ

Hepimiz neyiz
Neyiz ulan hepimiz
Birbirimizi yemekten başka
Hepimiz kimiz, kimiz ulan hepimiz
Acı verip üzmekten başka

Hepimiz biz miyiz
Biz mi olduk hepimiz
Şimdi anlıyor olsam da
Bir hiç olduk hepimiz

Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için
Savaşadurduk ise yüzyıllarca
Evvellerce başarılan bu gerçek
Nasıl da dönüyordu yalana

Başınız dönüyor değil mi
Yoksa dönen şu dünya
Dön dönebildiğince ey heybet
Galiba yaklaşıyoruz sona

toka

Geçenlerde elime bir aydınlatma zımbırtıları kataloğu geçtiydi, onu diyordum. Heved, seksenlerde, almancı bir akrabadan, ya da almancı akrabası olan bi komşudan 'bi bakıyım, hemen geri vercem' diye yalan atılarak alıp hacılamak suretiyle evlerimize giren kataloglar olduydu türlü ıvır zıvıra dair. Sizde de var mıydı? İşte onlar gibi bir katalog.. İçinde envai renk ve artizlikte lamba, abajur, avize mavize var yığınla. Ama bu seferki almancı getirmesi değil. dergi eki. Yerli bir mağazanın ürün kataloğu. İçindekilerin hepsi Türkiye'de var. Seksenlerdeki gibi ulaşılamaz şeyler değil. Hemen gidip gaymeyi bastırıp alabiiling. Olmadı acık kanırtarak taksitle maksitle edinilebilir, **'ulaşılabilir'** ürünler kataloğu. Katalogu. Katalog. Katalog katalog katalog.. aha at geçti burdan.. şurda bir şey anlatmaya çalışıyoruz, at geçiyor ortalık yerden..

..ne diyordum?.. heved, seksenlerde bi delik açtılar sanki rufumuza, hiç durmadan hâlâ boşalıpduru içimiz. 'Benim memurum işini bilir', ceyar, dallas, evren, ronalt regın gibi sevimsiz hareketler henüz hayatımıza girmemişken halbuse daha naif, daha saftorik ve bu yüzden daha mutluyduk. 'Fakir ama onurluyduk!'.. gibi bir klasiğe bağlayacağımı sanıyorsan, tamamen yanılmıyorsun. Tam da öyleydi çünkü. Daha az 'şey'i vardı herkesin. Hakkaten fakir ama onurluydu.. da şimdi onursuz muyuz pekiyi? A aa o nasıl söz moruk, töbe de.. öyle bi şey demek istemiyorum. Sadece, evvelden kalın ve süslü kataloglarda bakıp bakıp özendiğimiz ıvır zıvırı almak çok kolaylaştı, ama o skimsonik zımbırtılara kavuşmak için vazgeçtiğimiz güzellikler nelerdi peki, bir ara bunu bi düşünmeli diyorum. İki dandik oyuncağa takas ettiğimiz pek latif özelliklerimiz, hoşluklarımız yok mu, işte onu kastediyorum.

Seksenlerden itibaren, bir tarafı içsel doygunluk, diğer tarafıysa gündelik ve osturuktan leyleyloylardan oluşan bileşik kaplarımızda bi sürü delikler açıldı. Daha teknik ve bilimsel bir terim kullanmak gerekirse, ruhumuzun bidonu delik deşik, sürekli de yeni delikler açılıyor. Bidon sızdırıyor, tabletle doldurmaya çalışıyoruz. Bidon boşalıyor, koşa koşa daha yeni cep telefonu alıyoruz. Boşluğu doldurmak için habire keriz gibi nesneler, maddeler satın alıyoruz. Kapalı kaplar kanunu dediğim bu. Hayatımızda içli, hisli şeyler azaldıkça, yerine nesne basıyoruz.. ama boşuna canım o. Denge menge olmaz öyle eşyayla, nesneyle. İçine istediğin kadar oyuncak dök, dolmayacak canım o boşluk öyle oyuncakla, telefonla, arabayla, entariyle falan. Dolmaz gulüm, dolmaz canım, dolmaz yavrum o öyle. Dolabilemez. Bileşik kaplar kanunu keriz mi ki eksik hissiyatın yerini cep telefonuyla, leptopla doldursun? Bilakis, içine madde, nesne attığımız sürece obur bi kara delik duracak hep ruhumuzun böğründe. İstersen git biraz alışveriş yap, yüzelli tane ayfon, onbeş tane daha tablet al, Bil Geyts'e falan acık daha gayme ver, ben beklerim. Sonra yine bi konuşuruz.

Ali Şen çok kullanırdı filmlerinde bu kelimeyi, rahmetli. İşaret parmağı ile baş parmağı hızla birbirine fısı fısı sürterek 'para' hareketi yaparken *'paracıklarıım, gaymeee, gaymeleriiim'* diye.. Günlük hayatta iyice azaldı o hareketi kullanmak he mi?.. oh beee, çok da iyi oldu. Bi dönem acayip yaygındı, ne kadar içim sıkıldıı o hareketten fısı fısı.. Çocukken 'oha ne kadar çirkin, herkesin ortasında tatak yapıp atıyor kocaman herif' sanıyordum.

Meğersem tataktan n'olcak, daha bile çirkiniymiş. Paranın icâdı iptal edilsin, tatak olsun alışverişte takas nesnesi, o zaman tamam bak. Ona bi şey demem. Herkes istediği kadar fısı fısı, yapsın o hareketi. Ama para fısı fısı sı çok itici. Sence?

Paracıklarıım, gaymeleriiiim.. peki kapitalizm nasıl küsküre geldi ama?.. Çakal kapoş. Baktı emecek ilik kalmadı, arpası bitti kapoşun, Bill Geysts bile 'E!.. E, kaka o kaka, brak' demeye başladı kapitalizm için. Dünyanın önde gelen semizleri 'g.tümüz çok büyümüş, çok dar oldu, eğilince patlar bu, bi de şu sosyalizmi mi denesek?' demeye başladılar. Bill Geytz ve diğer semizler bu değişim isteğinde samimi mi yoksa 'gaymeeee, gaymeleriiim' diye parmaklarını sürterek evlerinde endişeli endişeli dolanıyolar da 'sosyalizme geçelim mi tatlım, orası daha rahat' teklifiyle bizi biraz da salonda mı sevecek, bunu bilemeyiz şimdiden. Bildiğimiz bi tek, kapitalizimin g.tü başı dağılalı zaten epey olduydu. Ali Şen filmlerindeki gibi, 'kapıya dayanmadan biz üç beş bi şeyler atalım da evimizi falan yağmalamasın bu adlar' taktiği çekiyor kapoş. Etiklerimize ne kadar elmas dikip kaçırabiliriz, onun derdindeler sanki.. 'Yeter ki' diyor kapoş, 'aman siz bir deliiik edip kendi başınıza işlere kalkışmayın çocuum, biz sizin yerinize her şeyi halledicez zati yavrum evlaaadım' diyor. 'Mesela biz size evdeki eskileri verelim, buzdolabında da dünden kalma bi şeyler olacaktı, alın, ısıtıp yersiniz tamam mı yavroom?' diyor. Sansar kapoştan türeyecek bi sosyalizm de ne has olur kim bilir.. de, hadi neyse. Yine de beleş kaynaklar peşinde zorla yapay bir dinlerarası savaş çıkarttırtırmalarından yeğdir.

İçerde televizyon açık. Höm höm hörm, çok bas bir herif sesi geliyor. Halbuse su sesi, kadın sesi, para sesi.. Zapla zapla, hep adam görüküyor kanallarda. Hep höm höm hörm hörmür adam dolu. Ne kadar az kadın var, niye o kadar az kadın var televizyon denen meretin içinde?.. al, aha işte, kapatmaya gittim, yine gür killı adam vardı ekranda. Yangın söndürme köpüğüyle tıraş olan adamlardan. Hey maşşallah..

Nurgül Kaan

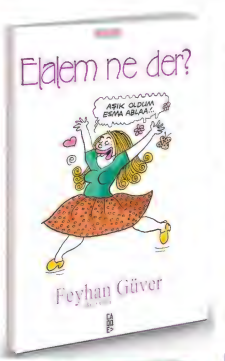

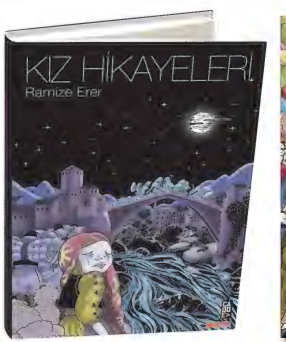

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde...

LEMAN KİTAP'la birlikte.. D&R, Remzi, İnkılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

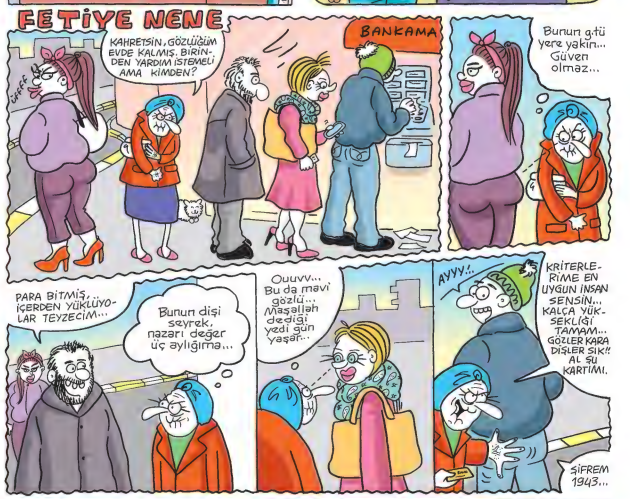

PANTOLON
METİN FİDAN

7 Aralık 2015
Bayat Ekmeği Isıtıp Tost'ta Kullanma Vergisi Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

"Bekledim.. Bekledim.. Gelmedi. Kalktım, tam gidiyordum. Geliyo gibi gördüm. O diilmiş! Oturdum. Bekledım.. Bekledim. Kalktım. Çişim geldi. Ordaki turşucuya rica ettim: "Tuvalete gidiyom, gelirse burda olduğumu söyler misin?" dedim. "Sen kimsin? dedi, Kim gelicek? dedi. Anlamaya çalışmadı beni. Somurttu."

Koleksiyonculuk, bir çeşit hastalıktır!"
Peter Breeze / *(Aforizma Koleksiyoncusu)*

metinfidan@ymail.com

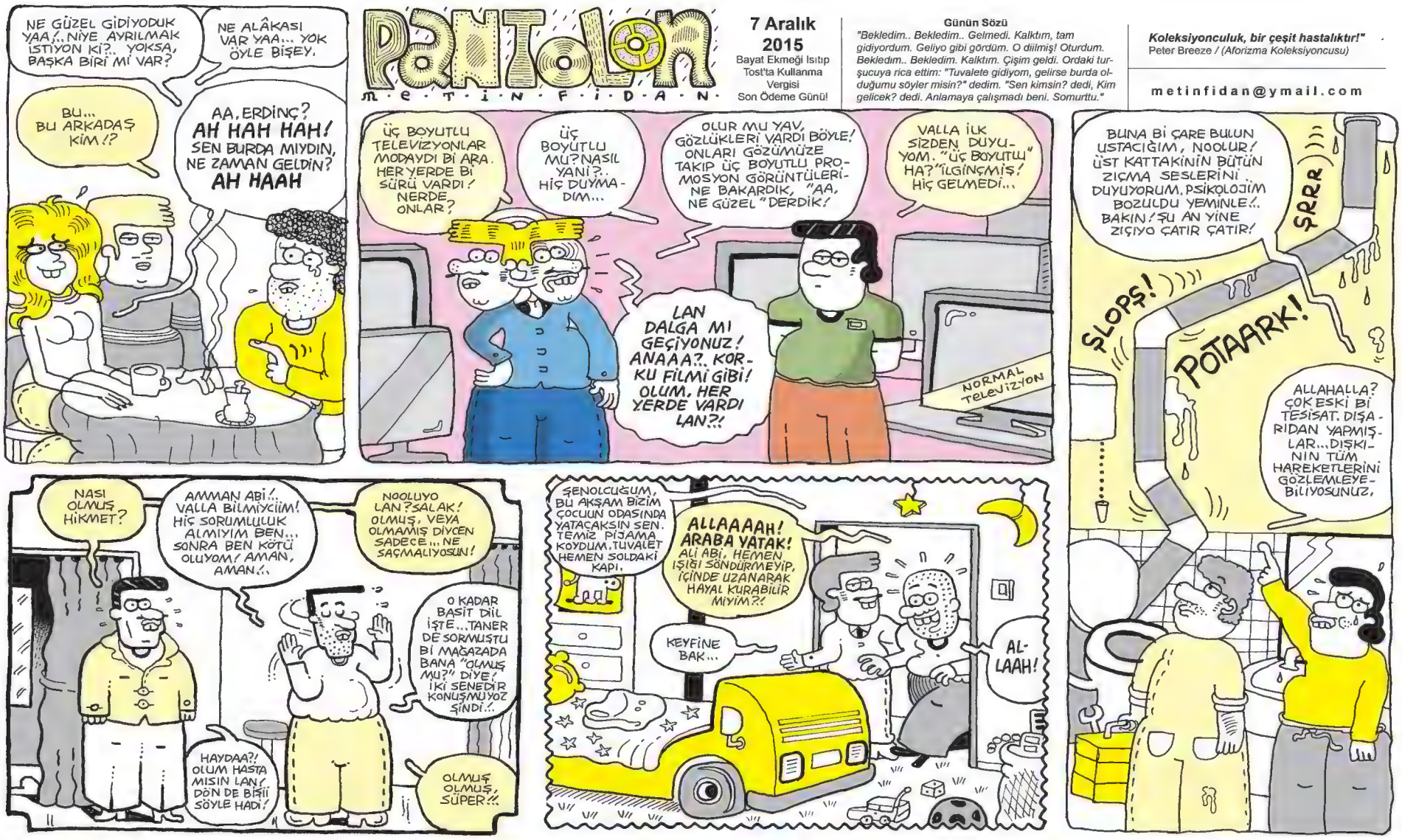

GÖNÜL ADAMI
GÜNERİ İÇOĞLU

Poyraz Reis

Erhan Candan

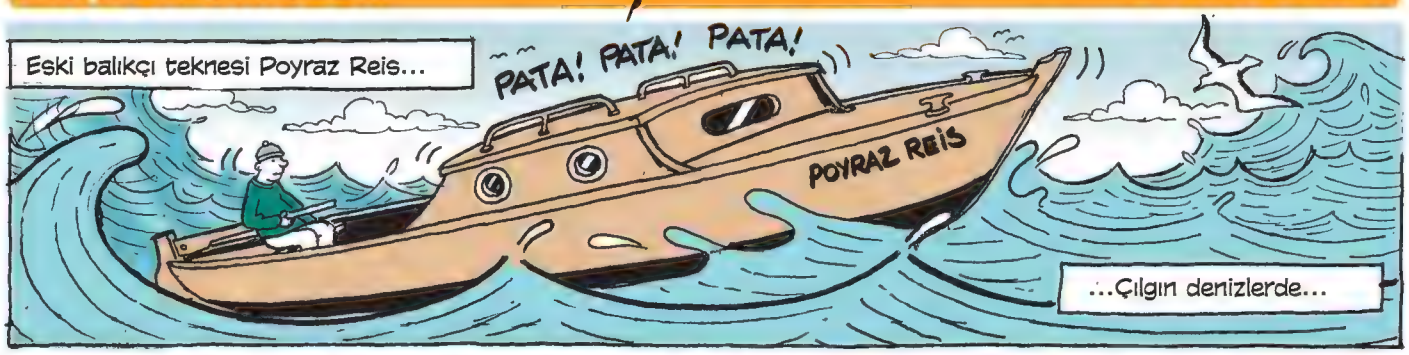

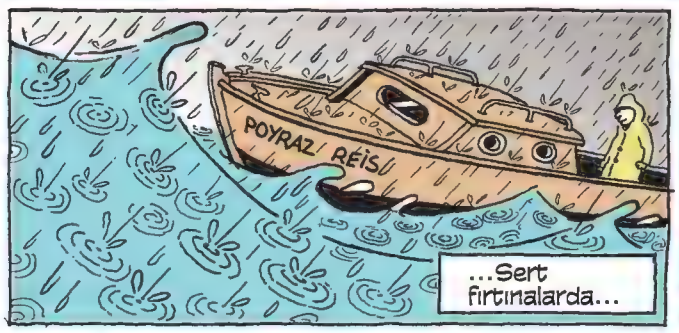

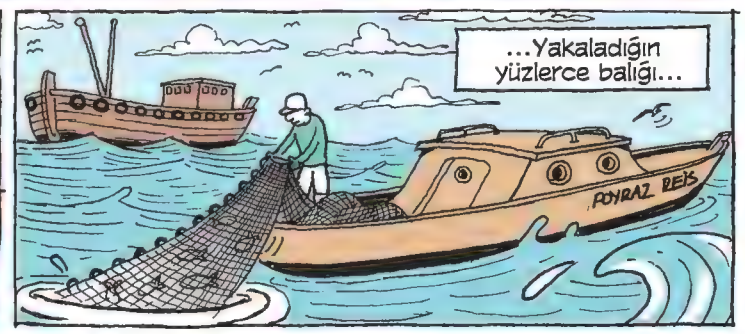

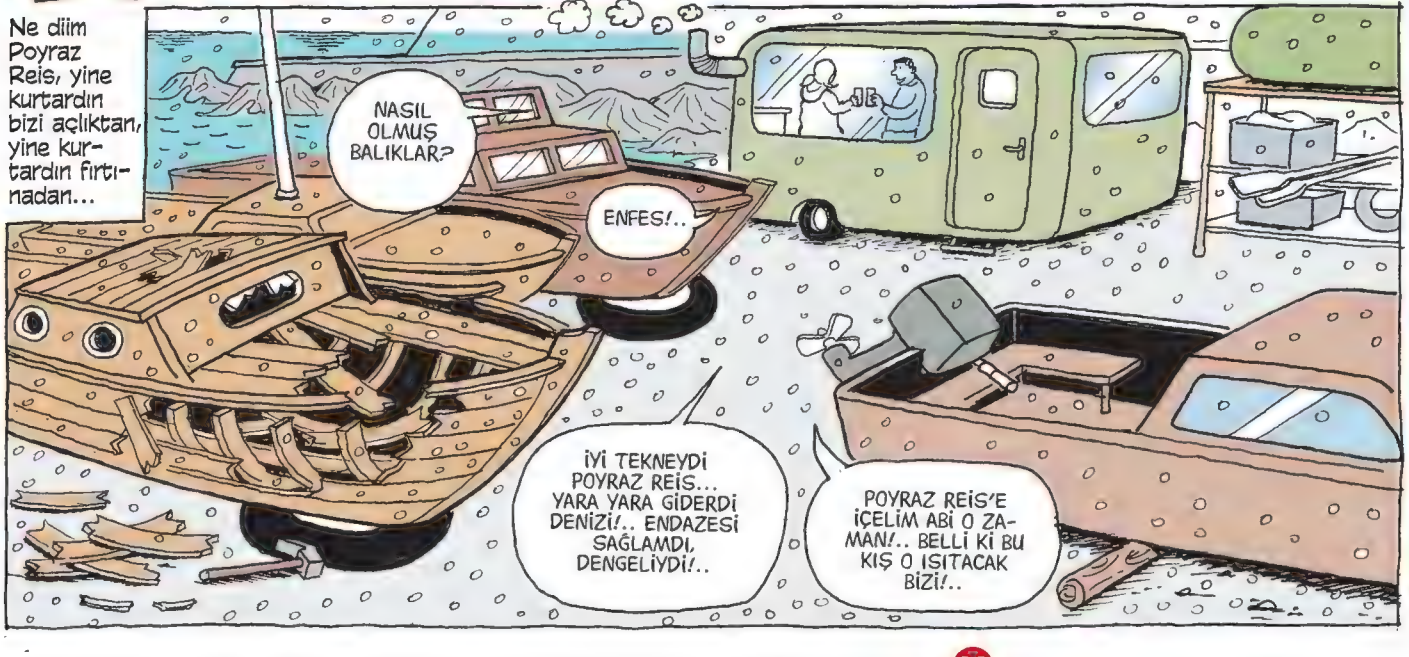

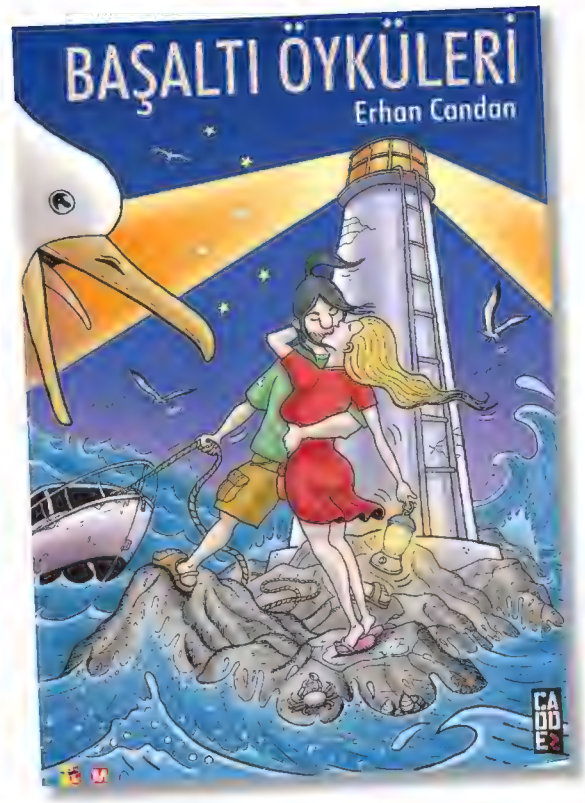

ÇIKTI!

MARTISI, LODOSU, POYRAZI, ISSIZ ADASI VE FENERİYLE TÜM KUZEY MARMARA... VE BUNLARIN ARASINDA GEZİNİP KENDİ HİKÂYESİNİ ARAYAN BİR ADAM... OKURKEN MARTI ÇIĞLIKLARINI DALGA SESLERİNİ DUYACAK, İYOT KOKUSU BURNUNUZU SIZLATACAK...

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde...

LEMAN KİTAP'la birlikte.. D&R, Remzi, İnkılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

DELİ CEVAT

Gökhan Dabak

İki

AKYOL

Geçtiğimiz hafta çözümüne aracı olmaya çalıştığım ciddi bir ağır ceza davası için yaz stajı yaptığım büroma gittim. Patron o kaçınılmaz soruyu sordu.

Diye saçmalayıverdim. Hayatımın en büyük açmazı harlanmıştı. Şöyle bi bakışma oldu.

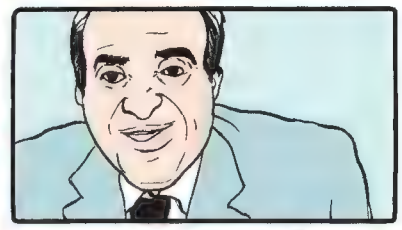

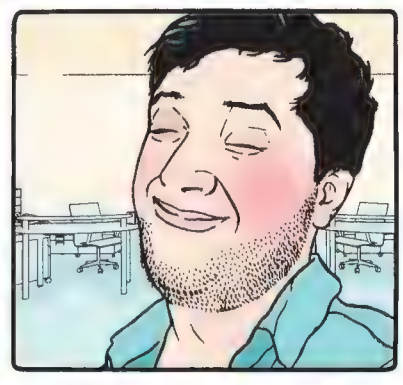

O son anda gelen gülüşmeye bu konuyu da geçiştirmiş olduk. Diğer hadiseyle de bundan üç dört hafta önce Taksim-Beşiktaş arası bir otobüste karşılaştım. O gün yine çok koşturmuş, iki saat uykuyla okula, ardından küçük bir iş için dergiye gitmiştim. Otobüse binip güç bela yerime oturduğumda "Chibuikee!" diye bir ses duydum. (John Chibuike, Gaziantepspor'da forma giyen Nijeryalı hücum oyuncusu.) Böyle bir sahneyle ilk kez karşılaşıyordum, so cool.

Ben indim, genç adam omzunda muhabbet kuşuyla yolcuğa devam etti öylece. Kuş arada titizlense de, alışık gibiydi.

Sekiz dokuz sene önce sarı-yeşil renkli ve çok yetenekli muhabbet kuşumuz Bıcırık ölmüş, ardından günlerce ağlamıştım. Üzerine titrer, hele şu anlattığım gibi şeyler hiç yapamazdım. Onu önce çocuk kalbime, sonra da küçük vücudunu Abbasağa Parkı'na gömmüştüm ben de.

Yaşasaydın da görseydim.

SKEÇ

"2016 Tacizleri"

(Bölüm 1)

Mekan:

Üç erkeğin yaşadığı bir alan. Kaba bir tarzda olsa da günümüze uygun, biraz modern bir yapısı var: İçi ışıklı (Kitsch bir süs eşyası gibi) dev bir bilgisayar kasası. Yerlerde onlarca boş, kopya CD. Duvarlarda çeşitli erotik manken-model resimleri. Masada ve raflarda ise irili-ufaklı erotik kadın bibloları. Cd'lerin arasında, bir iki erotik film Cd'sinin kapağı görünüyor. Oturma koltuğunun kol dayama yerlerine, dantel örtü koyar gibi, birer tane kırmızı kadın Kilodu, gayet düzgünce yerleştirilmiş. Açık bilgisayar ekranında, mankenlerin yürüdüğü bir defilenin video görüntüleri. Duvarda, büyük boy olarak, psikanalist Freud'un, "erkeğin sürekli kafasında olan şey" tezini gösteren o meşhur resim: Çıplak bir kadın vücudunu da içinde barındıran sakallı bir erkek yüzü. Posterde "What's on a man's mind" yazıyor. Odanın içi, kirli ve dağınık. Yerde birkaç bira şişesi, kenarda köşede boş veya yarısı yenmiş hazır-yemek kutuları. Bir sehpanın üzerinde ise, kocaman bir poşette, yarısı dışarı çıkmış, yüzlerce "Plastik çatal ve Kaşık" var.

1. genç Erkek, kıyafet: Saçlar şekilli, havalı. Resimli, siyah bir Heavy Metal tişörtü var. Ama kadife pantolon giymiş, ve elini meşgul etmek için kullandığı (tesbih gibi) ufak bir zinciri var.

2. genç Erkek, kıyafet: Parlak bir takım elbise giymiş. içinde temiz bir gömlek görünüyor. Güneş gözlüğü takmış. Şu moda olanlardan, parlak renkli, dev bir kulaklığı (dinlemeden) boynunda tutuyor. Ütülü pantolonunu paçalarını, siyah botlarının içine sokmuş. Sürekli, elindeki kocaman ekranlı cep telefonu ile oynuyor.

Orta yaşlı Erkek, kıyafet: Uzun, siyah Pardesüsü var. Altından, çıplak kıllı bacakları görünüyor. Çorap giymemiş. Kirli spor ayakkabıları var. Sürekli, "kerhane tatlısı" da denilen, o simit gibi yuvarlak tatlıdan yiyor. Elindeki koca bir kutuda ondan var. Döke saça, yapış yapış bunu yiyor, konuşurken bile.)

Sahne 1:

1. genç Erkek (Heavy metal tişörtlü) Bilgisayarın başında: mankenlerin iç çamaşırı defilesini izliyor, sessizce.

2. genç Erkek (Telefonlu, güneş gözlüklü) Sandalyeyi kenarına, gergin bir şekilde oturmuş. Kocaman cep telefonunu kurcalıyor, kulaklık kablosunu düzeltiyor, ve ("gorilla glass" ekranı) camı çizildi mi diye kontrol ediyor, kolunun tersi ile kocaman ekranı siliyor.

3. Erkek (Pardesülü) Odanın içinde turluyor sürekli. Yürken elindeki kutudan "kerhane tatlısı" yiyor, döke saça.

Pardesülü Erkek: (yuvarlak Tatlısından ısırıyor. Yarısı koparak, halıya düşüyor. Tatlı parçasını ayağıyla iteleyip, çekyatın altına atıyor, Bilgisayarın başındaki arkadaşının yanına gidiyor. Tepesinde dikilip, o da iç çamaşırı defilesine bakıyor. *(Tatlısını yerken, gülerek)*

- Haho heaa haağ Haa! Düştü. Salag! Nası düştü ama gerzek! Hihs Hah heee! Durdur, tam orda "pause" yap. Düşünce, kesin bi yerinin görünmüş olması lazım. Ouuhş, bakalım!

Tişörtlü Erkek: *(bir an, 3. Erkeğin üzerine mause ve klavyeye hızla tıklayarak)* - Nası durduriym yaa? Beni de şaşırttın, tööbee! Canlı yayın bu. Yani televizyondan... Erdal ağbi, yavaş ye şunu ya! Hep klavyeye sıçrattın tatlını gene!

Pardesülü Erkek -Bu, yavaş yenmez koçum. Aha, böyle öküz gibi ağzına tıkacan, keyfi burda! (Söylediği şeyi yapar.)

Telefonlu Erkek*(Telefonun camını silerken, aniden kafasını kaldırıyor, gergin bir ifadeyle)* - Ne zaman gidiyoz yauğ!?

Tişörtlü Erkek - Yuh. Daha üç saat var! Şindiden çıkıp n'apıcaz orda, mal gibi.

Telefonlu Erkek - Önce bi yerde, bişey yeriz belki. *(Telefonunu aniden yere fırlatıp çarpıyor. Sonra eline alıyor: Ekranı çizildi mi diye bakıyor merakla ve telefonuna olan sevgisiyle!) Yanına, pardesülü Adam yaklaşıyor.*

Pardesülü Erkek (merakla) - Hiç mi çizilmiyo len!?

Telefonlu Erkek - Hayatta çizilmez! O çizilirse, ben de gider o telefoncu lavuğu çizerim. 50 kağıt bastırdım dün, daha yeni 10 tene ekran koruyucu kaplama aldım.

Pardesülü Erkek (Telefonlu Erkeğin dizleri önüne çömelir. Gayet sakin, normal birşey yapıyormuş gibi bir ifadeyle, tatlısını uzatır, ve telefon ekranına bastıra bastıra, kuvvetle sürter!)

Telefonlu Erkek (Bu hareketten biraz tiksinir ama hiçbir şey söylemez. O da, bu yapılan normal birşeymiş gibi sakin bir ifadeyle, ıslanmış, yapış yapış olmuş ekran koruyucuyu jelatini telefon ekranından sıyırır, bir kenara atar çöp gibi.) Ve, "*hiçbir şey olmadı diyen bir "başarı" ifadesiyle:* - Tatlı, ne yapar ona yaa? Az evvel mutfakta ekmekle vurdum. Dün dışarda, soğukta kalan ekmekle. Nah, şu kadarcık bilem çizilmedi.

Pardesülü Erkek (ayağa kalkar, tatlısını ısırarak uzaklaşır)

Telefonlu Erkek (Ceketinin cebini aralar: Bir paketin içinden -kolonyalı mendil çıkarıyormuş gibi- çok kalın bir destenin arasından bir ekran koruyu jelatin çıkarır. Jelatini, yapışkan kısmından sıyırır. Hızlı ve saçma bir hareketle, tek hamlede telefona Lap! diye yapıştırır.

Tişörtlü Erkek (uzaktan) - Gabarcık kalmıyo mu lan öyle?

Telefonlu Erkek - Böyle seviyom ben.. Seviyom sonra ekrandaki kabarcıkları patlatmayı!. *(ansızın kendini kaybederek, psikopat bir davranışla)* - SEVİYORUM LAAYN!

Pardesülü Erkek *(tişörtlü Erkeğe)* - Dayanamıycak bu gene. Daraldı içerde bak. Erken çıkak mı, ha?

Tişörtlü Erkek*(gözleri, baldır bacaktan kaymış bir ifadeyle monitöre bakarak)* - Erdal ağbi çıkarız ya... Bak, bak! Şindi düşecek şu karı.

Pardesülü Erkek - Nerden biliyon lan?

Tişörtlü Erkek - Canlı değil bu. İndernetten buldum: "Defile yaparken düşen, ayağı kayan, tökezleyen Seksi mankenler gomik Videosu!" Bak bak, izle. Aha şindi: Haahh hahaah Höeeğ!..

Pardesülü Erkek de onunla beraber, kaba bir şekilde güler, tatlı parçalarını etrafa sıçratarak.

Tişörtlü Erkek - Öküz! Yürümeyi öyren önce! Daş gibi karı ama. Benim ossun, yürümeyi-oturmayı bilmesin önemli diil. Ben oturmasına yardım ederim. Heaağ! Haah heaah!

Pardesülü Erkek - Hağ haah! Üff, kırdı kâseyi! Yazık la. Merhem sürmek lazım. Niheh hah haaa! *(Aniden)* - Hah haa.. Aıhh! Lann!?

"Çat" diye bir ses duyulur. Acı içinde elleriyle ağzını kapatır. Sonra anlaşılmaz garip küfürler eder, öfkeyle)

-La oğlum! Normal kaşık, normal çatal alalım şu eve diyom! Bu godumun plastikleri, bi gün batacak boğazıma dalağıma.

(Sehpaya yürürken, ağzındaki kırık plastikleri çıkarır, tükürür)

Telefonlu Erkek - Kim yıkıyacak sonra, o bulaşık demir çatalları!?

Pardesülü Erkek *(büyük çatal-kaşık pakedinin içinden, yeni bir plastik çatal alırken)* -Yıkanmayanından alalım! Böyle, plastik gibi. Hazır metal. Ne biliyim la, vardır mutlaka.

Tişörtlü Erkek - Yaa, şu şeyi bulamadım ya..

Pardesülü Erkek - Neyi lağn?

Tişörtlü Erkek - Yaa şu filmde, karının etekleri havalanıyo ya. Kaç kez izledim, bulamıyom orayı?

Monitör ekranında, Marilyn Monroe'nun, meşhur, ***eteklerinin havalandığı*** *sahnenin bulunduğu "The Seven Year Itch" filminni görüntüleri vardır.*

Pardesülü Erkek - Çekil bi az!..

2. ve Son Bölüm, önümüzdeki hafta..

metin fidan

BİZİM MODERN HAYATIMIZ- YÜZÜK

YAZ-ÇİZ BARIŞ YAVAŞ

byavas888@gmail.com

alpergelik

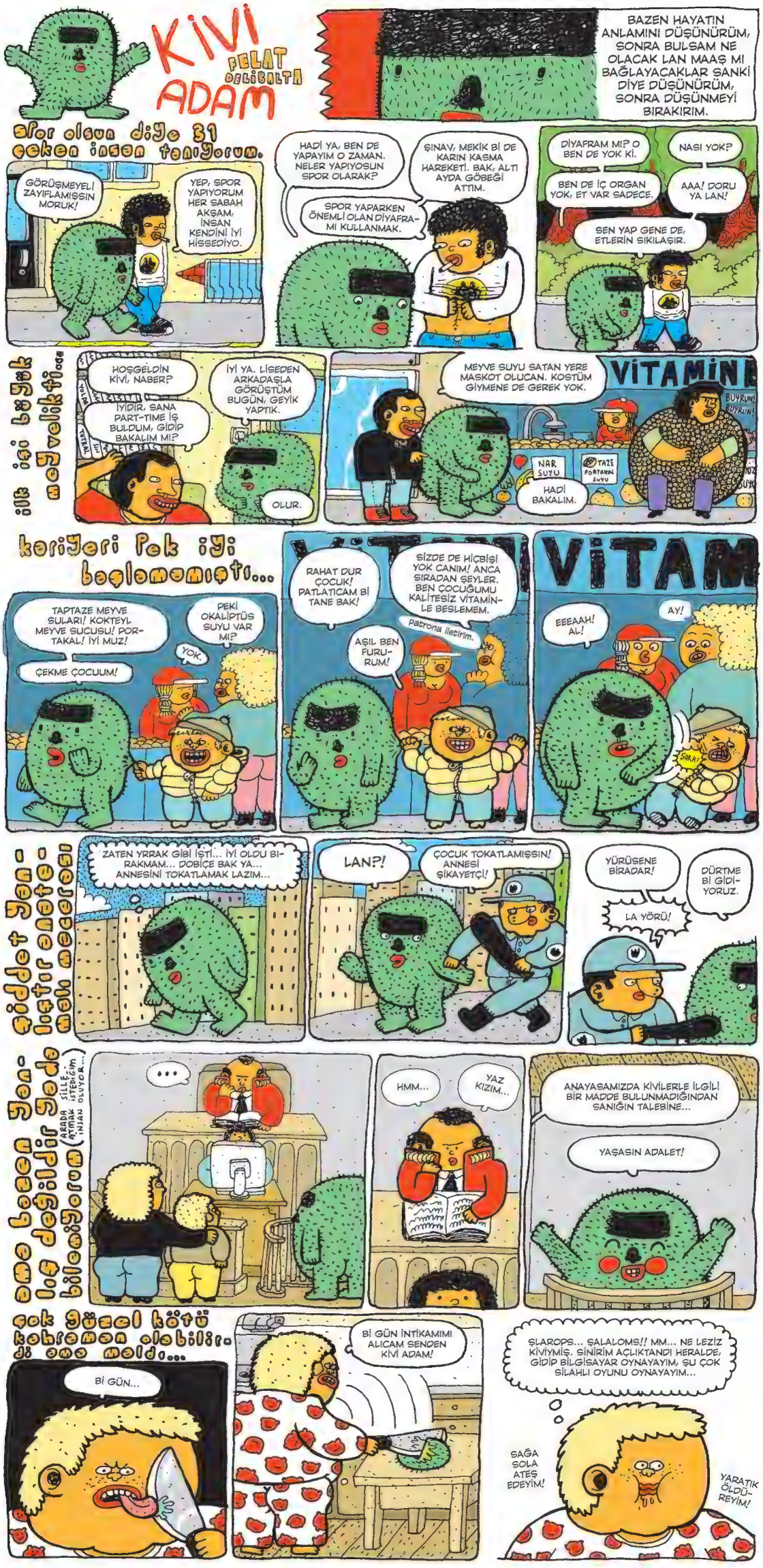

Kirli Bir Meslek: Güvercin Kasaplığı!

Yıllar önce Leman'daki bir karikatür tasarımı şöyleydi; Doğu ve Güneydoğu'daki şehir tabelalarının yerine mezar taşları çizilmişti. Şehir isimlerinden sonra, nüfus bilgisinin yerine o ildeki faili meçhul cinayetlerin ve toplu mezarların sayıları yazılmıştı. Şimdilerde bir Twitter esprisine dönüşen 'Beyaz Toros'lar bir hayalet gibi ülkenin doğusunda korku yayıyordu. Kim görse gözünü kaçırıyordu, kim binerse kendisinden bir daha haber alınamıyordu. Karakollara sağ giren ölü çıkıyordu, güvenlikçilerin koluna girdiği birinin bir daha kemiklerine bile ulaşılamıyordu. Kayıplarının akıbetini soranların bile izine rastlanmıyordu. O kadar çok faili meçhul cinayet işlenmişti ki koca coğrafya bir mezarlığa dönüşmüştü. Kimsenin kimseye verecek ne morali vardı ne de teselli edecek kadar yaşam sevinci. Kimi 'harcını öfkeyle, imanla karıyordu' kimi de başka bir kayıp daha vermemek için büyük şehirlerin yolunu tutuyordu. Kalanlarsa bu ölü topraklarda barışla yeşerecek baharları bekleyip, bu bitmek bilmez savaş ortamında umut tazeliyordu. Ama kimileri de vardı ki gerçekçi bir barışın kalıcı hale gelmesi ve farklı kültürlerin, dinlerin bir arada yaşaması için büyük mücadeleler verdi. Türlü türlü hukuksuzlukların önüne geçip; gözaltında kaybedilenlerin, faili meçhul cinayete kurban gidenlerin, yargısız infazların hesabını sorup, ülkenin bu karanlık yüzünü aydınlatmaya çalıştılar. Bunca hukuksuzluğun karşısında durmanın, silahın çözüm olmadığını söylemenin, barıştan başka çıkış yolu olmadığını haykırmanın bir bedeli vardı bu ülkede. İşte o barış taraftarları canlarıyla ödediler bu bedeli. Barış isteyenlerin kanını dökmeye doyamadı bu ülkenin karanlık yüzü. Diyarbakır'da yüzlerce yıllık bir taş yapının ayağına kurşun sıkanlar, bu tarihi yapıya konan barış güvercinini, yine çok bilindik bir imza ile; ensesinden tek kurşunla katletti. Evet halklar arasındaki bir barış elçisiydi Tahir Elçi. Tıpkı Hrant Dink ve ömrünü barışa adamış daha niceleri gibi... Bu ülkede birlikte yaşamanın formülünü söylemenin, barış istemenin bedeli enseden kahpece sıkılmış bir kurşun olurken, maalesef bize de o barış elçilerinin ayakkabı tabanlarına derin bir acıyla bakmak kalıyor.

Barış mı? Bu yıl da gelmedi, belki bir başka 'bahara'...

Sinema

Özcan Alper yeni filmi **"Rüzgarın Hatıraları"** ile İzmirli sinemaseverlerle buluşuyor. 52. Uluslararası Antalya Film Festivali'nde Ulusal Yarışma" bölümünde yarışan filmin yönetmeni Özcan Alper'le 16 Aralık'ta **Karaca Sineması**'nda söyleşi gerçekleştirilecek.

Hangi İnsan Hakları Film Festivali 7. Yılını kutluyor. Bu yılın ana temasını günümüzün en can yakıcı sorunlarından olan **"mültecilik"** olgusuna ayıran festival, İstanbul'un ardından yolculuğuna Diyarbakır (11-13 Aralık), Ankara(22-24 Aralık) ve Çanakkale'de (15-17 Ocak 2016) devam edecek.

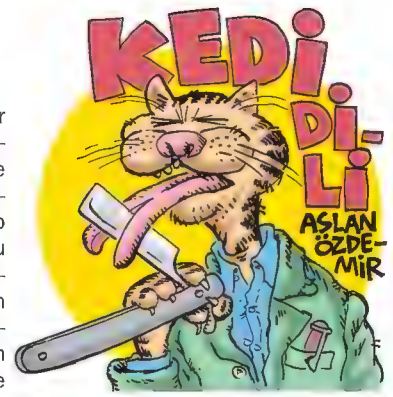

Tiyatro

Taksim Meydanından, Beşiktaş'a, Diyarbakır'a kadar uzanan bir yol hikayesi. Bu yolda patlayan bombalar, kavgalar, aşklar ve dayanışma... Bir gezi direnişçisinin hikayesi olan **Yol** 12 Aralık'ta KarmaDrama sahnesinde.

Levent Kazak'ın yazıp yönettiği, geçtiğimiz sezon kapalı gişe oynayan ***"Kurusıkı"*** **9-15 Aralık arası** yeniden seyirciyle buluşuyor. Oyunun ilk gösterimi Caddebostan Kültür Merkezi'nde yapılacak.

Sergi

Karikatür, minyatür ve kartografi gibi alanlardan beslenerek günlük hayattaki detaylar üzerinden manzara çizimeri yapan Ceren Oykut'un **"Konstantiniye Ve Ayasofya Defterleri"** başlıklı sergisi 26 Aralık'a kadar Galata Rum Okulu'nda.

Kitap

ÇGD Bursa şubesi tarafından verilen "Barış Ödülü"ne bu yıl yazar Kemal Varol'un **Hav** romanındaki kahramanı Mikasa'ya verildi.

Erdal Alova'nın **Birinci Çoğul Şarkı** isimli şiir kitabı Antik Çağ Anadolusu'nun "insan Manzaraları" alt başlığıyla İş Kültür Yayınları'ndan çıktı.

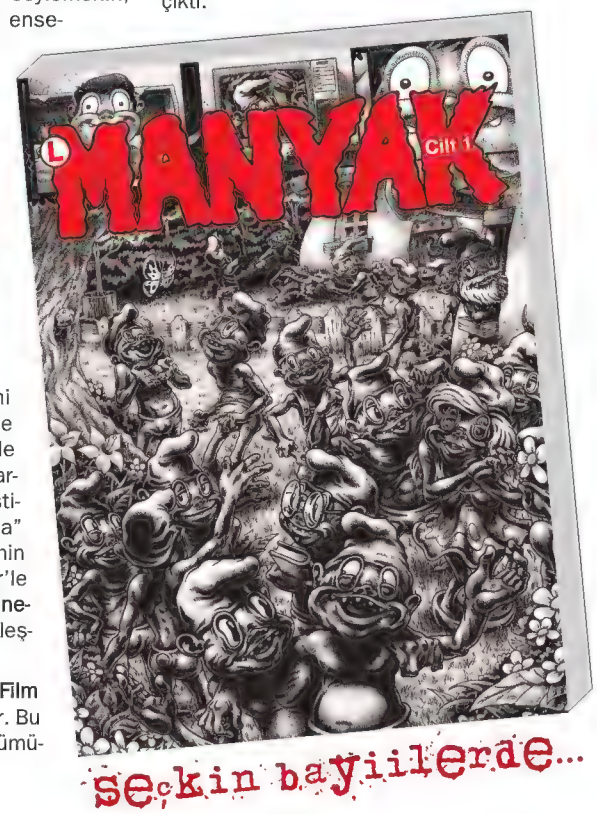

METEHAN PEHLİVAN

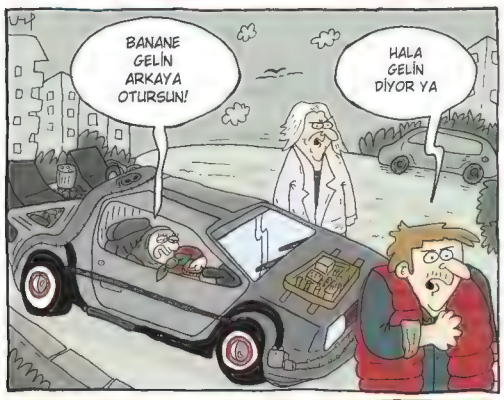

SABOTAJ SEVENLER DERNEĞİ

LUFUK YAKUP ÇALIŞKAN

SABOTAJ SEVENLER DERNEĞİ

LUFUK YAKUP ÇALIŞKAN

BERK DUMAN

ABDO ÇOLAK

KUBİLAY!

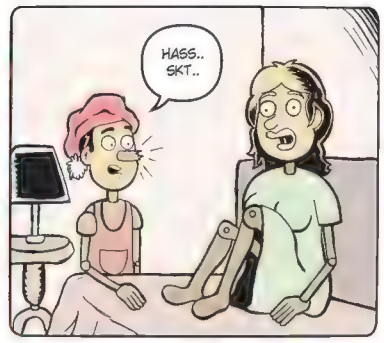

PEPE - ŞİLA VE CAILLOU.. ÇARPIK İLİŞKİLER AĞI!

Sayı: 1251
9 Aralık 2015 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **•İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR **•Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Cuma günleri saat 17.00 - 19.00 arası dergiye uğra, dilersen çalışmalarını "leman2023@gmail.com" adresine gönder. Sensiz olmaz. Bekliyoruz!

İletişim: Utku Can Akyol

TERELLİ

CAN BARSIAN

HAYVANLAR TERAPİ GRUBU VARMIŞ DİYE... PSİKOLOG BEYLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİM?MAYMUN GÖZÜNÜ AÇTI DA ARTIK.!.

BUYRUN, BURASI...

KEL FATMA KEL FATMA!.. BIKTIM ARTIK ALAY ETMELERİNDEN... ÜSTELİK DE ANNEM BENDEN DAHA GÜZELSE BENİM SUÇUM NE?..BU CANIMI ÇOK ACITIYOR DOKTOR.!..

ARKAMDAN ÇOK KONUŞUYORLAR...SÖZDE BANA SORMUŞLAR, "BOYNUM NEDEN EĞRİYMİŞ, BEN DE DEMİŞİM Kİ NEREM DOĞRU." BABABA... YALAN.!.. KÜLLİYEN YALAN!..

KUŞLAR ARASINDA DEDİKODUMU YAPIYORLARMIŞ, BENİM İÇİN ÇOK KOLAY KUŞ DİYORLARMIŞ...ÇANTADA KEKLİKMİŞİM... EVET, ÇANTADA OLABİLİRİM AMA...

KAÇMAK GİTMEK İSTİYORUM BURALARDAN... ÇOK DUYARSIZLAR, DİKKAT ETMİYORLAR. HERŞEYİME SU KAÇIRIYORLAR!..

ANLIYORUM!

İSYANIM VAR YALANLARA DOKTOR... UÇ UÇ BÖCEĞİM,ANNEM SANA TERLİK PABUÇ ALACAK DİYORLAR.UÇUYORUM...NE TERLİK ALAN VAR, NE PABUÇ.!..

KÖPRÜDEN GEÇİYODUK GEÇEN GÜN...DAYI,DAYI DİYE YALTAKLANIYO...İNANDIM GERÇEK SANDIM...FAKAT KÖPRÜ BİTER BİTMEZ AYII DEMEZ Mİ?..DÜŞÜNEBİLİYO MUSUNUZ, BU BENİM ÖZ YEĞENİM...

SORULDAK MADEN SULARI BAYİ TOPLANTI

PASTALARI YİYİP LİMONATALARI İÇELİM, SONRA ÜRETİM VE SATIŞLAR HAKKINDA GÖRÜŞ ALIŞVERİŞİNE BAŞLARIZ..YENGENİZ DEREOTLU POĞAÇALAR YAPTI... ÇEKİNMEYİN... AYRAN DA YAPTI.

NASI Bİ FİRMAYA DÜŞTÜK YA... MİLLET BAYİİ TOPLANTILARINI, ANTALYA'DA, BODRUM'DA LÜKS OTELLERDE YAPAR. BİZİMKİ, KENDİ EVİNDE YAPIYO.. YUH YANİ...

BUYRUUN, POĞAÇALARLA KARNINIZI DOYURMAYIN. TİRAMİSU VAR DAHA...

TİRÖMİSU NE LAN?..

HİSS,TERLİK YETMEDİ YA... BENİM ÇORAPLAR DELİKMİŞ OLUM...SENDEKİ TERLİKLERİ VERSENE BANA...

ALO, BEN ÖZEL GÜVENLİK GÖREVLİSİYİM...SATRANÇ TURNUVASINDA USTALAR BİRBİRİNE GİRDİ... DURUM KONTROLDEN ÇIKTI... ACİL TAKVİYE GEREK... BÜYÜK OLAYLAR VAR!.. TAMAM.!.

CHESS MASTER TOURNAME

ULAN ŞEREFSİZ, ATI F-6'YA NASIL OYNARSIN, ADAM MI SİTİYON SAHTEKAR!.. DAATIRIM ULAN, YAKARIM BU SALONU DA,BU TURNUVAYI DA!..

MASANIN ALTINDAN İKİDEBİR DİZİNİ DEĞDİRİP DİKKATİMİ DAĞITMADIN MI ÖKÜZ!.. NİYETİN NE ULAN!.. SAPIK MISIN,YOKSA ÜÇKAATÇI MISIN,TERBİYESİZ!..

ANAM.!.. BURASININ ÜRÜNLERİNDE DOMUZ ETİ VAR... DERHAL ÇIKALIM, GİDELİM BAŞKA YERDEN ALIŞVERİŞ EDELİM DERİM BEN...

BU TAKIM BENCE VÜCUDUNUZA OTURDU... İYİ OLDU...

PARDON... ŞUNUN MEDİUMUNA BAKABİLİR MİYİM Bİ DE...

ROCK

1252

16 Aralık 2015 Çarşamba Sayı: 2015/49 3,5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL

ISSN 0-1300-48b7-4

9 770130 048678

LeMan

Milli Eğitim Bakanlığı, Cizre ve Silopi'de 3800 öğretmene SMS atarak, görev yerlerini terk etmelerini istedi!

MURAT ÖRTMEN!

...

SEMRA ÖRTMEN!

YOK...

BAKANLIK ÇAARMIŞ YOKTUR

GELMEYENLER
MURAT ÖRTMEN
SEMRA ÖRTMEN
METİN ÖRTMEN
DİDEM ÖRTMEN

METİN ÖRTMEN

SMS GELMİŞ YOK

Tuncay

Nobel ödüllü alan Aziz Sancar, tutuklu Can Dündar ve Erdem Gül için "İkisinin de gözlerinden öpüyorum ve bir an önce özgürlüklerine kavuşmalarını diliyorum" dedi.

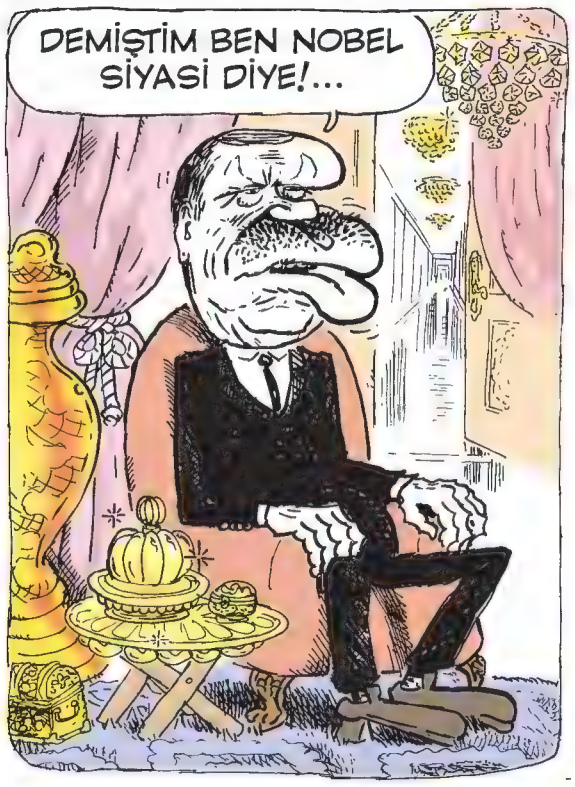

Yavuz Bingöl, Erdoğan aşkından ilk meyvesini aldı. Saray, Bingöl'ün bir projesine ödenek verilmesi için Kültür bakanlığına talimat verdiği öne sürüldü.

VURUN YÜKÜ GENÇLERİN SIRTINA: KALDIRIRLAR!

"SAVAŞ NEDEN VARDI Kİ?"

Selim Yalçıner

Gençlerin sırtlarına yük vuruldukça vuruluyor, daha da vurulacağa benziyor. Vurun, daha çok yük vurun, kaldırırlar. Nasıl biliyoruz bu yükleri kaldırabileceklerini gençlerin: Kanıtladılar da ondan. Gezi sürecinde kanıtladılar. Nelere karşı olduklarını, nasıl bir ülke, gelecek istediklerini olabilecek en açık bir biçimde ortaya koydular. Gezi sürecinde, o ana kadar kibirlerinden yanlarına varılmayan anlı şanlı 'düşünür'leri, 'analist'leri, 'toplum mühendisleri'ni ellerinin tersiyle bir yana ittiler ve o zevatın bir türlü içinden çıkamadıkları sorunlara kendi çözümlerini getirdiler. İki hafta içinde. O iki haftada, sokaklara çıkan; kurşun, plastik mermi, cop, basınçlı su ve biber gazı yiyen 14-15 milyon insan, büyük bir bildiriye imza attılar. İşte o bildiri, neden umudumuzu yitirmememiz gerektiğinin en güçlü kanıtı. Umut konusu önemli, çünkü umutsuzluk ve korku kol geziyor, sadece Türkiye'de değil, gezegenin her yerinde.

Deniyor ki örneğin, Türkiye'yi bir araya getiren, bir arada tutan önemli bağlar çözüldü, yeni bir anlatım (narrative) gerekiyor devam edebilmek için. Oysa ki bu anlatım, hikaye, var. Bu anlatımı ben hem yaşadım, izledim, dinledim, hem de okudum. Genç bir kızla erkek arkadaşını, birer elleri ile birbirlerini sıkı sıkıya tutarken, öbür ellerinde taşıdıkları Mustafa Kemal'li Türk bayrağı ve allı yeşilli sarılı PKK bayrağını sallayarak basınçlı sudan kaçışlarını izlerken okudum. Bir gencin, TV muhabirinin kendine göre, karşısındakinin politik bilincinin zayıf olacağını varsayarak 'tuzak' biçiminde yönelttiği "Barış süreci için ne düşünüyorsunuz?" sorusuna verdiği, "Savaş neden vardı ki?" yanıt-sorusundan biliyorum, Türkiye'nin "Yeni Anlatımı"nın yazıldığını. Savaş neden vardı ki? Yanıt, bu işte. Yeni Türkiye ve giderek Yeni Dünya, bu yanıt-soru üzerine kurulacak. Bundan zerrece kuşkum yok.

Yineliyorum, "Savaş neden vardı ki?"

Üzerinde tezler, kitaplar yazılacak bir soru ya da saptama bu.

Bu arada, hiç alçakgönüllülüğe kapılmadan, Gezi Olayı'nın tüm gezegende örnek alınan bir dizi yanının bulunduğunu da belirtelim. Egemenler unutturmaya çalışıyorlar, bizi balık hafızalı yapamazlar

Bir dönem, 'maço' oldukları dolayısıyla eleştirilen taraftar gruplarının, cılız ve çocuksu bir ses, bir tek sesle söylenen "Velev ki ibneyiz, alışın her yerdeyiz" sloganını, birkaç saniyelik bir duraklamanın ardından binlercesiyle ve olabildiğince gür bir sesle tekrarladıklarını hem okudum, hem de birinci ağızdan, olayın en önemli tanığının sözlerinden dinledim. Keza, "Faşizme karşı bacak omuza" sloganını da binlerce erkek, aynı nedenle, ezilen, hor görülen, öldürülmeleri bile 'haklı' çıkarılan LGBTİ ile dayanışma için bir ağızdan söylediler. Bunlar yaşandı. Bir kasabada, 'ileri gelen' tabir edilen adamların 13 yaşındaki kızın onar yirmişer ırzına geçmelerinin ardından 'beraat' edişlerini ve kızın suçlu çıkarılmasını da yaşadık. Tercih sizin, hangi ülkede yaşamak istersiniz, ezilenlerden yana tavır konulan bir ülkede mi, küçücük kızın ırzına geçen koca adamların beraat ettirildikleri bir ülkede mi?

Gezi sürecinde açıklanan "Büyük Bildiri"nin başka maddeleri de var. Namaz kılanlara büyük bir saygıyla sağlanan koruma örneğin, egemenlerin şatafatlı, kuş sütünün eksik olmadığı zengin sofralarında açılan iftarlarına nazire olarak peynir ekmekle, yere oturularak ve büyük bir sevgi ve dostlukla açılan iftarlar örneğin, iktidarın, bir araya gelmemeleri için büyük çaba gösterdiği kesimlerin, birbirlerini can kulağıyla dinleyip önerilerini not ettikleri ve süreç içinde kimsenin kendisini dışlanmış hissetmeyeceği bir arada yaşama formüllerini yaşama geçirmeleri örneğin, her kararın büyük bir saygı ile her kesimin, bileşenin görüşü alınarak ama elden geldiğince hızlı bir biçimde uygulamaya koyulması örneğin, özgürlük çığlığına katılımın, baskı yapan dışında her kesime açık olduğunun vurgulanması örneğin. Örnekler artırılabilir, artırılacaktır, Gezi sürecine bilinci ve yüreğiyle katılmış olan genç kadın ve erkekler, bu büyük deneyimin "Gezi Olayı" olarak anılmasına yol açacak çalışmalarını hiç kimsenin kuşkusu olmasın, belki adını koymadan ve 2013 Haziranı'na gönderme yapmadan ortaya koyacaklar.

Britanya'da sosyal bilimler dalında öğretim üyeliği yapmakta olan bir bilim insanı, izlemekten büyük yarar sağladığım bir panelde, "Gezi Olayı'ndan büyük dersler çıkarılacağından emin olun. Böylesi büyük çalkantıların somut sonuçları, 5 ile 7 yıl arasında kendini gösterir. Olay'ın sindirilmesi, üzerinde çalışılması, eksik bilgilerin tamamlanması ve ardından da ileriye dönük somut girişimlerin başlaması biraz zaman alır," demişti. Bu saptamanın doğru olduğuna inanıyorum.

Şuradan da: 2013'ün sonlarına doğru, olaylar sırasında evine sadece duş yapmaya uğrayabilen 17 yaşında bir gençle tanıştım, Türkiye'de lise öğrenimini bitirmeye ve üniversiteye girmeye çalışıyordu. Britanya'dan gelen öğretim üyesinin söylediklerini şu sözlerle kanıtlıyordu: "Gezi bana, çok okumam, çok öğrenmem gerektiğini gösterdi. Politik bilimler başta olmak üzere, tarih, ekonomi, felsefe öğrenmemin zorunlu olduğunu biliyorum artık." Nezaketen değil, ihtiyacı olduğundan, yararlanmak istediğinden, bana da sordu, kendisine hangi kitapları önerebileceğimi. Liste uzadıkça, "Yazın, yazın aklınıza gelen kitapların hepsini yazın lütfen," diyordu.

Böyle gençler varken, yani bizler böylesi çocuklarla aynı havayı solur aynı suyu içerken, korkunun umutsuzluğun yeri yok. Erkekler kıskanmasın, genç kadınlar çok kararlı, söyleyeyim, kendilerini geliştirme konusunda. Bir işi, birçok işi; bir başka deyişle hem belli bir disiplini hem de disiplinler arası diyalektik geçişkenliği bilmeyen, bu alandaki eksikliğini göremeyenlerin geleceği belirlemede bir sorumluluğu olamaz. Tek konu uzmanı, o konuyu iyi kötü bilebilir belki ama yaşamı tanımaz, naçizane kanım.

Evet, yapılacak, daha doğrusu bizlerin gençlere devrettiği, onların sırtlarına vurduğu çok iş var, ama hepsinden önce şu görev geliyor: korkuyu aşmak. Korkuyla olmaz. Korku nasıl aşılır, psikiyatrlar, psikologlar, psikoterapistler, hatta yaşam danışmanları bir şeyler söyleyeceklerdir kesin, dediğim bu uzmanların önerilerinden biraz daha farklı şeyler yapılması zorunluğu. Özgürlüğü için tanka topa helikoptere karşı savaşanlar, Can Dündar, Erdem Gül ve kalem arkadaşları, sanırım hiçbir zaman andığım uzmanların yardımlarına başvurmadılar. Düşündüler, taşındılar, yüreklerine sordular, duygularına olanak verdiler ve bilerek, isteyerek, 'taammüden' diyelim, cesur davrandılar, davranıyorlar. Bir tane yaşam var ve bu yaşamı sadece biyolojik olarak değil, insan olarak da yaşamak gerekir, onurla sürdürmek zorunludur dediler, öyle diyelim hepimiz.

Baskıya, ayrıştırılmaya, savaştırılmaya, sömürüye karşı; özgürlük, eşitlik, kardeşlik, barış ve adaletten yana, onurla yaşanası bir dünya için, önce korkudan ve umutsuzluktan arınmak zorunlu, kolay olmasa da...

selim.yalciner@gmail.com

Çocuklara yönelik cinsel istismara 16 yıldan başlayan hapis cezası verilmesini sağlayan hüküm AYM'den döndü.

CHP'nin hazırladığı MİT tırlarına ilişkin soruşturma önergesinde Erdoğan'ın Yüce Divan'da müebbet hapis istemiyle yargılanması isteniyor.

Evlerine yapılan baskın sırasında Polis kurşunuyla öldürülen Dilek Doğan'ın ailesine, kızları vurulduktan sonra polise gösterdikleri tepki nedeniyle İstanbul cumhuriyet savcılığınca "polise mukavemetten" dava açıldı.

Telefonda "canlı bomba olmak istiyorum" dediği için Konya'daki ışid operasyonunda gözaltına alınan kadın, serbest bırakıldı.

İtalya'da bir gazeteye röportaj veren Bilal Erdoğan, IŞİD petrollerini taşıdığı iddialarının iftira olduğunu savundu, "5 restoranım var" dedi...

KAPAK KONUSU

Milli eğitim Cizre'deki öğretmenlere SMS atarak ilçeyi bir haftalığına boşaltmalarını istedi.

Diyarbakır'da halk, Sur'daki çatışmalar nedeniyle silah seslerinden uyuyamıyor.

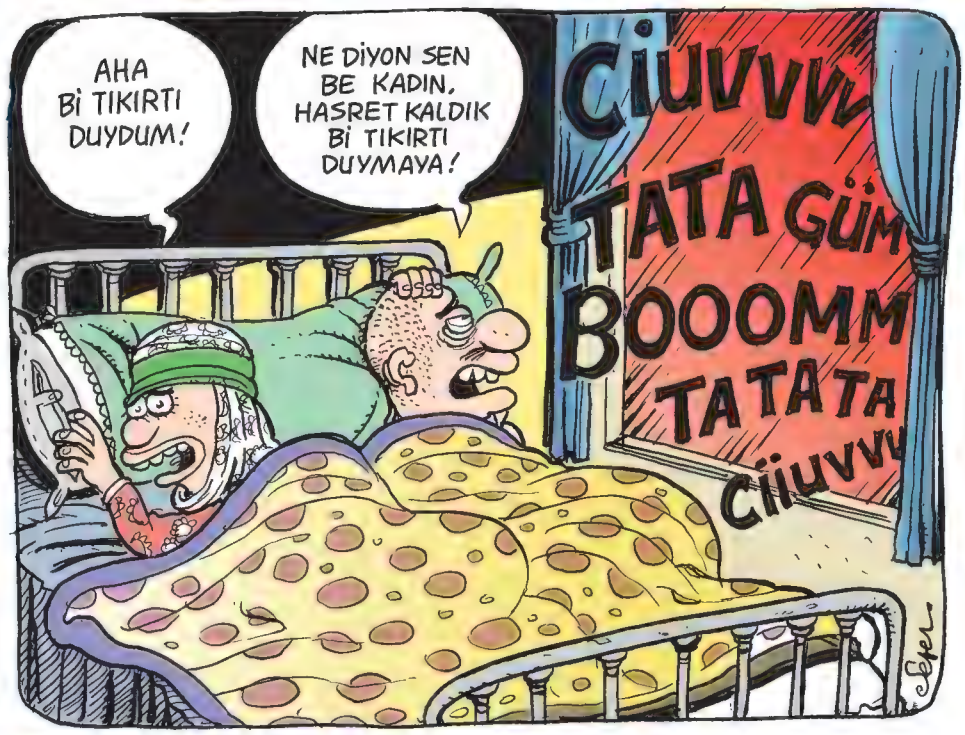

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı **saygım sonsuz** sizler için yazdı.

GS – ASTANA: 1-1

Dk.28. Altı pas içinde top, Burak ve Yasin'in önüne düştü. İki uyanık, topu avuta el birliğiyle attılar ki golü kimin kaçırdığını anlayamayalım.

Dk.45. Burak kaçırdı.

Dk.62. "Bu da kaçar mıydı ATSANA" derken **ASTANA attı: 0-1**

Dk.64. Podolski getirdi. **Selçuk pişirdi: 1-1**

Dk.70. Sabri kaleyi yokladı. Muslera nefis kurtardı. Sabri rakip kaleyi yoklasaydı daha iyi olurdu kanımca.

SPORTİNG LİSBON BEŞİKTAŞ: 3-1

Dk.14. Karejma soldan geldi, topu bi sürü iğne deliğinden, ve de kale önündeki Gomez'in ayaklarının arasından geçirdi. Aferin. Çok güzel oldu da gol de lazım.

Tek harf hariç, isimleri aynı harflerden oluşan iki oyuncu. Slimani ile İsmail sık sık karşı karşıya geldi.

Dk.58. Karejma az önceki sihirbazlığı gene denedi. Bu defa Gomez'i gafil avlayamadı. **Gol: 0-1**

Dk.67. Slimani topu ayağından açtığı anda, kaleci Tolga, Kaan Ertem'in çizdiği "Nerdeyim Ben Adamı Tunç" gibi "Nerdeyim lan ben?" diye etrafına bakınırken **gol geldi: 1-1**

Dk.72. Bırayn Ruis topu çaprazdan kapalı köşeye yolladı. Tolga, yumruğunu topun kafasına yukardan vurarak yere sokmak ve kalenin altından kornere çelmek istedi. **Ama şanssızdı: 1-2**

Dk.78. Üçüncü golü atan Teofilo, hakemden köpüğünü ödünç aldı. Yere bir şey çizmek istedi. Karizmasını çizdi. **Çünkü köpük bitmişti: 1-3**

Bence, maçı anlatan Levent Özçelik'in sürekli bağırarak oyuna müdahele etmesi takımı olumsuz etkiledi.

FB – CELTİC: 1-1

Dk.39. Pas Gökhan'dan. Markovic sağdan eserek geldi. Kaleci çıktı, hafifçe dizlerini kırdı, reverans yaptı. Eliyle de **"Buyur geç"** diye işaret etti. Bundan daha kolay bir gol olabilir mi derseniz, evet olur. Gol vuruşunu da Markovic yerine kaleci yapabilirdi: **1-0**

Dk.67. Diego, hakemin gözüne tekme attı. Bu ifade belki biraz abartılı oldu ama, yaptığı bariz faul nerdeyse böyle bişeydi. Kırmızı kart.

Dk.75. Sağdan bir orta. Commons kafayı yatarak vurdu. Fener defansı da zaten o dakikayı yatarak geçiriyordu: **1-1**

FB – BAŞAKŞEHİR: 1-0

Dk.75 ve 77. Markovic on sekizin köşesinden çalımlarla ön direğe kadar geldi. (Ön direk ne ulan? Yan direk diil mi o?) Maksadın ne senin Markovic? Niye direğe kadar gelip duruyosun? Devam etsene.

Dk.78. Gökhan Gönül, ceza sahasında otuz kişiyi çalımladı bıraktı. Yahu devam etsene.

Dk.84. Nani, iki çalım, bir fişek! Van Persie kafayı eğmese o topu rahat çıkarırdı. **Ama niye çıkarsın di mi? 1-0**

Volkan hem kendi kalesinde hem rakip kalede devleşti. İki kalede de Volkan vardı. Birinde Demirel öbüründe Babacan.

BEŞİKTAŞ – GALATASARAY: 2-1

Muslera cesur adam. Koca Beşiktaş takımına karşı sahaya tek çıkmış. Kafa kafaya da oynadı. İlk yarıyı 0-0 bitirmeyi başardı. Gerçi rakip kaleye hiç gidemedi ama olsun. GS kulübü artık takım otobüsünü satabilir. Bundan sonraki maçlara Muslera kendi aracıyla yalnız gider.

BJK kalesinde, Lizbon maçında hatalı goller yiyen Tolga yok. Yine hatalı gol yemesin diye yerine Günay oynuyor.

Dk.54. Muslera'ya kimse gol atamayınca, Günay "Dur şuna ben atayım bir gol" dedi. Orta sahaya koştu, havadan gelen topa voleyi çaktı ve **gol: 0-1** Pas Selçuk, gol Sınayder.

Dk.56. İki dakika sonra. Olcay Şahan pasını verdi, sol çaprazdan Gomez vurdu. İlk yarıda kalesine otuz top gelen Muslera bîtap. **Uzanamadı: 1-1**

Dk.72. Gökhan Töre oyunda.

Dk.74. İki dakika sonra. Kerim Fıray ortaladı. Gökhan Töre zaten iki dakikadır beklemiş, adam sıkıntıdan patlamış. Hiç bekletmeden vurdu. Orda Muslera'nın uzanamadığı bir gedik var galiba. **Top aynı yere gitti: 2-1**

Dk.90+3. Günay uçtu. Sevinçten diyorum. Hata yaptı ama, bişey olmadı ki bişey olmadı kiiii.

@fuatavni

nuri çetin

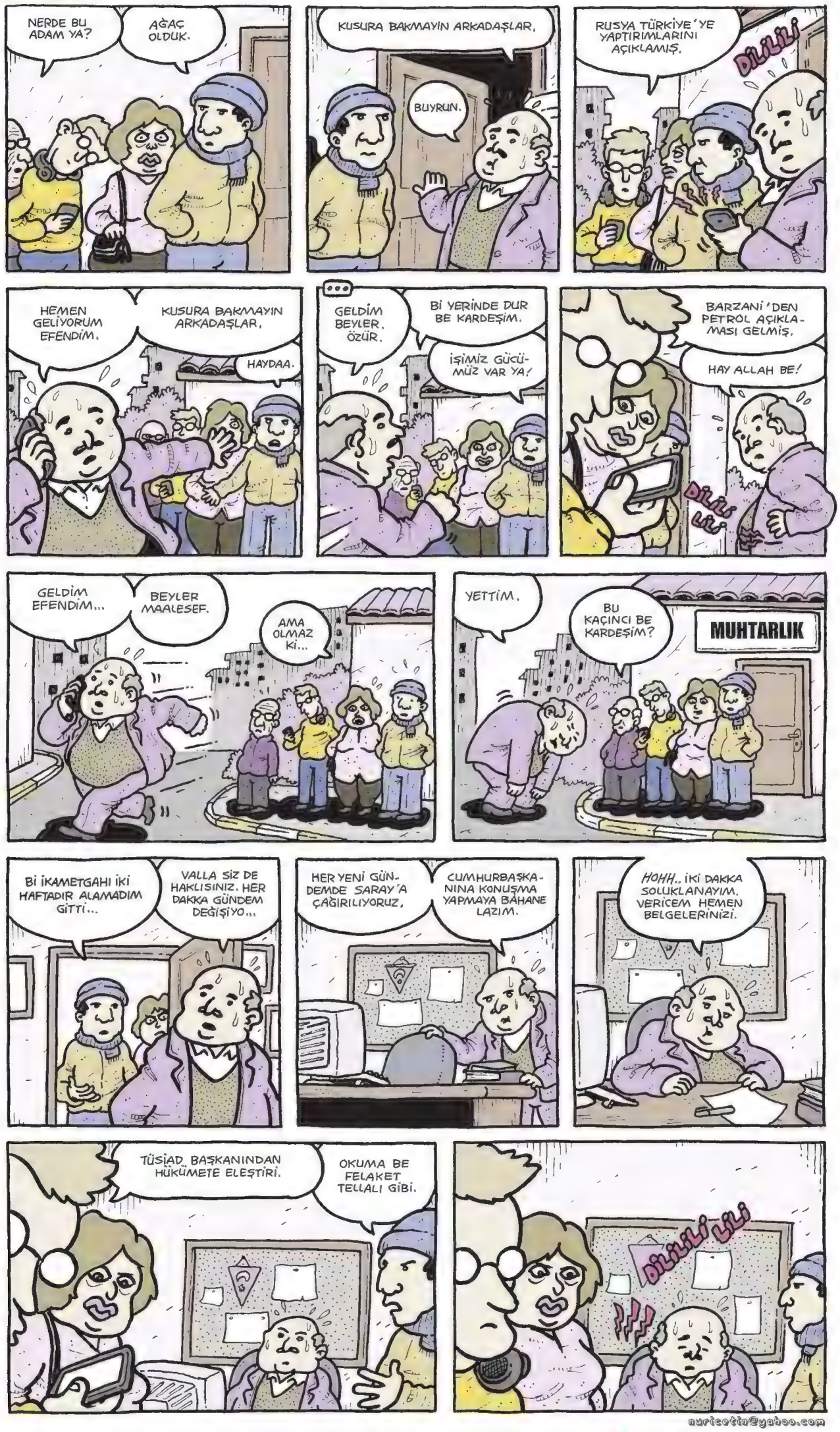

nuricetin@yahoo.com

Otomatik Patlıcan

ALPER ÇELİK

- İnsan elindeki kalemle ".mına koyayım" da yazıyor, "olmak ya da olmamak" da.
- **Çocuklu çiftler bizim çocuk daha hiperaktif diye kavga falan ediyor. Toplumda az hareketli çocuk maldır diye bir algı var niyeyse?**
- Ankara'nın en güzel yönü İstanbul'a dönerken Bolu'da çok güzel bir kuzu çevirmeci var o.
- **Yeraltı örgüt elemanlarının hep romatizma olması?**
- Çok para bayıldığın kurs kayıt sırasında kalem veriyor ya, işte ömrümün hiç bir döneminde böylesine büyük bir t.şak geçme görmedim ben. Verme kardeşim kalem, on bin bayılmışım ben, kalemle eve gelmek istemiyorum ya.
- **Biri Mirgün Cabas deyince su birikintisine büyük taş atılmış gibi ses çıkıyor.**
- Pazartesi'den başlayıp kendimi yırtıyorum Cuma olsun diye olunca da, bakıyorum bir haftam daha boşa geçmiş, ömür bitiyor lan böyle böyle. Yaşlıların yaşlılıkları ile ilgili bir şaşkınlık var ya yüzünde her Cuma daha iyi anlıyorum bunu. Şu geçsin, bu geçsin derken ömür geçmiş, ölmek için günleri kovalıyoruz.
- **Çok güzel olduğunun çok fazla farkında olan kızın suratında öylesine de baksan "ne bakyon y.rraom" şeklinde bir ifade oluyor. Bu beni gerçekten üzüyor.**
- Beyaz Doblo'ya Tuğra stickerı fabrika çıkışı mı yapışıyor yoksa ekstra özellik mi?
- **"Yeni nesil kızlara karşı çok saygısız ve terbiyesiz davranıyor" dedikten sonra hemen kızların gözlerinin içine içine bakan otuz altı yaş civarı peki?**
- Anneannem karmanın ne olduğunu bana ilk anlatan insandı. Çocukken yanlış yapanların yaşadığı etme bulma dünyası diye bir dünya var sanırdım.
- **Açık ofiste çalışanlar ilkokul öğrencilerinin çöpte kalem açması gibi su sebiline toplaşıp erkekseler yeni gelen kızın memelerinden, kadınsalar genel müdürün sekreteri ile olan ilişkisinden bahsederler.**
- Bin sayfalık bir roman yazmak için oturdum ama sonradan kaynım olduğu geldi aklıma, kağıdı, kalemi çöpe attım.
- **Manavdan "helal et canım çekti bir tane alıyorum" diyerek sekiz kilo karpuz almak. Göz hakkı ebat tanır mı?**
- Ülkenin tam ortasına gidip ellerimi sağa sola açıp "BEYLER" diye bağıracağım.
- **Kuyumcular vitrini toplayıp akşam kasaya koyuyor, niye böyle yapıyorlar anlamıyorum. Kasayı çalması iki saat altın toplamaktan daha kolay lan.**
- Sütyen kopçasını Mark Twain keşfetmiş. Yahu oturup Tom Sawyer'ını yazsana neden kendine zorluk çıkarıyorsun?
- **Allah herkese "eve bir şey lazım mı" deyince "Semih Kaplanoğlu bir de ekmek" diyen hanım nasip etsin.**
- Mesai bitimlerinde de okuldaki gibi zil çalsınlar, hatta Cuma günleri istiklal marşı okunsun. Çantayı kapıp kravatı çözüp biraya koşalım.
- **Biz silahtan önce de mert değildik sanki.**
- Bir yerlerde bizi daha güzel bir hayat bekliyor, sonra beklemekten sıkılıyor. Başka başka insanlar güzel hayatlarımızı yaşıyor, çocuğumuzu büyütüyor, arabamıza biniyor, evimizde kahve içiyor. En kızdığım şey; ayaklarını zigona uzatıyor! Acaba bizler kimlerin hayallerini yaşıyoruz? Nasıl da kıymetini bilmiyoruz.
- **Her şeyi bırakıp gidemiyorum, yol gözümde büyüyor.**
- Piyango bileti almaya giderken ölme ihtimaliniz, piyangonun size çıkma ihtimalinden daha çok.
- **Felaketlerin arası üç gün açılınca oh diyorum ülke iyi yolda, ortalık duruldu.**
- Erkek "çenende sivilce çıkmış" denince irdelemez, si.ktir et der. Kadın biyopsi yapar ona. Kadın şahane bir şey.
- **Kızların fotoğraf çekmek için o kadar çok bahanesi var ki?! Erkekler genelde fotoğraf çekerken kenardan giriyor ya da acıyıp çağrılıyor.**
- Böyle her gün her gün işe gideceksek işimiz var!
- **Görüşürüz Gibi...**

otomatikalper@hotmail.com

b.encil b.oysal

bahadirboysal@mynet.com

3.DÜNYA SAVAŞINA GİRERKEN...

Olmuyor... Kötülük azgın bir nehir... İyilikse "Kardak Kayalıkları" kadar olunca.. Olmuyor bu iş. Göz göre göre 3. Dünya Savaşı'na doğru yuvarlanıyoruz işte. Oysa ne de güzel demiş vakt-i zamanında Albert Camus; "Şifa ne din.. ne de öteki şeylerdir. Saçma bir dünyada olduğumuzu bildikten sonra.. insanlar müşterek ve hazin kaderlerini paylaşmalı. Şu Allahsız, adaletsiz dünyada, birbirlerine sevgi ve şefkatle tutunarak haksızlıklara toplu bir halde ayaklanmalıdır!" Gelgelelim... İki yüzünden birine bakılırsa, insanlık tarihi hep kurbanların tarihi oldu. önlerine konan taze otların güzel isimleri vardı hep: İnsaniyetçilik.. hukuk.. barış.. hürriyet. Halkı daima bu yemler, bu süslerle mezbahalara sürüklediler. Halk denen yığın iyi değil... Sadece makul. Bu makulluğun içinde kötülük tohumları hayatın baharatı olarak kalıp.. fidan olana dek büyüseler iyi. Ama öyle olmuyor işte amk! Sonuç, kötülük Amazon'una dönüşüyor. Ve devlet denen olgu milletin iplerini sıkı sıkı tutuyor da... millet denen olgunun böyle dertleri hiç olmuyor. Tüm bunlara rağmen Türkiye insanı cengaverdir. Bilir ki, tarihinin bunalımlı dönemlerinde kılıcından başka neye güvendiyse hepsi yalandı!
O yaldızlı laflara inansaydı.. "Kurtuluş Savaşı"nı da yapamazdı. Ve bugün... hala tutulmayan vaadler, dünyayı büyük esaretlere sürükledi. 3. Dünya Savaşı da geldi kapımıza dayandı! Hareket haline geçmeyen fikirlerin metelik etmediği bu kudretler ve liyakatler dünyasında milletlerin özgürlüğünü kelimeler değil, süngüler kurtarıyor maalesef!

PUTİN'İN SEKSİLİĞİ

Ve Rusya! Edebiyatıyla, klasik müziğiyle, balesiyle, resmiyle... Kadim Rusya! Rusya vesilesiyle "Savaşların anası"na mı giriyoruz? Bu yüksek renkleri güzel de.. Mesele, Rusya'nın vicdan olarak kaçıncı sırada yer aldığı! Sosyalizmin ilk uygulama yeri olması da talihsizlikti. Putin'den anladığım kadarıyla.. sanatta gayet ileri gitmişler ama "beşeriyet" evriminde yaya kalmışlar. Putin "seksi" olabilir. şu acı reçeteyi belirtmekte fayda var. İyinin, iyiliğin de seksi olmayı öğrenmesi lazım artık!

SİSTEM SENİ NEDEN UMURSAMAZ???

İyilikten... büyük insanlığa dönelim. Hani ne oldu HDP'nin "Büyük insanlık"ı?. Selo da CNN Türk'ün sabah programcısı Hakan Çelik gibi çaresiz mi kaldı? Hakan çelik'in, hukuk, özgürlük, insan hakları, demokrasi adına yaptığı tüm olumlu temenniler gibi Selo'nun dedikleri de buhar olup havaya mı karıştı? Ha Selo, ha Tayyip, ha Merkel, ha Putin, ha Obama... Doğu'yu da Batı'yı da içimize soktular hep. Homuna koyim... bu durum hem de ruhumuzun yapısına uygun görünüyor sanki?!

Aramızdaki yabancılar müstesna, hem Doğulu hem Batılı'yız.. Bu bizim kaderimiz!

Doğu ile Batı arasındaki mücadele, her insanın kendi nefsiyle mücadelesine benzer. Bizler varolmak için hep ve tek bu senteze muhtacız bu topraklarda!

Ve ey okumuş insanlar... eeey Romalılar! Eyy sen.. ben! Dünyada olan bitene karşı, aptallık pozisyonundan kendimizi kurtarmaya çalışıyoruz sürekli. Anladıklarımızı da çıkıp Ahmet Hakan'ın programında söylüyoruz. Peki amaa.. neden "sistem"in sinir merkezleri bizi hiç dikkate almıyor??

NEDEEEEEENN???

BESMELESİZCESİNE

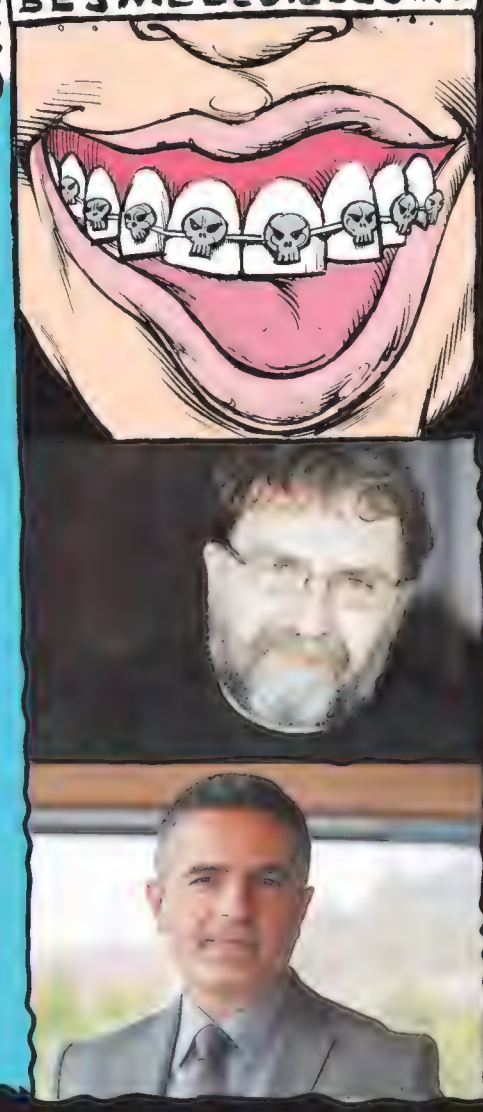

İYİLİKLER ve SEVGİLER TÜKENMEZ

Sen illuminatiyi anlamak zorundasın... Ama o seni anlamak zorunda değil?? (Çünkü çoğunluk olarak, illuminatinin bizi anlaması yönünde onu tahrik edecek yaratıcı eylem dürtülerinden genellikle uzağız.)
Gandhi.. 68 Kuşağı.. Geziciler.. aradığımız frekansın en yüksek çözünürlükteki cılız numunelerini bize sundular. "Anadolu Erenleri" bu frekansın dahilindeki diğer örneklerden. Ama olmadı... Kötülük azgın bir nehir, iyilikse Kardak Kayalıkları kadar olunca olmadı bu iş.
3. Dünya Savaşı olmasın mı istiyorsun? Böyle liderlerinin komutanlarını, askerlerini, onlara teknolojik güz veren bilim adamlarını ikna edersen savaş çıkmaz be baboş! Merak etme... dünyamızda fırtınaların, açlıkların, kanlı kavgaların yanı başında pembe güller, mehtaplı geceler, tükenmez iyilikler ve sevgiler, en düşük ruhlara bile dolup taşan ümitler hala var. (İlluminati'ye de "sen" diye hitap etmeyi çok isterdim.. Yıllar evvelinden benzer bi anım var. Jazzcı bi elemandı.. Yanındaki abiye "size sen diyebilir miyim?" dedi.. Tam bunu derken benim de duyduğumu görüverdi! O gün bu gündür nerde görse benden nefret eder.)

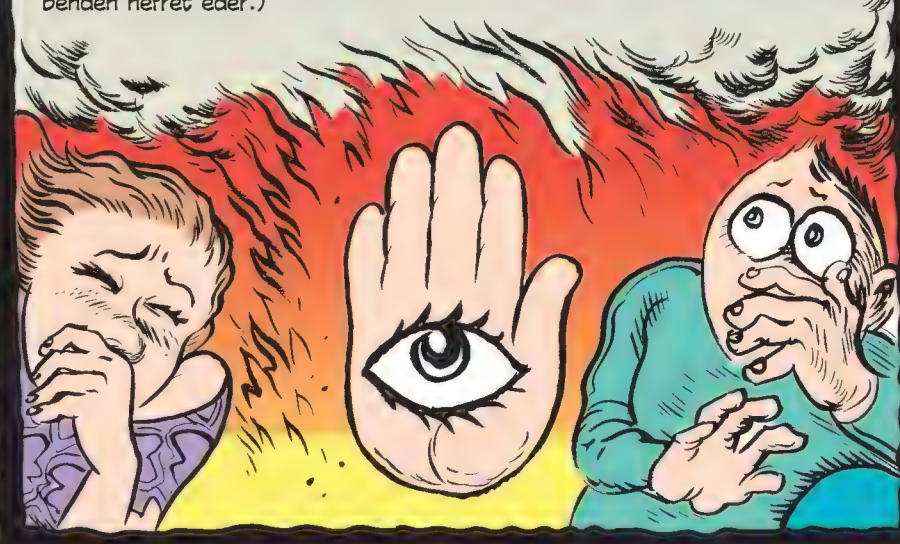

toka

NURGÜL KAAN

Çeki

Ağır çeksin diye geceden ıslatılmadığında 226 kilo odun içermesi gereken ağırlık birimi. Hileci, düzenbaz, yalancı olduğundan değil, aslında bizi düşünüyor, 'nas'olsa yanmayacağı için bütün kış yeter buna' diye düşünüyor. Canım benim. Kara Murat'lardan birinde vardı öyle sahne.. de hankısındaydı?.. hani rahmetlik Turgut Özatay Voyvoda oluyordu da, adamlarına *'KAZIKLAYINNN! HEPSİNİ KAZIKLAYIN!'* diye bağırarak emir veriyordu bir sahnede.. hangi Kara Murat filmiydi o?

Cümle içinde kullanırsak: 'Bi tur reklam, sonra bir saniselik dizi tanıtım şeysi, sonra tekrar reklam, sonra hooop bir tur daha aynısı, toplamda yarım saat reklam koymaknan, ağır çeksin diye odunu sulamak aynı şey.'

Yalnış

Dahi anlamındaki 'de' ve 'da'ları ayrı yazmayanla dalga geçen canını sevdüklerimin içinde bulunduğu hüzünlü durum. Değyi, dağyı ayrı yazmamaktan daha kötü şeyler var hayatta gülyüzlüm.

Cümle içinde kullanırsak:
- 'Sende mi Bürütüs?'
- 'Ney bende mi?'

Normal

.. diye bir şey yoktur. Bazan yolda yürürken aniden köşeden iki metrelik bir adam belirir. Upuzun, dev gibin adam. Arkadaşımızı dürtüp, uzunu görsetir ve ehehe mehehe güleriz. Tam biz salya sümük gülüp eğlenirken, anam, o da ne?.. başka bissürü daha iki metrelik adam çıkar köşeden. Meğersem basket takımı antrenmandan çıkmış. Yanımızdan geçerlerken nasıl bi sessizlik.. çıt yok.. Minnacıktık. Kaldım mı şimdik g.t gibi? N'ooldu, demin gülüyodum?

Cümle içinde kullanırsak: 'Normandiya.'

Örgü Peynir

Dün bi yerde oturuyoruz. Masada leyleyloy geyik dönmekte. Kediye lokantanın yemek artanlarından verdi garson. Sonra da kedinin yemek yiyişini seyre daldı. Hem kediyi, hem garsonun seyredişini seyreden teyze var sokağın girişinde. Ben dükkanın içinden üçünü birden seyrediyorum. Kediyi, kediye yemek veren garsonu, onları seyreden teyzeyi. Kafamı bi çevirdim, karşı apartmandaki kuaför bana bakıyor. Kediyi seyredenleri seyredeni seyrediyor. Ona da bakan biri vardır mutlaka. Tam değil ama bir bakıma, masiv atak'in safe from harm şarkısındaki nakarat gibiydi: 'Arkandan bakıp bakmadığımı görmek için bana bakıyo musun diye bakıp bakmadığını görüyüm diye arkandan bakıyordum'.. tam değil ama bir bakıma..

Cümle içinde: ' Mırrr.. meee.. hav hav hav..'

Kış

Pastırma sonbaharı da bitti, ayazda kalmış bekçi düdüğü gibi büzüştük soğuktan. Gocuklar, yün donlar, botlar.. Halbuse daha bir iki ay önce don- terlik geziliyordu dışarda. Fakat mini etekli kız görünce yine bir heyecanlanıyor ya hanzolar.. 'A a, bacağı var?!' diye bi şaşır bi şaşır.. ulen daha beş dakka önce donla geziyodu zaten herkes sokakta, ne tez unuttun gülibik? Niye her kış tekrar buna şaşırıyorsalar? Bi yandan da.. söyle bi düşündüm de.. niye her kış buna şaşırıyorlar diye şaşırıyorum ki ben de?.. şaşırana şaşırmak da acayip. Masiv atak şarkısı gibi yine..

Fuzuli

Afrikadaki aşırı yoksul çocuklarla ilgili şaka yapan, nataşa esprisi de yapar. Bunun arkadaşlığı fuzuli, olmaz olsun öyle arkadaş.

Cümle içinde: 'Bi de şair var Fuzuli adında. Türkçe yazaymış keşke, anlardık ve çok güzel şiirleri var derdik.. de o başka konu.'

'Biz evrenseliz zaten, sen kendine bak!'

Müzik

İnsanları kendine ve birbirine yaklaştıran dımbırdımbırley. Tee bin milyor kilometre ötede yapılmış bi şarkıyı bi dinlersin, aaa benle aynı şeyleri hissetmiş, nasssolur yav? Veya.. ben daha önce farketmemişsim ama böyle bir duygu da varmış içimde meğersem, bu şarkıyı duyunca farketiyom şu an. Neden deriz bunu? Çünkü insanda dört tane duygu var, çok değil. Sevmek, sevilmek istemek, sevilmeyi çok istemek, sevsem ve sevilsem çok güzel olur demek.. Bu dördü. Her yerde, herkese aynı bu. Ya n'olacağıdı ya?

Cümle içinde: 'Batı müziğinde son zamanlarda bolca zurna, bağlama kullanılıyor farkında mısın?..hemi de türkiş stayla.. ama bu çok da yeni bir şey değil.. batı, altmışlı yılların sonunda dünyanın iki yakasını bir araya getirecek en süpersonik sırrı nihayet çözdüydü ve bol bol doğu enstrümanlarını ve ezgilerini kullandıydı zaten.. çünkü ne kadar kafası karıştırılıp, boktan yerlere sürükleyip savaştırılmaya çalışılırsa çalışılsın her insanın içinde onun tüm varoluşun, o mükemmel dev bütünün parçası olduğunu söyleyen nefis bir ses vardır; dikkat edersen, müzikler ve insanlar birbirine kaynaşıp da yakınlaşmaya ve bu zarif ses yükselmeye başladı mı faşizin de ses yükseltir.. bu yakınlaştırıcı, birleştirici güzel sesin duyulmaması için kulaklarını dipayıp var gücüyle lelelele lölölölö helölölölööö diye bağırır faşizim.. çünkü birbirimizi tanıyıp sevmemizi istemiyor bu göş,olar aabi.'

Cümle

Tümden gelip, bi biraz dolanıp gezip, eğlenip, takılan, sonra tekrar tüme varan bütünün her bir parçası ve tüm o parçalardan gerisin geri oluşan bir. Cümle içinde: 'Cümleten merabayın'.

Bayram

Kırısmız yaklaştı. O da bi bayram. Kurban bayramı gibi, ama bunun proteini az. Şimdi dünyada kim bilir kaç milyon çam ağacı kesildi, üstünde ışıklar, süsler, öylece durupduru. Yinmez de, 1 Ocak dedin mi de çöpe atıyorlar, sokaklar kesilmiş çam doluyor. Çok hüzünlü. Laylonu da ayrı üzünçlü. Başka yolu var halbuse. Cümle içinde: 'Keşke madem canlı çam alsananınzana. Senelerce durur, çok büyüyünce de bahçeye ekersin.'

Kitapçılarda, Gazete Bayileri ve Zincir Marketlerde...
LEMAN KİTAP'la birlikte.. D&R, Remzi, İnkılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

PANTOLON

METİN FİDAN

14 Aralık 2015

"Sadece, birisinin evine girip altınlarını ve televizyonunu çalanlara 'Hırsız' diyebilme" Vergisi (Yalnızca yılda 3 kere diyebilirsiniz!) Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

"Uzaya göndermek için, beni de seçmişlerdi. Acayip mutluydum. Bu sevinçli haberi, dayım verdi bana: "Bi adam aradı, bi şeye gönderceklermiş seni, uzağa mı ne" dedi. "Uzay olmasın!?" dedim. Israrla "Yok, uzak" dedi.. Bu sevinçli ve heyecanlı anılarımı, yakında "Ayrıntılar" köşesinde sizlerle paylaşacağım!"

Bugünlerde en çok kullanılan kelime nedir, biliyor musunuz dostlar? Bugünlerde en çok kullanılan kelime, tabii ki, "ışıklandırma"dır."
"Sinirli İnsanlar" (Öyküler) / ***Mihail Zoşçenko***

metinfidan@ymail.com

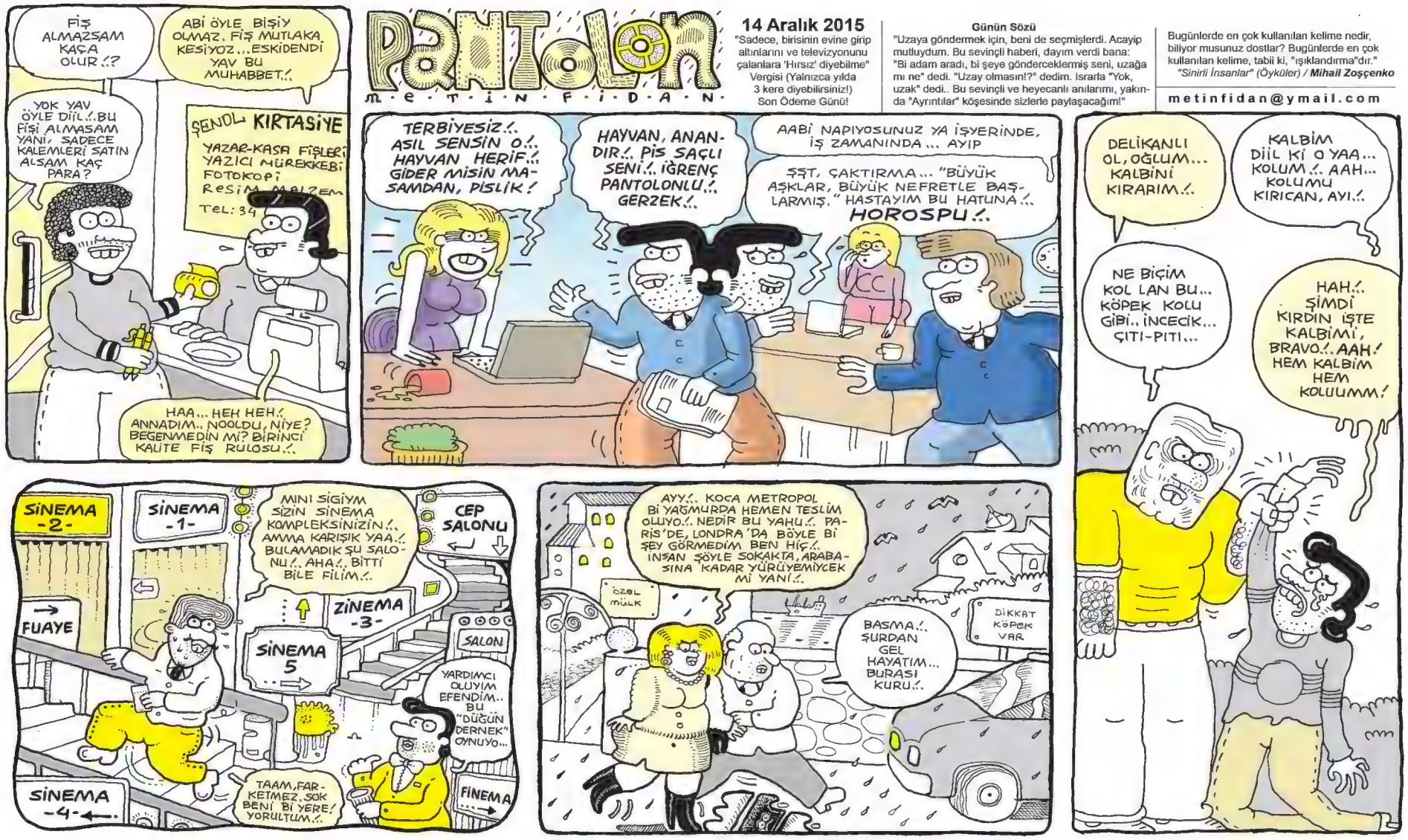

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

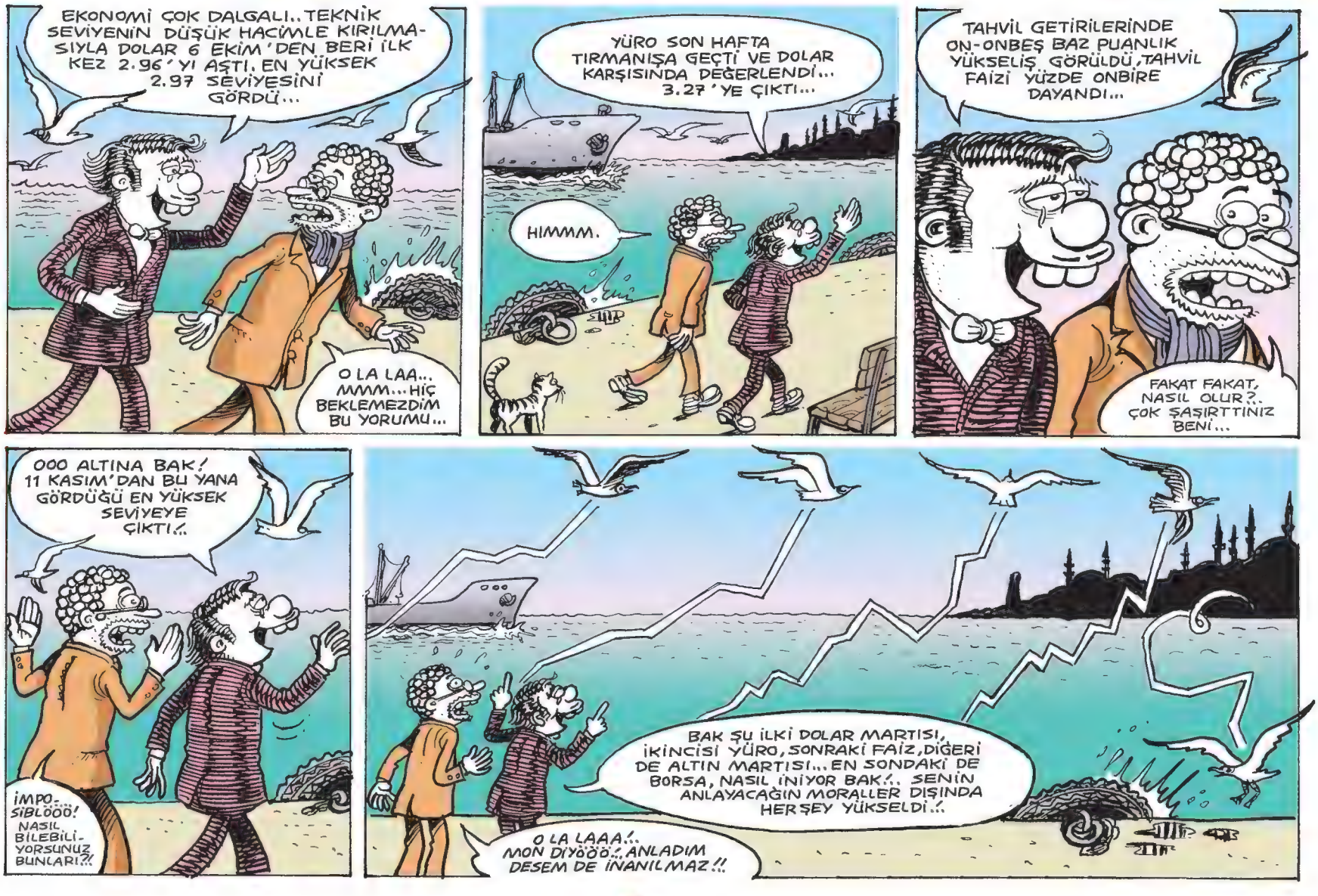

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

İSMET ABİ SEMTTE HERKES SENİ SORUYOR. SEN BAŞIMIZDA OLMAYINÇA OLMUYOR ABİ, NE OLUR DÖN ARTIK!

LAN OLM UNUTUN BENİ DEMEDİM Mİ SİZE?

AMAN TANRIM!.. YÜCE KRAL MİDAS!..

HERŞEY O ORZBU ÇUCUĞUNUN MİDAS'IN KULAKLARI EŞŞEK KULAKLARI DEMESİYLE BAŞLADI!..

BUNUN DÖRT PAÇALISI OLANI YOK MUYDU?

ANLIYORUM.

SADECE İKİ PAÇALI PANTOLON SATIYORUZ EFENDİM.

BÜTÜN BU DEDİKLERİNİZİ BEN DE YAPABİLİRİM... ŞU POLİÇEYİ İMZALAMANIZ YETERLİ!..

ALLAHIM SEN BENİ ELDEN AYAKTAN DÜŞÜRME, NAMERDE MUHTAÇ ETME... YATAKLARDA, HASTANE KAPILARINDA SÜRÜNDÜRME YARABBİM.

TAM KAPSAMLI SAĞLIK SİGORTASI

SAĞLIK SİGORTASI

HADİ LEN DEYYUS! O İŞ AYRI, BU İŞ AYRI!

KUVÖZ

ÇOK ETKİLEYİCİ, DAHA ŞİMDİDEN AYRI EVE ÇIKTI!

DİĞER BEBEKLER GİBİ DEĞİL, FARKLI O!..

ET YİYEN CANAVAR ÇİÇEK FİKRET

YARIM KİLO KIYMA DÜNYA PARA OLMUŞ, BU MEMLEKETTE YAŞANMAZ.

ŞEN KASAP

ŞEN KASAP

BİR SAATTE NE KADAR SAMAN YİYEBİLİYORSUNUZ?

ELLİ METREKÜP YAZIYOR.

50^3

OOO, SÜPERMİŞ!

DELİCEVAT

Gökhan Dabak

alperçelik

SKEÇ

Geçen haftadan devam:

*Monitör ekranında, Marilyn Monroe'nun, meşhur, **eteklerinin havalandığı** sahnenin bulunduğu "The Seven Year Itch" filminin görüntüleri vardır.*

Pardesülü Erkek - Çekil bi az!.. (tişörtlü Erkeğin üzerine, klavyeye eğilir. Yapış yapış elleriyle, tatlısını güzelce tutamadan, döke saça, mause'yi kavrar. Arama yapıyomuş gibi Tıklar, hızlı ve beceriksiz bir şekilde..)

Telefonlu Erkek: (Telefonu ile oynuyor ile gene. Telefonu sehpanın üzerine koyuyor, sonra birdenbire, dirseğiyle (bir karete darbesi şeklinde) telefonun ekranına sert bir darbe indiriyor. Sehpa sarsılıyor, bardak düşüyor. Sonra telefonu yerden alıyor, ekranına bakıyor:) - Kooç bee! (bir beğeni ifadesi ile telefona bakıyor. Sonra jelatini yine söküyor. Cebindeki paketten yeni bir koruyucu jelatin çıkartıp, aynı saçma hareketle Laap! diye ekrana yapıştırıyor. Bir an durgunlaşıyor. sonra birden)

-SEVİYORUM LAAĞN!

Pardesülü Erkek: (klavyede tıklama yaparken, ona bakarak) -Kimi seviyon lan!?

Telefonlu Erkek -Bütün kadınları.. Hepsini! (ifadesinde, tuhaf bir şey var. Sapıkça, deli bir ifade.)

Pardesülü Erkek (önüne bakarak) - Manyağ la bu. Gerçi ben de çok seviyorum bütün kadınları ama, "seviyom" demiyom. "Seviyom" demiyceksin asla. Sadece arasıra elliyceksin gizli... Aha, burası! Al işte. (bilgisayarda, M.M filminin, eteklerin havalandığı o meşhur sahneyi nihayet buluyorlar.)

Tişörtlü Erkek: -Çok sağol Erdal ağbi. *(filmdeki kadına bakıp, sırıtarak)* -Durma orda lan, durma! Orda havalandırma var. Eheh!

Pardesülü erkek: -Oohş, balon gibi havalandı. Komple malzeme ortada. Eh hüh!

Tişörtlü Erkek: -Ağbi bak, bir de Matrix filminde var, böyle etek-altı bi sahne. Onu da göstereyim. Aslında ben bunları Compilation yaptım. Yazıyım sana boş bir Cd'ye. Bak, bu da şeyden: "Aslan Kral"dan bi etek altı sahne.

Pardesülü Erkek (şaşkın) -Çizgi-film lan o!?.

Tam bu sırada:

Telefonlu Erkek *(telefonunu duvara fırlatırak)* -Seviyoruğğm Uleean!

Pardesülü Erkek (sözüne devam ederek) -Bırak şindi. Sonra yaparsın compilation. Azdı bu! Çıkalım artık biz.

Tişörtlü Erkek (saatine bakarak) -E çıkalım bari.

"2016 Tacizleri" (2. Bölüm)

Pardesülü Erkek -Ben de azdım valla. Heh heh! Çıkalım, nasibimize bakalım. Kalabalık olur değil mi? Ha, olur dii mi!?

Tişörtlü Erkek -Olur bence! 2015 kutlaması pek kalabalık değildi.

Pardesülü Erkek -Ne kadar galabalık, o kadar tatlı iş. Balık istifi gibi, Sıkış sıkış, yanyana olucaz hepimiz, ne güzel. Heh hüh! Hangi grup çıkacakmış sahneye?

Tişörtlü Erkek -Ağbi naapıcan grubu, turupu ya? Tacizimizi yapıp dönücez biz.

Pardesülü erkek -Doğru lan.. (telefonlu Erkeğe döner) -Yürü la, sayko!

Üçü beraber, heyecanla odadan çıkarlar...

Sahne 2 (Dış / Gece. Yılbaşı kutlaması yapılacak, geniş bir alan. Müzik grubunun çıkacağı, sahne benzeri bir yükselti var.) Alan bomboş. Kimsecikler yok. Üç Erkek, alana girer. Etraflarına bakınırlar, kimsenin olmadığını görüp şaşırırlar.

Pardesülü Erkek: -Geç mi kaldık lağn? Kokoreççide fazla mı oyalandık? Bu Ayu *(telefonlu Erkeği gösterir)* üç yarım yedi!

Tişörtlü Erkek (saatine bakar) -Yok yav. Ne geçi!? Saat daha On buçuk! Onbuçuk'ta mı kutlanır yeni yıl! Saat 12'de giricez 2016'ya. Daha, bibuçuk saatimiz var.

Pardesülü Erkek -Yok yav, geç kaldık bence, kaçırdık. Herkeşcikler gitmiş. Tüüüh! Ne güzel yaslıycaktık. Aman, kutluycaktık yani!

Telefonlu Erkek -Durun yaağu. Telaş yapmayın yaağu. Soralım birine.

Arkalarda, alanı süpüren bir Çöpçü vardır. Telefonlu erkek onun yanına gider. Diğer ikisi, aralarında konuşur.

Pardesülü Erkek -Aha, canım sıkıldı şindi! (pardesüsünün cebinden, diplerden, bir kağıda sarılı olmayan, yapış yapış bir "kerhane tatlısı" çıkarır. Üzüntüyle, onu kocaman ısırır. O sırada telefonlu Erkek, yanlarına gelir9

Telefonlu Erkek -Şurdaki herife sordum: Yılbaşı gutlaması iptal edilmiş. Ertelenmiş!

Tişörtlü Erkek - Olur mu lan öyle şey! Bu tarihte, bu akşam kutlanması gereken birşey o. Niçin iptal ediyolar! Erteleme neymiş?

Telefonlu Erkek -Yalan mı söyliycek olum adam! Koca devlet memuru. Öyle dedi işte: Belediye, ertelemiş Yılbaşı Kutlamasını. Üç gün sonra kutlanacakmış, o da belki.

Pardesülü Erkek -İki gün sonra işim var benim yaav. Memlekete gidiyom. Gelemem ben. Tüü, kaçırdık kutlamayı bak! Hay Allah! Sabah keyifsiz kalktı, bi aksilik olucağanı biliyodum.. Eve gidip, şu frikikli çizgi-filmi izleyek bari.

Tişörtlü erkek -Haberlerde niye bunun haberini insanlara haber vermediler ki!?

Pardesülü erkek -Haber mi izliyoz biz lağn?

Tişörtlü Erkek -Dooru. İzlemiyoz. Daha çok "compilation" izlemeyi seviyom ben!

Telefonlu Erkek: Ben de... "Seviyorum Ulaaağn!!"

(Üçü, boş alanın ortasında tuhaf, saçma hareketler yaparak (hayali taciz, üzülme hareketi, abuksubuk dans figürleri, gibi) yavaş yavaş uzaklaşırlar. Tam bu sırada yanlarından, modern görünüşlü **genç bir Kadın** (etek giymiş), ve **genç bir Erkek** geçer. Üç erkek, kıza sulanarak bakarlar: -Tatlı yiyen, kıza, aşağıdan elini uzatarak "muccuk!" hareketi çeker. -Heavy metal tişörtlü, kızın göğüslerini sıkıyormuş gibi bir cinsel imâda bulunur. -Telefonlu Erkek de hafifçe aşağıya doğru eğilip, etek-altından fotoğrafı çekiyomuş gibi yapar. **Kız ve arkadaşı**, ürkerek geri çekilir. Üç erkek, gözden kaybolurlar)

Genç Kadın -Off saçma oldu böyle de ama. Kurtulduk bunlardan bu yıl!

Kadının erkek Arkadaşı -Bravo belediyeye valla! Çok cesurca, radikal bir karar.

Genç Kadın -İşte artık biz de, Tivıtır'dan, Feysbuk'tan haberleşecez şifreli bi şekilde.. İki gün sonra burda toplanıp, rahat rahat kutluycaz Yeni Yılı!

(Kadın ve Arkadaşı, yürüyerek uzaklaşırlar. O sırada Temizlik işçisinin yanına, bapık görünüşlü ve tacizci tavırlı başka bi Erkek daha yanaşır. Apış arasını eliyle düzeltip, kaşıyarak)

Son Tacizci -Baksana birader. Yılbaşı Kutlaması olacağıdı burada?

Çöpçü (bu tiplerden artık bıkmış,) -Tööbeee.. Daha kimse gelmedi. Geç, bekle şöyle istiyosan!

-son-

AYRIN TILAR

m·e·T·i·N·E·İ·D·A·N

ZEHRA ÖMEROĞLU

Star Wars havlusu, defteri falan BİM'de satılıcakmış, Vay bana vaylar bana!

Acı Veren Bu Günler!

Kirli günlerden geçiyoruz. Yaşam coşkusunu, neşesini kaybedenlerin cehennemini yaşıyoruz. Barıştan bahsetmek bile artık utanç verici. Aynı şeyleri yazıp çizmek usandırdı. Her geçen günün bir evvelinden daha kaygılı geçmesi bir yana, kaybedenin yine halklar olacağı çok açık olan bu süreçte yine en güzeli sanata ve edebiyata sığınmak... Mutlak kurtarıcı olmasa bile yaşamın dayanıklılık arttıran yanlarına bu haftalık kısaca bir göz atalım...

Sinema

● Son yıllarda sık sık dile getirilir ya "Beyoğlu'ndaki bağımsız sinemalar avm'lerin karşısında duramıyor" diye.. Kimse kusura bakmasın ama bir avuç kalmış izleyici kitleni de kaçırmak üzeresin. Rutubet, küf içinde, havasız ve ses yalıtımsız bir ortamda, önümüzdekilerin ense üzerinden filmi zar zor izlediğimiz yetmiyormuş gibi bir de donmamak için epey bir mücadele vermek zorunda kaldık. Sözüm sana Beyoğlu Sineması!..

Tiyatro

● **Uğur Çavuşoğlu**'nun tek kişilik performansıyla dört yıldır kapalı gişe oynadığı **Euridice'nin Elleri** İstanbullu izleyici ile buluşuyor. *"Aynı çatı altında yaşamalarına rağmen birbirlerini tanıyamayan insanların bencillikleri, beşeri zaafları ve anlayışsızlıklarının, evlilikleri nasıl iflasa sürüklediğini"* anlatan oyun 15-20 Aralık tarihleri arasında İstanbul turnesi kapsamında Beyoğlu Küçük Sahne'de sahnelenecek.

● Adalet Sizsiniz! Tek perdelik oyunda yargının bağımsızlığını kaydedip siyasallaştığı tarihsel üç olay; Sokrates, Galileo, Sacco ve Vanzetti'nin yaşamları üzerinden anlatılıyor. Rutkay Aziz ve Taner Barlas'ın birlikte rol aldıkları **"Adalet, Sizsiniz";** 21Aralık, Pazartesi akşamı 20:30'da Caddebostan Kültür Merkezi'nde!

Kitap/Fanzin

● Fanzin dergi Manzimo 3. Sayısıyla kitapçılarda ve fanzin satan tüm dükkanlarda. Fanzin meraklılarının ilgisini çeken Manzimo'nun bu sayıdaki sloganı "Gökkuşağının Orda Buluşalım" olarak belirlenmiş.

● Şair, yazar, çevirmen Osman Çakmak'çının yeni kitabı **"Konuşmanın İmkansızlığı Üzerine Bir Diyalog" İşBankası** Kültür Yayınlarından çıktı.

Söyleşi ve İmza

● Ahmet Ümit son kitabı Elveda Güzel Vatanım ile okurlarıyla buluşuyor. 26 Aralık Cumartesi Saat 14.00-17.00 gerçekleşecek İmza günü Beyoğlu **Semerkant Kitabevi'**nde gerçekleşecek.

● Geçtiğimiz ay yeni kitabı Nasipse Adayız ile okurlarıyla buluşan yazar **Ercan Kesal** bu kez söyleşi ve imza için okurlarının karşısına çıkıyor. 19 Aralık Cumartesi saat 14:30'da başlayacak söyleşi Bursa SanatMahal'da yapılacak.

aslan.ozdemir@gmail.com

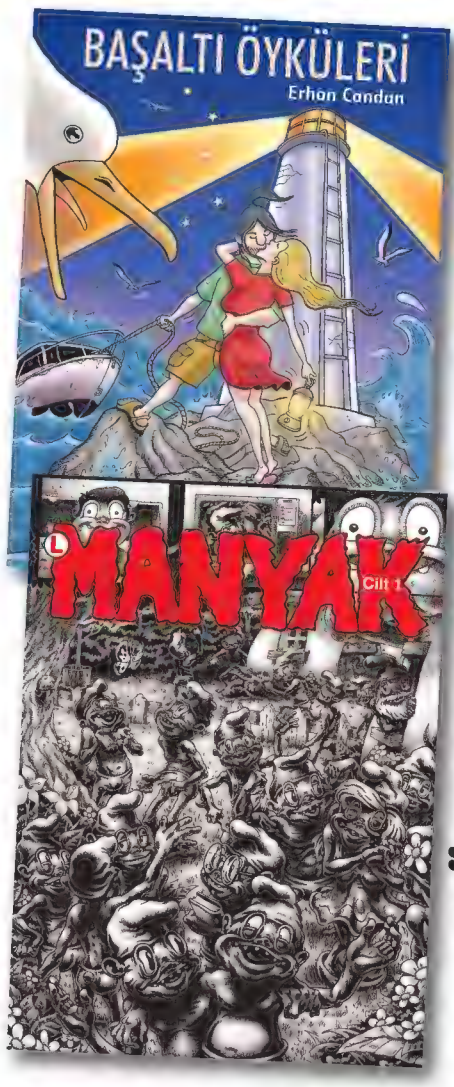

BAYİİLERDE...

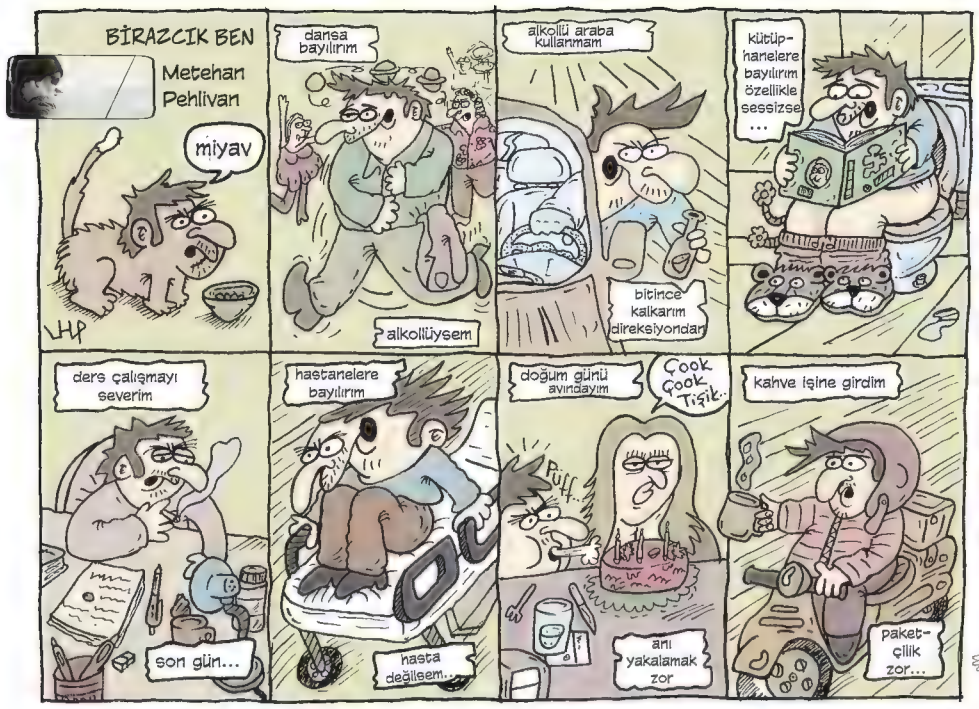

KUBİ LAY!

HARUN TEKDAL

ABDO Ç

UĞUR AKSOY

CANER DAĞLI

LeMan
Haftalık yerel süreli yayındır
Sayı: 1252
16 Aralık 2015 Çarşamba

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Cuma günleri saat
17.00 - 19.00 arası dergiye
uğra, dilersen çalışmalarını
"leman2023@gmail.com"
adresine gönder.
Sensiz olmaz.
Bekliyoruz!

İletişim: Utku Can Akyol

16 Aralık 2015 Çarşamba Sayı: 2015/49 3,5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

LeMan

Erdoğan'a sosyal medyadan hakaret ettiği gerekçesiyle 16 yaşındaki çocuğa 5 bin 660 lira para cezası verildi!

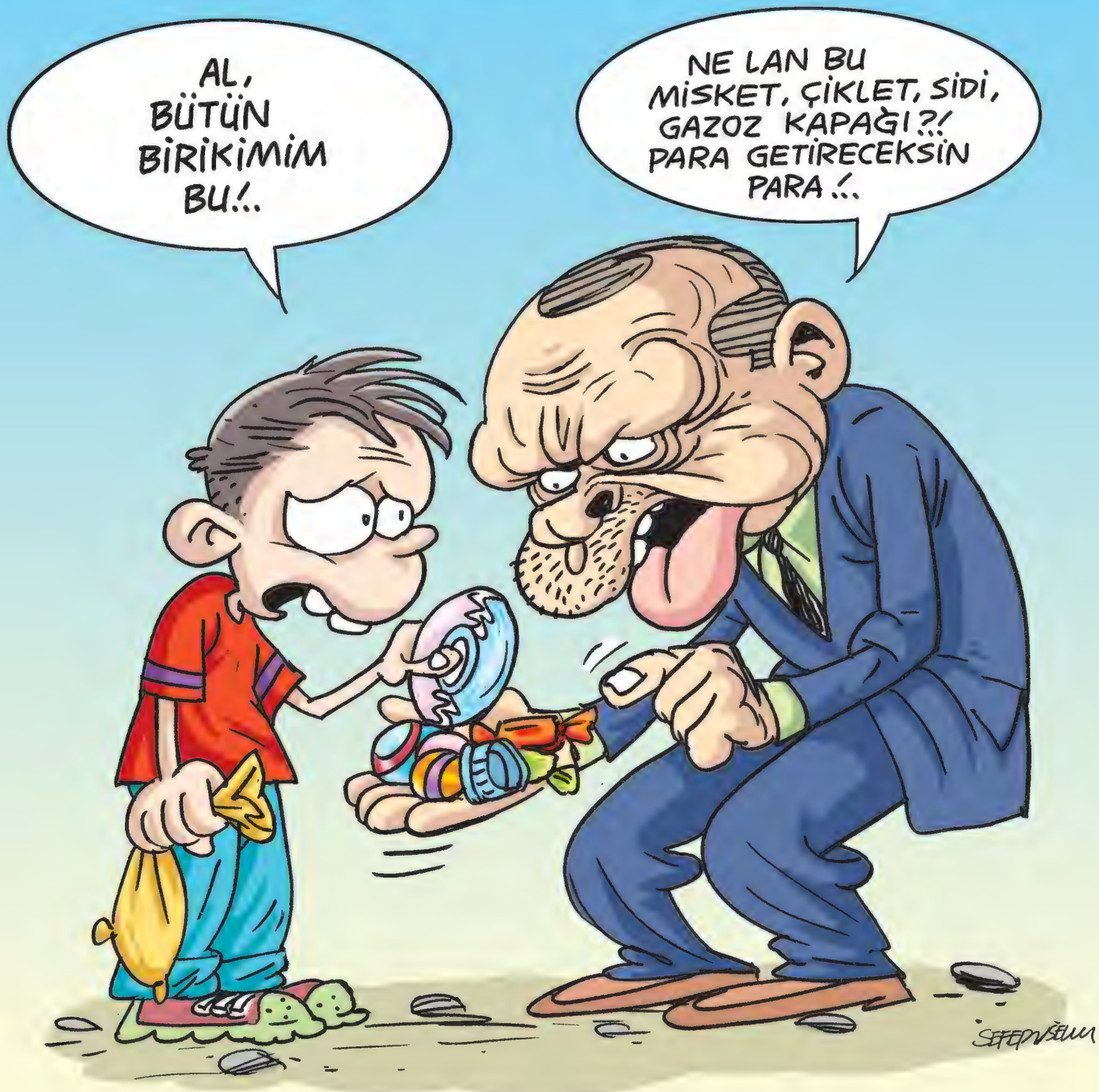

23 Aralık 2015 Çarşamba Sayı: 2015/50 **3,5 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

LEMAN

1253

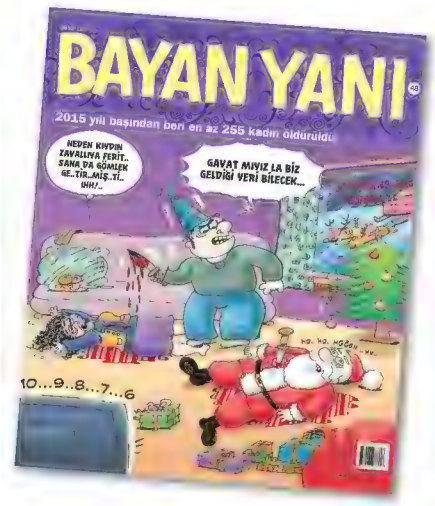

Gazeteci Hasan Cemal'in 'Delila Bir genç kadın gerillanın dağ günlükleri' kitabı ile gazeteci Tuğçe Tatari'nin 'Anneanne ben aslında Diyarbakır'da değildim' kitaplarına toplatma kararı verildi. Gazeteci Ahmet Şık ise 'Paralel yürüdük biz bu yollarda' adlı kitabı nedeniyle 4 bin TL manevi tazminat cezasına çarptırıldı.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

PARMAKLARIM "KLAVYENİN GÜNEYDOĞUSU"NA GİDİYOR...

Parmaklarım, haftalardır, "Klavyenin Güneydoğusu"na gidiyor. Aklımda, yüreğimde bu felaket var ve parmaklarım, aklımı denetimine alıp Güneydoğu'ya yöneliyor. Açıkçası, Rusya, Suriye, Irak da önemli ama, benim için asıl sorun Kürt yurttaşlarımızın çoğunlukla yaşadığı bölgedeki facia. Geleceğimiz, çocuklarımızın torunlarımızın nasıl bir ülkede yaşayacakları büyük ölçüde Güneydoğu'daki gelişmelere bağlı. Onulmaz yaralar açılıyor orada, nasıl sağaltılacağını bilemediğimiz. Bir yandan da, "ölüm", sıradanlaştırılmaya çalışılıyor özellikle gerici katiller aracılığıyla. Bu durum çok önemli, ölüm ile yaşam arasında bir seçme yapmaya zorluyorlar, sürekli ve yoğun yaşanan, sadece seçilmiş savaşçıların değil herkesin zorla katıldığı bir "Açlık Oyunları - Hunger Games" içindeyiz sanki. Adını andık, Hunger Games'e de değineceğiz bu arada.

Türkiye'nin Güneydoğusu'nda aylardır bir isyan bastırılmaya çalışılıyor. Dağlarda değil bu kez, şehirlerde. Tanklar, toplar, helikopterler, roketatarlar, makineli tüfekler, bombalarla. Tüfek ve tabanca 'olağanlaşmış' durumda. Ülkenizdesiniz, vatandaşı olduğunuz devletin tankının -ki içinde sizin de çocuğunuz bulunabilirnamlusu evinize -size ve ailenize, çocuklarınıza- yönelmiş. Ateş açıyor. Sokağa çıkma yasağı var. Ortalıkta görünen çocuklara bebekli kadınlara ateş açılıyor, ve bebeği genci yaşlısı siviller ölüyorlar. Kendimizi bu koşullarda bir düşünelim, çok kısa bir süre, olayın korkunçluğunu anlamaya gayret edelim.

Milliyetçilik, sorunla yakından ilgili, bu kavramı da kısaca anımsamaya çalışalım. Milliyetçilik; egemen, mülk sahibi, üretim araçlarının; fabrikaların, toprakların sahibi olan sınıfın, varlığını ve çıkarlarını sürdürmeyi hedeflediği coğrafyayı korumak için, o bölgede yaşayanları kendi adına harekete geçirme, gerektiğinde savaştırıp öldürtebilmelerine olanak veren bir kavramdır ve yararı sadece egemenleredir. Dincilik de, bu amacın, kapitalizm öncesi dönemin koşullarına uygun olarak yararlanılan halidir. İki kavram, dincilik ve milliyetçilik, bin yıldan fazla bir süredir taammüden -tasarlayarak- cahil bırakılmış ve varoluşlarına yönelik korkularla hipnoz altına sokulmuş büyük toplum kesimlerinin refleksi haline getirildiğinde, ortaya çıkan yıkıcı güç, birçok doğal yıkımdan daha da tahrip edici bir hal alabilir. Doğal yıkımlardan, birbirinize sarılarak bir şekilde çıkabilirsiniz. Böylesi bir yıkım ise, çok istense bile birbirine sarılacak takat kalmaması sonucunu doğurabilir. Dincilik ve milliyetçilik reflekslerini bitirmemiz zorunlu bu kanlı kısır döngüden çıkabilmemiz için. Refleks diyorum, çünkü omurilik soğanından komut alıyor milliyetçilik ve dincilik.

Aklımızdan komut almamız gerekli oysa; soğukkanlılıkla düşünülüp tasarlanmış ve ona uygun duygularla harekete geçirilmiş sıcakkanlı davranışlara ihtiyacımız var. Bu nedenle hep diyoruz ya aklı başında, ne yaptığını bilen genç kadın ve erkekler çıkacaklar ortaya, belki bir tek ve önemli liderleri olmadan, kolektif bir örgütlenmeyle özgür, eşit, kardeş; barış ve adaletten yana bir toplum için harekete geçecekler, biz de onları elimizden geldiğince destekleyeceğiz.

Üstteki paragrafı, yazımızın sonunda da yinelediğimizi varsayın.

Bir gerici sülale, Suud sülalesi, büyük korkular içinde. Gericilikleriyle sömürdükleri topraklardaki çıkarlarını, çoğunluğunu Şiilerin oluşturduğu yoksul kesimlerin direnişiyle kaybedebileceklerini biliyorlar. Bu nedenle Sünniliği kışkırtıp gerici bir katil sürüsünün Suriye ve Irak'ın önemli bir bölümünde etkin olmasını sağladılar. Katar ve Türkiye'nin de bu arada desteğini aldılar. O nedenle -para- bu sülaleden biri Türkiye'ye geldiğinde, büyük itibar görüyor.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu Savcılığı, IŞİD'le ilişkili oldukları gerekçesiyle 67 şüpheli hakkında hazırladığı 315 sayfalık iddianamede, İŞİD'in, "Mescitleri okul olarak kullandığını" ve bu yolla devşirdiği militanları Suriye'ye gönderdiğini belirtiyor.

Mescitleri, daha önce de, yani yüzyıllardır, kimlerin ne olarak kullandıkları sorusu aklıma takıldı bu iddiname üzerine. Savcıların, bu iddianameyi hazırlarken bir bildikleri vardır diye düşünüyorum. Demek ki mescitler okul olarak kullanılıyor. Ne okulu?

Yanıtı herkes kendi versin.

"Sizlerin çehresinde şehitlik aşkını görüyorum."

Bu sözler de, 'önemli' bir kişiye ait.

Bir soru daha geliyor aklıma: Ne için şehit olunacaktı?

Suudi parası?

Hunger Games'e gelince: Konu biliniyordur ama kısaca anımsatalım. Amerikalı yazar Suzanne Collins, Panem adlı, 12 bölgeye ayrılmış fiktif bir ülkede, gençlerin birbirlerini öldürerek ayakta kalabilme, yaşamlarını sürdürebilmeleri ve bu vahşetin televizyonlardan gerçek zamanlı yayımı üzerine bir üçleme yazıyor, romanlar filme uyarlanıyor, başlıca karakterleri Katniss Everdeen ve Peeta Mellark olan seriden Hunger Games 2008'de, Catching Fire 2009'da, ikiye bölünmüş Mockingjay'in ilk bölümü 2010 ve ikinci bölümü de 2015'te vizyona giriyor. Son filme kadar, yaygınlığı ve gücü gittikçe yükselen bir isyan söz konusu. Amerikan film endüstrisi, isyan'a, bir yere kadar tahammül edebiliyor ya da ABD egemen yapısı para kazanmak için yapılacak işlerin de bir sınırı olduğuna hükmedebiliyor ve Mockingjay'ın ikinci, serinin son bölümünde Katliss Everdeen'i başarılı isyanın ardından kendi liderini öldürdükten sonra Peeta Mellark'la evlenmiş ve iki çocuğunu yetiştirirken görüyoruz. Senarist ya da senaristlerin gönülleri elvermemiş isyanı böyle sonlandırmaya, Katniss Everdeen'i oynayan Jennifer Lawrence'in son sahnede gözlerinin buğulanmasını sağlayarak egemenlere küçücük ve edilgen bir isyancık sergileyebilmişler.

Tüm gezegende isyan var, öyle ya da böyle. En azından, harflerde, notalarda, piksellerde ve diğer iletişim olanaklarıyla tekniklerinde, arayınca, isyanı buluyoruz. Tıpkı Gezi'de olduğu gibi, bu isyan, bildirisini sunuyor. Giderek gelişen bildirisini. Hep gelişecek zaten, bu gezegenin sadece insanlar için olduğu şizofrenisini aşarak, yaşamın ancak barış, huzur ve adalet içinde, özgürlük, eşitlik, kardeşlikle; savaştırılmaya, baskıya ve sömürüye karşı savaşımla geçen günler olduğu anlaşılıncaya kadar.

Yinelediğimizi varsaymanızı önerdiğimiz paragrafı ekleyelim mi gene de, ne dersiniz?

Aklımızdan komut almamız gerekli oysa; soğukkanlılıkla düşünülüp tasarlanmış ve ona uygun duygularla harekete geçirilmiş sıcakkanlı davranışlara ihtiyacımız var. Bu nedenle hep diyoruz ya aklı başında, ne yaptığını bilen genç kadın ve erkekler çıkacaklar ortaya, belki bir tek ve önemli liderleri olmadan, kolektif bir örgütlenmeyle özgür, eşit, kardeş; barış ve adaletten yana bir toplum için harekete geçecekler, biz de onları elimizden geldiğince destekleyeceğiz.

selim.yalciner@gmail.com

Selim YALÇINER

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

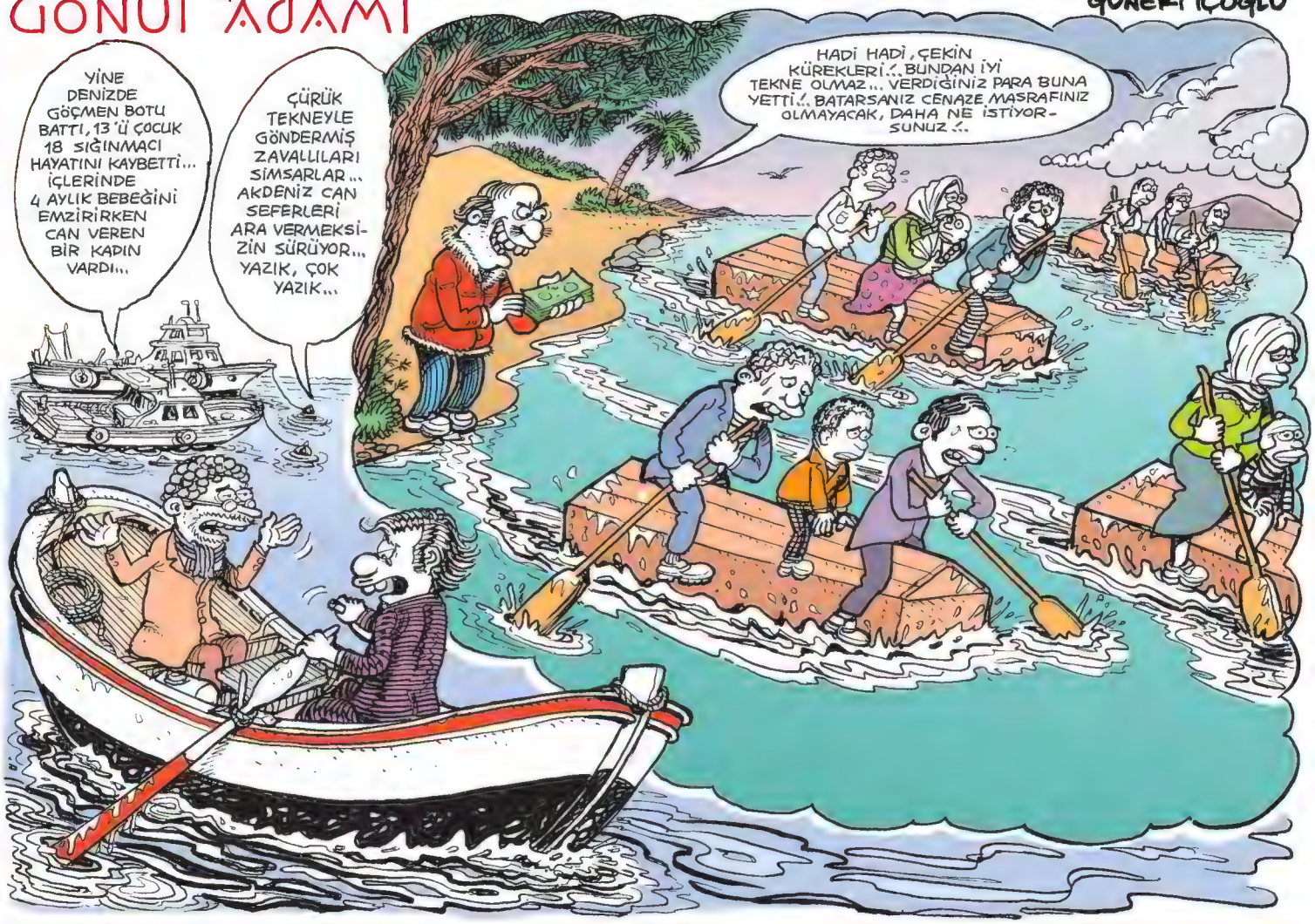

Irak hükümetinin tepkisine karşın Musul'daki askerleri çekmeyeceğini söyleyen Erdoğan'ı, Obama telefonla aradı, askerler uygun adım geri çekilmeye başlandı.

Rus uçağını vurduktan sonra karlı ticareti olan tek ülkeyi de kaybeden Erdoğan, şimdi de atıp tuttuğu, one minutelediği İsrail ile yeniden ilişki kurmanın yollarını arıyor.

•Bir Reklam

GERÇEK HİKAYE

SECATİ ABİ, SEN AİKİDO'YA GİDİYORDUN DİMİ?
HII...
NASIL GİDİYOR PEKİ?.
BÖYLE...
ÇOT!
ÜHÜ ÜHÜ DİŞİM KIRILDI... ANNEMLERE NE DİYCEM?.
HUFF
OĞLUM DİŞİNE NE OLDU?..
ÇOK MU BELLİ?..
YUH...
VE KUZENİM UZUN BİR SÜRE DİŞİNDEKİ KIRIĞA DOLAN CHEETOS İZİYLE GEZDİ...
OLM NASIL BIRAKIR BUTTERFREE'Yİ YA? NASIL LAN?..
KIRIK DİŞ

Emre Öksüz

TIK!
TIK!
TIK!
günaydınnn
bugün çok güzel görünüyorsun
Tsk cnm kmn knksi
iyi ki varsnn güzellikkk
kankisinin bitanesiiiii
günaydınnnnnn
TIK!
Aaa sabah sabah bu ne güzellik yhaaa
TIK!
abartıyosuunn knkasıı
günaydınn!!11bir

GERÇEK OLMAYAN HİKAYE

HEPİNİZ DİŞ KIRABİLECEKSİNİZ ULAN! DÜZGÜN DİŞ KIRAMAYAN ADAMIN CANINA OKURUM LAN BEN!..
MASTER SECATI AİKİDO GÜCÜ
OFF!
ÇOT!
USTA YENİ BİR ÖĞRENCİ GELMİŞ...
HİYAA!!
HIMM, NELER BİLİYORMUŞ BAKALIM YENİ ÖĞRENCİ?.. GÖSTER HADİ, NASIL DİŞ KIRIYORSUN?.
BÖYLE!!!
A- AMA SEN?!
?
ÇAP!
HİYAAAA!!
KOP!
AAAA!
BUNDAN SONRA HİÇBİRİNİZ BİRBİRİNİZİN DİŞİNİ KIRMAK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ!!!
HADİ ÜÇ ÜÇE ÇİFT KALE MAÇ!
VEİSMAİL-DEN SERT BİR ŞUT!!!
OFF, İYİ Kİ SEN GELDİN KAHRAMANIM!
EHE EHE...

YİNE GERÇEK

KEŞKE GERÇEKTEN BÖYLE OLSAYMIŞ YA LAN...
DİMİ?

ERDENER ABİ

-Hayatta her şeyi yaptım Erdener! Herhangi bir hedefim kalmadı!

-Başarılarının devamını dilerim!

-Erdener önümden çekil bana engel olma!

-Olmuyorum zaten!

K. ERTEM

SIKILHAN

- Star wars'a ilk gece nası bilet bulduk onu anlatiim mi Sıkılhan? Allo... Orda mısın Bunalgül ban, Jedi kocalı Hürmüz, ehehihi... Alo? Şimşöö oldu; Büzge, ben, Büzge'nin abisi Tilmaç, babaları Suphi Amca, ışın kılıçlarımızı kuşanıp gittik. Ama biletli biletsiz herkes şekil yapmış kendine gelmiş, bi kalabalık,içeri girmek mümkün değil. Sonra Suphi Amca kalabalığa doğru, "Ayfon 7 çıkmış, Stiv Cobs kostümlü adamlar ön satış yapıyo" diye bağırdı. Tilmaç da "Ne duruyoruz gidip kuyruk olalım önce biz alalım" deyince kalabalık şööle bi dalgalandı. Sonra Suphi Amca kalabalığı "Hoooğ hooooğ hoooğ" nidalarıyla çıkışa doğru hesapta Ayfon 7 satılan yere sürdü... Bi görücaksın, koşturmayı. Sonra geyikler ayıklanınca bi kaç samimiğ Star Wars fanı kaldı fuayede... Tam kovalarla patlamış mısır alıp salona giricez, aaa, bi baktık Büzge salaa ortada yok. Meğersem manyak kendi öz babasının attığı "Ayfon 7 çıktı" yalanına inanıp dışarı koşmuş, inanabiliyo mısın? Alo... Sıkıl? Alo... Yaa sen açtın mı ki telefonu? Alo...

- Her yer karanlık taraf, pür nur ol mevki, magrib mi yoksa makber mi Yarab?

- Ne diyosun be manyak?

- BİM'deyim Bunalgül. Bir kaç muhafazakar, samimiğ Star wars fanıyla şarkı söylüyoruz. Burda da yağma oldu, yarım Anakin Skywalker biblosu koparabildim reyondan. Yarım Anakin ister misin, ehehe...

- İnsanların sevgi duyduğu şeylerlen niyçin alay ediyosun Sıkılhan? Herkes sen gibi gri renkli bi manyak olmak zorunda mağ? Hate boy... Ana hayvan bülteni. Ayı işletim sistemi. Kaptanın sığır defteri. "sith lord nedir? nasıl olunur?", "ışın kılıcını kullanan force user ile sıradan birisi arasındaki farklar nedir?", "sw evreninde crossbow nedir?", "dark jedi ile sith arasındaki fark nedir?.. Bunları asla bilemeden ot gibi yaşayarak ölücaksın. Klorofil ziyanlığı. Lüğzır, friik, bok pis...

• • •

- Alooog... Renan ben Renan, Anında Kargo Kurye'den Renan... Sıkılhan Öflan siz evde değilsin de mi? Temincek bi paket getirdik sizi yoktunuz, zar zar zili çaldık kapı duvar. Sen şindi, Anında Kurye şubesine gel al malını, oldu canım...

- Gayet evdeyim ama ben.

- Ha yani biz gelmedik eyle mi? Gelmeden ayağımıza seni çağırıyoruz. Çünkü neden?

- Valla orasını bilemiyorum. Kargo şirketlerinin pek pek çoğu öyle. Karışan görüşen de olmuyor. Ama ben zaten sizden bi şey istememiştim. Gelmesen de olur yani...

> "Öyle derler. Cem Yılmaz'ın felan kargolarını hep ben teslim ederim."

- "Alıcı bulunamadı" diyorum ozman ben buraya. Kimse sormaz ama sorarlarsa "Evde değildim" dersin. Tamam yazıyorum, "ev.. de... bu..lunanamadı, . Adreste yok." Baksana vatandaşlık numaranı da yazıcam buraya...

- Evde bulunamamışsam noolucak ki o numara? Paket yok, ben yokum, niye yani?

- Hizmet galitisi açısından prosedür böyle, falan filan işte. Söyle... Numarayı söyle...

- Sinirimden kapıyamıyorum ya...

- İstersen size en yakın Anında Kargo Kurye Şubesine gel, pakedini al. Belki sinir ilacı yollamışlardır.

- Ha bi de komiksin...

- Öyle derler. Cem Yılmaz'ın felan kargolarını hep ben teslim ederim.

- Evde bulduğunuz birileri de olabiliyo demek ki...

- Laf sokma, adresini biliyoruz. Firmamız gelir döver, o olur...

- Adresimde bulunamıyorum ama, ehe...

- Cep telefoncunun ordaki sarı apartmanda oturmuyonuz mu lan siz?

- Biliyosun niye gelmediniz o zaman? Apartmanın güvenlik kamerası filanı var. İstesem asla gelmediğinizi ordan da kanıtlayabilirim.

- Uzatma bak ben seni tanıyorum, efendi çocuksun. Efendiliğini bozma, kalbini kırmıyım. Ana adı Gülizar, Anne kızlık soyadı Kartzambak, Baba cep, anne cep... Dayı Ömür Karzambak, Hala; Adeviye Cavşır... Hepsini görüyorum bilgisayar ekranından. Herkes her şeyi DATA olaraktan biliyor, verip parasını CD olarak satın alıyor. Ayrıyetten ben Şey Çağrı Merkezi'nden Nurcall'ın sözlüsüyüm... Evde hep senden konuşuyoruz. Nurcall, "ağzı var dili yok güzel müşteri, çağrı merkezimizin gözdesi, günde 340 kere ararız" diyodu senin için ama sen çamur çıktın. Neyse ben Nurcall'dan alır yazarım buraya vatandaşlık numaranı. Hayret bak, bu data CD'sinden vatandaşlık numarları çıkmadı, halbuse "en sağlam bankadan satın aldık" dediydi patron... Neyse kapa sen şimdi. Daha da kargoyla felan işin olursa, gel şubeye kendin al, yorma bizi... Hade, naş naş... Bi de bana bak lan, beni üçüncü şahıslarla paylaşma, ekmeğimle oynama, oyarım...

Atilla ATALAY

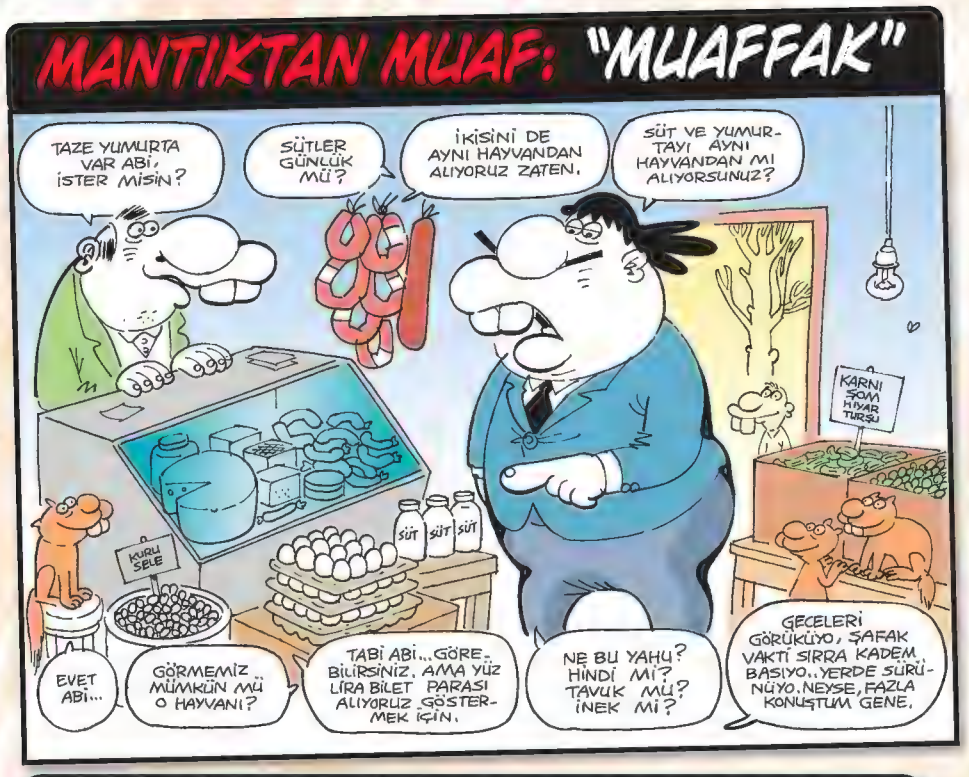

Duayen futbol yazarı **saygım sonsuz** sizler için yazdı...

TUZLASPOR – FB: 1-2 (Ziraat Kupası)

Dk.11. Oyun "taş atışı" ile başladı. Tuzlasporlu Haluk başından yaralandı. Doktorların dikiş atışı sonrasında devam etti.

Dk.40. On dokuz yaşındaki savunmacı Yasir soldan "goltaladı". Kaleye gelene kadar kendisinin ne olduğuna karar veremeyen orta-şut karışımı avare top, bir anda esasen nizami bir gol olduğuna kanaat getirdi. Ukela şey: 0-1

Dk.47. Genç Melih şutladı. Kaleci çeldi. Ramazan celdi. Aman, geldi. Dokundu: 0-2

Dk.51. Kadlec ve Ba'nın arasından kaleye giden kestirme bir yol keşfeden Okan tabelayı değiştirdi: 1-2 (Yarım maç. 51 dakika sürdü.)

GS – AKHİSAR: 2-1 (Ziraat Kupası)

Dk.9. Top Douglao'da. Kalesinin önünde turluyor. Tek başına canı sıkılınca yanına Umut Bulut'u da aldı. O da ona eşlik ediyor ama, eli ayağı da durmuyor. Arada dokunuverdi: 1-0

Dk.19. Douglao ve Tolga anlaşamadı. Olabilir, aynı takımdalar diye her konuda anlaşmak zorunda diiller. Gene Umut Bulut geldi. Ciğer görmüş kedi gibi bu da. Yahu insanların hatalarını biraz da görmezden gelmek lazım. Vurdu. Avut. Hah, tamam işte.

Dk.24. Yasin soldan çizgiye indi. Orta yapıcak. Gol: 2-0. Ortasını yaptı, orda Bilal var. Bekletmeden gelişine vurdu. O kadar bekletmedi ki olay aynen anlattığım gibi cereyan etti.

Dk.49. Mervan'ın pasıyla Lualua sağdan karayel gibi geldi. Sürüklediği topu toprağı kaleye bıraktı: 2-1 (Yarım maç. 49 dakika sürdü.)

BJK – KARABÜK: 3-0 (Ziraat Kupası)

Dk.45. Cenk Tosun, çalımlar, çalımlar. Bitmiyor. Gene çalımlar. Ben: "Huuoop! Ceeenk! Nereye gidiyon usta?" Cenk: "Ha? Ne? Kim o?" Ben: "Abi dur kendine gel." Cenk: "Huhh! Pardon abi dalmışım. Bişey düşünüyodum. Otomatiğe bağladım." Ben: "Neyse, vur hadi." Sol ayakla üst köşeye: 1-0

Dk.59. Gökhan Töre, yarı sahayı sağdan sola hızlı tren gibi geçiyor, sağda Mustafa Pektemek, kale önüne. Kerim Fıray. Ayakkabısının topuğu vuruyor. Amaaan hiç güzel söyleyemedim. Topuğuyla vuruyor işte: 2-0

Dk.67. Tosic'in havadan gelmekte olan pasını, daha gelmeden göğsüyle kuş tutar gibi gökyüzünde yakalayıp tereyağdan kıl çeker gibi (Ulan bu ne biçim tarif. Midem kalktı.)

Neyse: 3-0

GENÇLERBİRLİĞİ – FB: 0-1 (Lig)

Başlama vuruşu anı. Kameraman topa zum yapıyor. O da ne? Topun üstünde G.B. yazıyor. Aboovvv! Adres yazılmış. Hangi kaleye gideceği belli gari.

Dk.34. Markovic, sağdan lakayt belediye otobüsü şöförü gibi dura kalka, hoplata hoplata geldi. İmkansız bir yerden imkansız bir yere gönderdi. Fernandao kendi gelmese nerdeyse Markovic onu da getirip topun düştüğü yere koyacak: 0-1

Dk.67. Mehmet Topal. Fernandao'nun attığı yerden atamadı. (Olacak şey mi?)

Dk.69. Fernandao'nun attığı yerden Fernandao da atamadı. (Olacak şeymiş.)

GS – AKHİSAR: 3-2 (Lig)

Dk.26. Sırtı kaleye dönük Podolski'den bir şut. (Bu adamın da sırtı mı ters kafası mı ters anlamadım gitti.) Top sekti. Gelir şimdi ciğerci'nin kedisi. Aha geldi. Umut Bulut: 1-0

Dk.39. Olcan ortaladı. Kaleciden sekti. Podolski. Neyse ki bu defa sırtı kaleye dönük diil. Haydaaa! Gene gol: 2-0

Dk.48. N'Guemo ceza yayından şutladı. Muslera çeldi. Top üst direkten tekrar N'Guemo'ya geldi. Gene şut. Gene Muslera çeldi, gene üst direkten N'Guemo'ya (Şaka şaka bu defa gol. Ben size pozisyonun tekrarını gösterdim.) 2-1

Dk.56. Snayder'in pasıyla Yasin: 3-1

Dk.74. Güray'ın ortası, Rodallega: 3-2

OSMANLISPOR – BJK: 2-3 (Lig)

Hakemin, Mehter Marşı içinde solo düdüğü. Maç başladı.

Dk.21. Osmanlıspor atağı. Bütün Beşiktaş takımı ofsaytı bozmak için hep beraber çıktı. Kaleci Tolga baktı, bütün arkadaşları toplanmış bi yerlere gidiyo. Peşlerine takıldı o da gitti. Akşam eve, aman, kalesine döndüğünde vakit çok geçti. Bir olmuştu: 1-0. Gol Rusescu.

Dk.34. Karejma'dan muz, ayrıcana süt ve bal karışımı atom orta. Gomez'den atom kafa: 1-1

Dk.44. Rusescu, Ndiaye'ye bıraktı. Ndiaye çok çabuk döndü. Soluyla lazer gibi bişey yaptı. Tolga, topa bakış atarak yönünü değiştirmeye çalıştı. Olmadı: 2-1

Dk.49. Sosa öyle bir şut attı ki ne defans bişey yapabildi, ne kaleci, ne de biz. Maçı statta ve de tvleri başında izleyen milyonlarca insan, hepimiz çaresiz seyrettik: 2-2

Dk.90. Gene Sosa. Sağ çapraza doğru "vurarım ha, vurarım bak, vuruyom lan" şeklinde tercüme edebileceğimiz hareketlerle girdikçe girdi. Tamam da vuracan da ne zaman? Saha da bitti, süre de bitti. Bak saat doksan oldu. Derken, aynı direğin aynı dibi: 2-3

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

••• Son on yıldır o kadar çok acı gördük ki, acıya karşı duyarsız olmaktan ya da acıları önemli önemsiz diye ayırmaktan korkuyorum ben şahsen. İnanılmaz kutuplaşmış bir toplum olarak insanların acılarına şimdiden "oh olsun" ya da acıyı yaşatana linç girişimi yapacak kadar vahşileştik. Biraz durup düşünmeye ihtiyacımız var, bir an yeter. Birilerinin bizleri barıştırması lazım.

••• Tanıdığım en tedbirli insanım ben. "Belki yağmur yağar" diye bir ay yanımda şemsiye dolaştırdım, "amann" diye boş verdiğim gün tufan koptu.

••• Dikkat ederseniz Steve Jobs'un çenesinde bir ayar düğmesi olduğunu göreceksiniz.

••• Geçen sene çok kar yağan bir akşam maça çağırdı arkadaşlar. Tipi bastırınca ben gitmedim, onlarda gelmemiş, ölüm gibi bir şey olmuş...

••• Metroda takım elbise üstü trençkot, elde Starbucks adamı görünce yüzünü çökeleğe bastırıp gazete ile "hayır oğlum, kötü çocuk" diye dövüp özlerine döndüresim geliyor.

••• Birinci dünya savaşından önce kol saati kadın takısıymış, erkekler cep saati kullanırlarmış. Savaşta mecburiyetten erkeklere de dağıtmışlar cepte taşımak pratik değil diye. Savaştan sonra erkeklerde yaygınlaşmış.

••• Kahve içince kendime gelemiyorum, yoğurt yiyince uykum da gelmiyor. Bunlar hep bilimin dayatmaları.

••• Metroda dua edecektim çekmez diye vazgeçtim bir an.

••• Yastık altındakileri değerlendirin nasıl ekonomi haberi ki?! Benim yastığımın altında daima çorap oluyor lan.

••• Geçenlerde aktara girdim, böyle kallavi, uhrevi adam beklerken "biyruun" diyen esnaf çıktı! Büyü yapacağım, kulunçlarımı ovmayacağım belki?!

••• Bir şarkının içinde "La la la" geçiyorsa kötü olma ihtimali yok. Şarkı sözü yazsam garanti olsun diye hepsine koyarım "la la la".

••• Sinemada film bitip de ışıklar açılınca montu falan alıp hızla çıkışa kaçıyorsun ya işte aynen genelev baskını hissiyatı bu.

••• Metronun kapılar açılıp da dışarıya taşıyor ya onlarca insan, sanki ağılın kapısı açılmışta koyunlar dışarıya koşuyor hissi bu da. Takım elbiseli iş güç sahibi koyunlar.

••• Nerelisin, Hangi dindensin, hangi ırktansın, küçükken kaç yaşındaydın. Dünyanın en saçma dört sorusu. Bir de "seni benden önce s.ken oldu mu" diye bir soru var ki ortaokul anıları ile birlikte tarihe gömülür.

••• Parayı bulmadan şımardım salak gibi, şimdi şımarıklıktan para kazanamıyorum.

••• Güçte en büyük değişim Bim'de ışın kılıcı satınca olmuştur.

••• İnsanın büyüdüğü yerin bozulmaması müthiş bir şey. İlk aşkın hala aynı evde, aynı camdan bakıyor, kolunun kırıldığı halı sahada kolun kırıldığı sıradaki yaşında insanlar top oynuyor, şanslılarsa kollarını kırıyorlar. Çocukluk arkadaşların g.t göbek salmış, çocukları ile çocuğunu yarıştırıyor, ortak bir arkadaşınızın ikinci evini aldığından dem vuruyor. Bütün bunlar insanı olduğu kişiden hızla olmak istediği kişiye çekiyor.

••• Hayat bazen belediyenin denize sıfır aldığın evin önüne on beş gün sonra kırk beş metre beton döküp yol yapması gibi. Tam kafa dinlerim dediğin yerde davullar çalmaya başlıyor. Hayat huzura izin vermiyor.

••• On beş yıl önce fal baktırmıştım üç vakte kadar iyi haber alacaksın demişlerdi. Üç yıldan sonra umudum kalmadı. Çok çok affedersiniz ama s.kiyim otuz sene sonra gelen iyi haberi ben.

••• "Yeminli mali müşavir" üzerine çok espri yapılır gibi duruyor ama asla yapılamıyor.

••• Gün ışımadan uyanıyorsan istersen 12 saat uyu. Doğrulurken vücut bağırıyor kalkma diyor, küfür falan ediyor. Yüzünü yıkarken "aptal diyor git işe, b.k var işte".

••• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

RAMİZE ERER

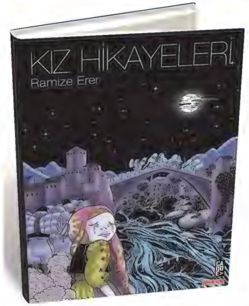

Kitapçılarda, Gazete Bayileri ve Gross Marketlerde

toka

Elektronik kitap okurken sayfa çevirmeden önce parmağımı yalıyorum. İşaret parmağımı yalayıp ekrana o tükmüklü parmağı sürterek çeviriyorum sayfayı. Yirmi, otuz sayfa okuduktan sonra cam bardak altlığı niyetine kullanılmış gibi oluyor ekran ama ossun, daha rahat çevriliyor sayfalar öyle.. diye daha da anlatasım vardı ama.. acaba benle dalga geçiyo musundur diye de merak ettim şu an. Bak dikkatim dağıldı, iyi mi.. 'Eski kafada kalmış, iktiyar gibi hâlâ sayfa çevirirken parnak yalıyor' diye kınadın mı bir an beni?.. çok hüzünlü bi şey kınamak çünkü. Teknolojiye ayak uyduramayanla dalga geçmek çok hüzünlü. Ya da vaz geçtim, hüzünsüz. Tam tersi, komik. Eved, komikmiş. Hiç de hüzünlü değilmiş, komikmiş aslında. 'Teknoloji teknoloji, gel s.kime takıl' diye laf var. Belki de uydurmak istemiyor herkes ayak mayak. Olamaz mı?

Ben de yaptım bunu tabiy ki. Bizim kuşak da düştü çünkü bu tongaya, insanlık boyunca her kuşağın düştüğü gibi. Mesela büyük büyük dedem de anneannesiyle dalga geçermiş arada bir, teknolojiye ayak uyduramıyor diye: 'Yeaaaannanneee yeaaa, çok komiksin haaa.. Işınlanma kabinine girerken ayakkaplarını çıkarıp patik giymene gerek yok, bi şey olmaz, gir sen öyle dümdüz' diye gülüp eğleşirlermiş eve gelen arkadaşlarıyla bir olup. Evet, ışınlanma varmış taaa o zaman bile. Şaşırdın nı? A a? Sen ne sandındı? Eskiden herkes mağarada duruyomuş, arada hiç bir gelişiklik olmamış, sonra da deveyle, katıra binilmiş bi yere giderken mi sandındı?

'Deveynen katırlan falan geziyolarmış, ne ilkel' demek saf gibilik.. evet, bir dönem, akaryakıt kullanmanın büyük hırtlık olduğuna uyandığı için insanlık doğal yollardan seyahat etmeyi tercih etmiş ama bu onların geri kalmışlığından değil, gerzek gibi binmilyor yıl önce ölmüş canlıların fosil yağını çıkarmak için doğaya, onu kapışmak için de savaşlar çıkaran denyolara uyup birbirine zarar vermek yerine, o yağı arabanın deposuna doldurup dünyanın aazına scmaya devam etmektense daha temiz, akılcı ve pratik olan bu yolu tercih etmelerindendi. İlkel ve cahil olduklarından değil. Pangeavizyon Müzik Yarışması'na (o zamanlar tek kıtaymış dünya) 'amaan petrol, canıım petrol' diye şarkıyla katıldıktan sonra iyice akıllanıp, fosil yüzünden dünyaya verdikleri zararın farkına varmışlar, 'skerün fosil yakıtını gaari' diye samanla çalışan araçlara, yani katıra, eşeğe, ata binip (deve yok, o mal oryantalistin hayal gücü) gezmeye başlamışlar. Dünyada kaç kere medeniyet kurulmuş ve kaç kere ac gözlülük ve teknolojik gelişim ski merakı yüzünden her şeyin içine edilmiş, her şey kaçıncı kez yeniden kurulup, sıfırdan başlamış.. Yoksa öyle katır, deve, eşekle yolculuk etmek ilkellik göstergesi falan değil. Cahil ve kaba oryantalist kafasının uydurup, kafalarımıza kaktırdığı şeyler bunlar. Ne yapaydı insanlar, skinin keyfi için savaşlara sebep olup, saniyede bin galon benzin yakan sığır gibi Monster Truck'larla mı gezeydi cahil gibi? Bilakis.. Kanaatkârlıktan, doğaya saygıdan ve çoluk çocuğunun geleceğini yıkıp atmamak için saman yakan araçları, zaman zaman da rüzgâr enerjisini tercih etmişler. İnanmazsan Oxford Üniversitesi'nin geçen hafta yaptığı açıklamaya bak bi, Science and Engineering of Composite Materials araştırmalarından Prof. Dr. Richard Attırıbittinmi-ney-zort'un makalesini oku istersen.

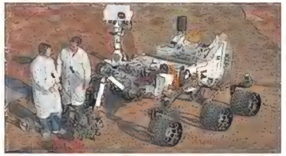

Güneş enerjisi mi? Biz petrole kadar çalıştıktı?..

... diyince inandın mı?.. doğru söyle bak, vallaha de?.. peki, az birazcık az kalsın inanayazar gibi oldun de mi en azından? Bir sanise kadar falan?.. Rokforlu herifin adını güzel uyduraydım bir kaç sanise daha etkili gibi olabilirdi sanki, biraz kandırabilirdim seni, ha? Çünkü oksfor, roksfor diyince hemen bi 'aaa o zaman, haa o zaman' oluyor bize, de mi?.. ay yazık kıı.. ha?.. yemin et?..

Neyse, benim esas demek istediğim, oksfırtttan adam çıkmaz.. değil tabii. Oksfordan baban çıksa güvenme!.. yok, o da değil.. denizden oksfortd çıksa yerim!.. de değildi, nasıldı o laf?.. babandan deniz çıksa yeroy!.. eeeeh, neyse ney işte, boşver onu bunu. Sırf oksfırt moksırft diye her denene inanmak çok kerizce. Adres sorduğun esnafın bazan dediği gibi: ***'Bakacaksın!'..*** Kendin araştır, bak, bin tane kaynaktan şeyap, öyle şeyet. Bana bile inanma hatta. Kendin, kendi gafanla araştır, incele, hömm hösss diye denişik kaynaklara bak, şüpheyle bak, onları ters çevir, alaşağı et, yan dönder bi daha bak, havaya at aşağıdan tekrar bak, tam tersi görüşlüsü ne dimiş ona da bak..

Mars'a gönderdikleri robot onca emek ve zaman ve bütçe ayrılmış olmasına rağmen neden veri toplayamadı, mal gibi kaldı orda mesela? O nasıl bir mallıkmış öyle, ona bak. Kuriyositi'ye silecek takmamış nasa. Toz fırtınasında güneş enerjisi şeysinin önünü tozlar kapayınca pili bitmiş ve fisss diye kalmış öyle trilyorluk cihaz mutfak robotu gibi. Bu nedir? Mesela bu önemli bir kerizlik, mühim bi ilginçlik, buna bak. A aaa şuna bak!.. Aha, o ney, şuna bak?.. anam, bu da nesi, buna bak!.. diyen herkese bakma, işine bak. Kafanın içine bak. Yeryüzüne ve kafanın içine bak. Fezada olan her şey kafanın içinde var zaten. Mikro- makro aynı şey. Yeryüzüne, bize ve gafanın içersine bak.

Nurgül Kaan

İpek Özsüslü

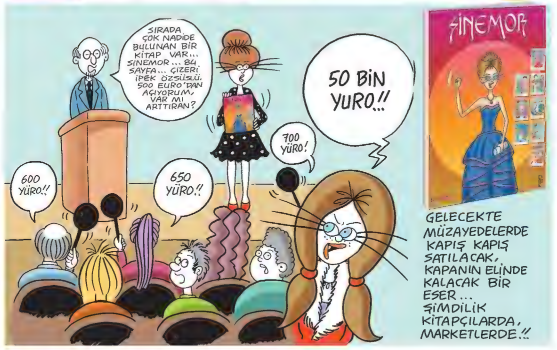

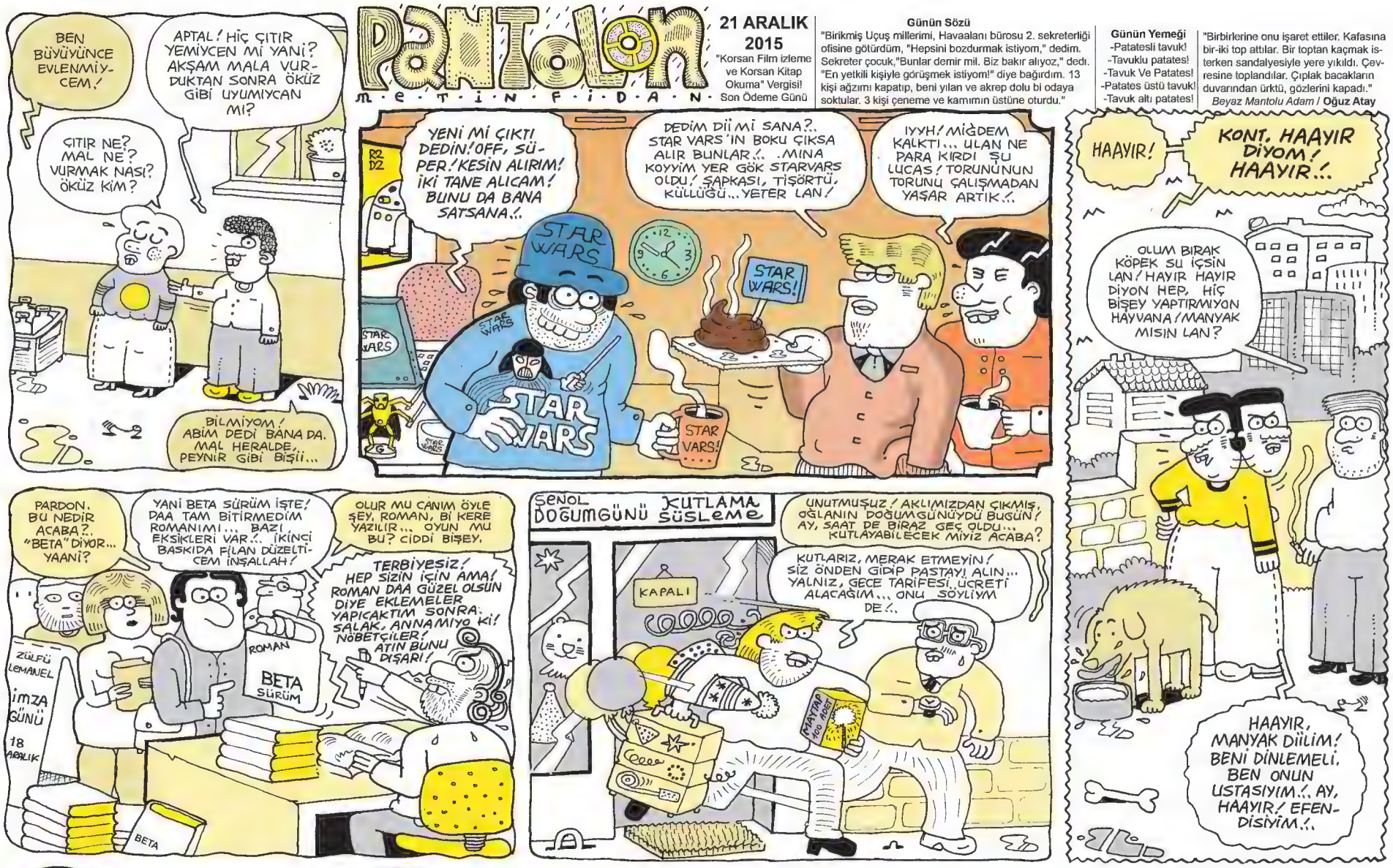

YOLCULUKUZAYI

Metin FİDAN

Uzay'da yolculuk yapmak ve değişik gezegenler keşfetmek için seçilenlerin arasında ben de vardım. Test için, önce bir odaya aldılar beni. Arkada, mikrofonun önünde duran bir baş yetkili, **"Bu odayı yok etmeni istiyoruz,"** diye seslendi. **"Yapabilirsin. İyi düşün,"** dedi başka bir yetkili, **"Çok basit bir püf noktası var. İç sesini dinle ve odaklan."** Yapamadım. Odayı yok edemedim. Testlere iki gün ara verildi. Lojmanda yatıp dinlenerek ve Porn-Fi (bilimkurgu-porno) dergileri okuyarak vakit geçirdim; iki gün sonra testler kaldığı yerden devam etti.

Bu kez kalabalık bir salondaydım. Benim dışımdaki herkes, görevli figüranlardı. Yetkili profesör, **"Bu insanlardan bir tanesine yardım et,"** dedi, **"İnsanî yardım etme gücünü ölçüyoruz şu an."** Etrafta yürüyen insanlara baktım: Hiçbiri yardıma ihtiyacı var gibi görünmüyordu. Normal bi şekilde, ordan oraya yürüyorlardı. Ne yapacağımı iyi düşünmeliydim. İç sesimi dinledim. Odaklandım. Oda, birdenbire yok oldu. Bahçedeydik. Yanıma yaklaşan profesör, **"Aferin,"** dedi, birinci testteki odayı şimdi yok ettin. Üstelik bu, az önceki insanların içindeki birisinin, acı dolu isteğiydi: Bu odayı sevmiyordu ve yok edilmesini istiyordu. Ona yardım ettin."

Hiçbirşey anlamamıştım. Beni, **"Girişken"** gemisinin baş düşüncecibaşısı yaptılar ve Uzay'daki yolculuğumuz başladı! (Düşüncecibaşı: Özel düşünme odasında bol bol düşünüp, bu düşüncelerinden en iyilerini, uygulaması için kaptana götüren kişi.) O gün, 22 Aralık 3496 günü, odamda gayet üretken bir sabahlama yaşamış, ve tam 14 tane güzel düşünce bulmuştum. Bunlardan bir tanesi komikti: Kaptan'a, **"Her gün yemekhanede bir mürettabatın sandalyesini tam otururken altından çekip şakalaşmamızı, böylece uzay yolculuğumuzda asla sıkılmayacağımızı"** söyleyecektim. İkincisi, yaklaşan Yılbaşı'yla ilgiliydi: Karton, azotisyen ve hidrikoksijen gazı karışımıyla havalanan gemi atmosferi için, tehlikeli bir maddeydi. Bu yüzden, hiçbir eşyada karton kullanamıyorduk. Plastik ve naylonla yaptığımız yapılan huni yılbaşı şapkaları ise gıcık bir ses çıkartıyor ve kafamızda durmayıp düşüyordu. Kaptan, beni ve platonik aşık olduğum seksi bayan mürettabat Fenix Meri'yi, yaklaşmakta olduğumuz Layn! gezegenine, saf Şöhler Karton bulmak için yolladı. Şöhler kartonu, hidrikoksijenle tehlikeli bir bileşik oluşturmuyordu.

Ana gemiden ateşlenen kapsülün içinde, Fenix ve ben yanyana oturuyorduk. Küçük kapsülün içi çok dardı. Dizlerimiz ister istemez birbirine değiyordu. Çok romantik bir ortamdı ve acayip mutlu olmuştum! Neredeyse gözlerimden iki damla yaş süzülecekti. Ona, onu gerçekten sevdiğimi, ve "kadınım olmasını söylemeyi" istedim! Sonra akıllıca davrandım ve bunu, kartonu bulduktan sonraya bıraktım.

Layn gezegeninde, dört tane atmosfer, birbuçuk güneş, beş adet bulut ve bir tane de yokuşlu okyanus vardı. İhtiyar bir Layn'lı, bize belediye başkanının ofisini gösterdi. Başkan, bizi içeriye dostça buyur etti. Direkt konuya girdim ve **"Bize karton lazım acil"** dedim. Layn lideri, karton rezervlerinin bulunduğunu, bize kullandırabileceğini ama bunu bir şartla yapacağını söyledi. Yüreğim güm güm attı. Nedendir bilmem, **"Fenix'i bir kere sulu sulu, dudağından emerek öperken aynı anda da kıçını ayı gibi pençeleyerek, çekip gererek okşayabilir miyim,"** diyecek sandım. Feniks'i çok kıskanıyordum! Karton rezervlerine doğru, uçan otobüsle yol alırken, ona baktım. O da bana baktı. **"Ne oldu, niye bakıyon?"** dedi. Tuhaf bir Ankroyna'lı şivesine sahipti. Onun her halini, şivesini, diz kapaklarını, herşeyini seviyordum. Beraberce, bir Layn kırtasiyesine girdik. Başkan, bu kırtasiyede her türlü kartonun ve el-işi kağıdının bulunduğunu, boşuna karton rezerv dağına gitmemize gerek olmadığını söyledi. Kırtasiyeci, efendi bir adamdı. Bir an, bir pergel takımına bakarken az eğilen Feniks'in dötünü dikizleyecek sandım ama, yapmadı. Dediğim gibi, efendi bir adamdı. **"A4 boy mu olsun?"** diye sordu. On tane A4, beş tane de A3 alayım," dedim. Sonra, gemide, ilerdeki derin uzayda ihtiyacımız olabileceğini düşünerek, sekiz tane selobant, on tane karışık renkli fon kağıdı, iki tane tavşanlı, bir tane normal makas, çok sevdiğim için biraz aydınger kağıdı, beş tane silgi ve iki kutu mini zımba ile yedek mini zımba teli aldım.

Fenix, nezaketen başkana, **"Gemimizi gelip ziyaret etmek ister misiniz?"** diye sordu, **"Kaptanımız, sizinle sohbet etmekten onur duyacaktır."** Başkan, bunu çok istediğini, ama romatizmasının olduğunu ve bu sebeple ikinci atmosferin dışına pek çıkamadığını söylerken.." aniden araya girerek, Feniks'e onu çok sevdiğimi söylemek istedim! Son anda kendimi tuttum. Bunu, Yılbaşı gecesi, 3497'ye girerken söyleyecektim. Sonra, **"hayır hiç bi defa söylemiycem"** dedim kendi kendime! Sapık mıydım neydim, ortada fol yok yumurta yok, elin kadının sırf poposunu göğsünü beğendiğim için aptal aptal aşk oyunları oynuyor, üstelik bunu yaparken de görevimi ve işimi aksatıyordum. Başkan, **"...Size diyorum, düşüncecibaşı, hoop!"** diye bağırdı, "Geminize kapsülle mi dönecekseniz, yoksa Işınlanma kabinimi kullanmak ister misiniz? Ben daha sonra kapsülü de size ışınlarım"

Feniks, o anda **"Kapsülle beraber ışınlasanız bizi olmaz mı?"** diye, fecii aptalca bir soru sordu. O anda soğudum ondan, gözümden düştü. İyi ki ilan'ı aşk etmemişim bu aptal kadına! Daha, bir insanın bir eşyayla beraber ışınlanmasının karaciğere zarar verdiğini bile bilmiyordu, cahil!

Nihayet sıcak gemimizde, arkadaşlarımızın arasındaydık. Kaptan, **"İstediğim el işi kağıtlarını da getirdin mi?"** diye sordu. Renkli ve simli kağıtları ona uzattım. Mürettebattan, Bijon **"Zımba telimi aldın mı ağbi?"** dedi. Yedek zımba tellerini eline tutuşturdum. Ahçıbaşı Brüksel, **"Fosforlu tavan süslerim nerede ağbi?"** diye sordu. **"Yüzüne dik dik baktım. "Para vermedin ki sen. Parayı veren fosforlu süsü tavanına asar!"** Sonra boynundan çekiştirip güldüm, **"Al len. Aldım elbet!"** deyip, fosforlu süs pakedini açık avcuna şak diye bıraktım.

O akşam tüm gemi çok şendi. Karton yılbaşı şapkalarımızı yaptık, patates kızarttık. 3497'ye dakikalar varken, herkes ana kumanda odasında, ayaktaydı! Yeni bir seneye girecek, bir yıl daha yaşlanacaktık. Feniks'e baktım anlamlı bir şekilde. O da bana baktı. **"Niye bakıyoz ki,"** dedi. **"İnsanlar, niye birbirine bakar sanki..."** O anda, bu laf bana acayip zekice geldi! **"Ne demek istiyorsun yani?"** diye sordum. **"Yani.." dedi Feliks, "..bütün bu olanlar çok saçma."** Ve ağlayarak odasına kaçtı!. Fenix, o yılbaşı gecesi, depresyondan öldü. Onu, beyaz kefene sarıp, fırlatma kanalından uzaya fırlattık.

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

POPÜLER KÜLTÜRDEN SÜNNİ ROMANTİZMİNE

SEVDA YÜKLÜ TRENLER?

Bazı şeylerin modası nasıl da geçiveriyor.. Şu meşhur "popüler kültür" mesela! Türkiye popüler kültürünü 2016'ya yaklaştığımız şu günlerde kim sürüklüyor? Acun mu? (Mayıs 2013'te twitter fenomenleri konuşuluyordu, kayboldu bitti.) Acaba yanılıyor muyum diye geçenlerde TV'de Beyaz Şov programını açtım. Stüdyo full genç doluydu.. Ama göstermelik!. Veya Okan Bayülgen'i hala izleyin var mıydı? Ve bugün, Cem Yılmaz, Tarkan, Acun triosunun çıkardığı ses, Tayyip Erdoğan'ın sesine oranla çok gerilerde kaldı artık. (Şunu burda bir kere daha ifade etmekte de fayda var: Memlekette artık "star" çıkmıyor. Erdoğan tüm starlığı üzerinde topladı çünkü.) "Gezi" olaylarından sonra elbette herkes siyasete takılır oldu. Peki bugün, eski sivil hayata yüzde yüz dönüş gerçekleşti mi?. Hayır. Ve ortalıkta şu eski meşhur "popüler kültür" de yok?. (Bana sorarsanız, neşe, eğlence zaten 2008'de kesilmişti. Çünkü "Ergenekon" örgütlenmesi farkedilip ülkedeki rahat uyuşturucu trafiğinin de önü kesilmişti!)

Dünün bazı hayalleri, bugünün hakikatleridir. Bugünün hayalleri de yarının hakikatleridir. "Yeni Türkiye" durumu içinde yuvarlanıp gidiyoruz. "Yeni"nin cazibesine kapılmadan evvel, bu sıfatın mahiyetini düşünmeli. Yeni dünya, yeni toplum, yeni Türkiye, yeni adam ne demektir?. Velhasıl, dünyanın, toplumun, ülkenin, adamın etkisini atarak yenisini yaratmak mümkün müdür?. Bir de üstüne üstlük yine, yeni, yeniden, yepyeni bir "millilik, yerlilik" AKP'nin Türklüğü telaffuz etmediği CHP'nin ulusalcıları tasfiye ettiği MHP'nin gayet zayıf düştüğü, Kürtlerinkültürleriyle zaten ülkenin her yanına yayıldığı şu durumda, nasıl bir millilik??

ASLINDA ŞU BİLDİĞİNİZ MEŞHUR «AŞK» BİLE YAPISI İTİBARİYLA SÜNNÎ HEZEYANLAR TAŞIYAN BİR PRATİK..

Eh peki.. Biz "popüler kültür"e geri dönelim. Bugün, gençliğim popüler gündemini "hisseli" bir pasta yapsak, kime yüzde kaç verirdik? (Hissedarlar: Facebook, Twitter, Vine, Periscope, Fenomenler.. Tarkan, Acun, Kenan, Kıvanç vs.vs.) Eskiden bunu yapmak kolaydı. Şimdi bu pastayı kesmek daha zor. Çünkü artık insanlar arası video paylaşım arzı aşırı çoğaldı.. Bu da "ünlüler"in yıldızını söndürdü. Misal, artık insanlar birbirine Serdar Ortaç vidyoları yollamıyor.. Herhangi bir Sarı Çizmeli Mehmet Ağa vidyosu yollanıyor.. Ona gülüp, eğleniliyor. Ve kafadaki Serdar Ortaç imgesi git gide bulanıklaşıyor, heyecansızlaşıyor. (Zaten, bugün faydalının güzel tercih edildiği bir dünyada olduğumuza şüphe yok.) "Popüler Kültür"ün yeri artık ufak ufak, ince ince, kıyı kıyı "sünni romantizm" alıyor sanki. (İslamiyeti Bizansvari bir soylu duygusallık gibi yaşamak) Aslında şu bildiğiniz meşhur "aşk" bile yapısı itibariyle sünni hezeyanlar taşıyan bir pratik. Bu arada aşkın ötesine de geçemediğimizi söylemek lazım. Yani tüm komplekslerden ve kıskançlıklardan arınmış aidiyete. İnsan, kırılganlığı aşamıyor.

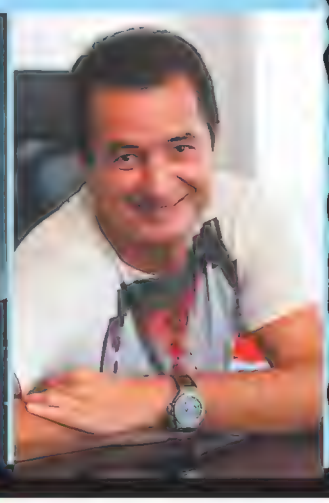

BEN DE SENİ

Peki ya "ilahi aşk?" İlahi aşkı samimi buluyor musunuz??? Elbette "aşığım" diyenin kim olduğun bağlı. Cimbom, Beşiktaş aşkı falan da yalan tabi ki. Çocuklarına aşırı aşık anne babalar da saçmalık. Çünkü "Rağmen"li bir şeydir aşk. Tanrısını bilmeden, ona aşık olanda belki görünür bi sakatlık vardır. "O"nun nedeniyle, "O"na rağmen, "O"ndan kopmuş ve dünyaya sürgün edilmişizdir kimbilir.. Sünni Romantizmi ilmek ilmek, katre katre sarıyor ülkeyi.. Sokaktaki dilencilere bir bakın hele.. Neredeyse "Ben de seni seviyorum" diyecekler bozuk para isterken.

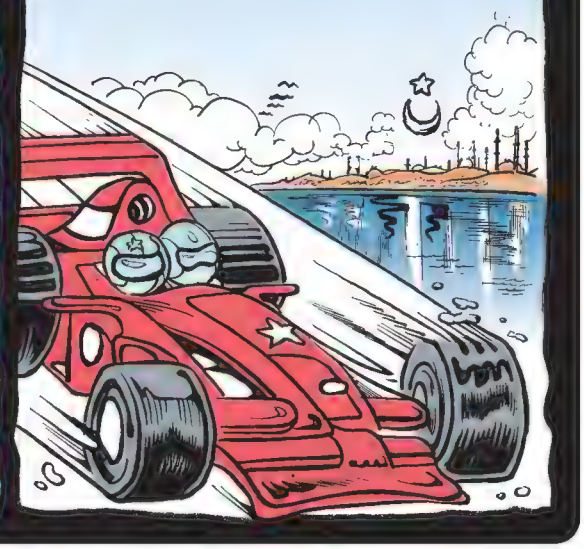

alpergelik

BİZİM MODERN HAYATIMIZ - Muayyen Günü

YAZ-ÇİZ BARIŞ YAVAŞ

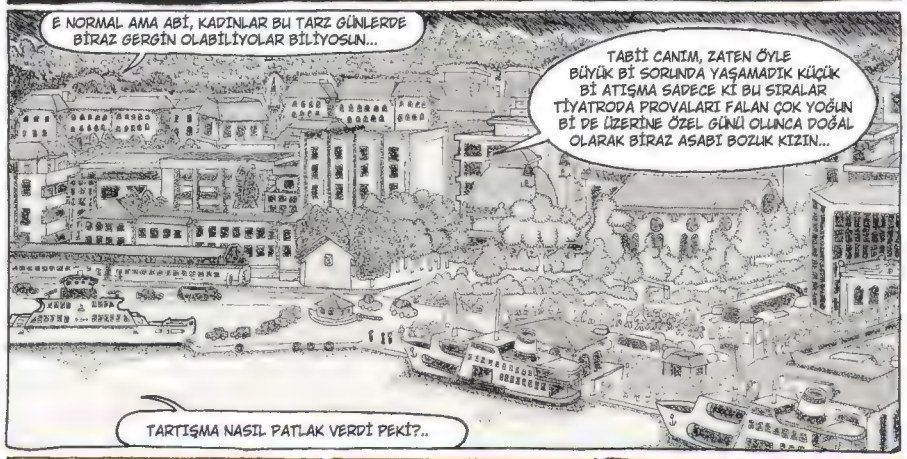

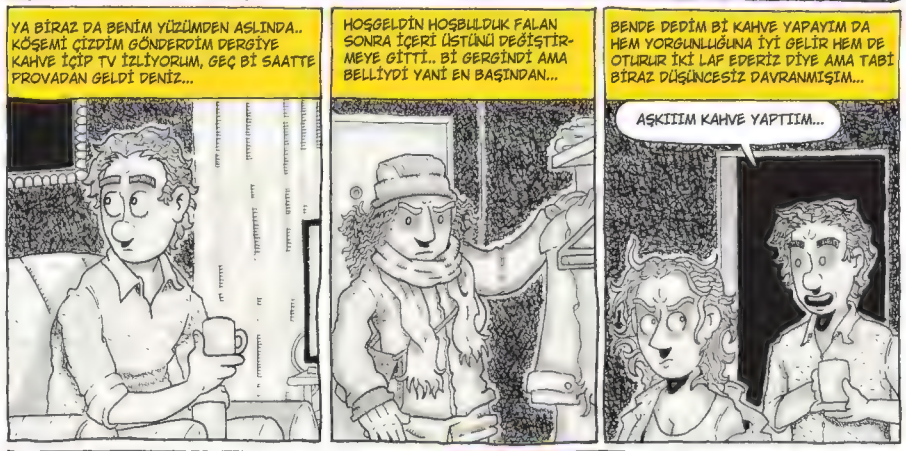

SONS...

ONUR KARADURMUŞ

BİR GÜZ GÜNÜ

Erhan Candan

Tekneyi az ileriye demirleyip yüzerek karaya çıkıyorum.

Güzel bir ada öğleden sonrası. Su buz gibi ama sonbahar güneşi nefis ısıtmış çakıllığı...

Masaj gibi geliyo sıcak yuvarlak yüzeylerinin sırt kaslarıma yaptığı baskı.

KRAAA

KRAAA!

Zevkle gökyüzünü, kargalarla martıların dalaşmalarını izliyorum...

Arkamda piknik yapan bi aile ve ilerideki kayalıkta güneşlenen bir iki kişi dışında kimse görünmüyo ortalıkta. Taşların arasında bulduğum bi yengeç kıskacını inceliyorum keyifle...

...Derken gözüm denize takılıyo...

Tuhaf bi cisim çevresinde köpükler çıkararak yaklaşıyo...

Git gide beliriyo...

Ve torpil gibi bir hızla teknenin az ilerisinde yüzeye fırlıyor.

POFFF!!!

Bulunduğum kıyıda bir dehşeti yaşıyorum. İlk defa bi denizaltının yüzeye çıkışına şahit oluyorum ve bu olay benim küçük kayığımın az ötesinde meydana geliyor...

Kayığıma yaklaşan dalgayı gördüğümde acilen bişeyler yapmam gerektiğini anlıyorum.

Yapabileceğim tek şey var.

Dalgadan önce ona yetişmek...

Tüm gücümle atıyorum kulaçlarımı...

Az sonra merdivene ulaşıyorum.

Hızla küreğimi alıp yerine takıyorum...

Ve son anda tek kürekle de olsa beceriyorum teknenin kafasını dalgaya çevirmeyi...

Ve başını doğrulttuğum kayığım dengesini toparlıyo...

Tekne devrilmiyor! Büyük bir badire atlatıyorum...

Derken kıyıda panikle etrafa koşturan insanlar görüyorum!..

İki genç dalgalar yüzünden denize sürüklenen yaşlı bir kadını kurtarıyorlar...

İMDAAT!

Bulunduğum yerden yapacak pek bişeyim yok!..

Bir dakika sonra kadını kurtarıyorlar... Ben de onlar da derin bi nefes alıyo...

Yavaş yavaş uzaklaşan denizaltıya bakıyorum. Herşey başlangıçtaki dinginliğine dönüyor. Sanki az önceki cehennem hiç yaşanmamış, herşey bi hayalmiş gibi...

"Ey deniz, sen nelere kadirsin" diye düşünüp çekiyorum çapamı!. Yavaş yavaş limanımın yolunu tutuyorum...

PATA PATA!. PATA!

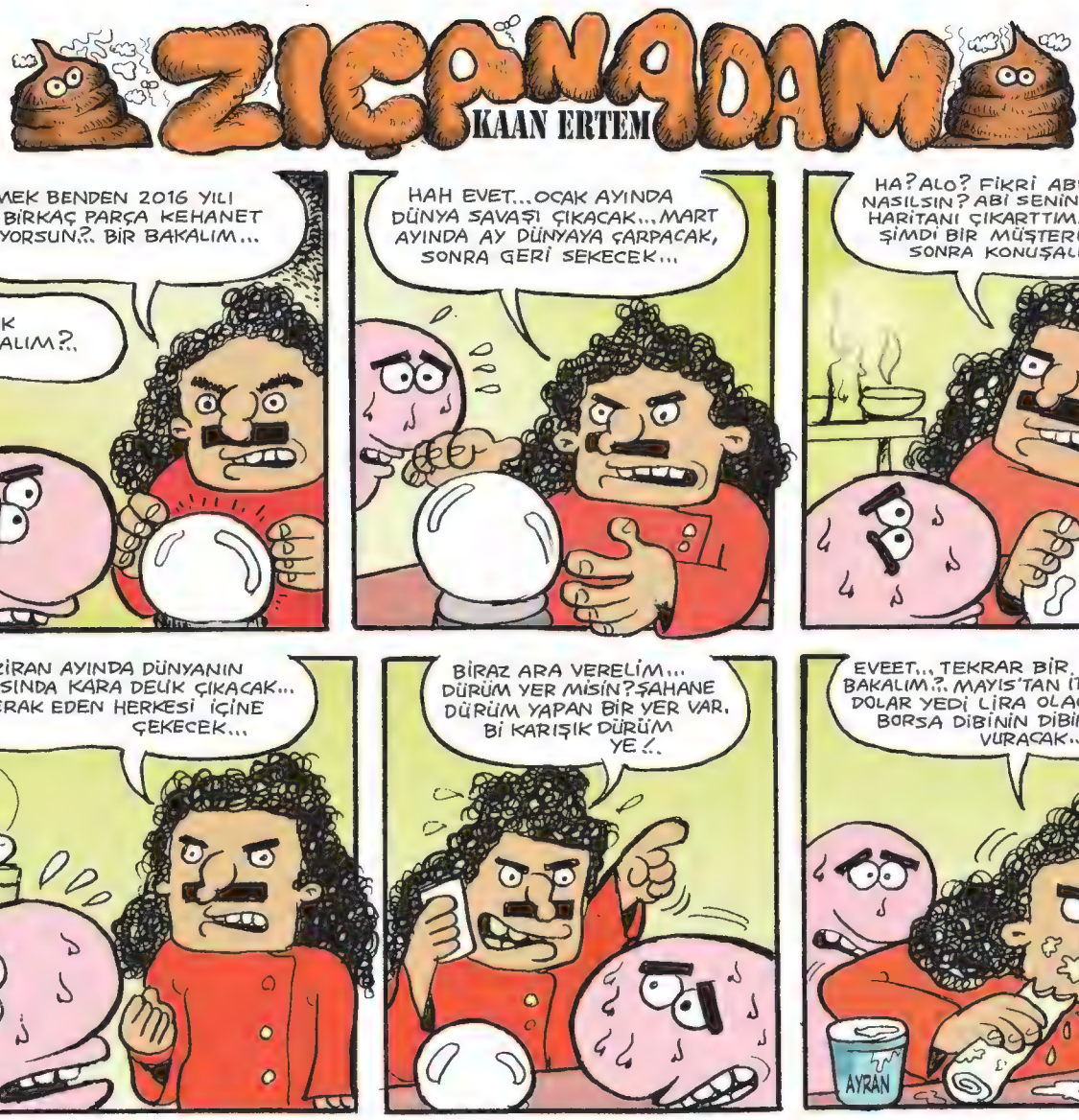

Cahil Baba, Sapık Koca: Çocuk Gelin!

Bu ülkenin kanayan yaralarından biri de çocuk gelinler. Ülke iç savaşın eşiğine gelmişken nerden mı çıktı bu konu? Karnındaki bebeğiyle öldürülen anneler, çocuklar elbette en öncelikli gündemimiz... Ama bir de savaş mağduru çocuklar var. Göç ettirilen, yerinden yurdundan edilen özellikle kız çocuklarından bazıları, babaları yaşındaki insanlarla zorla evlendiriliyor. Bu bir tek bizim ülkemiz için geçerli değil tabi; Unesco'nun açıklamasına göre yapılan evliliklerin yaklaşık yüzde ellisinde gelinler 18 yaşın altındaymış. Afganistan, Hindistan, Kongo Cumhuriyeti ve Türkiye çocuk evlilikleri konusunda birbirleriyle yarışıyormuş(!)... Geri kalmış ülkelerde durum böyleyken, batı bu konuda duyarsız kalmıyor. En son Hollanda, mülteci kamplarındaki suriyeli çocuk gelinleri görünce derhal 18 yaş altında yapılan evlilikleri yasakladı ve daha once yapılan evlilikleri de geçersiz kılacağını açıkladı. Bize gelince Medeni Kanuna göre 18 yaşında reşit olsan bile Ceza Kanunu 15 yaşında evlenmene imkan kılıyor! Bu çocuklar savaşın yarattığı travmayı atlatamadan bu sefer de ruhen, fiziken yeni bir travmayla tanışıyorlar. Babası, dedesi yaşında adamla hayalleri, ruhu ve bedeni bir kez daha çöküyor. Bu kız çocuklarından bazıları hemen ilk yıl hamile kalıyormuş. Ve bazıları hamilelik ya da doğum sırasında hayatlarını kaybediyormuş. Hayatta kalanlar için de şanslı demek mümkün değil! Ağır işlerde çalıştırıldıkları yetmiyormuş gibi bir de "koca" şiddeti görüyorlarmış!..
Çocuk gelin diye birşey yoktur! Cahil baba, sapık koca ve bir de yasasız, hukuksuz ülkeler vardır!

• AKLIMDA-Ramize Erer

Paris'de yaşayan karikatürist Ramize Erer, "Aklımda" isimli sergiyle Beyoğlu Versus Art Project'de sanatseverlerle ve dostlarıyla buluşacak. Ocak ayı sonuna kadar sürecek sergide, uzun süredir resimde uzak kalınan insan öğesini yeniden hatırlatan çalışmaları sunacak.

•Bir gurur kaynağı: Yavuz Ekinci

Avrupa Yazarlar Konferansı'na Türkiye'den yazar Yavuz Ekinci davet edildi. 30 ülkeden 30 yazarın katılımıyla 9-10 Mayıs'ta Berlin'de gerçekleşecek konferansın
bu yılki ana teması ise Sınırlar Ötesi Yazmak olarak belirlendi.

•Demokrasi, Barış ve Sanat Adına Çığlık At: Bu Vahşeti Durdurun!

Barış için Sanat ve Karşı Sanat Grubu savaş karşıtı bir eylem çağrısı yaptı. 23 Aralık Çarşamba günü saat 19.00'da Galatasaray Meydanı'ndaki eylemin sloganı ise "İnadına Barış, İnadına Özgürlük" olacak.

•Mukadderat!

Galeri x-ist Bahadır Baruter'in "Mukadderat" başlıklı 4. kişisel sergisine ev sahipliği yapıyor. Baruter'in yeni heykel çalışmalarının da yer alacağı sergi 24 Aralık 2015 – 23 Ocak 2016 tarihleri arasında gerçekleşecek.

Caner Dağlı

harun tekdal

Beni Geren Şeyler!

Berk Kuruçay

• "Bir anda cinsel devrim olur,sokakta yakalanırım,herkes soyunur da beyaz atletim ortaya çıkar diye çok geriliyorum."
• "Otobüste uyuya kaldığımda, yanımdaki insanı rahatsız ettiğimi düşünerek,'kusura bakmayın' dediğim de önemli değil cevabını alınca kul hakkına girmiş gibi hissedip çok geriliyorum."

• MahmutBey Gişeleri kadar gergin bir isim tamlaması varsa o da "ay sonu"dur."
• "Yaş 18,'yolun çeyreği mi acaba' diye çok geriliyorum."
• "Pazar da bir şey alırken bir sonraki tezgahta daha ucuz olma ihtimali beni çok geriyor."
• "Öğretmenler odasının kapısında "ben tıklayayım da sen konuş." diyen çocuk beni çok geriyor."
• "Liseden üniversiteye yeni geçmiş bir öğrenci olarak okul bahçesinde sigara içmek,hocalarla karşılıklı hüpletmek ve sayısız tütün mamülü bulundurmak beni geriyor."
• "Annem aniden odaya girdiğin de yanlış sekmeyi kapatırım diye çok geriliyorum."
• "Bir arkadaşımla vedalaştıktan sonra aynı yöne devam edince çok geriliyorum.
• "Yolda yavaş giden trafik polisini sollasam mı diye düşünürken çok geriliyorum."
• "Otobüste hoşlandığım kızı camdaki yansımasından keserken göz göze gelirim diye çok geriliyorum."
• "Instagram da eski sevgilimi stalklarken fotoğrafa iki kez tıklayacağım diye çok geriliyorum."

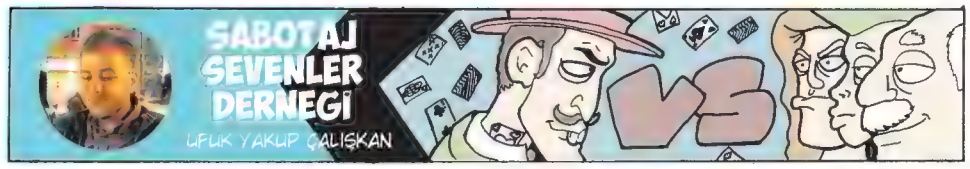

METEHAN PEHLİVAN

seni sevdim gaza geldim

Kadircan Kızılcıklı

-Küfür etmeye halk arasında "Giydirmek" denir ama küfürlerin içeriği genellikle "Soymakla" ilgilidir. Ne mantıkla giydirmek denmiş ki acaba?
-"Ankastre" kelimesinden cidden havalı bir mana bekliyordum. Beyaz eşya reklamlarında falan ankastre geçiyorsa artistik mutfaklar görüyordum hep. "Sıva altı" demekmiş. Ankastre nere, sıva nere. Gerçi Fransızcaymış ki "Sıva altı" gibi bir kelime bile Fransızcada "Ankastre" diye telaffuz ediliyor. Bu açıdan Fransızca güzel dil cidden.
-İğneyle kuyu kazmak deyiminde iğneyi bırakıp elle dalsan daha hızlı kazarsın kuyuyu. Mantık hatası var yani. Mecaz da olsa tutarlı olmalı bence.
- Peçeteye gereğinden fazla bir güven var bence hijyen konusunda. Elle yemektense masadaki peçeteye sarıp yiyorsun mesela. O çok mu temiz yani, toz falana ona gelmiyor mu? Ya da yara oldu diyelim bir yerin, tutup gazete kâğıdı basmazsın, pis gibi gelir ama peçete temiz gibi geliyor insana. Ağzını falan da siliyorsun, güveniyorsun.
-Ülke olarak darboğazdan geçiyoruz derler ya, zaten boğaz dar niye ülkece geçmeye çalışıyorsun? Teker teker geç, tek sıra yap bir şey yap yani. Bunu da mı biz söyleyelim?
-"No woman no cry." lafı doğru değil, katılmıyorum. Argümanlarım var. Şayet bu durum doğru olsaydı, makine fakültesi dünyanın en neşeli yeri olurdu.

leman2023@gmail.com adresine mail de atabilirsin.
İletişim: Utku Can Akyol

Sayı: 1253
23 Aralık 2015 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK KELEBEK

SUAT ÖZKAN

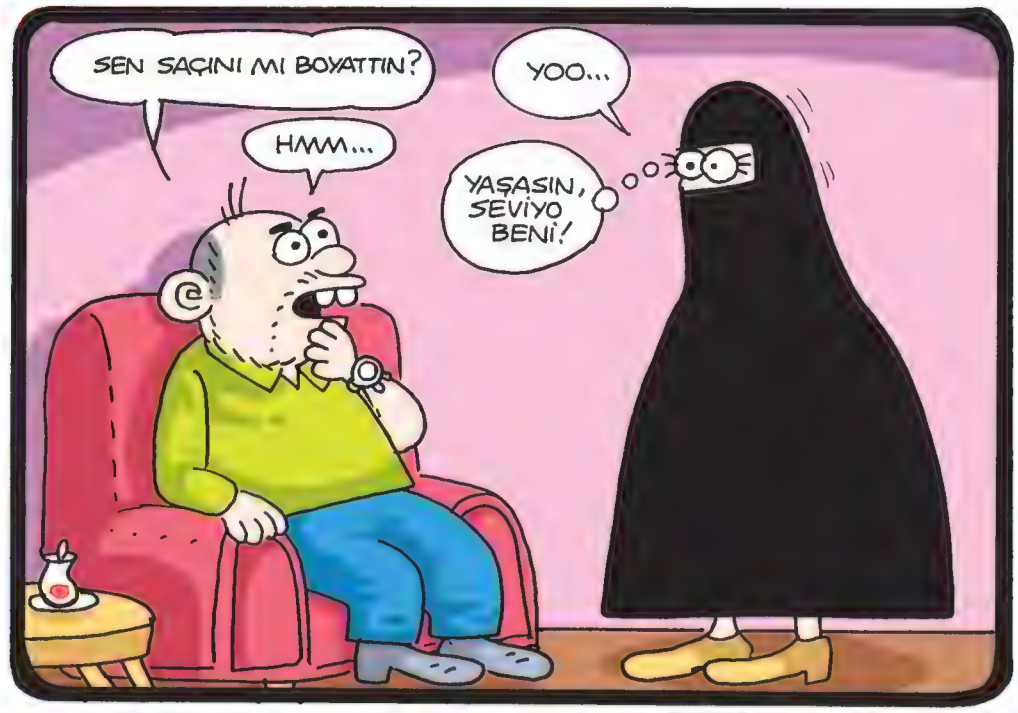

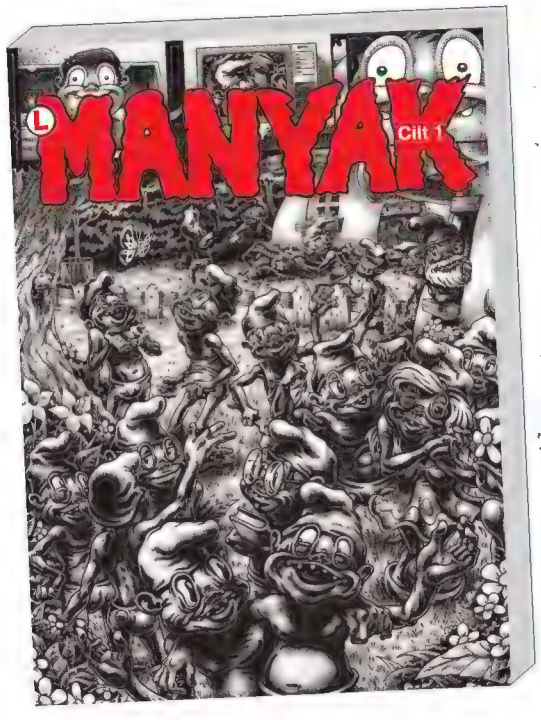

Şekin bayilerde...

MARTISI, LODOSU, POYRAZI, ISSIZ ADASI VE FENERİYLE TÜM KUZEY MARMARA... VE BUNLARIN ARASINDA GEZİNİP KENDİ HİKÂYESİNİ ARAYAN BİR ADAM... OKURKEN MARTI ÇIĞLIKLARINI DALGA SESLERİNİ DUYACAK, İYOT KOKUSU BURNUNUZU SIZLATACAK...

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde...
LEMAN KİTAP'la birlikte.. D&R, Remzi, İnkılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

Akademisefası

254

Le Man

30 Aralı
201
Çarşamb
Say
2016/0
3,5 T
(KDV Dah
K.K.T.C.: 4 T
ISSN 0-1300-4867-
9 770130 048678

44 çocuk öldürüldü... Olmaz olsun böyle yeni yıl...

selim.yalciner@gmail.com

"KUDÜS SENDROMU"NDAN MI MUZDARİBİZ?

"Kudüs Sendromu" da nedir demeyin, biliyorsunuz ne olduğunu, hem de çok iyi. Ayrıntılarına girmeye başlayınca, bildiğinizi de anımsayacaksınız. Ne sonuca vardığınızı ise, kimseye söylemeyin, kendinize saklayın. Saklamanız gereken şey, başlıktaki sorunun yanıtı aynı zamanda. Sözsüz iletişim? Bakın onu yapabilirsiniz, rahatlıkla. Kimse karışmaz, karışamaz.

Sendromun asıl adı, **"Jerusalem Syndrome"**, biz bu söyleşimizde **"Kudüs Sendromu"** diyelim söz konusu hastalığa. British Journal of Psychiatry dergisinde, 2000 yılında bir çalışma yayımlanıyor, Bar-El et al. (Kfar Shaul Mental Health Centre) tarafından. Konusu özetle şöyle: Daha önce dengeli bilinen ve herhangi bir psikopatolojik belirti vermemiş olan insanlarda, Kudüs'ü ziyaret öncesi ve bu kente gelişlerinin hemen ardından ortaya çıkan, güçlü dini temalarla ilerleyen bir psikoz. Bu psikoza yakalananlar, çoğunlukla bir dini figürle özdeşleştiklerini düşünüyorlar. Kendilerini peygamber, havari sanıyorlar, hamile kadınlarda da Meryem Ana olduğuna inananlar görülüyor.

Neler oluyor bu psikoz süresince, psikotik kişiler hangi belirtileri gösteriyorlar, uzmanlar şöyle tanımlamışlar: sürekli endişe ve gerginlik içinde olma, birlikte geldikleri gruptan ayrılma ve yalnız dolaşma isteği, devamlı yıkanma, duş yapma, el ve ayak tırnaklarını her gün kesme eğilimi, beyaz, çarşaf benzeri örtülerle dolaşma tutkusu, ilgisiz yerlerde dini sözleri olabildiğince yüksek sesle söyleme tutumu gibi...

Stendhal ve Paris sendromları da var daha önce üzerinde çalışılmış olan ama, bunlar Kudüs Sendromu'ndan belirtilerin şiddeti ve süreleri açısından oldukça farklı. Kudüs Sendromu, sadece Kudüs'ü değil, Mekke ve Roma'yı ziyaret edenlerde de görülüyor uzmanların belirttiklerine göre, bu arada. Mekke ve Roma'da (Vatikan) görülen vakaların üzerine Kudüs'teki gibi kayıtlara, ölçümlere dayalı araştırmalar henüz yeterince yapılmamış olduğu için, bu belirtilerin görüldüğü insanlardaki psikotik soruna, üzerine filmler çekilen Kudüs Sendromu tanısı koyan bilim insanlarının verilerinden devam edelim.

British Journal of Psychiatry dergisindeki yayımdan sonra, gene İsrailli iki bilim insanı, M. Kalian ve E. Witztum, çalışmadaki **"daha önce herhangi bir psikotik belirti vermemiş olan"** saptamasının, veri eksikliği nedeniyle tartışmalı olduğunu belirterek bu konudaki araştırmaların genişletilmesi gerektiğini vurguluyorlar.

Bu haftaki yazımızın tamamı bu konu üzerine olmayacak, başka konulara da değineceğiz, ama birkaç bilgiyle ilgilenenlere yardımcı olmaya çalışalım. Kudüs'te 1930'larda bu tür vakalar görülmüş, bir tür histeri olarak tanımlanmış, Kudüs'lü Psikiyatr Heinz Herman tarafından.

Kudüs Sendromu'nun üç tipi var. İlki, önceden psikotik geçmişleri olanlara ilişkin. Bu durumda hastalığın tedavisi oldukça zor ve zaman alıyor. İkincisi, gidilen ve **'kutsal'** olarak tanımlanan kentle ilgili kültürel ve dini ilgisi yoğun olan kişilerde görüleni. Bu vakalarda belirtiler kendini gizleyebiliyor ve kişi, **'normal'** olarak kabul bile edilebiliyor. Üçüncüsü, Kudüs Sendromu'nun görüldüğü kişinin herhangi bir psikotik geçmişi yok, bu en kolay durum, o **'kutsal'** mekandan ayrıldıktan sonra ya da birkaç hafta içinde belirtiler ortadan kalkabiliyor. Durumu anımsadınız, değil mi?

İlk iki durum çok ürkütücü bana göre.

Çok hem de.

Evet, bu yazıyı okuduğunuz günün ertesi, yılın yani 2015'in son günü. Bir gün düşecek, bir yılı devirecek; yeni günleri, yılları açacak. Bu günün, bir yılın bitişi ve diğer bir yılın başlamasının hiçbir önemi yok aslında, umutları tazelemeyi bir kez daha anımsatmasının dışında. Günlerden bir gün. Herhangi bir gün. Bu günü değil sadece, tüm günleri, gün diye bir kavramın varlığını unutanları biz unutmayalım.-

Sokağına, evine tank namlusu doğrultulmuş bir baba örneğin, **"O tankın içindeki benim askerdeki oğlum"** der mi, aynı asker için **"O benim kardeşim", "O benim eşim", "O benim nişanlım", "O benim ağabeyim", "O benim arkadaşım", "O benim dayım", "O benim amcam"** diyecek olanlar var mıdır? Bir oğlu askerde ve Güneydoğu'da, öbür oğlu PKK'ye katılmış olan anne-babanın trajedisini yaşıyoruz çünkü, sorularımız boşuna değil. Bu trajediyi yaşatana ne diyeceğiz peki?

Psikotik demek yetmez.

Sonuçta bizler, büyük çoğunluğumuz yani, psikiyatr değiliz.

Başka bir şeyler daha söylememiz lazım.

İztuzu kumsalında 14 caretta caretta yavrusu -deniz kaplumbağası, yağmacı inşaatçılardan başka kimseye bir zararı olmayan- başları ezilerek öldürülmüş halde bulundu. İnsanlara yaklaşmakta sakınca görmeyen sevimli bir yunus yavrusu, başı kesilerek öldürüldü. Bu cinayetleri yapmakta sakınca görmeyen kafa, insan yavrularını, çocukları öldürmekte, eşini öldürmekte, kardeşini öldürmekte de çekingenlik göstermiyor.

"Bin yılı aşkın bir süredir bile isteye, taammüden eğitimsiz bırakılmış bir topluma aitim, eğitimli olanlara düşman edildim, bu arada bir de, öldürmeden var olamayacağım (önce ekonomik nedenlerle, talan gibi) korkusuyla, üstüne üstlük sürekli yok olacağım derin endişesiyle yaşatıldım, bu korkular ruhuma işledi, ben böyle bir hastayım," dese birisi, gezegenin tüm pskiyatrları seferber olurlar söyleyeyim.

Koca bir toplum bu durumdaysa ne yapılacak? Gevaş'ın koyunları gibi, en öndekinin uçuruma atlamasının ardından onun gibi yapıp hep birlikte uçuruma mı atlanacak yani?

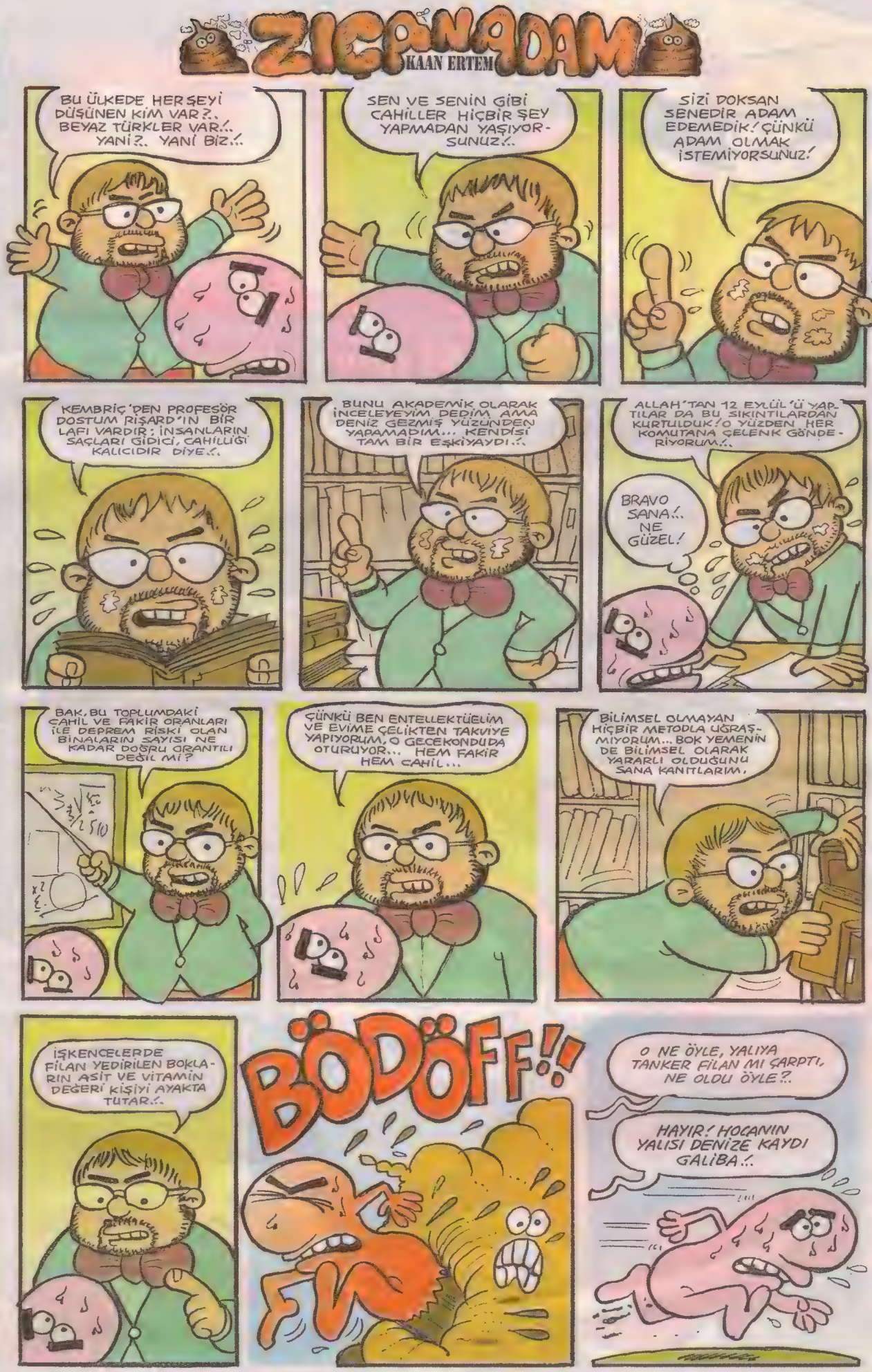

Bu tür'ün, kazara üniversite okuyanları bile, diplomayı alır almaz öğrendiklerini unutmaya yeminli ise, ne yapılacak?

Ben ne yaptığımı anlatayım size. Eskiden böylelerine sinirlenirdim. Şimdi gayet sakin, alçak bir ses tonuyla, böyle yaparsan böyle olur, olabilir, bak işin şu yanı var, bu yanı var, biraz öğrenmeye çalış istersen, hiç olmazsa bilenlere soruver, bak özgürlük de istediğin camiye gitmek, istediğin arsayı satın alabilmek değil, başın derde girerse senin gibi olanlarla birlikte davranabilmeyi ve o sorunu aşmaya beraberce girişebilmeyi mümkün kılacak ortama sahip olmak demektir falan diye anlatmaya çalışıyorum. Doğru yapıp yapmadığımı bilemiyorum. Ben böyle yapıyorum, şimdilik yani. Çevremdekilere alçak sesle anlatmaya çalışıyorum kısacası ne biliyorsam, bildiğimi sanıyorsam. Orta Asya'da değiliz artık, yaşamak için öldürmek zorunda değiliz, ekonomik etkinlik Osmanlı'daki gibi her baharda sefere çıkmak değil artık, yerleştik, fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda çalışıyoruz, bu topraklarda yaşıyoruz, çocuklarımız torunlarımız burada yaşayacak, bu topraklarda yaşayan insanlara ve tüm canlılara saygı duyalım, çevremizi mahvetmeyelim, kimse baskı, sömürü görmesin, savaştırılmasın; özgür, eşit, kardeş bir yaşam kuralım, barış ve adalet içinde bir günümüzü diğerine ekleyelim diyorum onlara. Kimse dinlemese, oralı olmasa bile böyle söylemeyi sürdüreceğim.

Hiç olmazsa, kökeni, ırkı, dini, mezhebi ne olursa olsun, içine doğduğu özellikleri karakteri yapmayanların, özgürlük, eşitlik, kardeşlik için düşünenlerin giderek arttığı bir gezegene olan umudumu böyle koruyorum.

Selim YALÇINER

ODTÜ mescit topluluğu ile solcu öğrenciler arasında yaratılan yapay gerilime taraf olan AKP milletvekili Aydın Ünal, "Gerekirse Cizre'ye nasıl giriliyor, Silopi'ye nasıl girliyor. ODTÜ'ye de öyle girilir.Bu ahlaksızlara hesabı sorulur" dedi.

2016 yılında aklımıza mukayyet olabilme dileğiyle...

Erdoğan'ın Berkin'in annesini yuhalatmasını, "insani" bulan Yavuz Bingöl, Ahmet Kaya gibi linç edildiğini ve ailesi tarafından bile istenmediğini söyledi.

İzmir emniyetinde iki çocuğa işkence..!

Günlerdir sokağa çıkma yasağının uygulandığı ilçe ve mahallelerde duvarlar delik deşik, evler harabeye döndü.

Üç aylık Miray bebek, ana sütü ve yalancı memeden gayrı bir şey tatmadan hain bir kurşunla öldürüldü.

OTOMATİK PATLICAN

••• Adam maddi bunalım yüzünden intihara kalkışıyor bunun sebebi olan kişinin elini sıkmak için intihardan vazgeçiyor (intihar etsin demiş oldum). Monty Python skeci gibi ülke yemin ediyorum.

••• "Adınız ne?", "Sefa", "Tebrikler 2.Lig futbolcusu oldunuz", "Teşekkürler."

••• Ulan akıllı, birikimli insanlar işsiz gezerken, ofiste "bilgisayar nereden açılıyor" diye birbirine soranlar beş bin lira maaşa çalışıyor! ABV dünya kere...

••• Adamın Kafasını başka yöne çevirip bana uzattığı pos makinesine şifreyi başka yöne bakarak yazarım. Çünkü her zaman, her ortamın en mağruru ben olmalıyım.

••• "Pardon saçım var çekilir misiniz beyefendi? Saçım var, saçım uzun ve dolgun, pardon, saçlıyım, SAÇ! Saçımı topluyorum pardooon!!!" Aslında metroda öyle b.k gibi dikilirken suratınıza güzel kokulu bir tomar saçın vurması güzel ama o sarı saçları ben evde nasıl anlatayım?

••• Gün içinde çok plan yapıp akşam evde sinirle beş bira gömenler cemiyeti.

••• Ölürken lunaparkta gondola yol veren adama bakar gibi bakacağım Azrail'e "biraz daha abi" diyeceğim, Comolokko'nun sesini açacak bir on yıl daha

••• Yaşasan böyle duramazsın, yaşıyorum sanıyorsun sen.

••• Bugün hayatımda bir şeyleri değiştirmek için kahveyi suya sonradan koydum. Ferahladım.

••• Allah beni boş vaktinde yaratmış, ben sıkıntının ürünüyüm.

••• Suavi ile çok yakın arkadaşsın zırt pırt Bira alıp geliyor. dördüncüden sonra aşırı bağırarak Yalı Çapkını'nı söylüyor. Çok sakallı. Gidince süpürge açıyorsun, her yer beyaz sakal.

••• Bir tek internet için verdiğim paraya acımıyorum. Doğalgaz, su falan acıyorum. Pislikten koksam ya da donsam elimde laptopum olsun ney olur?

••• Sen ne güzel insansın elinde başka marketin poşeti olduğu için ayıp olmasın diye bir diğer markete girmeyen insan.

••• Annemde menüsküs yırtığı varmış. Tam altıyüz kişi "fitbol hayatın bitti yenge" diye espri yapabilmek için ziyarete geldi.

••• Otobüs doluyken, yanın boş kalıyor ya bazen. Ayağa kalkıp ağlayarak: "ben size ne yaptım lan .rospu çocukları" diye bağırasım geliyor.

••• Otobüs bomboşken yanına gelip oturan hırıltılı öksüren şişman amca peki? Onunda ayrı ABV!

••• Bir yaşındaki çocuğu taşıyan iki yaşındaki çocuk. Cennet böyle bir yer.

••• Vücudundan büyük bidonu "yok ya taşıyom" diye sürükleyen çocuk tatlışkoluğu peki?

••• Hayatımda kötü ne varsa silmeye çalışıyorum, her seferinde emin misiniz diye soruyor hayat, yes to all ulan, sil ya!

••• Çocukken kokoreççiden dayak yemiş ve bir saat sonra kickboksa yazılmıştım. Üç ay sonra tekrar sataşıp bir daha dayak yedim. İyi hayat dersiydi.

••• Şu hayatta iki tip insan var. Geldiği çok uzaktan fark edilenler ve belirenler. Ben belirirm, bir anda gelirim. Bunlar hep DNA'mıza işlemiş, kalıtsal hafıza hesabı. Toplayıcı ve avcılar yani. Ben avcıyım. Toplayıcının umurunda mı; armut ondan kaçamaz ki?

••• Tugay Kerimoğlu sinsi gibi yaşlandı lan. Bir anda yaşlı.

••• Annem renklileri yıkıyorum diyerek babamla bizim pantolon, gömlek, çorap alır giderdi. Babamla don atlet kalır bakışırdık. Evin reisi annem.

••• "Hareket" her seferinde yanlış yazdığım ama sonradan geri dönüp düzelttiğim bir kelime. Her seferinde Haraket yazarım. Hep.

••• Nuri Çetin anakinskayvolkır diye hapşırıyor.

••• Dişlerinin arasından konuşan insanlar ne dese dolandırıcı gibi gözüküyorlar bana. Niye böyle bilmiyorum. Çocukluğumda ne yaşadım bilemiyorum.

••• Doksanlar ünlülerinin yarısının adı Cem.

••• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

HOŞGELDİN 2016!.. SENDEN BİRŞEY İSTEMİYORUZ. BİR ŞEYLER GÖTÜRME YETER..

Akşamsefası

- Aloo... Sıkılhan Öflan? Anında Kargo Kurye'den Renan ben... Adresinde bulunamadın gene. Nereye gittin bakiim hayırsız şopar ahaha...Bana bak, pakedin var gel şubeden al. Kavilleştiğimiz gibi enn zamanında biz ayağına kadar geldik ama yoktun. Bilmem inanır mısın? Ahahah... Beşte kapatıyoruz, cumartesi pazar açık değiliz, telefona asla bakan olmaz, beşten önce burda ol, yoksa unut o pakedi.

- Ben evden çıkmak bilmeyen bir insanım Renan Kardeş. Ayrıca kargo sevmeyen bir yaradılışım da var. Kargom her neyse sizin olsun, istemiyorum...

- Bak sen. Lan bizim dakikiliği, ahahaha ve dürüstlüğüyle ünlü dev kargo kurye şirketimizin senin pakedine ne ihtiyacı var, sadaka mı veriyosun duduş! "Geldik yoktun" diyoruz, neye kapris yapıyosun, gel şubeden al işte, yorma personeli...

- Gelmem, gelmeyin...

- Ya da şööle yapalım; "Preminyum Paket" üyesi ol sen... VİP üyelere ekstra plas hizmetler falan feşmek...

- "Preminyum Paket" lafını söyleyen herkes sabah evinde ölü bulunsun istiyorum.

- Ağlaşma hemen lan. Alt tarafı 50 lira bi fark alırız. Çok çok hızlı, daha da anında hizmet, öbüründen çok daha mukaddes söz...Öyle "geldik bulamadık" diye yokuş yapan olmaz. "Vay, Hadımköydeki merkeze giriş yapılmış ama sonra kompüterde gözüküm yapılamıyor" diye dravdan sallayan bulunmaz. Kırık çıkık eksik gedik yapılmaz. Telefon edersen açarız. Yollanan pakedi dakkasında kapına getiririz. Ne diyosun?

- Yok ben evde olmıyım, siz bana hiç bişe getirmeyin, öyle anlaşalım...

- En güzeli... Yanlış anlama şirket politikası. "VIP Müşteri kazanımı için sahada agresyona geçiyoruz arkadaşlar" demiş Dazlaksun Bey, o bakımdan ööle yapılıyo biraz da Yoksa benim sana yahut pakedine karşı bi şeyim yok.

- Bütün Dazlaksun Beyler, bir sabah "saha" dedikleri yerde kalabalığın ortasında çırılçıplak uyansınlar istiyorum.

- Ööle deme bi kere "Ayın elemanı" oldum sayesinde. 1000 lira yerine 1020 lira maaş verdiler o ay. Zaten belli olmaz, yılbaşından sonra ben de olmayabilirim bu adreste. "31.12 itibarıyla sahada yeni yapılanmalara gidicez" demiş Dazlaksun Bey. Belki beni atıp daha da az para verebilecekleri mültecileri felan alabilirler işe. Ahahaha o zaman hepten güzelleşir "Adresinde bulunamadı"geyiği. Yazık, adamlar nası okıycak ki sokak isimlerini felan...

- Ne diyim bilmem ki. Mümkünse atla motosiklete kaç ordan.

- Nereye kaçıcan? Hak, hukuk, adalet filan... Hiç biri adresinde bulunamıyo ağzını kırıyim. Ama sevdim seni, getircem lan pakedini. Yılbaşı diye teyzen el örgüsü çorapla atkı yollamış. Akşama bırakırım ben kapıya. Ama belli olmaz, belki de bırakmam. Hadi şindi kapa...

•••

- Allo.. Bunalgül ban. Bu senle son temasımız Sıkılhan. Bundan sonra sen, Çisil ve Büzge'yi görmezden gelmeye karar verdim. Yokmuşsunuz gibi davranıcam. Eğer beni arayacak olursan "Lağ lağ lağ" diycem. herhangi bir Osmanlı Dizisi'ni ya da Yetenek Sizsiniz'i felan sonuna kadar açıcam. Bişi demiycak mısın?

- Yok. Ne diyim...

- Lağ lağ lağ lağğğğğğ... Temin bi şey mi dedin sen?

- Kapıyorum ozman.

- Lağ lağ lağğğğ... Star Wars'a gittik biz... Turabi'yi özledim. Ayfon aldım çohoş, pekzel... Singıl bed singıl bed, singıl oldi veyy... Ahaha, bundan sööna bööle. Yeni yıl, yeni kararlar. Benim için hep problem çocuk oldun Sıkılhan, dediğim gibi artık görmezdene gelicem seni. Zaten aylecek ülkenin doğusu yokmuş gibi davranıyoz biz. Nooluyo ne bitiyo, çoluk çocuk mu ölüyo, okul camii mi çöküyo, dede- torun tonbalak mı vuruluyo, tam bilmiyoruz, bilmek de istemiyoruz. Annemgil "Kız güzel oluyo vallahi, burdan da birilerini görmezden gelelim. Ben apartmandan Ülfet Abla'yla görümcesi Nurvergili "hiç yokmuş gibiler" listesini ekledim. Abine de çıktığı kız Serra orsbsı yüzünden kızgınım "Onu hiç yapmamışız, kendisini doğurmamışım gibi davranıyorum" dedi "Lay lay lom" diye de ekledi.

- Hay aklınıza zçıyım sizin...

- Hiç de ööle bi şey yapamazsın. Çünkü sen yoksun... Olmayan bir hayvanlarca kere hayvansın sen... Lağğ lağğ lağğğğ la.. la... Alo? Gene kapadın de mi? Yokken bile yiğıvranç bi insansın Sıkılhan, yokken bile yiğıvvvvrançsıııın...

Atilla ATALAY

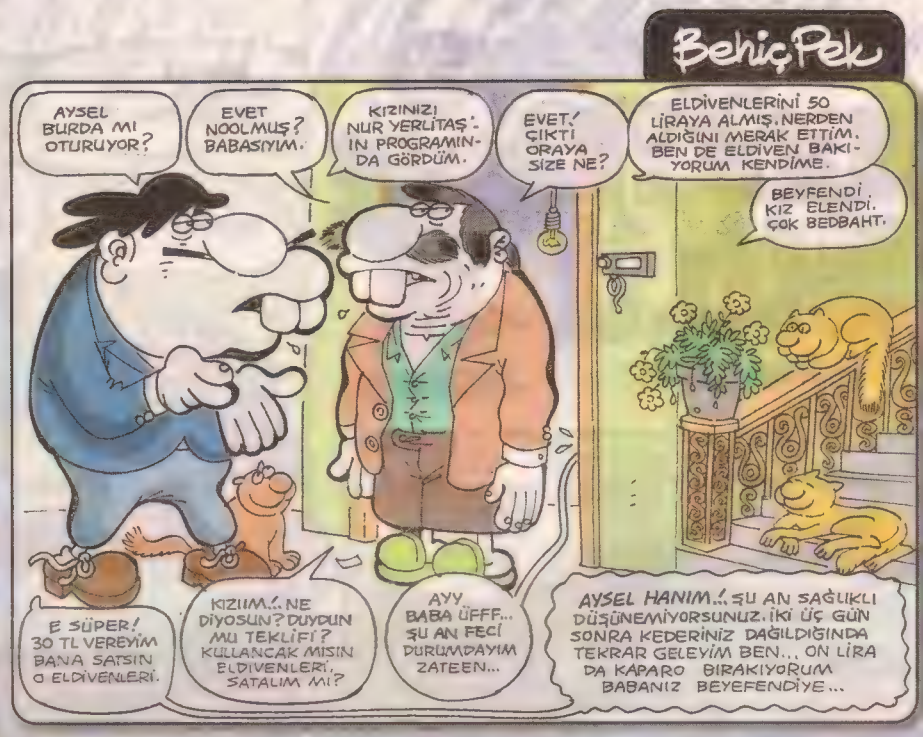

Duayen futbol yazarı saygım sonsuz sizler için yazdı

SİVAS BELEDYESPOR – BJK: 0-2 (Ziraat Kupası)

Dk.6. Maçın başlamasına daha var diyebileceğimiz dakikalara çok yakın dakikalar. Motta bıraktı. Neyi bıraktı? Nereye bıraktı? Maç başladı mı? Cenk Tosun on sekiz yayı içinde. Şut ve gol: 0-1. Hoppalaaa!

Dk.14. Cenk Tosun, gole gidiyor. Gole giden yola ters yönden giriş yapan Melih'e polis, pardon, hakem cezayı kesti. Kırmızı. Melih kırmızıda geçip sahayı terk ediyor.

Dk.57. Tosic ortaladı. Mustafa Pektemek "İlgilenmezsem ayıp olur." düşüncesiyle ayağını öne uzattı: 0-2

FB – ANTALYA: 4-2 (Ziraat Kupası)

Dk.14. Nani, önündeki boş araziyi geçti. Şut. Top, üst direkle gol çizgisi arasında mekik dokurken Antalyaspor santra noktasına gidiyor. Bir süre sonra top da geldi. Mekiği bitirmiş. Gol olmuş. Stresini atmış. Rahat görünüyor: 1-0

Dk.31. Nani, kornerden topu orta sahaya doğru yuvarladı. Orda Şener var. Ya organize bir atak başlatıcak veya derinlemesine orta yapıcak. Oha, kaleye vurdu. Mesafe 35 metre. Top yol aldıkça havayla sürtünerek göktaşı gibi ısınıyor. Önce turuncuya sonra kırmızıya dönüştü. Yok yok topun kendi rengi miş o. Ben dedim bu kaleye düştüğünde köylüler parçalarını toplayıp satcaklar: 2-0

Dk.49. Gene korner. Van Persie altı pas sahası içinde devriye uçuşunda. Kornerden gelen yuvarlak cismi algıladı. Kendi angajman kuralları çerçevesinde cismi çerçeveye indirdi: 3-0

Dk.59. Caner ortaladı, Van Persie gene orda. Adres arayan topa alnıyla yol gösteriyor: 4-0

Dk.73. Sezer vurdu. Ertuğrul çıkardı. Boşta kalan topa Akbaba daldı. Emre Akbaba: 4-1

Dk.90+1. Maç biteli bir dakika oluyor. Mbilla'nın bundan haberi yok. Ceza alanında kafayı vurdu: 4-2.Belki de sonradan evde 4-4 yapmıştır maçı. Bilemem.

KAYSERİ – GS: 1-1 (Lig)

Dk.11. Bisesvar'ın sert şutu "kız kovalayan" gibi kıvrıla kıvrıla alt doksana giderken başka bir "kız kovalayan" Muslera çıktı ortaya. İkisi çarpıştı. Korner.

Dk.16. Mabiala ağaç gibi yıkılırken vurdu kafayı: 1-0

Dk.61. Sinan. Sağdan aldı. On sekiz çizgisine paralel gidiyor. Huoooop! Sinaaan! Nereye? Sahanın enini boyunu karıştırdın. Derken soluyla vurdu. Bir ayak. Sekti. Top yükseldi. Kaleci havada avare geziyor. Top kaleye indi: 1-1. Neyse kaleci de geldi. Korktum bi an inemiycek diye.

Dk.90. Garibim Muslera. Ceza alanı dışına çıkmaya alışık diil ya. Ayakta duramıyor oralarda. Bebek gibi emekliyor. Bop oynuyor. Attiii. Elle müdehale var ama, acıcık.

Maç boyunca Bisesvar. Bisesvar. Gel gelelim tık yok. Yani pozisyon bol, gol yok.

BJK – TORKU KONYASPOR: 4-0 (Lig)

Dk.2. Elektrikler gitti. Sahada on- on beş hakem daha olsa cep telefonlarının ışığında da oynanabilir bence maç.

Dk.15. Gol "Tam bilete ikramiye." ise Rijad Bajic'in doksandan dönen vuruşu "Çeyrek bilete amorti çıkmış" mesabesinde bir sevinç ve heyecan.

Dk.50. Gomez'in unuttuğu topu Oğuzhan buldu. Kaleciyi geçti, Yerde uzanmış yatan adamın yanından dolandı. Kale içindeki şahsa bacak arası yaptı. E daha ne yapsın? Sirk mi burası? 1-0

Dk.64. Olcay iki kişinin arasından milimetrik Gomez'e. Gomez iki kişinin arasından milimetrik kaleye: 2-0. Sabaha kadar geometri çalışmaktan ikisinin de gözleri pörtlemiş.

Dk.69. Gökhan Töre soldan geldi. Soluyla vurdu. Kara eldiveniyle yüzüne ahtapot yaptı. Bu gol demek: 3-0

Dk.80. Sağdan Sosa. Falsolu orta. Sol direk önünde Kerim Fray. Kapalı köşeye. Daha doğrusu köşe tam kapanmak üzereyken. Esasen 5'te kapanıyor. Henüz dört: 4-0

FB – SİVASSPOR: 2-1 (Lig)

Dk.24. Diego'nun ceza alanı dışından şutu. Kaleci Setkus uzandı. Kurtardı. Derken, Van Persie, soluyla seksek, sekerekten. Tam kurtaramamış Setkus: 1-0

Dk.43. Sağdan orta. Beykan Şimşek. Çaktı. Yıldırım düştü. Önce yere, sonra kalenin içine: 1-1

Dk.77. Caner Erkin soldan ortaladı. Simon Kjaer, Van Persie, Kaleci Setkus ve top birbirine dolandı. Yumak çözüldüğünde, toz duman dağıldığında, evli evine köylü köyüne döndüğünde baktık kalenin içinde top var: 2-1

Dk.90. Van Persie, Setkus'un üzerinden aşırdı. Setkus, kedi gibi uzayarak patileriyle engelledi. Top Markovic'in önüne düştü. Zaman geçmek bilmiyordu. Saniyeler uzadıkça... Kedi diilmiş. Setkus, geçen süre içinde büyüdü gelişti. Patileri koca pençelere dönüştü, Markovic vurdu Setkus onu da kurtardı.

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

EN GÜ

D&R, Ren
Migros, K
On

YILBAŞI HEDİYESİ

ılarda, Gazete Bayiileri
Zincir Marketlerde...
kılap, Nezih, Kitapsan, Carrefour,
nsaş, Metro, Macro Group, Kiler,
hlivanoğlu, Yeni Çağdaş...

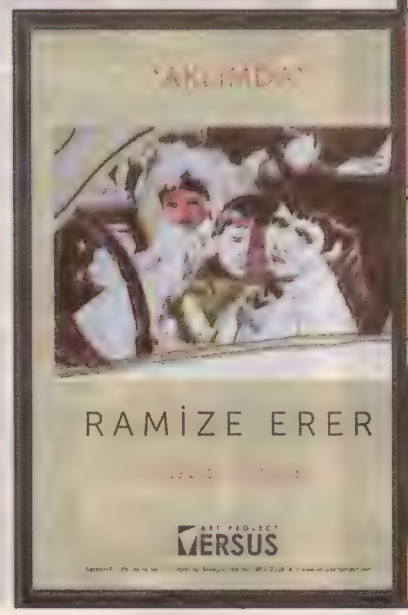

RAMİZE ERER

BİZİM MODERN HAYATIMIZ- Yılbaşı

YAZ-ÇİZ
BARIŞ YAVAŞ

İNADINA HEPİ KIRİSMIS İNADINA MUTLU YILLAR!!!

BEZGİN BEKİR

Tuncay AKGÜN

felat delibalta

Emre Öksüz

mahalle de kiçilginasık

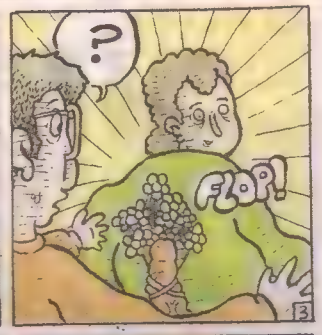

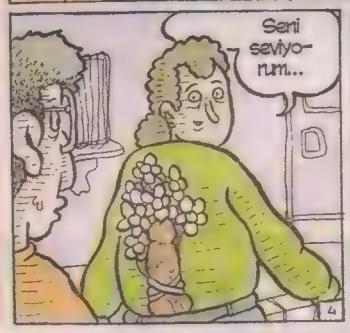

PANTOLON

METİN FİDAN

28 Aralık 2015

"11. Havaalanı, 8. köprü ve 3. Saray" Vergisi Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

Yeni yıla girmemize 2 dakika kalmıştı! Hiçbir şey olmamış gibi, "normal" bir şekilde girmek istiyordum. Fakat, normal davranmak nasıl birşeydir, unutmuştum. Sinop'taki felsefeci amcamı telefonla arayıp "Normal" kavramının anlamını sordum. O anlatırken, yeni yıla girmiştik çoktan! Bu, normal bir giriş miydi bilmiyorum."

Günün Çerezi

-Leb!
-Çek!
-Üz!
-Dut!
-Şam!

"Başlamak, bitirmenin yarısıdır. İstemek, başlamanın yarısıdır. İlgilenmek, istemenin yarısıdır. Rastlamak, ilgilenmenin yarısıdır. Rastlemak, bitirmenin sekizde biridir!"

metinfidan@ymail.com

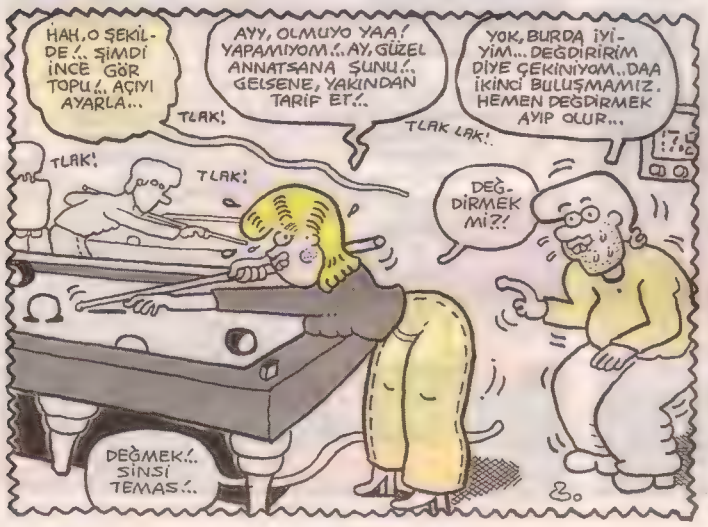

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

GELİYOOOR!

"Savaşta ölen bir tek çocuk karşısında benim kitaplarımın ne önemi var"
Jean-Paul Sartre

Çocuklarını Yiyen Satürn

Aynı oyun içinde debelenip duran bir üst **"level"**a geçemeyen başarısız oyuncular gibi oldu ülke. Aynı şeyi deniyor hep aynı sonucu alıyor. Bir türlü ilerisi için adım atılamıyor. O yüzden takılmış plak gibi yazarı da çizeri de aynı şeyleri yazıp çiziyor… Ülke bir önceki günün devamını yaşayıp duruyor. Farklı sözcüklerle, benzetmelerle bile olsa dilekleri gerçeğe dönüştüremiyoruz. Bir tragedya içinde hüzünle, acıyla, çaresizce bekliyoruz.

Bu kendini tekrar hali sanatın da edebiyatın da önünü kesti. Üretilenlere bakıyorsun farklı bir tarz koyan yok ortaya. Edebiyatta ya da sinemada yeni bir akım geliştirecek kültürel ortam yok... Ülkede yaşanan kısır döngü herkesi her alanı esir almış durumda. Haber almaktan, okumaktan korkar hale geldik. Açık oturumlarda ve gazete köşelerinde birbirinin peşi sıra dizili tespitler silsilesinden de usandık. Dinlemek ve konuşmak arasında bir çözüm yok çünkü... Ortaya konan çözüm önerileri bebek katliamlarını, çocuk ölümlerini engellemeye, durdurmaya yetmiyor…

Bugün yaşanan kaos ve süregiden korku ortamı tüm öyküyü anlatmayabilir. Ancak gelecekten bugüne bakışın çok daha acı olacağı şimdiden kesin. Detaylarda kaybolup gerçek resmi görmek mümkün değil... Gelecek kuşaklar, bu kendi kendini tekrarlayan fraktal hayatta yaşanan kederli günlerin izlerini taşıdığında, gerçek esas anlamıyla o zaman ortaya çıkacak. Sonraki kuşaklara, günümüzde yaşanan bu katilamlar bir miras gibi aktarılırken, bizlere de, **"acı veren bu günlerde"** yaşama taklidi yapmak kaldı.

Goya, İspanya'daki savaş ortamı sırasında ve biraz da geçirdiği psikolojik rahatsızlıkların sonucunda son yıllarında artık tuvale değil evinin duvarlarına resim yapmaya başlamış. Bunlardan biri de **"Çocuklarını Yiyen Satürn"** isimli resimdir.

Goya'nın evinin duvarlarına çizdiği resimlere bakıldığında yaşadığı dönemin buhranı ve vahşetin acımasız izlerini görmek mümkün. Bu resimlerde, savaşlara karşı edilen lanet, direnişin, haykırışın çığlıkları vardır. İspanya'da yaşanan iç savaş belli ki çok etkilemiştir büyük ressamı.

Goya'nın resmettiği gibi, savaşlar bir tek geleceği değil, küçücük çocuklarımızı da yiyip duruyor!..

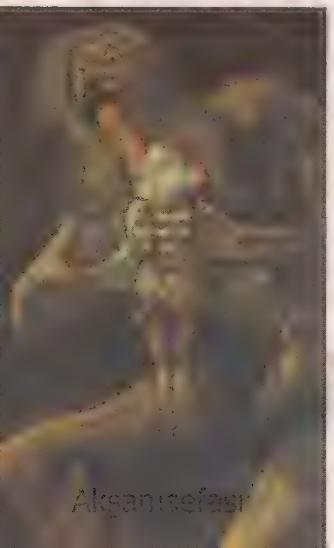

Resim Dersi

Erhan Candan

Ortaokuldayım...Yeni tanıdığımız resim öğretmenimiz enteresan bi çalışma yaptırmaya karar veriyo...

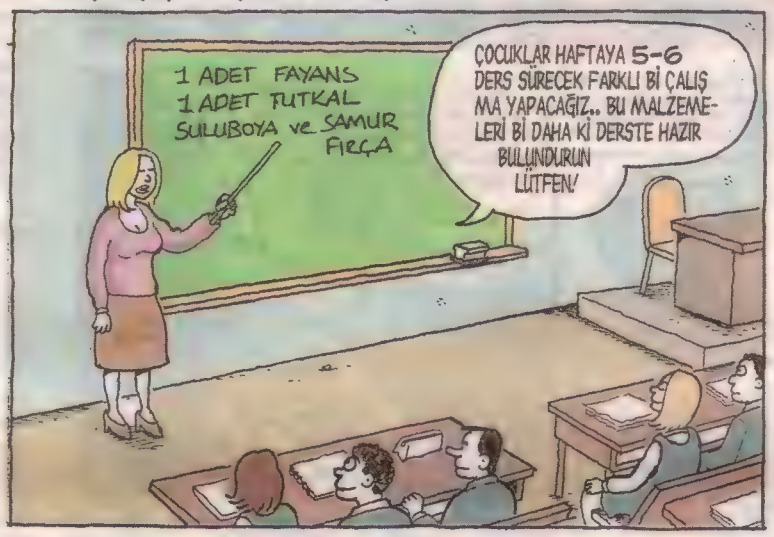

Ertesi hafta bi kaç kişi dışında hemen herkes önünde tutkal, fayans ve suluboyayla hocanın yaptıracağı çalışmayı dinliyo...

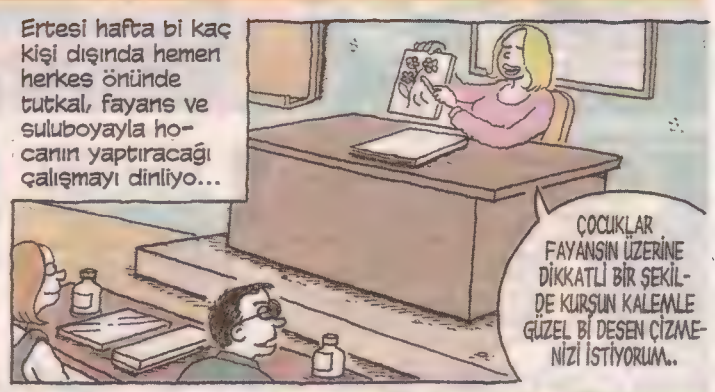

Hemen herkes çizmeye başlıyo ve fakat bütün sınıf anlaşmış gibi aynı şeyi çiziyo...

Ne kızlar, ne erkekler hepsi şu gördüğünüz çiçeğin bi adım ötesine geçmiyor.

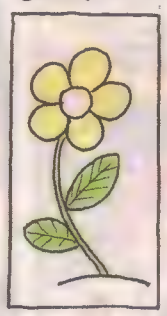

Sinirim bozuluyo! O çiçeği çizmek istemiyorum, çok uyduruk duruyo ve herkes yapıyor!

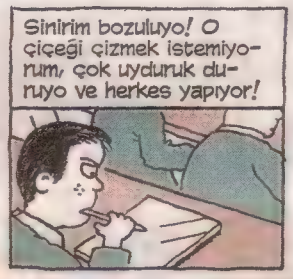

Sonra aklıma fen bilgisi kitabında gördüğüm fasulye bitkisi deseni geliyo. Hemen açıp bakıyorum. Bi kez daha hayran oluyorum gördüğüm gerçekçi çizime!..

Ne çizeceğime kesin olarak karar veriyorum! Ve başlıyorum çalışmama. Nefis yaprak ve fasulye çizimlerini aynen geçiriyorum fayansa...

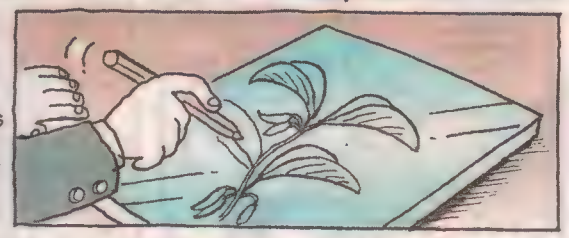

Çizdiğim şey bir bitki.Ama çiçeği yok! Gören herkes çiçeğe takılıyo, çiçeği olmayan bi fasulye bitkisi kimsenin ilgisini çekmiyor!..

O hafta ve sonraki haftalarda ciddi alay konusu oluyorum sınıfta...

Umursamıyorum!..Çalışmam herkesinkinden farklı!.. Hoca nası olsa anlar diye düşünüyorum.

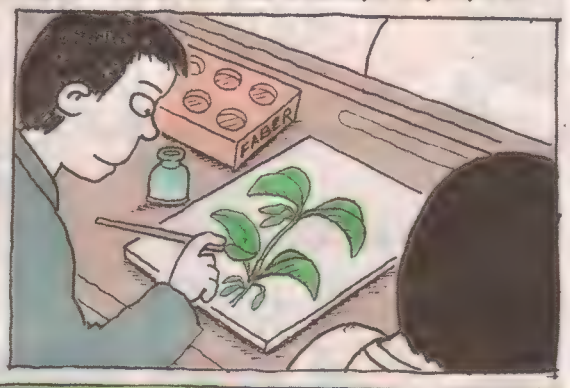

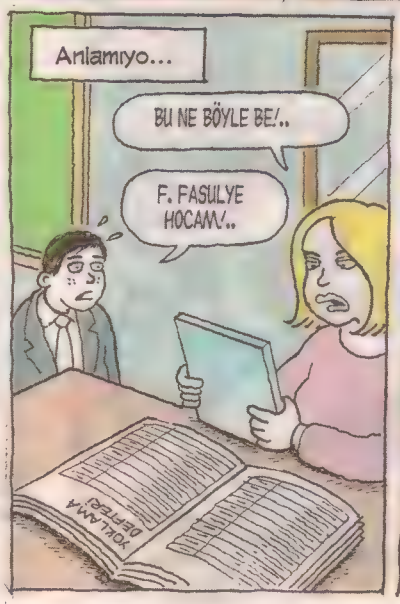

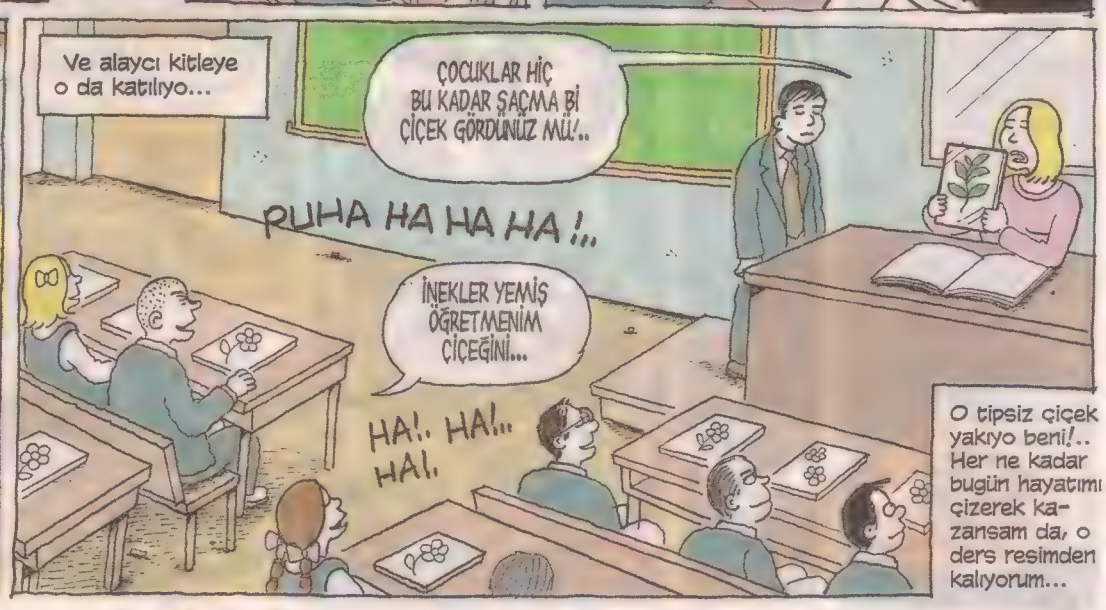

Yıllarım!

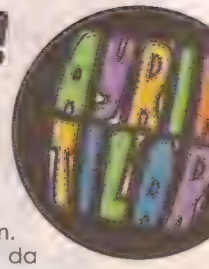

2016

Gayet güzel bi yıla benziyo! En son, 1986 yılındaki "altı" rakamını söylerken bu kadar keyif almıştım. Bunun sonundaki 6' da güzel! Zaten ikibinli yıllar, genelde küsuratlı yıllar oluyo. "İkibin," diyorsu önce, dev gibi, kocaman; ardından da sonu 3 veya 5 gibi küsuratlar eklenince hoş bir fo tiği oluyor kanımca! 2016 yılı ile 7 tane Bisik 50 tane bilgisayar Kulaklığı, 12 tane de yü Palto alınabilir!

2015

İçinden sıyrılmakta olduğumuz yıl! Sanki küsuratlı değil gibi duruyor: O "15" eklentisi, fazla, ukala bir tamamlanmışlık, sahte bir ye lilik hissi veriyor. Birbuçuk pide der gibi. 5 ra mına zaten çocukluktan gıcığım var. sevmediğim, içinde çok kötü şeyler yaşadığ ağzını burnunu kırıp parçalamak istediğim b dır! Söylendikten sonra ağızda "şşş" diye ko o ekşi tonlama, 1 yıl boyunca tiksindirdi bi 2015 yılının 2000 lirasıyla 3-boyutlu bir TV al bilir! Geriye kalan 15 lirayı, inandırıcı söylem kırmızı punk saçlı bi dilenciye verebilirsiniz.

2014

İşte, delikanlı bir yıl! Bakar mısınız, her hali görüntüsüyle nasıl da samimiyet saçıyor! Ha bir "yıl" bile değildir kendisi. "Sene" tanımları sını hak eden özel, nadir yıllardandır! Kendis "2014 senesi" derim hep. Sonundaki 14' de tırık bir küsurat, aldatmacalı bir ek gibi durm Sahici ve şık bir rakamın büyüsü yankılanır laklarda: "Dört!" Bence, dört'ten daha anla ve de yakışıklı bir küsurat yoktur şu sayılar minde! 2014 yılı ile, ne isterseniz alabilirsiniz; mal değerinden daha yüksek bir değeri var gibi görünür çünkü. 2014 yılında ne yaşadığ hiç hatırlamıyom. O yüzden kimse beni bu y iltimas geçmekle suçlayamaz. Şu an kend (2015'i adamdan saymadığım için) 2014'd direkt 2016'ya geçiyormuş gibi hüzünlü hiss yorum.

1999

Yıllar tarihinin en gizemli Yıllarından biri söylenişindeki, deli şiiri gibi heybetli ifadeye eski video oyunu pikselleri şeklindeki sırala bakınız lütfen! O dokuz'lar sanki hiç bitmeye gibi.. Gerçekten de (hatırladığım kadarıyla) bitmeyecek gibi yaşandı bu Yıl. Bitince, aş yacağımı filan düşünüyordum. 1999buç 1999kırkbeş diye devam etmeliydi; birden 2000 çok saçma olacaktı. Eski ikinci-el otom bilimin de modeliydi. Sorduklarında, "1 model" demek çok hoşuma giderdi. Gerçi darda üç "dokuz" telaffuz etmek yorucu teklemek adına riskli olurdu ama, gene de yecan vericiydi! Bu model ve bu Yıl, zater saca, "99" diye de bilinir. 1999 yılı ile, bindört yirmiyedi tane Simit alabiilirsiniz.

1981

Dokuz'lu şahaser kadar olmasa bile, 1 yılı da benim için ilginç ve de gizemli, ente san yıllardan biridir. Garip bir samimiyet ve caklık duyarım kendisine! Bilmiyorum, belki şu küsurat takıntım yüzünden. O sondaki " ve sekizin de sonundaki "1" eklentisi fecii şuma gider! Belki, Atatürk'ün doğum tari çağrıştırıyor da olabilir. Efsanevi 80'lerin baş gıcını ifade ediyor olması da fonetik bir de katıyor bence. Rakamlar, kesinlikle güzel s lanmış! Tasarı olarak çok başarılı bir Yıl: Ö klasik 900'ler (19. yüzyıl) ardından keskin bir ve sonuna gayet efendi, şık bir "1." 1981 yı hiçbirşey satın almam. Onu harcamadan b madan, koleksiyon kutumda saklamayı iste Belki 81 lirasıyla arkadaşlara bir yerde ham ger ısmarlarım!

1977

Birçok kişi gibi ben de 70'li yıllarda yaşan hayâl etmişimdir nedense. Anadolu roc daha yakından, canlı olarak yaşamak, şim nin beş katı mini-etekli bacak görmek için bilmiyorum. 1977 yılı, bu tuhaf hayali besle

Büyük Adam!

Utku Can Akyol

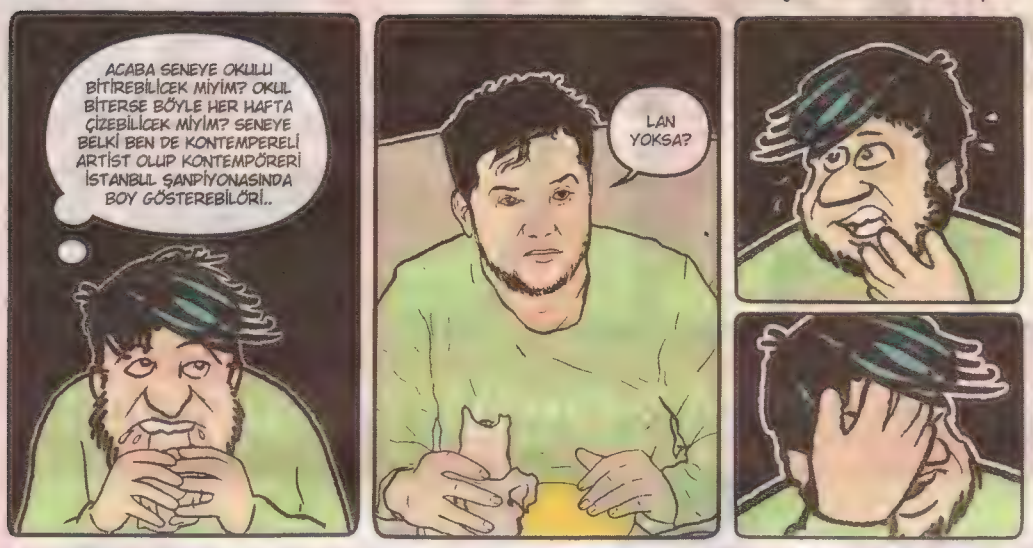

Önümüzdeki sene basılı yayınlar hayatlarına birer birer veda edecek mi? Bu sayfayı acaba "sallamış" diye es geçecek misiniz? Peki biz önümüzdeki sene, çevremizdeki bütün bu vahşetiniçinde hala yazıp çizmeye, birbirimizi okumaya, şu telefonlarımızın ekranlarındaki komik vidyolara gülebilecek miyiz?

Yeni bir araba, biraz daha para? Senden bi tane daha! Ha? Sevgilim, başımızı sokacak sağlam bir yer olsun da.. Dünyayı ben kurtaracak değilim ya? Birlikte söyleyelim mi?

Herkes köşesini kapmış.. İyi ama ben nasıl büyük adam olucam? İyiler bu savaşı kaybetmiş.. peki ben nasıl kötü adam olucam? Kötü olmak seni geri getirir mi acaba? Yaa.. Hah ha!

İyi seneler.

iki adet romantik "7" rakamına sahiptir! Enteresan güzelliklerinin yanında, bu Yıl zarfında, meydanlarda kanlı olaylar yaşandığı da bilinmektedir. Maalesef, çok sevdiğim 1981 ve 2014 de dahil olmak üzere, kansız bir yıl görülmemiştir. En azından Kurban Bayramları buna müsaade etmez. 1977'nin sonundaki 77, küsurat gibi durmaz. Aksine 77 asıl rakam, "bindokuzyüz" küsurat ve fazlalık gibidir.

1969

Bağırta bağırta doğurtulduğum Yıl. O yüzden kendisine karşı boş değilim elbet. İşin doğrusu, sonundaki 69 eklentisi de, hem estetik bir rakam çifti olması sebebiyle, hem de bir jimnastik hareketi olarak çok hoşuma gider! "969" şeklinde bir Pozisyon var mıdır bilmiyorum ama, üçlü olarak o da hoşuma gider. En baştaki "1" rakamını da zaten harekete geçirici klasik bir motor ifade olarak eklersek, kendi doğduğum yıl diye demiyorum, telaffuzu gayet şık bir Yıldır! 1969 yılı ile, sahaflardan 167 tane (orjinal, ikinci-el) Kitap alabilir, yaklaşık 28 tane "16 Mbps'ye kadar Limitsiz 50 GB Adil Kullanım kotalı ADSL" faturası yatırabilirsiniz.

1805

Şimdi kafadan attığım Yıl. "Aklından bir rakam tut bakalım" denilen küçük bir çocuğun, becerisizce ve hızla uydurabileceği naiflikte, gerçekte olmayan oyuncak bir yıl gibi! Veya, ikinci-el eşyalarını satan, ticareti bilmeyen acemi bir satıcının, satacağı ürüne kaç lira isteyeceğine karar veremeyip, acılar içinde uydurduğu bir rakamı da andırıyor. Dev bir 1800'ler duygusu, ani bir duraklama, ve iğrenç bir küsurat. Bu yılda önemli şahsiyetler doğmuş olabilir tabii; fekat bu, söz konusu yılımızın fonetik olarak önemini arttırmaz. Burası bir mizah yazısı, burdan mantıklı çıkış yok! Tarihi bir belge sunmuyoruz. Kulağa nasıl geldiğiyle ilgili olarak, kulaktan dolma bilgilerle yazıyorum! Öte yandan, tarihi şahsiyetlerin kaç yılında doğduğu değil, kaç yıllarında beslendiği önemlidir. Örneğin beni büyüten ve besleyen 1980'lere önem veririm daha çok. Bu arada şimdiden, ileride hangi Yılı sevebileceğimi tahmin edeyim: "2018" sanki güzel yıl olacak gibi! Keskin, hoş bir kokusu var.

METİN EFİDAN

Uğur Karabal

Abdo Çolak

Leman Yılbaşı Özel

Kadircan Kızılcıklı

-2015 yılında Koka Kola, isimli kola çıkardı ama Kadircan diye kola yapmadı. Kadir ve Can diye iki kola mı alayım, bütçemi mi sarsayım? Geçti tabi. Kadircan diye kola yapmayan Koka Kola'ya Fenasi ve Kerim adlı kolalar ayrı ayrı benden hediye olsun.

-Sene oldu 2016, hala trafik ve ilkyardım ders kitaplarında uygunsuz pozisyon yaratan çizimler dolu. Sıkıcı ders ya, zevkli hale getirme stratejisi herhalde. Dayayan adam, kerkinen yaralı, bel hizasındaki kafalar... Hayat vurmuş yaralıya bir de ilkyardımcı vuruyor bu resimlerde.

-Sene oldu 2016, halen ülkemiz okullardaki bilgisayar laboratuarlarında gizlice kurulmuş Age of Empires 2 ve Counter Strike çatır çatır oynanmakta. Bu bir Türkiye gerçeği. Bir başka gerçek ise Laboratuar kelimesinin en cins kelimeler listesinde başa oynuyor olmasıdır. Bir ağırlığı, bilimselliği var. Lab. Boru gibi bir şey.

-Sene olmuş 2016, halen "Bilgisayarım" simgesi masaüstü bilgisayar. Masaüstü mü kaldı? Her taraf laptop. Bizler test sınavında şıkların sayısını eşitleyeme çalışan bir nesiliz, takılırız böyle şeylere.

-Sene olmuş 2016, halen bitmeyen iki masum yalan var. Biri annelerin kendi düşüncesini benimsetmek için "Televizyonda doktor söyledi." Argümanını sunması, diğeri de bilgisayar aldırmak isteyen çocuğun internetten araştırma ve ders için bilgisayar istediğini söylemesi.

Berk Duman

Kubilay!

LeMan
Sayı: 1254 / 30 Aralık 2015 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **•İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR **•Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

. Akşamsefası

LEMAN

Türkiye, Siber Saldırılara Çözüm arıyor!

Akşamsefası

1255

LeMan

6 Ocak
2015
Çarşamba
Sayı:
2016/02
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

"HİTLER, MEKKE VE VİAGRA ARASINDA NE İLİŞKİ VAR?"

Dalgın dalgın pazara doğru yürüyorum. Kafamda, eşimin sipariş ettiği şeyler var, listeyi aklımda sıraya koyuyorum kendimce, önce hangi tezgaha, dükkana uğrayayım diye. Unutma imkanım yok, çünkü çaktırmadan bir kağıda yazmışım hepsini, o bakımdan gönlüm rahat yani. Soğan, sarımsak, salça, pazı, yoğurt falan. Alışverişe çıkmasam aç mı kalacaktık gibisine kendi kendime dedikodu yapıyorum arada. Tam karşımda, otuz metre kadar ilerde, bir arkadaşı gördüm. Arkadaş dediğim, birlikte çay kahve içmişliğimiz, yemek yemişliğimiz pek yok, ama karşılaştığımızda sohbet ederiz ayak üstü, öyle. Dünya olaylarını çok iyi izler kendince. Ama işim var, uzun konuşacak halim yok, ancak kaçacak yerim de yok, o da beni gördüğünü uzaktan elini sallayarak belli etti zaten. Kader. Gerçek adını vermemi beklemiyorsunuz, vermeyeceğim tabii ki, biz ona Zeki diyelim mesela. Ben yüzümde sıkıntı ifadesi yaratmayacak hafif şeyler düşünmeye debelenirken, karşımda bitiverdi Zeki:

"Naber, nasılsın?"

"İyiyim," dedim, **"Rezaletten bir önceki aşama. Seni sormalı."**

Rezalet lafımı duymazdan geldi. **"Sana bir sorum var,"** dedi. İşte bu çok kötü diye düşündüm, içimden tabii. Kaşlarımı hafifçe kaldırarak soruyu beklediğimi olabildiğince nazik bir biçimde ifade ettiğime kanaat getirdim.

"Hitler, Mekke ve Viagra arasında ne ilişki var?" diye soruverdi. Sorusu, aynen böyleydi. Gülümsüyordu da, önemli bir iş yapmışçasına.

"Hiçbir ilişki yok," dedim, **"Ne ilişki olabilir ki, yeni bir Amerikan fıkrası mı bu?"**

"Fıkra falan değil," diye yanıtladı, yüzüme muzip muzip bakmaya devam ediyordu. Toparlandım, kabalık etmemek için düşünür gibi yaptım, gözlerimi devirdim azıcık.

"Hitler, 70 milyon insanın katili. Mekke, Müslümanların kutsal mekanı. Viagra ise iktidar ilacı" dedim, **"Ben bu üçü arasında bir ilişki kuramıyorum."** Elimle, cebimdeki alışveriş listesini okşuyordum, kaybolmadığından emin olmak için.

"Biraz daha düşün istersen," dedi Zeki. Çok mu zekiydi?

Hızla konuşmaya başladım, kafamdaki bilgileri sıralamaya büyük özen göstererek. **"Bak,"** dedim, **"Hitler, herkesin ne olduğunu gayet iyi bildiği bir manyak katil. Almanya'da on iki yıl iktidarda kaldı, başta Yahudiler olmak üzere dünyanın canına okudu. Üniter bir devletin tek söz sahibi kişisiydi. Ağzından her çıkan yasalaşıyordu. Mekke, Kabe yani, eskiden yerleşimin en önemli ve yüksek tapınağıyken, son dönemlerde çevresinde çıkılan onlarca katlı otel ve işyerleriyle iyice kaybolmuş küp biçiminde küçük bir kutsal mekan, Viagra ise... Biliyorsun Viagra'nın ne olduğunu. Hitler'in Mekke'yle, Kabe'yle hiçbir işi olmadı, Viagra'yla olamazdı, o boktan kafasına sıktığında bu ilaç üretilmemişti daha, Mekke'nin de Hitler'e dönük bir ilgisi bulunduğunu sanmıyorum. Mekke ile Viagra'ya gelince, herhalde kutsal bir yerin uhreviyatı ile bu cinsel iktidar ilacı arasında bir ilişki olduğunu öne sürecek değilsin..."**

Kahkahalarla gülmeye başladı. Gözlerindeki muzip ifade iyice belirginleşmişti, benim espriye katıldığımı, olayı bildiğim halde bilmezden geldiğimi düşünüyordu. Elindekileri yere bıraktı, **"Üniter, uhreviyat"** diye söylenerek gözlerinde biriken yaşları silerken, "Sen de az değilsin hani," diye kıkırdayarak mırıldanıyordu.

"Neden söz ettiğini bilmiyorum" dedim. Ağzımdan öylesine çıkıveren bu cümle, polisiye filmlerinden ezberlediğim tipik katil yanıtıydı. Kendi kendime, verdiğim yanıta gülümsedim, ama Zeki'nin gözünden kaçmamıştı dudaklarımın büzülmesi. Hata. Benim hatam yani.

"İyi oldu sana raslamam" dedi, **"İnsanı keyiflendiriyorsun."**

"Keyiflenmene sevindim de, neden söz ettiğini gerçekten bilmiyorum."

İstemeye istemeye ciddileşti, yüzüme dikkate bakmaya başladı. Neşesini tam olarak kaçıramamıştım galiba.

"Sen ne kadar zamandır haberlere bakmıyorsun?" dedi,

"Bir haftadır," diye yanıtladım.

"Bir haftadır hiçbir haber okumuyor musun?" diye bu kez büyük bir merakla sordu.

"Hayır," dedim.

"Nasıl olur, yani sen nasıl böyle bir şey yaparsın?" diye üsteledi.

"Çok sevdiğim bir insanın öldüğünü okuduktan sonra yemin ettim."

İnanmazcasına yüzüme baktı, iyice ciddileşmişti: **"Ne kadar sürecek bu yemin?"**

"Dört hafta," dedim, **"Üç haftam daha var."**

Merakla, **"Kim öldü ki bu arada seni bu kadar üzen?"** diye sordu.

"John Smith," dedim. Doğru ismi söylememi beklemiyordu herhalde. **"Ali Öztürk"** de diyebilirdim belki ama, tanıdık bir Ali Öztürk çıkma ihtimali oldukça yüksekti. John Smith adını duyunca gülmeye başladı. Üstelik, kimse de ölmemişti, sadece çok saygı duyduğum bir kişi, yaptığı işler nedeniyle sadece benim için ölmüştü.

"Bak," dedim, **"Sen bile alay ediyorsun kederimle."** Cebimdeki alışveriş listesi mıncıklanmaktan lime lime olacaktı.

Hızla toparlandı, **"Yok yok,"** dedi, **"Asla öyle şey yapmadım."**

"Güldün ama, resmen güldün yani."

Gülmeye devam ediyordu. **"Bak hala gülüyorsun,"** dedim. Yüzünün hatlarını büyük bir ciddiyetle dikey yapmaya gayret ederek, **"Sana gülmüyorum,"** diye yanıtladı, **"Sinirlerim bozuldu benim, lütfen kusura bakma."**

Şimdi yardım arar gibi çevreye bakınmaya başlamıştı Zeki, **"Seni alıkoydum sanırım, alışveriş yapacaktın galiba,"** dedi.

Cebimdeki liste un ufak olmuştu ovalamaktan. Ne alacağımı da bu arada çoktan unutmuştum, **"Ne alışverişi?"** diye mırıldandım, iyi yıllar dileyip başını, **"fesüpanallah"** diyenlerin yapacağı biçimde sallayarak uzaklaşan Zeki'nin ardından bir süre baktım, kısa bir süre. Eşime acilen telefon etmem gerekiyordu.

Hitler, Mekke ve Viagra'nın bir araya gelebilmesini sağlayan ve özene bezene yazdığım alışveriş listesini parçalattıran kişiyi kafamdan atmaya olağanüstü çaba harcıyordum bu arada...

"Hitler, 70 milyon insanın katili. Mekke, Müslümanların kutsal mekanı. Viagra ise iktidar ilacı" dedim, "Ben bu üçü arasında bir ilişki kuramıyorum."

Selim YALÇINER selim.yalciner@gmail.com

Sefer Selvi

Erdoğan; Hitler Almanyası'nda Üniter başkanlık sistemi var! Dinci yazar Memet Şevket Eygi; Terörü bitirmek için Güneydoğu'da şeriat ilan edilsin. Yalnız terör değil, Türkiye'nin tamamı bu değerlerle kurtulur.

AKP hükümetiyle stratejik ortaklık kararı alan Suudi Arabistan, ortadoğu'da mezhep çatışmalarının fitilini ateşledi, Şii'lerin önde gelen din adamını idam etti.

1.5 tirlyonluk makam araçlı Diyanet işleri, cemevlerine hukuki statü verilmesine, "Cami'nin karşısına cemevlerinin konulması kırmızı çizgimizdir" diyerek tepki gösterdi.

Bir yıl içinde 300 kadın öldürüldü !..

Güle güle eski yıl, hoşgeldin yeni yıl (!)

Erdoğan; “İsrail ve Türkiye birbirine muhtaçtır. Bu bölgenin gerçeği” dedi. Yancı gazeteler fırıldak oldu.

Cizre’de cenazesi cami avlusuna bırakılan bir gencin babası, oğlunun işkence yapılarak gözlerinin oyulduğunu ve gerçeğin ortaya çıkması çin şikayetçi olacağını söyledi.

Suriye, Irak ve Filistin’de eş zamanlı katliamlar sürürken, Ak iktidar İsrail’e yanaşıyor.

Devlet kaza kurşunuyla felç olan askerden, 1.85 liralık mermi parasını geri istedi...

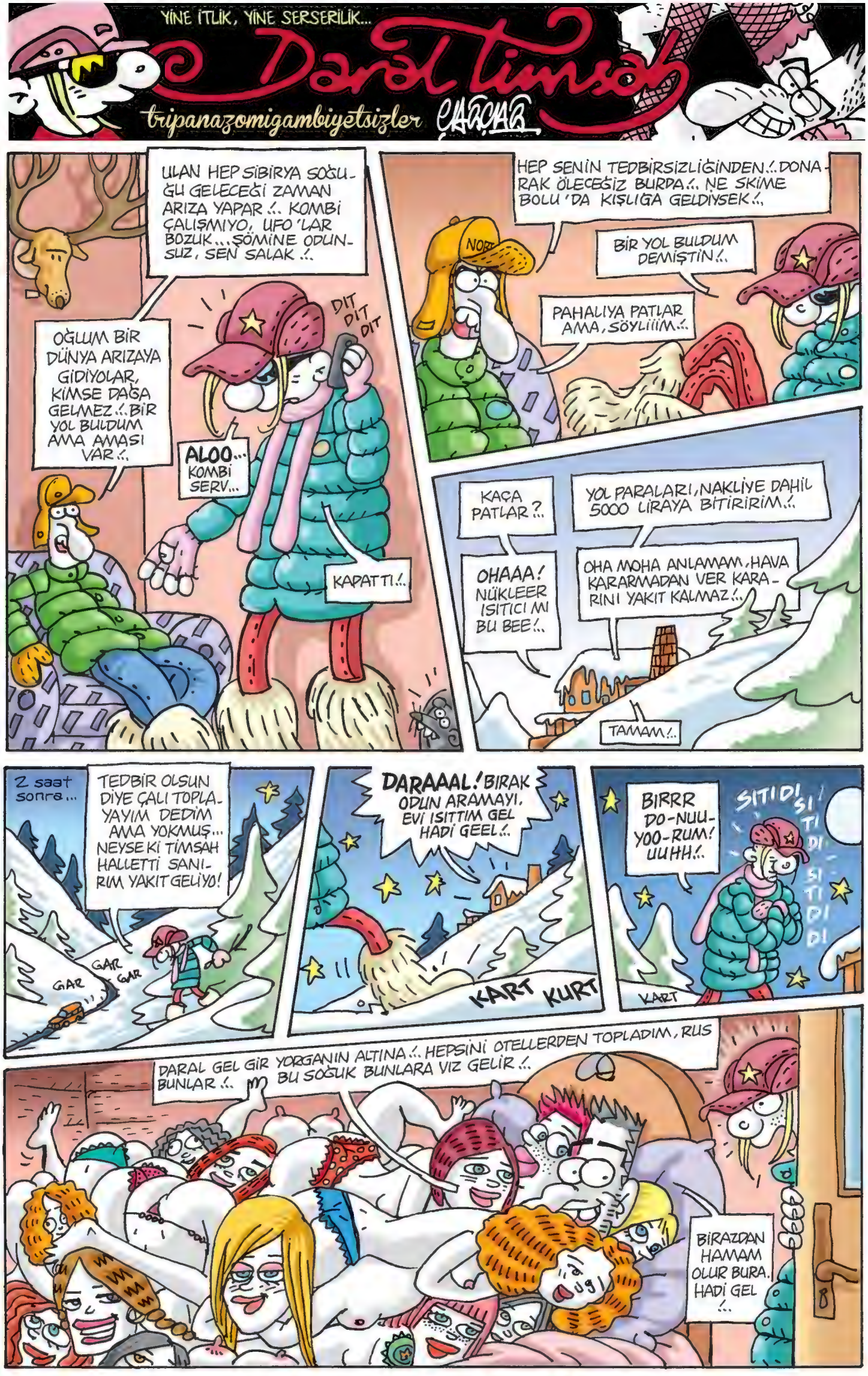

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

•Rusya'da bir tane domates beş lira olmuş. On kilo yollayalım bir ay bağırta bağırta kullanalım doğalgazı? <— Ticari bir deha örneği...

•Bazen insanları üzmemek için fikrimi söylemiyorum. Eskiden söylerdim kimse sevmezdi beni. İnsanların beni sevmesine ihtiyacım var, fikirler ölsün

•Bir işimde başarılı olsam: "arkadaşlar inanın elbet kazanırsınız, para elbet gelir, sevdiğiniz işi yapın" şeklinde akıllar vereceğim.

•Araştırılsa bizim de hormonlarımız var kızlar. Biz de hıçkıra hıçkıra ağlarız yeri gelirse.

•Geçenlerde yatağa uzandım kitap okumak için dört saat uyumuşum. Yatak beni "bize gel uzanıp film izleriz" diye eve çağırıp sevişti benimle.

•Oğlum gülerken terör bitiyor, asgari ücret sanki beş bin, uzun hala İETT şoförü. Güzel insanlar en az üç çocuk.

•Kara uzanıp melek yapmaya çalıştım hanımım "sinek oldu bu" dedi. Eve çıktık. Sanatımı eleştirtmem.

•Hayat ile ilgili Aforizmalar No: 1; Hayat asker botu gibidir. İlk başta harikadır, giydikçe ayağını da mahveder kendi de parçalanır. Hayatınızı temiz kullanın.

•Nişantaşı'nda bir düğüne gitmiştim. Düğün flamenkoyla başlayıp Botan halayıyla bitti.

•Bir iş yerinden vs. ayrılırken "hakkınızı helal edin" diyen adam "benim hakkım da helal olsun" deyince içimden "ne hakkın olacak lan g.t" dışımdan helal olsun diyorum.

•Susuyorsam sefaletimdendir. Para insanı konuşturur arkadaşlar. İki kere iki dört, o da biz de yok.

•Hayatımı Dostoyevski yazmış olmalı. Evden çıkarken ayakkabılığın üzerinde kapik arayıp duruyorum.

•Kara sevinenlerin yanında evsiz duyarı yapan sen ne menem bir şerefsiz evladısın?

•Çello çalarken bacaklarını çok açıp yanındaki yan flütçüyü rahatsız eden davar mı peki?

•Ulaşım aracına dolmuş diye isim konur mu ticari zekasız geri zekalı herif?

•Güzel şeyler bir kere, kötü şeyler tekrar tekrar oluyor.

•Çocukken elektrikler gidince ona kadar sayar tam onda da geleceğine yürekten inanırdım. Şimdi otobüs bekliyorum aynı şekilde onuncu onda da gelmiyor, yüzüncüde de. Çocuk gibi inanılmıyor büyüdükten sonra mucizelere.

•Oğluma güzel bir dünya bırakmaya çalışıyorum, yardım edin!

•Babam askerdi. Kadıköy'de tatlı tatlı büyürken, tayini ilk önce Sarıgazi'ye oradan da Gebze'ye çıktı. Kültür şoku nedir biz biliriz, biz!

•Çocukken ninja kaplumbağalar seyredip, annesine ev pizası yaptırıp, sırtına da yastık bağlayıp, havaya uçan tekme atan insanlardık. Erkekler çocuk yapın, onunla oynuyor gibi yapıp sırtınıza yastık bağlıyor, yadırganmıyorsunuz. Çocuk güzel kamuflaj.

•En çok uçan tekme atılan bölgeler 1)Çin - Şanghay 2)Gebze - Arapçeşme Mah.

•Tecrübe ile sabitlediğim hiçbir şeyim yok. Her şeyim sallanıyor.

•Hayat ile ilgili Aforizmalar No: 2; Hayat mahallenin zengin ve kötü yürekli çocuğu gibi. Yanındaki tüm arkadaşlarını zamanla senden koparıp havuzlu villasında eğleniyor ama sen orada yoksun.

•Sezen Aksu - Yalnız Kullar şarkısında "hey tanrım bana üç tane" dedikten sonra tanrıya oooooo dedirtmek suretiyle tanrı ile düet yapmıştır.

•Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

ZEHRA ÖMEROĞLU

Teyze gerçektir...

Böyle böyle 'zatülcenp'ten nesilleri tükendi.

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı sayğım sonsuz sizler için yazdı...

(Üstad, lige verilen aradan istifade, topsuz futboldan sonra, maçsız futbolun inceliklerini anlatıyor.)

YILMAZ VURAL OLAYI

Sahanın kenarında, yedek kulübesinin hemen yanında kedi evinden büyükçe bir tane de "Küçük yedek kulübesi" olsun. O kulübede iki üç tane yedek teknik direktör

oturtsun. Maç oynanırken, teknik direktör verimli olamazsa, hemen kovulsun, yerine yedeklerden biri sokulsun. Fakat bunu kim yapacak? Yedek teknik adamı doğru zamanda alıp doğru hamleyi yapacak olan kim? Başkan mı? Öyleyse bir kulübe daha lazım: Yedek başkan kulübesi.

VURAL 6 GÜN ÇALIŞMIŞ

Keşke bir iki gün önce başlasaymış. Maç oynanmadan kovulurdu, bari mağlubiyet onun üzerine yıkılmazdı.

FUTBOLCULAR TOPLANMIŞ

On sekiz futbolcu Vural'ı göndermek için toplanacağına, on bir futbolcu on sekiz içinde toplansaydı Eskişehir'den gol yemezlerdi.

VURAL'IN YERİNE ÜZÜLMEZ

Göreve gelen İbrahim Üzülmez "Başkan Cavcav'dan korkmuyorum." demiş. Korkmuyorsun ama, asla hafife alma. Ummadık taş baş yarar. Ayrıca adamın, kolej takımı gibi çok iyi anlaşan bir takımı var. Daha birkaç gün önce Yılmaz Vural'ı perişan ettiler. İyi etüd et, iyi hazırlan. Nooluyo anlamadım ki? Cavcav'la mı maç yapıcaksın?

RIDVAN DİLMEN

Sevgili Rıdvan "Ben olsam, Gençler takımındaki bütün oyuncuları gönderirim." demiş.Bi de bakmışın gönderilen bütün futbolcular, Yılmaz Hoca'nın yeni anlaştığı kulübe gitmişler, Yılmaz Hoca'yı ordan da göndermeye çalışıyolar. Aman Rıdvan'cığım, bırak yerlerinde dursunlar. Rıdvan Dilmen, futbol maçlarında seyircinin azalmasından şikayetçi. "Maçlara ilgiyi arttırmak için devre arası ponpon kızlar girebilir." demiş. Oyuna mı girebilir, anlamadım. Niye devre arasında giriyolar. Niye ilk on birler ponpon olmasın? Şaka bir yana benim başka bir önerim var. Futbol takımlarında en az bir tane kadın futbolcu oynatma mecburiyeti getirilsin. (İki üç tane dandik erkek transfer edeceğine, bastır parayı doğru dürüst bir kadın futbolcu getir.)

KEVİN GROSSKREUTZ

Sezon başında Cimbom'a büyük tantanayla

geldi. Fakat takıma yararlı olamadı. (Sebebini boşverin.) Şimdi Stutgard'a satılması bence doğru. Fakat acele etmekte fayda var. Transfer işlemleri zamanında tamamlanamazsa Stutgard'da da oturacak adam. Haydi cimbom bastır.

MORAİS ANTALYA'DA

Jose Mourinho'nun yardımcısı Manuel Morais Antalyaspor'a gelmiş. Morais'in, Antalyaspor'a gelerek Jose Mourinho'ya nasıl yardımcı olacağını doğrusu anlamadım. Lan dur fena huylandım. Bu iki teknik adam, olur da Avrupa kupalarında karşı karşıya gelirse bak o zaman korkarım.

ARDA AS TAKIMDA

Barcelona teknik direktörü Luis Enrique, İspanya Kral kupası için Çarşamba gecesi oynayacakları Espanyol maçı öncesi yaptırdığı taktik çalışmasında Arda'yı aslar takımında oynatmış. Bence yanlış karar. Ben olsam Arda'yı aslar takımına koymazdım. Arda'ya tek başına aslar takımına karşı oynatırdım ki Barcelona'nın asları "zorlu rakip" neymiş görsünler. (Abarttım mı biraz? E olacak o kadar.)

2015 RÜYA TAKIMI

Çeşitli ülkelerden seçilmiş futbolcularla oluşturulan yılın rüya takımında iki de Türk var. İlkay Gündoğan (Borussia Dortmund) Mesut Özil (Arsenal). Ben de diyorum ki bizim liglerimizde oynayan bütün takımlar rüya takım. Hepsinde ikişer Türk var.

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

YENİ YIL & NEW TÜRKİYE & İLLUMİNATİ

Yakın bi dostumuzun anası ölmüştü. Geçenlerde de mevlüdü okunacaktı.. Ona gittik. Hoca elinde mikrofon Kur'an'ını, duasını okudu bitirdi, ki az kalsın alkışlıyordum refleks olarak. Rezil rüsva olacaktım. Demek ki ne kadar istemişim o dakka güneşli sevecen bir alkış tuttur-mayı. Müslüman olmak, bazı kabuller içerdiğinden, varoluşun dip katmanlarını anlamak için uğraşmıyorsun. "Derin" bazı şeyleri anlamak, anlayıp bir senteze vararak kendinin üst versiyonlarını üretme motivasyonu yok yani.. Onu diyorum! Ara kademe bir meslek edinerek, şu "cihan sınavı"nı verip ebediyete göçmek. (Müslümanlar genelinde durum bu) Rönesans'tan sonra "Avrupa Medeniyeti" dediğimiz şeyi oluşturan kültür dokumalarından hiç biri bize gelmedi: Ne felsefe, ne sanayi, ne eleştiri, ne resim, ne heykel, ne roman, ne tiyatro ne de ticaret. Fatih'in İstanbul'u alarak açtığı büyük çağın kapısından içeri Avrupa girdi! Fakat kendisi giremedi.. Biz ise yeni zamanın kapıcısı olarak kaldık. Bizler "zengin ruhumuz"u hep deneyerek ve gerilerde kalarak sürükledik. İncelikler sadece ruhumuzda kaldı. Ne hayatı tahlil edebildik. Milletçe, başımızı hep yukarı kaldırdık.. Allah'a sarıldık ve önümüze bakmadık. Avrupalılar medeniyetlerini geliştirirken hristiyanlığa akılcılık sosunu kattılar. Ve hibrit bir görüntü verdiler. Yani hem mistik, hem de bilimsel teyamülle çalışan Avrupa kafasının çifte metodunu, inat ettik almadık! Hristiyanlık mistik bir dil olduğu halde, Avrupa ondan akılcı bir medeniyet çıkarabildi. Müslümanlık akılcı olduğunu ısrarla söylediği halde, bilimsel temeli olmayan hiç bir "sezişten" vazgeçmediği için o medeniyetin içine de giremedik! Bugün "mistik doğruluk" içindeyken cevherimize ilave edecek bi şey kaldı mı peki? Hayır tabii ki!

GENE DÖNE DÖNE DOĞUYA MI DÖNDÜN SAĞDIÇ?

Ve bugün işin daha ilginç yanı, batılılar her zamankinden daha fazla ilgileniyorlar doğuyla! Ne ilginç di mi? İşte böyle de bir dirim var anasını satayım! Ruhların bugünkü büyük kargaşası içinde, dünya "selamet" yolunu bir kez daha doğuda mı arıyor?. Bilimiyle, servetiyle, kudretiyle bu kadar mağrur batı, gene döne döne doğuya mı döndü? Hem de topu tüfeğiyle!

APAÇİ MUHABBETLERİ

Dünya tarihini zamanında çok etkilemiş bir millet olarak bugünkü Türkiye! Bugün dünyada hiç bir alanda belirleyici veya standart koyucu değiliz. Tayyip Erdoğan'ın farklı bir yönü var elbet bu anlamda. Kendisi, dünya ölçeklerinde "standart koyucu" olmak istiyor. Peki bugün dünya çapında bir mecramız var mı? Yok. (En son, cemaatin "Türkçe Olimpiyatları" vardı.. O da artık bugün "İlluminati"nin parçası sayılıp ötelendi, dışlandı..) Gene geldik apaçi muhabbeti İlluminati'ye. Şimdi tabi vatandaşın artık "çözdüm ulan seni İlluminati!" güven var. İlluminati'nin yaptıklarından çok, insanları aptal yerine koyabilmiş olması kızdırmış insanları. O pozisyonda olmak istenmiyor. Önerme şu: "İlluminati beni sksin, ama ben onun sikmiş olduğunu bileyim yeter." öte yandan, romancı Dan Brown, kitaplarını okuyan bizleri aydınlattı ya. Biz niye aydınlanıp ayaklanmıyoruz? Belki de hepimiz İlluminati'nin bugün hayata yerleştirdiği konforu seviyoruz?? Ne yani koca İlluminati "Yeni Dünya Komplosu"nu yutturamadı mı bize?

ZATEN..

Eleman evde çocuğunun ensesine iki tane çaktı mıydı, çocuk dünya ile ilgili bir katmer daha mı illumine olacak? Hep böyle enseye tokat, göte parmak mı geçecek yıllar? "Gündelikçilik" döngüsüdür bu amma belki de böyle böyle kendi "MİLLİMUNATİ"mizi kurarız belki bir gün, kimbilir. Zaten hiçbir zaman, sakin ferah doğal alkışlar içinde verimliliğe ulaşan bir toplum olmadık olamadık amk. Stratejik topraklar üzerinde iki ileri bir geri hep. Rüzgar nereden eserse hep. Millimünati olunur mu bilinmez de, ülkenin altında "yatır" var demek ki.. Hiç yıkılıp batmıyoruz..

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

DOSTLAR, ADANA TÜYAP KİTAP FUARI'NA GÖNÜLADAMI 5 "AH" ALBÜMÜ İLE GELİYORUM!.. FUARIN İKİNCİ HAFTASI 15- 16- 17 OCAK'TA ÜÇ GÜN BOYUNCA İMZA VE MUHABBETTEYİM.. AYRICA 17 OCAK PAZAR GÜNÜ 16:00'DA SÖYLEŞİMİZ OLACAK. SEYHAN GİBİ AKACAĞIZ!..

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

alpergelik

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, annen ben çocum, evet. Mutlu yıllar diliyorum. Yozgat Boğazlıyan'dan sevgiler. Yollar kapalı, hafta başı dönemedik, baban da öpüyor seni. Gelirken kıymalı köfte, dostluk ve barış getireceğiz sana. Fazla içine kaparınma, kombiyi kökleme, kendine iyi bak yavrum, evet...

- Turla Venedik'e, Sinsinati'ye filan gidiyodunuz sanıyodum ben. Konu komşuya karşı öyle diyip Yozgat'a mı gittiniz? Yılbaşı özel programı yapan "sanatçılı otel" mi var orda?

- Yeni yıla uçağın içinde girdik çocuum, evet. Baban kabin amiriyle dans etti, ben de ritmik şekilde koltuğun üzerindeki okuma ışıklarını açıp kapamak suretiyle onlara eşlik ettim...

- Ve o uçak Yozgat Boğazlıyan'a mı indi? Havaalanı var mı ki orda?

- Uçak yerdeydi Sıkılhan hiç kalkamadı. Sonra indirilip tekrar alana götürüldük. Yeni yılın ilk saatlerinde aralarında babanın da bulunduğu bin kadar yolcu yetkililerle kavga etti. Şirket bize sandviç kola ve sinir hapı dağıttı...

- "Çok kalabalıksınız, tatillerde kıpraşmayın" diyorum size. Uçak, otomobil filan bizim geliştirdiğimiz, bize ait aletler değil. Kurcalamayın... Ehe...

- Gerektiğinden uzun cümleler kurmamalısın Sıkılhan. Ayrıca hiç de ööle değil. Sektörde gayet modern, çağdaş kimseler var. Örneğin "Havacılığın altın çocuuğu" denilen CEO olduğunu zannettiğim fitil kadife ceket üzerine zarif kaşmir bir palto ve gümüş gri füme arası angora atkıyla kombin yapmış yarım konç Clarks botlu, Burberry ekose süveterli...

- Seçkin dostlarla zihinsel selfi çekinilmiş anladım. Detayları almıyım ben.

- Ebeveynlerinin sözünü kesmemelisin gencadam. Ne diyodum... Fitil kadife ceket üzerine zarif kaşmir bir palto ve gümüş gri füme arası angora atkıyla kombin yapmış yarım konç Clarks botlu, Burberry ekose süveterli ve aslen Kayserili bir bey, Kwea Theo Dövüş sanatları eğitimi aldığını tahmin ettiğim şoförüyle beraber kavgayı ayırmaya geldi. Herkese birer parmak viski, arzu edenlere maden suyu ve/veya ayran dağıttırdı. Sonra bardak başına 1.45 dolar ücret çarc edip alandan ayrıldı. Sektörde premium bi uygulamaymış bu. Amöğrika'da filan hava şirketlerinde hep böyleymiş... Göğsüm kabardı doğrusu.

- Kalabalık ve kerizsiniz...

- Sen ise hep terbiyesizsin gencadam. Ne yaptıysak seni modern, kentli, A plas bir tüketici gibi yetiştiremedik. Minik tatillerde küçük sevimli paket programlar, tatlı bir koşuşturma, ufak keşifler, lezzet durakları, ille de havai fişekler, farklı damaklar... bunlar yaşamın süpriz dolu tadımlık zevkleri.

- Kıymalı köfteye gelelim...

- Organik...

- Premium?

- Premium sözcüğüne niye taktın sen be evladım? Niycün her şeye karşısın, nerene batıyor bu sevimli sözcük yahu? Bunlar hep ergenlik çıkıntılıkları Sıkılhan Öflan. Bir an evvel büyüyüp bir ofiste işe girsen, seçkin dostlarınla filan tatile gitsen de kurtulsak senden ya! Hep evde oturmaktan oluyo bunlar. Harneyse, sana sürpriz hediyeler yollamıştık kargoyla, eline geçti di mi çocuum. Bize teşekkür etmek ister misin?

- Kargocular asla eve paket getiren kimseler dili ana. Böyle bir iş yapmak üzere kurulup, asla yapmadan nasıl varlıklarını sürdürüyolar onu da anlamış değilim.

- Hiç mi olumlu bişi yok Sıkılhan? Yeni yıl, yeni hedefler, yeni umutlar, premium şeyler?

- Yeni mi yıl? Ehehe... Mizah mı bu değil?

- Derhal gidip ayağını bir saksıya sok Sıkılhan. Kendini toprakla çocuğum, yeni yılın ilk günlerinde negatif elektrik saçıyosun. Hayır bi de kapanıyo eşşoleşek. Normalde "çot" diye ebeveynlerinin suratına telefon kapatan şizoid zihin, adeta çene yarıştırıyo telefonda. Umarım çoktan kapamışsındır da şu an boşa konuşuyorumdur ben. Alog... Alo, evet? Kapadın di mi gencadam?

- Niye kapıyım ya, merak ediyorum Yozgat işini. süzme premium bi olay olmuş orda...

- Söyle oldu: sektörün altın çocuğu bey gittikten sonra teyyare meydanında çok büyük arbedeler çıktı Sıkılhan. Yılbaşı nedeniyle oteller dolu olduğu için sektör bizi ne uçurdu ne otele yerleştirebildi. Babangil kavgada tanıştığı Ferruh Adlı bir Bey'le içmeye başladı, ben de Zanaks aldım heralde. Çok içmiş bunlar, Ferruh Bey memleketi olan Yozgat Boğazlıyan'ı özlemiş. İlerleyen saatlerde alkolün de etkisiyle yoğun tipi altında yola çıkıp Yozgat'a giden bir kanyon aramaya başlamışız. Ve bulmuşuz da. Aradaki iki gün yok ama olay anladığım kadarıyla böyle olmuş, evet. Ben olayı yerli bir The Hangover 4 filmi gibi görüyorum, ya da alkolüyken katılınmış bir Camel Trophy diyebiliriz. Bardağın dolu tarafi gencadam, onu görmeliyiz, bi de büyük resim, evet... Bu arada sanıyorum merakın gidince kapadın. Alo... İyi oldu... evet...

Atilla ATALAY

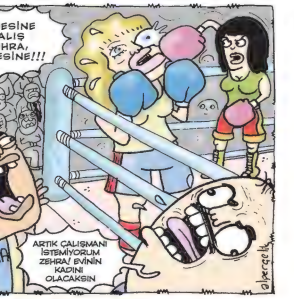

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

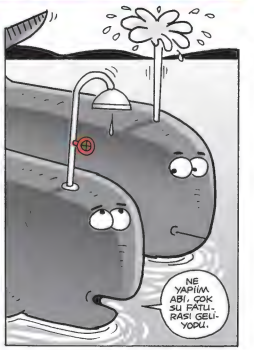

FİKRİYE

furicetin@yahoo.com

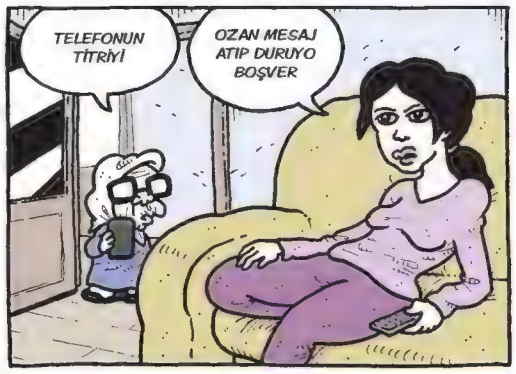

KONULU PANTOLON

metin fidan

04 OCAK 2016

"Kış Giysileri!"

Günün Sözü

"Yaprak koparmalı Ülkü Takvimi almak için tükkanları geziyodum. Hepsinin arkasında yazan aynı olan fiyatla şok oldum: "17.50 TL diyodu. Yani daha ucuza veya daha pahalıya satan yoktu: Standart fiyattı! Hâlâ 17 liraya bulma ümidim var. 18 TL'ye bulsam da ilginç olucak..."

"...Burada, her yerden atılmış, ortadan kalkmış, ama uygarlık dökütülerinin Düşkünlerevi'ne bırakıldığı gibi şuracığa yerleştirilmiş, o bir türlü parçalanıp yok olmayan eşyalara rastlanır..."
"Goriot Baba" / Honore De Balzac

metinfidan@ymail.com

BAŞALTI ÖYKÜLERİ

Çörek...

Erhan Candan

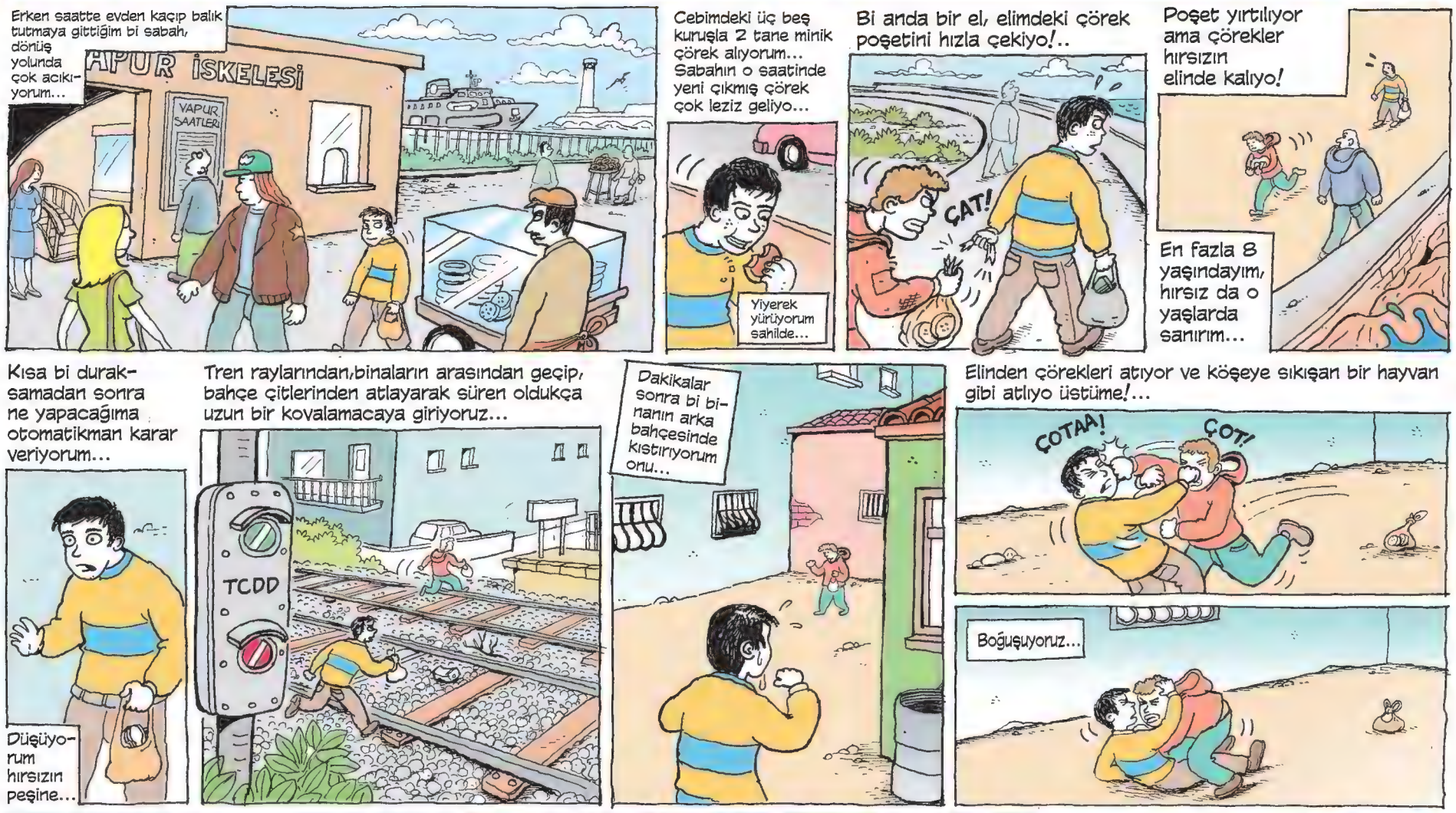

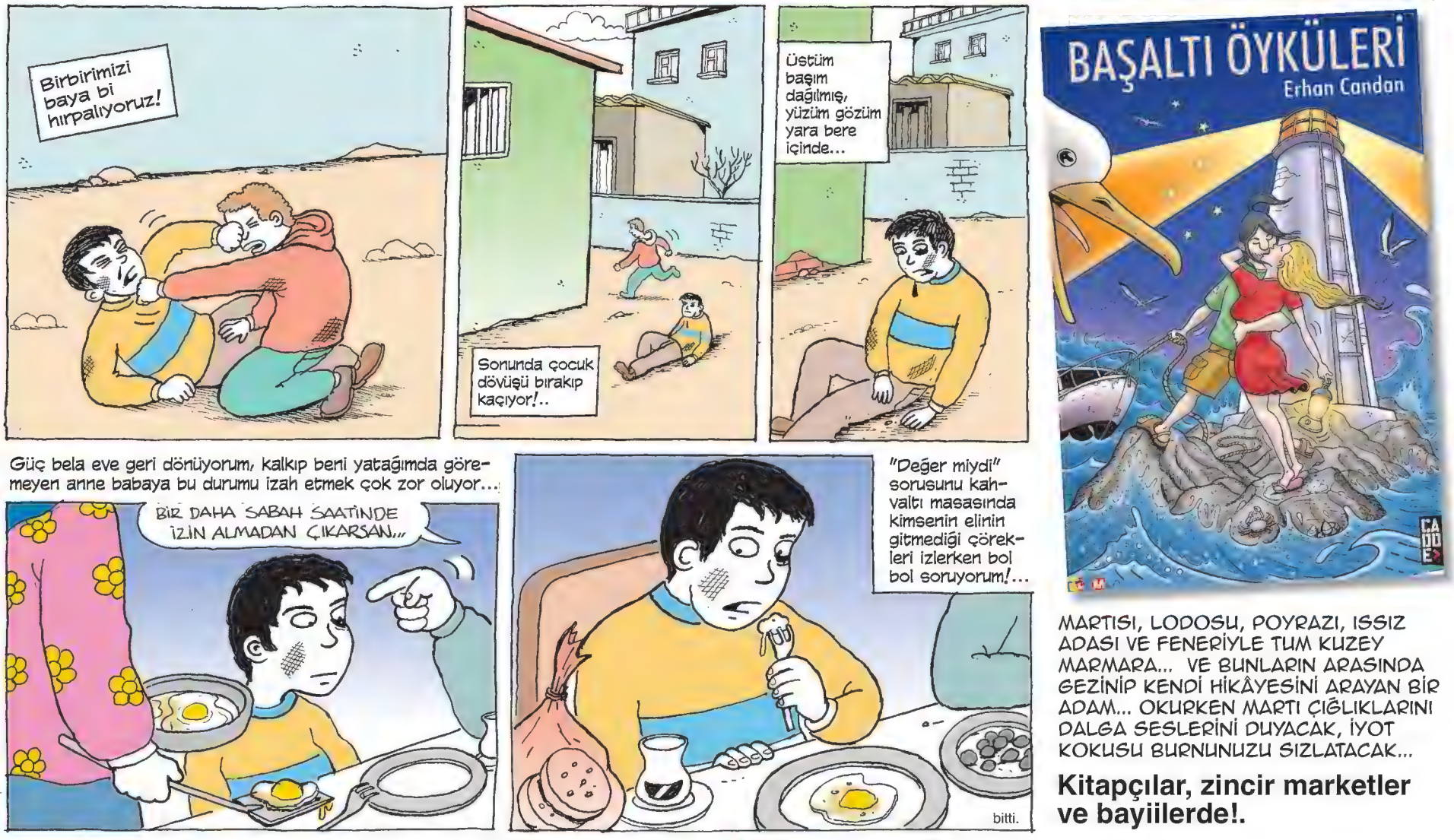

MARTISI, LODOSU, POYRAZI, ISSIZ ADASI VE FENERİYLE TUM KUZEY MARMARA... VE BUNLARIN ARASINDA GEZİNİP KENDİ HİKÂYESİNİ ARAYAN BİR ADAM... OKURKEN MARTI ÇIĞLIKLARINI DALGA SESLERİNİ DUYACAK, İYOT KOKUSU BURNUNUZU SIZLATACAK...

Kitapçılar, zincir marketler ve bayiilerde!.

AYRINTILAR

Metin FİDAN

Kasap Balık Sarayı Cafesi Kılıfçısı

Yığından bir tane kitap seçip aldım, ilk sayfasına baktım. "6"ya 3 vardı" diye başlıyordu. Başka birşey okumadım, yığına geri attım.

"6'ya üç var" diyerek başlar mıydı bir roman be! Ne acayip bir zamandı bu! Uzun süre kendime gelemedim, sinirlerim bozuldu. Hadi, "6'ya 10 var" olur, "8'i 15 geçiyo" olur. Fekat "6'ya 3 vardı" diye bir zaman hayatta olmazdı. Kimse, "6'ya üç var" diye bir saat'in var olduğuna, akreple yelkovanın o saçma pozisyona geleceğine inanmaz. "10'u yirmi geçe" mesela, gayet samimi ve inadırıcı bir vakittir. Bi sürü önemli şey hayatta "10'u yirmi geçe" yaşanmıştır bence. Roman bence, kesinlikle bu saat ile başlamalıydı! Eh, hadi, biraz serbest ve herkeslerden farklı davranmak istiyor arkadaş, o zaman "10'u yirmibeş geçe" yapabilirdi.

Pasajın merdivenlerini tırmanıp, yağmurdan ıslanmış caddeye çıktım. Alt tarafı çamurlu su ama, niçin bu kadar gizemli, karmaşık ve de hüzünlü geliyordu insana, asfalt ıslaklığı? Camlarda, tepelerde yanan bütün tabela ışıklarını, gökyüzünü, insanların yüzlerini ve elbiselerini toplayıp, birbirlerine bulayarak, özgün bir kolaj yansıtıyor diye mi acaba? En şahanelerinden birkaçı elbette, Taxi Driver filmindeydi, Travis arabayla gece caddelerde dolaşırken.. Islaklıktan kafamı kaldırıp, Sular İdaresi yönüne baktım. Ayrıca gürültüler de geliyordu o taraftan. Bir kavga vardı galiba, çünkü kavga eden erkek sesleri işitiliyordu. Kavga görmek istemiyodum. Eskiden heyecanlı buluyordum ama, artık salakça geliyordu. Hepsi birbirine benziyordu: Önce mantıksızlıklarla dolu bir tartışma, sonra bağırıp çağırma, ardından tehdit ve küçümsemelerle beraber, ileriye doğru hafif vücut atılımları, ve kafa-göz, taşlarla filan dalma. Hiç heyecanlı değildi, başından ne olacağı belli idi. Eskiden Galata köprüsünde Kemancı'da arkadaşlarımın yaptığı gibi, gıcık kaptığın kişiye kavga teklif ederek arkaya gitme, tenhada yumruklaşıp ardından gelip oturarak barışma; ya da bunun orjinali olarak yıllar öncesindeki haliyle, eldivenle tokat atma ve düelloya davet etme şeklinde olsaydı, koşa koşa giderdim seslerini işittiğim şu kavgaya! Ama alâkası yoktu, çok ilkel bir şeydi. Gene de gidiş yönüm olduğu için mecburen önünden geçmek zorundaydım.

Ben yaklaşırken, bağırışlar ve haykırışlar net birer cümleye dönüştüğünde, bu kavganın çok farklı bir şey olduğunu gördüm. Normal bir kavgayı izleyenler gibi, insan çemberine yanaşarak ben de izledim: "Pilavcı açmamızı sen söylemiştin!" diyordu bir tanesi: "Şimdi salak salak konuşuyor, cep telefonu kılıfçısı açalım diyorsun! Üçyüz elli kilo pirinç aldık, dötümüze mi sokacağız onları?"

35-40 yaşlarındaki diğer erkek, aynı şiddette azarlıyordu karşısındakini: "Telefon kılıfçısı demedim ben bi kere! Dönerci dedim! Kılıf - döner, ne alakâ? Dötünden mi anlıyosun sen lafları!?"

"Dönerci yüz tane var bu sokakta! Üstelik en kalite manyak etten yapıyo bazıları. Ucuz dönerciler var ama, onlar da iyice sıyırmış, tavuk gagası, sırtı filan. İki aşırı uçla da yarışamayız. Normal davranırsak da para kazanamayız! Pet şop açalım demiştim ben sana. Pet Şop da iyi kâr getiriyo bu günlerde! Fare filan koyardık dükkanın önündeki tezgaha!"

"Fare diil onlar salak. Hemstır. Ne annarız lan biz Petşop'tan, hayvandan filan!? Sokakta duran köpeğe bile bakamadım ben. Geçen, tencerenin dibindeki makarnayı dökiym dedim balkondan. Elim kaydı, çelik tencere köpeğin kafaya düşerek yardı. Bakamayız biz Pet met, açamayız onun Şopunu hiç!"

"Öyleyse, Kırtasiyeci açsaydık! O da son günlerde moda. Öğrenciler, okullar filan var bu civarda! Biliyosun, çocukluğumdan beri kırtasiyecide çalışmak istemişidir hep!"

Bu tuhaf kavgayı izleyenlerden bir tanesi benim meraklı bakışımı görünce şakıdı: "Bunlar, iki ortak galiba! Ya da sıkı arkadaş diyek. Beraber, ortak bi dükkan mı açacaklarmış ne, senin istediğin olsun; yok benim dükkanım olsun diye, bunun kavgasını edeyyolar!"

Adam niye sadece son kelimede "edeyyolar" şivesi yapmıştı, bunu soracak durumda değildim. "Fakat, dükkan açılmadan önce buna karar vermemişler mi?" diye sordum. Gerçekten de dükkanın önünde bi takım molozlar, matkap, elektrikli aletler, hattâ yukarı asılmayı bekleyen ışıklı bir tabela vardı. Dükkanın tadilatını, tasarımını neye göre yapıyordu bu deliler? Şu saatten sonra tartışması olurdu bunun? İçlerinden biri beni duymuş olacak! Bu konuda yüklendi: "Artık çok geç, Pilavcı açılacak. Bak, büyük pilav tencerelerini koyacağımız tezgah bile geldi."

"Hayır efendim! O tezgaha akvaryum da konulabilir. Altında ne güzel, filtre için dolabı var, bak! Akvaryumcu açacağız buraya!"

"Ölürüm de açtırtmam! Ayrıca ben yüzme bilmiyorum. Elim filan balıklı suyla ıslanınca da çok huylanırım. Bankamatik açacağız buraya! İnsanlar bizden para yatırıp, bize para çekicek. Bankamatiğin içinde ben otururum, ikimiz sığmayız zaten oraya. Sen de dışarıda masaları silersin!"

"Enayi senin babandır! Bu soğukta dışarıda mı kalıcam! Ne bankamatiğiymiş, Korsan Ekmekçi açıcaz buraya. Üç-boyutlu bi yazıcı alıp, şordaki fırından aldığımız ekmekleri bire-bir kopyalar, üzerine fırçayla yumurta sürer, çok ucuza satarız!"

Bu iki acemi ortağın artık saçmaladığını, cinnet geçirebileceklerini düşünen çemberden bazı kişiler devreye girdi, birbirlerine tükürmeye ve tekme savurmaya başlayan iki arkadaşı yatıştırdılar. Ortaklar sakinleşti, birer sandalyeye oturdular. İçlerinde en cana yakın ve saf görüneni, "Karar veremiyoz biz. Sizler de sağolun başka işiniz yok, durup dinlediniz bizi. Ey ahali, siz karar verin, buraya ne tükkanı açacağımıza!"

Herkes, bu cesur ve devrimci kararı coşkuyla alkışladı! Alkış seslerini duyan başkaları da geldi. Öbür ortak, durumu kabullenmişti: "Eh, n'apalım. Bz kendimiz karar veremiycez. Zaten, ne iş olursa yapaarız biz. Yeter ki namuslu bir iş olsun! Açmayı düşündüğümüz işleri, bu listeye yazdık. Herkes birini seçerek bir kağıda yazsın. Kura çekilir sonra."

Semt sakinleri bunu da alkışladı! Yalnızca, elli yaşlarında bir adam, şunu ekledi: "Aman! Dönerci, telefoncu, simit şatosu, üç sandalyeli uyduruk kafe filan açılmasın artık, gözünüzü seveyim! Semtimiz, caddemiz bunlarla doldu. Gözümüz başka değişik şeyler, başka hoş vitrinler görsün geçerken." Bu sözler de alkışlanıp öneri kabul edildi! Listeden seçimler yapıldı ve kura çekildi. İki arkadaş, çıkan sonuca büyük bir medeni tavır sergileyerek uydular, çevreden tekrar kutlama alkışları yükseldi.

Tüm bunları belki de şaka sandığımdan unutmuşum, aklımdan çıkmış. Üç-dört gün sonra o tarafa yolum düştüğünde hatırlayıp, merak içinde o sokağa doğru yürüdüm! Dükkana doğru büyük bir heyecanla yaklaştım, tebalasına baktım: "Yeybleks" diyordu!? Hiç birşey anlamayıp, vitrine baktım: Camın ardındaki rafta, bir metre boyunda, süngerden bir çivi, her parmağında ışıklar yanan bir eldiven ve bir muzlu pasta duruyordu. Bu tuhaf eşyaların üzerinde, parlak neon harflerle "En güzel Yeybleksler" yazmaktaydı. İçeri girip bu deli saçmalarını bir sorayım dedim, kapı açılmadı. Yapıştırılmış not kağıdını gördüm, "Yeybleks almaya gittik, dönücez!" diyordu. İrkildim, geri çekildim. Yoluma devam ettim. Herşeye rağmen, kesinlikle, Dönerci ve Telefon kılıfçılarından daha anlamlı ve de daha faydalı bir dükkandı.

Blue

AKYOL

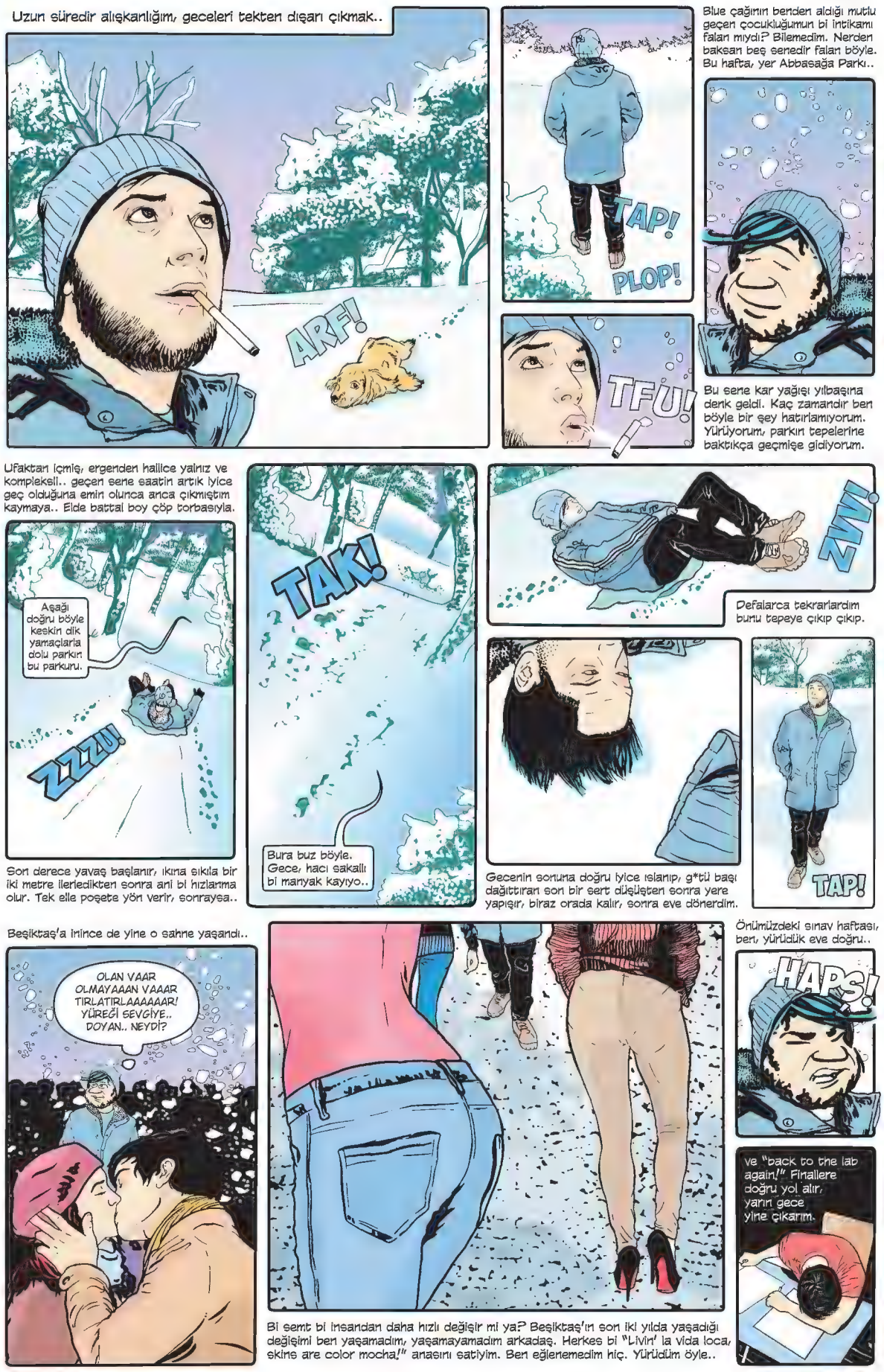

TÜRKİŞ KOLEJFAKFEST YAPICAKTIK AMA YURTTA KIZ YOK. ALLAHTAN OKEYİ AKIL ETTİK, ZATEN LİMONATAYLA FAKFEST OLACAK İŞ DEĞİLDİ.

OKEYE DÖNEYİM Mİ LAN?

YOK.

FELAT

DELİBALTA

MAYMUNLAR CEHENNEMİ ÇOK GÜZEL FİLMDİR DEDE, SEYRETMİŞ MİYDİN SEN? ESKİ VERSİYONU BU.

maymunlar cehennemde baş bilimadamını benim oynadığımı insanlığa açıklasam mı acaba? yok lan açıklamıyım.

İLLUMİNATİ

zor soruymuş gerçekten...

ooo! sisteme köle mi yetiştiriyosunuz? güzel, güzel... ben illuminati, her şeyi bilir, her şeyi görürüm. eğitim sistemini de ben yaptım.

hocam şu soruya bi bakalım o zaman, biz çözemedik.

yalnız ben sözelciyim.

bu soru kimya.

sözel mi? eh, iyiymiş.

e herkes mühendis, doktor olacak diye bişi yok tabi.

ne o lan! sözeli duyunca bi küçümser ifade geldi?

tüm dünya liderleri sözelci olum.

OOVV! NAPTINIZ LAN ALTIN-GÜMÜŞ SATRANÇ TAKIMIMA? BU DÜĞME NE?

asıl lordum onu çalmışlar, biz de yerine düğme koyduk.

ARAŞTIRMALARINIZ İÇİN SİZE TAHSİS ETTİĞİMİZ BU ÇAĞDAŞ LABOTUARDA EŞİ DOSTU ÇAĞIRIP ÇAY DEMLEDİĞİNİZ SÖYLENİYOR PROFESÖR?

güzel kıvırdın, çayı da güzel demleşin, aferin.

EFENİM ÇAYIN EN İYİ KAÇ DERECEDE KAYNADIĞINA İLİŞKİN BİR ARAŞTIRMA YAPIYORUZ ŞU SIRALARDA, E ZİYAN OLMASIN DİYE DE İÇİYYORUZ.

DELİCEVAT

BENZİN DÖKMEK...

ŞARIL ŞARR

BENZİN

TUTUŞTURMAK.

ÇAK

HIMM

HARRR

DAL KIRILIR DA DÜŞERSEM DİYE PARAŞÜT TAKTIM ALEKSANDIR.

ÇOK GARANTİCİSİN.

VAR GÜCÜMLE İŞEMEK.

ŞARRR

EVVEET ANLAŞILDI.

SSSSSSS

İDRAR YOLLARIM ÇOK SAĞLIKLI ALEKSANDIR.

ZIMBA GİBİSİN CEVAT ABİ.

9.30 TRENİ KALKTI MI...

KALKAMIYOR BÜTÜN YOLCULAR ARKASINDAN İTİYORLAR AMA NAFİLE.

ÖNÜNE Bİ LOKOMOTİF TAKIN...

GÜZEL FİKİRMİŞ, HEMEN TAKALIM.

"Sizin hiç babanız öldü mü? Benim bir kere öldü, kör oldum"
Cemal Süreya

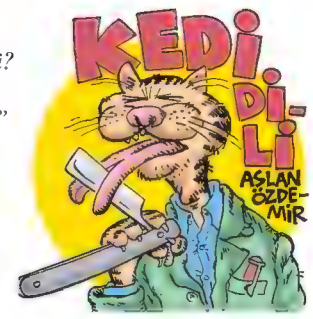

Sizin Hiç Anneniz Öldü Mü?

Yerin ve göklerin bile 6 günde yaratıldığı söylenir din kitaplarında ama 57 yaşındaki **Taybet İnan'**ın cansız bedeni 7 gün boyunca sokak ortasında bekletildi...
Özet geçmek gerekirse; Sokağa çıkma yasağının uygulandığı Silopi'de, komşularından evine dönerken öldürülen **İnan**'ın cenazesi günlerce sokak ortasında bekletilmiş, ailenin uzun çabaları sonucu anca 7. günün sonunda alınabilimişti.
Dünya'nın yaratılış(!) sürecinden bile daha uzun geçen bir zaman diliminde, böylesine bir acıya günlerce tanıklık etmiş ailenin çektiği zulüm ortadaydı. Bize kalacak bir başka acıysa Taybet İnan'ın morga kaldırılmasından sonra oğlunun yazdıklarındaydı;

"Annem ilk vurulduğunda, haber verdiler koştuk, biz daha varmadan amcam gitmek istemiş onu da vurmuşlar. Gittiğimde amcamı taşıyordu komşular, annem dedim sokakta kaldı dediler, ben gitmek istedim tuttular, ağladım ağladım ağladım… Annem sokağın ortasında kaldı öylece önce belli belirsiz kıpırdıyordu, sonra saatler geçtikçe hareketleri azaldı… Kimi aramadık ki vekilleri, kaymakamı, valiyi, dedik çeksinler şu kargaları öldü ölmesine de cenazemizi alalım… Annem ne hissetti acaba, canı çok yandı, yanmıştır… Biz sevgi nedir hiç dile getirmezdik, ama bir sarılması vardı dünyaya değerdi, binerce söz gelse anlatamazdı o sevgiyi… Annem tamı tamına 7 gün sokakta kaldı… Hiçbirimiz uyuyamadık, köpekler gelir, kuşlar konar diye, o orada yattı biz 150 metre ilerisinde öldük… Bir insan bir insana ne kadar acı çektirebilirse devlette bize 7 günde bunu yaptı. 7 GÜN TAM YEDİ GÜN ANNENİZİN CENAZESİ SOKAK ORTASINDA KALSIN… İnsan çok iyi olamıyor, insan kalamıyor… Annemin elleri kaskatı olmuş ve öyle sıkmış ki eşarbını belli ki canı hayli acımış, öptüm ellerinde helal et hakkını diye ama… Kanı kurumuş annemin, elleri, yüzü ki yüzü düşerken toprak olmuş, elbiseleri kandan ıslanmış sonra kurumuş, sonra taş olmuş anne? min Kokusu gitmiş, toprak ve kan kokuyor annem, saçları sertleşmiş, kirlenmiş, annemin canından can almışlar Allah'a inananlar! Gözleri açık kalmış annemin, yüzü eve dönük, ayakları toplanmış bir takat gelsin diye belli ki çabalamış. Benim annem, siz benim annemi öldürdünüz, çocuklarınız var mı bilmiyorum sizin yoksa bile sahiplerinizin var, nasıl bir acı demeyeceğim zira ağır… 7 gün benim annem 7 gün kara kış soğuğunda kaldı, en acısı kaç saat yaralı kaldı bilememek, keşke diyorum hemen ölmüş olsa. Siz benim annemi öldürdünüz."

Böyle bir ölüm şekli hiçbir savaşta görülmemiştir. Ne Bosna, ne Filistin, ne Lübnan ne de Irak'ta. Savaş ortamında olsun, eceliyle olsun pek çok insanın ölümüne tanıklık etmişizdir. Ama, sizin hiç anneniz bu şekilde öldü mü?

Bu haftaki Kitap Önerisi - Ömer Hayyam/Dörtlükler
"Can verinceyedek bu çorak yerde
Dertten başka ne geçer ki eline?
Ne mutlu çabuk giden dünyadan;
Hele bu dünyaya hiç gelmeyene"

aslan.ozdemir@gmail.com

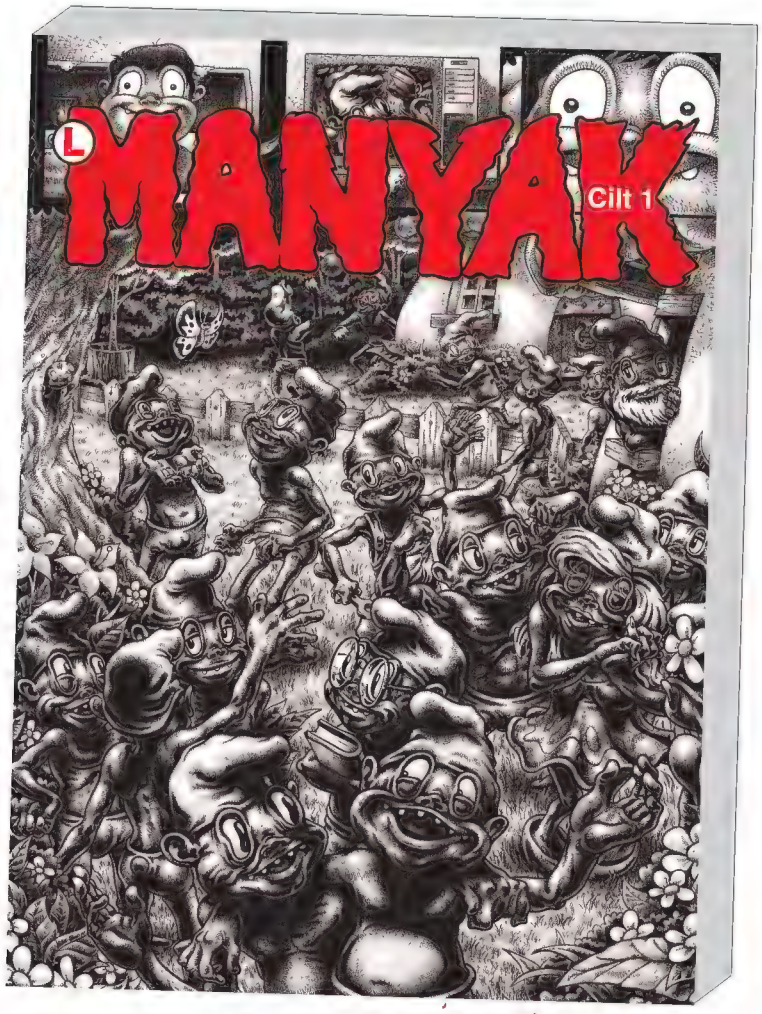

seçkin bayiilerde...

LeMan

Sayı: 1255 / 6 Ocak 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. **•İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR **•Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

Caner Dağlı

Beni Bitiren Şeyler
Berk Kuruçay

•Az sosyal diye çok sosyalleşmesini istediğimiz insanları bazen bi yerlere çağırırız ve onlar da sanki hep sosyalmiş gibi gelir ya.Gittiğin yerdeki insanlara da bi arkadaşım gelicek dersin, adam yanında özgüvenini de getirir.Kah 'sosyal', kah 'bok vardı da geldi' olur sonra ortam.Adam Yılmaz Morgül gibi adamdır da çağırınca ortamda Metallica gibi sahne açılışı yapar.Sanki seni bitirmek,bayat sütlaç gibi hissettirmek için gelmiştir.Bütün ilgi ondadır o gece,ne iyi yaptında geldin "az sosyal adam",ne güzel geldin öyle...
•Çimento ile doldurulmuş anane yorganı ve yastığının yerini mevsimsel değişiklikten dolayı renk renk pikelerin,yumuşacık yastıkların alması beni bitiriyor.
•Tori Black'in bakkal Nuri abi gibi işteyken ki fotoğraflarını facebook hesabına atması, ben bitiriyor.
•İlkokulda taktığımız "naylon" yakalıkların, terledikçe giyotine dönüşüp boynumuzu kesip kavurması beni bitiriyor.
•Sevgiliyle ayrıldıktan sonra aldığı hediyeleri geri vermemek veya geri istemesini önlemek için 1 hafta telefonlara çıkmamak,"ya bodrum kat malum,çekmiyor..." demek,sahte cenaze töreni düzenleyip mahalleliye bizzat helva dağıtmak,muhtarlığa aday olup çok yoğundum kusura bakma demek..
•Kavga esnasında "bak vurmamak için zor tutuyorum kendimi" demek yerine,dilini ısırıp,elini sümsük yapıp,derin nefes alan adam beni bitiriyor.
•Ne kadar kaldığını tahmin edemediğim akbile 20 tl atıp,içinde zaten 10 tl olduğunu görmek beni bitiriyor.
•Sosyal medyadaki hesap şifrelerimin hepsini aynı yapıp,şifreyi unutmak beni bitiriyor.
•Markette deli gibi sıra varken,aldığım şeyleri koyacağım poşetin açılmaması beni bitiriyor.
•Tıka basa dolu otobüste giderken ineceğim durak geldiğinde, inemeyeceğimi anladığım o an beni bitiriyor.
•Dışarıda bir yerdeyken tuvaletim geldiğinde,mekandaki tuvalette hiçbir kapının kilitlenmemesi beni bitiriyor.

Uğur Karabal

Uğur Aksoy

CİMBİR ÇEMAAT

Ahmet YILMAZ

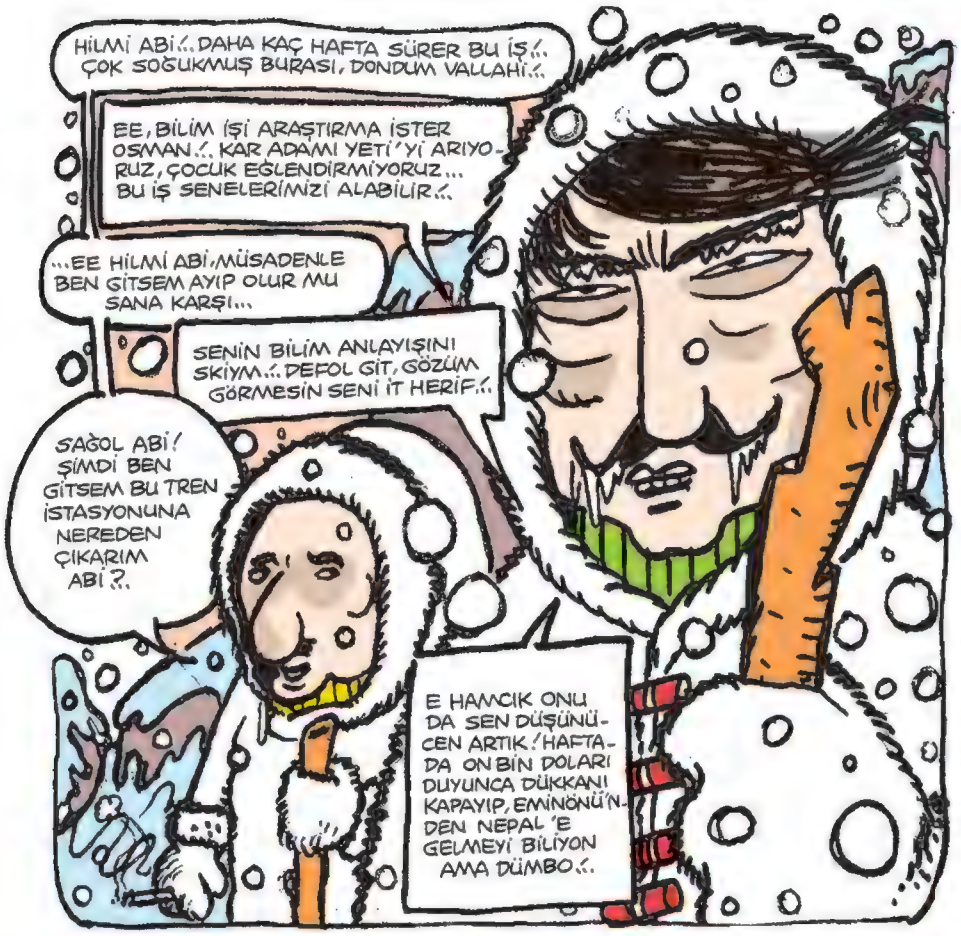

• JAMES BOND SERİSİ YA DA COŞKU SELİ...

TÜYAP Adana
TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ
TURKISH PUBLISHERS ASSOCIATION
Tüyap Adana Fuarcılık A.Ş.
www.tuyap.com.tr
ÇUKUROVA 9.
KİTAP FUARI
ÇUKUROVA KİTAP FUARI 9. YILINDA
9 Gün
kitapfuari
cukurovakitap
www.cukurovakitapfuari.com
09 - 17 OCAK 2016
KOSGEB
ufi
tüyap
divan
BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR
TÜYAP ADANA
TÜYAP ADANA ULUSLARARASI FUAR VE KONGRE MERKEZİ
Kurtepe Mh. Prof.Dr. Necmettin Erbakan Blv. No: 242 Çukurova - Adana
Çukurova'nın Bereketi

1256

13 Ocak 2016 Çarşamba Sayı: 2016/03 3,5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

#AyşeÖğretmenYalnızDeğildir

Bütün faşistler nefret kusuyordu, birinciliği Beyaz'a verdiler.

KANAL D

SEFER

Sokağa çıkma yasağı ev hapsine dönüştü. Sur'da 40, Silopi'de ve Cizre'de 30 gündür sokağa çıkma yasağı uygulanıyor.

Diyanet'in "Babanın öz kızına duyulan şehvet haram değildir. Kızın 9 yaşından büyük olması gerekir" denilen ensest kokulu fetvası tepki çekince siteden kaldırıldı. Diyanet haberi yapanları da dava açmakla tehdit etti.

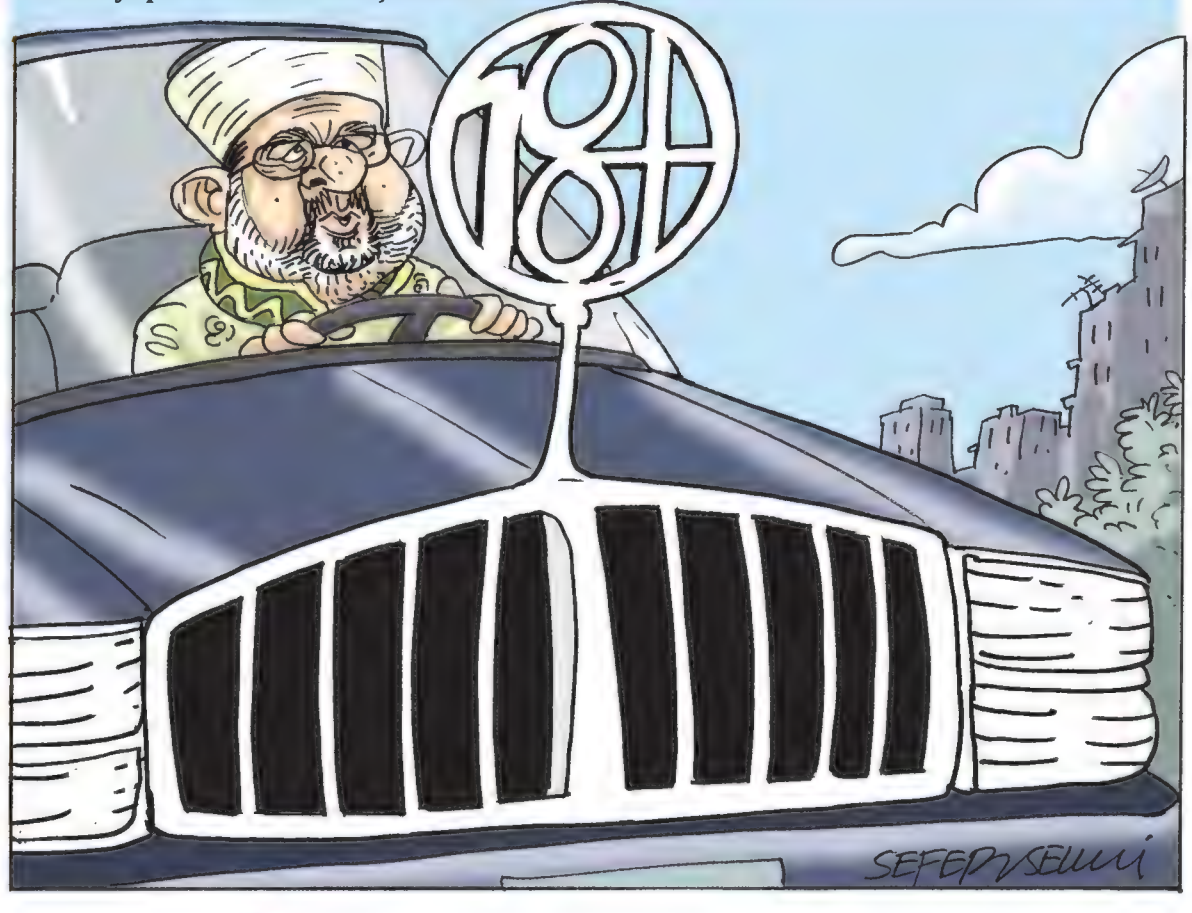

Rize'de iki erkek çocuğa tacizden tutuklanan Kızılay Şube Müdürü'nün daha önce de benzer suçlamalar nedeniyle hakkında şikayetler bulunduğu ve korunduğu iddia edildi.

Libya'da bombalı saldırı, 50 kişi öldü, dünyanın kılı bile kıpırdamadı.

Erdoğan'dan çalışan gazeteciler günü mesajı: Gazeteciler ne derecede özgür olursa, ülkenin demokrasisi de o denli güçlü olur. Medya bağımsız olmalı.

Ayvalık'ta mülteci botu battı, 31 kişi daha boğuldu. Mülteci felaketlerine dünya üç maymun!?

Mehmet Aksoy'un Ümraniye'deki Toprakana heykeli Ak partili belediye tarafından kaldırıldı. Geçmiş yıllarda Heykeltıraş Aksoy'un Kars'taki "insanlık anıtı" da, Erdoğan'ın "ucube" açıklamasının ardından sökülmüştü...

Samsun'da kolu kırıldıktan sonra götürüldüğü özel hastanede, yanlış alçı yapılması nedeniyle kangren olan ve kolu kesilen çocuğun davasında mahkeme, ailesine 5 bin lira tazminat verilmesine karar verdi.

Karabük Üniversitesi'nde İ.K adlı kız öğrenciye, "yatakta çıkardığın sesleri burada çıkartamazsın, burası sınıf ortamı" diyen öğretim üyesi E.L'ye ceza verilemezken, hakarete uğrayan öğrenci, 2 hafta okuldan uzaklaştırıldı.

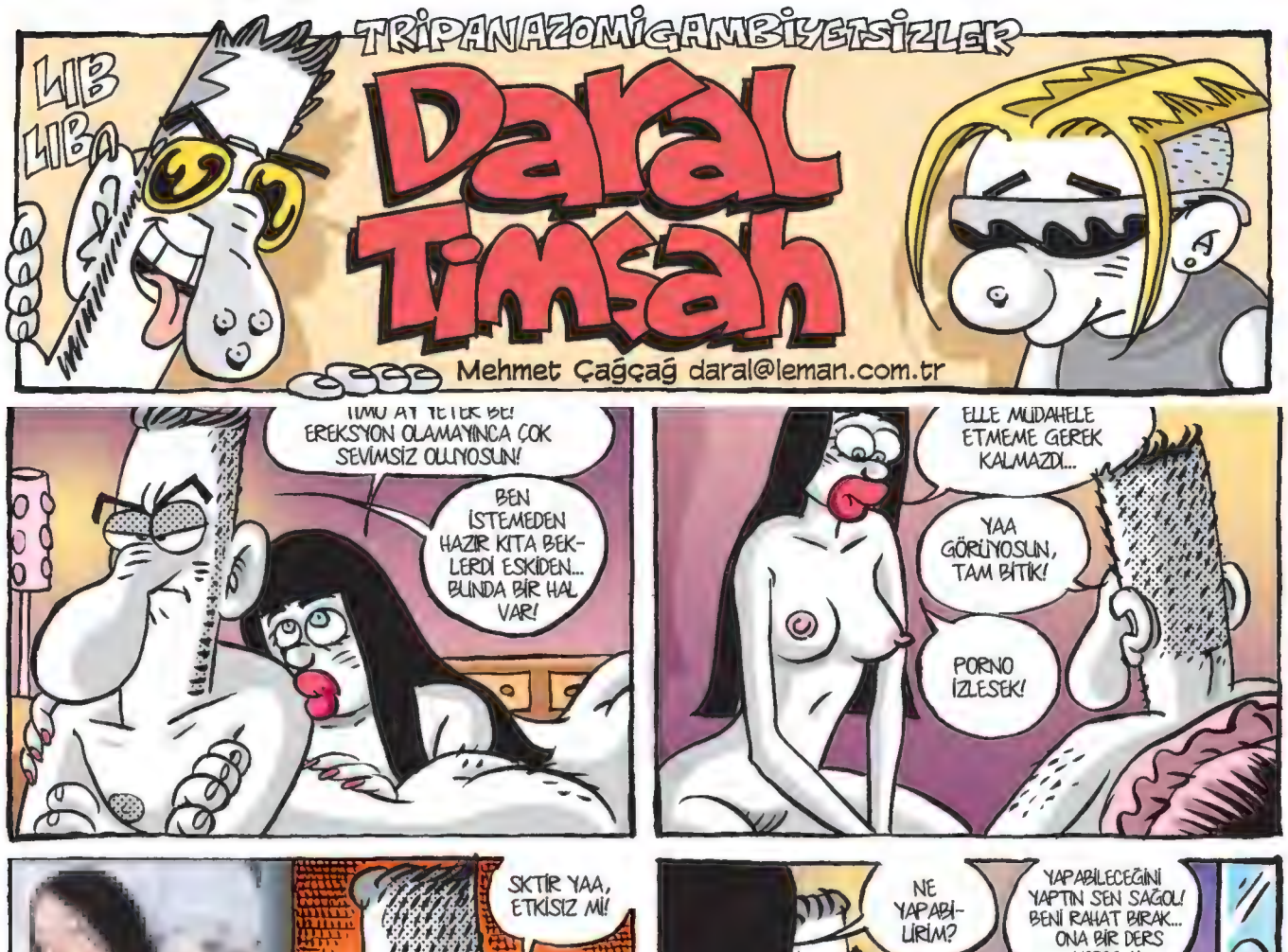

Otomatik Patlıcan

ALPER ÇELİK

- Kakülünü kırpma kestirmiş kız, gözlerini her kırpışında saçları oynuyor ya, çocukluğumdan beri ben bu görüntüye hayranımdır.
- Arkadaş zoruyla bağlama kursuna gitmiş adamım, ben mi iyi insan değilim? Pink Floyd çağlarımda; "Madem ki ben bir insanım" çaldım.
- Punkçı tipli adamın y.rak kürek popçu arkasında bas gitar çalması kadar üzücü bir şey daha olamaz. Parasızlık gibi ABV senin!
- Japonca'da teşekkür etmek için yazmanız gerekenler: "□□" adamlar yine de kibar lan. Ben yarısında "s.kerler teşekkürünü" deyip vazgeçerdim.
- Her alkolik baba gibi bir akşam elimde orgla eve gideceğim. Bir kilo da içinde bolca kabuk olan mandalina.
- Yazılarımdan sıkıntısı olanlara cevabım: "Kardeş sileriz sıkıntı yapma"...
- Yeraltı edebiyatı yazarlarının çoğunun romatizma olduğunu biliyor musunuz?
- Hiç çorapla uyumadım.
- Kuzey Kore hidrojen bombası patlatmış, patlattıktan sonra bölgede 5,1 lik deprem olmuş. Dünyayı ortadan ikiye bölecek, tüm sorunlarımızı yok edecek Kim Jong-Un.
- Akşam vs, buluşmaları bir yaştan sonra yarışma oldu gibi geliyor bana... Güvendiğin komik-ilginç anılarını komikten kötüye doğru sıralayıp anlatmaya başlıyorsun. Onlar da aynı şeyi yapıyor; bir onlar, bir sen muhabbet karşılıyorsun. Nerede anlattığını karşılamıyor, karşı muhabbetlerin kalitesi düşüyor orada muhabbete iyi anılarla devam eden kişi buluşma yarışmasını kazanıyor.
- Kedisi olan arkadaşlar ben çocuğumdan bahsederken karşı olarak kedilerinden bahsediyorlar. Bu çok sevimli bir muhabbet karşılaması.
- Babama markette "hangi diş macunu kullanıyorsunuz" diye sordular, paradoks dedi.
- Çocukken Muppet Show izlemek için babamdan kumanda kaçırırdım. Bir gün sinirle aldı kumandayı: "kukla oğlum bunlar, el var içinde EL" dedi. İşte o gün büyüdüm!
- Denize ben düşsem kurtarır mısınız, sadece ben ama. Boy da geçmiyor, bana kramp mı girmiş ne olmuşsa?
- Ortaokulda müzik hocamız flütle "yağ satarım bal satarım" çalamayanların suratını karalıyordu. Ben de çalamadım, karaladı suratımı. Biraz sonra herkes bakıp çok gülüyordu bana, yüzü çizikler bile gülüyordu. Bu öğretmen geldi baktı, güldü o da: "git suratını yıka" dedi. Gittim tuvalete suratımda kocaman ".m" yazıyor. Toplumdan ilk kopuşum işte böyle oldu. Toplum beni değil ben onu dışladım...
- İngiliz vatandaşı olan Kıbrıslıların isimleri ne güzel lan. Leon Osman, Billy Mehmet, Jem Paul Karacan, Michael Abdürrezzak, Ian Ahmet! İsim gibi isim.
- Geçen akşam arkadaşlar Kadıköy'e çağırdı, ben çok yağmur yağınca gitmedim, onlar da gelmemiş, ölüm gibi bir şey olmuş, birinin dayısı vefat etmiş.
- Eti puflar düzgün açılıyor artık. Doksan neslinin sabırsızlığının sebebidir eti puf, asla açılamaz. Açtım sanırsın jelatinin altından bir tane daha çıkar. Demek ki bizeymiş gıcıkları.
- Ufolar hem gizlilik istiyor hem de neden pavyon gibi ışıl ışıllar? Uzun yol yüzünden sanırım, o his neyse uzun yol tırını da ışıl ışıl yapıyor.
- Düz adamlık: "Merhumu nasıl bilirdiniz" "Öldü o"...
- Burgan Banktan kredi istedim kolumu burkup dışarı attılar.:D
- Elinizin hamuruyla poğaça yapmaya kalkmayın lan!
- Metal grupları çok haklılar ki bağırıyorlar.
- Pazarlama ve interneti kulaktan dolma bilen arkadaş, arkadaşlarımız... "Ördüğün bu atkıları internete versene!" "?" "Çok satılır."
- Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

b.encil b.oysal

bahadirboysal@mynet.com

ESMERLER & BEYAZ ŞOV ve İYİ İNSANLAR

Geçen hafta Kanal D/Beyaz Şov'a telefonla bağlanan kadının Beyazıt öztürk'le diyaloğu gündeme oturdu. Ve sonunda Beyazıt ana haberlere çıkıp özür diledi.. "Benim çizgimi herkes bilir." dedi. Aslında, bilmiyorduk.. tahmin ediyorduk sadece. Ve sonunda da savcılık Beyaz Şov'a soruşturma açtı. Savaş sonunda onu da vurdu. 90'lı yıllardan bu yana.. hiçbir şey olmaksızın devam eden bi programdı. Ona karışma.. buna karışma.. bir noktada karışıyorlar işte! Fakat asıl saygı uyandıran "davranış kalitesi"dir. Ana haberlere çıkıp da.. hattaki o izleyici konuşmaya başladığında "beynimin durduğunu hissettim o an" demek, yılların şovmenine yakışıyo mu ya?.. Evet, 90'lı yıllardan tek kalan eleman Beyazıt. Ve programında rengiyle, ışığıyla, kokusuyla hala o yılları tek sürdüren de kendisi. Yoksa bir mukadderat olarak 90'lı yılların terörlü, karanlık, faili meçhullü halleri bir döngüyle gele gele Beyaz'a mı çarptı?.. (Bazen bir günahın vebali, yeterince günahkar olmayan bir kişiye de yüklenebilir.) Beyaz, güzel bir kurban mı peki?..

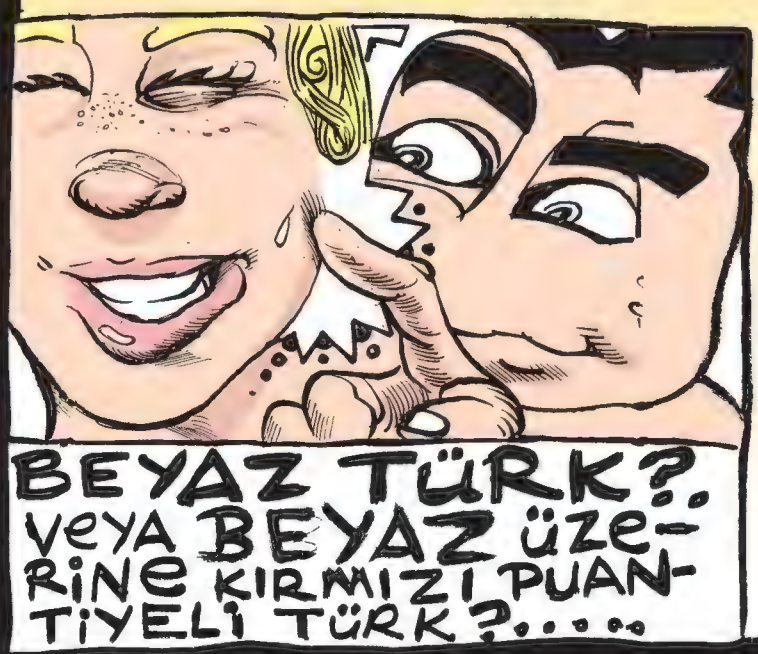

"Beyaz Türk" kültürünün önemli bi bacağı da show business.. ve o aurada olup bitenler. Ayrıyetten, Beyaz bir KONUMLANDIRICI! Muhafazakar kesimin, en kızdığı şeylerden biri de ülke içindeki pop veya yüksek sanat piyasasının konumlandırıcılarının Beyaz Türk'ler olması! "Kerevetine çıkmak" gayet köylüyken... "Beyaz'a çıkmak" diye ışıklı bişey var tabi. 90'ların apolitik Televole İstanbul'unu Beyaz Türkler yarattı. Bu, beyazlığın avam tarafıydı. Bu bir iklimdi. Beyaz Şov da bunun önemli bir kalesi. Düşünsene... adı bile "Beyaz" kaldı adamın.

BUNCA ZAMAN HARCANAN ŞEYLER?..

Beyaz'a böyle bir telefon bağlantısı nedeniyle soruşturma açılması... potansiyel veya kinetik Türk HDP'ciliğine de bir uyarı mesajı oldu tabi. Ve gelelim bugüne.. hendekli, göçlü, ölümlü, delik deşik evlerin günlerine... Bence Kürt siyasetinin anlamadığı şey şu. Türkiye, kendi üniter yapısıyla ilgili çok ciddi psikolojik, beşeri ve finansal sermaye harcadı bugüne kadar. Birdenbire özyönetim.. özerklik falan.. Bunlar, yenilmek ve prestij kaybı anlamına gelir.

ANADOLU CUMHURİYETİ?

(Şu "özyönetim" sözü de bana inanılmaz derecede Türkçe geliyor zaten. Hiç Kürdî bir laf değil?.. Ve bazen diyorum ki bu ülkenin adının Türkiye olması mı asıl dert?. Anadolu Cumhuriyeti olaydı adı.. başımıza bu dertler açılmayacak mıydı yani?) Kaldı ki Kürt siyasi hareketinin siyasi talepleri bitmeyecek. Özerklikle de sınırlı kalmayacak.

Kürt taleplerinin kabul edildiği ortamda bu sefer başlayacak Ermeni talepleri. Üstelik Kürtler, ülkenin her tarafına yayılmış durumda. Hemşehricilik var... Doğu'dakilerin iş zinciri var. Akrabaları geliyor Batı'ya.. Doğu'dakine yaşamgeçim ortamı ayarlıyor. Bu bir kurulu düzen demek! Bu ülkenin hissesine her vatandaş gibi ortak olmak demek. (Üstelik, Ortadoğu'da Stalinist bir örgütün vaadettiği gelecek ne olabilir?.. Buralar.. Latin Amerika da değil ki.)

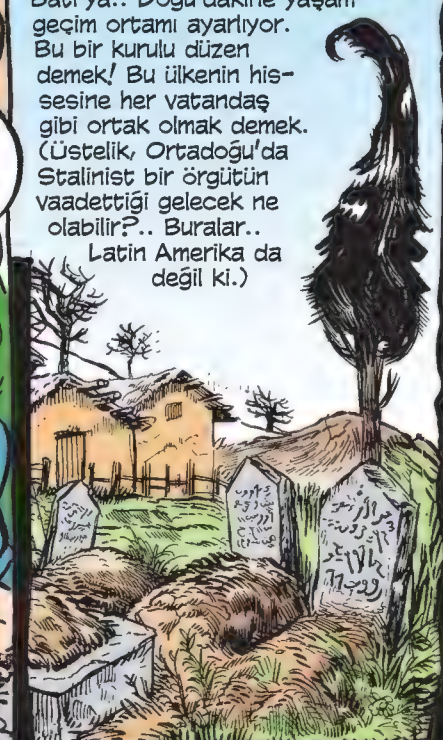

HEM İYİ KALPLİ HEM DE BAŞARILI OLMAK MÜMKÜN MÜ?..

Bu vesileyle şunu da sormak isterim. Bu ülkede "Esmerlik" kendini yeniden ve yenileyerek tarif etmeyecek mi gayrı??. Mesela Alevilik.. kendinin çok büyük üst versiyonlarını çıkarabilirdi. Alevilikten ahlak + merhamet + bilim + sanat quattrosu çıkabilirdi. Bir fırsat kaçıyorki farkında değiller. öfke.. sokak.. isyanın ateşi.. Ehl-i Beyt falan derken.. bu olmazsa olmazlar aslında ekole de fren koyuyor. Velhasılı kelam.. gerçekten ve kuvvetlice "iyi" insan olmadan da kötülükle savaşılmıyor işte. (İster adın Beyaz olsun.. ister Siyah.)
Hem Beyazıt Öztürk'e.. hem de dahagüzel bir ülke isteyenlere eskilerden.. meşhur bir İngiliz eleştirmeni John Ruskin'in şu söylediklerini ileterek bitirelim: "Bir toplumda bireyler, umumiyetle zengin olmaktan başka bir amaç gütmezler. Orada: Çalışkanlar, azimkarlar, kıskançlar, hünerliler, sağlamlar, hilekarlar, hülyasızlar, heyecansızlar ve kültürsüzler muvaffak olurlar. Fakir kalanlar.. ya çok budala veya çok akıllı olanlardır.. tembellerdir, liyakatsizlerdir, hayalperverlerdir, ahmaklardır, fantezistlerdir, hassas olanlardır, alimlerdir, sanatkarlardır, beceriksiz hırsızlardır.. yani esas itibarıyla iyi, doğru, temiz insanlardır."

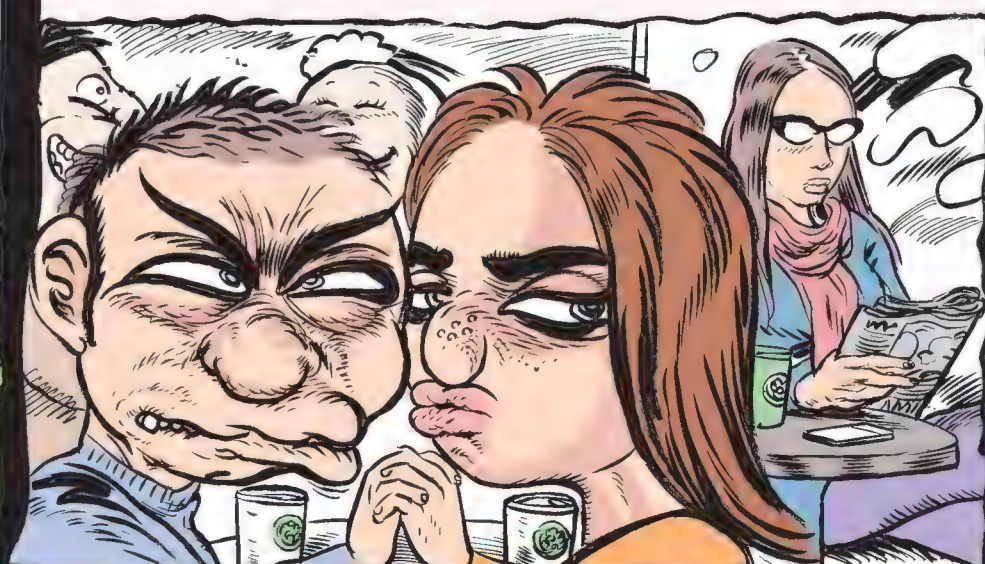

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

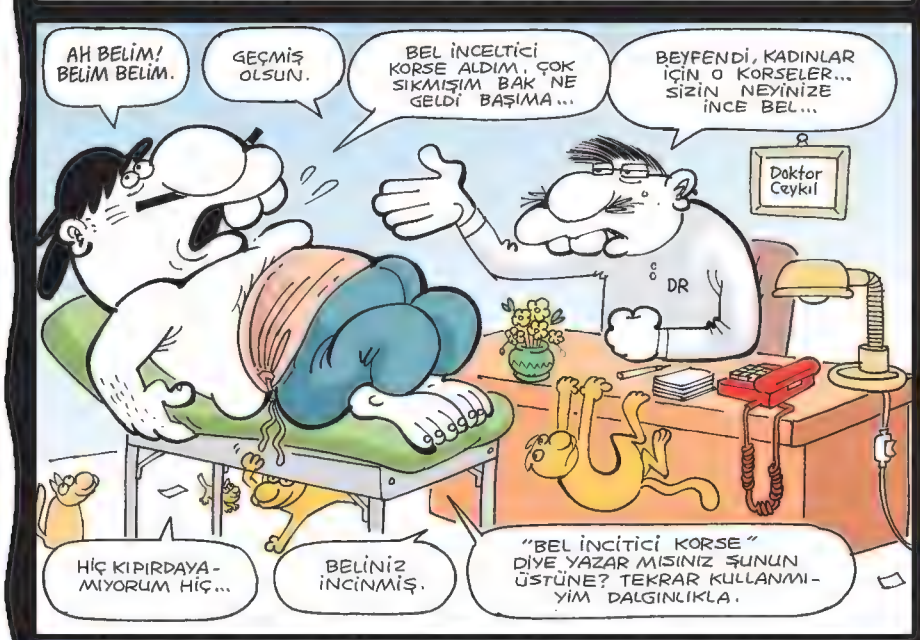

Duayen futbol yazarı **saygım sonsuz** sizler için yazdı

HAKAN KUTLU OLAYI

"Neee? Yılmaz Hoca Gençlerbirliği'nden gönderilmiş mi? Daha yeni gelmişti yahu. Kaç gün oldu ki? Altı gün mü? Hadi canım, şaka yapıyosun." Falan derken, teknik direktör Hakan Kutlu'nun işine, Mersin İdman Yurdu ile anlaştıktan bir gün sonra son verildi. Herkes isyan ediyor... Da... Çalıştığı dönemde başarılı olabildi mi? Hayır. Kırmızı siyahlı ekibe ne bir şampiyonluk kazandırabildi, ne bir Avrupa başarısı var. Sayın Başkan'ın üzerine de o kadar gidilmesin. Gel gelelim Hakan Hoca'nın da elinde sihirli değnek yok. Bu işler biraz sabır istiyor. Hakan Hoca'ya bi beş- on dakka daha şans verilebilirdi. Bizde kulüpler pek aceleci davranıyor. Sayın Başkan bir de "Bülent Korkmaz'ın gönderildiğinden de haberim yok." demiş. Olmaz tabi. O kadar süratle gelip geçiyorlar ki teknik direktörler, çıplak gözle görmeye imkan yok. Havadaki tabanca kurşununu bile gayet net yakalayan süper hızlı makinalarla fotoğrafını çekseniz, çooook belli belirsiz, böyle duman falan gibi bir iz görebilirsiniz.

ROBBEN FENER'E Mİ GELİYOR?

Bayern Münih'in Hollandalı yıldızı Arjen Robben Türkiye'deki vatandaşları Van Persie ve Sneijder'i telefonla arayarak bilgi almış. Verilen bilgiler işine yarar mı derseniz zannetmem. Çünkü bilginin hası Türkiye-Hollanda: 3-0 maçında verildi zaten Hollandalı futbolcuların tamamına. Hala bilgi istiyorsa hiç anlamamış durumu. Ama o gün Robben yoktu galiba. Derse gelmemişti.

HAYDE MESSİLERİM VAAAR!

FB ile GS transferde "Sırp Messi" Andrija Zivkovic (Partizan) için yarışıyormuş. Arjantinli Messi'yi alamayanlara her ülke için özel üretilmiş daha hesaplı Messiler mevcut. Rus Messi, Japon Messi, Arap Messi vs. vs. E her ülkede bir Messi var madem, niye elalemin Messi'siyle uğraşıyoruz da kendi Messi'mizi elde tutmaya çalışmıyoruz. Türkiye'nin Messi'sinden bahsediyorum. Şu anda İspanya'daki esas Messi'yle yan yana oynuyor.

FİKRET ORMAN KALEDE DEVLEŞTİ

Geleneksel barbekü partisi ne demekse? Barbekü lafı sonradan çıktı. Hangi arada geleneksel oldu anlamadım. Eskiden onun adı mangaldı. Neyse, Başkan Fikret Orman sürpriz yapmış, Beşiktaş'ın "geleneksel kamp sonu barbekü partisi"ne katılmış. Espiri olarak da Şenol Güneş'e "Baktım kaleci yok, kendim geleyim dedim." demiş. Benim bildiğim Türkiye'nin en iyi kalecisi Tolga orda. Hadi O'nu yok saydınız, kaleci lazımsa Türk futbolunun sayılı kalecilerinden Şenol Güneş orda. Onlar varken Beşiktaş kalesi inşaat mühendisi Fikret Orman'a emanet edilecekse bilmiyorum. Bir terslik var gibi.

LİNNES'İN GOLLERİ

Fenerbahçe'nin rakibi Molde takımında oynayan Linnes Galatasaray'a geliyormuş. Linnes iki maçta Fener'e dört gol atmıştı. Cimbom'a geldiğinde o goller Cimbom'un hanesine mi yazılacak? Öyle olursa Cimbom şampiyonlukta iddialı hale gelebilir. Bilmiyorum, bilemiyorum. Bilgi eksikliğimi mazur görünüz. Yorumculukta olur.

LUCESKU TRABZON'U KURTARDI

Shaktar Donetsk'in tecrübeli hocası Lucesku, Trabzonspor'a mı geliyor? (Donetsk diyebilene de ödül vermek lazım) Geldiydi, gittiydi, yok şartlar öne sürdü, Shaktar başkanı Rinat Ahmedov'la görüştü, yok şartlarını geri çekti falan derken taktik açıdan Trabzon'u öyle bir çalıştırdı, öyle bir dişe diş mücadele etmeyi öğretti ki, bordo mavililerin sırtı hayatta yere gelmez bu sene.

GS – KARŞIYAKA: 3-1

Dk.10. Selçuk İnan'dan on sekiz yayına uzanan şık pas. Sinan düzeltti vurdu. Kaleci ne kalesinde ne değil: 1-0

Dk.26. Donk orta saha yuvarlağı önünde Bilal'e verdi. Noooluyo? 2-0. Haydaa. Dur da anlatalım Bilal kardeşim, acelen ne. Otuz metreden.

Dk.28. Okan'ın şutu kaleciden döndü. Altı pas çizgisi köşesinde Gökhan Ünal var. Şimdi de ondan döndü: 2-1

Dk.44. Donk'un pası, yerini bulmadı. Defans hatası, gene Donk. Ondan Sinan'a. Tekrar Donk. Ve de donkkk: 3-1

Dk.75. Yasin'in pasıyla Umut. Kale bomboş. Umut: "Avut daha bomboş. Hem daha bümbüyük." Şut ve yine 3-1

1461 TRABZON – BJK: 1-1

Dk.45+1. Kerim Fray'ın kutuladığı lokum gibi pası Sosa yakaladı. Hep bacak arası mı yapılacak? Bu defa koltuk arasından: 0-1

Dk.66. Gökhan Töre kaptırdı. Yüksel, önce sahanın yarısını, sonra önündeki iki kişiyi yuttu. Ceza alanına girerken semsert bir şut: 1-1

GİRESUN – FB: 0-2

Dk.21. Ozan'dan derinlemesine pas. Altı pas sol köşesi. Souza orda. Hop, topu kaleciden kaçırdı. Direk dibi. Rakibini çalımlarken, kaleci kaydırak oynayaraktan geliyor. Çok geç: 0-1

Dk.89. Mehmet Topal topu söke söke aldı. Volkan'a. Ondan Fernandao'ya. Fernandao topla buluştu, top önce direkle sonra ağlarla buluştu: 0-2. Fernandao rakiple de buluştu. Sakat.

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo Sıkılhan, Çaatay ben. Hocam senden bi ricam olucak be. Digital nedenlerden dolayı evden çıkamıyorum, beş torba kedi kumu alıp bizim kapının önüne bırakabilir misin?

- Digital nedenler ne ya? Nooldu kafayı bilgisayara mı gömdün yine? Ben de kaptırıyorum arada bi ama kedi kumuna işiycek kadar ileri gitmedim hiç.

- Yok lan kendim için diil. Kedilere istiyorum. Bilgisayar, cep telefonu internet bağımlılığı defterini kapadım ben hoca. Tamamen ticari bakıyorum artık işe. Eve ekmek parası getiricem. Kendi Ayfon 7 mi kendim alıcam, aileme yük olmıycam. Bu arada "Ayfon 7 de standart kulaklık girişi kalkmış" diyolar? Epıl niye bööle bişe yapsın ki? Şahsen ben inanmıyorum. "Arkada çift kamera" diyolar, o da yalan bence. Sen ne diyosun?

- Ne kadar teknolojiksin keşke ölsen...

- Yok lan tevbe ettim ben teknolojiye, meraktan soruyorum...

- Hay digital dertlerine sokayım ben senin...

- Ayboluyo Sıkılhan. Neyse sen al gel beş torba kedi kumunu, sonra konuşuruz bunları. Ha, dört çile de orlon lazım.

- Noolyo olm orda? O kadar kumla Kedi TOKİ'si mi yapcan? Orlon ne?

- İki haftadır 53 kediyle beraber yaşayıp aralıksız olarak onları kaydediyorum hoca. Enteresan kedi videoları çekip yutub'dan eve ekmek getiricem. Tıklama başına 0.2 dolar verseler iyi bi videoyla iki üç ayfon 7 parası çıkarırırm. Bi tane Sarman var fecii akıllı bi şey, görsen şaşarsın. Aksiyonlu bi halini yakalasam, sırf o tek başına beş on milyon kere tıklanır...

- Mart ayına kırk gün bişe kaldı yalnız. O tarihlerde orlon yumağa pek pas vermez kedi cemiyeti, söyliyim. Ehe...

- "Azmi inovasyonla bilenen" kimselerle alay ederek bir yere varamazsın dostum! Bu kez telefonu ben "çot" diye suratına kapıycaktım ama ani bir hareket yapıp sarmanın dikkatini dağıtmak istemiyorum. Şu an televizyonda bir kamu spotuna dikkat kesildi. Kamu spotu görünce bulunduğu yerde rövaşata atıyo. Geçen sefer kaydedemedim ama bu sefer edicem. Hadi olm, hadi sarman... Hadi kameraya doğru... Hop... Gülme ordan mına dumun Sıkılanı, ört şu telefonu dikkati daalıcak hayvanın...

- Aloğ... Küçük bi ticared, minik bi hülle edelim mi Sıkılhan?

- Boş ol Enes. Yani boş ver.

- Yahu "Azmi inovasyon ile bilenmiş" kimselerin hevesini niyçün kırıyorsun sen Sıkılhan yaa...Bi dinle kurban oluyum. Hemen niye istemezükçülük ediyorsun. Şimdi şöyle bak: En yoğun memurun bulunduğu yer nere? Bakanlıklar Ankara... İşte tam da oraya "Cuma Kebab Steak House" adında bir kebapçı açıyoruz. İngilisce kısmına takılma. Cuma Osmalı Mutbağı olur, Cuma Anne'nin Yemekleri olur. Cum'a Matbahı Amire Aş Evi, olur. Yeter ki adında cuma lafı geçsin.

- Robinson ve Cuma?

- O da olur. Yalnız Cuma'yı başa alırız. Okey veriyosan hemen kayar led yazılı tabelayı ısmarlıyorum ben: Cuma& Robinson.

- Dur bi dakka ya. Şaka dedim onu ben. Hemen gelin & güvey olmıyalım...

- Vakit nakittir dostum. Dı taym is dı keş... Win win zamanı. Büyük resmi görme, o noktada düğmeye basma vakti.

- İyi o zaman şimdi bi kapayalım. Ben azmimi inovasyonla bileyeyim az daha sonra konuşuruz.

- Neyi biletiyosun? Ticared bileylenmesi gereken bir ekmek piçağı değil, ekmeğin bizzat kendisidir. Lokmadır, rızıktır, kısmettir. Lokmanı vaktiyle yimessen başkası yir. Şimdi bak hazır "Cuma mesaisi" kanunu çıktı. Memur kısmısı amiri gidiyosa siciline pislemesinler diye kalben arzu etsin yahut etmesin illa cumaya gitmek durumunda. Bozuk sicil ve dedikoducu hademe... Bu dünyada yakarlar adamı hafazanallah. Ha, üst planda "her koyun kendi bacağından asılır" herkeşin günahı da sevabı da kendine, o ayrı. Şimdi bir kolaylık müessesesi olarak; arzu eden memur gıybetçi mesai arkadaşları, zan ve zem ile kovculuk eden odacıya filan karşı gitmese de "Cumaya gittim" diyebilecek.

- Aslında bizim Cuma adlı kebapçımıza gelecek. Oh ticared...

- Evet ...Tam yalan da konuşmuş olmayacak. Bir nevi minik hileyle, şirin bir kelime oyunuyla ile bizim restorana gelip yemeği orda yiyip hesabı ödeyecek. Dönüşte buna dedikoducu hademe yahut çaycı, müdüre espiyonaj için soracak "Nerdeydin yav Ferruh Abi?" bizimkisi "Cuma'dan geliyorum Şadancığım" diycek. Halbuki geldiği cuma bizim tükkan... Yemin etse başı ağrımaz. Üst planda, risk kendisinin ama rızık bizim. Anladın? He... Kapadın... Sen bilirsin dostum. Her koyun kendi bacağından. Sonra "Benim neye kara cipim yok" deye ağlama, inovasyon ile ticared ile kazanana haset etme...

Tehlikeli İlişkiler

Ramize ERER

KIZ HİKAYELERİ Albümüm yaygın dağıtımda!!!

Balkan türküleri eşliğinde okuyunuz

RESİM SERGİSİ

ART PROJECT VERSUS

Gazeteci Erol Dernek Sok. No:11
Hanif Han Beyoğlu-İstanbul
+90 212 258 14 14
www.versusartproject.com

22.12.2015 - 23.01.2016

BEZGİN BEKİR

Kız Yurdu'nda pijama yasağına karşı...

TUNCAY AKGÜN

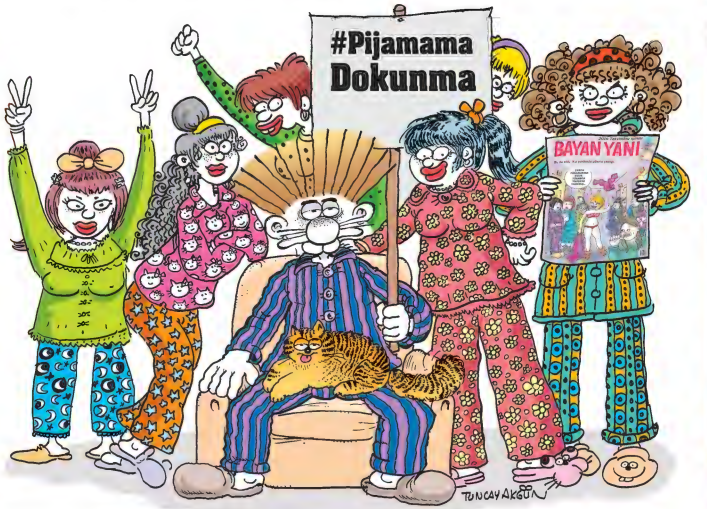

ENVAİ ÇEŞİT TAKVİMLERİYLE Ocak Sayısı BAYİİLERDE yüzünü gösterdi

İpek Özsüslü

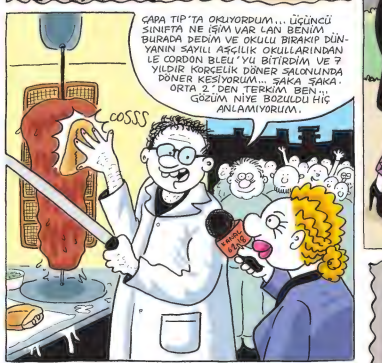

KONULU PANTOLON

METİN FİDAN

11 Ocak 2016

"Alım Satım"

Günün Sözü

"Taşa oturma," dedi, Annem. Onu dinlemedim. Akşama dek, güzel bi taşın üzerinde oturdum. Zabıtalar gelip, kaldırdı. Ceza kestiler! Belediyenin taşıymış. Bu ceza yüzünden onurum kırılmıştı. Üzüntüden zaturre oldum. Annem bana sıcak sütlaç yaptı."

Yazının peyda olduğu günden beri yüz binlerce şair gelmiş, her biri binlerce teşbih yapmıştır. Hayran olduğumuz insanlar bunlara bir kaç tane daha ilave etmekle acaba edebiyata ne kazandıracaklardır? Teşbih, istiare, mübalağa ve bunların bir araya gelmesinden meydana çıkan bir hayal zenginliği, ümit ederim ki, tarihin aç gözünü artık doyurmuştur." **"GARİP" / Orhan Veli**

FİKRİYE

auricetin@yahoo.com

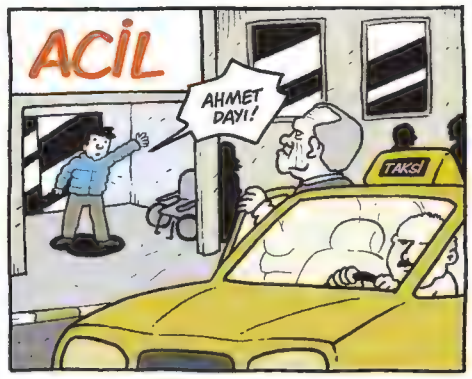

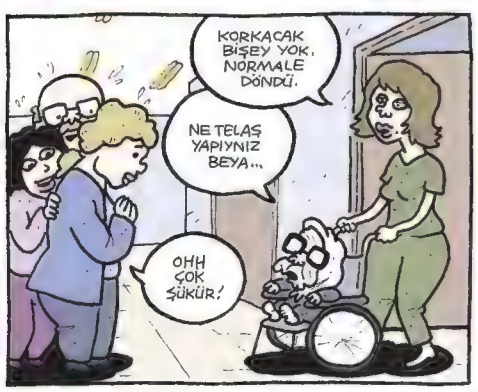

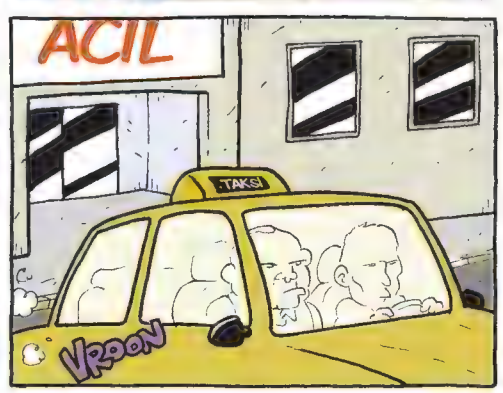

alpergelik

Erhan Candan

17 Ocak Pazar günü Adana TÜYAP Kitap Fuarı'nda İmza ve Akdeniz Salonu'nda söyleşideyim...

MARTISI, LODOSU, POYRAZI, ISSIZ ADASI VE FENERİYLE TÜM KUZEY MARMARA... VE BUNLARIN ARASINDA GEZİNİP KENDİ HİKÂYESİNİ ARAYAN BİR ADAM...

Ayrıca, KİTAPÇILAR, ZİNCİR MARKETLER VE BAYİİLERDE!

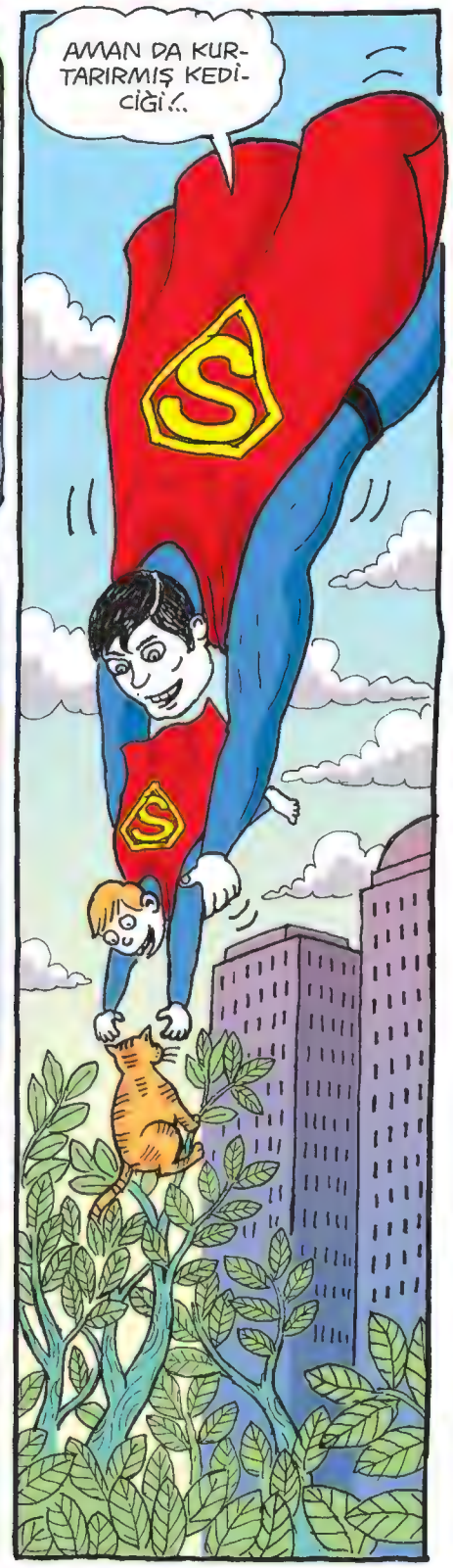

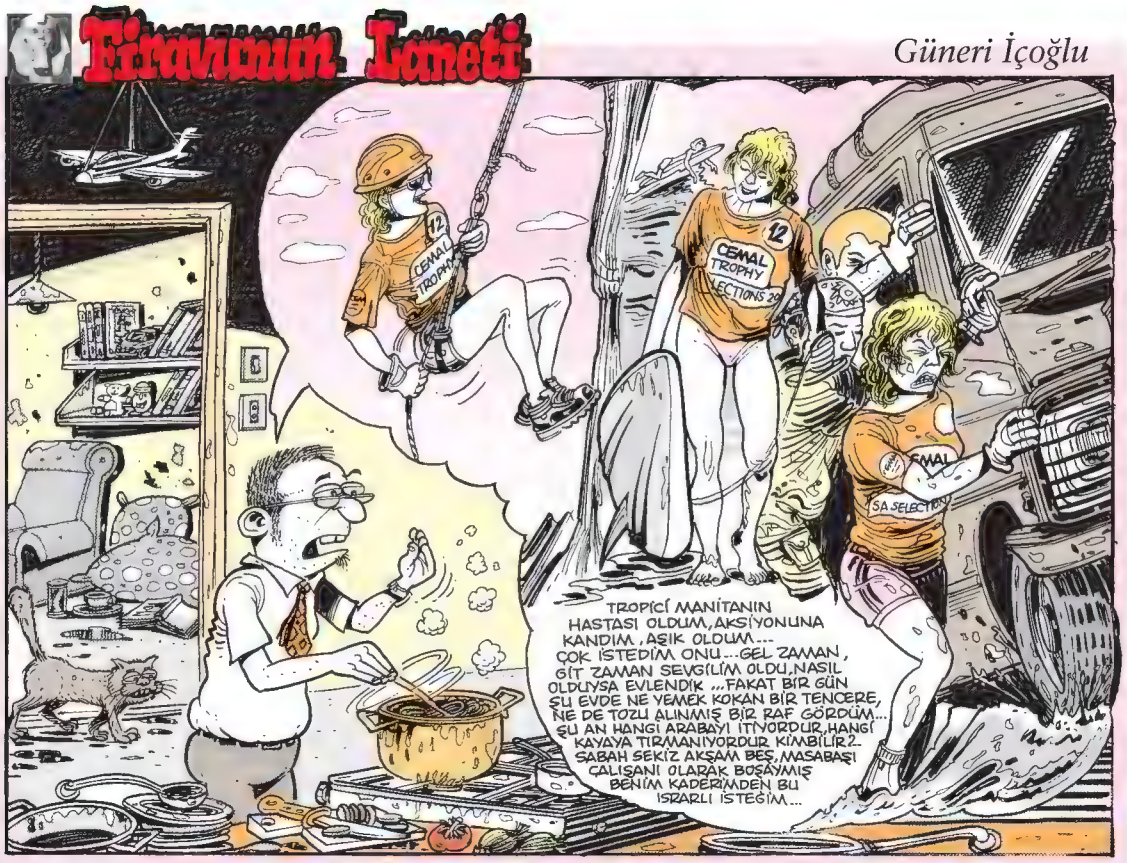

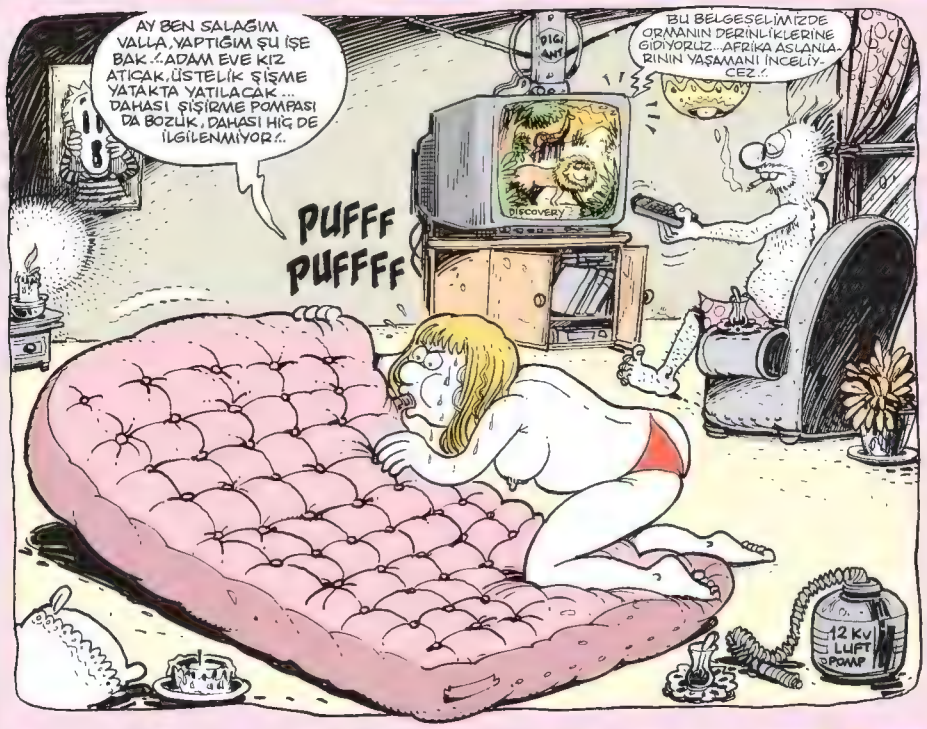

DOSTLAR, ADANA TÜYAP KİTAP FUARI'NA GÖNÜL ADAMI 5 "AH" ALBÜMÜ İLE GELİYORUM!... 15 - 16 - 17 OCAK'TA ÜÇ GÜN BOYUNCA LEMAN STANDI'NDA İMZA VE MUHABBETTEYİM... AYRICA 17 OCAK PAZAR GÜNÜ AKDENİZ SALONU'NDA 16:30 - 17:30 SAATLERİ ARASINDA "LEMAN DERGİSİ 25 YAŞINDA" KONULU SÖYLEŞİMİZ OLACAK!...

"PEDOFİLİ İÇİN FETVA RİCA EDECEĞİM!"

İyice yoğunlaşmışım, sık sık uğradığım bir kafede Platon'un Devlet'ini (Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2003, Sabahattin Eyüboğlu-M.Ali Cimcoz çevirisi) okuyorum. Bu kitap sürekli masamın üzerindedir, büyük dikkat ister, fazlasıyla hak eder, ilgimi seve seve veririm "Devlet"e. Omuzumda sert bir şey, hem bastırıyor, hem iteliyor bir de. Neredeyse keklik dürtükler gibi sarsacak. İçimden ilgisiz harflerden oluşan bir dizi geçti, başımı Sokrates'ten kaldırıp baktım, çok sayıda diş bana doğru sırıtıyor: Hasan.

"Kekliği düz ovada avlarlar," dedi.

"Kanadını da çam dalına bağlarlar, hayvana eziyet olsun diye, sonra da şıkıdım şıkıdım oynarlar; epeydir yoktun ortalarda," dedim, "Otursana." İkiletmedi. Hemen çöktü karşıma. Sandalyenin üzerinde heyecan ve sabırsızlıkla titreyip duruyor. Kahve istedi, hal hatır sormaların ardından:

"Duyduklarım doğru mu?" diye sordu.

"Ne duydun ki?"

"Haberlerle ilgilenmiyormuşsun artık," dedi.

"Öyle," dedim, "İlgilenmiyorum. Kim söyledi sana?"

"İsim vermesem olmaz mı?" diye soruyla yanıt verdi.

"Zeki'nin adını vermek istemiyorsun yani" dedim.

"Zeki'nin adını vermeyeyim" diye yanıtladı, "Schmidt diye birinin yüzündenmiş galiba," dedi.

"Smith" diye düzelttim, "İki hafta daha yeminliyim, eğer bu arada yeminimi uzatacak yeni bir tezkere çıkartmazsam."

"Paralı askerlik ucuzluyormuş," dedi.

"Benim dediğim tezkere o değil ama boş ver, önemli değil" dedim. Muzip muzip gözleri vardı. Üstüme bir şey mi dökmüşüm diye bakındım, olağan tuhaflığım dışında bir garipliğim yoktu neyse ki. Aynı edayla:

"Pedofili için fetva rica edeceğim" diye pat diye bir laf etti.

"Ben bu istek için uygun merci değilim" dedim. Değildim de. Kocaman gözlerinin içine bakarak, "Fetva istediğine göre, çok mu zor durumdasın, sorun ne, olay nedir?" diye sordum.

"Sen gerçekten de olan bitenle ilgilenmiyor musun?"

"Yok," dedim, "Yemin ettim dedim ya."

Yanıtıma pek de inanmadığını düşündüren bir yüz ifadesiyle cebinden bir kağıt çıkarıp uzattı. Söz konusu kurumun internet sitesinin "Fetva" başlıklı bölümünde sorulan bir soruya verilen yanıtı içeren çıktıydı. Ayıp olmasın diye okumaya başladım:

"Babanın kendi öz kızını öperken şehvet duyması durumunda nikâhın ne olacağı konusunda görüş ayrılığı vardır. Bazı mezheplere göre, babanın şehvetle kızını öpmesi ya da şehvetle ona sarılmasının nikâha bir etkisi yoktur (bkz. İbn Rüşd, Bidayetü'l-Mücdehid, Mısır 1975, II, 33; İbn Kudame, el-Muğni, VII, 486; İbn Cüzey, el- Kavaninü'l Fıkhiyye, 138). Hanefilere göre ise; babanın, kızını şehvetle öpmesi, kızına şehvetle sarılması durumunda kızın annesi bu babaya haram olur. Ancak bu tür sonuç doğuracak tutmanın, teni tenine değerek olması ya da altının sıcaklığını iletecek kadar ince bir örtüden olması gerekir. Kalın elbiselerden tutarak ya da vücuduna bakıp düşünerek, şehvet duymak, bu tür bir haramlık oluşturmaz. Ayrıca kızın, 9 yaşından büyük olması gerekir. Şehvet duymanın işareti, erkeğin organında bir uyanma, uyanıksa uyanışının artması, kadının da kalbinin heyecanla çarpmasıdır."

Ayıp olmasın diye, çok ayıp bir yazıyı okumak zorunda kalmıştım.

"Şehvet üzerine bir rezalet," dedim, ellerimin titremesine zorlukla engel olmaya çalışarak. Hasan'ın, benim sinirlerimi bozmaya çalışmaktan ne gibi bir çıkarı olabilirdi?

"Ne diyorsun?" diye sordu.

"Kızın 9 yaşından büyük olması gerekiyormuş, bu rezilliğe göre" dedim, "Annenin babaya haram olması ayrı konu sanki, istediğin fetva bu değil mi?"

"Ben fetva metva istemiyorum aslında" dedi, "Bütün bunlar sana garip gelmiyor mu? Güneydoğu'da üç kadın siyasetçi öldürülmüş, otopside vücutlarından 19 mermi çıkmış, ayrıca çok sayıda mermi giriş çıkışı saptanmış, hepsi yakından ateşlenmiş, bunlarla da mı ilgilenmiyorsun?"

Ellerimin titremesi artmıştı. İki elimi de, çevredekilerin dikkatini çekmemek için, çıktıyı iyice buruşturma pahasına masanın altına indirdim. Ya sabır diye mırıldanarak Hasan'ın gözlerinin içine bakmaya başladım.

"Peki, gerici bir yazarın, 'Bizde yılların açlığı vardı. Para, kadın, makam bir anda başını döndürdü birilerinin' demesine de mi bir şey demeyeceksin?"

"Zaten öylelermiş, bunların kafaları hep böyleymiş" diyerek sağ elimi tam masanın üzerine vuracaktım ki, son anda tuttum kendimi ama, boş kahve kupasını da devirdim bu arada.

Hasan'ın yüzüne yayılan rahatlama ifadesine bir anlam veremedim. Benim sinirlerimi iyice bozmaktan hiçbir çıkarı yoktu. Üstelik, öyle bir insan da değildi. Sevimli, esprili, munis bir kişiydi sonuç olarak. Ne yapmaya çalışıyordu?

"O zaman, Çorum'dan yoksullara dağıtılmak üzere kömür taşıyan bir kamyonun aynı gün içinde Erzurum'a, yani 1700 kilometrelik yolu tam 5 kez gidip gelmesine de bir şey demezsin sen," dedi. Amacı, beni çıldırtmak olmalıydı.

"Aynı kamyon, günde beş kez Çorum'dan Erzurum'a gidip gelmiş mi?" Oldukça zor bir işti. O yolu günde beş kez gidip gelen bir şoförü paraya boğacak çok sayıda nakliyat -şimdilerde lojistik deniyordu- şirketi bulunurdu kesin.

Hasan, sorumu yeterince naif bul-

Selim Yalçıner

duğunu bir kaşını hafifçe kaldırarak ve dudaklarını büzerek ifade etti, "Evet," dedi, "Kamu harcamalarını denetleyen kurumun saptaması böyle. Devleti böyle kazıklamışlar."

"O kurum var mı hala?" diye sordum.

Sağ elini yukarı doğru salladı, "Var," dedi, "Sayıştay tabir ediliyor."

"Bak bak bak," dedim, siyasi muhalif bir vurgu var kurduğun cümlede."

Burada tekrarlayamayacağım, sosyal medyada fşkknhtjty gibisine kullanılan bir söz söyledi.

"Vokabülerin çok kötü." Bilerek 'sözcük seçimi' dememiştim, daha da kızdırmak için Hasan'ı. Eden bulmalı.

"gyrzzşzümfh!" dedi bu kez. İzin almadan masadaki cep defterime uzandı, Platon'un Devlet'inden son aldığım notları yüksek sesle okumaya başladı:

"İnsanlar kötülüğe akın akın gider,

Kolay ulaşır ona.

Yolu düz, yeri yakındır kötülüğün.

İyiliğin önüneyse, alın terini komuş Tanrılar."

Bana bakıyordu sorulu sorulu.

"Adamlar binlerce yıl öncesinden biliyorlarmış bunları, söylemişler de," dedim.

Hasan'ın yanıtını yazamayacağım. İyi çocuktur. Bir laf etti diye başı belaya şey etmesin.

selim.yalciner@gmail.com

felat delibalta

Gerçek girişimcilik hikayeleri

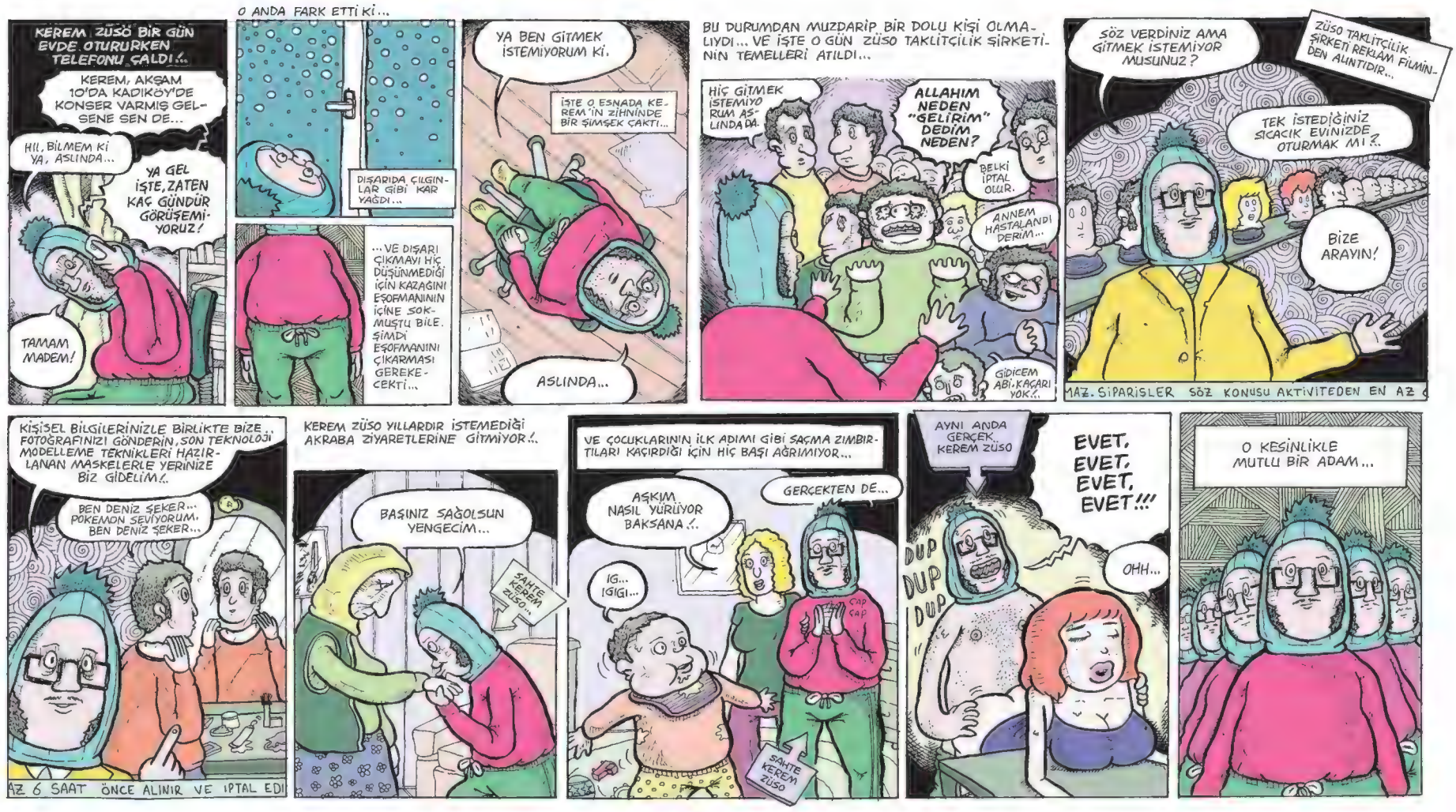

AYRINTILAR

20 TL ve Katları

"Bu para sizin, diyorum! Bankamatiğin dışına düşmüş!" Yüzüme bakıyor, inatla anlamak istemiyordu kadın...

Çok kalabalıktı kaldırım. Kalabalığın bir kısmı, asfalta taşmıştı. Orada yürüyorlardı. Poşet taşıyanlar. Çocuk arabası iten kadınlar. ".Mına koyayım!" diyerek yanındaki arkadaşıyla kalın tonda 'dayı dayı' konuşan erkekler. Telefonla konuşarak yürüyenler. Asıl acayip kitleyi, bu sonuncusu oluşturuyordu. Herkes telefonla konuşmakta, ya da telefonunun ekranına bakmaktaydı. Küçükler, büyükler. Görenler, görmeyenler. Bastonlu bir kör, cep telefonu ile konuşurken, karşısından gelen kadına haşırt diye bodaslama çarparak, akşam vakti çok başarılı bir şekilde şaşırttı beni!

Beyaz bastonu, kadının apaş arasından girip yolun ötesine kadar gitmişti. Kör olduğu için mi göremeyip çarpmıştı, yoksa telefonla konuştuğundan mı dikkatsizlik etmişti? Bence, körlüğünde bir problem yoktu. Yani bu kadar dikkatsiz bir kör vatandaş şu ana dek görmemiştim hiç. Bastonlarıyla birkaç kişiyi arasıra dostça dürtüklerler ama, böyle haşırt diye dalanına rastlanmaz. Telefonla konuşmaktan olmuştu bu. Cep telefonuyla konuşurken kendinden geçme, bu önlenemez yoğunlaşma, bu trans hali, gören veya görmeyen şeklinde ayrım yapmıyordu! İçimden, "Ama, adam kör! Ekstradan, biraz daha dikkatli olması gerekmez miydi?" diye düşündüm. Bu ilk başta mantıklı gelse de, sonra onun da her öküz vatandaş gibi, kimi zaman çeşitli öküzlükler yapma hakkına sahip olduğuna iknâ ettim kendimi. Sonuçta kör vatandaşlar, kaldırımlarda hepimizden daha dikkatli yürüyen, daha dengeli ve de saygılı insanlardı. Sanıyorum, ömrü boyunca kör olan bir insandan sayıca daha fazla tökezleyip sendelemiş, birilerine çarpmış, cam kapılara toslamışımdır. Az önceki arkadaş ise, farklıydı: Akıllı telefon hipnozuna teslim olan bir kör'dü o!

Onu, akan kalabalığın içinde bırakıp, kenardaki banka makinelerinden birinin önüne geçtim. Para çekmem lazımdı. Aslında durum biraz karışık. Başka bir bankadan para çekip bu bankaya yatırıcam. Ordan da kiramı ödiycem; çünkü bu bankanın kredi kartının Ücretsiz Eft (başka banka hesabına para yatırma) özelliği var. Kimi zaman, şifrelerden kafam karışıyor. Sonuçta, sekiz tane kartım var! Her birinin kampanyaları olduğundan ve ben de çük kadar para kazanan gariban bir yazar-çizer olduğumdan, bu kampanyalardan mümkün olduğunca faydalanabilmek için önüme çıkan her beleş (hesap işletim ücretsiz) kartı alıp cüzdanıma tıktım! Bazen kendimi çok zengin birisi gibi hissediyorum. Tam salakların hissedeceği bir duygu. "Oğlum, bunların verdiği krediler veya ek hesap bilmem neler, senin paran değil, döt! Senin bir tanecik düdük gibi gelirin var, o da dergiden gelen" şeklindeki, gayet net ve doyurucu bilgi, benim kendimi zengin hissetmemden en az dört saniye sonra zihnime yerleşiyor! Böylece dört saniyelik bir ekonomik huzur hissediyorum. Geçen gün, süper bir kart kampanyasını kaçırdım. Cüzdanımda bulan Sig Kart, Hediye Sarayı internet mağazasından portakallı çikolata alanlara Sig Kart'la yapılan alışverişlerde yüzde yirmi indirim sağlıyordu! Ama en aşağı 3 kilo almak gerekiyordu. Güzelim kampanyayı, çok fazla çikolata sevmediğim için böyle kaçırdım. Geçen ay, Daya Kart'ın yaptığı kampanyaya da fecii üzülmüştüm. Daya Bank, Göndergelsin Turizmle yapılan Van yolculuklarında, Daya Kart'la internetten alınan biletlerde tam yüzde yirmiyedi indirim yapmıştı! Van'da hiç tanıdığım bulunmadığı için, bu güzelim kampanyadan da istemiye istemiye yararlanamamıştım.

Sekiz tane jilet gibi kartım vardı! Elbet bana da uygun bir kampanya çıkacaktı bir gün. Umudumu kaybetmiyorum. Kartlardan birini, üzerinde eğri büğrü kabartma harflerle 'Metin' yazanlardan bir tanesini, delikten içeri iteledim ve şifre penceresi belirdi ekranda. Banka makinesinin tuşlarını kullanarak şifremi girdim: 4086 (Gerçek, biricik, canım şifremi, ne idüğü belirsiz, güvensiz bir dergi sayfasında vereceğimi sanmıyorsunuz değil mi!? Tabiy ki sembolik bir rakam o. Ama içinde yalnızca bir rakam, sembolik değil, gerçektir. Bu sayıyı bilenler arasında çekilecek kurada, kazanana bir gerçek rakam daha hediye edeceğim.) Seçenek tuşlarına bir bir bastım, ve en sevdiğim menü çıktı karşıma: "Ne kadar para çekmek istiyonuz?"

Fekat, ekranda belirmemişti bu menü. Daha doğrusu görüntülü değil, sesliydi. Yetişkin bir adam basbayağı sormuştu bunu. Adamın kendisi de ekranda, daha doğrusu ekran olarak kullanılan, televizyon şeklindeki boşluktaydı: Belden aşağısı görünmüyordu. "Ne kadar para çekmek istiyonuz?" diye tekrarladı. Herhalde bir kampanyaydı!? Bu garip şaka karşısında ürkmeyen veya utanıp kaçmayanlar, güzel bir kampanya hediyesi kazanacaktı! En soğukkanlı halimi takınıp, "Hih hih hi," dedim. Adam ciddileşti, "Ne gülüyon arkadaş? Ne kadar para istiyon, söyle," dedi.

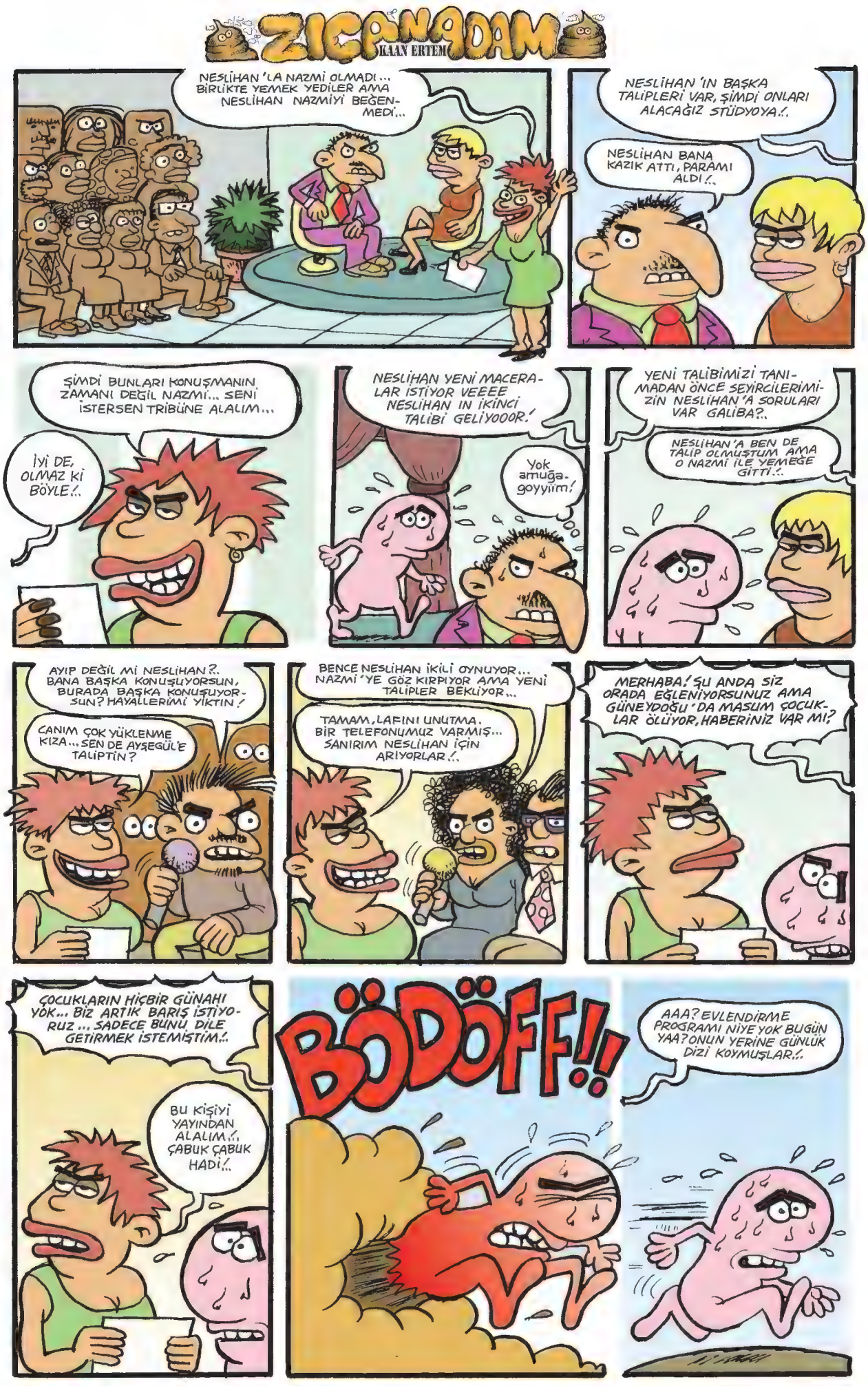

"Yirmi lira," dedim soğukkanlılıkla. Bu kez, adam güldü. Yirmi liraya gülmüştü herhal; gülünecek bir paraydı sahiden. "Öyle bi havalı yanaştın ki bankamatiğe. Daha fazla çekeceksin sanmıştım," dedi. "Ne alakası var," diye cevapladım, "Havalı mavalı değilim ben. Ayrıca, eskiden 10 lira çekerdim! Son zamanlarda "20 TL ve katları" diye uyardığınız için mecburen 20 lira çekiyom."

"30 lira vereyim mi?" dedi? "İstiyon mu otuz lira!?"

Bir an, anlamadım. Adamın parmaklarıyla tuttuğu buruşuk buruşuk paralar vardı, elini uzatıp, hepsini aşağıdan çıkarmıştı. O esnada, üniformalı başka bir adam kafası belirdi makinenin içinde; elinde bir yıldız tornavida tutuyordu. Oteki adama, "Tamam Haldun ağbi sen çıkabilirsin, güncelledik makinenin yazılımını," dedi. İkisi de çıktılar pencereden, dijital ekranı taktılar boşluğa.

O sırada, bi tane para kalmıştı dışarıda, yanlışlıkla. Şeytan dürter diyip, üzerine bile bakmadan içeriye götürdüm, bankodaki memureye uzattım. "Bu para sizin galiba!?" diye lafa girdiğimde, çalışanlar ve kuyruktaki herkesin kafası bana döndü.

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N

Ege Dündar

BAYİİLERDE

Blue

AKYOL

Önceki üç karede çizerek anlatmaya çalıştığım tripleri, bu hafta Bireysel İş Hukuku finalinde yaşadım. Sınavdan önce muallakta kaldığım tek konu, ilk iki soru olarak karşıma çıkıverdi. Sınavda rahat, çırpınan ve sktr edip kağıdı bırakan tipler vardır. Ben hep delicesine çırpınan adam oldum. Bir memur ve çizgi romancının çocuğu olarak delice yönlerim olsa da hep garantiyimdir ve aklım sıra, işimi son şans olan bütünleme sınavına bırakamam(!) Bu sefer de öyle yaptım.. ve artık ne biliyoasam atıp tutmaya başladım..

Bütün saçmaladığımı sınav bitince farkedecektim meğerse.

Kemal Aratan bana zaman zaman içinde bulunduğum anı gözlemlememi söyler..Acaba yolun sonuna mı gelmiştim? Bu final döneminde bütün sınavları s*çıp batırarak, bütü de veremeyecek, tüm dersleri yaza mı bırakacaktım? Şu an hukuk fakültesi dördüncü sınıfın ilk dönemi ve ben okulun uzamasına sebebiyet verebilecek bi b*k yemeden buraya kadar gelmiştim. Ancak olur da bu dönem birden fazla dersten başarısız olursam, bunu okulun bittiği yaz tek ders sınavıyla da veremeyecek ve okulu yaza uzatıp başıma iş alacaktım. Gözlemi bırakıp çırpınmaya devam ettim. Bahadır Boysal bir keresinde "abi ben bir yandan okul okuyorum, L-Manyak için iki sayfa çizmem zor olur, yapamam." dediğimde "Eolm bizim de tek işimiz bu değil ki!" demişti. "Başka işin varsa s*ktir git bu dergiden!" de diyebilirdi. Ne yapıyor acaba? Neyse, sınav bitti...

Sınavın sonunda bir çok yerde afalladığımı, yazdığım yanıtların finali geçmemi sağlayacak "elli"yi almama yetmeyeceğini idrak ettim, eve gelip kısa sürede bu kareleri çizdim ve şimdi tekrar, önümüzdeki üç finale ve ardından bütünleme sınavlarına hazırlanmaya başlayacağım.

Ustam Kemal Aratan'ın bana günlerce anlattığı spiritüel öğretide "gözlem" böyle yana yakıla "s*çtım ben, s*çtım şimdi" demek değil tabi ki, bitirmeden onun da bir kez daha altını çizmek isterim. Sizler bu köşeyi okurken, eğer okursanız, büyük ihtimalle ben yine bir sınavda, bilemediğim, emin olamadığım sorular karşısında çırpınıp durmakta olacağım. Tuncay abi "bu ne ya, hep yazı?" Kemal Abi, "bu ne ya, sallamış?" yazı işleri müdürümüz, "müdür" lakaplı Zafer Aknar "bu ne ya, iç bunalım, bu hep otuz bir" renklendirmeyle meşgul olan Fikret abi "senin renkleteceğin işin.." diyecek, aralarından Aslan Özdemir çıkıp "niye lan çocuk açık seçik anlatmış işte" diyecek. Belki de kimse bir şey demeyecek. Siz de şimdi çıkıp, "ulan anlattıklarının üçte biri zaten finaller, geriye ne yaşıyosun?" kalbimi kırarsınız, bunu bilesiniz.

LeMan

Haftalık yerel süreli yayındır
Sayı: 1256
13 Ocak 2016 Çarşamba

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazişleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

İpek Özsüslü-Güneri İçoğlu-Erhan Candan

15-16-17 Ocak'ta üç gün boyunca LeMan Standı'nda imza. Ayrıca 17 Ocak Pazar günü Akdeniz Salonu'nda 16.30-17.30 saatleri arasında "LeMan Dergisi 25 Yaşında" konulu söyleşimiz olacak.

LEMAN

Yeter! Çocuklar öldürülmesin! Şeker de yiyebilsinler!

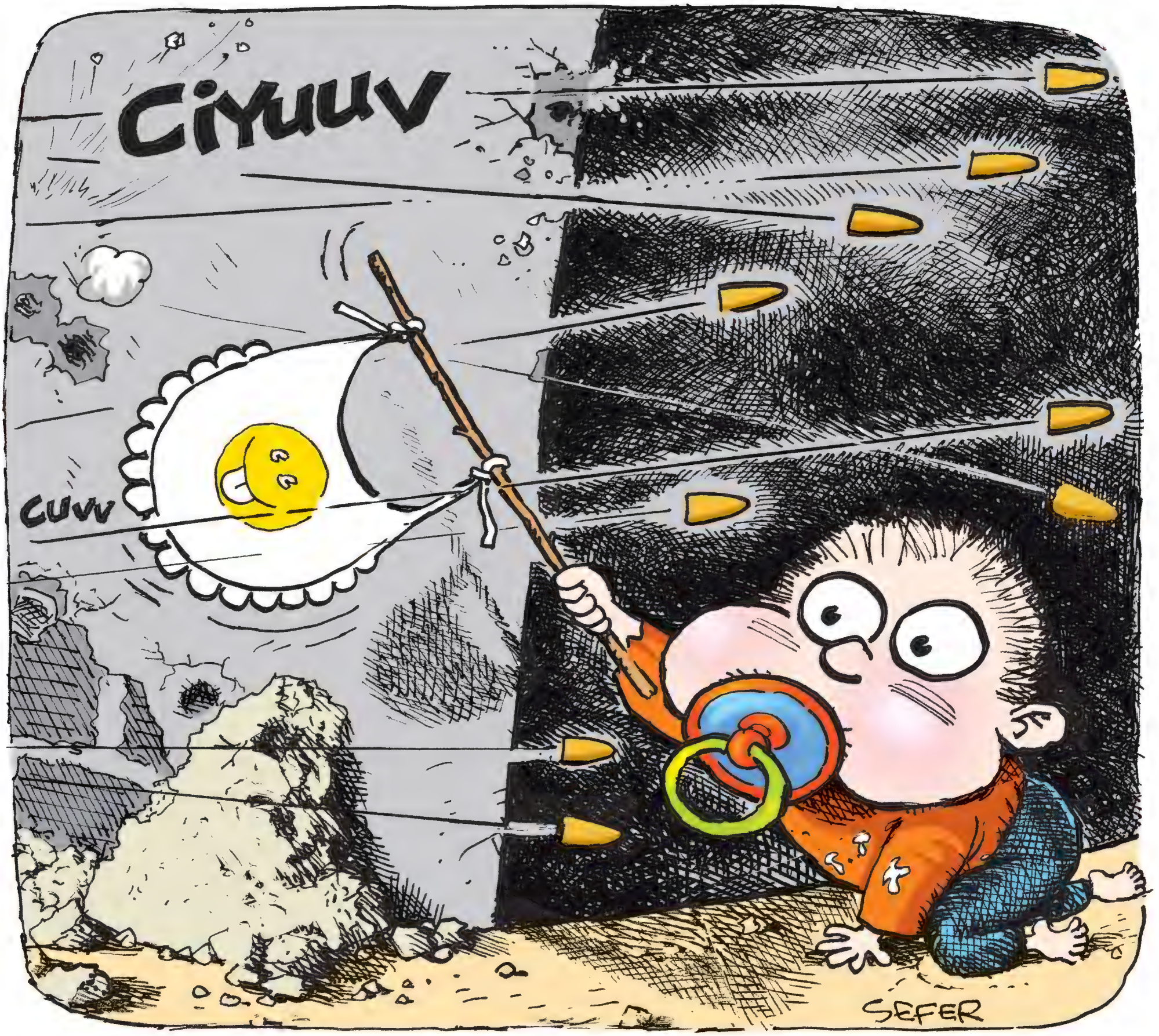

1257

LeMan

20 Ocak
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/04
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Türkiye'nin en faşist yasası hortladı! Akademisyenlere 301'den dava açılıyor...

Çatışma bölgelerinde çocuklar okula gitmeden, sınav olmadan karne alacaklar.

Akademisyenlerin bildirisine imza atan emekli orgeneral Hasan Iğsız'ın kızı için Star gazetesi, "PKK sevici paşa kızı" diye manşet attı. Iğsız'ın "bildiriye katılmıyorum ama düşünceye tahammülsüzlük var" yanıtına yine Star gazetesi, "ihanet paşası" dedi.

Hrant Dink öldürüleli 9 yıl oldu, karanlık katiller hala bulunamadı...

Fransız çizerden akıllara ziyan kehanet: "Aylan bebek yaşasaydı, Almanya'da tacizci olurdu."

Başbakan Davutluoğlu da savaş karşıtı bildiriyi imzalayan akademisyenlere seslendi; "Terörle aranıza mesafe koyun, imzalarınızı geri çekin"

Sultanahmet'teki saldırıyı gerçekleştiren canlı bombanın yeşil kartlı olduğu, onu iptal ettirerek SSK bünyesine geçtiği ortaya çıktı!

Bir grup muhtar da imzacı akademisyenleri kınayan açıklama yaptı.

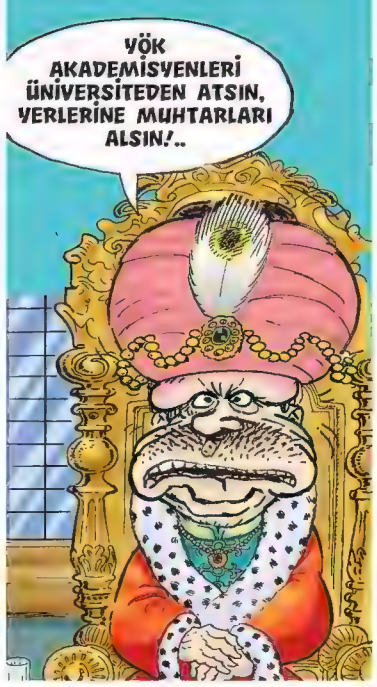

Saraylı bu kez greenpeace'i hedef aldı?! "Gerçek çevreci biziz onlarınki green pis, bizimki tam manasına yeşil" dedi.

Akademisyenlerin savaş karşıtı bildirisine imza atan ünlü filozof Chomsky, Erdoğan'ın davetini reddetti!

Neo yancı akımının öncüsü Alev Alatlı, savaş karşıtı bildiriye imza atan dünyanın en çok alıntı yapılan filozofu Chomsky için "Yeni sol artığı bir yahudi. Şiddet karşıtı biri değil" dedi.

Doğalgaz, elektrik, otoyol derken en temel besin kaynağımız ekmek de zamlardan nasibini aldı!

ZEHRA ÖMEROĞLU

Kar yağıyor. İçerde radyo açık, Sting *'ayme ningiliş men in nüyork'* u çığırıyor. *'Aym e neeliyın, ayme ligı leliyın, ayme ningiliş men in nüyoork'* ... Yani şair burda bize sesleniyor, 'ben' diyor, 'nüyorktayım datlum şu an' diyor. Dur, sözlükten bakalım da şey olmasın. Aym e ningiliş.. Ningiliş mi, ningiliş ne lan?.. haa, 'en ingiliş' diyomuş. En İngiliş, yani en ingiliz. Tamam, burası kolay. Sonra?.. 'Neelıyın'.. mırmırmırıl.. 'Ligı'.. Neelıyın, Ligı?.. Öyle bi kelimeler yok olum sözlükte, ne demeye getiriyon sen, anamıza bacımıza mı sövüyon, id?.. aa bi dakka.. deminki gibi mi acaba?.. 'Nelıyın' değil, 'en elıyın'.. öbürkü de 'ligı' değil 'e ligıl'.. Hay Allah iyiliğini versin he mi, bi an küfrediyosun sanıp küfrettim, kusura kalma Sting. Ne biliyim, sen de öyle kelimeleri gödgöde yapıştırarak diyince bi şey anlaşılmıyo. Neyse, o zaman.. evet. 'Ben bir elyınım' diyesiymiş. '***Ben bir elyınım, ben bir yasal elyınım. Ben bir ingiliz adamım in Niyoork'*** diyesiymiş. Haa şimdi anladım.. Tane tane söylesene şunu moruk.. bak, üzüldüm ha şimdi. Allah kavuştursun, gurbetlik zor tabi.

Peki bu stingin ben elyınım dediği olgu, Sigorni Viivır'ın kimse yok nasolsa diye uzay gemisinde don atlet gezdiği filmdeki 'Elyın' mı?.. bizim vikvik elyın?.. değildir canım herhalde.. 'Yasal elyın' diyor çünkü. Filmdeki elyın yasal değildi. Kaçak elyındı. Kaçak biniyodu ülkeye.. ay ülkeye demişsim, gemiye. Bu 'yabancı' anlamında olan elyın o zaman. Sözlükte de öyle diyor. Tamam netleşti mevzu.

İngiltere'nin aynısının azcık büyüğüne gitmiş, hemencecik de dertlenip acıklı türkü yakıyor, sıla hasreti çekiyor lavuk.. denmez tabi, çok ayıp. Sting iyi çocuk, bi kötülüğünü görmedim ben en azından, şimdi doğruya doğru. Hem gurbetin de şeysi olmaz. Bir ingilizin amerikada türkü yakacak kadar gurbet acısı çekmesi çok dandik bi acı.. gibi sanki.. ama değil. Bakkala gitmek için evden çıkar çıkmaz evini özleyen, gurbet acısı çeken insanlar var çünkü bu dünyada. Daha terliği çıkarıp ayakkapları giyerken gözleri dolan, burnunun direği sızlayan insanlar tanıyorum. Sıla ev, bakkal da gurbet onlara. Gerçi o tembellikten, soğukta bakkala gitmek istememekten.. ama olsun, şurdan aarı bakınca, şöyle şu taraftan.. biraz sanki o da bi tür sıla özlemi sayılabilir. Olabilir yani. Herkesin gurbet şeysi kendine göre. Anlayışlı olmak lâzım.

O değil de.. Sting artis başına, hemi de en ingiliş olduğu halde oracığa gitmeye bile üzülürse, var bir de antartikaya giden Suriyeli'yi düşün. İskandinavya mıydı orası? Neyse işte, iskandiya, antartikanya, kuzey avro, aynı şey. Ta afrikadan kalkıp Danimarka'ya, İsveç'e, Almanya'ya gidenleri bi düşün, onlara da bi türkü yakıver Sting. Sen yasal elyınsın, onlarınki net bile değil. Daha bi karar bile veremediler bi türlü 'biz eskiden bize sığınan mültecilere naapıyoduk? şimdi bunlar yasal mı kaçak mı, dövek mi sevek mi?' diye kafaları karıştı üç tane elıyın görmeynen.

Keskin düzenlemeler, sıpsıkı saran daracık disiplin ve hoyt zort katı kurallar üzerine kurulu bir sistem helbette en ufak sürprizle, minnacık bir denişiklikte hemen cortlayıveriyorsa demek ki, yazık, çünkü az bi denişik bir durumda hemen devreleri yandı kuzey avrupanın. Turist Ömer Uzayda filminde, Turist *'Zzzzt Erenköy!.. Zzzzt nedir, biliyo musun kompiter?'* diye soru sorunca hemen bozuluyodu ya kompiter, g.tü başı dağılıyodu hani, bildin?.. o hesap. Sürprizlik, olağan akışın dışında bi şeyler, esmerlik, kalın kaşlar falan.. plan-program dışı bi şey çıkınca.. yabancılar, denişik durumlar, yeni kıpraşmalar, yeni insanlar falan demek ki, bunlar hep korku yapıyo demek ki, bünyede demek ki.. Yeni doğan bebekten korkanlar da vardır o zaman, 'bu ne lan, yabancı bu, tanımıyom ben bunu' diye. Irkçılık mırkçılık ayrımcılık.. hep 'biz yabancı organizma'yla başedemeyik korkusundan.. aneaaa, onlara da üzüldüm şimdi iyi mi. 'Ben çok göçmen aldım, sen az aldın' diye saçlarını yoldulardı birbirilerinin. Hele bu sebepten zaar..

Zenofobi (elyın korkusu)

Aynı şarkı mıydı o hani 'ay viş ay vaz in landın, ay reli mis dı kuiiin' diye diyen?.. ya da yok, Racır Hatçsın'dı sanırsam, 'kraliçeyi özledim, inculuz çayını özledim' diyen sünbül. Racırıma hele.. Bunun derdi de iyice başka anambabam.. 'Offf, var ya, şimdi şöyle güzel bi kraliçe olsaydı'.. Bi şey bulamamış özleyecek, özleye özleye kraliçe özlüyor. Kraliçe dediğin, kadın kral yani. Kadın kralı özlüyor. Kral özlenir mi Racır? Bi insanın burnunda tüte tüte kraliçe mi tüter? Bi yerden bi kontluk mu umuyorsun Racır, lord mu oldurtmak istiyosun kendini, esas olayın nedir?

Hepsinin derdi varsa yoksa anca ipimle kuşağım.. Hadi öbürkü leydilik sörlük ünvanı istiyor belki, ama sen zamanında panklık vazifeni yerine getirmiş adamsın, Sting, sen bari sörlük etme, anlamaya çalış. Bi düşün bak.. diyelim ki savaş var ülkende Allah muhafaza, sığınacak yer arıyorsun. En evvela 'Sakın gelme la buraya!' diye ilânlar veriyorlar gastelere. Daha en baştan seni sevmediklerini söylüyorlar, ama tabi can havli bu.. 'Skerin ilânını, ben burda can derdindeyim' diye yine de ufacık bi laynon bota elli tane başka Stingle beraber, ıkış tıkış binip yola çıkıyorsun. Sağ salim vardın mesela, ama sahil güvenlik enselerse derhal gerisin geri gönderiyor. Şanslıydın, botun devrilmedi ve yakalanmadın diyelim, bu sefer de koskoca kıtanın etrafı dikenli tellerle, yüksek duvarlarla çevrilmiş sen gelme diye, onları aşman lâzım. Hadi senin bacaklar uzun, hotlayıp geçtin duvardan diyelim.. şimdi de aşırı yobazların, ırkçı eblehlerin elinden kurtulman lâzım. 'Aha elyın gelmiş, vur ha vur elyına' diye ağız burun girişiyorlar sana ve seninle beraber gelen diğer Stinglere. Uygar, gelişmiş, modern kıta insanının kaliteli, nezih ve son derece medenî dayağını yidikten sonra bu sefer kolundan bilerziğini, boynundan kolyeni alıyorlar. Ardından 'Sting'ler geldi karımıza kızımıza sarkıyor' diye hepiniz zan altında bırakılıyorsunuz. Belki sen iyi bir Stingsin, kimseyi rahatsız etmiyorsun ama diğer üç beş şuursuz Stingin vebali yüzünden seni de gördükleri yerde tartaklıyorlar, kovalıyorlar. 'Lan olum ben yapmadım, öbür stingler yaptı, böyle sığırca gibi bi genelleme olur mu, ırkçılık etmeyin daly.raklar' demene bakmadan, sen dahil bütün stinglere sapık muamelesi yapılıyor.. Ve bütün bu zorluklarla güleştikten sonra, tam da 'artık iki dinlenek' dediğin an seni ve diğer stingleri 'Size üç milyor ağro verelim, bu Stingleri alın, biz istemiyoz' diye başka ülkeye gönderiyorlar. Nasıl? Bunaltıcı he mi stingim. Ne dersin? İlgilenmez misin?.. Heeeç.. ööyle bakıyonuz hepiniz anca mal gibi. Duruyonuz kıpramadan. Halbuse avrupanın bu göçmenler konusundaki sıcışları yıllar sürecek bienallere, altışar saatlik bi tomar Lars von Trier dvdsine yetecek mevzu çıktı. Sana da iki kaset dolduracak beste malzemesi var. Ama fisss.. hiç ses yok. Siydiniz kaldınız öyle bi köşede.

Söyle o Racır Hatçsın'a da, eğer nakte sıkıştılarsa kraliçenin beşibiyerdelerini bozdursunlar. Kıskanç görümce gibi kolundan bilerziklerini falan yolmasın gariban göçmenlerin. Çoğ ayıp bu tür şeyler bacım. Koskoca kadın kral olacaksın bi de.. Yeaanii.. Pardon.. o o değil miydi? Yanlış kraliçeyi mi demişim? Danimarka Krallığı söküyomuş göçmenlerin kolundan bilerziklerini. Ama aabi sizde de kral kraliçe kaynıyo ortalık, amma sevmişiniz monarşiyi, karışır tabi. Danimarka'nın kadın kralının beşibiyerdeleri o zaman.. onları bozdurun. Çok zula varmış onda, eltim öyle dedi. 'Hep' dedi, 'saklıyo o' dedi, 'onun sandık sandık elmasları var' dedi, 'na böyle yumruğum kadar her biri' dedi.. eltimgil dedi, 'onları bozdursun esas o' dedi, 'ne şeyapıyo zavallının' dedi 'iki kel bileriziğine göz dikmiş aj gibi' dedi.. didim didi, dedoy diloyloy dedi.

NURGÜL KAAN

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

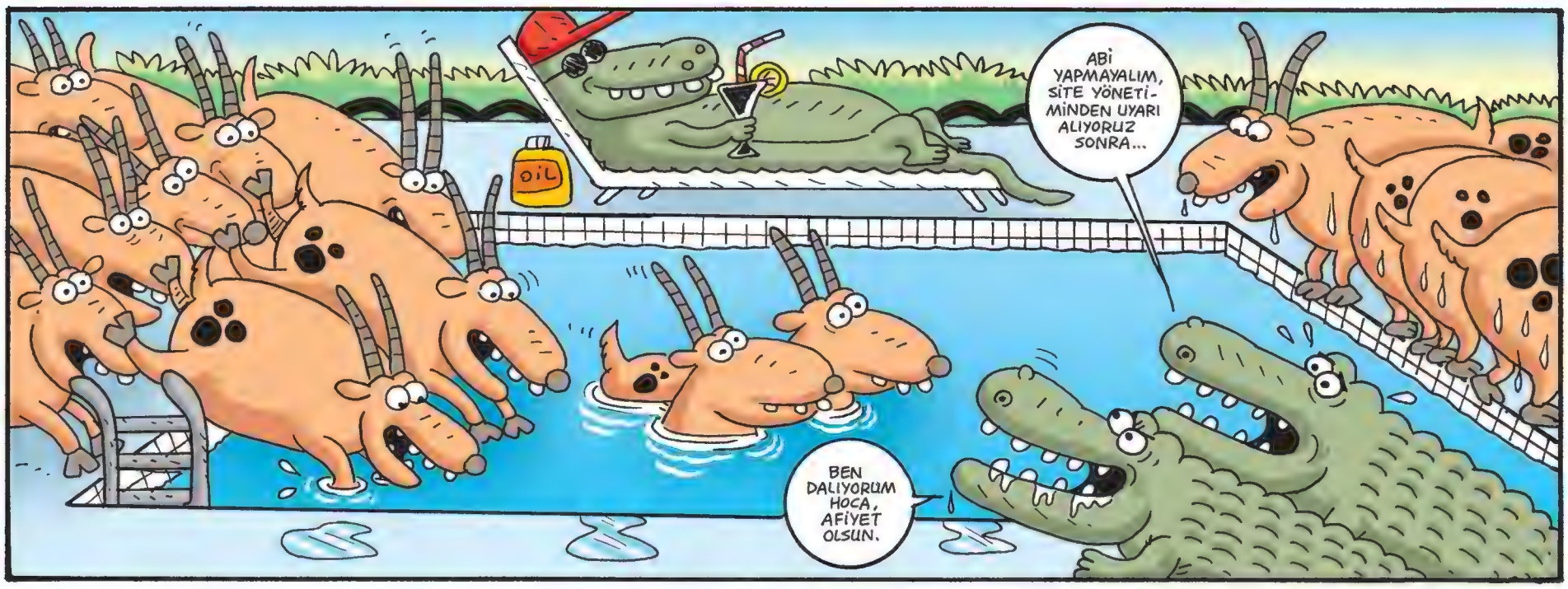

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı saygım sonsuz sizler için yazdı...

KARŞIYAKA – GS: 1-3 (ZİRAAT KUPASI)

Maç başlamadan önce Karşıyaka'nın soyunma odasına gelen haciz memurları, futbolcuların formalarını ve ayakkabılarını almak istemişler. İzin verilmemiş. Bence maç bittikten sonra futbolcularla birlikte duşlara girip bir bakabilirlerdi, futbol takımında haciz nasıl duruyor anlarlardı. Yakışıyor mu, oyuncular o şekilde seyirci önüne çıkabilirler mi?

Dk.46. Carole iki defa kafayla sektirerek geldi. Avut çizgisinden geri çıkardı. Sinan. Iska. Emre Çolak. Vurdu direkten döndü. En son Umut. Oh neyse avut. Umut dediğim, kaleci için yani.

(Şaka şaka. Cengaversin Umut. Çok geçmiş olsun.)

Dk.83. Duran top. Olcan. Ortası, Chedjou bir kafa: 0-1

Dk.86. Duran top. Olcan. Yine Chedjou, yine kafa: 0-2

Dk.88. Duran top. Olcan. Bu kez Sinan: 0-3

Beş dakkada Beşiktaş'tı hani? Galatasaray diil mi bu?

Dk.90+1. Penaltı. Haydaaa. Gene duran top. Necati ve : 1-3

Arkadaş, ne duran topmuş bu ha. Dört gol oldu. Bir de yuvarlanan topla oynansaydı maç, ne olacaktı kimbilir?

FB – GİRESUN: 6-1 (ZİRAAT KUPASI)

Dk.17. Diego'dan pamuk şekeri gibi orta. Baktık top kalenin içinde duruyor. Kim bıraktı bunu buraya yahu? Genç Uygar mı? Uygar bir insan meslekdaşlarına yapmaz bunu. Yapmamalı: 1-0

Dk.39. Gökhan'dan genç Ramazan'a. Sonrası bayram: 2-0

Dk.55. Ufukta biri var. Caner. Uzaklardan bir şey yaklaşıyor. Ufo gibi bir şey. Filelere takıldı. Topmuş: 3-0

Dk.59. Markovic - Gökhan kafa kafaya verdiler. "Bunu da Van Persie'nin önüne bırakalım." dediler. E Van Persie'nin önüne top bırakırsanız ne olur: 4-0

Dk.68. Mehmet Topal, kafa. Kaleciden geri döndü. Mehmet Topal, ayak. Kaleciden döndü. Diz, göbek, ense. Yok yok olmayacak. Bir de başkası vursun yahu. Hah Fernandao: 5-0

Dk.77. Uzun bir pas. Abdülaziz Solmaz ceza alanına girmeden vurdu. Kaleci topu tokatladı. "Niye giriyosun bizim kaleye?" diye herhalde: 5-1

Dk.82. Bu kez uzun pas Van Persie'ye. Bir çalım. Emre Can bir yöne gitti. Bir çalım kaleci Anıl'a. O tamamen başka diyarlara gitti. Tekrar bir araya gelmeleri hayli zaman alacak. Van Persie bile şaşırdı "Buralar niye bu kadar ıssız?" diye: 6-1

MERSİN DOĞRU YOLDA

Mersin İdmanyurdu'nda altı günden bir güne indirilen teknik direktör kovma süresi iki güne çıkarıldı. Ben merak ediyorum, bakalım Mersin'e gelirken, daha yolda otobüsteyken kovulan hoca olucak mı? Veya durup durken, evinde otururken Mersin İdmanyurdu'ndan "Kovuldunuz." diye mektup alan bir hoca. Göreve falan getirilmeden.

VETERAN TURNUVASI

Biliyorsunuz, ot yemeyenlere veteran deniliyor. Şaka şaka et yemeyenlere. Gene şaka. Veteran, bildiğimiz emekli. Öbürü vetejeryan. Bu millette bu futbol sevdası varken, ben daha büyük projeler düşünüyorum. Mesela yüz binlik diilde yüz milyonluk bir stat yapılsa. Konya Ovası'nda mesela. Orda bütün FB taraftarlarıyla bütün GS taraftarları on milyona on milyon maç yapsalar. Değişik olmaz mı? Tabi herkes forma giyecek. Çok güzel forma satışı yapılır.

SALON FUTBOLU

Eskiden vurdulu kırdılı filmlerin oyuncuları başkaydı, kibar salon filmlerinin oyuncuları başka. Normalde vurdulu kırdılı lig maçlarıyla salon turnuvalarının oyuncuları arasında da bir fark olmalı. Ama diil. Maçlar salonda da başlasa karakolda bitiyor.

FUTBOL NE GÜZEL ŞEY

Halkın futbola olan düşkünlüğü hepimizi derinden etkiliyor. Sadece seni beni diil, firmaları da. Mesela Türksel reklamlarında hoş bir slogan var. Sahaya bakmış bakmış doyamamış "Futbol ne güzel şey" diyor Türksel. Ne bakımdan? Seyirlik bişey olarak mı? Tek tek çalışanlarınızı anlarım da şirket olarak niye seviyosunuz futbolu? Daha doğrusu nasıl seviyosunuz? Gol olunca zıplıyor mu şirket? Binalar yerinden mi fırlıyor? Çatılarını havaya atıp birbirine mi sarılıyor şubeler?

GS – SİVAS: 3-1 (LİG)

Dk.14. Sinan Gümüş soldan, denize dalar gibi ceza alanına daldı. Büyük tepik. Yüksek tekme. Al sana bir duran top daha. Penaltı. Duran top, vuran Selçuk, köşe ters: 1-0

Dk.24. Sabri'nin uzun pası. Sağda Sinan. Sinan'ın karşısındaki rakibi top çalımladı, üstünden atladı, kendini pas olarak Sinan'a verdi. Top, pas vermeyip kendini kaleye şutlasaydı artık ayıp olurdu. Sinan vurdu. Meşin yuvarlak naylon filede: 2-0

Dk.69. İbrahim'den gol olmaya müsait süper lüks orta. Uruguaylı David Teixeira altı pas köşesini dönünce vatandaşı Muslera ile karşılaştı. Teixeira: "Dünya ne kadar küçük." Muslera: "Kale ne kadar büyük." : 2-1

Dk.86. Ceza alanı. Snayder yerde. Boşta kalan topa Umut vurdu: 3-1. Yok yok penaltıymış gene 2-1. Duran da Burak vuran da: 3-1

BJK – MERSİN İDMANYURDU (LİG)

Dk.1. Maç başladı.

Dk.5. Maç bitti. Hah işte budur, beş dakkada Beşiktaş.

ESKİŞEHİR – FB: 0-3 (LİG)

Dk.45+1. Nani, çok çaprazdan ceza sahasına girdi. Giremedi. Geri döndü. Taca doğru gidiyor. Emre, akıllı bir faulle Nani'yi indirdi. Takımını taçtan kurtardı. Penaltı. Fernandao, uzaklardan bir şutla penaltıyı gole çevirdi: 0-1

Dk.74. Nani, sol çaprazdan. Şut. Kaleci Boffen. Yattı. Uzandı. Tokatladı. Combalak attı. I-ıh. Gene geldi gayrı bu Fernandao: 0-2

Dk.85. Nani sağda. Volkan'a uzattı. Volkan kovaladı kovaladı. Büyük kovalamaca. Amansız takip. Rakibi şarampole yuvarlandı. Volkan, kale önüne çıkardı. Fernandao'muz kalmadı Van Persie var: 0-3

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Bugünkü Türkiye'de "Türk Kabadayı" hoyratlığına duyulan mazoşist bir hayranlık ve sevgi var. Neye mal olursa olsun, ne çelişki içerirse içersin.. bu var! Ve bu her şeyden muaf! Varlığımızın çekirdeği gibi bir şey sanki. Bu kabadayılık gitti miydi , bizi biz yapan hiç bir şey kalmayacakmış gibi! Bizim bu millet, hiç vazgeçemeyeceği "değerler"inin, son yıllarda "sağcılık"la örtüştüğünü gördü. Dolayısıyla, "sağcı" olmadıkları için, ülkenin doğusundaki savaşa dair bildiriye imza atan akademisyenlerin vatan haini ilan edilmelerinden daha kolay bir ferahlık yok! "Ilımlılık ve objektiflik" diye bir şeyler vardı lan eskiden bu ülkede.. Acaba hangi karanlık deponun içinde saklanıyor ılık ılık, bu "ılımlılık"?

Ve diğer bir önemsenmeyen tabir.. "İnsan Hakları".. Hele, biraz Türkiye'yi geçelim. Şu koskoca Ortadoğu coğrafyasında, bir dolu Müslüman ülkeden hiç "insan hakları" diye konu başlığı duydunuz mu?? Öte yandan, ne acıdır ki, zamanımızda insan haklarını arayan tüm fikirlerin hoş olduğu kadar, boş bir hayal olduğu aşılanıyor artık. Dünyada bile "insan ancak mensup olduğu ırk ve millet tipi içinde gerçek bir varlıktır" fikri sivrilmeye başladı.

Bu dünya öyle bir hal almaya başladı ki, nerede "millet" ve "insan" fikirleri mücadele etmeye başlasa, orada millet, insanı yenmeye başladı!. Çünkü "millet" fikrinin içinde "insan" mevhumu var. Fakat mücerret insan mefhumunun içinde millet fikri yok işte. Ama her şeye rağmen "insan hakları"nı önemsememiz lazım.. daima!.

Çünkü Dinozorlar ve Stegosefaller gibi, insan cinsi de bir gün buradan çekip gidecek.. Yavaş yavaş, bize "güneş" hizmetini gören yıldız da ışığını, kuvvetini kaybedecek. O zaman, insan veya "insan hakları", buluşlar, felsefeler, idealler.. hiç bir şey kalmayacak!! Evrenin bu mini mini köşesinde, protoplazmanın sergüzeşti bitecek! Belki başka dünyalarda çoktan sona eren sergüzeşt... Belki de başka dünyalarda yeniden başlamaya namzet sergüzeşt!

ÇÜRÜK ARZULAR..

Bu ülke hala ve hala 68 ve 78'li yıllar kuşağının ayak oyunlarını çekiyor!. Asıl mesele bu.. Yani 57 ve 62 arası doğanlar. Hala bunlar karar veriyor; "şu vatansever olsun, şu da vatan haini olsun işte" diyerek! (Sinan Çetin'ler, Ezel Akay'lar, Tayyip Erdoğan'lar da bu kuşağa dahil sonuç olarak)

Öğrencilik yıllarında ve 90'larda bile Türkiye'ye yön verdiler.

Atatürk'ten hemen sonra aynen "yönetme"ye hevesli kabiliyetlilerdi bunlar.. Hala öyleler! Hala ve hala yönetirler! Bunlar bizim babalarımızdır.. Her yerdedirler. Kendi öz-çekirdek ailelerinin bile siyasi görüşlerini değiştiriverirler.! Hep dominanttırlar... Bunlar BABOŞLAR, BABACANLAR!! Bu kuşaktan yıldık, usandık, ama kurtulamadık be sağdıç!!!

"ŞİİR NASIL OKUNUR?" DİYE SORMAZ MI?

Bu çocuk, Hasan, bana huzur vermeyecek, anlaşıldı. Bilgisayarım, kahve ve ben; yanlış zamanda yanlış yerdeyiz kesin. Böyle diyorum diye yanlış anlamayın, çok seviyorum Hasan'ı, her gördüğümde de seviniyorum, o ayrı. Çoğu zaman takıldığım kafedeyim gene ve O, arkamdan dolanıp karşıma geçti, gülümsüyor. Hoş beşten sonra, acımasızca, "Şiir nasıl okunur?" diye sormaz mı? "Hemen," dedim, "Terry Eagleton, şiir" diye google'layiverdim.

"Bak," dedim, "Terry Eagleton ne diyor, Ayrıntı Yayınları'na göre:"

"Şiir Nasıl Okunur?"da Terry Eagleton edebiyat eleştirisinde neredeyse "ölmeye yüz tutmuş" önemli bir pratiği, şiir eleştirisini masaya yatırıyor. Elbette sınırları geçirimsiz formüller, şablonlar önermiyor. Eleştirinin işlevlerini, mantık ve amaçlarını gözler önüne seriyor. Şiir eleştirisinin içinde bulunduğu krize farklı açılardan bakılıyor kitapta. Şiir eleştirisine yönelik ilgi azalmasında, hatta bu pratiğin "ölümünü" ilan etmekte, Eagleton'a göre, mevcut eğitim sisteminin de (edebiyat eğitiminin) yabana atılmayacak bir payı var. Edebiyat eğitiminden kasıt da, şiiri bildik "biçim" teknikleri üzerinden değerlendiren, sadece ama sadece uyaklara (kafiyelere), seslerin hareketine odaklanan; sözümona biçim incelemesi yapıldıktan sonra da şiirdeki kimi belli temaları ve fikirleri öne çıkaran tutumdur. Eagleton için kabul edilebilir bir mantık ve strateji değildir bu. Edebiyat eleştirisinin olmazsa olmaz bileşenlerinden olan şiir eleştirisinin yeniden toparlanması için öncelikle mevcut stratejilerin eleştirilerek terk edilmesi gerekmektedir. Şiirin daha geniş bir söylem düzleminde kalınarak, tarihle, siyaset ve felsefeyle alakası göz önünde bulundurularak anlamlandırılması manasında şiir eleştirisi, edebi faaliyetin vazgeçilmez bir ayağını oluşturmaktadır ve edebiyat eleştirisi bu ayaktan asla ödün vermemelidir.

"Benim sorduğum bu değildi" demez mi aynı acımasızlıkla?

"Bak Hasan," dedim, "'Şiir nasıl okunur?' diye sordun, bu adam, Eagleton, bu işin kuramını yapıyor. Yani, demem o ki, bu soruyu soruyorsan, Eagleton'un verdiği yanıtı da bilmen gerekir, ister beğen ister beğenme, anlatabildim mi?"

"Bunu sen istedin," dedi, cebinden bir bilgisayar çıktısı çıkarıp burnuma dayadı.

"Hasan," dedim, sondaki "n" harfini iyice vurgulayarak, "Benim haberlerle 'yeminli' olarak ilgilenmediğimi biliyorsun, Zeki söylemişti sana, ben de doğruladım, hala bana yeminimi bozdurmaya çalışmaktan ne yarar umuyorsun?"

"O kadar basit değil," diye gülümsedi, "Okuyacağın metin, şiiir kuramına, hatta edebiyat kuramına katkı sağlayacak nitelikte. Bir iki dakikanı verdiğine pişman olmazsın."

Seviyoruz dedik ya, Hasan'ı yani, okumaya başladım. Bir haber çıktısıydı, başlıkta, "İzmir'de şairin şiirlerini ayakta okuması yasaklandı" diyordu. Güldüm, "Hangi mizah dergisinden bu, güzel espri" dedim.

"Mizah dergisinden değil, haber gazetesinden," dedi, "Gerçek bir olay."

"Öyle diyorsan öyledir," dedim, espriye katılmaktan ne zarar gelirdi ki, bu rezalet 'süreci' içinden gülümsemek 'suretiyle' birkaç dakika çalmanın kimseye zararı olmazdı.

Haberin üst başlığı şöyleydi:

"İzmir'in Kiraz İlçesi'nde Eğitim-Sen tarafından şair Şükrü Erbaş'ın katılacağı şiir dinletisine komik bir yasak getirildi. Emniyet, Erbaş'ın şiirlerini oturarak okumasını ayağa kalkarsa müdahale edeceklerini söyledi."

"Komikmiş işte," dedim, "Sağ olasın, kimin aklına geliyorsa böyle espriler, onlar da sağ olsunlar."

"Öyle değil Abi, devam et istersen."

Hasan, kolay kolay "Abi" demezdi bana. Aramızda yeterince yaş farkı vardı ama, laubalilik sayardı böyle hitap etmeyi, saygısından demezdi yani. "Abi" dediğine göre, kızmaya başlamıştı ki, işte bu 'iyi' haberdi.

Gülerek devam ettim, Hasan'ı biraz olsun kızdırabilmişliğin huzuruyla. Eğitim-Sen, ayakta şiir okuma yasağının, salona ilişkin bir endişeden kaynaklanmış olabileceği düşüncesiyle etkinlik için bu kez bir düğün salonu kiralıyor. Aynı 'müdahale tehdidi' salon sahibine de yapılınca adam mekanını bu etkinlik için kiralamaktan vazgeçiyor. Sendika bunun ardından Kiraz İlçesi'ndeki tek otelle anlaşıyor etkinlik için. Otel de aynı tehdidi alınca, "salonumuz doluymuş, kusura bakmayın" diye cayıyor. Eğitim-Sen, Şükrü Erbaş dinletisini bu kez İzmir il sınırları içindeki bir başka ilçede, Ödemiş'te yapıyor. İzmir'in bu bir başka 'şirin' ilçesindeki bir restoranda yapılan dinleti sırasında da Erbaş'ın oturduğu masanın hemen yanındaki masada polisler, şairin ayağa kalkması durumunda acilen müdahale etmek üzere hazır bekliyorlar.

Böylesi bir komiği, Zaytung ya da Resmigaste yapabilirdi diye düşünerek ve espriye katkı sunmak amacıyla, "Iyi ki Şükrü Erbaş'ın o arada 'ayak yolu'na gitmesi gerekmemiş" dedim, "Sıkı bir dayağı yermiş yani."

Bu arada, çıktının orasında burasında adını andığım komik portallerin adını arıyorum Hasan'ı madara etmek için.

Yiğit delikanlı, umutsuzluğun karamsarlığıyla iskemlesinde ufalıvermişti. Kendimden utandım, "Tamam tamam," dedim, "Anladım. Tekrar sağ olasın."

Bu arada, çıktı düpe düz bir ulusal gazetenin haberiydi, hiçbir yerinde komik yayınlardan birine ait olduğunu gösteren bir bilgi yoktu. Ben de, tıpkı Hasan gibi, yığılıvermiştim oturduğum yere.

Hasan, kısık bir sesle, "Sen gerçekten haberlerle ilgilenmiyorsun Abi," dedi, "'Barış İçin Akademisyenler Girişimi'nin bildirisinden, bu bildirinin ardından bir kabadayı bozuntusunun onların kanında duş yapacağını açıklamasından, ülkenin her yanında patlayan bombalarla bir sürü insanın ölmesinden, ülkenin hızla çok kanlı bir iş savaşa ve belki de, aynı anda, dış savaşa doğru gittiğinden de haberdar değilsin galiba...13 yaşındaki Ayşe'nin, girdiği bir sınavı başaramadığı için intihar ettiğinden de haberin yok, başka bir sürü şeyden de... İyisin yani..."

"Bir haftam var," dedim.

"Neye?"

"Bir hafta sonra yeminim bitiyor, sen ondan sonra gör bir de beni..."

Sözlerime ben bile inanmamıştım... Aniden toparlandım, "Bak," dedim, "'Şiir nasıl okunur?' diye sormuştun ya, hiç olmazsa bu soruna bir çözüm getirebildik. Neymiş, şiirin nasıl okunacağı konusunda iki kuram varmış. İlki, Terry Eagleton'unki, diğeri de İzmir Kiraz İlçe Emniyet Müdürlüğü'nünki. Eagleton'un kuramı biraz karmaşık, okuma, çalışma istiyor, yürek istiyor, dürüstlük istiyor, cesaret istiyor, öbürü ise..." sesim kısılmıştı...

"Anladım," dedi Hasan, "Gayet iyi anladım."

Anlamış mıydı? Ben anlayabilmiş miydim ve de ne anlatabilmiştim bilemiyordum, ama onun anlamış olması gene de iyiydi, gençti O...

SELİM YALÇINER
selim.yalciner@gmail.com

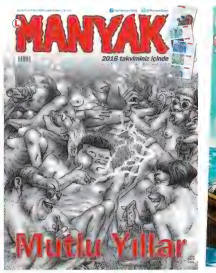

hafta sonu Adana tüyap ta standımıza uğrayan, söyleşimize gelen herkese, bizi tüyap a götüren kebap antrenörü taksiciye , çöp kovası olmak isteyip ,pembeliklerden ver kız çocuğuna aliyorum diyen teyzeye de teşekkürler :)

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo Sıkılhan Oflan, muhtarlık namına emrediyorum, derhal kızlı erkekli toplanıp burıya gelin. İvedi olun, hadi bakiim...

- Ömür Dayı? Tevkif mi ediyon bizi telefondan dooru?

- Yok lan, muhtarlık adına celp ediyorum şirin beldemize. Muhtarı kaybettik, kendisi cevizden düşüp Hak'ka yürüdü. Köylünün ricasıyla geçici olarak muhtar benim de. Gelin toplaşın sizi maakamımda ağırlayayım. Yalnız ivedi olun, Kaymakamlık benim yerime başka muhtar atayabilir. Hemen doplaşın, atlayın bi arabaya, kızlı erkekli eğleşe eğleşe gelin. Mührün yerini biliyorum, arzu eden olursa fantaazi olarak, mahsuscuktan ikametgah ilmuhaberi de veririm bak...

- Saol dayı, gelirsek bi dilekçeyle bildiririz biz sana.

- Bürokrasinin çarklarında dolanmıya gerek yok yiğenim. Seri bir şekilde atlayın gelin kızlı erkekli. Muazzam bir kar manzarası mevzuubahis. Kızak kayılır, kardan adam vücuda getirilir, kozalak toplamak suretiyle dev bir ateş içün düymeye basılır. O noktada arzu ederseniz sıcak şarap içilir, fıkraa bilenler fıkraa anlatırken sesi güzel olanlar şarkı söyler. İlerleyen saatlerde alkolun da etkisiyle...

- Ahaha... Valla esasen tebrik edilesi, kaç yıldır asla vazgeçmedin Ömür Dayı yaa. Azmini neylen biliyosun, inovasyonla mı?

- Bak hele, dillere şekillere bak. Sen kiminilen maytap geçtiğini zannediyosun ibiş? Görürsün sen. Bu gevşek tavırlarını Ankara'ya kadar taşıyacağım Sıkılhan. Şu anda seninle dayıngil şapkamınan konuşmuyorum, geçici de olsa milli irade var karşında. Nedir bu ya, kimsiniz olm siz, kim? Genciz diye bi afra bi tafra, bizi bi beyenmemeler bi burun kıvırmalar. Bu mudur yani? Hiç Ömür Dayımız kızlı erkekli ziyaret edilinmesin, hep AVM, hep ceb telefonu ondan sonra tivitır yahut feysbook. Adı üstünde sizinki feys bok, yani bok suratlılar. Oysa bizimkisii, hakiki tertemiz alnı ak bir surattır. Bak hâla gülüyo. Ben bu konuyu Ankara'ya taşıyıp bizzat yüz yüze görüşmezsem bana da Ömür Kartzambak demesinler. Olmaz olsun böyle nesil... Kapadın mı? Tabii, anca kapayın siz...

- Alo Sıkıl, Çaatay ben, abi nasısın? Baksana ne diicam, internetten sıfır ışın kılıcıyla, karanlık taraf kafası getirdim, Dark Vader. Pelerin felan da var. Hepsi ambalajında orjinal... Sana satiim mi? Cep telefonuyla takas da olur...

- İyi de hocam, senin güç biraz geç uyanmadı mı? Bitti ki o filmin tantanası.. Alvin ve sincaplar şeysi var mı sende, ehehe...

- Abi bırak goygoyu. Ebay'dan söölemiştim, kargo anca geldi. Resmen elimde patladı kostümler, nerde giyip de dolaşıcam şimdi. Bi umut Yozgat'a halamların oraya gidicektim, Star Wars Yozgat Yimpaş Sinemaları'nda bile oynamıyo, hemen bitmiş yaa... Olm olmaz bööle şey lan, yeni Ayfon bile daha fazla kalıyo piyasada. En fazla altı ayda bir yenisini çıkarıyolar. Nedir bu abi, resmen çılgınlık. Bi durun, insanlar yetişsin yaaa...

- Yetişme amk, noolucak!

- Ben de tam adamını aradım haa salak gibi. Bari şu konuda yardımcı ol, bizimkilerden kim alır bunu, kolleksiyon felan yapan yok mu? Sıfır ışın kılıcı, Dark Vader kafası, pelerin, hepsi ambajında, orjinal. Enes, Enes Binsatar alır mı acaba, sever o ticaredi. Yok ama onu aramam, bin türlü projeyle "rızık, inovasyon, lokma, win win" diye kafa ütüler şimdi... Peki Hırgürkan? Hırgürkan Yırtıcı?

- Naabıcak, ışın kılıcıyla doçent mi dövücek?. Hattori hanzo kılıcı satsan alırdı...

- O da doğru, Hırgürkan olmaz. Arasam başımı beleya sokar bi de. Geçen aradım "Eski laptopumu satıyorum, Apple Macbook Pro Mjlq2tu/a I7-2.2 Ghz 16 Gb 256 Gb 15" Mac Os" filan diye anlatıyorum, kesti "Bırak şimdi, sıhıntı büyük, atla gel Dr. Ötker'i dövmeye gidiyoruz" dedi...

- Ahah hakkaten "sıhıntı büyük" dostum. Ama işe iyi tarafından bak, söylenene göre mart sonu nisan başında "Batman v Superman Adaletin Şafağı" vizyona gircekmiş. Kara pelerinle azcık değiştireceğin Dart Vader kafasını Batman yerine takınır galada dolaşabilirsin.

- Sıfır ışın kılıcı noolucak?

- Dötüne sok ışıl ışıl...

FİKRİYE

aurieetin@yahoo.com

PANTOLON
METİN FİDAN

18 Ocak 2016 İstepne Sevgililer Günü!

Günün Sözü

İnsanlara, istemediği birşeyi zorlan yaptırtmak için, günümüzde çeşitli uygar yöntemler mevcuttur. Mesela, onu tehdit edebilirsiniz: "Yapmazsan .ına korum," sık kullanılan bi tehdit çeşididir. Cümlenin başına 'Lütfen' ibaresi eklenirse, tehditin suç unsuru azalmaktadır: "Yapmazsan .mına koyarım lütfen," gibi."

Günün Yemeği

-sucuklu yumurta!
-sucuklu pilav!
-sucuklu çorba!
-sucuklu pastırma!
-sucuklu su!
-sucuklu boza!

"...Bir süre kovboy olmayı düşündüm, ama yaşlandıkça ateşli silahlardan nefret etmeye başlamıştım. Hem apartmanın 6'ncı katına bir at çıkarmak zor olabilirdi."
"Bana bir Tarzanlığı bile Çok Gördüler"
Oğuz Aral

metinfidan@ymail.com

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

ERDENER ABİ

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

•• Bizi her şey sinirlendirir, çünkü uykumuzu alamıyoruz

•• Saçı uzun, küpeli yani tipi toplumun geneli tarafından falsolu kabul edilen genç bir de tekse public mekanda ekstra ekstra kibar oluyor.

•• Kardeşimin çeyiz sandığı var. Geçen açmışlar, bir şeyler yapıyorlar annemle. Babam bakıp "dantel sayımı sürüyor, kesin sonuçları birazdan CNN'de açıklayacaklar" diye espri yaptı.

•• Bazılarınız kaloriferde mandalina pişirmemiş gibi kötüsünüz.

•• Geçen gün otobüsteydim. Kadının biri adama soru sorup adam konuşunca da "aman bırak bana anlatma" diye susturuyordu sürekli.

•• Annem geçen gün durup dururken sen Brezilya'ya gitsene dedi. Neden bilmiyorum o günden beri aklımda hep Brezilya var.

•• Pos bıyığım yine açma halkasına takıldı. Solculuk iyi de açma halkası olmasa.

•• Bizi de uyarsalardı keşke Türkiye'ye gelmeyin diye.

•• İnsanlık dersi vereyim derken insanlığından olanlar peki?

•• Ülke ülke değil.

•• Elli yaşındaki adamları İDO, BUDO diye konuşturmaya utanmıyor musunuz ya!? Şunları düzgün kısaltın.

•• Başa gelen komik olayı sıcağı sıcağına arkadaşa anlatmak isteği ile telefona yapışmak, karşıdakinin telefonu hemen açamaması, telefonun her çalma sesinde olayın gözde manasızlaşması, tam vazgeçecekken karşıdakinin telefonu açması, diyecek bir şey bulamamak çoğu zaman "ne haber" falan diyerek geçiştirip kapatmak, olaylar!

•• Ben saat olan odada da uyuyamıyorum.

•• Piyano vurmalı çalgıymış. #iyibilgi

•• Oğluma şu kare, üçgen, yuvarlak deliklerinden aynı şekilli şeyleri sokmalı, zeka geliştirici oyuncaklardan aldım. Biraz uğraşıp sonunda içini boşaltmak için koyulmuş kapağını açıp hepsini içine atıyor. Çok mu akıllı, üşengeç mi anlayamadım?

•• Ben ışıkta da uyuyamıyorum. Ölünce "ışıklar içinde uyu" falan demeyin bana beddua olur, geri dönerim.

•• Türkiye'den Amerika'ya gidenler çoğu zaman "iş buldum benzinlikte pompacılık yapıyorum" diyor. E bakıyorum filmlerde adamlar kendi benzinlerini hep kendileri dolduruyor. E diyorum sonra kendi kendime, arazi olmuşuz yine, normal.

•• Beraber büyüdüğümüz ve aileler tarafından hep kıyaslandığım çocukluk arkadaşımın işleri bozulmuş dükkânı iflas etmiş :)

•• Geçen sabah atkımı artistlik bağlayayım derken kendimi tavana asıyordum az kalsın.

•• Çocuk kafayla televizyon izlerken Pavarotti: "Do, Sol, Si" dediydi de adam Türkçe biliyor diye kafam gittiydi! Müziğin dili evrensel imiş, ilkin orada anladım.

•• Çocukları melekler korur; Çocuk inşaatın 3. katından kuma atlar burnu kanamaz, çocuk klimadan damlayan suyu içer başı ağrımaz, yine aynı çocuk prize çivi sokar kılı kıpırdamaz. Çocuk süper kahramandır.

•• Yaşlılar, yediklerin çikolatanın kabını çok düzleyip, fabrika çıkışı kenara koyuyorlar. İşte bu yokluk görmenin minnetidir.

•• Sene 2016 hala ürüne 1399 tl fiyat yazıyorlar. Ulan biz onun 1400 tl olduğunu anlamıyor muyuz? Geri zekalı mıyız oğlum biz?!

•• Küveti doldurup keyif yapmak için duşa kabini aralayınca kosla venişe basılmış kilimle karşılaşmaktır gerçek hayal kırıklığı...

•• İlkokulda Şaban diye bir öğretmenim vardı, ben o zamana kadar Şaban ismini bir çeşit lakap zannediyordum, neden sonra anladım ki etli kanlı insan ismiymiş. Tabi ne dediyse ciddi alamadım o ayrı.

•• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

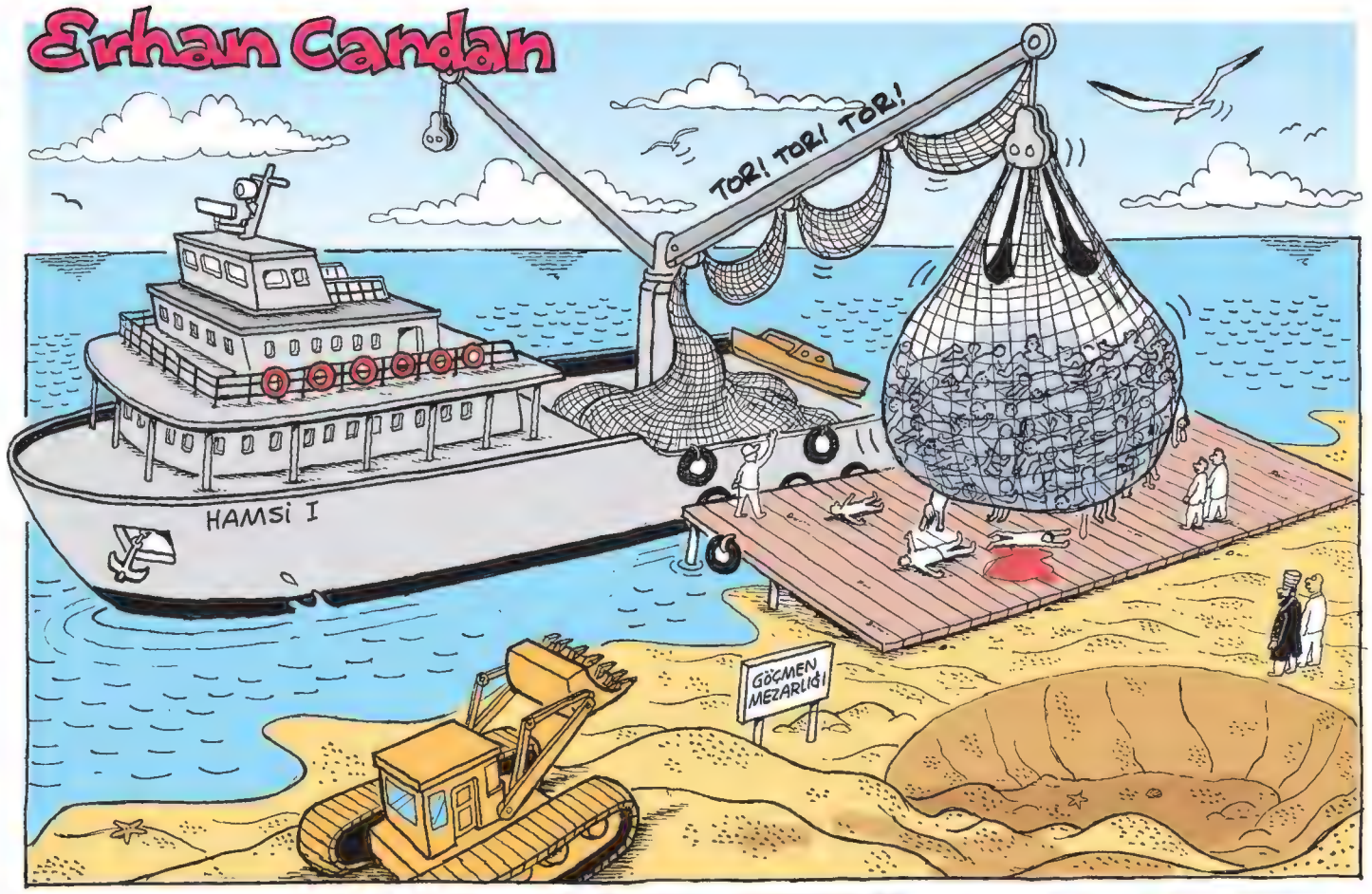

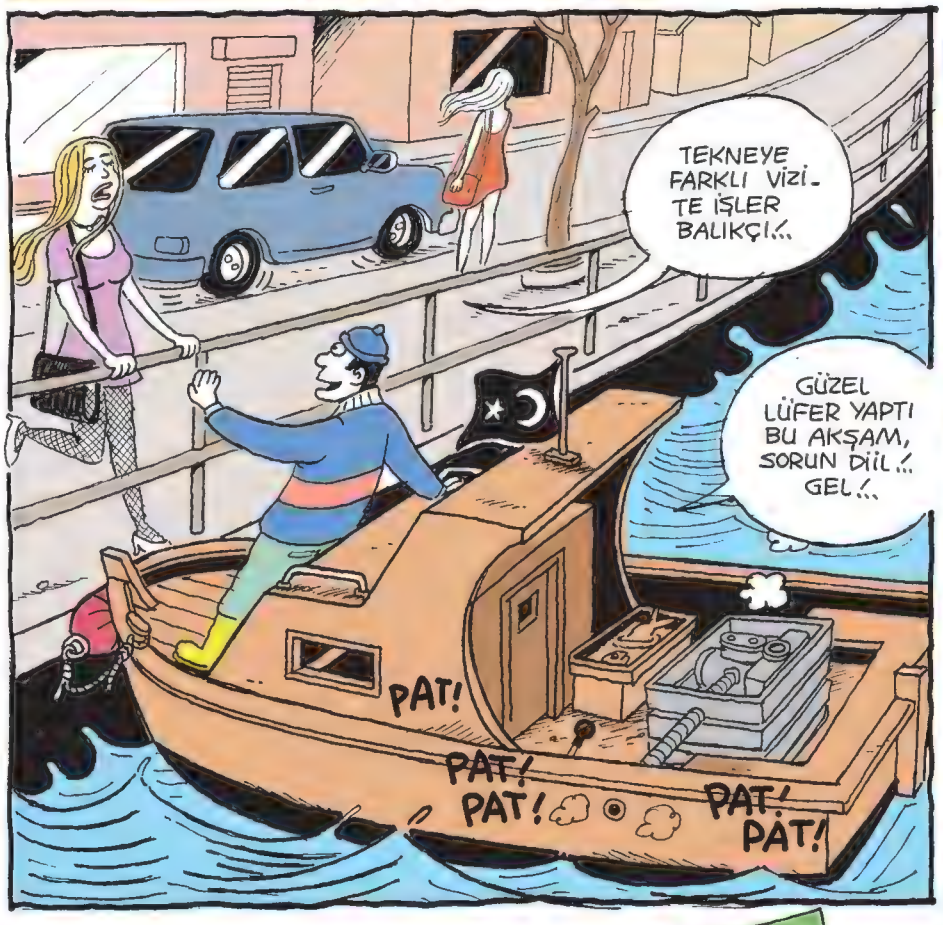

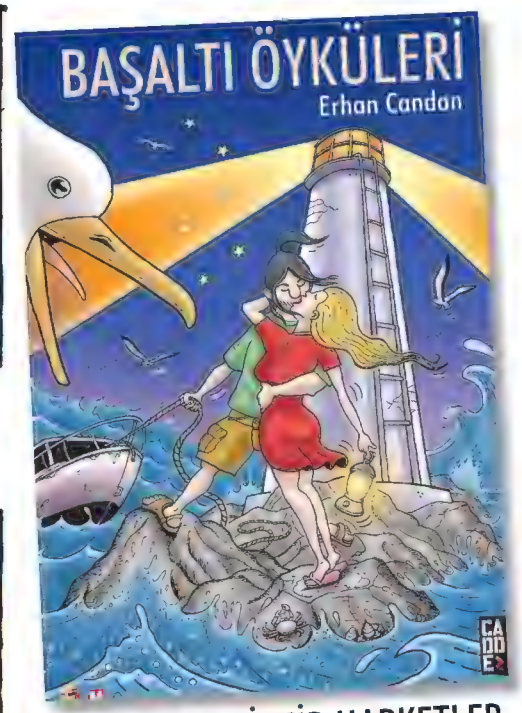

KİTAPÇILAR, ZİNCİR MARKETLER VE SEÇKİN BAYİİLERDE!

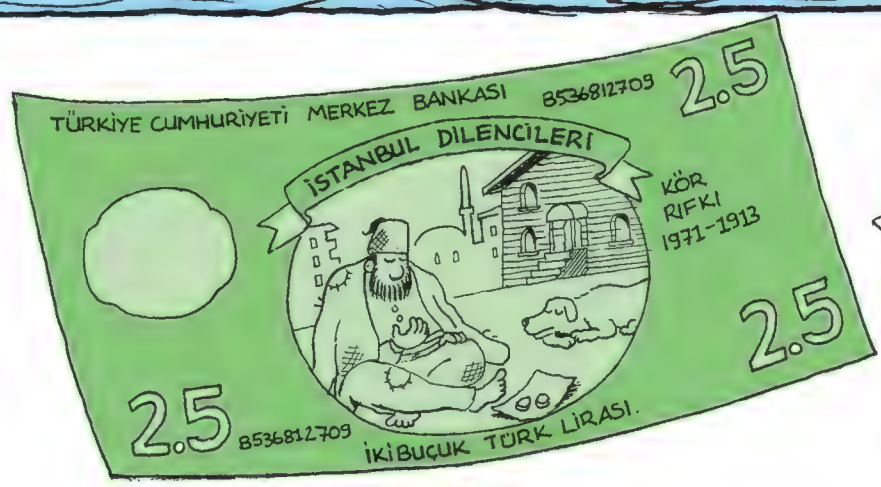

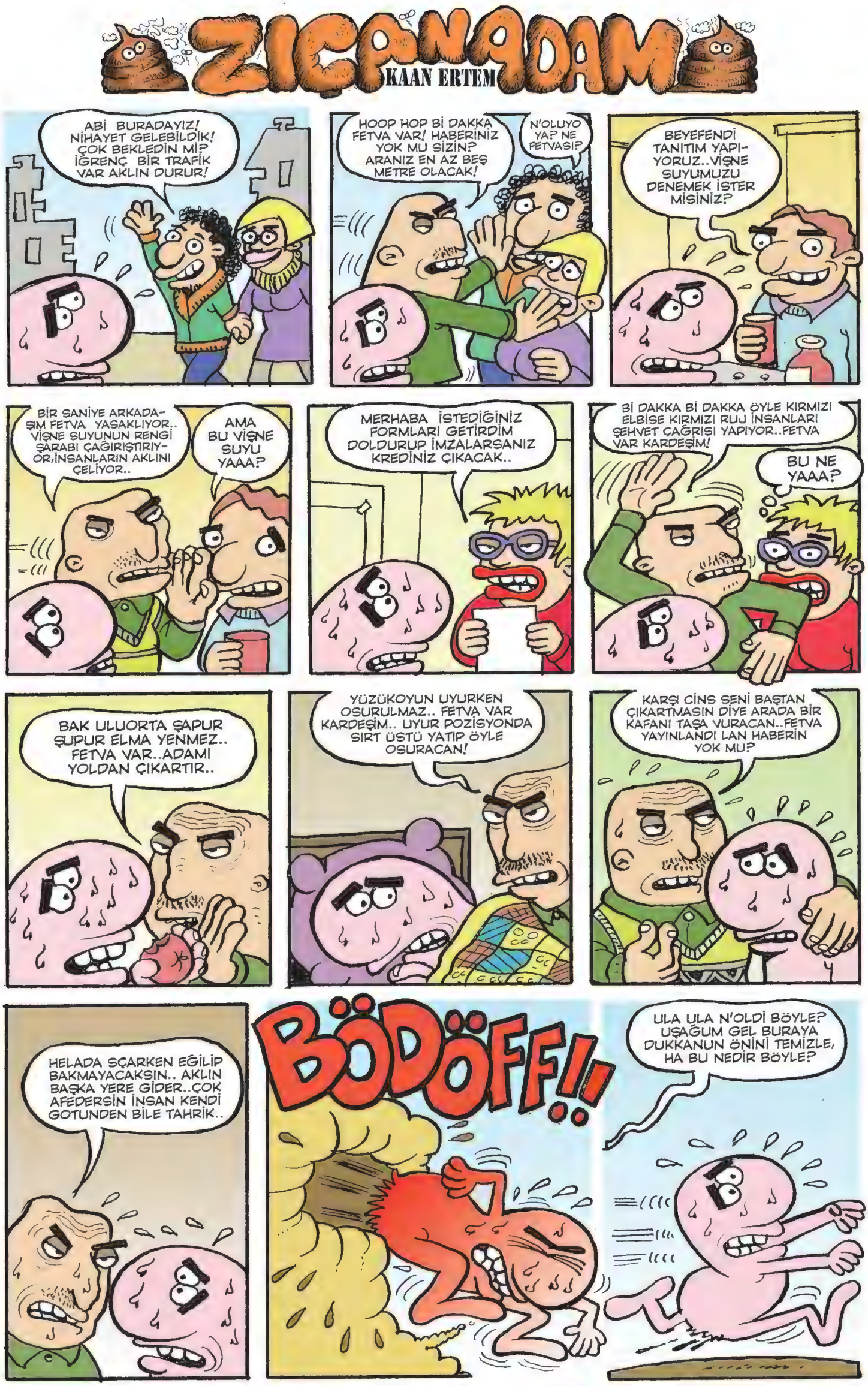

AYRINTILAR

Boyacı Emin

"...İnsanların yaşamaya çalışırken çok zorlandıkları, tuhaf sıkıntılar ve acılar çektikleri, ama nedense bunu belli etmemeye çalıştıkları, bıkkınlık verici karanlık günlerdi. Herkes, midelerini inşaat yıkıntı atığı kamyonu gibi doldurmaktan başka işe yaramayan, ciddî bir besin değeri bulunmayan ucuz ve sahte yiyeceklerle karınlarını doyurmaya uğraşıyor, **ikinci-el pazarlar**ında veya internet sitelerinde bebeklerinin eski oyuncakları ile kendi fazla pantolonlarını elden çıkararak satıyor, akşamları uyduruk televizyon programlarını izleyerek ruhlarını bir parça uyuşturduktan sonra, gene ucuz düşlerle uykuya dalıyorlardı.

Bu düşler, kesinlikle, eski 1. kalite düşler gibi sağlam ve detaylı değildi! Uyku diyarına yumuşak bir geçiş yapılmasını sağlayan belirgin bir girişi, yani: becerikli düş sahiplerince **'jenerik'** olarak adlandırılan bölümü, güçlü ve sıralı bir ilerleyişi yoktu. Bu zor ve acayip günlerde, sucuklar ve salamlar gibi düşler de bozulmuştu. **Kaliteli düşler, tatlı ve ayrıntılı rüyalar görebilen insanlar, zihinsel becerisi olan özel kişiler olarak kabul ediliyor, övgüler yağdırılıyordu.** Genelde insanların geceleri yaşadıkları, birer düşten çok, bir sayıklamayı ve beraberinde gelen sızlanmaları andırıyordu. Sadece ufak çocuklar değil, kadınlar, koca koca adamlar, neredeyse ağlayarak uykuya dalıyorlardı. Hiç durmayan santraller, fabrikalar, makineler ve motorlu taşıtlar bir an sussa da, dikkatlice dinlenilse, koca şehrin inlediği, yüreğinin derinlerinden ofladığı, pufladığı işitilebilirdi. Tabii bu sızlanmalar ve sayıklamalar arasında, Allahtan bazı saçmasapan görüntüler de canlanıyordu da, insan düş gördüğüne inanıp durumu normal olarak kabul ediyordu.

Boyacı Emin, eski evindeki son rüyası olarak, dün bunlardan bir tanesini görmüştü uykusunda. Yeni kalacağı yerin sokak kapısından içeriye girerken, diş arasından çıkmayan inatçı et parçası gibi, bu aptalca görüntülerin kalıntısı vardı aklında: Tren yolunda giden ahşap bir gemi duruyordu arkalarında. Bozulmuştu galiba, hareket etmiyordu. **Kocaman şapkalı, yaşlı bir İngiliz kadını ile yanyana, kendinden ışıklı rengârenk rayların üzerinde oturuyorlardı.** Sıkılıp trenden inen başka bir yolcu: zincirli cep saati ve bastonu bulunan bir adam, yanlarına geliyor, kadına kibar bir hareketle Uzun Samsun sigarası uzatıyor, Emin'i de **"Bütün hayatını versen bu tren yolunu satın alamazsın!"** diye azarlayıp, bastonuyla hafifçe omzundan dürtüyordu. Yaşlı kadın, ikisine birden öksürüklü kahkahalarla uzunca gülerken, raylar da yanıp-sönmeye başlamıştı o sırada.

Eksi 16. kata inen Emin, elindeki küçük market poşetini kenara dayayıp, anahtarını çıkardı. O zamanlarda binaları, kat olarak yalnızca yukarıya çıkmıyorlar, aşağıya doğru da kazıyorlardı. Ne kadar aşağıdaysa, o kadar ucuzdu kirası. Emin'in kalacağı 16. kattan sonra, sadece 17. son kat bulunuyordu aşağıda. Bu binada yoktu ama, bazı **'derin'** binalarda oturan kiracılar epey şanslılardı, çünkü oturdukları katların metroya direkt geçişi vardı. Otomatik koku makinesinin içeriye saldığı sahte zambak kokusu ile karışık ağır rutubet kokusunu heyecanla içine çeken Osman, güneş lambası düğmesine bastı. Güneş lambası, ilk pazarlandığı günlerde, alt katlarda oturan garibanlara gerçek sağlıklı güneş ışınlarını sunacağı vaadiyle satılmış bir elektronik üründü. Sonra zamanla anlaşıldı ki hiç alâkası yoktu, **384 adet minik led ampulun inatla kıç-kıça tıkıştırıldığı gösterişli bir lamba figürüydü.** Ama rengi güzeldi sahiden, rahatlatıcıydı.

Market poşetini, her yanı parlak metal sac ile kaplı küçük mutfak bölmesine bırakan Emin, dün taşınan eşyalarına baktı: Eski evinden fazla birşey getirmemiş, çoğunu sıkı-pazarlık ederek eskicilere satmıştı. Ufak bir katlanır masa, demir ayaklı uyku tulumu, biraz kap-kacak ile dört tane bardak **(çay, su, misafir suyu, bira)** ve özel küçük değerli eşyalarının bulunduğu karton bir kutu, artık ona yetecekti. Bu yeni hayatın kokusunu ve içerideki rutubet kokusunu tekrar heyecanla içine çeken Emin, aldıklarını tezgaha çıkardı. Yüzde yüzü patates nişastası olan, yüzde bir bile et bulunmayan uzun bir yumuşak silindirin üzerindeki

etikette yine de ısrarla **"Salam!"** yazıyordu. Ama artık kimse bunları düşünmüyordu; eski güzel günlerde kalmıştı o fiyakalı seçicilik ve soylu şüphecilik. Adam 'salam' demişse, bir bildiği vardı. Emin ayrıca, yarım poşet gri-ekmek ve bir kâse şekerli ayran da almıştı. Hızla bir portatif sofra hazırlayıp, içeriye geçti. **Telefonundaki televizyon uygulamasını açtı, önüne dev, büyütücü naylon merceği koydu** (yansıtıcı projeksiyonu bozulmuştu, servisteki tamiri ise cihazdan pahalıydı, Bağdat Bitpazarı'nda bulduğu eski Rus malı merceği kullanarak, şimdilik bu ilkel yöntemle idare ediyordu) gri ekmek arası salamını yiyerek, seçtiği kanaldaki görüntülere baktı: Bir yarışma programı vardı. Emin, bu yarışmalardan bir tanesine katılmayı çok istiyordu! Bir ara, bir başvuru formu bile doldurmuştu, fakat herhangi bir sonuç çıkmamıştı. Çevresinde, bu programlara katıldığını duyduğu çok sayıda kişi vardı. Çünkü çok fazla yarışma programı vardı. İnsanlar, çocuk bakmak, yaşlı adam bakmak, detaylı balkon ve teras yıkamak, alışveriş ingilizcesi öğretmek gibi ek işlerin ve bitpazarlarında **üç-boyutlu dinozor resimli dergileri**ni, bir kerecik giyilmiş kaliteli yurt-dışı malı donlarını satmalarının yanında, ayrıca Televizyon endüstrisinden de besleniyorlardı. Tabii, kimin kimden beslendiği tartışmaya açıktı. Kendisiyle aynı boyacılık mesleğini yapan, ayrıca ona üç-beş günlük işler bulan, yani ayarlayan (komisyonunu bir şekilde mutlaka alan) **Erdinç**, bunun gayet kolay olduğunu söylemişti. O başvuru formları filan yalandı, en azından katılımı uzatıyor ve zorlaştırıyordu. Yarışmalarda yarışma hakkı kazanmak için daha başarılı, kestirme yollar mevcuttu. Emin, ekmeğin köşeli son kısmını heyecanla ağzına tıkıp, ardından kâseyi usulca ağzına dikerken, gözleri ekrandaydı: 3. haftasına giren yeni bir yetenek yarışmasının haftalık finaliydi. Sarı ve turuncu fosforlu renklerde minietekler giymiş iki hostesin kollarında getirilen, **113 yaşındaki bir adam, sahnenin ortasında birdenbire bastonunu bıraktı, ellerini havaya kaldırarak dengede durmaya çalıştı.** Ancak fazla alkış alamadı ve hostesler tarafından yerden kaldırıldı. Ardından çıkan ürkütücü bir kadın, bir lokantacı-bir pop türkücüsü-ve-bir emekli başbakandan oluşan jüriyi daha fazla etkilemişti: Dört yaşlarındaki, ufacık, tatlı mı tatlı bir çocuğun gözlerine, kendi delirmiş gözlerini dikerek bakmaya başladığında, bu zavallı miniği tam dokuz saniye içinde ağlatmayı başarmıştı. Ekranda o sırada **"Daha sonra çocuğa bu bakışın gerçek olmadığı söylenecektir"** şeklinde bir altyazı geçse de, bu nedense pek inandırıcı görünmüyordu. Hosteslerden biri, çocuğu, atabileceği seri adımların fazlasında bir basınçla kulise doğru itelerken, diğer hostes de yüzüne doğru eğilmiş, öfkeli bir ifade ile bazı dostça uyarılarda bulunmaktaydı. Üçüncü son yarışmacı, İspanyolca ile karıştırdığı **Norveçce bir şarkıyı, tersten söylemeye çalışacağını** belirtti. Emin, istemeyerek televizyonu kapattı. Düzenli biriydi, asla televizyon karşısında uykuya dalarak sızmazdı. Portatif yatağının kısa ayaklarını açtı, yatağa birleşik tasarlanan lacivert renkli tulumun içine girdi. Bir şans, belki tekrar düş görebilecekse eğer buna hazırlık yapmak ve son üç-dört gününü hızla gözden geçirmek için 12 dakikası vardı..."

'Kitap'tan

M · e · T · İ · N · F · İ · D · A · N

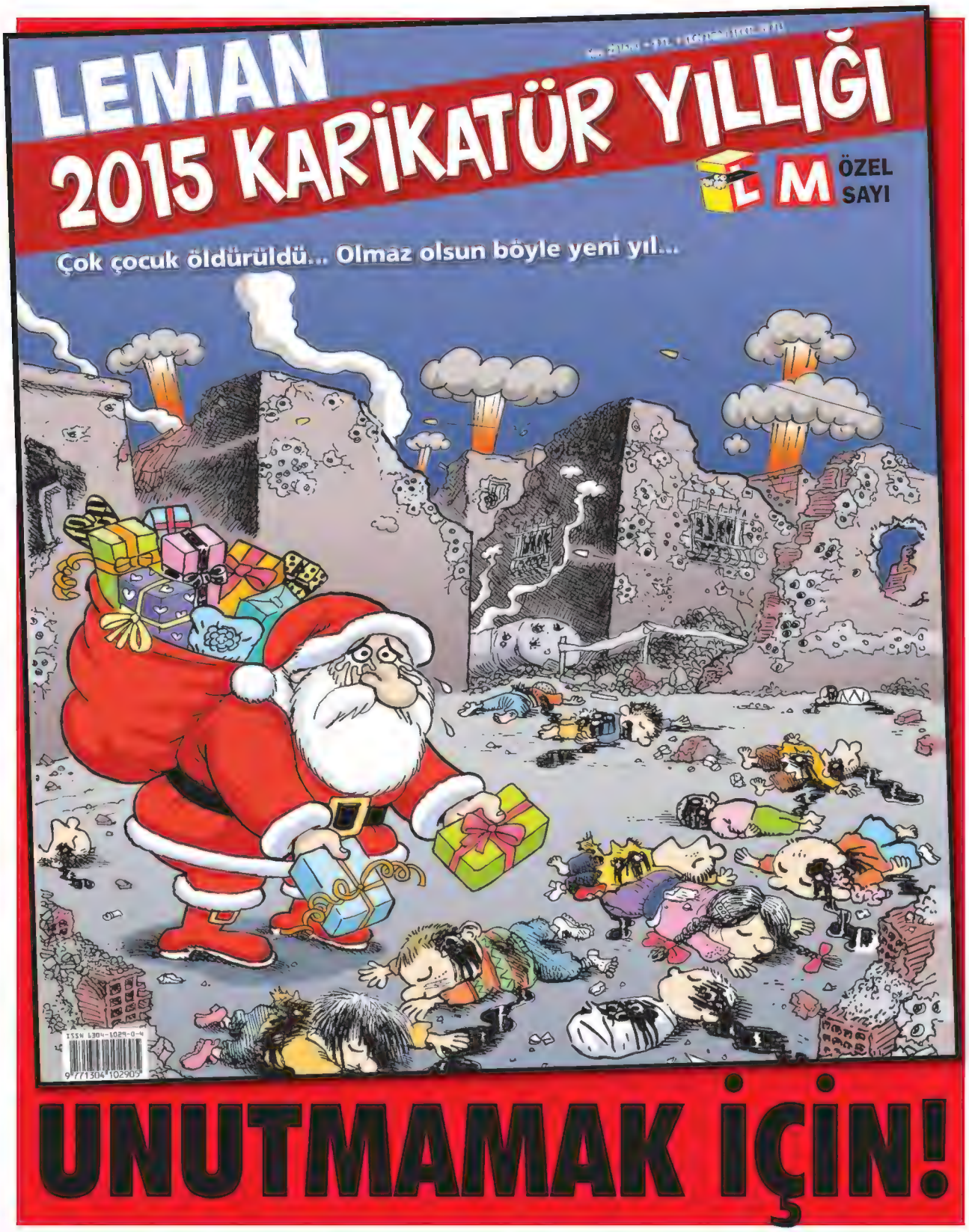

Seçkin bayiilerde...

Sayı: 1257 / 20 Ocak 2016 Çarşamba

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazıişleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

LEMAN

İNSANLAR

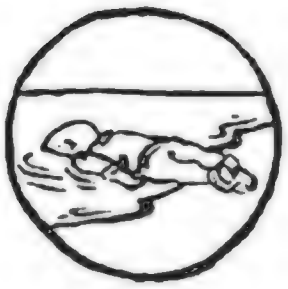

KÜÇÜK AYLAN BÜYÜYÜNCE NE OLURDU?

BU OLMAZDI.

UTKU CAN AKYOL

1258

LeMan

KRONIK HASTALIĞINIZ

27 Ocak
2016
Çarşamba
Sayı
2016/05
3,5 TL.
(KDV Dahil)
KKTC 4 TL

SARAY ÖZEL SAYISI

Sefer Selvi
ÖZGÜR BASIN

ÖZGÜR MİZAH

Leman

Behiç Abi'nin Eskiz Defteri

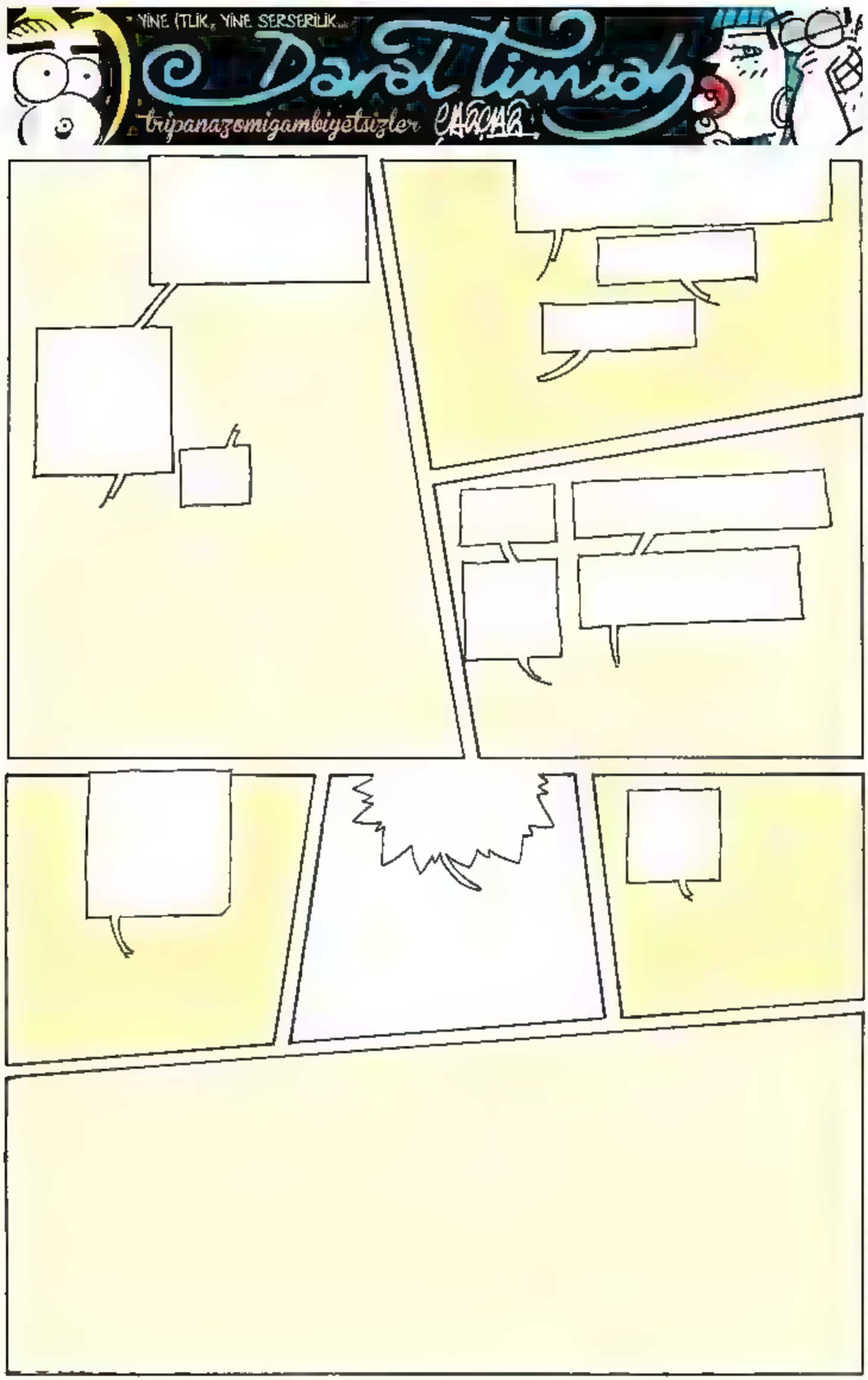
YİNE İTLİK, YİNE SERSERİLİK...
Darat Timsah
tripanazomigambiyetsizler ÇARÇAR

CATANA

TUNCAY AKGUN & KEMAL ARATAN

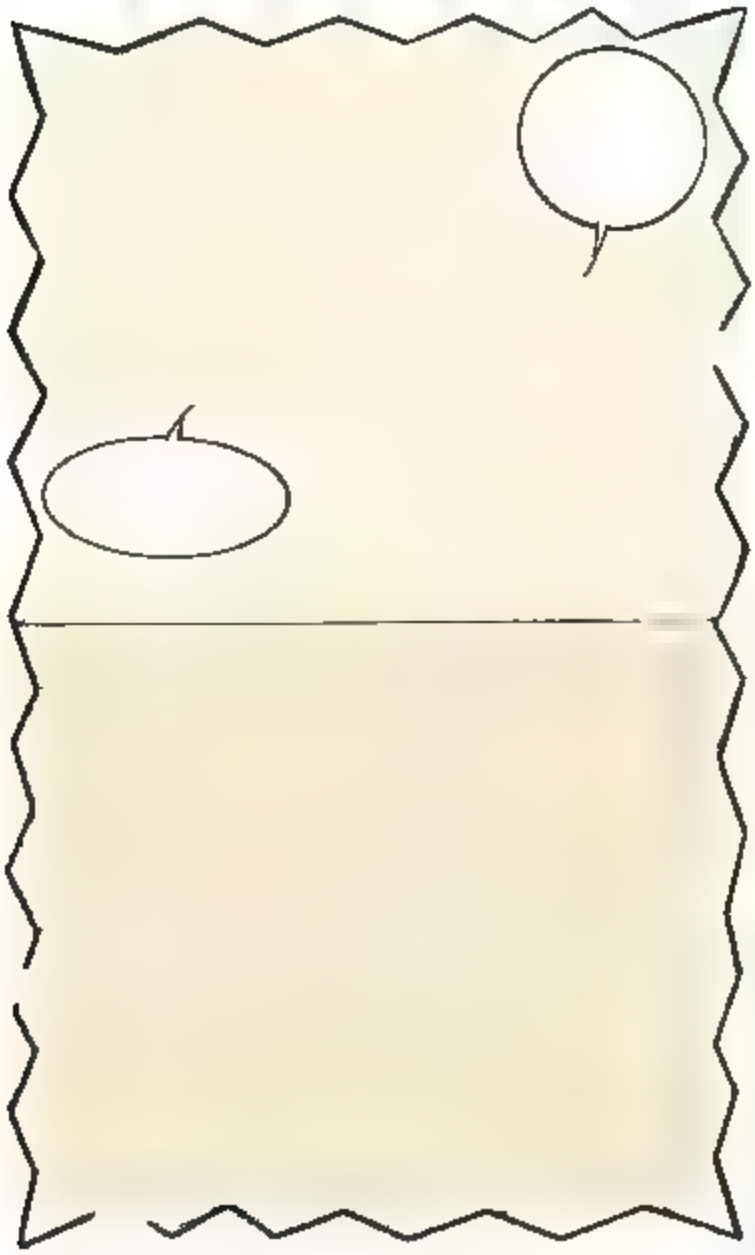

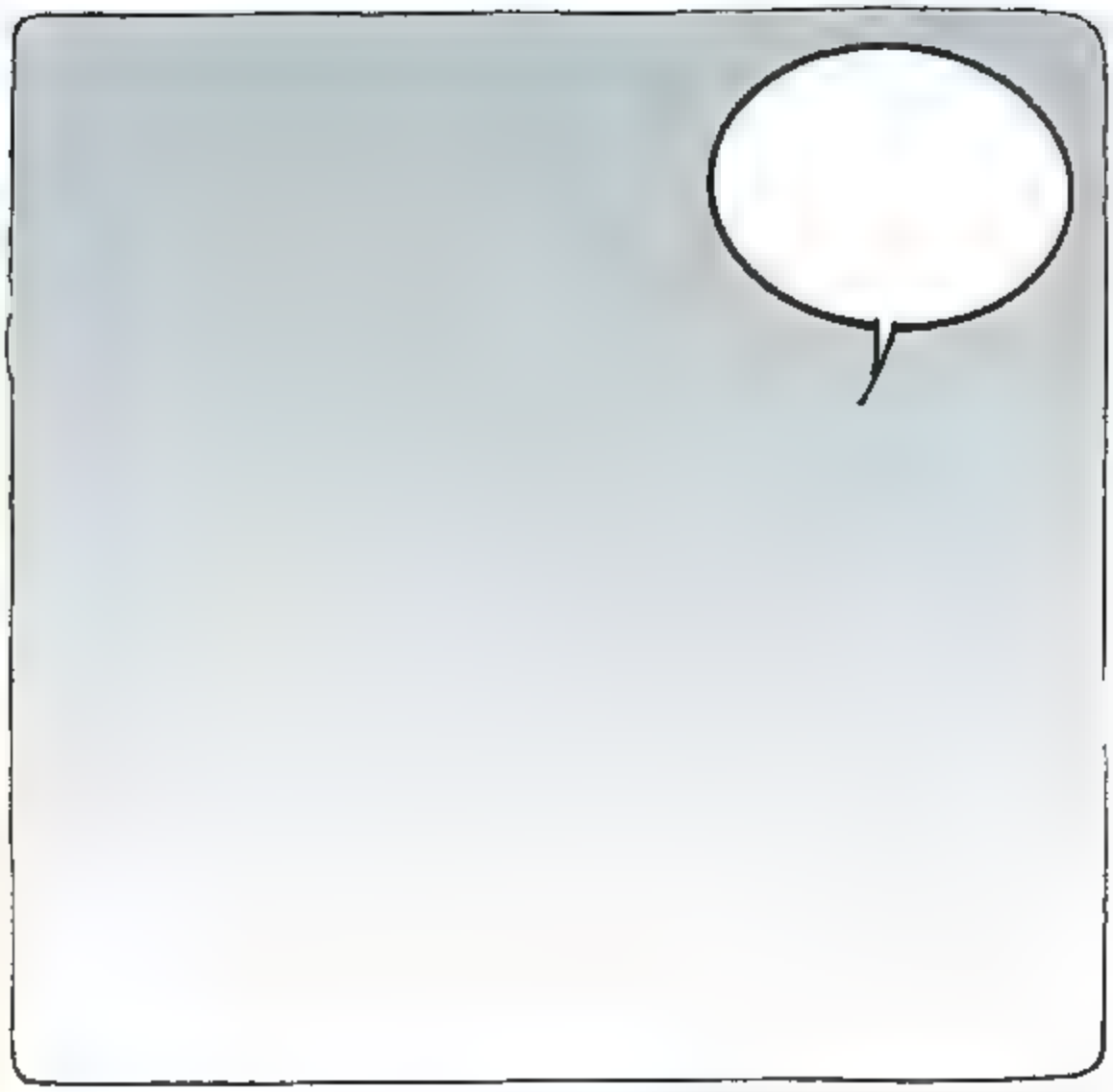

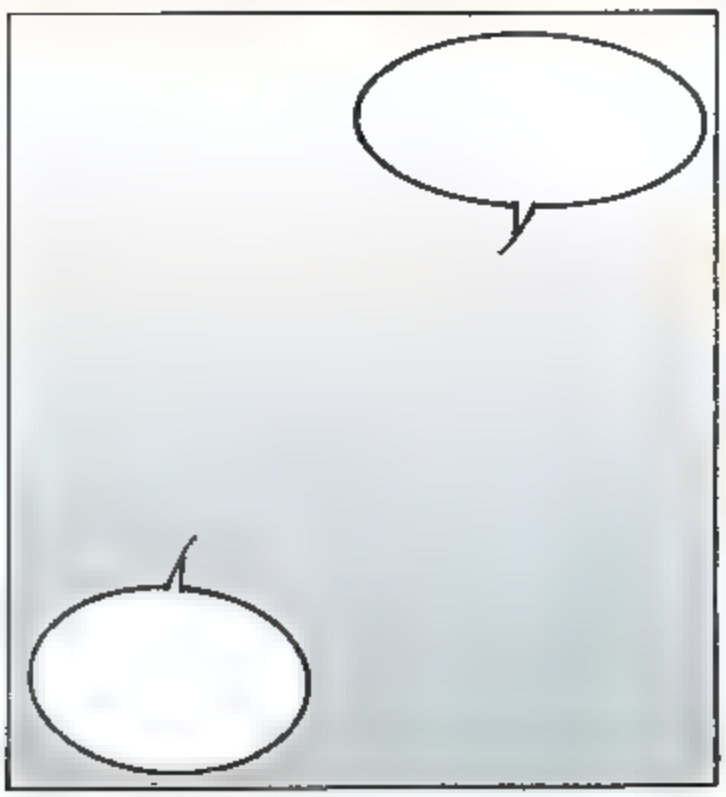

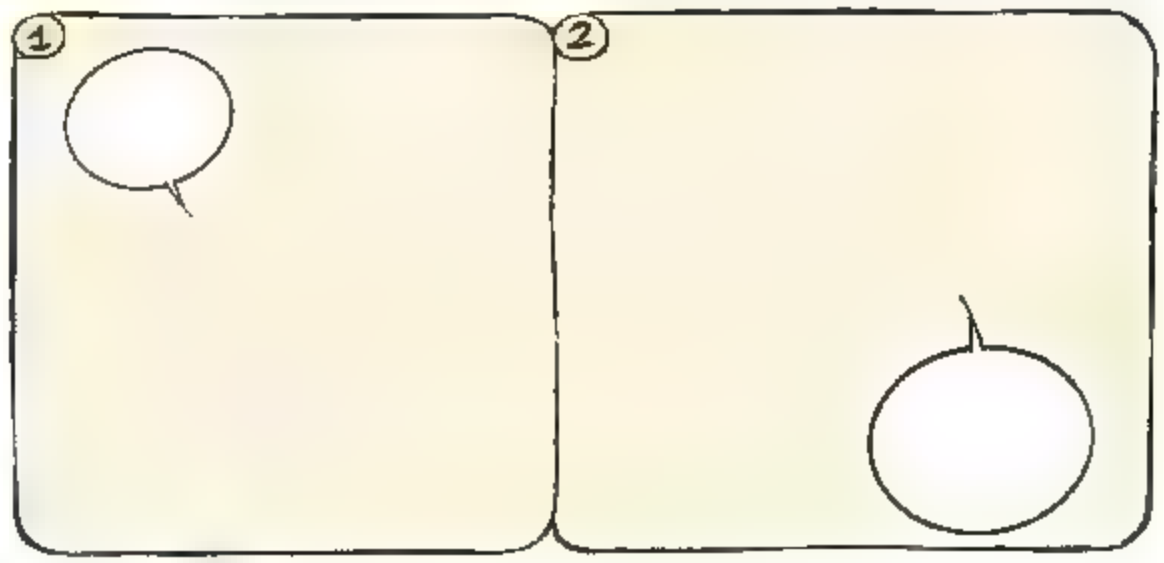

MANTIKTAN MUAF "MUAFFAK"

Behiç Pek

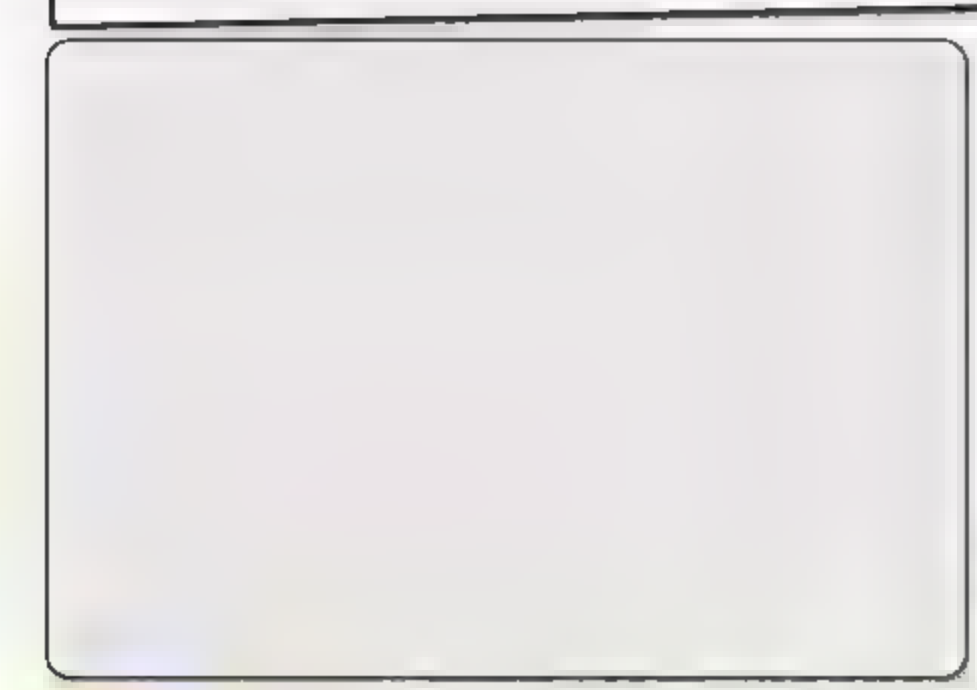

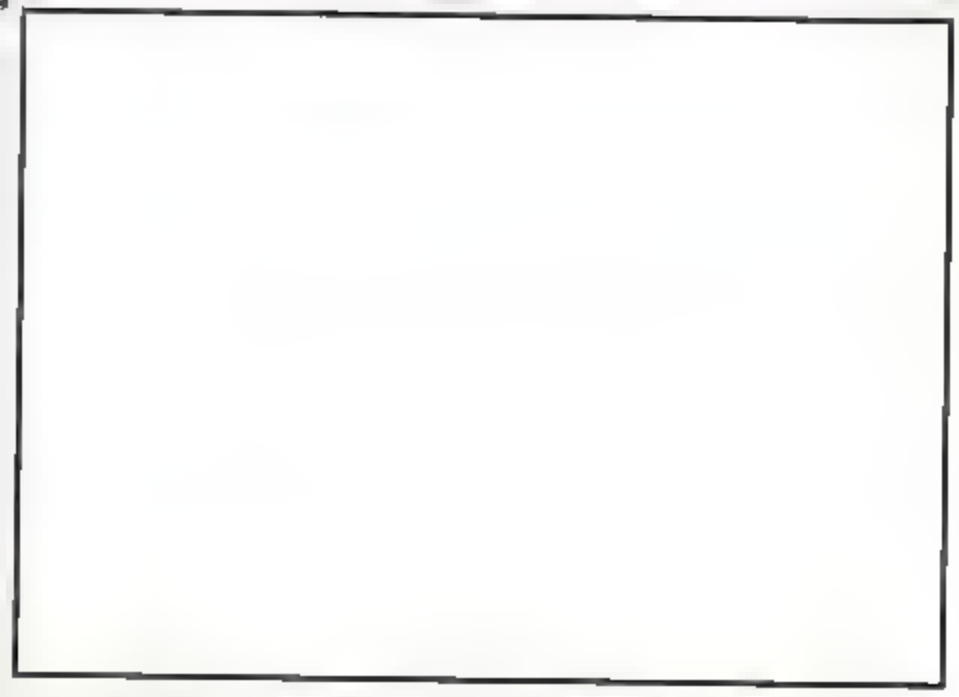

Duayen futbol yazarı
SAYGIN SONSUZ
Sizler için yazdı

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Bayir Gülü
Feyhan Güver
Feyhan
Fey
Feyhan
RAMİZ
KİT
SARAY YERİNDEN OYNAR
toka

E ERER

TAPÇILARDA

R KADINLAR ÖZGÜR OLSA

Nergül KAAN

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

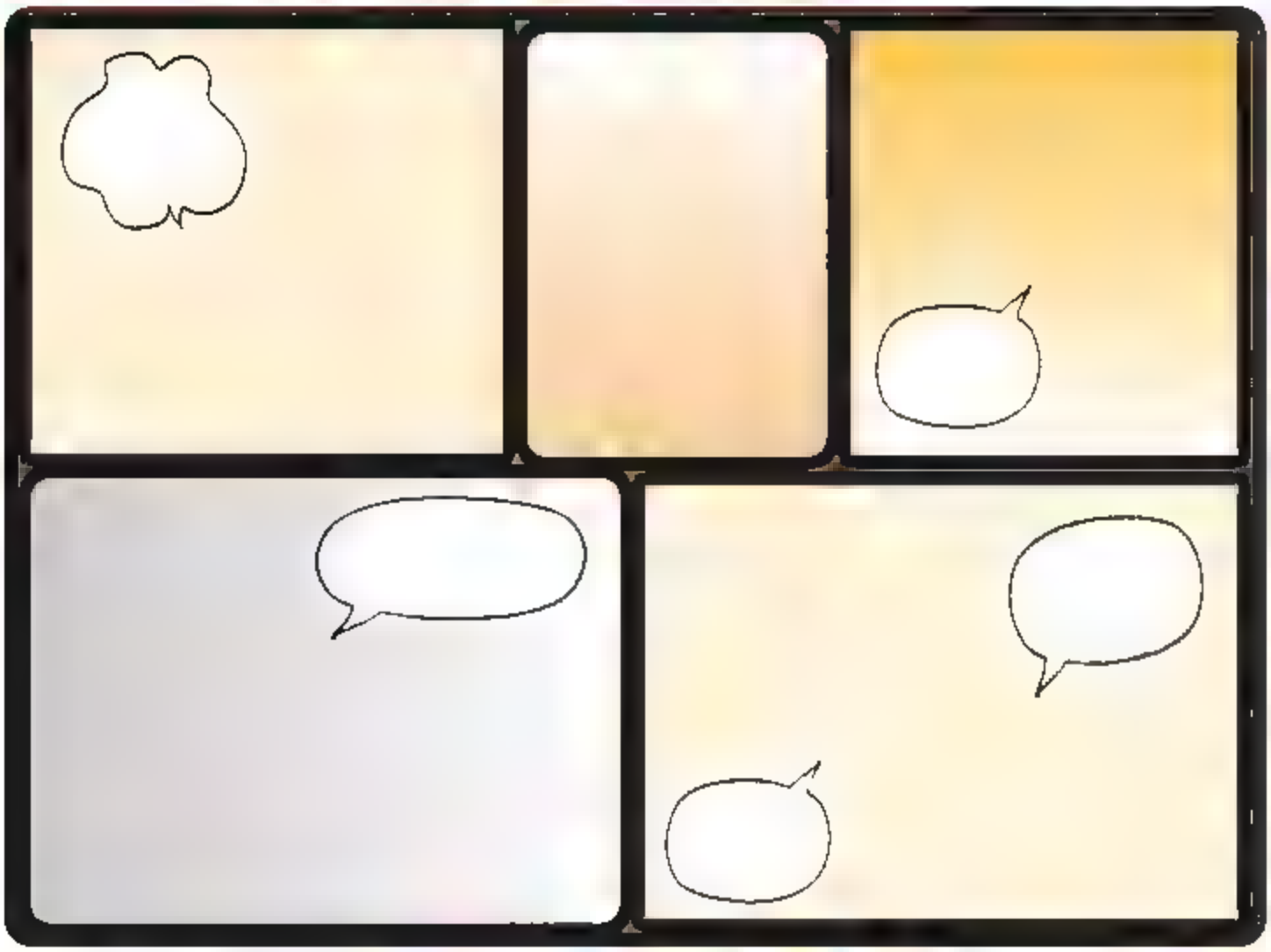

ZIÇANADAM
KAAN ERTEM

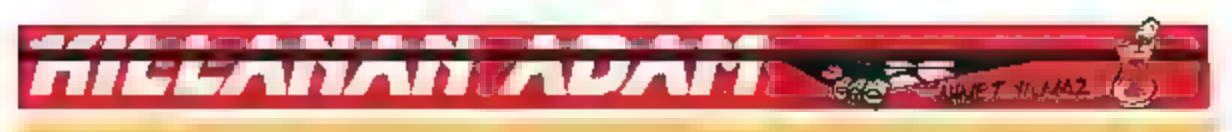
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ

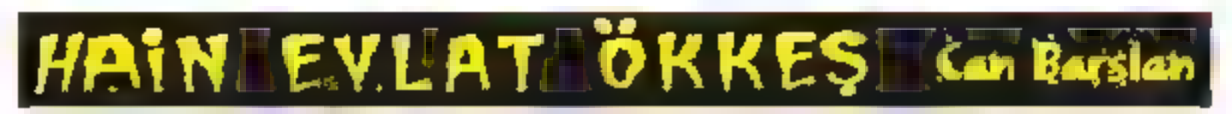
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan

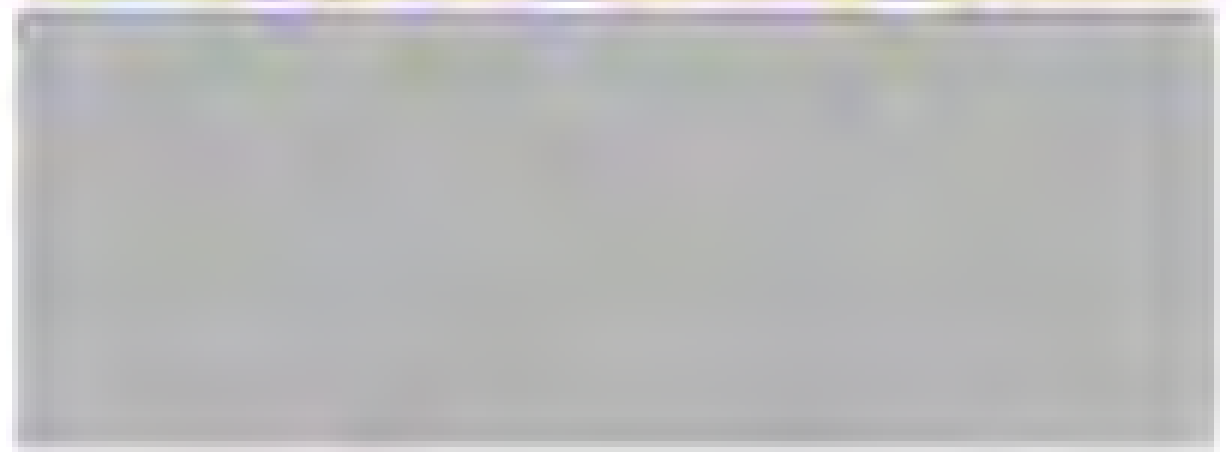

ERDENER ABİ
K. ERTEM

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU
Kaan Ertem

DELİ CEVAT
GÖKHAN ELEMİN

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@ymail.com

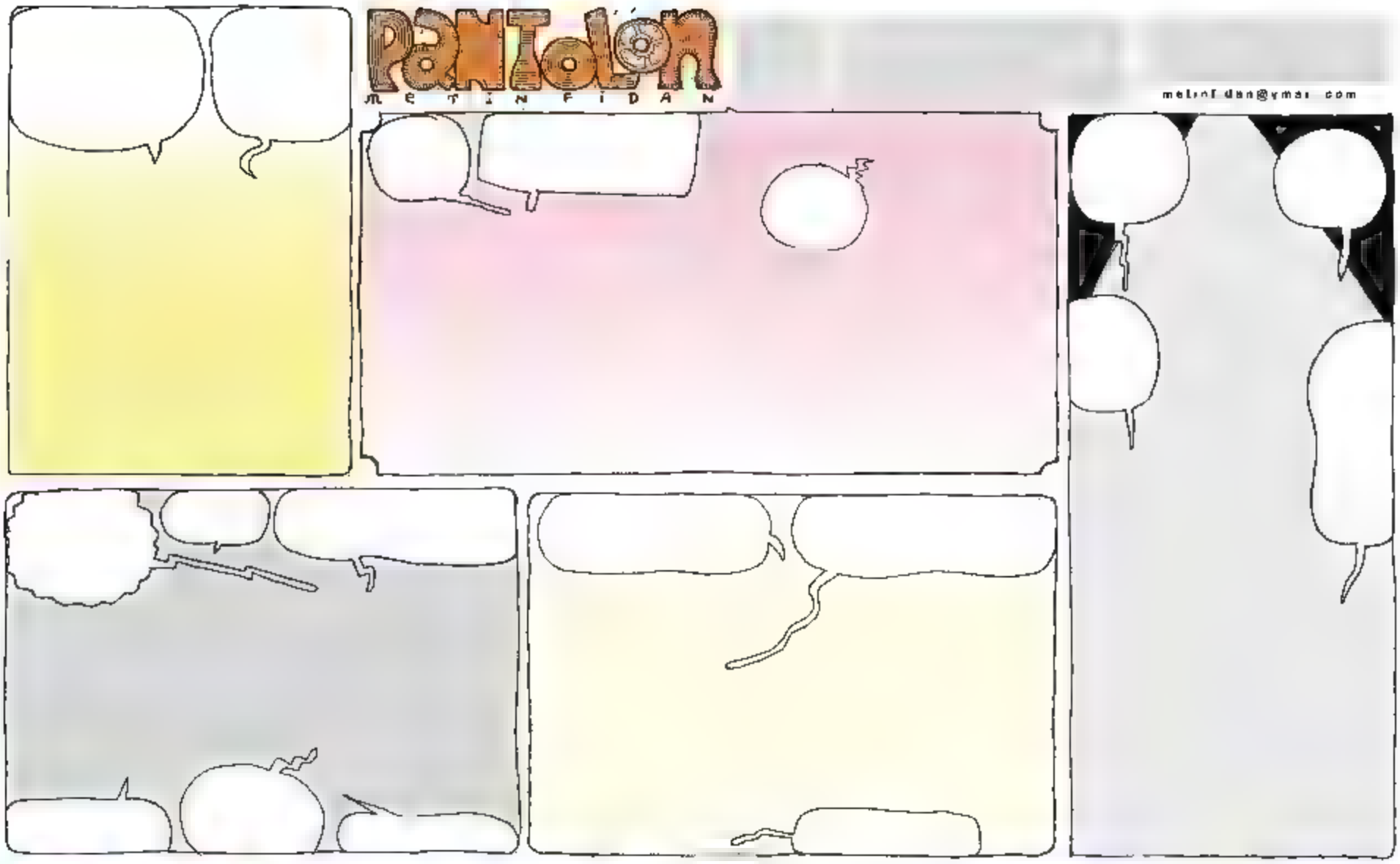

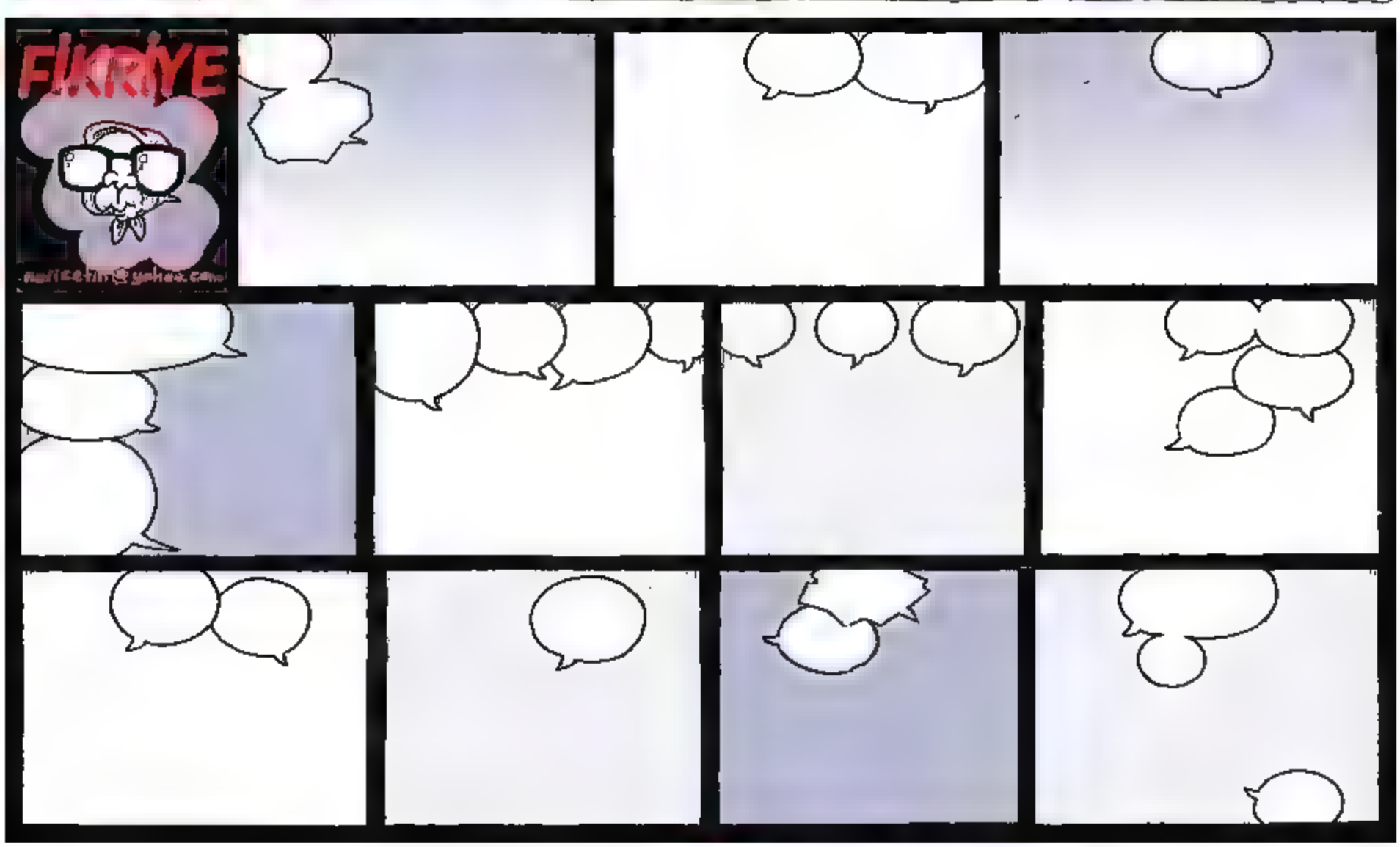

AYRINTILAR

M E T İ N E L D A N

Erhan Candan

SELİM YALÇINER

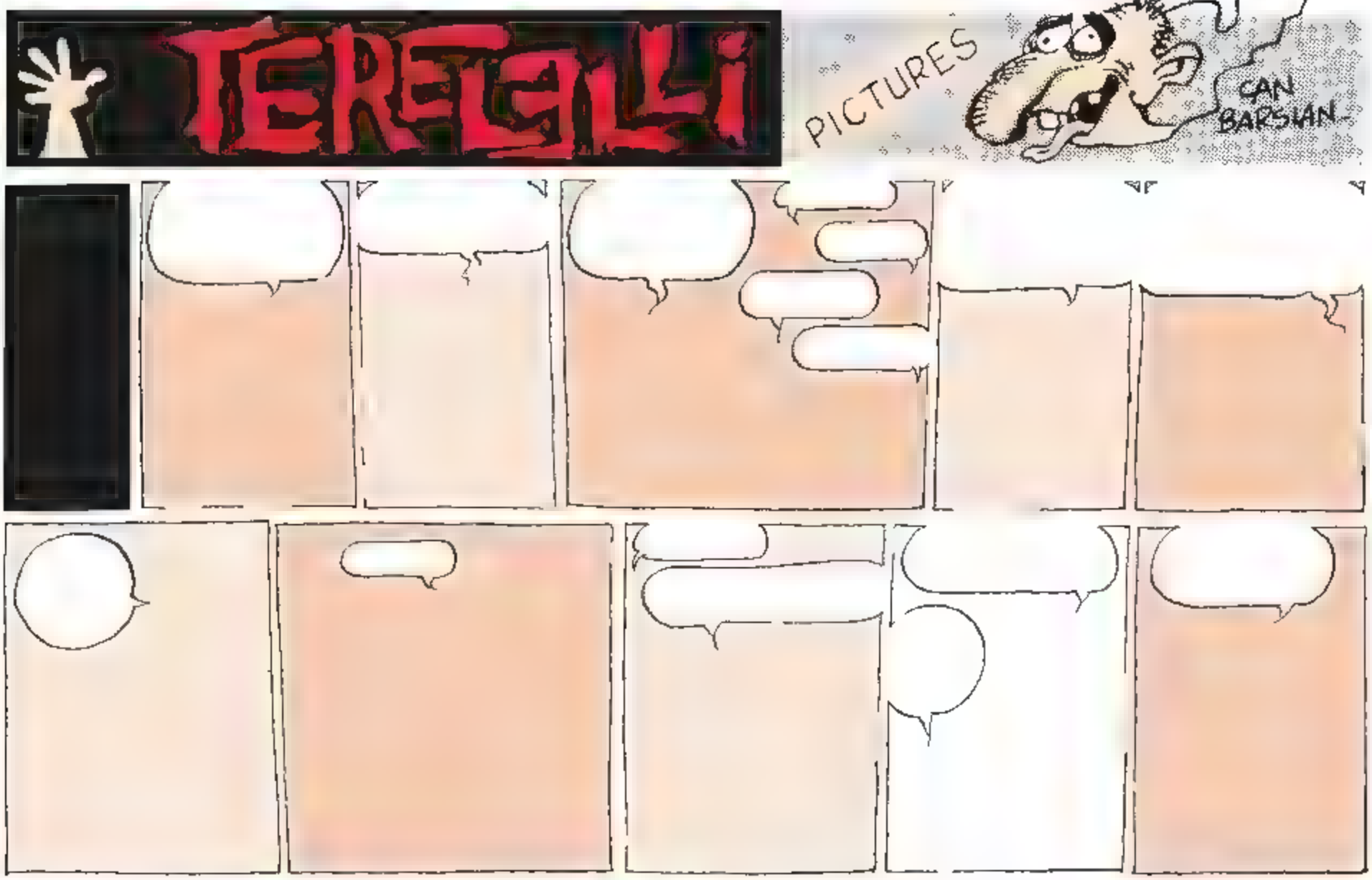

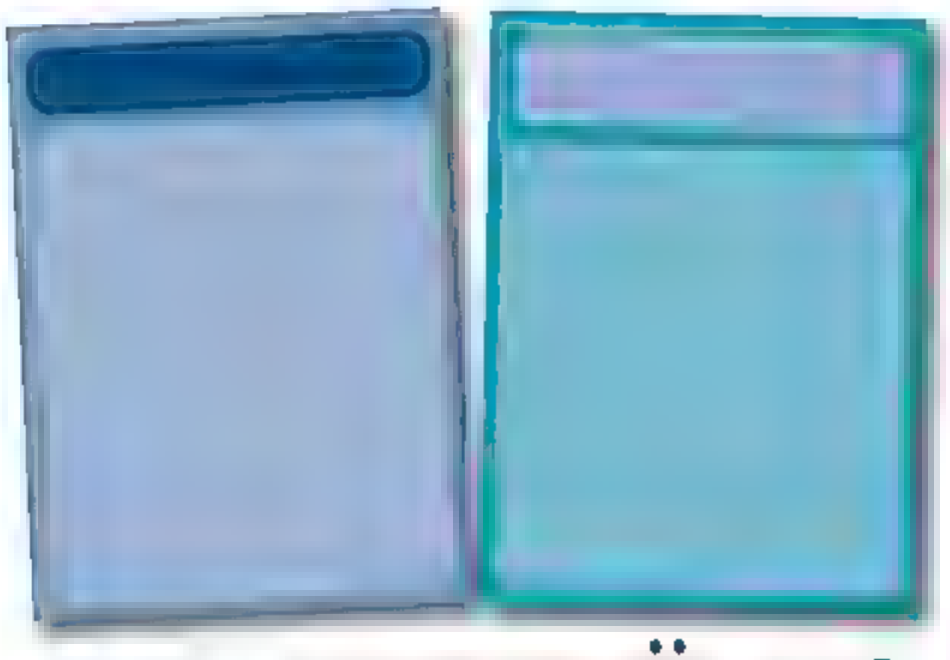

OCAK SAYILARI BAYİİLERDE!

LeMan

Sayı 1258 / 27 Ocak 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR • **Müessese Müdürü** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsum İNCE • **Grafik** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk** Fikret Özdemir • **Sabş Müdürü.** Şener Küçükkaptan • **Adres** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No.14 Beyoğlu İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212 245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.2 2 292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 02 2 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** D.P.P.A.Ş

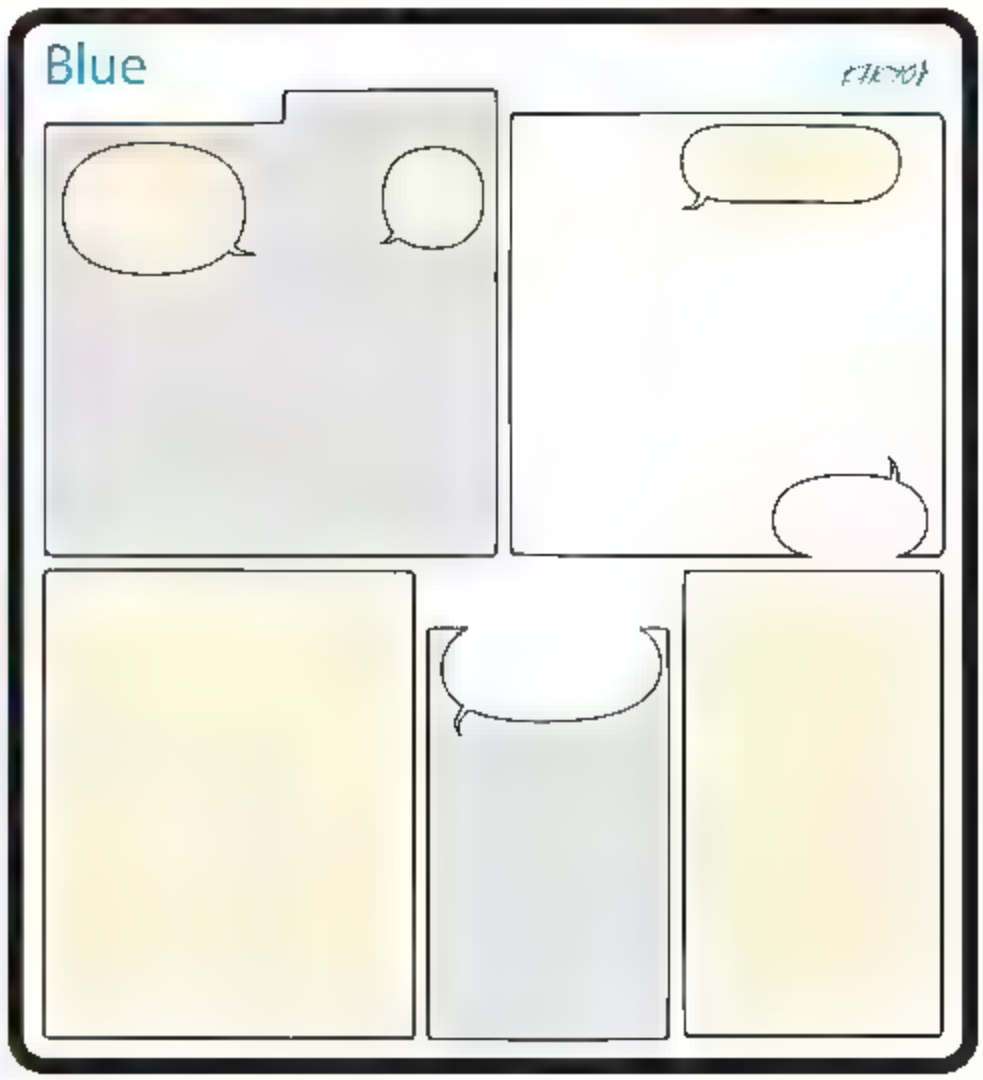

suatozkan
@leman.
com.tr
KITIK LEBLEBİ
SUAT
ÖZKAN
BOŞLUK YOKTUR İÇİNE DÜŞTÜĞÜN ZAMAN
LEMAN KİTAP SUNAR:
YEPYENİ
ALBÜMLER
& CİLTLER
BAYİİLERDE
SİZLERİ
BEKLİYOR!

1259

LeMan

3 Şubat
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/06
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

SUR, TOLEDO GİBİ OLACAK DEĞİL Mİ EFENDİM?

EVET SANÇO.

Sefer

7 Haziran'dan sonra 250'nin üzerinde şehit verildi. Cenazelerin kalktığı evler yine sıvasız ve en yoksula aitti.

Cumhuriyet'in çizeri Musa Kart'a bir dava da 301'den açıldı.

Erdoğan: "Bize Türk tipi anayasa lazım."

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı hurda kağıt satın alan şirketlere tebligat gönderdi. Sokakta yaşayan insanlardan kağıt alan şirketlere 140 bin lira para cezası kesilecek.

Başbakan Davutoğlu, yakıp yıkılan Sur'u Donkişot'un yazarı Cervantes'in yaşadığı Toledo gibi yapacakmış...

KAPAK KONUSU

Cizre'de bir evin bodrumunda mahsur kalan yaralılar için gönderilen ambulanslar, 400 metre mesafede bekletiliyor.

Emperyalistler Cenevre'de Suriye'yi masaya yatırıyor.

LEMAL

Yine tecavüze uğrayan genç kız suçlu ilan edildi...

"Hayata dönüş operasyonu" davası zaman aşımına uğradı!

Hatay'da, arkadaşıyla öpüştüğü iddiasıyla müdür odasına çağrılan öğrenci camdan atlayıp felç oldu. Okul müdürüne **"intihara teşvik"** suçundan soruşturma açıldı.

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

YENİ BİR DÜNYA?

DÜZENLİLİĞİN TEMSİLİ?

Bugün zenginlerle, burjuvaziyle işçi sınıfı arasında bir savaş yok aslında. Varsa eğer, hala proletaryanın kendi içinde sürüp giden savaş var. Savaşın bir yanında devrimci işçiler, öteki yanında kapitalist işçiler var. Kapitalist işçiler teoriye sahip değil ve düzene inanıyor. Bir düzenlilik içinde "az başlılık"ın olması gerektiğine inanıyor. Doğal olarak da bu az başlara zenginlik payesi veriyor. (Korumalar, badigartlar, askerler, polisler, gerillalar, kabadayılar vs... Çalışan kapitalist kesimin sert gücü bunlar.) Bilim adamları, sanatçılar.. plaza çalışanları içinse.. "Yumuşak Güç" diyebiliriz. Bilim adamları ve sanatçılar... Ve plaza çalışanları! Kapitalizm, bu 3'lünün bireysel kariyer dansları için nefis bir pisttir zaten. Kapitalizm, bir yandan bir "karşı çıkış" nesnesiyken, öte yandan bu 3'lünün hayat düzenliliğine hizmet eder! Bu 3'lüyü, devrimci proletarya bir türlü tavlayamaz. Yani esasen, devrimci işçinin gözü, burjuvaziden başa kimseyi görmediğinden, bu 3'lüyü eleştiri oklarından muaf tutar. (özellikle bilim adamları en dokunulmazlardır.)

Din adamları ve "o kült" liderlerse, zaten kapitalizm öncesi dünyanın düzen koyucularıydı. Düzenliliğin son temsilcisi olan kapitalizme de hizmet ederler ve ediyorlar. Çalışan kapitalistler, düzenden sorumlu olması karşılığında "Burjuvazi" diye tanımlanan güruha malı götürme izni verir. bu durumda, en kaymak hayatı yaşayan kimlerdir? diye soracak olursak... Patron değil, patron çocuklarıdır elbette. (Ama işin başında hakkıyla olmadıkları sürece!) Hakeza Mustafa Koç tam da yolun ortasındayken göçtü gitti işte. Kapitalist işçi sınıfının seçilmişlerindendi o. Evet 10 bin kişiye ekmek verdi. ve "Gezi Olayları"ndaki konumu nedeniyle, devlet ihalelerini iptal etti. Sonra devletle tekrar barıştı. Bu streslerle kalp krizinden göçüp gitmek mümkün.

Güç çok güzel bişey ama her bi şeyden sorumlu olmak.. bu zor. Zorlanıyorsun ve başedemezsen gittin zaten. öte yandan, sekiz başlı canavarlar değil ki burjuvalar.

&KAPİTALİST PROLETARYA

YENİ ADAM

Bugün, herhangi bir evde evin erkeği.. evin kapitalisti değil mi zaten? (Sosyalizm için artık işleri yatay organizasyonlarla verimli kılacak yeni bir metod gerekiyor bence.) Yeni pratik metodları zorlamak.. "Yeni bir dünya" hayalinden daha akıl kârı değil mi be sağdıç?? içinde para sıkıntısı, bunalımlar, sınıf kavgaları ve savaşlar olmayan yeni bir dünya hayalini beslemek ve semirtmek hep.. Ne biliim.. Yeni bir dünya hasretiyle gözleri parlayan gençlik ve sırf şu "yeni" kelimesinin büyüsü ile kendilerine gençlik aşısı yaptırabilmek umuduna kapılan bir alay kart entellektüel! Sormak lazım onlara! Yeni dünya, yeni toplum, yeni uygarlık, yeni ülke, yeni adam ne demek?? Yeni bir uygarlık.. yeni bir ayakkabı giymek gibi, eskisinden bir anda kurtulmak mı? Bu nasıl oluyor?? Velhasıl, dünyanın, toplumun, uygarlığın ve en önemlisi "adam"ın eskisini atarak, yenisini yaratmak nasıl mümkün amk??

ÖLMEDEN ÖLMEK...

Peki, ne yapmalı? Aniden düzelip, yenilenmesine imkan olmayan bunca insanı öldürmeli mi?. Üstelik bugün her gün her gün ölümler bu kadar sıradanlaşmışken?? Pek uzak olmayan geçmişte, sinirliliğin işaretleri, titreme, çarpıntı, baş dönmesi, ağlama, sızlama, haykırma gibi şeylerdi.. Bunların arasında adam öldürmek yoktu. Hesaplı ve uzun uzun düşünerek yapılmayan cinayetlere "cinnet" denirdi sadece. Bugün, bir anda çıldırarak değil, sadece ve sadece sinirlenerek insanlar öldürülüyor. Belki de.. Hacı bektaş'ın dediği gibi "ölmeden ölmek gerek." Böylelikle hem ruhumuz yenilenir.. hem belki de yeni bir dünya kurmak isteyen güçler mutlu olur.

Ve son soru:
BEN TAYYİP'SİZLİĞİ HAKEDİYOR MUYUM?
Yani aslında ne kadar iyi biriyim? (Açıkcası, yeri geldiğinde ben nasıl da bir sığırın tekiyim ya! diyebilmeli insan.) Mesela, kentsel dönüşümle gelen İstanbul'u kaybetme durumuna hüzünlenip, ah vah ederken, fakir fukaraya ne kadar üzülüyorum?.. Ben aslında ne kadar iyi biriyim?.. Tayyip'siz bir hayatın bizi vasat-züppe hayatlarımıza geri döndürmeyeceğini kim garanti ediyor?..

Tiyatroya devam! Rus jetleri Türkiye hava sahasını bir kez daha ihlal etti. NATO, Türkiye'nin toprak bütünlüğünden dem vurdu.

Diyarbakır'da karne alan çocukların bulunduğu okulun bahçesine ses bombası atıldı, beş öğrenci yaralandı.

Galler'de mültecilere Nazi uygulamalarını anımsatan bilezik mecburiyeti getirildi. Mülteci bileziliği olmayana yemek yok. Danimarka'da ise mültecilerin ziynet eşyalarına el konulmasına karar verildi.

Yiğit Bulut, "İş bankası acilen millete iade edilmeli" diyerek el konulmasını istedi.

Erdoğan'ın ağır şekilde cezalandırılacak dediği Cumhuriyet gazetesi yazarları Can Dündar ve Erdem Gül için müebbet hapis isteniyor.

MİNİ GERÇEK HİKAYELER

ZEHRA ÖMEROĞLU

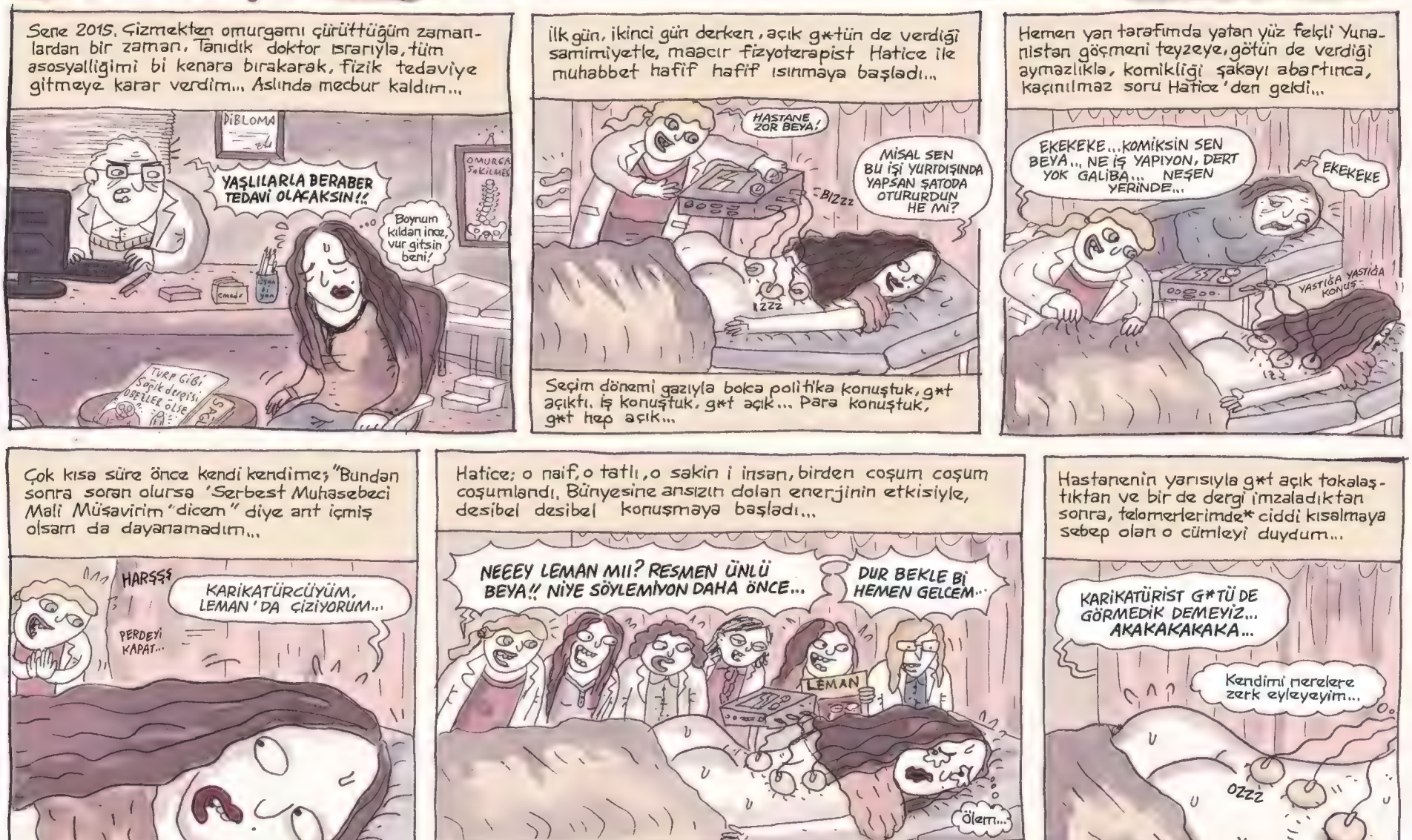

* Telomer: Ömür çubuğu

Toka

• A dostlar.. Beşiktaş'tayım şu an. Beşiktaş'tan Pasifik Okyanusu'nu seyrediyorum. Pasifik Okyanusu görünüyor Beşiktaş'tan çünkü. O su, o su çünkü. Aynı su çünkü. Ordaki su akıntılarla, rüzgârlı dalgalarla, buhar olup yükseliş ve yağmur olup yağışla, gelgitlerle dolana dolana ay dolana, dolana yar dolana, aynı su çünkü. Burdaki oraya, ordaki buraya. Bura ora, ora da bura. Çünkü.

• Kıpraş kıpraş sosyal yaşayış içindeyken üstümüzde bir takım korungaçlarla, maskelerle, kılıflarla falan takılıp, bir tek eve varıp da yalnız kaldığımızda gerçek anlamda hakiki kendimiz olabiliyoruz madem, sokakta galoşla gezenleri görünce daha da dalga geçmiycem o zaman. Tabii ki dışarda galoşla gezip, kendi alanına varınca galoşlarını çıkaracak insan. Ya ne olacağıdı ya? Tersi değil.

• Peki sana 'maloş' dediler mi hiç? Bak doğru söyle bak?.. 'Maloş la bu!' dediler mi sana hiç? Bana direk denmedi, ama arkamdan denmiştir diye tahmin ediyorum. Arkasından en az bir kere 'mal' veya 'maloş' denmeyen insan yoktur bence. Arkamdan gizli gizli 'maloş' denmiş olabileceği fikri çok komik geliyor bana. Düşünsene, sen başka bir yerdesin, birileri senin için diyor ki, 'mal la bu, bildiğin maloş bu, tam bir maloş' diyor. Sence de komik değil mi? Bence çok komik. Sence?.. Bana demişlerdir kesin. Ben yokken demişlerdir, varken diyeydirler hatırlardım. Ama yokken kesin demişlerdir. Sonra anlatırım niye.. ya da şimdi mi anlatıyım?.. Bi defa, 'maloş' çok komik bir kelime. Bir de ben hakkaten bazan tam bir keriz, gerçek bir maloş.. neyse, sonra anlatırım.

• Gün gelir, bir dönemin sonu gelir. Ve çıkarken kapıyı arkasından kapatan müzisyenler olur. Bir çağdır o, geçer gider, bir daha da gelmez.. demek olmaz. Dünya yuvarlaktır, zaman hakeza.. belki tekrar gelir o günler, belli mi olur. Sen ben görür müyük bilinmez tekrar Kalamış'tan datlı bir huzur almaya gelinebilecek günleri. Çünkü Münir Nurettin Selçuk çıkarken kapıyı arkasından kapatmış galiba. Çünkü şu an datlum, rahmetli Münir Nurettin'in bestesindeki o ruh hâline girebilmek pek mümkün değil Kalamış'ta. Bog kokuyor Kadıköy sahil.. Bir dönemin sonu gelir ve çıkarken kapıyı arkasından kapatan müzisyenler olur. Ceyran yapmasın diye. Eski güzel günler mis gibi dursun, en azından onlar b.k kokmasın bari diye. Kadıköy'lüler kokuyu koklamayalım diye burnunu kullanmaya kullanmaya, mutasyona uğrayıp burunsuz kalmadan önce Kadıköy tekrar tatlı huzur alınabilecek bir yer olur mu? Göreceğiz. Dünya yuvarlaktır, zaman hakeza.. demiş miydim daha önce?

• Yenilmek kaybetmek değildir: Bütün zarif ve güzel uygarlıkların başına aynı sebepten geliyor büyük yıkımlar. Kızılderililer daha önce gemi görmediğinden değil, gemiler dolusu daly.rak görmediğinden yenildiler.

• İnsan hâli kuş misali. Ama o da bi yere kadar. Havaya zıplayarak fotoraf çekinip istagrama, feyzoya falan koymak eyi hoş da, bi ebabil değilsin.. bi arı kuşu değilsin. Sürekli havada duruyor olamazsın. Bir saniye, bilemedin iki saniye, hadi en fazla yirmi dakika dursun havada öyle. Ama daha fazla değil. Er ya da geç yere konduğunu biliyoruz bebek. Tapıt diye tabanlarının yere vurduğu an. Esas o an güzelsin.. de habarın yok.

• Gsm reklamı yapan ünlülerin sırtına baz istasyonu takıp gezmeleri için kaç lira versek gezerler? Zararlı baz istasyonlarını bize yiteklettirip fıymak olmaz çiçeeem. Kendi sırtında kaça taşır madem? Küfeye koyup gezdirecen bütün gün sırtında, en son kaça olur?

• Temel İçgidi: Kedi kısması sinek, kuş, kelebek gibi uçarcaları görünce başlıyor o sesi çıkarmaya.. ekeke ekek.. kekekek hekeke kekek.. Elinde değil, içgidisel olarak. Görünce içi gidiyor maloşun.

• Deli: Çok az nüfuslu kasaba veya köyde yaşarken, yanından geçene selâm vermeyen.. kalabalık şehirde yaşarken de yanından her geçene selâm veren insana 'deli' diyesiler, derlerse desinler şeker yesinler. Önemli olan diloy loy diloy loy, di gel yaarim.

• Geçen gastede gördüm, yine sinirlenmiş Netanyahu. Sadece sinirliyken görüküyor nedansa Netanyahu. Niye sinirlenmiş diye baktım habere, İran'ın çok uzun süredir epey bi uzun süren nükleer fünye mi maytap mı işte o meseleler hallolmuş, bazı iri ülkelerle bir takım anlaşmalar imzalamış. Biraz sakinledi ortalık. Bir barış umudu.. oh mis. Fekat ayol bu bir küplere bin.. bir hiddetlen. Hey Allahım. Sadece barışımsı hareketler olunca belirir mi bi insan, sadece barışımsı hareketler olunca görüküyor bu sinirli. Etrafında göz gözü görmüyor toz dumandan, ortaodoğuynan hiç bi alakası yoğumuş gibi sepesessiz durupduruyordu ya halbuse. Biraz bi barış ihtimali, biraz bir sakinleme, durulma olayazdı mıydı sen bi sinirlen.. Nedan yahu?.. nedan bu öfke?.. füzeyi bırakıp anlaşmaya başlamış işte, daha sağlıklı herkes için, daha ne istiyon, sen de bi dur artık, bi durun la, la bi kıpraşmayın la artık, biraz bi dinlensin bi dünya. La. Hani ailede, sokakta, iş yerinde neyin kavgalı ortam olur ya bazan?.. denk gelmişindir, gözlemlemişindir belki.. hani bir kenara çekilip kavgayı seyreden bi sansar olur ya sonra?.. 'yisinler birbirini, bana çok da süper olur' diye.. Kavga esnasında bi kenarda sepsessiz durur öylecene, sadece ara ara bi şey der, bi fiştekler ortamı ki gavga harlanarak devam etsin. Ne zaman ki savaş, kavga, hırgür dinecek gibi olur, ortalık sakinleyeyazar, işte o an fırlar bu ortaya eli belinde, sinirle çığrarak.. heeee, meğersem öyle demek dersin ya hani.. o an oracıkta belli olur ya kavganın esas saybısı?.. bildin?.. işte öyle bir şey.

Nurgül Kaan

Bir Aşk Hikayesi

Ramize ERER

METRODAYDIM. SIKINTIDAN ELİMDE CEP TELEFONUM FACEBOOK'TAKİ PAYLAŞIMLARA BAKIP OYALANMAYA ÇALIŞIYORDUM.

BİRDEN, GEZİ DESTEKÇİSİ BİR ARKADAŞIMIN PAYLAŞIMI DÜŞTÜ EKRANA. "TUNCEL KURTİZ'İ KAYBETTİK" YAZIYORDU. SÜRÜ FİLMİNDEN ALINMIŞ BİR FOTOĞRAFININ ALTINDA, SİYAH BİR KÖTÜ HABER KUTUCUĞUNUN İÇİNDE DOĞUM VE ÖLÜM TARİHLERİYLE BİRLİKTE. DONDUM KALDIM. DOĞRU MU BU? YAZMAK İSTEDİM, YAZAMADIM.

SONRA BAŞKA BİRİ, ONUN BU GÜZELİM ÇOCUKLUK FOTOĞRAFINI PAYLAŞTI. ÜSTÜNDEKİ "TUNCEL AMERİKA"DA YAZISI İÇİMİ ACITTI. O KOCAMAN KARA GÖZLERE BAKMAYA DAYANAMAYIP AĞLADIM. İLK DEFA YURTDIŞINDA OLMAK BU KADAR ACI VERDİ BANA. TUNCEL ABİ'Yİ SON BİR DEFA GÖRMEYİ NE KADAR ÇOK İSTERDİM.

İLK MENEND GELDİ AKLIMA. TUNCEL KURTİZ'İN SEVGİLİ KARISI, BENİM CANIM ARKADAŞIM. YANINDA OLMAK, ACISINI PAYLAŞMAK İSTEDİM. TUNCEL'İNİ NE BÜYÜK BİR AŞKLA SEVDİĞİNİ EN İYİ BEN BİLİRDİM.

BİR ARKADAŞLARI ŞÖYLE YAZMIŞ ÇOK SEVDİĞİM BU FOTOĞRAFLARININ ARKASINA. DAHA BİR KAÇ GÜN ÖNCE TANIŞMIŞ AŞIK OLMUŞLAR BİRBİRLERİNE. BÜYÜK BİR HEYECANLA GETİRMİŞTİ TUNCEL MENEND'İ BİZE. TÜRKBÜKÜ'NÜN O GÜNKÜ SESSİZLİĞİNDE, AVAZ AVAZ BAĞIRMIŞTI DENİZE DOĞRU. BEN BU KIZA AŞIK OLDUUMM...

BİR KAÇ GÜN ÖNCE... MENEND İŞ ÇIKIŞI BANA UĞRAMIŞ, ÜZERİNDE ONA ÇOK YAKIŞAN BEYAZ BİR GÖMLEKLE HATIRLIYORUM ONU. BEN BİR GÜN SONRA VİYANA'YA GİDİYORUM.

GİTMEDEN ÖNCE BULUŞUP, BİRLİKTE BİRŞEYLER ATIŞTIRIP, LAFLAMAK İSTİYORUZ. KENDİMİ MENEND'E BIRAKIYORUM. EN İYİ NERDE YENİR, İÇİLİR, EĞLENİLİR O BİLİYOR. HAYAL KAHVESİ DİYE YOLA ÇIKMIŞ, YARI YOLDA MENEND, "BOŞ VER, GEL BU AKŞAM ÇİÇEK BAR'A GİDELİM" DEMİŞTİ, TUNCEL'İYLE KARŞILAŞACAĞINI BİLMEDEN.

BURANIN PAZI DOLMASI ÇOK GÜZELDİR RAMİZE...

BEN İLK DEFA GELİYORDUM ÇİÇEK BAR'A. İÇERİSİ ÇOK KALABALIKTI. BU İNSANLARI GÖZÜM ISIRIYORDU İZLEDİĞİM FİLMLERDEN, DİZİLERDEN, BAZILARININ İSİMLERİNİ İSE EZBERE BİLİYORDUM...

Devamı arka sayfada

7. Sayfadan devam...

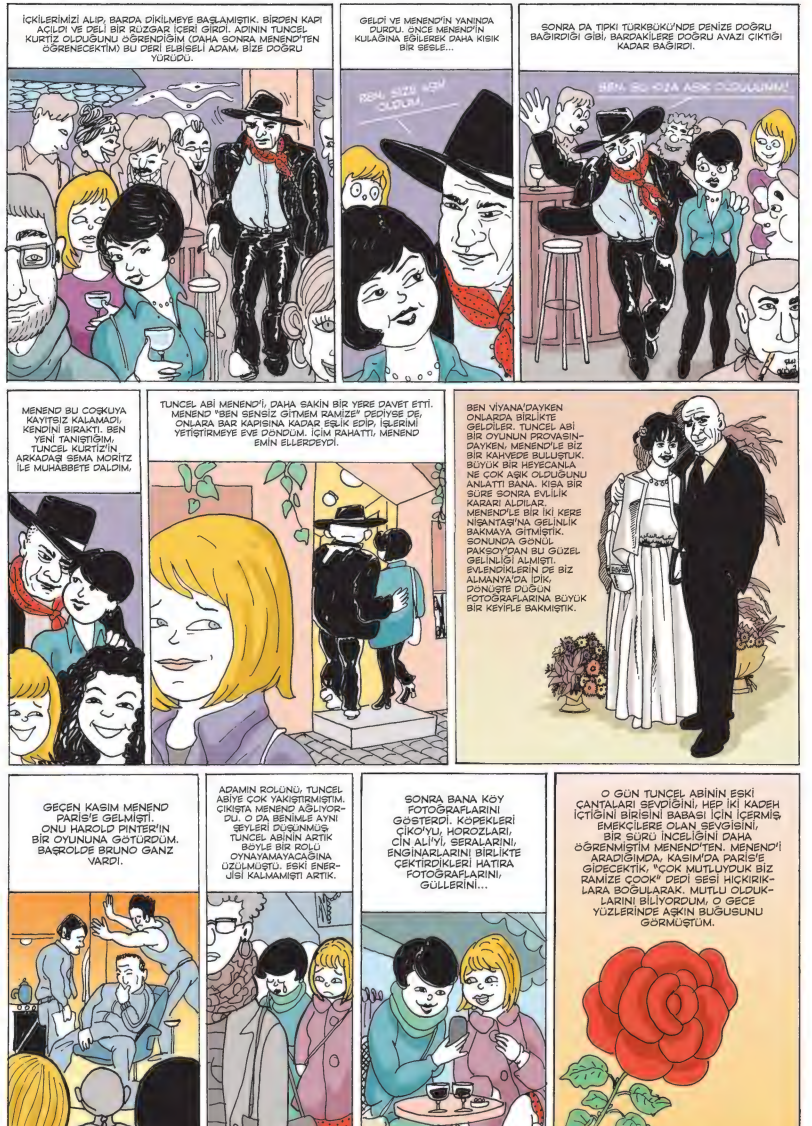

İYİ Kİ DOĞDUN TUNCEL ABİ, İYİ Kİ TANIDIK SENİ...

Atilla ATALAY

- Aloğ... Arkadaşım bi açamadın şu telefonu sekiz saatte ya. Renan ben Renan, "Gelmeyen kargocu Renan". Bişi diicem, evde misin sen Sıkılhan Öflan?

- Farkediyo mu? "Bulamadık, merkeze gel al" diyonuz.. Ya da kargoyu kaybediyonuz. Böyle bi iş kurmuşunuz, arabalarınız, logonuz, bayraklarınız felan var, negzel.

- Bırak şimdi laf sokmayı, ticarette olur öyle. Sistem, kompüter felan. Organizeyşın, misyon vizyon inovasyon... Bu gibi şeyler, ahahahha... Her neyse, sizin evde yoğurt yapma makinesi var mı, sen onu sööle bana bi...

- Yoğurt mu? Bana mı? Öööle bi paket mi yollamış biri. Getirmeyin, sizin olsun...

- Yok lan sana diil, başkası istemiş bunu. Sana gelse niye arasın ki şirketimiz seni? Sektörde "Keriz datası" dediğimiz bir yerde kayıtlısın sen Sıkılhan. Kargoların verilmez, kutuların boş çıkar, telefon, internet, digital platform, her türlü tarifede düdüklenirsin ahaha. Güldürüyo bi de insanı yaaa... Sonsuza kadar bankalara "kart bedeli" ödiyceksin, telefonuna bik bik reklam SMS'i gelmeye devam edecek. Senin için bunu engelliycek hiçbir güç yok. Sok bunu kafana...

- Mük... İyi, benle ilgisi yoksa madem...

- Şimdi... Sizin mahalleden biri kargoyla o makinadan istemiş, "Kargo Gelmedi" felan diye cav cav ediyo. Sen sizin evdeki yoğurt yapma makinasını bi poşede koyup o arkadaşa götüröversen çok makbule geçicek. Bi zahmet hadi canım benim. Kadının makine bizde de olabilir tam bilmiyoruz. "Hadımköv'deki ana dağıtım merkezine giriş yapılmış, sonrası kompüterde gözükün yapılamıyo,ahaha". Normalda bizim firma asla taklamaz bu tip ibişleri de, karı iki senedir "kargom da kargom" diye tutturdu. Verelim bi yoğurt makinası da sussun duduş. Ben "yarım saate kapınızda olur, arkadaş dağıtıma çıktı" dedim. Kavilleştiğimiz gibi tam zamanında orda ol. Göreyim seni Sıkılhan. Alo?

- Alo Sıkılhan, Ömür ben, Ömür Dayın, Ömür Kartzambak. Nasısın, iyisin? Ne diycem bak. Bizim burlarda mu-azzam bir kentsel dönderim oluyor Sıkılhan. Kızlı erkekli toplaşıp gelmediğiniz her an, bakınız altını kalın çizgilerle çızarak ifade ediyorum; sizin zararınıza. Kendimden biliyorum Sıkılhan, gençlik dediğin çabucacık gelip geçiyor. Vakıt kaybetmeyin, derhal bulduğunuz bir araçla doplaşıp kızlı erkekli bunya gelin, devam mamalarınızı burada yiyin.

- Devam maması mı?

- Öyle mi dedim? Niye dedim acaba? Dememişimdir canım, naalakası var. Bu noktada sen de aradan bir lafı cımbızlayıp çarpıtmak suretiyle konuyu dağıtma Sıkılhan. Dediysem isbat et. Müdde-i umumi iddiasını isbat ile mükelleftir!

- Tamam dayı, tamam ben "ilerleyen saatler için fıkraa bilen ve sesi güzel olan" arkadaşlarımlan derhal temasa geçeyim, geliriz.

- Burda geçersiniz temasa, acele edin. Muhtar bir dostumun saraya yakın kaynaklardan edindiği bilgiye göre İstanbul'dan Bebek, Kadıköv, Kanyon gibi bağzı nezih semtler bizim bunya taşınıyormuş. Kızlı erkekli bütün gün orlarda durmanıza gerek yok. Cümleten burda takılırız erotik olarak. İlerleyen saatlerde alkolun da etkisiyle, fütursuzca gençliğinizi yaşarsınız. Nihayet hedeflerim hakikat oldu. "Ey kuru dallara can veren Allahım biz daha ölmedik bizi de gör" şeklindeki niyaz edişlerim yerini buldu Sıkılhan.

- Doğrudur, yıllarca azmini inovasyonla bileyledin dayı...

- Netice verdi işte... El mecbur geleceksiniz Ömür Dayıngilin yanına, artık Kanyon'da takılacak, afedersin Cihangir'de sürtüp Kadıköy'de marjinallık edecek yer kalmayacak, hepsi tek çatı altında, burada toplanacak...

> "Ey kuru dallara can veren Allahım biz daha ölmedik bizi de gör" şeklindeki niyaz edişlerim yerini buldu Sıkılhan.

- Direk kapıyım mı yoksa "seni fena yemişler dayı" diye ufaktan uyandırıyım mı bilemiyorum.

- Kim? Kim beni yiyo lan? Oluruna bak oğlum. Geçen bizzat Sayın Başbakan bir demecinde açıkladı. Şırnak Kent Merkezi Cizre'ye Hakkari de Yüksekova'ya taşınacak. Hal böyle olunca, niyçün o irade gerekli talimatı verip düğmeye basmak suretiyle; afedersin Cihangir'i Kadıköyünü, Akuafilorya ve Kanyon'u filan bizim buraya taşıtmasın? Bence duydukla-

rım doğru. Hem teknoloji her alanda ilerledi artık, maşallah 945 yaşındaki bir zeyitn ağacını dahi ordan oraya kısa sürede nakledebilecek ilmi kudretimiz var. Nerde kaldı, afedersin, Kadıköyü...İvedi olarak bekliyorum Aziz Sıkılhanlılar....

PANTOLON

METİN FİDAN

1 Şubat 2016

Tek parça halinde zıçmaya çalışma
Hobisi Vergisi
Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

Park halinde duran aracın üzerindeki karı usulca avuçladım, sıktım. Elime almadan, bi kartopu filan yapmadan, öylece bıraktım. Bi daha avuçladım, gene sıktım. Etraftan bi kaç kişi toplandılar, "Ne yapıyon?" dediler. Aynen şu cevabı verdim, hiç çekinmeden! "Karları bozuyom geri kafalı optist! Ben gelecekten gelen süper-bozan prensiyim!"

"Bir misafirliğe gitsem, / bana temiz bir yatak yapsalar; / Her şeyi, adımı bile unutup / Uyusam."
Bir Misafirliğe / **Melih Cevdet Anday**

metinfidan@ymail.com

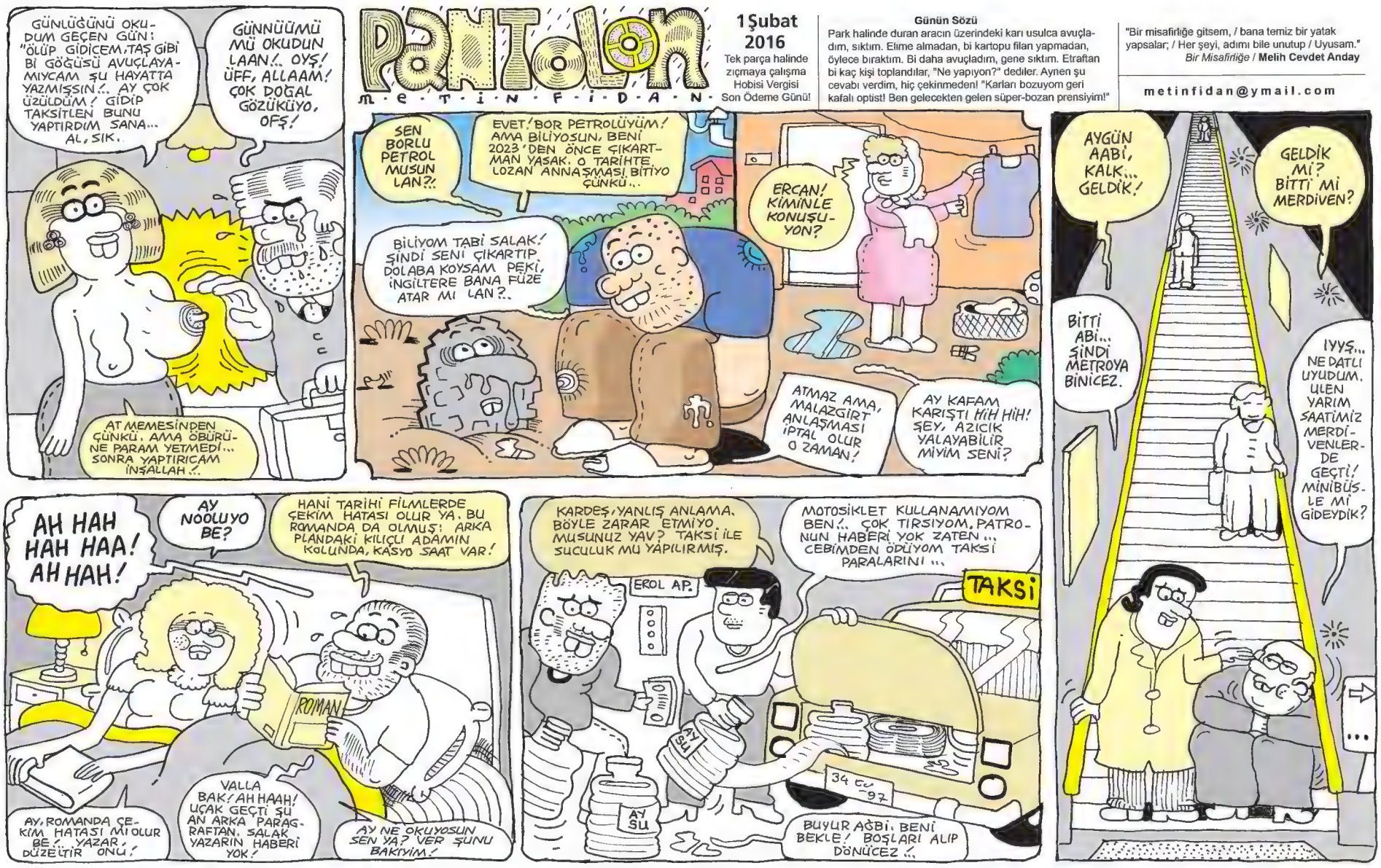

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

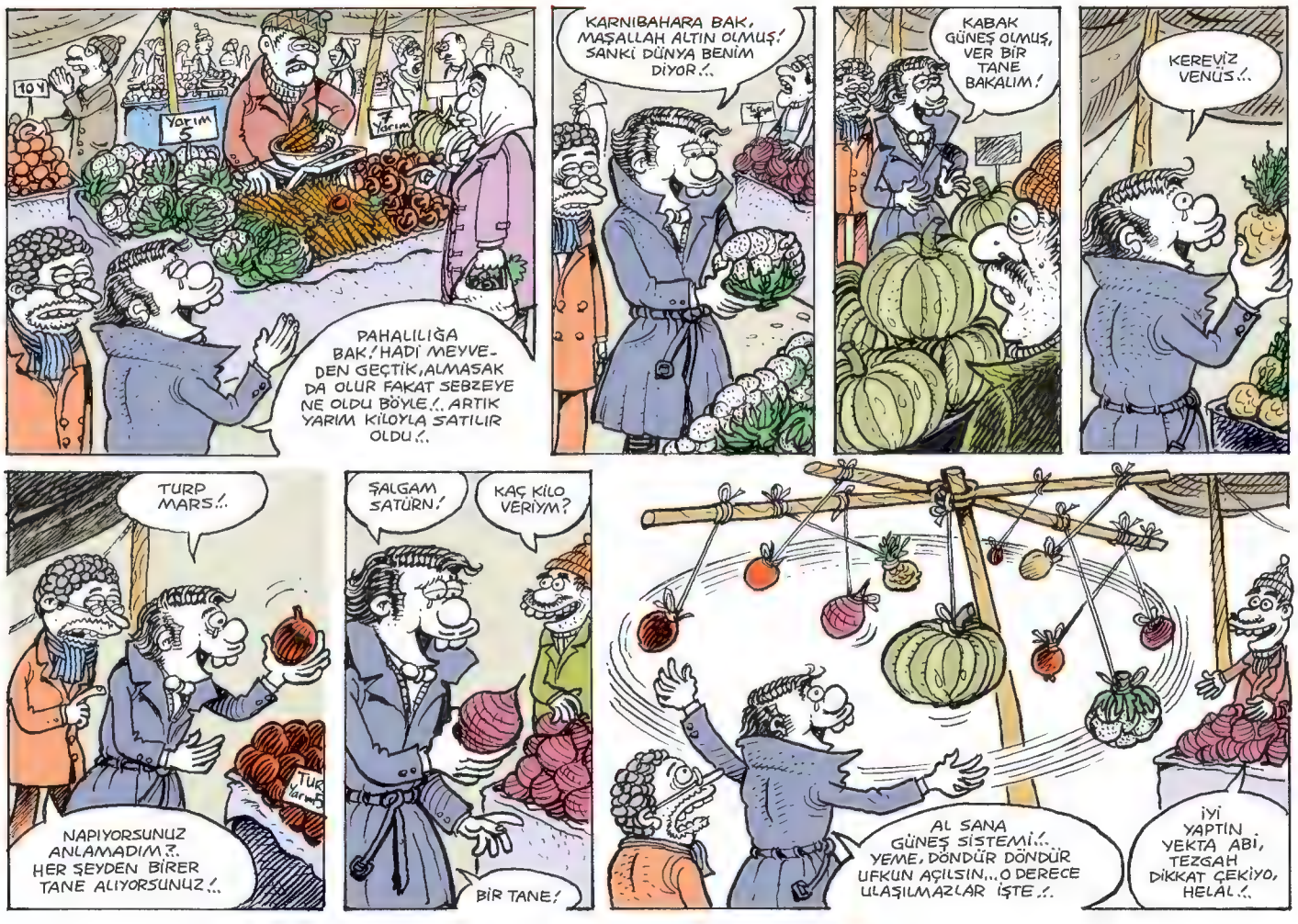

ERGUVAN RENKLİ AŞKLAR...

Dış dünyanın hızlı değişim rüzgarlarının daha da körüklediği aşk ve ayrılık ateşinin harlı alevlerinde bir pervane misali dönerek yanan kahramanımızın bant maceralarının yanısıra çeşitli serbest çizim çalışmalarıyla da koleksiyoncular için bulunmaz fırsat... 10 Şubat'ta kitabın olduğu her yerde!...

Sevgililer Günü'yle beraber Gönül Adamı 5 "Ah" albümü kitapçılarda...

AYRIN TILAR

Özgürlükler, Hak, Hukuk hakkında neler biliyoruz? Uzmanlar eşliğinde hazırladığımız Hukuk-Testi'nde bunları görücez! (Uzmanlar beni bir odada tek başıma bıraktılar, geniş bir camın ardından, bu testi hazırlayışımı izlediler!)

Huk-Test!

1- Başkasının özgürlüğünün başladığı yerde, sizin özgürlüğünüze ne olur!?

a-) Benim özgürlüğüme hiçbişiyicikler olmaz! Sittirsin gitsin başka yerde başlatsın kendi özgürlüğünü. b-) Kaçta başlıycak? O saatte ben dışarı çıkarım, onun özgürlüğü şey olur. Döndüğümde kendi özgürlüğümü getiririm bi poşette. c-) Başkasının özgürlüğü, benimkine yanaşınca, benim özgürlüğümü itttirir, azıcık sürükleniriz, sonra benim öskürlüğüm onunkinin üstüne çıkar, benimkinin kenarından bastırıp çekiştirir. d-) .Mna koydunuz kavramın! İki dakkada boşaltınız içini.

2- Sizce, fikrini söyleyen gazetecileri hapishanelere tıkıp eziyet etmek, normal bişey mi?

a-) Çok normal bişey. Eskiden öldürüyolardı. Şimdi daha uygar bişii oldu bence. b-) Hapiste de fikirlerini söyleyebilirler. Hapiste gazete çıkarmak serbest diye duydum. Hattâ bi belediye başkanı, eskiden hücresine matbaa sokmuş. c-) Kafam girsin. d-) Onlar fikir mi söylemiş! Devletkin gisli belkelerini hurdacıya satmak fikir mi oluyyo, pis bok! Savaş, gizli bişeydir. Bu, vatandaşlara söylenmez, yezid!

3- Çimlere bile asla basmayan, en hukuk dolu millet kimdir?

a-) Peru'da hiç çim yok diye biliyom. Onlar olabilir! Ağaç var ama. b-) İran'da çimlere basanlar yargılanıyor, gözlerine balyozla vuruluyomuş. Adalet uyguluyolar yani. Bence İran. c-) Polonya diyom! Polonya'da bi çime basınca, hiç hareket etmeden öylece, polis gelene kadar durmanız gerekiyomuş. Kıpırdarsanız, 8 ay hapis. d-) Türkiya! Burda, çıplak ayakla basmak yasak. Botlan serbest. Ayakkabıylan zabıta bişiy demiyo. Üstüne mini eteğinizlen sere serpe yatarsanız serbest.

4- Bir devlet görevlisinin yaptığı Hırsızlık ile normal bi vatandaşın Hırkızlığı arasındaki fark nedir?

a-) 15503 milyon dolar sent! b-) Bi tanesine yolsuzluk deniyo. Öbürü normal hırsızlık. Yani birincisi hırsızlık değil. Yolsuzluk! O yüzden sürekli asfaltlı yol yapıyo adamlar. En azından dürüstler olum! c-) Birincisinde çalınan şey karton kutuların içinde saklanıyo, öbürkünde bankaya yatırılıyo bence. d-) Birincisine, hırsız, ikincisine hırkız deniyo. Siz de öyle yazmışsınız soruda zaten! Hırkız, Türk Dil Sürçmesi Kurumu sözlüğünde, "İyi niyetlen hırsızlık yapan, sevimli belediye görevlisi çapulcusu" olarak geçiyo!

5- "Devletin malı deniz, yemeyen ....!" Lütfen cümledeki boşluğu tamamlayınız:

a-) Karnı tok? b-) Semiz? c- Keriz? d-) Domuz? e-) Vejetaryen d-) Salak? f-) Şerefsiz?

6- Sürekli korna çalarak etrafı rahatsız etmek, sizce hangi hukuk kuralının ihlalidir?

a-) "Zikin kaşınınca herkesin içinde hemen kaşımamalısın" yasasına ait olan, alttan 3. şık'ın ihlalidir. b-) Bence ihsal filan değildir. Arabamdan inip de, taa adamın yanına kadar mı gidip te mi ona küfür edecem? Uzaktan bunu yapılabilelim diye korna koymuşlar. İhmal değildir. c-) "Ben, kafasının içinde beyni olan bir insanım" kuralının ihlalidir. Alışkanlık edinip sürekli bunu yapanlar, ilkel hayvandır. d-) DAAT! Daat dadaa! DüEeet! Da Ba Baat! (Arabadan in de konuş arkadaş. Testi, korna çalarak işaretlemek yasak!)

7- Sizce, demokratik seçim yasasında ne gibi değişiklikler yapılmalı?

a-) Birinciyi bilene pleysteyşın-4 hediye edilmeli! b-) Herkes istediğini seçebilmeli! Bu konuda garanti verilmeli! Geçen yıl seçilen kişi, benim seçtiğim diildi ki. Ne bok anladım. Seçiyoz seçiyoz, başkası geliyo. c-) Açık seçim yapılmalı, herkes kime verdiğini göstemeli! Böylece yanlış kişiye oy verenleri daha rahat dövebiliriz. d-) Sandık delikleri, daha geniş yapılsın! Hep kenara çarptırıp buruşturuyom zarfı. e-) Seçilen için, otuz günlük deneme süresi olsun. Başımıza gelen kişiyi bi deneyelim önce! Ülkede, yere para atalım gizlice. Bakalım alıcak mı!?

8-) Minibüste, otobüste, insanlarla yanyana nasıl oturuyorsunuz? Bacaklarınızı ne kadar aralıyor, açıyorsunuz?

a-) İki dizkapağımın arasındaki mesafe 9.cm olacak kadar bitiştiriyom bacaklarımı. Daha fazla bitiştirirsem, diz kapaklarım çıtlıyo, acıyo (Erkek) b-) Ellibeş santim aralıyom. Kol gibi. (Erkek) c-) Bi tanesini, bi santim öbürünün içine sokuyom, iyice bitiştirip presliyom, komple yan dönüyom, büzülüyom (Kadın) d-) Elektrikçide bi düzenek yaptırdım: Bacaklarımın iki yanındaki sensörler, bir yabancının, kadın veya erkek olsun, bacağını algılarsa, anında beynime sinyal gidiyo, bacaklarım otomatikman 14 santim içeriye bükülüyo (Erkek) e-) Hiç kapatmıyom. Hep ardına gadar açık. Rahatsız olan ittirsin bacağımı, ben anlarım. Medeni bi ülkede yaşıyos, İttirmeli mesaj vermesini bilicen, ayrıca geçen f-) gün lokantada oturuyom.. (Ayı! Benim şıkkımın içine girdi!)

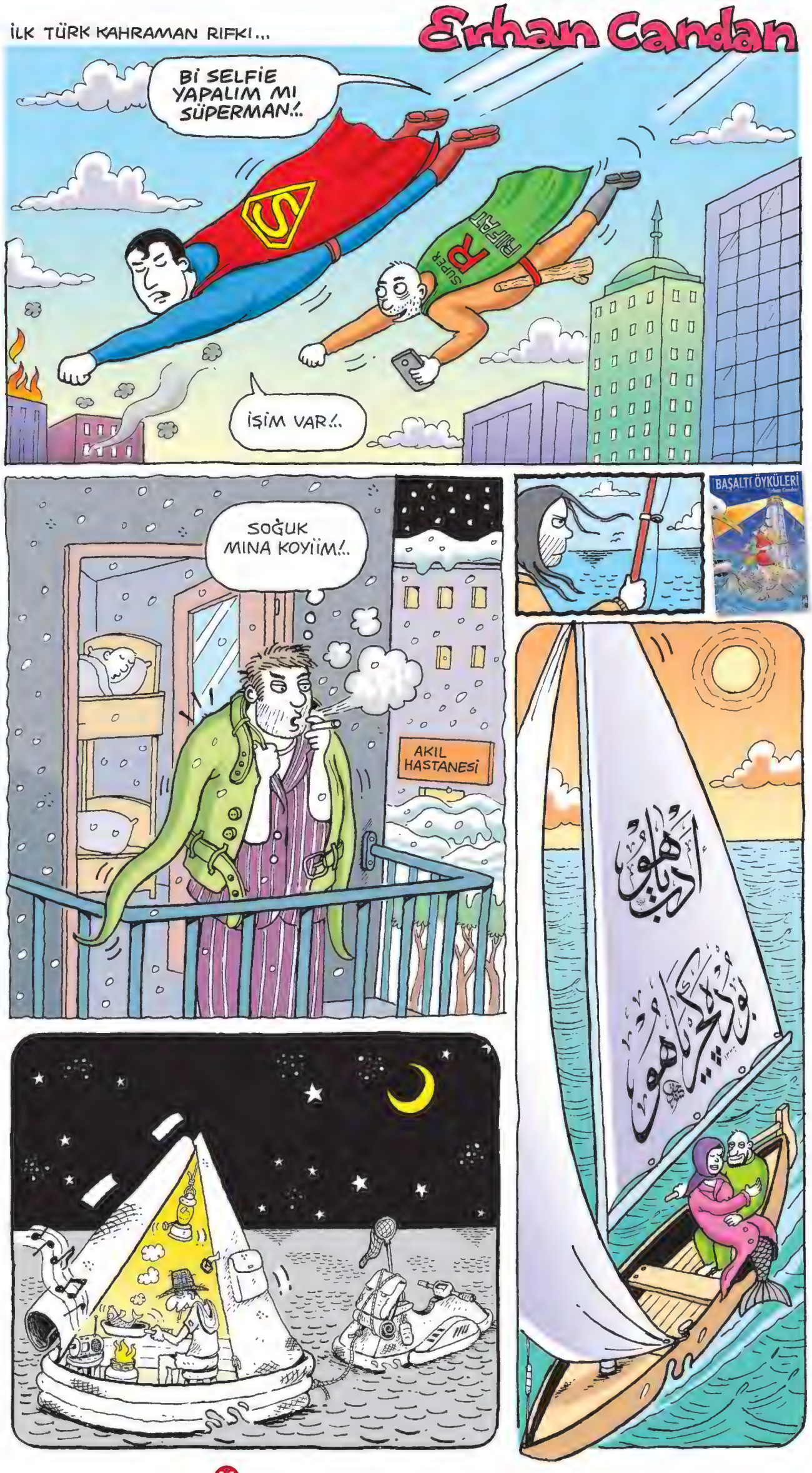

felat delibalta

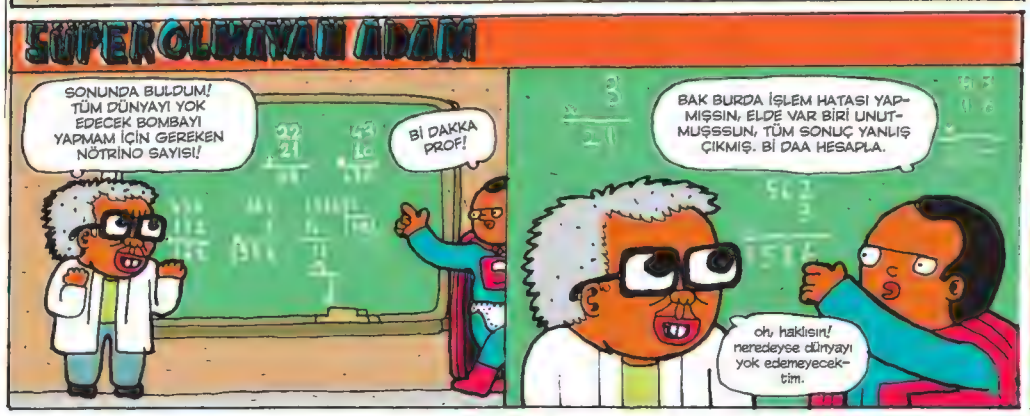

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

"DİKTATÖR BOZUNTUSU"NA "ZİNCİRLEME HAKARET"...

Selim Yalçıner

"Olamaz," dedim içimden, **"Olamaz, hayal görüyorum. Hasan, burada da karşıma çıkamaz."**

Okuma lambamın yanan ampulünü değiştirmek, **"soğuk ampul"** almak için gittiğim bu tür ıvır zıvır satan büyük yapı marketinde bile Hasan'la karşılaşmak, Lüsyen Hanım-Bahtsız Bedevi bağlamında bir raslantıydı. İki olasılık: Ya yanımdaki adamın siyah rock gözlüklerini kapıp takmak, böylece gizlenmeye çalışmak; ya da, kadere razı olmak. Bu olasılıkları çizdim, görmemiş gibi yapayım dedim, biraz cool yani, kendime ampulleri seçip alacak kadar zaman ayırabilme amacıyla. Arkamdan sessizce yaklaşmakta olduğunu duvar dolabının camından gördüm. Hançer tutan eli havaya kalkmış mıydı, bıçağın ucu ışığı bir an yansıtacak mıydı, ona bakınırken, **"Ooo, dedi, soğuk ampul alıyoruz ha?"**

"Ne yapayım," dedim, ona doğru döndüğümde sakarlık ayağına, ayağına basarken, **"Normal ampul bir süre sonra başımı ağrıtıyor, bunlar iyi geliyor, istediğin kadar okuyabiliyorsun, sıkılmadan."** Canı yanmış, gözleri yaşarmıştı. **"Özür dilerim,"** dedim, **"Acıdı mı?"**

"Yok, yok," dedi, "Acımadı da, şey..."

Bu arada, aradığım ampulleri bulmuş ve marketin en küçük sepetine koymuştum bile. Artık her şeye hazırdım, hiçbir şeyden çekinmiyordum, şimdilik yani, **"Naber nasıl gidiyor?"** diye sordum, bakışlarındaki intikam pırıltısını görmezden gelerek.

"'Diktatör Bozuntusu'na 'Zincirleme Hakaret' edilmiş," dedi. Dudağı bir yana büzülmüştü, haberlerle ilgilenmeme yeminimi bozdurmaya kesin kararlıydı.

"Kim?" diye, sondaki **'m'** harfini vurgulayarak sordum.

"'Kim' değil, bu **'Kim'** değil" dedi.

"'Kim, yani Kim Jong-un değilse kim?" dedim bu kez.

"Senin perhiz devam ediyor mu hala?" diye sordu merakla.

"Evet, dedim, haberlerle ilgilenmediğimin bu son haftası, eğer bir yemin tezkeresi daha kabul etmezsem..."

Bu kez meraklanmıştım, **"Diktatör Bozuntusu"**ndan kimi kastettiğini az buçuk çıkarabiliyordum da, **"Zincirleme Hakaret"**, bu yeniydi, **"Zincirleme..."** diye mırıldandım.

Sevinmişti: **"Bir öğretim üyesi,"** diye başladı, "Bir siyasi parti liderinin **'Diktatör Bozuntusu'** sıfatını kullandığı için yargılanıp beraat ettiği kişiye, Twitter'dan **'Zincirleme Hakaret'** ettiği gerekçesiyle sekiz yıl hapis istemiyle yargılanmaya başladı" dedi. Karışık bir işti. Merakım iyice koyulaşmıştı. Bu gidiş, hızla yeminimi bozma gidişiydi. Öğretim üyesinin kim olabileceğini artı eksi yüzde 2 hata payıyla bulabilirdim ama, **"Diktatör Bozuntusu"** dediği için yargılanan ve beraat eden **"Bir siyasi parti lideri"** hakkında doğrusu hiçbir fikrim yoktu. Kim olabilirdi?

"Hangi partiymiş bu?" diye sordum sonunda.

"İlk harfi 'C'" dedi. Bu arada, konuşa konuşa kasaya gelmiş, ödemiş ve dışarı çıkmıştık. Ampulleri sırt çantama yerleştirdim, sadece birini, eve gidince hemen kullanacak olduğumu, kabanımın cebine koydum.

"Çıkaramadım" dedim.

"İkinci harfi de 'H' dedi. Partinin adının dört harfli olması olasılığı düşüktü, son harfi de muhtemelen 'P' olmalıydı, cep telefonumdan CHP harflerini google'ladım. Ekrana gelen ilk maddeyi Hasan'a gösterdim.

"**Yok, 'California Highway Patrol' değil,"** dedi. Üzülmüştüm doğrusunu söylemek gerekirse, çünkü bunlar da, biraz hızlı gidenleri hemen durduruyorlardı. Üstelik, bırakın muhalefeti, bir siyasi parti olarak davranmak bile, herhalde California Highway Patrol'ün aklının köşesinden geçmezdi. bu kadar benzerlik bana biraz ürkütücü gelmişti.

"Peki," dedim **'Diktatör Bozuntusu'** ifadesinde neye kızılmış, **'Diktatör'** lafına mı, **'Bozuntusu'** lafına mı? Yani sadece **'Diktatör'** denseydi kızılmayacak mıydı?"

"Etimolojik açıdan düşünmemiştim," diye yanıtladı sorumu, ekledi: **"Bana sanki, 'Bozuntu' sözüne kızılmış gibi geliyor. Yani, niye 'Bozuntu' olsun ki, öyle değil mi?"**

Haklıydı Hasan, sonuna kadar. Ama bu düşüncemi ona sözel ifade etmedim, şımarmasına yol açardı böyle bir tutum,

"'Zincirleme Hakaret' nasıl edilmiş," dedim, "**8 yıl ceza, kümülatif bir hesapla mı bulunmuş?"**

Başını kaşıdı, "Evet, sanırım geometrik ortalama hesaplamasıyla bulunan bir süre," dedi, **"Yoksa, savcı, 'Bir daha yapma böyle şeyler, ne yazacaksan dikkatli yaz'** der, salıverirdi sokağa öğretim üyesini."

"Savcılar matematik bilmeseler daha iyi olacak diyorsun yani..."

"Bilmiyorlar aslında galiba," dedi, **"Kulaktan dolma matematik öğrenilmez ki. Tuttuklarını saymadan tıkıyorlar içeri."**

Hasan gene haklıydı. Bu arada, cebimdeki tek ampulü elimle ovalayıp duruyordum, ambalaj kağıdı yumuşamaya başlamıştı.

Gözleri parladı birden Hasan'ın, **"Sana bir iyi, bir de kötü haberim var,"** dedi, **"Önce hangisini istersin?"**

"Kötüsünü" dedim.

"Türkiye'de cezaevlerinde sadece 565 kişilik yer kalmış," dedi, **"Yani, 565 kişi daha tutuklandıktan sonra cezaevlerinde yer kalmayacak."**

Bu, gerçekten çok kötü bir haberdi. Belleğimi yokladım, hızla, kümülatif ve geometrik ortalamayı dikkate alarak hesapladım, mevcut kafayla, cezaevine girmesi gerekecek kişi sayısı bunun çok çok üzerindeydi. Hükümetin üzerindeki yük çok ağırdı. Yüzüm asılmıştı, **"Gerçekten kötü bir habermiş,"** dedim, **"Sağ olasın."**

"İyi haberi duymak istemez misin?"

"Peki," dedim, **"Söyle bari..."**

"Önümüzdeki dört yıllık planlamada, 165 adet yeni cezaevi yapılması öngörülüyor."

Rahatlamıştım. Bu, **'gerçekten' 'iyi'** bir haberdi. Tutmuş olduğum soluğu hızlıca, sesli bir şekilde bırakıverdim. Aynı anda, cebimdeki ampulün kağıt ambalajının dağıldığını farkettim. Cezaevi sayısıyla kağıt erime katsayısı ters orantılıydı.

"2000 yılında cezaevlerinde 49 bin kişi varmış. Ocak 2016 itibariyle bu sayı 179 bin 611 kişiye çıkmış, kapasite ise 180 bin 176 kişiymiş" dedi, ekledi: **"Son 15 yılda nüfus yüzde 15 artmış, cezaevindeki kişi sayısı ise yüzde 250."**

"Keşke 165 değil de, 265 cezaevi yapılsaymış," dedim, **"Sağ ol verdiğin bilgiler için."**

"Bir şey değil," dedi.

Hasan'a, artık günleri sayılı olan bir insana nasıl bakılırsa öyle bakmaya başlamıştım. Acıma, hoşgörü, son dileğini duyma ve yerine getirme arzusu, bir ya da birkaç mektup yazmak isterse hemen kağıt ve kalem tedarik etme sevinci, kebap ya da suşi falan isterse acilen kebapçıya, Japon restoranına koşturmaya hazır olma güdüsü vesaire, gözlerime yansımış olmalıydı. Bu arada, cebimde farkında olmadan sıkmakta olduğum ampul, sobanın üzerindeki mısır tanesi gibi patladı.

Sıkılmış elimi cebimden çıkardım, Hasan'a uzattım, **"Al bunu da..."** dedim.

selim.yalciner@gmail.com

Blue / Yerçekimi Gidiyor!

AKYOL

haftaya devam..

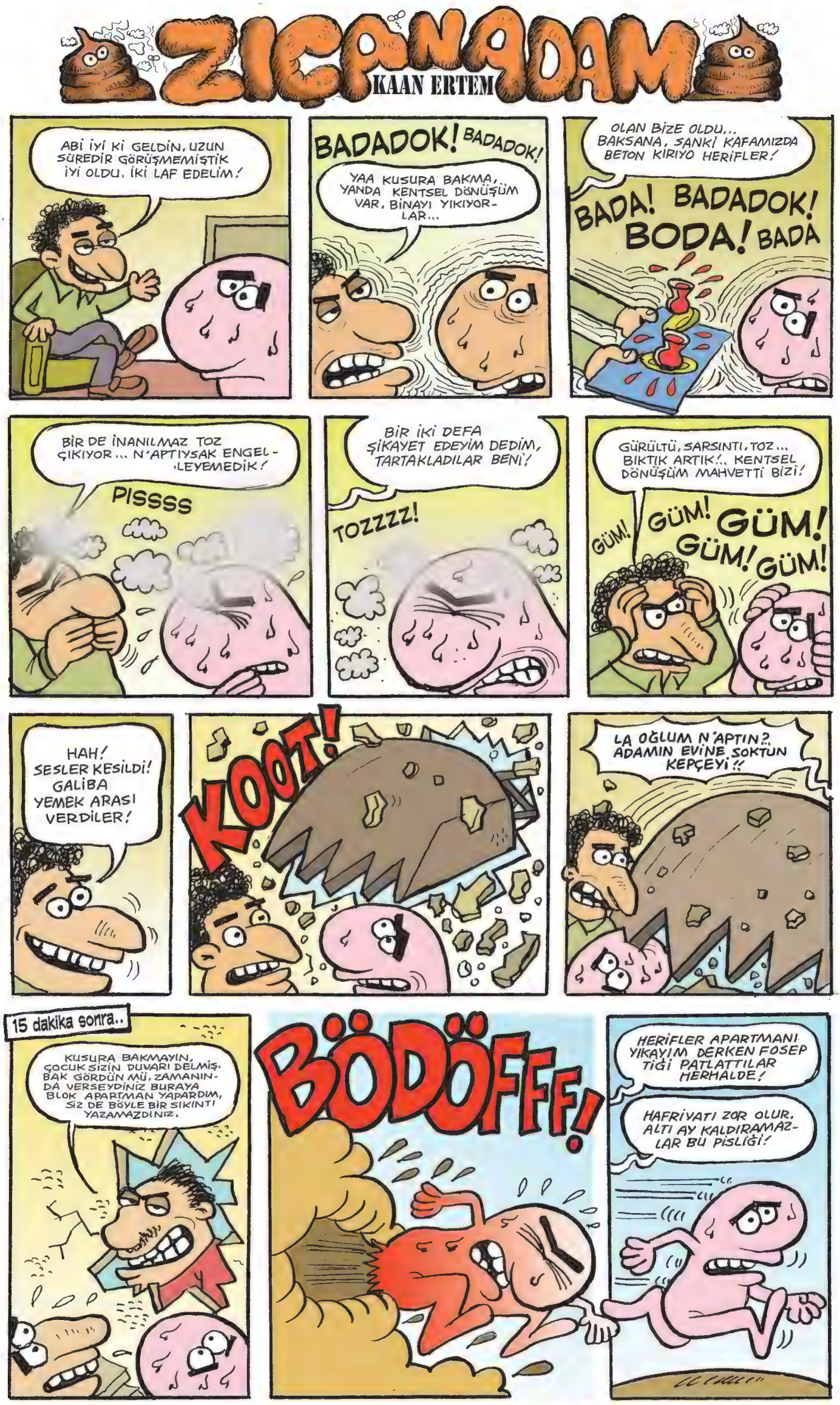

•• Bu süreç bize öyle kötü şeyler yaşattı ki, her şeyimize düşman olduk. Çocukken Türkiyeli olmasaydın nereli olmak isterdin diye salak çocuk soruları vardı. Böyle soru gelince düşünürdük, en iyisini söylerdik aklımız erdiğince. Şimdi: "fark etmez" diyoruz. Bu çok üzücü bir şey. Aslında iş o raddeye gelince yine en çok "gideceğim buralardan" diyenler memlekete sahip çıkıyorlar ya, o da ayrı bir şey.

•• Noam Chomsky'nin soyadı yedi harfli ve sadece bir harfi sesli. Beni ilgilendiren tek kısım bu. Böyle saçmalık olmaz.

•• Karşı cins ne demek ya. Sen baştan cins falan diye ön yargılı davranırsan sevgili mevgili bulamazsın tabii.

•• Ortaokulda Deniz ve Mehtap diye iki kız vardı sınıfta. Ne zaman yan yana gelseler Tanju Okan belirirdi zihnimde. Onlar yüzünden obsesif oldum.

•• Öldüğümde akit ardımdan kötü şeyler yazarsa bu ben ve ailem için çok iyi.

•• İnsan ne kadar güzel biri olduğunu tüm dünya ile paylaşmak istiyor ama bir türlü anlatamayınca sinire kesiyor. Aslında bal gibi de anlatıyor ama çirkinin teki olduğunu, yani kötü biri olduğunu, boş olduğunu kendi kabullenemiyor bir türlü.

•• Bugün çok acayip adamla tanıştım. Adam bütün gün hanın döner kapısını ara ara çeviriyordu. Nedenini sordum, "kapının dışarıda kalan kısmı üşümesin diye yapıyor aklı evvel " dediler. Allah hepimize aklı evvel vicdanı verir umarım.

•• Öldükten sonra duyacağım ilk cümle sana hiç yakıştıramadım olacak.

•• "Ulan çok özledim ya neler yapıyorsun kardeşim benim," dediğim adam: "iyidir senden" diyor. Bu üzücü bir şey.

•• Çok küfür etmem. Ettiğim son on küfürden sekizini kaldırımda motor süren arkadaşlara ettim. Pek az şeye sinirleniyorum ama böyle bir durumda tekmeylen düşüresim geliyor motorcu arkadaşı. Çok da hızlı gidiyorlar çünkü.

•• Az gelirlilerin çok çocuk yapmasının sebebi bimde satılan prezervatiflerdir.

•• Dünyanın düzü nasıldı ki tersine döndüğünü anlıyorsunuz? Dünya ben doğduğumdan beri b.k gibi. Neşeli Günler film arkadaşlar.

•• Artık hayattan bir beklentim kalmadığı için kendime içlik aldım. Bu arada satıcı adam: "termal içlik verelim abi" dedi. "Gece görüş dürbününe önlem olarak mı" dedim. Cece Görüş? diye şaşırdı. Bu kötü esprim karşısında şaşırınca Rizeli oldu adam.

•• İş yerinde herkes kek kurabiye getirirken bir şey yapmaya yeteneği olmayan: "hadi ben de içecekleri alayım" der ve en çok ona girer. ilkokulda, ortaokulda, lisede, ben kek mek yaptıramam anneme derdim öğretmen de bana içecekleri kitlerdi. Otuz-kırk pis boğaz çok kola içiyor.

•• Dünya af örgütünü arayıp arayıp özür diliyorum. gerçi hata onlarda ama, büyüklük bizde kalsın.

•• Araba kullanan kadınlar korna çalmalarının gerektiğini anladıkları anda ellerini kornadan asla çekmeden çalıyorlar. Görev bilici budur.

•• Arada kendime otuz iki yaşında olduğumu hatırlatıyorum ama toparlanmak yerine moralimi daha da bozuyor bu. Otuz iki nedir abi?

•• Bebek oto koltukları otodan pahalı. Bebeklere bir şey alacaksanız kıtlık zamanı ekmek alacaksınız gibi yola çıkın.

•• Ananı babanı seçemezsin ama bacanağını seçebilirsin. Bacanaklık müessesesi üzerine müessese yoktur. Ailenin en güzel yapı taşıdır bacanak. Demesi güzel her şeyden evvel.

Biraz da sanat.

The Revenant'ı izledim. Leonardo filmin sonunda kameraya çok uzun süre bakıyor. "Şimdi de Oskar vermeyin de göreyim" dercesine bir bakış bu.

Biraz da sanat bitti.

•• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

Caner Dağlı

ŞUBAT SAYISI ÇIKTI!

Uğur Aksoy

Ucu Bitmeyen Kalem
Berk Kuruçay

• Kadıköy'e gittim geçen hafta. Vapurda bi şey farkettim, bi eksiklik gibi böyle.Ben çok küçükken çok daha fazlaydı. Sonra azalarak bitti sanırım yada çok nadir denk geliyorum. Vapurdaki seyyar satıcılara noldu ? Atom parçalar diye satılan limon sıkıcakları "abi mikrobuna kadar sıkar, öyle alet bu",noldu bu abilere. Organize olarak mı bittiler acaba. "Kapatıyoruz!" gibi bi şey neden yapmadılar. 3 limon sıkacağı 5 lira gibi şeyler duymadık hiç..

•Bir arkadaşımla dışarıya çıktığımda,buluşma teklifine ufaktan ufaktan hayır dediğim bir diğer arkadaşıma rastlayınca,ferrarisi elinden alınmış Kaya Çilingiroğlu gibi hissediyorum. Aldatmış,-kendi kalesine gol atmış...

•Tahtaya kaldırılıp,hocanın sorduğu soruya cevap veremeyince,kendimi yıllardır Türkiye'de top koşturan ama hala -mek,-mak eki ile konuşan,kontenjan sınırına takılıp sürekli yedek kalan futbolcular gibi hissediyorum.

•Açılmaya çalışılıp gevşetilmiş kavanoz kapağını tek zorlamada açıp havalara giren adam,takım arkadaşlarının canla başla ceza sahasına kadar getirdiği topa dokunarak gol olmasını sağlayan ve üstüne sahayı turlayan adamdan farksız..

•Emekli olacak öğretmenin vereceği son sözlü notlarını 100-100 girmesi,uzatmalarda atılan kafa golü gibi..

•Stereoid ile kas yapan abiler,hormon desteğiyle kafam kadar olan meyveler gibi.

•Birisi çıkıp bir anda sizi bir ünlüye benzettiğinde,o ünlüyü araştırıp,bütün geçmişini tarayıp,kafamızdaki ön yargıları ve şüpheleri silip nasıl hemen o ünlüyü kabullendiğimizi fark ettiniz mi ? Bir de üstüne "sen daha yaşıklısın be oluuum!" gelince götü başı kaybediyorum ben...

•Yıllardır çıktığım hiçbir kafa topuna kafamla vuramadım.Bir de üstüne burnum,omzum,sırtım ve ensemle kafa topu için hep hazırdım..

Okan Nasuhoğlu

seni sevdim gaza geldim
Kadircan Kızılcıklı

-Hakemliğin küfür yiyen bir meslek olması nedense çok kötü gelmiyor da, ebeliğe ciddi haksızlık var küfür konusunda. Hiç de hak etmiyor ebelik bunca küfrü. Ebe yani, gayet anaç duruyor. Eli öpülesi. Neden ebesini? Hakem dersen düdüğünün nohudu-na kadar söv, şey gelmiyor yani.

-Bardak yıkamak daha zor diye, çayı tabaktan içen birini tanıdım. Kendisini şu konuda uyarmayı da bir borç bildim; üstüne çay dökülmüş kıyafetle uğraşmak daha da zordur. Tamam bekar adamsın bedenen üşengeçsin ama kafa olarak da üşengeç olmamak gerek.

-Bir kişiye iki kişinin dalamaması kuralı, basketbolu delikanlı bir spor yapıyor bence. Bir de neredeyse tüm oyuncuların çok uzun boylu, çam yarmaları olması da ekleniyor. "Deli Yürek" dizisi gibi bir spor mübarek. Yoksa var ya, bebek oyunu gibi görünürdü basketbol, kitlesi olmazdı bu kadar. Çemberden top geçirmece. Badminton gibi bir şey olurdu. Çevirisi bile "Sepet Topu" sonuçta.

leman2023@gmail.com adresine mail de atabilirsin.
İletişim: Utku Can Akyol

Sayı: 1259
3 Şubat 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

1260

10 Şubat 2016 Çarşamba Sayı: 2016/07 3,5 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

SAVAŞA İNAT YAŞASIN HAYAT!

Cizre'de ambulansların sokulmadığı mahalleye operasyon yapıldı, onlarca kişi öldü.

SEN DUR!

CİZRE

AMBULANS

AMBULANS

SEN GEÇ!

SEFER

“BUNLARIN KAFASI NASIL ÇALIŞIYOR, HACI?”

Selim Yalçıner

“Hacı”, uzun aralıklarla görüşebildiğimiz bir arkadaşım. Bir yıl, iki yıl geçse bile son görüştüğümüzden, bir araya geldiğimizde kaldığımız yerden devam ettiğimiz bir dostluk. Geçtiğimiz günlerde yine buluştuk, söyleştik. “Hacı”, bildiğiniz hacılardan değil. Yani hacca gitmişliği yok. İzmirli, Selçuklu daha doğrusu, Efes’ten dolayı, turist rehberliği yaptığından biz ona “Hacı” diyoruz. Fransız Dili ve Edebiyatı mezunu, Avrupa dillerinden birçoğunu şakır şakır konuşur. Fransızca başta olmak üzere, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, İngilizce, Almancayı iyi konuşur, okur, yazar. Deli yani. Aslında ilk takma adı “Deli”ydi, evlenip çoluk çocuk sahibi olunca rica etti, “Artık bana ‘Deli’ demeyin” diye, onu mu kıracağız, “Deli” demedik ona bir daha ama, çıkıntı bir arkadaşımız “Hacı, hacı” diye diye İsmail’in adını yeniden kulağına üfleyiverdi. Çok ama çok zeki olduğunu, az önce anlattıklarımdan dolayı, gereksiz olsa da, ekleyeyim. Bir konuya girdi mi, ıcığını cıcığını çıkarır, yayımlanmış yayımlanmamış ne varsa bulur o konuya ilişkin, okur, büyük bir hızla ve o konuyu, uzmanlarıyla tartışacak duruma kesin gelir. Gezegenin gezmediği yeri yok gibidir. Çeviriler yaparak ve dergilere yazarak geçimini sağlar. İsmail’i her gördüğümde, kafasında değişik, kimsenin aklına -en azından benim- gelmeyecek bir konuya, soruna yoğunlaşmış bulurum.

Buluştuk, oturduk, nasılsın iyi misin falandan sonra:

“Bu iş çok tehlikeli bir hal almaya başladı. Bunlar, olağanüstü ürkütücü bir yola girmiş durumdalar,” dedi.

Sustum. Devam etmesini bekliyorum. Araya girersem, düşünce hızını kesintiye uğratmaktan çekiniyorum.

“Hatırlarsın,” diye devam etti: “Bir zamanlar bunlara ‘Müslüman Demokrat’ diye isimler takmaya çalışanlar vardı. Şimdi hepsi özür diliyorlar ya da bir şekilde o zamanki sözlerine o zamanın koşullarından dayanaklar aramaya çalışıyorlar.”

Bende ses yok. Ne diyebilirim ki?

“Bu laf, yani ‘Müslüman Demokrat’ lafı aslında bir oksimoron değil mi sence?”

Susmaya devam. Soruyu aslında bana sormuyor, böyle düşündüğümü zaten biliyor ve konuşmasının müziği gereği cümlesinin sonuna soru işareti-vurgusu ekliyor.

“Müslümanlık, daha doğrusu tek tanrılı dinlerin tamamı totaliterdir, demokratlık ise çoğulcu olmakla başlar. Müslümanlık, yaşamın her alanına ilişkin kurallar getirir. Demokratlık ise, toplumu oluşturan kesimlerin, birbirlerinin her açıdan varlığını içselleştirmesiyle işler. Bir demokratın, kendisi gibi olmayana herhangi bir kuralı dayatması söz konusu olamaz. Buraya kadar tamam mı?”

Sessizlik. Tamam tabii.

“Yaşamın her alanına kural getirmek isteyenle, yaşamın her alanına, kendine özgü koşulları dikkate alarak ve tartışarak, ayrı ayrı kurallar getirmek isteyenler zıtlık için değil midirler?”

Kımıldandım, dinlediğimi ve anladığımı belli etmek için, gene ses çıkarmadım haliyle.

“Dolayısıyla, bir kimse kendisi için ‘Müslüman Demokrat’ sıfatını kullanıyorsa kesinlikle doğruyu söylemiyordur; o kişi ve çevre için bu deyimi kullananlar da en hafifinden, yalakadırlar. Totaliter olan, bu özelliğini uygulayabilmek için tek bir yola girmek zorundadır: Otoriterliğe. Kendi söylediklerinden farklı bir ihtimali kabul etmediği için böyle yapar.”

Bir ayağını hafifçe titretip bıyığını burarak simsiyah iri gözlerini bakışlarıma kilitlemişti. Şimdi bir şey söylemek zorundaydım artık.

“Bunların kafası nasıl çalışıyor Hacı?” diye sordum.

Çınlayan kahkahalarından birini atarken, iki kolunu yukarı kaldırmıştı, teslim olanların alışılmış davranışı.

“Kaç aydır buna kafa yoruyorum ben de,” dedi, “Bunların kafası nasıl çalışıyor diye anlamaya çabalıyorum, okuyorum. Bir anım bu arayışta sürekli gözümün önüne gelip duruyor, anlatayım mı?”

Sorusu boşunaydı. Kulak kesilmiştim, İsmail de bunu gayet iyi biliyordu.

“Kayınpederle onun köyüne gittik. Köy dediğim, güzel, üretken bir Ege kasabası. Kaç yaşında adam, çocuk gibi sevinmişti, İstanbul’dayken özlediği her şeyi hızla yaşamak istiyordu. Bir sürü akrabasını ziyaret ettik, çaylar, kahveler içtik, ürettikleri salçalardan, pestillerden aldık falan, sonra bir akşam üzeri, yolumuz nasıl düştüyse, namaz sonrası bir caminin mescidinde buluverdik kendimizi. Sanırım çocukluk arkadaşları topluca oradaydılar, o nedenle. İri yarı, beyaz kısa sakallı bir adam, çevresindeki kırk elli kişiye sürekli bir şeyler anlatıyordu. Bize de ‘hoşgeldiniz,’ dedi, iltifatlar etti. Konuşuyor da konuşuyordu. Arada gençler çay dağıtıyorlardı sessizce. Yörenin sorunları, ülkenin konuları üzerine durmadan anlatıyordu. Dinleyenlere bakınıyordum bu arada ben de, kulağım o adamda... Kimsenin yüzünde bir ifade yoktu, ne olumlu ne olumsuz, kimseden en küçük bir itiraz sesi çıkmıyordu. O adam konuşuyor, diğerleri dinliyorlardı. Bak, Ege’deyiz, unutma, dinin çok daha yoğun yaşandığı yörelerden birinde değiliz. Kimseden tık çıkmıyordu. Kayınpederimin kulağına usulca, ‘Bu adam İmam mı?’ diye sordum, ‘Hayır, esnaf’ dedi. Esnaf ama, iş güç, namaz, imamın vaazı falan derken iyice yorulmuş adamlara bir de akşam dersi veriyordu. Onların hocasıydı. Kısa cümleler kuruyor, herkesin anlayacağı kelimeler kullanıyor, karşılaşılan durumlara, sorunlara kendince, ‘Dinimize göre’ diye başlayan çok net karşılıklar üretiyordu. Karşısında sanki kırk elli kişi yok, tek bir kişi vardı. İşin ilginci, o kadar insan da, tek bir kişiymişler gibi davranıyorlardı. O anda kendi kendime, ‘iktidar bu işte’ dediğimi hatırlıyorum. Sonra gittiğim her yerde, mescitlere gidecek halim yok tabii, ama sormaya başladım orada kimin sözü dinleniyor diye, hemen her mezrada, mahallede, köyde, semtte, ilçede; bir ya da iki kişinin dinlendiğini öğrendim...”

Soluk almak için arkasına yaslandı İsmail, bu arada sayısız çay içtiğini belirteyim.

“İktidar; bir yerleşimde yaşayabilmek, herkes gibi olmak, diğerleri tarafından kabul edilmek isteyenleri hedef alıyor galiba,” dedim.

“Tam tamına öyle,” dedi. “Bu, o kadar böyle ki, okullar, üniversiteler, televizyon, bilgisayar, akıllı telefonlar falan bu adamların dünyasına asla giremiyor, girse de en

küçük bir etki bile yaratamıyor.”

“Onlar da ‘o’ dünyaya giremiyorlar zaten,” diye ekledim.

“Evet, o dünyaya giremedikleri, giremeyecekleri, ya da böyle kabul ettikleri için, kendilerine en yakın yerlerden sunulan ‘var olabilme’ olanaklarını değerlendiriyorlar. Avrupa’da yaşayan Müslümanlar’da da böyle. Onlar da, bulundukları ülke kendilerine ‘siz Müslümansınız, alın size istemediğiniz kadar cami, siz Türksünüz, istemediğiniz kadar dernek,’ diyorlar ve sırtı duvara dayanmış insanların 150 sözcük içine hapsolmasına katkıda bulunuyorlar.”

“Bak,” dedi, laptopunu çıkardı, monitordaki dosyaları teker teker açmaya başladı, arada da anlatıyordu:

“Bu haberde Diyanet’in, kaş, tüy aldırmanın günah olduğunu açıkladığı yer alıyor. Bunda, Kocaeli Müftülüğü’nün din değiştirenin boynunun vurulması gerektiği duyurusu var. Şu dosya, Ankara Gölbaşı’nda tecavüze uğrayan kızlarını fare zehiriyle öldürmek isteyen anne babanın ve yakınlarının, mahkeme tarafından serbest bırakıldığı üzerine. Bak, burada, gerici bir yazarın, ‘Tecavüze uğrayanın hiç mi suçu yok?’ diye sorduğu yazı var. Al işte, İstanbul Cihangir’de 30 kadar gericinin kafelerde oturanları, sokak sakinlerini tehditlerle terörize ettikleri yer alıyor bu haberde. İki yaşındaki çocuğuna namaz kıldırıp bunu sosyal medyadan paylaşan şarkıcı mı istersin, cuma günlerinin tatil olmasını talep eden sendika mı, hepsi burada. Ha, bu da, özellikle sana göstermek istediğim haberlerden biri. Savcılık, İstanbul’da mescitleri okul gibi kullanarak gelenleri eğitip devşirip çatışma bölgelerine göndermekle suçlanan 67 kişi hakkında soruşturma başlatmış. Bu kişileri de yakında aklarlar diye bekleyebilirsin... Soruna gelince, bunlarda bir kişi konuşur, diğerleri onu uygular. İtiraz falan edilmez. İtiraz eden hoş karşılanmaz, içeri tıkılır falan. Umarım yanıtlayabilmişimdir,” dedi.

“Çok güzel yanıtladın Hacı,” dedim, “Ferahladım, ruhumda bahar açtı onun bülbülü sendin” diye ekleyecek oldum, sözler ağzımdan çıkar çıkmaz da, Nigar Uluerer’in bu dizeleri çok başka bir bağlamda kullanmış olduğunu hatırladım ama iş işten geçmişti...

selim.yalciner@gmail.com

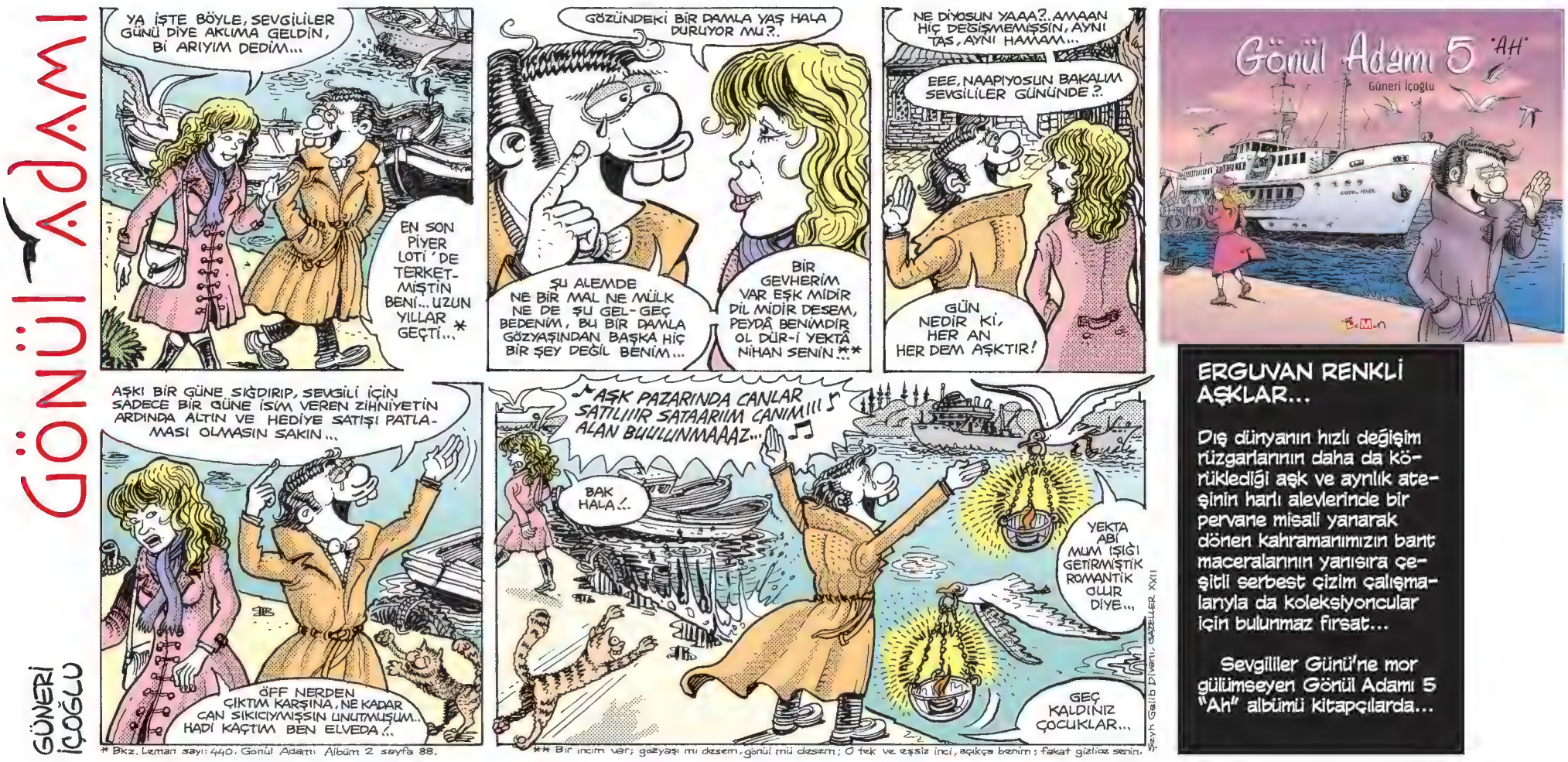

ERGUVAN RENKLİ AŞKLAR...

Dış dünyanın hızlı değişim rüzgarlarının daha da körüklediği aşk ve ayrılık ateşinin harlı alevlerinde bir pervane misali yanarak dönen kahramanımızın bant maceralarının yanısıra çeşitli serbest çizim çalışmalarıyla da koleksiyoncular için bulunmaz fırsat...

Sevgililer Günü'ne mor gülümseyen Gönül Adamı 5 "Ah" albümü kitapçılarda...

Göç dalgası büyüyor! Rusya'nın bombardımanından kaçan 100 bin kişi daha yollara düştü.

Fransa Orman Bakanı Erdoğlu, Yassıada'daki ağaçların kesilmesi ile ilgli, "ağaç mağaç yok orası demokrasi adası olacak" dedi

Sonradan AKP'li Numan Kurtulmuş tutuklu gazetecilerin konusunun abartıldığını savundu ve "Gazetecilik faliyetinden dolayı, tutuklu gazeteci yok" dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Türkiye tipi demokrasi ve şiddet tanıtımı için gittiği Ekvator'da protestolarla karşılandı. Korumaları kadın protestocuları dövdü. Dönüşte ise Suriye'ye müdahele sinyali verdi.

İstanbul Büyükşehir belediyesi çevre düzenlemesi yaptığı Tophane'de oluk oluk beton akıttı. Ağaçların kökleri betonla kaplandı.

LeMan

Perihan Mağden'e Erdoğan'a hakaretten 4 yıl hapis istemiyle dava açıldı.

"MANTIKTAN MUAF: MUAFFAK"

Behiç Pek

Duayen futbol yazarı saygım sonsuz sizler için yazdı

ANTALYASPOR – FB: 4-2

Dk.40. Eto'o, Alves'le yaptığı grekoromen müsabakasından çıkar çıkmaz, topu göğsünde yumuşattı. Herkes raket gibi kullanır, o ayağını ıstaka gibi kullandı, fileleri banttan yani direkten gördü: 1-0

Dk.54. Danilo topu aldığında ofsayttı. Gel gör ki Caner ondan daha beter ofsayttı: 2-0

Dk.56. Eto'o'dan pas. Solda Makoun. Vurdu. Volkan sağ ayağının içiyle tamamladı: 3-0

Dk.85. Serbest vuruş. Bruno Alvez topu kalenin yanağına, yanağının içine bıraktı. Yan ağına yani. İçeri giden topun sırtına bir de kaleci vurdu bakışlarıyla: 3-1

Dk.90+4. Sakıp, kendi mahallesinden aldı, yedi mahalle öteye FB kalesinin önüne geldi. Afallayan Mehmet Topal'la yamuk yumuk bir verkaç yaptı, vurdu: 4-1

Dk.90+5. Celutska, ehliyetsiz kullandığı vücuduyla, aniden önüne çıkan Van Persie'ye çarptı. Penaltı. Van Persie penaltıyı otuz metreden atarcasına vurdu: 4-2

Not: Pareira'nın kafa vuruşu da sonuç getirmeyince maç 4-2 bitti.

DÖRT KULVARDA MÜCADELE FENER'İ BİTİRİR

Fener, UEFA Kupası'nda, Lig'de ve Ziraat Kupası'nda yoluna devam eder... De... Bence dördüncü kulvar onu bitirir. Nani, Çin'den gelen on milyon Avroluk teklifi reddedince sinirlenen hanımı Daniela Yenge çocuğunu da alıp memleketine gitmiş. Ordan arada bir esemes atıp: "Nani, Nani, Çin'e gideceğidik hani?" diye Nani'yi yoruyormuş. Pareira Hocam, Nani'ye dikkat diyorum. Oyundan düşebilir.

KALKIN BİRAZ OYNAYALIM

Türk sanat müziğinin kraliçesi Bülent Ersoy, geçen yıl Antalya-İstanbul uçağında kemerini bağlamadığı için tartışmaya yol açmış ve de mahkemeye verilmiş. Şimdi ceza ödemesi söz konusuymuş. Olacak iş değil. Hiç kullanmadığı bir kemerin parasını niye ödesin ki? (Futbol arası magazin de neymiş diyenlere de Saygım Sonsuz. Lakin, televole diye bir şey duymuşlardır herhalde.) Bu arada THY, "Batman-Süperman"a sponsor olmuş. Yahu, uçabilen kimselerle ne işiniz var, sizin müşterileriniz kendi kendine uçamayan, uçabilmek için bir alete ihtiyaç duyan kimseler.

GS – TORKU KONYASPOR: 0-0 (Adeta bir Torku filmi)

Dk.64. Snayder. Sol gösterip sağ vurdu. Top kalenin yanağında. Yan ağının dışında.

Dk.80. Sabri'den orta. Olcan'ın kafası direkten döndü. Top döndü yani direkten. Aman be kafam döndü.

Dk.83. Sabri vurdu gol değil.

Dk.87. Sabri vurdu no gol. Olsun, avutu tutturdu ya ben ona bakarım. Amorti gibi. (Şaka şaka Sabri'ye Saygım Sonsuz.)

DEPLASMANA GİDİP GELMEK ÜÇ AY

GS'li Burak Yılmaz, Çin'in Beijin Guoan, BJK'li Ersan Gülüm, Çin'in Hebei China Fortune kulübü ile anlaştı. İyi de Çin futbolu bambaşka bişey. Bakalım uyum sağlayabilecekler mi? Bir defa maçlar üçgen bir sahada kaktüs gibi dikenli bir topla oynanıyor. Kaleye gidebilmek için soyunma odasına gider gibi bir merdivenle yer altına inip tünellerden geçmek gerekiyor. Ve de Çin'de altı gol bir penaltı, dört penaltı bir korner sayılıyor. Hazır mısınız bunlara çocuklar? (Yok yok korkmayın, şaka bunlar. Yolunuz açık olsun. İkinize de Saygım Sonsuz.)

ALIŞMIŞ KUDURMUŞTAN

UEFA'dan gelen "Transfer yapamazsınız." mektubunu internet üzerinden satışa çıkarmış bulunuyoruz. Ederi 200 TL'dir. Sadece mektup değil, satmak istediğimiz daha pek çok şeyimiz vardır. Eski bir masa saati, bir taş plak, iki adet pil ve bir kasket bunlardan bazılarıdır. Hedefimiz yeterli meblağa ulaşıp Messi'yi almaktır.

SİNAN FRANSA'DA YILDIZLAŞTI

Fatih Hoca, son haftaların filaş ismi Sinan Gümüş'ü Fransa 2016 için milli takıma çağıracağını açıklamış. Sinan Gümüş öyle hızlı bir futbolcu ki Fatih Hoca daha açıklamasını bitirmeden, 10 Temmuz'da kupa finalinin oynanacağı Saint-Denis Stadı'nın boş kalelerinden birine üç gol atıp İstanbul'a dönüvermiş bile. Haziran'da Fransa'ya gittiğimizde final skoru hazır.

Türkiye 3-Fransa 0. (Gol yemezsek) (Bu arada, Konya maçında sakatlanan Sinan Gümüş'e geçmiş olsun diyorum.)

HER ŞEYLERİ POŞETTEN

Kendine mavi beyaz çizgili naylon poşetten Messi forması yapıp top kovalayan çocuk. Beş yaşındaki Afganistanlı Murtaza Ahmedi. Dünya seferber oldu. O'nu Messi ile buluşturacaklarmış. Darısı naylon poşetten yapılmış cankurtaran yelekleri giyip top atışlarından kaçmaya çalışan nice Murtaza'ların başına.

BJK – GAZİANTEPSPOR: 4-0

Dk.9. Gomez, soldan, iki kişinin arasından sıyrıldı. Kaleciden de sıyrıldı. En son sıtkı sıyrıldı. Topa bastı düştü. Dizi sıyrıldı mı acaba?

Dk.38. Gökhan Töre. Sol çaprazdan vurdu. Kaleci Alperen yattı. Az yatmış. Biraz daha yatsaymış keşke. Ama geç oldu. Bir oldu: 1-0

Dk.42. Oğuzhan. Etrafı sarıldı. Dört kişi var. Bir çalım. Kayarak falan gelen var. Bir çalım daha. Zincirleme kaza. Araçlar pardon adamlar birbirine girdi. Herkes yerlerde: 2-0

Dk.61. Sağda Sosa. Gomez geliyor: 3-0. Geldiği tabeladan belli.

Dk.70. İsmail'in ortası. Gomez sağıyla düzeltti, düzeltirken bozdu, yok yok,
soluyla düzeltti: 4-0. Kaleci yıkıldı. (Yıkılma Alperen. İyi oynadın aslında.)

YILLARDIR ŞAMPİYONLUĞA HASRET

Tam beş yıl oldu. Koca bir beş yıl. Tadamadı şampiyonluğu. Kaymaklı ekmek kadayıfı gibidir tadı şampiyonluğun. Tirileçe gibidir. Taraftarlarına da yaşamadı o sevinci. Beşiktaş'tan bahsetmiyorum. Onun hasreti altı yıl oldu. Ben Hadise'den bahsediyorum. O Ses Türkiye'deki boynu bükük kızcağızdan. (Şaka şaka. Hadise'ye Saygım Sonsuz.)

FUTBOLCULAR STADA ZAMAN MAKİNASIYLA GELECEK

Vodafon Arena 1903'te açılacak diye görünce, takvimlere koştum hangi çağdayız diye. Stadın yapılması bir hayli uzadı çünkü. Çok eskiden böyle yavaş ilerlerdi inşaatlar. Neyse, yanlış görmüşüm, 1903 değil 19.03'müş. On dokuz Mart. Antalyaspor maçı. (Aman ha Antalyaspor'a Saygım Sonsuz.)

Otomatik Patlıcan

ALPER ÇELİK

- Az önce duşta sıcak soğuk ince ayarını yaparken o kadar uğraştım ki, musluk TRT FM çekmeye başladı. Türkülerimiz...
- **Ümraniye sanayide kavga çıktı bugün. "Rönesans tablosu gibi yemin ediyorum," demekten kimse ayıramadı.**
- Diyaloga MSN isteyerek başladığım kızla şu an evliyim. Arkadaşlar şu hayatta hiç bir şeyin şakası yok.
- **Adamlar yüz kişi Ekvator'u karıştırdı lan. Bin kişi falan gitsek alırız bu Ekvator'u.**
- Evlenir evlenmez aynı eşofman takımı ve ayakkabı ile sahilde yürüyüşe giden çiftler peki? Bu da mı hayattan soğutmuyor sizi?
- **Çalılık bir yerde işerken gelen çıtırtıyla irkildin mi hiç? Boşuna irkilme o kaplumbağadır. #iyibilgi**
- Alan seçmem alayına ilgi duyarım.
- **Bu salaklar bütün Osmanlı Devleti Topkapı Sarayında yaşamış sanıyor sanırım?**
- Tekerlekli bavul çekiyorsun elit sanıyorlar
- **Lisede istiklal marşlarında bayrağı ben çekerdim. Bayrağı sekiz kıtayla senkronize çekmeye çalışmak, ayranla köfte ekmeği aynı anda bitirmeye çalışmak.**
- İki bin iki yılında satanist birini tanımıştım. İki bin dokuz yılında kır düğünüyle kapalı çarşıda kuyumculuk yapan Faysal isminde biri ile evlendi, kapandı. Bir gün; Satan Loves Me tişörtü peşinde koşarken, diğer gün Trabzon burma bileziği peşindeydi. Hayatı o öğretti bana.
- **Avrupa'da puştluk yapan mültecileri bize gönderecekler. Burada puştluk yapanlar da gitmiyor. Ülkemiz kocaman bir puşt cenneti olacak negzel.**
- Kredi kartı vermek için aradılar. Nasıl ofans yaptıysam konuşmanın sonunda kadın bana: "Size ne beyefendi kredi kartı kullanmayı seviyorum ben!" dedi.
- **Kadıköy'de her yerde hayvan isimli mekan türemiş. Yer bakıyorum, Cameş diye mekan açacağım.**
- Bir mesele neticeye ermişse bile benim hala o meselenin istediğim gibi sonuçlanacağı konusunda umudum olur. Umutsuz olmaz. (Galatasaray'daki hariç.)
- **Kapı eşiğinde uğurlanan misafirin, kavgalı olunan yan komşunun, doğalgaz sayacına asılı keratasını kullanması gerginliği peki.**
- Osmanlıspor alt yapısının ismini Enderûn yapsın.
- **Parasız kalırsanız kredi kartı kullanırsınız, ertesi ay da kredi kartını ödediğiniz için parasız kalırsınız. Büyük paradoks.**
- "Sen iyiliğinden kaybediyorsun" diye laf var ve sıklıkla da söyleniyor. Sonra da kızıyoruz lan insanlar neden bu kadar kötü diye? İyilerin kaybettiği bir ülkede yaşıyoruz.
- **Geç yatan maaşa olsun para harcamadık diye sevinen kötü iş sahibi iyimserliği üzerine iyimserlik yoktur.**
- Kurdun dişinde yeşil bir şey kalmış.
- **Karım bu On dört Şubat için ne hediye aldın dedi? Oğlanı tutup havaya kaldırdım. Thug Life.**
- Anne gününe gelen Veron çoraplı teyze peki?
- **Çok küçük, mikroskobik hesapların adamıyım ben.**
- Hanımım oğlanı sallarken ben de yatıyorum, enayi vibrasyonundan, ninnisinden yararlanıp uyuyorum.
- **Köle gibi çalışan, hakkını alamayan adam bir de patronumu çok seviyorum diyor. İşte size Stockholm sendromuna en büyük örnek.**
- İsmi Roket Atar olan adam her ejakülasyon sonrası bir miktar gülümsüyordur. Ben olsam gülümserdim.
- **O kadar da olmaz dediğim her şey oldu.**
- Noterle işim oldu geçen. Kadın babamın ismini ayı yazmış. Lan dedim Ali, ALİ! Ayı yazmışınız, Ayı diye isim mi olur? Ne isimler var duyuyoruz dedi. Ben biraz mırıl mırıl konuşurum ama yuh ya, sizin mantığınıza hiç mi pay bırakamayacağız!?
- **Görüşürüz Gibi...**

otomatikalper@hotmail.com

MİNİ GERÇEK HİKAYELER

ZEHRA ÖMEROĞLU

Heykelcikler Geç Kalkolitik Dönem idollerine çok benzer fakat hepsinde minik tuhaflıklar vardır...

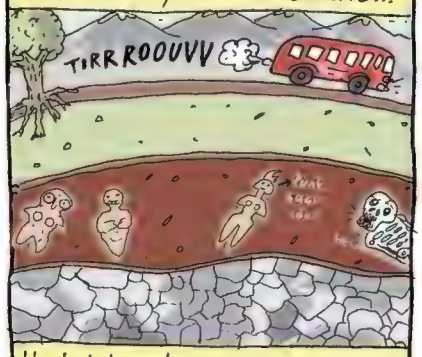

Herkesten gizli saklı, kuytuda köşede büyük zevkle yaptığı nurtopu heykelciklerini kazının son günü, kemgözler görmeden, toprağa gömer. Planı tıkır tıkır işlemektedir. Kazı biter, İstanbul'a dönerler...

Smayli başlı, kalkolitik vücutlu gibi...

Heykelcikler toprakla hemhâl olur. Punk, fettanlığını hiç bozmaz, kimseye tek kelime etmez...

Sene 2000 olur. Kocca bir sene geçer. Bir sonraki senenin kazısı başlar. Öğrenciler gözlerine inanamaz... Topraktan, bütün halde cillop gibi kalkolitik çağ idolleri çıkaran ekip, sevinçten hoplar, zıplar, şarap içer, kutlar...

Heykelcikler depoya, envanter için girişime, ve taa profesör hocanın masasına kadar ulaşmayı başarır. Kimse "Bu ne lan?!" demez. Smayli suratlı tanrıça idolü olmayacağına uyanan Prof, ekibi sıraya dizer. Şakayı seven 'Punk'ın yaptığını anlaması zor olmaz. Azarın kallavisini yiyen 'Punk' idollerini alır, arkadaşlarına dağıtır, efendilik eder; "Özürdilerimocam" der, olay fazla büyümeden kapanır...

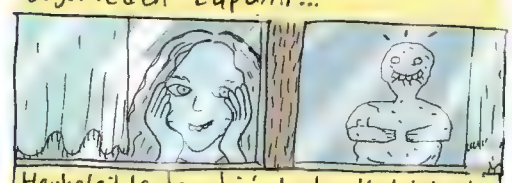
Heykelciklerden biri hala Kadıköy'de bir evde pencereden dışarıyı seyretmektedir...

-SON-

toka

NURGÜL KAAN

Modernimsi gibimtırak bi restorana oturunca menüye bakmaya nasssı üşeniyorum a dostlar. Oku oku bitmeyor çünkü. Çünkü yemeklerin ismini değil, tarifini yazıyorlar çünkü. Böyle isim mi olur gözünü sevdiğim: Füme somon yanına yatırılmış kabak ve havuç dilimleri, yanında akdeniz yeşillikleri ve fırınlanmış elma dilim patates ile diloyloy diloyloy kibar yarim.. Fesleğenli ev yapımı makarna ve saçları örülerek marine edilmiş bonfile yanında sırtı sıvazlanıp cesaretlendirilmiş brokoli, soğan, havuç, soya filizi, mantar ve hafifçe okşanmış sevirem gızlar naz eylemen.. Karamelize edilmiş ananas hasasa hasa.. oohff be ya.. diyesiye yoruldum. Hededе hölö ile helelenmiş vikvik yanında fosturu fıstırley, bu ne loo? Pişirilmiş bi şey yanına eklenmiş diğer şey ile kenarına iliştirilmiş öbür şeyler.. çoh sıhıcıiiii.

'Haşlanmış buğday, pirinç ve fasulye eşliğinde karanfil ve tarçının üstüne serpiştirilmiş kayısı, üzüm, fındık yanında kıyısına serpiştirilmiş nar taneleri' diyo muyuz biz? Hayır. Aşure işte o.. Bu kadar. Kısa ve öz. Aşure! Keza bi karnıyarık.. 'Kızartılmış patlıcanın yarığına konmuş kavrulmuş kıymalı soğan ve domates ile maydanoz dımbırley' değil. Karnıyarık işte morukcum onun adı. Bu kadar. 'Ben böyle nefis bi şey yaptım, adını da karnıyarık koydum, bunu çağırırken 'karnıyarık' diye seslenirsiniz' demiş ilk pişiren. Öyle olmuş o. Kolay değil oldurtmak. Misal imam bayıldı. Ali nazik. Çerkez tavuğu. Abugannuş. Mıhlama. Sarma. Dolma. Menemen. Mantı.. Düz. Kısa. Kapsayıcı. Derli toplu adları var hepsinin. İçinde ne var, neyin yanına ne yatırılmış, yanına ne sündürülmüş, ortasına ne dökülmüş, kenarına ne bırakılmış, bunlar isim değil tariftir hacıcavcavım. Yemek kendi içinde ne barındırıyorsa barındırıyo gari, hele sen bi sadede gel. Bütünü önemli. Bütünü güzel olmuş mu? Lezzetli mi? Bana bunları de. Yanına yatırılmış, kenarına iliştirilmiş, yamacına tünemiş.. yeni Avrupa mutfağı kafası bu. Çok fazla denişik kültür ve dolayısıyla yemekler de birbirine karışamadığı için hep ayrık ayrık. Özellikle son onbeş-yirmi yılda türemiş 'modern' zamanların dandik olayı buraya da geldirttirildi. Burda da artık bi bıy bıy da bıy bıy, bi hım hım da hım hım. De lan!

Öte yana, Amerika mutfağına bakarsak mesela.. eeee.. meselaaa.. ööööö?.. ne var amerikan yemee örnek?.. eeaaaaammm?.. şöyle bi düşündüm de, sanırsam amerika mutfağı diye bi şey yok. Hamburger mi? Bütün sığır kızartma?.. Pizza mı?.. yok o İtalyan. Eeaaağm?.. Çin yemeği?.. Yok. O da Çin yemeği işte, adı üstünde. Amerikan mutfağı diye bi şey bilemedim şimdik. 'Amerikan mutfak' diye bi durum var.. da o başka bi şey. Ocakbaşı gibi, salonda yemek bişiriyosun bütün ev toz duman içinde kalıyor. Ev kadınlarının genelde pek hazzitmediği, kullanışsız bir hareket. Onu demiyorum, yemek çeşitleri anlamında olanı. Var mı amerika mutfağı? Yok. Yok gibi. Yokçasına. Çünkü orda da karışmış, bir araya gelmiş, demlenip hemhâl olmuş bir mutfak yok. Niye? Çünkü hiç kusura kalınmasın ama halkının yapısı da öyle ecik çünkü. Her milletten insan var, süper nefis bir renklilik mevcut ama daha tam bir kaynaşma, bütünleşme, bir hemhâl olma yok, ayrık ayrık duruyorlar hâlâ. Ama olsun, o da olur, düzelir. Daha çok yeni bi müessese, 1776'dan beri, since 1776.. ordan iki yüz desen elde var beş, sekiz daha eder onbeşaltıüçyetmiş.. eneee?.. üç asır bile olmamış daha. Çok yeni. Bi bin yıl sonra ama mesela, süper olur orası da. Bin yıl ne ki, çabuk geçer. Bin yıl sonra orda da insanlar tam karışıp kaynaşıp hemhâl olur, o vakıt bir amerikan mutfağı da oluşur. Şimdi anca çin yemeği mi yiyelim, yoksa hint restoranına mı gitsek, pizza mı yiyek?

Asya, Afrika ve Güney Amerika melmeketlerinde ise yemeklerin bir adı vardır. Tarif ad değildir. Tarif tariftir, ad addır ve bu ikisi ayrı şeylerdir cano. Öyle bi şeyin yanına başka bi şey yatırmakla olmayor işte 'mutfak' denen olay. Herşey birlikte yazılır.. ay yazılır demişsim.. herşey birlikte bişer, demlenir, karışır, hemhâl olur, anca o zaman.. Hatta pişer pişmez de değil, az biraz da demlenmesini beklersin, iyice bir olup oturur o karışım.. o zaman daha bi nezzetli olur yemek. Ve onun bir adı olur. Bir yemeğin adının olması çok uzun bir süreç. Doğunun, batıya kıyasla daha kadim ve köklü bir geleneği, kültürü olmasından kaynaklanan bir fark bu. Küsecek, darılacak bi şey yok.. sen de binlerce yıl bir arada durup kayna karış birbirine, senin de süpersonik mutfağın olur. Haset idme ni olur, karış senin de olur. Karış derken.. kültürünle, milletini, toplumunu oluşturan insanlarınla kaynaşıp karış, bir ol, demlen, hemhâl ol. O anlamda.. Yoksa başkalarının işlerine karış anlamında değil. O güzel değil. Mesela buraları da kendi menüne döndermeye çalışıyosun, anladık.. da hiçoş değil o datlum. Türk, Kürt, Laz ve Çerkez yanına yatırılmış Rum, Kafkas ile süslenmiş Arap ile Gürcü ve Ermeni üstüne serpiştirilmiş alevi ve sünni diye bir ayrı gayrılık peşindesin, farkındayız çiçeem. Ama hiç güzel bi yol değil o. Kıskaçlık etme, çalış senin de olur. Binlerce yıl bir arada yaşa herkesle karış, kaynaş, senin de olur abugannuşun, yaprak sarman, beğendili kebabın, baklavan, aşuren, melemenin, sütlacın... Viking dediğin sarışın mavi gözlü olur diye inadım inat tutturma mesela. Ne kadar güzel olur arap viking de halbuse. 'Göçmenleri beriye salmayın diyoz size, hâlâ da daha gönderiyonuz bu tarafa, şayze!' diye sinir içinde ülke ülke gezmek yerine hem gelenlere bi gözleme ayran vir, uzun ve zorlu yoldan gelmişler iki bi şeyler atıştırsınlar, hem de izin ver onlar da kendi mutfaklarından bildiği yemekleri bişirsinler. Böyle böyle çok latif bir mutfak kültürü oluşur işte naz eyleemen.

Pide yanına yatırılmış pide, yanına yatırılmış pide, yanına yatırılmış pide ile

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo meridyen neydi lan?

- Emekti...

- Doğru cevap ver Sıkılhan, oraya gelirsem oluk oluk kan akıtırım bak. Hırgürkan Yırtıcı'yla oyun olmaz. Şimdi adam gibi sööle, meridyen hangisi? Ekvatora paralel olan mı? O mu o ?

- Ekvatora paralel olanlara paralel deniyo zaten. Dik olanı meridyen. Eksen de 23 derece yamuk ama sana karşı diil Hırgürkan...

- Lan! Olm var ya işim olmasa gelir, oracıkta kanınla duş alır, etek giydirip diyar diyar dolaştırırım... Kanından biladi meri yapmak suretiyle lıkır lıkır içerim. Dört oluk vasıtasıyla kanını Çılgın Poroje Kanal İstanbul'a bağlarım!

- Oh... Meridyen yüzünden dediği laflara bak küçük reisimin ya. Kan bankasının önüne araba parketsem bu kadar laf işitmem.

- Mes'ele meridyen değil hala anlamadın mı? Twitır'da Ekvador'lu bi şerefsizle kapıştım. Ekvator, paralel felan ordan laf sokucam lavuğa. Mesafe uzak gidip kanıyla gargara yapamıyom, sanal alemde dalaşıyoz kendisiyle. Kompüter başında nefsimi köreltip azmimi inovasyonilen bileyliyorum.

- O önemli bak, azim gördün mü derhal inovasyonla bileyliycen...

- Az önce Devlet Başkanları Rafael Vicente Correa Delgado'ya hitaben "Eeeey Refeel Vincinti Corree Delgede" yazdım. Esed biraz daha kolay, bu zor yazılıyo gerçi. Ama mevzuuyu anladı zannedersem, sustu kaldı dingil. Bu arada sen de sustun... Ne o lan yoksa gene telefonu suratıma mı kapadın? Alo...

-...

- Cevap versene şerefsiz. Bana bak, gelir oraya kanınla sırtımı keselerim. Kurnaya doldurup maşrapayla dökünürüm, şampuan katıştırıp saçımı ahenkle dans edinceye kadar yıkarım. Daha sonra kalan kanla... Nen... Mük... Sıkılhan, olm koş gel lan. Beni bi sağlık ocaana felan götürelim. alo... Çok pis kan tutuyo beni be kanka. Ne zaman bağzı bir takım milliyetçi konuşmalar yapmağa kalksam kendi dediklerimden düşüp baygınlık geçiriyorum...

- Obaa... Tamam Hırgürkan, fırladım yoldayım. Sen uzan ööle abi, Ekvador felan aklına gelirse başka bi şey düşün, yorma beynini.

- Lan Sıkılhan, sağol geliyosun ama bak benim bööle bi durumum olduunu yayarsan şerefsizim defalarca kez piçaklarım seni, şeyini oluk oluk döker, duj alırım şeyinle. Tutuyo diye adını söyliyemedim anladın sen onu... Iyyh... Eheeynnn...

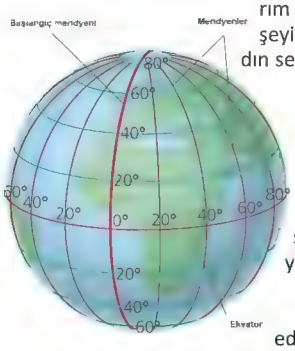

- Ola... Senyor Sıkılhan? Mi nombre Enes Binsatar. Vamos a hacer negocio? Ticared edelim mi? Mi nombre Enes Binsatar. Ahah... İspanyolcan nası kardeşim? Yürü ticared etmeğe Ekvador'a gidiyoz...

- Rahat bırakın olm adamları...

- Yahu win win olacak onlar da rahat edecek biz de. Son günlerde çıktığı söylenen tatsızlıklardan ötürü enternette Ekvador'u inceledim de. Heriflerin tam 50.000 metrokarelik Doğayla içiçe Galapagos Adaları var, bomboş atıl duruyo öyle. Ağacı kurdu kuşu salyangozu efendime sööliyim balığı yosunu oturmuşlar elli bin metrokare deniz içi adalık kupon arazinin üstüne, kimseye ekmek yedirmiyolar. Hir yer kozalak, mercan, papağan, türlü çeşitli lüzumsuz hayvan. Gidelim o adaları bi güzel ekonomiye kazandıralım. Hotel, kazino, ücretli otparklar, efendime sööliyim, büfe, çay bahçaları, rezidans, konak tower... Ekvador dediğin yerin İstanbul kadar bile nüfusu yok, inşaat işi onlara da yiter bize de. De haydi; los bayındıros...

- Oluk oluk beton akacak diyorsun...

- Adalar bomboş duruyor diyorum...

- Boş adaya bazı müteahhit salalım orada çoğalsınlar diyosun...

- Misyon vizyon inovasyon diyorum... Win win i ardı sıra ilave ediyorum. Rızık, ticared ve düymeye basalım demeyi de asla ihmal etmiyorum.

- Özetle Galapagos Yassıada gibi olsun, diyosun. Yoksa Toledo mu?

- Elinin körünü diyorum Sıkılhan. Ekvador'u mu tutuyonuz şimdi de. Olmasın dey mi güzel bir ticared, bir tesis bir rezidas, bir tower, bir saraylar konaklar olmasın. Ne alıp veremediiniz var inşaat ilen anlamadım ki ben. Afedersin demir mi dürtüyor size beton dediğimiz hadise? Her yer sincab, hir yer kozalak. Hani nerede senin yürüyen merdivenin nerede AVMen, nerede film camlı pılazan kayar led yazıların, ez cümle, nerede beyefendi, hani senin medeniyyyetin? El cevab: tısss... Şindi de kapadın dey mi? Niyçün? Medeniyyet karşısında deyecek lafın yok da ondan kardeşlerim ondan... Kapadın mı?

- Si sinyor...

İpek Özsüslü

İpek Özsüslü'den eski Türk filmlerine dair bir güzelleme

Tüm Satış Noktalarında ve dMags'de

Charlie Hebdo'nun Aylan Şoku!

RAGIP DURAN

Fransa'da yayınlanan 'aptal ve yaramaz' ayrıca 'Sorumsuz' dergi, Charlie Hebdo (CH), 13 Ocak tarihli sayısında yer alan Aylan(*) karikatürü ile 'yine şok yarattı'. Google'da 'Aylan ve Charlie Hebdo' yazınca 124.000 kadar alıntı çıkıyor. Bunların çoğu da CH ve karikatürü çizen derginin yeni yöneticisi Riss'in 'ırkçı' , 'rezil' olduğu yönünde.

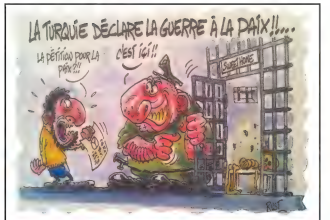

Türkiye barışa savaş açtı
- Barış bildirisi?!!
- Burası buyrun!!
Hücrenin kapısında: 'Evim evim güzel evim'

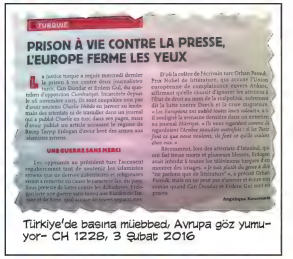

Türkiye'de basına müebbed, Avrupa göz yumuyor– CH 1228, 3 Şubat 2016

CH bu eleştirilere sayfalarında doğrudan yanıt vermedi ama Yazı İşleri Müdürü Gérard Biard, M100 Medya ödülünü Berlin'de alırken yaptığı konuşmada bu tür karikatürlere değinirken dedi ki, 'Bu karikatürlerde hiciv var. Hiciv bir şok yaratmalı. Şok yaratmıyorsa iyi bir karikatür değildir'. Biard ayrıca, sosyal medyada Aylan karikatürünü kınayanların önemli bir çoğunluğunun 7 Ocak saldırısını sürdürdüğünü söyledi.

Keza, 'Barış İçin Karikatür' kollektifi sözcüsü, Le Monde'un 1. sayfa karikatürcüsü Plantu da, 'Bu karikatür aslında Avrupalı ırkçıları inceden kınıyor' görüşünde.

Libération'un medya eleştirmeni Daniel Schneidermann'da Aylan karikatürünün 'Hara Kiri geleneğine uygun olduğunu' hatırlattı.

RSF, Sınır Tanımayan Gazeteciler de 'Her Şeyi Söyleme Hakkı' başlıklı bildirisinde karikatürlere savaş açılmaması gerektiğini savundu.

Türkiye'de de medyanın çok büyük bir kısmı, Aylan karikatürü nedeniyle CH'e karşı sert çıkışlarda bulundu. Bir karikatür üzerinden insanlık, ırkçılık, felaket, rezalet nutukları çekenlerin çok büyük bir kısmının Cizre,Silopi ya da Sur'daki hakiki dramlara ve ırkçılığa göz yumması hatta desteklemesi ya da Saray ağzıyla konuşması manidar. CH'daki Erdoğan karikatürlerini eleştiremeyenler Aylan'a sarılmış.

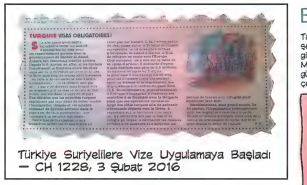

Türkiye Suriyelilere Vize Uygulamaya Başladı – CH 1228, 3 Şubat 2016

(*) Çocuğun kütükdeki resmi adı Aylan değil, Alan. Türk resmi medyası çocuğu da Türkleştiriverdi. Soyadı da Kurdi. Doğum yeri de 'Bugün yarın kurtuldu kurtulacak Kobane'.

Ya siz? 7 Ocak gürü ne yapıyordunuz? Erdoğan: Ben yeni komşumla 'boules' (Yetişkinlerin oynadığı bir türk misket oyunu) oynuyordum... CH1224, 6 Ocak 2016

Blue / Yerçekimi Gidiyor! 2

FIKYOT

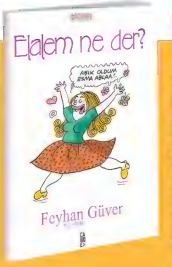

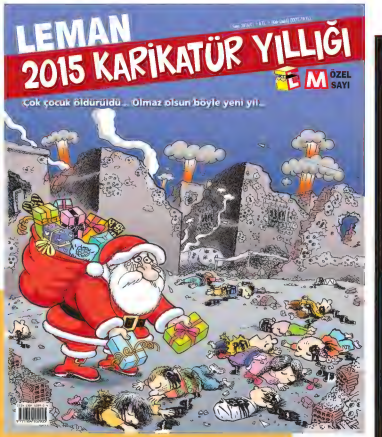

SEÇKİN BAYİİLERDE VE KİTAPÇILARDA!

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

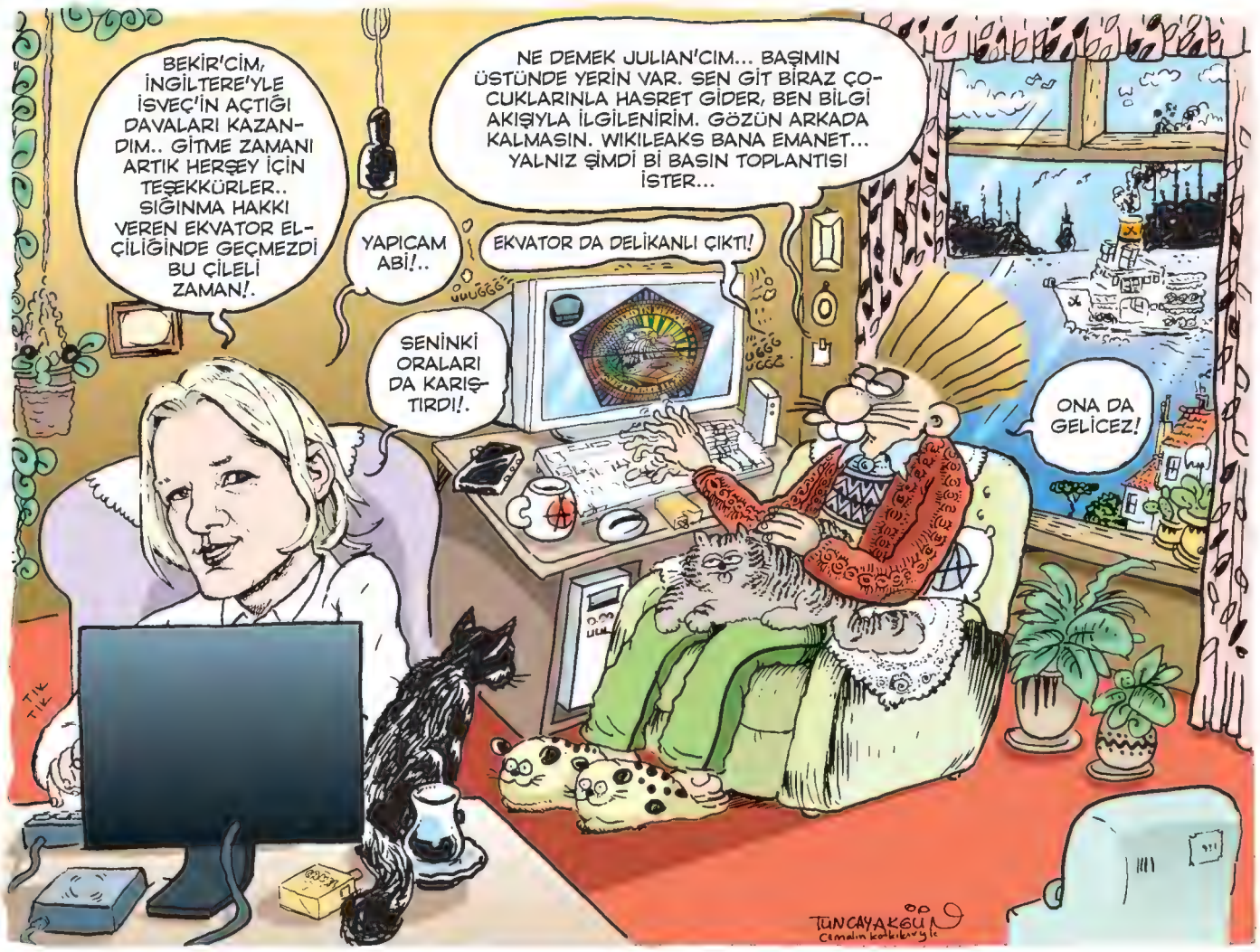

ERDENER ABİ

Ne Alırsan 1 Lira!

(Ucuz Espriler, Şakalar, Anılar, Bilgiler!)

Bilmece:

Bir kurt, bir kuzu, bir laptop, bir sakallı adam ve bir mandalina nehirin kıyısında duruyorlar. Hiçbirine zarar gelmemesi için, bunları karşı tarafa nasıl geçirirsiniz? **Yanıt:** Önce mandalinayı nehrin öte yakasına geçirirsiniz, orada soyup yer, enerji kazanıp geri döner, kurdu alır karşıya geçirirsiniz; sonra kurtla tekrar geriye dönersiniz, çünkü hava kararmaya başladığı için korktunuz ve kurdu arkadaşlık etsin diye yanınıza aldınız. Kurdu eski tarafa bırakıp laptopu alır, sandaldayken wifi bağlantısı ararsınız, o sırada hiff vif diye acıklı bi ses duyarsanız, kurt kuzuyu yemiş demektir, sorun değil; laptopu sandalda bırakır, kuzunun but etlerini alır karşıya geçer, üzerine sahildeki mandalina kabuklarını dökerek pişirme sosu yapar, geriye dönersiniz. Aa, sakallı adam kaldı!? Adama, "gelicen mi?" diye sorarsınız, geliyosa, onu ve laptopu alıp sandala biner, PES 2016 oynayarak karşıya geçersiniz; yok adam gelmiyorsa, laptopu ormana bırakır, kurtla karşıya geçer, onu orda bırakır, kuzu butunu alıp geriye döner, sahilde yer, ormana girip laptopu alır, sandala binerken sakallı adam'a bi daha sorarsınız: "Niye gelmiyon lan!?"

1 Lira!

Anı:

Bir gün, bilmediğim bir muhitte, bir alt geçitten geçiyordum. Alt geçidi kısa sandım, hemen geçip düzlüğe çıkarım diye düşündüm. Ama çok uzundu ve en önemlisi sonradan fark ettim ki bir kaldırımı yoktu! Basbayağı yolda yürüyordum. Daha doğrusu biraz kaldırım vardı, fakat acayip dardı; üstünde yürümeye çalışıyor, ama dengemi kaybederek tekrar yola düşüyordum. Böylesi daha tehlikeliydi, çünkü kaldırımdan sarsılarak yola taşma, fırlama riskim vardı. O yüzden mecburen direkt yolda, yani yolun kenarında duvar dibinden ilerlemeye başladım. Bir emniyet şeridi çizgisi filan yoktu. Ayaklarımın altı tamamen asfalttı, otomobil yoluydu, otobandı! Bir otomobilin benim vücudumun bulunduğum yerden geçmemesi için bir sebep yoktu. Beni ezmezler herhalde diye düşünüyordum. Bunu niye yapsınlar ki heh heh diye kendime yaşam gücü aşılıyordum. Hızla geliyordu makineler. En fenası, altgeçit, dönemeç yaparak kıvrılıyordu, karşıma birdenbire nasıl birşey çıkacağı belirsizdi. Yüzüme yüzüme doğru hızlan gelen iki tonluk motorlu demir makinelerle, korkunç bir 10 dakika geçirdim. Güneşi ve çimenleri görerek dışarıya çıktığımda yere çöktüm, karnımı sıvazladım.

1 Lira!

Fıkra:

Küçük Osman, merakla babasına sormuş: "Baba, Van gölünde gerçekten Van gölü canavarı diye bir canavar var mı gerçek hayatta!?" Babası, "Yok oğlum" demiş, "o bir efsane." Osman, "Esnafe ne demek!?" diye sormuş. "Hayali hikâyeler oğlum," diye yanıtlamış babası. Küçük Osman "Baba, Van gölünde esnafe (efsane) var mı peki!?" diye demiş. / "Ulen demin söyledik ya, bir canavar var işte. Onun efsanesi var yani!" / Küçük Osman, endişeli gözlerle, "Peki, benim yatağımın altında efsane var mı hiç!?" diye sormuş. Babası, kahkahayı patlatmış! Bi tane daha patlatmış. Gülmesi bir süre sonra öksürüğe dönüşmüş, burnundan sümükler çıkmış. Banyoya gidip temizlenmiş. Karısına da "Bu havlular niye yağlı Ayşen ya!?" diye seslenmiş. Osman da önce mutfağa, sonra banyoya gitmiş, Havluya, tabaktan aşırdığı, elindeki iki tane kızarmış patatesin yağını silmiş.

1 Lira!

Bilgi:

1-) Yarısını yediğiniz ayçekirdeğinizi, pakedin ağzını kabaca buruşturarak saklamayın. İçine giren az miktarda hava dahi bayatlamasına yol açar. Mufakta ufak bir seloteyp ve kesme tankı bulundurun. Yapışkanlı bant, paketi, ağzını buruşturmaktan çok daha sağlam kapatmanızı sağlar. 2-) Meşhur "Boğa" heykelinin bulunduğu Kadıköy "Altıyol" kavşağındaki 6 adet yol: Bahariye caddesi, Söğütlüçeşme caddesi, Kuşdili Caddesi, Mürver Çiçeği sokak ve Çilek sokak'tır. Çilek sokak'ta ucuza çorap ve iş çamaşırı satan dükkanlar bulunur. 3-) "Waiting for Cousteau," elektronik müzik ustası J. Michel Jarre'nin, bir neslin çocukluğundaki tek belgeselin, baş karakteri olan

Devamı 14. Sayfada

Erhan Candan

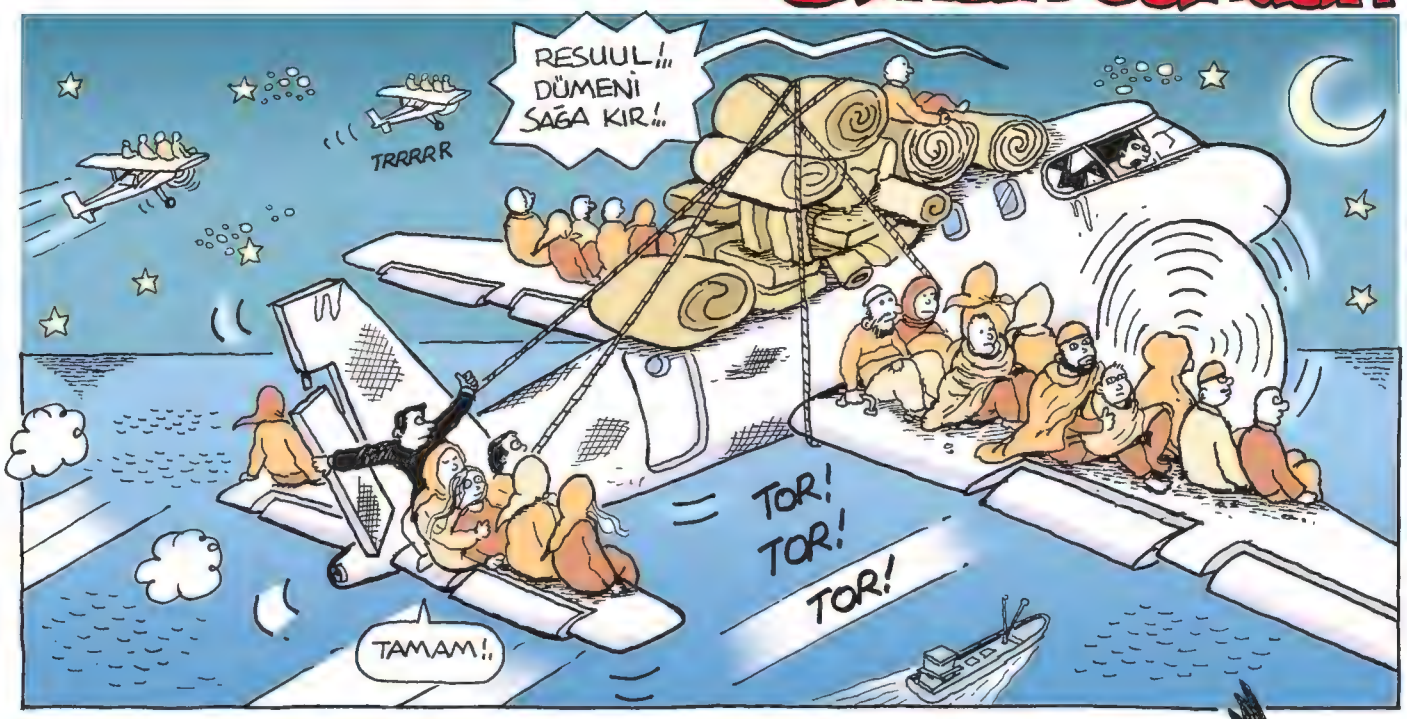

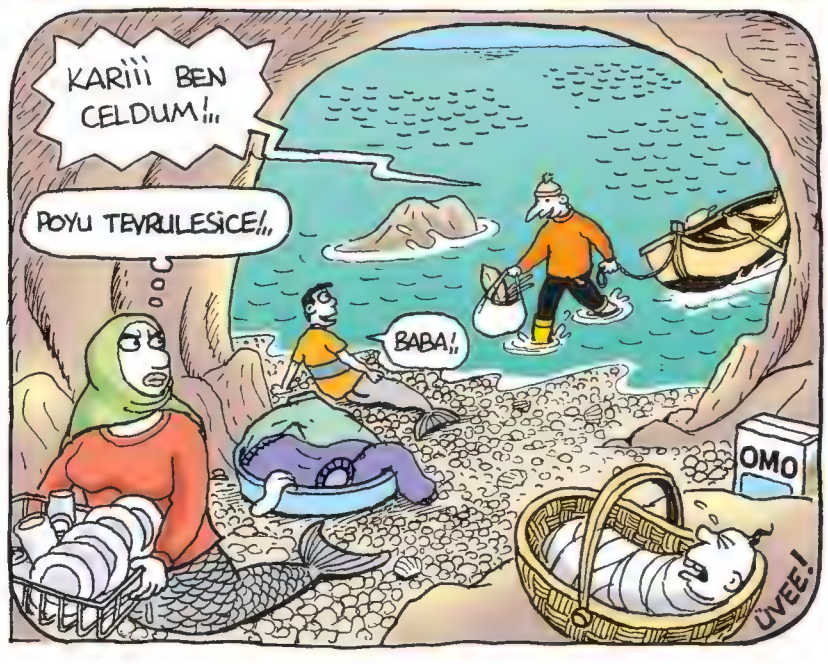

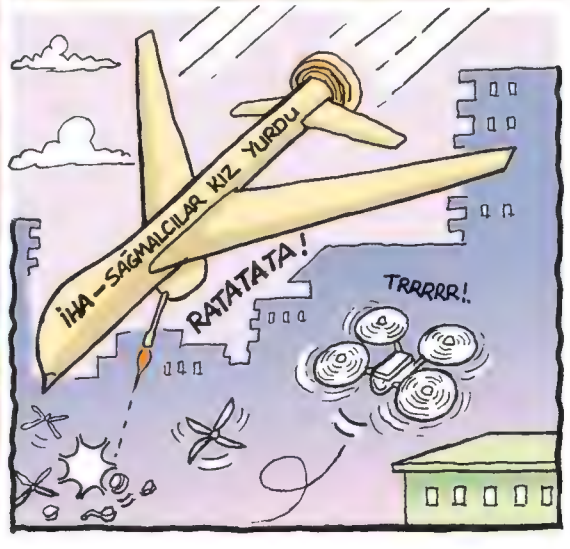

PANTOLON

METİN FİDAN

8 Şubat 2016

İçinden, sessizce Cumhurbaşkanını eleştirme Vergisi Son Ödeme Günü!

Tekerleme

"Kapı çaldı! / Kapıyı açtım! / Pizzacı geldi! / Pizza ister misin dedi! / İsterim pizzacı dayı dedim! / Adın ne dedi! / Sana ne dedim! / Bana be dedi! / Bir böcekli Pizza verdi! / Para verdim! / Oo-güm güm büp! / Pizza mizza hüp! / Merdivene bir kuş kondu! / Paracıklar elimde dondu!"

Yeni doğan çocuklara İsimler:
Erkek: **Ayıp**
Kız: **Ayıbe**

"Paul, ölmedi. Uyumadı da. Sancısı kesildi ve sürüklenmeye başladı. Sanki vücuduyla bağları kopmuştu. Düşünceden oluşan bir balon gibi bir sicimin ucunda dalgalanıyordu."
Sadist / **Stephen King**

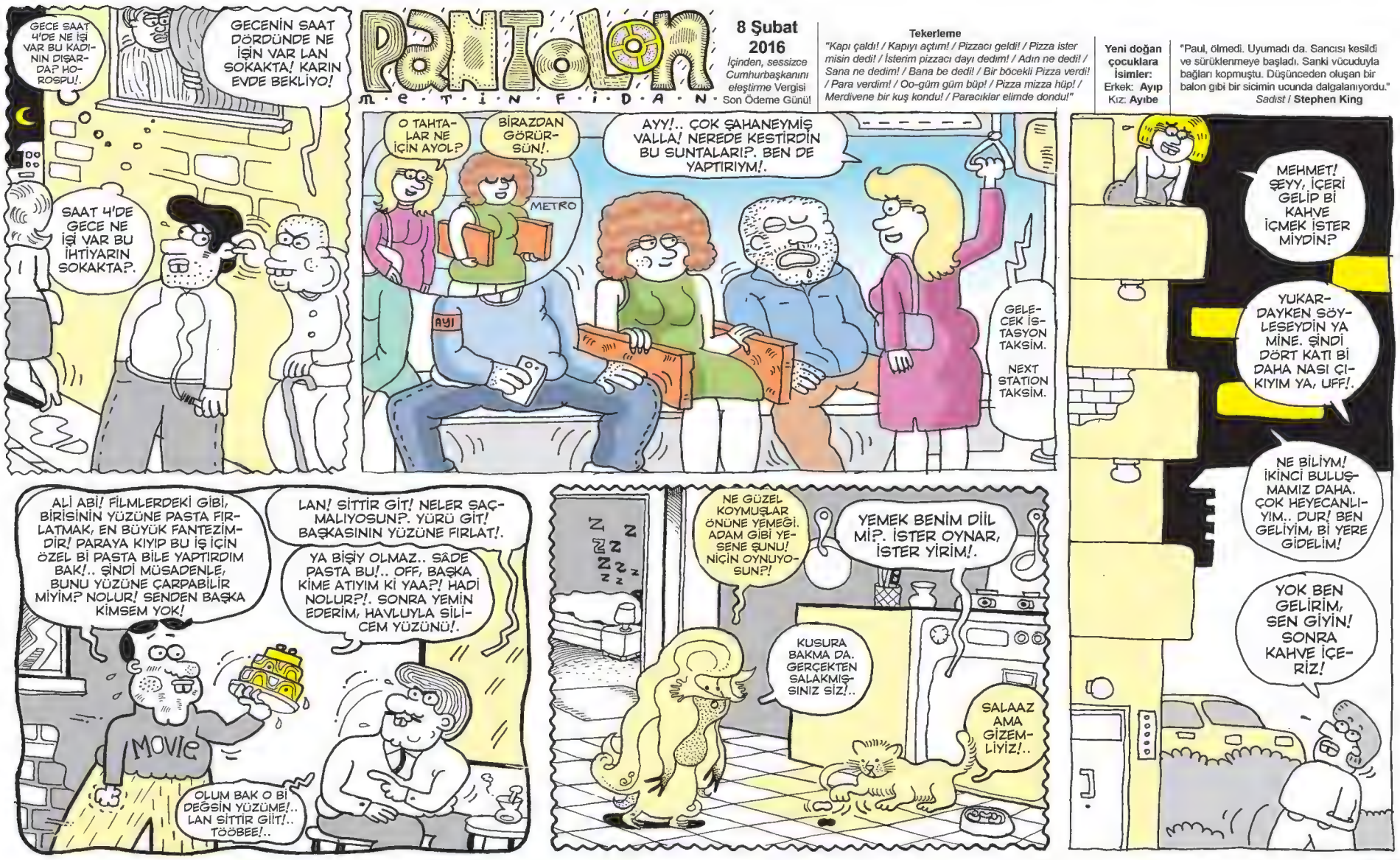

FİKRİYE

furieetin@yahoo.com

b.encil b.oysal

bahadirboysal@mynet.com

SEVMİYORUZ BU ÜLKEYİ

Sanırsın bütün suç bizzat Türkiye'nin kendisinde! Ve niyeyse bu ülkede, kimsenin sahiplenmediği bir cenabetlik var. Herkes şikayet makamında be arhadaşşş!! NEDEN bu ülkeye AİDİYETİMİZ TAM DEĞİL??? Almanya'dan Alamancı bile gelip burdaki insanlara "Kıro" diyor. Hayret ya!! Muhafazakarı ülkeyi Osmanlılar üzerinden seviyor.. (Yani sevmiyor) Kemalisti ülkeyi Atatürk üzerinden seviyor (Yani sevmiyor) Kürdü.. Ülkücüsü de zaten bambaşka kafalarda!! PEKİ BU ÜLKEYİ KİM SEVİYOR GERÇEKTEN?. ULAN ASLINDA KİMSE SEVMİYOR MU?.. Bizans sonrası Bizanslı müslümanlığa, Türklüğe sahip çıkılıyor da.. NEDEN TÜRKİYE'DE YAŞIYOR OLMAYA SAHİP ÇIKILMIYOR HULEEAAAYYNN!!?? Ulan yoksa kimse Türkiye'yi sevmiyor mu aslında, gardaşş??.

Türkiye insanı yıllar yılı kendini Türk Sineması'nın YEŞİLÇAM TİPLERİ üzerinden konumlandırmıştır. Her vatandaş o filmlerdeki karakterlerden birini kendine yakıştırmış.. onu giymiş ve sonraki hayatında da artık hep "o" olmuştur. Sanatta ise.. eh işte, vasatı aşıp küresele varan tek tük bireylerimiz vardır. Ama "Ekolleşme" olamamıştır.

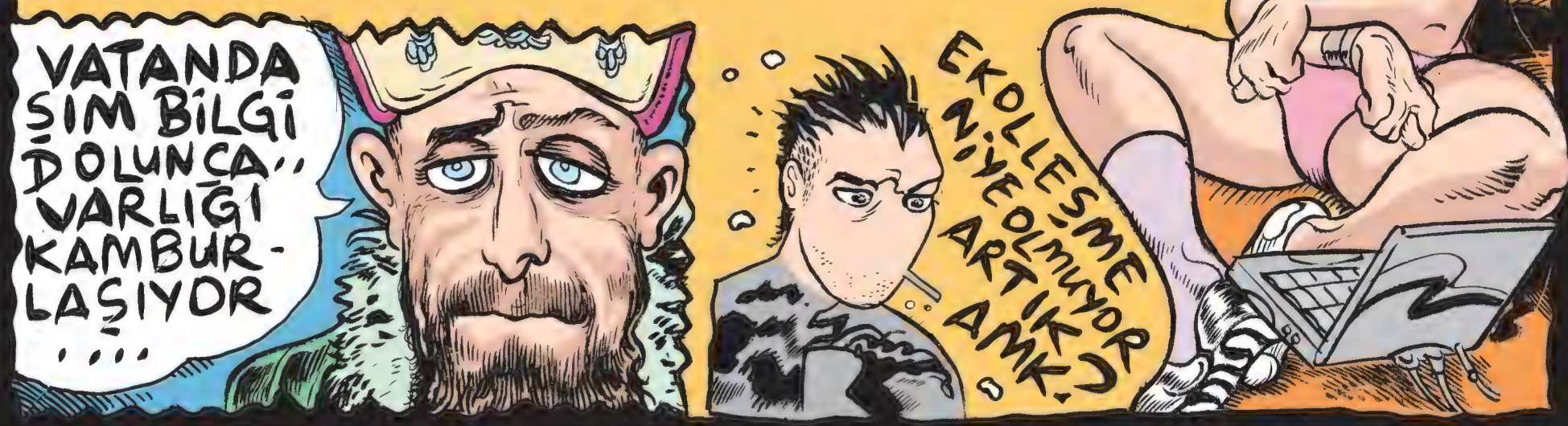

"Cihana kök söktüren" bu milletin fertleri.. vasatlıkla mutlu olunamayacağını bilmiyor mu? Bilmez olur mu!! Hemi de öyle bi biliyorkiii! Gelgelelim.. bu mutsuzluğun tarifini yapmayı kendine bir türlü yediremiyor amk! Her alanda anca ufak ufak anca ufak ufak aşıyoruz bazı şeyleri.. Hep böyle olmuş. "Şaşırdığı şeyler"i üreten bi toplum değiliz. Halbuki vasatlığımızı kabul etsek.. olaylara soğukkanlı bakışla yola tekrar çıkıp.. kimi konularda derinleşmeye başlamamız elbette mümkün!

"O OLMAZSA BU OLMAZ... BU OLMAZSA ŞU OLMAZ" İşte bu ikilemi... İşte bu yumurta-tavuk ikilemini aşan adam başarılı oluyor zaten!! Sevgisizlik her yerde bi de. Seviliyorsa da kahramanlıklar seviliyor. Ülke sevilmiyor. (Ha bi de alaturkalığın o efkarlı halları sevilir hep) Bu Türkiye, dağları tepeleri... tekerlekleriyle karadan giderek aşan bir uçak gibi sanki!.. Vakti zamanında uçmak istemiş.. biraz havalanmış ama olmamış.. tekrar yerden gitmiş.. ara ara çamura batmış.. çıkmış... Mesela o filmlerden bi tanesindeki "Ayşecik Ezogelin"... Köyden kente gelen Başörtülü Ayşecik'i villadaki partide ortaya alıp oynattılar... Alay edip eğlendiler! Tayyip bu sahneyi gördü... unutmadı hiç.. vakti zamanı gelince de kullandı. Ve Turist Ömer.. Sezercik... Çiçek Abbas.. Kibar Feyzo.. Banker Bilo ve nice Yeşilçam tipleri.. Bu ülke insanları, yıllarca bu tiplerden birini seçip o oldu. Ama bu tiplerin birleşiminden mutluluğa varamadık! Çünkü herkesin kafasındaki Türkiye ayrı!! (Ama niyeyse bu insanların hepsini birleştiren tek şey var hep! Benim oğlum.. benim kızım herşeyin en iyisini hakediyor!! İnancı. Bu hep ve tek!) Türkiya'ya "vatan" olarak saygısı, alakası var insanımızın.. bu var.. evet. Ama sevgili insanımız.. bir "uygarlık imgesi" olarak sevmiyor Türkiya'yı! Mesela uygarlığa ait barı sözcükler Türkiye kelimesiyle yanyana getirildiğinde dudaklar büzüşür... Teknoloji ve Türkiye... Sanat ve Türkiye.. Üretim ve Türkiye.. Gibi.. Bunları bize ait şeylermiş gibi algılayamayız bir türlü amk! Ve bir yandan da bu cihangir milletinin fertleri olarak, sahip olduğumuz hatırı sayılır üretim ve sanayi kabiliyetine de burun kıvırırız. Camları kırık, toztoprak içinde devri alem yapan bir uçak Türkiye.. Sırtında bağlamasıyla, uçup gidenlerin ardından bakan hüzünlü bir gönül uçağı. Bu bir türlü sevilemeyen ülkeyi yeniden sevmenin yolu, ortak paydalara odaklanmak! Kürtlere "ANDIMIZ" okutmanın hiç bir manası yok.. Anadolu'da bir PKK yönetimini de kabul ettiremezsin... Bu, ülkece yenilgi anlamına gelir. Artık tarikatlar da yasaklanamaz.. Kılık kıyafetler de dayatılamaz.. Gece 10'dan sonra içki yasak demenin de kimseye faydası yok!! "Türkiye Cumhuriyeti" vatandaşı bizzat tüm tarihine biraz daha mesafeli, soğuk ve akılcı yaklaşabilse ahh!! Ah ki Ah!! Çektiği acılar bunu yapması için yeteli zaten. Yeni bir dünya sentezi oluşturmamız şart. Ama bu artık "Emperyal Türkiya" değil işte. Bunun tam da tersi istikametindeki ufukta bekliyor asıl büyüklük! Evvela "YURTTA SULH! CİHANDA SULH!" sözünün o elmas ışığı farkedilmeli! Şu an topraklarımızdaki Suriyeliler bile manevi gelişimimiz için bir fırsata çevrilebilir. Çünkü böyle mucizeler ancak bu Anadolu'da mümkün olur!!

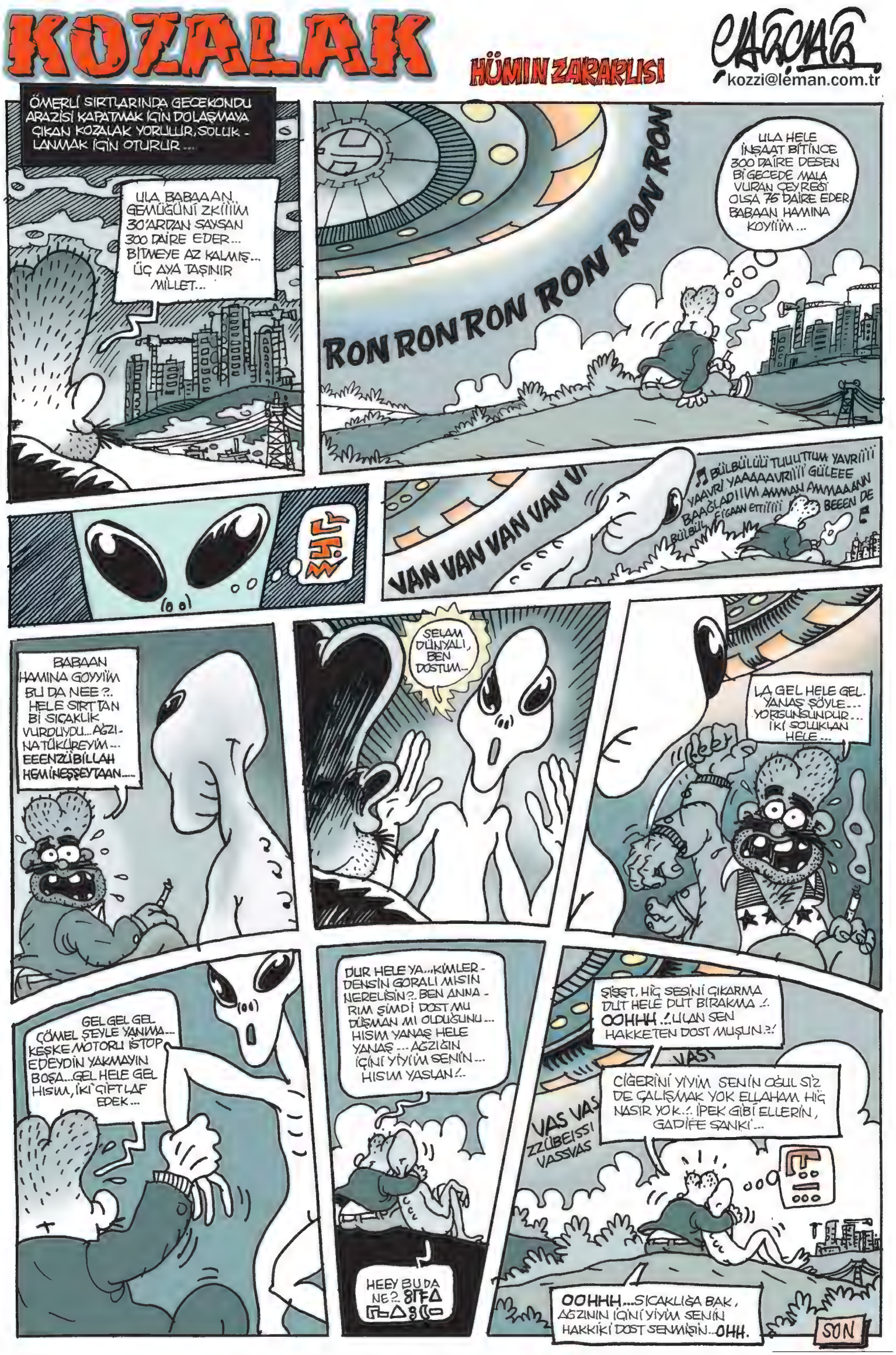

11. Sayfadan Devam

Kaptan Kusto'ya (Cousteau) adanmıştır. Albüme de adını veren final parçası "En Attendant Cousteau," tam 47 dakika uzunluğundadır ve binbir çeşit tınıdakitondaki civ-civi, diril-diril, bilip bilip efektleriyle, kendinden geçirip bayıltana kadar, sahici bir "derinliklere dalma" seansı yaşatır.

3 tanesi: 2,5 Lira!

Erotik Hikaye:

"Çok eski zamanlarda bir kadın varmış. Bu kadının, birbirine yapışık, iki tane süper kalçası varmış. İki tane de göğsü, ve göğüslerinin ucunda iki adet diri memesi varmış. Kadının dudakları bal gibiymiş, yanakları al gibi, mal gibi. Dişleri de pırıl pırıl incili küpe gibi. Ağzı süpermiş! Ağzının içinde bir tane ıslak, pütürlü dili varmış. Kadının yaşadığı kasabaya bir gün bir Kont gelmiş. Kont'un ağzının içinde bir tane ıslak pütürsüz dili varmış. Onu oynatarak, çarşıda gördüğü kadına, "Benimle evlenir misin!?" demiş? Kadın, "Tabii yiğidim. Fakat evvela ten uyumumuz var mı öğrenmeliyiz, mutluluğumuz için," demiş. Hemen bir Ten Uyumcusu'na gitmişler. Tenci, aletlerini yanına alıp, bunları karşısına oturtmuş. Önce kadına, eteğini kalçasına kadar sıyırmasını söylemiş ve kadının pembe ve dipdiri uyluklarını yedi defa yavaşça sıvazlamış. Sonra paçasını sıvattığı Kont'un kıllı bacağını aynı sayıda okşamış. "Dillerinizi birbirinizinkine temas ettirerek, arzuyla Öpüşün," demiş. Kadın ve Kont ıslak ıslak öpüşmüşler. Ten Uyumcu, "Haftaya sonuçları vericem," demiş. Fakat o sıralarda çok acı bir olay olmuş, ve testte kadın ile ten uyumu başarılı ("87") çıkan Kont, bir savaşta başına aldığı gürz darbesi ile hayatını kaybetmiş. Kadını, ten uyumu 99,5 çıkan bir bisküvi tüccarı ile zorla evlendirmişler."

Bacaklı ve dilli olduğu için, bu: **2 Lira!**

Bilmece:

En sanatçı müzisyen kimdir? (yanıt: Mozart!) / Hangi kola içilmez? (yanıt: Drakula!) / En diri ilimiz neresidir? (yanıt: Edirne!) / En çok ata benzeyen eşya hangisidir? (yanıt: SaAt!) / İçinde kanser şüphesi olan taşıt nedir? (yanıt: VapUr!) / En küfürbaz hayvan hangisidir? (yanıt: AsLan!) / Hangi ruj dudağa sürülmez? (Abajur!)

15 tanesi: 1 Lira. Toplu alımlarda **100 tanesini 3 liraya** bırakırım!

Anı:

Söylemesi ayıp, maaş aldığım günlerden birinde canım çekmiş ve bir dönerciye girip oturmuştum. Usulca döndürülmekte olan döner tezgâhına baktığımda, çok azıcık kaldığını gördüm. O sivri demirin etrafında, neredeyse ısırılıp bitmiş bir elma çöpü gibi, çok az et kalmıştı. Ordan bana bir porsiyon çıkar mıydı emin değildim. Bunu garsona belirtmeye de çekiniyordum. Herhalde çıkmazsa bunu söylerlerdi, ayrıca doymazsam başka yemek yerdim, bugün zengindim nasıl olsa. Bir süre sonra döner tabağım geldi. Gerçi üzerinde, asıl mangırı bayıldığımız Et ile alakası olmayan bir yığın tuhaf bitki vardı, ama gene de piyasaya göre kabul edilebilir, makul miktardaydı. Neredeyse "Teşekkür edecektim," adama, dibini iyi sıyırıp bu porsiyonu bana çıkardığı için: Fakat arkamı döndüğümde hâlâ, ter içinde, o uzun bıçağıyla minicik kalmış, sıska et konisini kesmekte olduğunu gördüm. Ne bitmez, azalmaz, gizemli bir döner etiymiş bu. Benden sonra üç müşteriye daha döner çıktı ondan! Üstelik en son gelenler çocuklu bir aileydi. O koninin hepsini versen bir Almanı veya İngilizi ete doyuramazsın. Sonra gel, zihni 'ekmek enerjisiyle' beslenen bu nesile bir de Osmanlıca filan öğret zorlan!

Mesajlı olduğu için: **1,5 Lira!**

Derminatör - Enis Bilir

- Bu hayatta en korktuğum şeylerin başında da illüzyon gelir. Benim algımı yanıltan adamı ben sevmem arkadaş. Neyse efendim bir gün turistik ama çok turistik bir mekanda yürüyoruz. turistler almış başını gidiyor az ileride duruyorlar. "yahu" dedim. "Bende durmak istiyorum orada." dedim. Aldım merağımı da gidiyoruz kalabalığa doğru, bir de ne göreyim? Bastonlu uçan adam. Benim sınırlarım vardır. Kart numarası yaparsın söverim, kulağımdan bozuk para çıkarırsın tokat atarım. Ama bastonlu uçan adam demek, savaş demektir küçük adam. Turistler ara ara "vandırfıl" "perfekto" diyor onlar dedikçe de ben coşuyordum. Sıyrılıverdim aralarından pislerin "Yaa" dedim bastonlu uçan adama tek elimi kaldırdım böyle işaret ediyorum adamı çünkü anlasın ona bu öfkem. "Almışsın eline afedersin bir çıbık" dedim "Bizi kandırıyorsun, bacasız sanayiyi kandırıyorsun." dedim. O kadar sinirliyim ki baston değil de çıbık çıktı ağzımdan.bi nebze utanmadım değil ama burdan sonra da geriye dönemezdim haliyle. Tam turistlere aslında o adamın bir plaka üzerinde oturduğunu anlatmak üzereydim ki başım döndü. Ellerim titriyor, soğuk terliyordum. Atilla Taş'ın David Copperfield onu yok ettikten sonra çatır çatır nasıl yok ettiğini anlattığı o yıllara döndüm, geri geldim. Atilla Taş olmama ramak kalmıştı ki oradan kaçarak uzaklaştım.
-Yazdan kalma günler olur böyle kışın. atarsın kendini dışarı hemen çaylanırsın, sohbetlenirsin. Ben de çaylanmak için gittim börekçiye oturdum. Tramvay hattı da karşımda nasıl mutluyum izliyorum onları. İrili ufaklı teyzeler iniyor, samimi bir çift espriler falan mutluyuz hani hepimiz yazdan kalma bir gün sonuçta. Güzel bir kadına takıldı gözlerim "Gün, hepten de güzelleşiyor." dedim kendi kendime. Aheste aheste yürüyor adeta günün tadını çıkarıyordu. Tramvay, durağı terk etmeden önce 'Çınçın' 'Çınçın' yaptı canı çıkasıca. Sen günümü artı iki güzelleştiren kadın sen bir koş, bir depar at. Allah'ım dedim direkt kronometre açtım. Bir güzel kadın, koşarken ne kadar çirkinleşebilir. Tabanlar g.te vura vura koşuyor, irili ufaklı teyzeleri lobut gibi deviriyor "Çıksanıza yeaa" diye tiz ve çirkin tonlarda bağırıyordu. 50 metreyi 7.5 saniyede koştu ve tramvayı yakaladı. Canın çıksın tramvay. Canın çıksın içinden lurtz çıkan güzel kız.

Çalışmalarınızı "leman2023@gmail.com" adresine gönderebilirsiniz.

LeMan

Haftalık yerel süreli yayındır

Sayı: 1260
10 Şubat 2016 Çarşamba

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres**: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres**: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK KEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

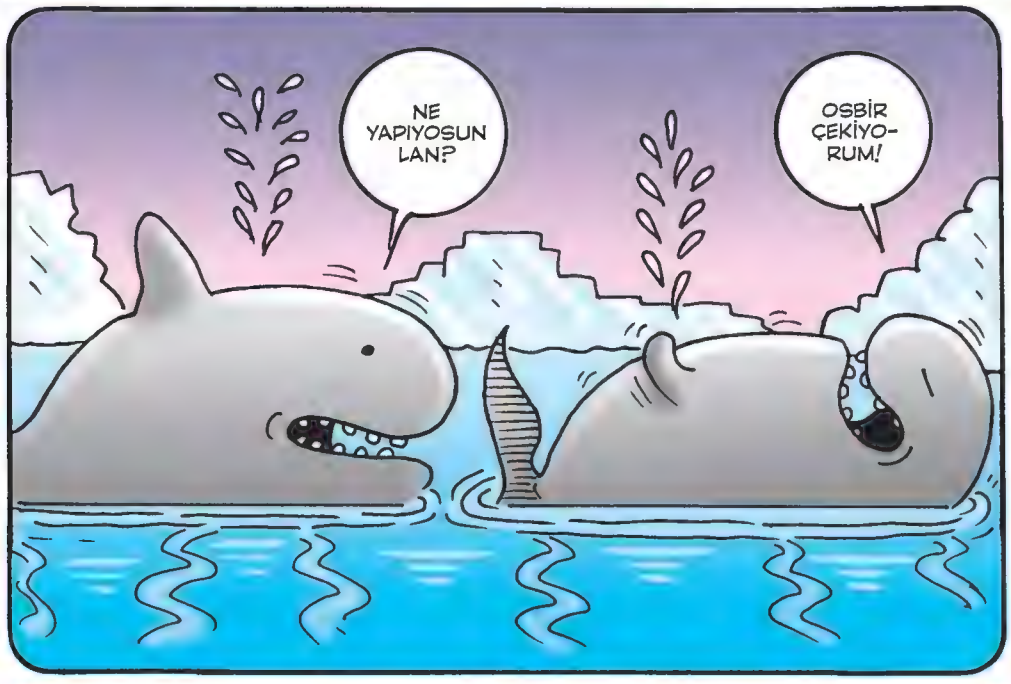

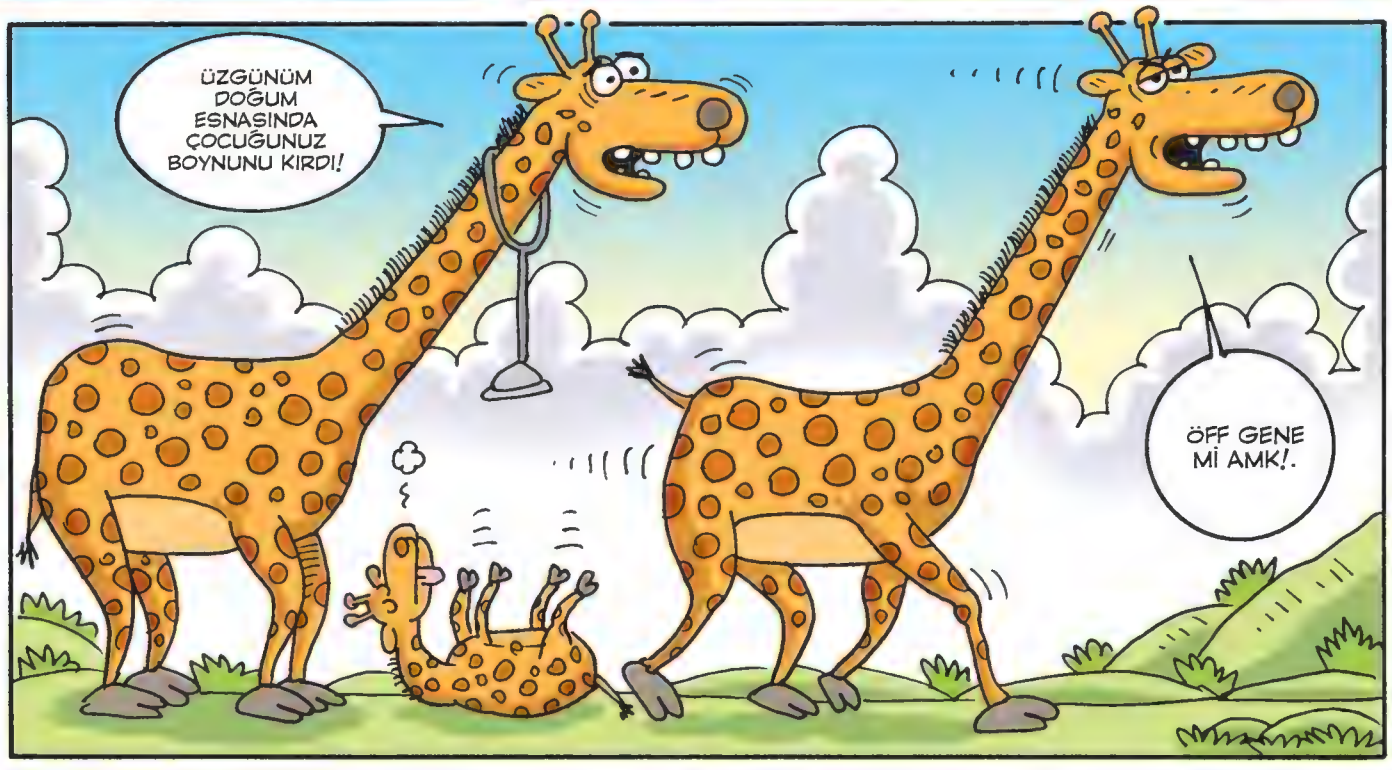

1261

LeMan

17 Şubat
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/08
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

ORDULAR İLK HEDEFİNİZ BAŞKANLIK, İLERİ!

SURİYE

Sefer

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

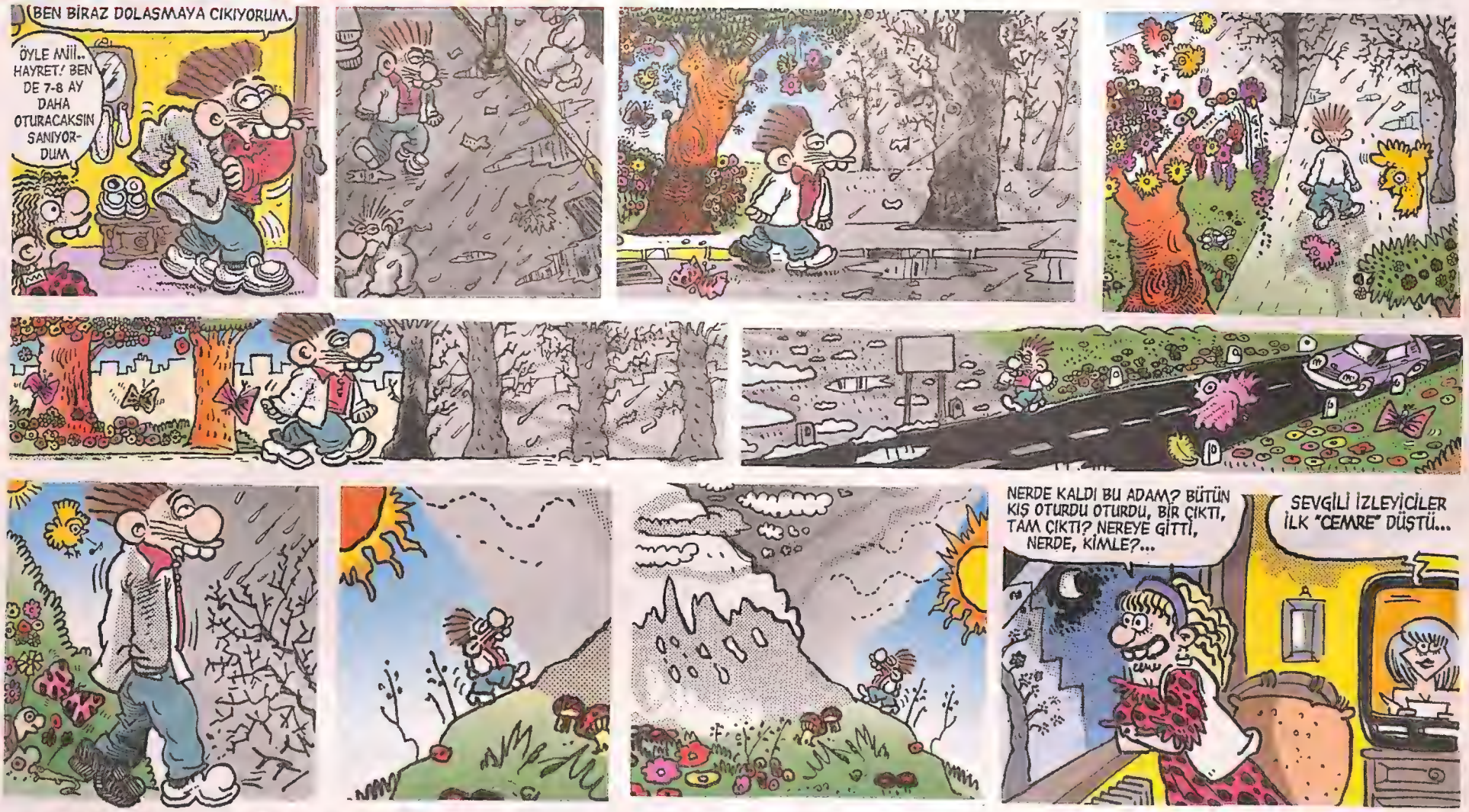

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

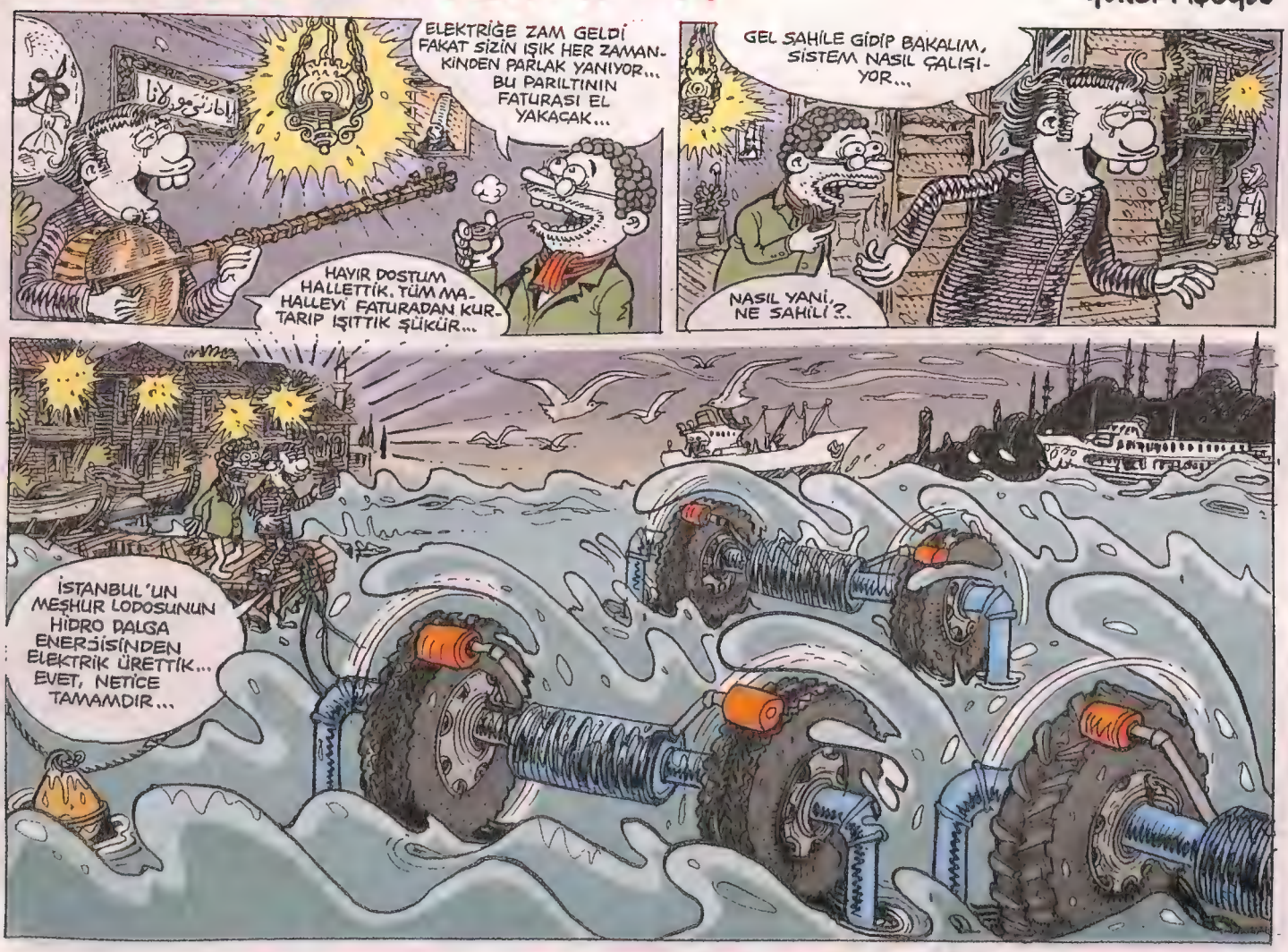

ERDENER ABİ

YURDUN ERDOĞAN

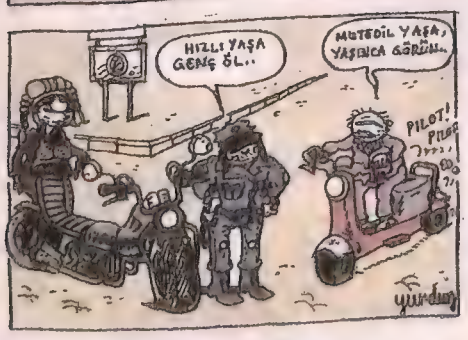

Erhan Candan

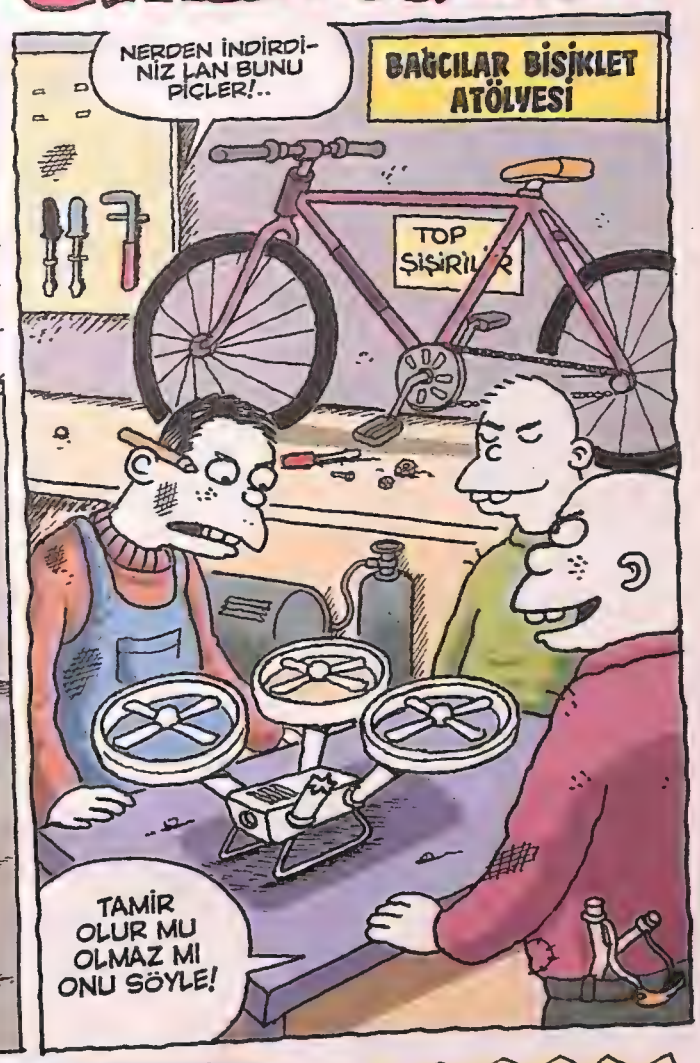

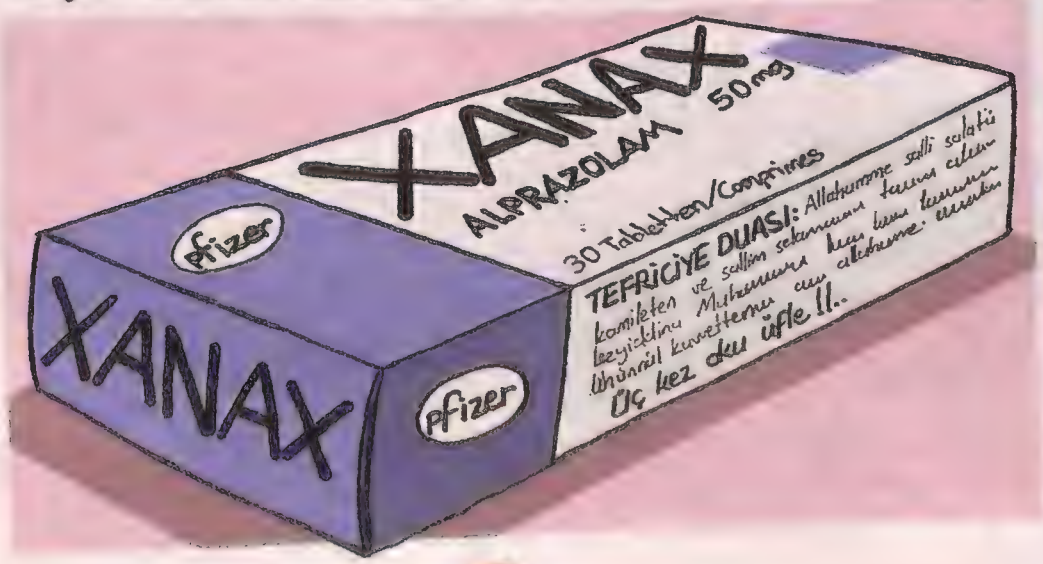

FELAT DELİBALTA

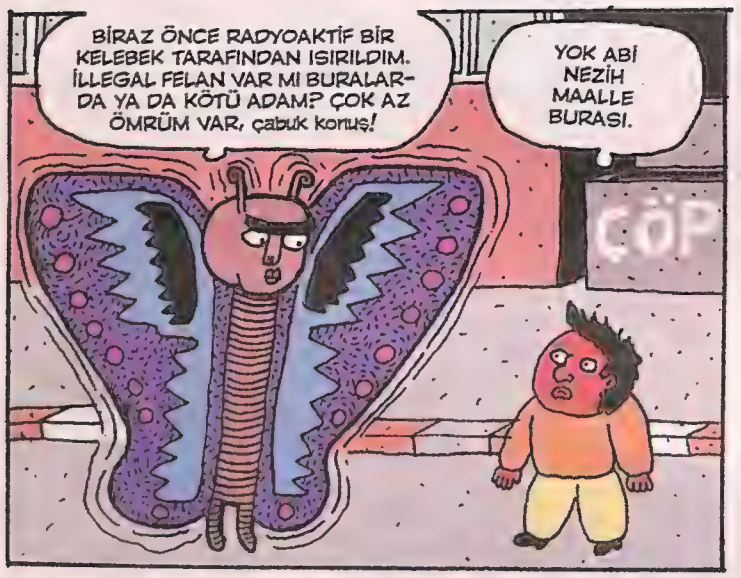

FİKRİYE

auricetin@yahoo.com

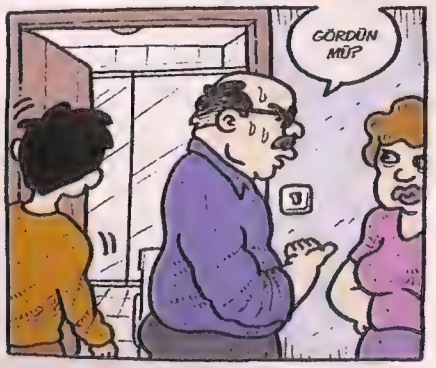

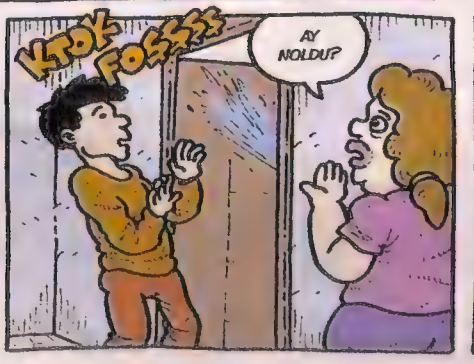

"BU SOYTARI SAVAŞ ÇIKARTACAK SONRA DA KUBURU BOYLAYACAK!"

Selim Yalçıner

Bizim, "Hacı" İsmail'den geçen hafta söz etmiştim, Fransızca başta olmak üzere İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Almanca ve İngilizceyi iyi derecede konuşup yazabildiğini, merak ettiği bir konuyu çok kısa bir süre içinde o dalın uzmanlarıyla tartışabilecek kadar öğrenebildiğini, "Deli" olan lakabını, evlendiği için artık kullanmamamızı istediğinden bu yana, hacı olmak amacıyla Efes'e gelen turistlere binlerce kez rehberlik yapmış olduğu için "Hacı" şeklinde değiştirdiğimizi anlatmıştım. Onunla birlikteyiz, aynı kafede, Hacı İsmail 2.0 formatında devam ediyoruz.

"Oğlum," dedi, -der, benden yaşça büyük- **"Sen, bu işlerin öyle ferahlamayla falan çözümlenemeyeceğini bilmiyor musun? Asla ferahlamayın, iyice bunalın ki, kollan sıvayın! Başka türlü olmaz! Bunalacaksın, umudunu yitireceksin, davranacaksın!"**

Boğazım kup kuru olmuştu, servisteki kıza doğru davrandım ki, kapıdan Hasan'ın girdiğini gördüm: Aynı anda da İsmail ve Hasan'ın birbirlerine, hem de tüm dişlerini göstererek gülümsediklerini -yoksa genişletilmiş bir sınırma mıydı?- gördüm. Tamam. Bu iş buraya kadar. Vademiz böyleymiş.

Onlar, Hasan ve İsmail, birbirlerinin göğüs kafeslerini kırmak için cesurca girişimlerde bulunurlarken ve ben Hasan'la -O'nun başka bir eyleme gücü kalmamış olduğundan- sadece hızlıca el sıkışırken, cep telefonum çalmaya başladı. Tanımadığım bir numara ama, düzenlenişinden, büyük bir şirkete ait olduğu anlaşılıyor idi ki, adımı söyleyip benimle görüşüp görüşmediğini soran kadın sesine, "Evet, benim," demek durumunda kaldım.

"Yayıncı kuruluştan arıyorum. Yeni paketlerimizi size anlatmak istiyorum," dedi. Bu, 'Yayıncı Kuruluş'tan son dört haftada aldığım belki yirminci telefondu.

"Daha önce arkadaşlarınızla konuştum-" diyecek oldum, **"Hayır beyefendi, bu paketlerimiz çok yeni, çok avantajlı aslında"** diye konuştu ses. Kullandığı 'aslında' sözcüğü beni etkilemişti. Demek ki, yayıncı kuruluşla bundan önceki konuşmalarımız işin aslına ilişkin değildi, konuya yeni girecektik. Ya da...

Bu arada Hacı İsmail ve Hasan, görüşmedikleri süre içinde neler yaptıklarını birbirlerine aktarma durumundaydılar.

Ses, **"Avantajlarınızı anlatayım isterseniz,"** diyordu.

"Bedava mı oldu üyelik?" diye sormuş bulundum, böylece de sonu belirsiz bir diyaloga adım atmış bulunduğumu -çok sonraları- anlayacaktım. Diyalogtan çok monologu andıran bir ortama girmiştik. Telefondaki kadın sesi, yayıncı kuruluşun satış görevlisi, avantajlarını saymakla bitiremiyordu bir türlü.

"Çok avantajlıymış" dedim, monologun bitebileceğine ilişkin umutlarımı henüz tam anlamıyla kaybetmemiştim anlaşılan, ya da bilinçdışım beni denetimine almıştı.

"Hangisi?" diye sordu ses. Bu soru, gerçekten de yıpratıcıydı.

Tam bu sırada içsesim devreye girdi. Aynı anda bir şey daha oldu: İsmail, Hasan'a siyasi yorumlar yapmaya başladı. Kollarıyla büyük hareketler yaparak, zaman zaman oturduğu iskemleden kalkarak, kafedeki tüm sakinlerin -şimdilik sakinlerdi yani- yararlanabileceği biçimde politik görüşlerini aktarıyordu.

İçsesim, yıllardır üye olduğum yayıncı kuruluşun sunduğu imkanlardan bundan böyle neden yararlanmak istemediğimi anımsatıp duruyordu. Bunda, yayıncı kuruluşun arandığı zaman bulunamaması, bulunduğu zaman da yaralı parmağa herhangi bir işlem uygulayamaması gibi faktörlerin yanı sıra, tuttuğum takımın her hafta sonu beni gereksiz ek krizlere sokması ve soluklanabileceğim iki günü berbat etmesi gibi, yayıncı kuruluştan kaynaklanmayan nedenler de vardı. Böylelikle, bana sunulan o büyük ajantajlardan yararlanma konusunda oldukça isteksiz bir hale gelmiştim. Yoksa, bir kuruluş bana iyilik etmek istiyor da ben nankörce bu iyiliğe direniyor değildim. Birazcık insafı olan biri böyle davranmazdı zaten.

"Hangisi?" diye sormuştu ya da yayıncı kuruluşun satış görevlisi, tam kem-küm edecekken, tüm avantajları bir kez daha paketler halinde sıralamaya başladı üşenmeksizin.

Bir kulağım satış görevlisinde, öbür kulağım ve iki gözüm de İsmail'deydi. O da, tam bu sırada, yumruk yaptığı sol elinin üstüne sağ eliyle şak diye kapak yaptı ve **"Bu soytarı savaş çıkartacak sonra da kuburu boylayacak,"** dedi. Ciğerlerimdeki havayı puf diye bırakarak iskemleye yığıldım. İsmail böyle konuşmaya devam edecek olursa, hemen eşime telefon edip birkaç takım çamaşır ve diş fırçamı, diş macunuyla birlikte bir çantaya koymasını istemem gerekecekti. Vücudumu ter basmıştı. Havlu da gerekiyordu promosyon çantaya. Kafede, bizim masaya dikkatle bakmayan kimse kalmamıştı. Matematiğim iyi değildir ama, yüzde elinin, yüzün yarısı olduğunu hayal meyal biliyordum ve kafedekilerin yüzde ellisi, 50 kişi civarındaydı. Bu, oldukça yüksek bir rakamdı. Ayrıca da, herkesin elinde cep telefonu vardı ve bu telefonlarla ne yapabileceklerini, kimleri arayabileceklerini düşünmek endişelerimi artırıyordu.

Telefondaki ses, **"İşte böyle beyefendi,"** dedi, **"Hangi paketi arzu ederseniz, hemen uygulamayı başlatabiliriz. Televizyonunuzdan, bilgisayarınızdan, tabletinizden, cep telefonunuzdan izleyebilirsiniz yayınlarımızı, sevdiklerinizle güzel saatler geçirebilirsiniz,"** diye devam etti. Yayıncı kuruluşun üyesiyken, tuttuğum takımın fecaati nedeniyle tansiyonumun fırlaması 'suretiyle' geçirdiğim güzel saatler gözümün önünden film şeridi gibi geçti. Yayıncı kuruluşun telefonlarıma, elektronik postalarıma hiçbir yanıt vermemiş olduğu saatler de ayrıca güzeldi.

"Çok haklısınız" dedim satış görevlisi kadın sesine, kekeleyerek ekledim:

"Ben, arkadaşlarınızla daha önce konuştuğumda da söylemiştim, ilgilenemiyorum önerilerinizle..."

Ses, **"Bir yanlışımız olduysa,"** diye başlamışken, İsmail'in sesi kafede bir kez daha çınladı:

"Sen ne sanıyorsun Hasan! Ondan sonra da alayımıza kayarlar!"

Hasan etkilenmişti, **"Nasıl yani?"** diye sordu.

"Çizerek anlatayım istersen," dedi İsmail, sağ elinin işaret parmağıyla havaya sanal çizimler yapmaya başladı. Çevre masalarda oturanlar, İsmail'in ciddi mi olduğunu, yoksa hafif çatlaklıktan mı muzdarip sayılabileceğini kestirmeye büyük çaba harcıyorlardı. Bu iş galiba buraya kadardı.

Telefondaki ses **"Artık yeni bir timle karşınızdayız,"** deyip devam ederken, Hasan, İsmail'e **"Ama Abi, Amerika var, Rusya var"** falan diyordu.

"Lan oğlum Amerika da Rusya da savaş çıksın istiyorlar, bu nedenle bu soytarıyı bu kadar ciddiye alıyorlar ya" diye bağırdı bu kez İsmail.

Hacı'yı biraz olsun yatıştırabilmek ve belki de 'soytarı' sözcüğünü bu kadar rahat kullanmasını engelleyebilmek amacıyla, İsmail'in İtalya'da geçirdiği yıllara göndermeyle, "Maskara" dedim. Soytarı sözcüğünün İtalyancasıydı. Göndermemi hemen anladı, çınlattığı kahkahasının ardından, **"Bunlara İtalya'da maskara derler, burada soytarı derler"** dedi ama iş burada bitmedi.

Telefondaki ses, **"Ayıp oluyor ama beyefendi, işimizi yapıyoruz, maskara diyorsunuz"** derken, yan masalarda oturan yapılı ve ceketli bir adam kalkıp yanımıza geldi ve **"Bir sorun mu var?"** diye sordu. Üçümüze de yavaş yavaş ve olağanüstü dikkatli bir biçimde bakıyordu. Kim bilir, belki de eşime telefon edip çanta hazırlamasını söylememe gerek kalmayacaktı, çok daha basit bir şekilde, bir kör kurşunla...

Üçümüz de katılıp kalmıştık. Ne diyeceğimizi bilemiyorduk sanırım. İri yarı adam, ceketinin iki yakasını alışkın bir şekilde açtı, koltuk altındaki makinanın görülmesini sağladı, **"Siz, kimden bahsediyorsunuz?"** diye, daha da tehdit edici bir şekilde sordu.

İsmail hemen toparlandı, **"Kim'den"** dedi.

Adam, daha da ürkütücü bir edayla, **"Dalga mı geçiyorsun lan sen benimle?"** dedi.

"Hayır, Kim'den bahsediyoruz, Kuzey Kore Devlet Başkanı Kim Jong-Un'dan."

Belki de bu kafeden ayaklarımızla yürüyerek çıkacaktık, bu küçük olasılığı hemen değerlendirebilmek için ayağa kalkıp, **"Beyefendi, arkadaşlar Kuzey Kore Devlet Başkanı'ndan söz ediyorlar, hidrojen bombası patlattı, arkasından da kıtalararası füze atışı denedi ya, hani gerekerse nükleer başlık da takılabilecek füzeler, onlardan..."** dedim.

Silahlı çam yarması duraladı. Geldiği masaya baktı, eşi ya da kız arkadaşı her kimse, o bereket henüz beyninin kıvrımlarını düzlememiş olacak, kaşı gözüyle geri gelmesini işaret etti. Yarma, omuriliğinden aldığı talimatlarla bizi dövmek üzere kurgulanmışken birden boşa düştü, şaşırdı. Başını tehditkar bir şekilde öne arkaya salladı, "Konuştuğunuza dikkat edin" gibisine bir şeyler mırıldanarak masasına geri döndü.

Hesabı servis görevlisine kafenin dışında ödedik.

selim.yalciner@gmail.com

GÜNERİ İÇOĞLU

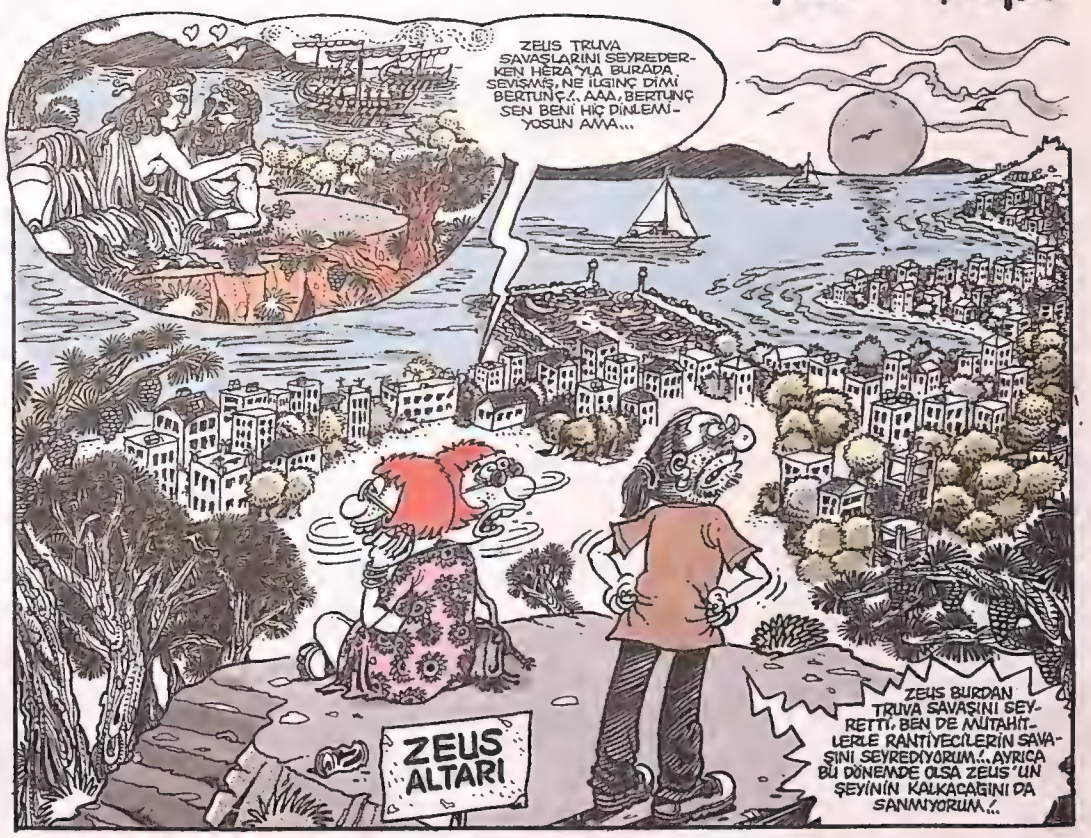

toka

Gibirivey gibirivey gibirivey naav.. Fakat bugünkü o bulutlar neydi ya öyle moruk! Coşkun Iodosun da etkisiyle.. ki 'coşkun olmayan Iodos mu olur zaten ibibik' dediğini duyar gibi oluyorum ama tam da duyamıyorum Iodostan, çok gürültülü. Coşkun olmayan Iodos, haklısın evet olmaz.. hayır olmaz.. Iodos zaten doğası gereği coşkun bir yel türüdür. Coşkun Sabah, Taşkın Sabah ise iki kardeşe konabilecek en süpersonik isimlerdendir. Coş, Taş.. Lodos denen bu heyheyli rüzgâr koskoca bulutları nasıl da önüne katmış süre süre.. tıklım tıklım otobüse binmek için önündekileri yitekleyen adam gibi bulutları kâh sırtından, kâh g.tünden yitekleye yitekleye.. ilerleyelim beyler!.. Lodosta bulutlar o kadar hızlı hareket ediyor ki 'aaa şu davşana benziyi' bile diyemeden bir nanosanise önce davşana benzeyen bulut hooop, birden tosbağaya dönüşüyor. Ne biçim yer ha dünya, her şey sürekli dönüşüyor, denişiyor he mi? Bazan, Iodosta kalmış bulut misali, görülür şekilde hızla cereyan ettiği için bu denişimi seyretmek mümkün ama bazan da yapyavaş, usul usul, mıy mıy da mıy mıy hım hım da hım hım.. bin yıl oturup seyretmen gerek denişimi, dönüşümü farkedebilmek için. Misal kentsel dönüşüm. Fıstık gibi şehir hızla camış g.tüne dönüşüyor ama bi yandan da bin yıl seyredeceksin ki anca anlayabiling yeryüzünde daha önce de gerzekçe talanlar yapıldığını, bahçeli evlerin yıkılıp yerine önce az katlı apartmanlar, sonra da böyle zük gibi gökdelenler dikildiğini, sonra onların da yok olup yerini tekrar çayır çimen bürüyünce oraları gerisin geri doğa kendisinden yağmalanan her şeyi mis gibi geri alır çünkü senin benim yanıma komaz ettiğimizi sonra da işte buna arkeoloji denir. Uygarlık daha önce de aynı şekilde fallik dönemlerden geçmiş ve daha önce de anaerkil yaşam tarzı terkedilip böyle s.kerkil düzen kurarak tarak gibi binalar dikilmiştir muhakkak.. Ve yine de fekat, henüz bu derece abartılı bir denyolukta bir tabiat yağmalamanın izlerine rastlanacak kadar derinler kazılamadı herhal. Zira şimdiye kadar yapılmış arkeolojik kazılardan çıkan buluntular arasında göddelenler, laylon sandalyeler, pet şişeler yok. Hani gittikçe ileri gidiyodu olm medeniyet? Kandırıyo musunuz bizi yoksa? Geriye gidiyor bu.. geriye gitse yine iyi, belki gerisiyle derisi iyidir medeniyetin, bu bildiğin kötüye doğru gidiyor işte düpedüz.. İnsanlığın onca emekle kurduğu fıstık gibi uygarlık medeniyetsiz öküz'leşiyor, mallaşıyor, talancı, yağmacı, aj gözlü bir şeylere dönüştürtttüreeey gibirivey nav.. bence ireli falan gidildiği yok, bilakis. Sence? Sence bahçeli evleri bırakıp göddelenler dikmek ilerlemek midir? Peki laylon sandalye, laylon şişe, laylon iplikle örülmüş kazaklar giymek, kışın hormonlu laynon domates, çilek falan yemek? Sence?..

Bu arada, hazır uygarlık demişken, bugün manavdan karnıbahar alacağıdım. Uygarlık diyince aklıma karnıbahar gelir hep. İşte karnıbahar alacağıdım, emin olamadım, mevsimi miydi şimdi karnıbaharın diye. Yanımda da bir teyze, alışveriş etmekte. Dedim o bilir mutlaka hangi zebze ne vakıt alınır, bilge olur teyzeler bu konularda, bilgili olur, varayım bilgi saybına sorayım heman.. ama fakat ohoooo deyzem hepten şaşırmış pusulayı. Baktım, şubat ayında domates alıyor. Bi şey sorulmaz bu teyzeye. Olmaz olsun böyle bilge. Kışın domates alan bilge mi olur. Bir de 'iyilerini' seçiyor. Allahım yarebbim. Laylon onlar hep, neyini seçiyon teyzeoooouu? Bana dönüp 'hiç tadı yok artık domateslerin' dedi bi de canını sevdiğim. Kaç yüzyıldır şehirde yaşıyorsa artık sıfırlamış bilgeliği iyice, unutmuş toprak bilgisini, doğa şeysini neyin. Kışın domates alınır mı teyzov, sen de bunu bilmezsen kim bile.. höööff neyse, morelim bozuldu bak. Morel. Orgenik. Magezin. Morel. Orgenik. Magezin. Morel..hımfff.. neyse, şimdi daha iyiyim. Devam. Ne diyodum? Hevet, torpak bilgisi.

Yetiştin miydi sen o döneme, seksenlerde çok moda olduydu 'zekâ küpü' denen nane. Hani şu bir yüzünde mavi kareler, diğerinde hep sarılar falan, bildin?.. Karıştırıyosun.. ve ööyle duruyo o

LEMAN 4 MEVSİM CİLDİ BAYİİLERDE...

sonra yıllarca, bir daha o renkleri asla bir araya getiremiyorsun. Çoh zor. Bunu seksenlerde soktular evlerimize. Yıllarca durdu o bütün evlerde.. durdu.. durdu.. sonra skerün haa diye atıldı çöpe. İşte o küplerin mesajı şuydu bence moruk: 'Biz emperyalizm olarak sizinle feci şekilde dalga geçiyoz datlum. Kendinizi zeki sanıyonuz ama sizi aciip kekliyoz, haberiniz yok'. Çünkü hormonlu domateslerin, laylon sandalyelerin hayatımıza girdiği o dönem, 'artık genjler halk müziği dinlemiyor, sanat müziği beğenmiyor, sadece pop dinniyor' yalanının da girdiği dönem, işte o dönem hep o aynı o dönem. O dönem hep aynı dönem o dönem.. ben o dönemin ta.. o dönem, sanıyordum ki bi tek bizim ülkede oldu bunlar. Nice sonra anladım ki o süreç tüm dünyada aynı işleyen bir süreçmiş. Her ülkede, herkesi aynı şekilde kekledikleri dönem işte o dönemmiş. Misal kendi halk müziğini tedavülden kaldırıp, yerine pop müziği kaktırmaya başladıkları dönemle, yaz kış bulunabilen laylon domateslerin, aman da nasıl kerizler gibi sevinmiştik hep beraber 'kışın da domates var artık' diye, laylon terliklerin, sandalyelerin falan hayatımıza sokulması hep o aynı dönem. İnsanın topraktan ve toprak bilgisinden koparılmasının özellikle hızlandırıldığı o dönem her yerde hep aynı dönemmiş. Aynı yalanı çünkü, yıllar sonra öğrendim endonezyalı türkücüye de dedirtmişler, alman türkücülere de, zimbabveliye de, italyana da, hintliye de.. her yerde aynı taktiği uygulamış bu, halk diliyle söylemek gerekirse, karaltısı kakasıcalar, tünü şek s.kesiceler. 'Genjler artık *'vay canına'* demiyor, *'wauvvv'* demeyi seviyor'.. 'Gençler artık türkü dinlemek istemiyor, pop seviyor' diyeee diyeee.. Hipnoz. Popuma baaaak.. popuma baaaak, popuma odaklaaan.. gözlerin ağırlaşıyooor ve uykuya dalıyorsuuunn.. İşte zekâ küpü denen o zımbırtının da evlerimize girişi tam da o aynı dönem. Dalga geçercesine. 'O kadar kerizsiniz ki, köklerinizi yoluyoz haberiniz yok, size laylon domatez de müstahak, hormonlu çilek de, pet şişeden su içmek zorunda da kalacaksınız yakında ibişler. Hadi şindik al bunu da oyna' imiş alt metni o oyuncağın.

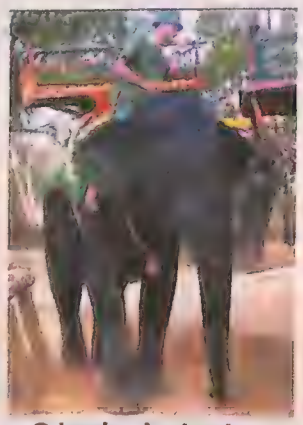
O başka, bu başka

Çok okuyan mı çok gezen mi diye hem okudum hemi de yazdım ama hep eksik kaldı bi şey. Bi şey. Ney? Ne lan bu? Bu eksik olan şey de ney?.. derken derken, çok afedersin eşşek kadar oldum daha yeni farkediyorum. Kaybettiğim zamanı, türkü ve sanat müziği dinleyerek telafi etmeye başladım bir süredir. Arada bir keşfedilmişinden faydalanmak varken her şeyi bebek gibi sıfırdan keşfetmeye uğraşmak kerizce geliyor artık çünkü. Binlerce yıldır yaşanıyor yeryüzünde neticede, mallığın alemi yok. Kendime sorup durmaktan yorulduğum her konuda fikir danışabileceğim en az elli tane türkü, bir o kadar da sanat müziği şarkısı varken keriz gibi eksik bilgi aramaktan bunaldım zaar. 'Yöresel olmayan evrensel olamaz' lafını duyup duyup feci kıl oluyodum. *Eaaabi yeaaa, ne yöreseli yeaaa..* Seksenlerden beri tazyikle zerk edilen 'asla kendi şeyini beğenmeme, hep elin şeyine hayran olma' ve aşağılık kompleksini nasıl derinlerime kadar emiklediysem artık, anca daha yeni yeni.. 'Yöresel olmayan, evrensel olamaz' boş bi laf değilmiş moruk meğersem. Evvelden 'köy yumurtası gibi kokuyor' diye dalga geçerken, şimdi samanlı b.k sıvaşmış 'orgenik' yumurta peşinde debeleniyoz madem, bi bakmak lâzım eksik olan o şey nedir?.. mesela şu an radyo dinliyorum, TRT Türkü açık. 'Gara filli yar, allı yar' diyor türküde. 'Gara' dediği, yerel ağızda 'kara' demek yani. 'Kara fil' diyor.. Yani diyor ki.. eeeğ?.. ne diyo la?.. Kara filli yar?.. 'Kara filli' nasıl olur bir yar? Afrika türküsü mü yoksa bu, fil mil? Ya da fil mi varmıştı acaba eskiden Anadolu'da? Yıllarca yatıp yatıp birden zört diye aydınlanma bekleyince de sığır gibi kalakaldım biraz.. dur biraz bi dinliyim sözleri?.. nınınım yar hınınım yaaar.. Aneaa, 'Karanfilli Yar' diyesiymiş esasen. Ulen ben de sandımdı ki.. Biraz türkü dinlemem, sözlerini falan araştırmam gerek tabi, böyle lodoslama olmaz bu iş.

ŞUBAT SAYISI ÇIKTI!

RENGİNE AŞKIN CÜMLE BOYANDI...

Dış dünyanın hızlı değişim rüzgarlarının daha da körüklediği aşk ve ayrılık ateşinin harlı alevlerinde bir pervane misali yanarak dönen kahramanımızın bant maceralarının yanısıra çeşitli serbest çizim çalışmalarıyla da koleksiyoncular için bulunmaz fırsat...

Herkesin içinde bir "Gönül Adamı" vardır demekten öte herkesin yüreğinde bir "gönül" vardır ve her ne olursa olsun iyilik usâresi mevcuttur.

Gönül Adamı 5 "Ah" albümü kitapçılarda...

Sayı: 1261
17 Şubat 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. •**İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR •**Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ • **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm ÜNLÜ • **Grafik:** Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** Le-Man Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

LEMAN

Deniz Baykal'dan Saray'ın savaş politikalarına açık ve kesintisiz destek...

KAÇ YILDIR OLDU?

BİZ DİYECEĞİMİZİ KAÇ YILDIR DİYORUZ.

30 Haziran 2015

27 Mart 2013

7 Ekim 2014

Suriye yanıyor.. Askeri mafya örgütü NATO Ege'ye asker yolluyor.

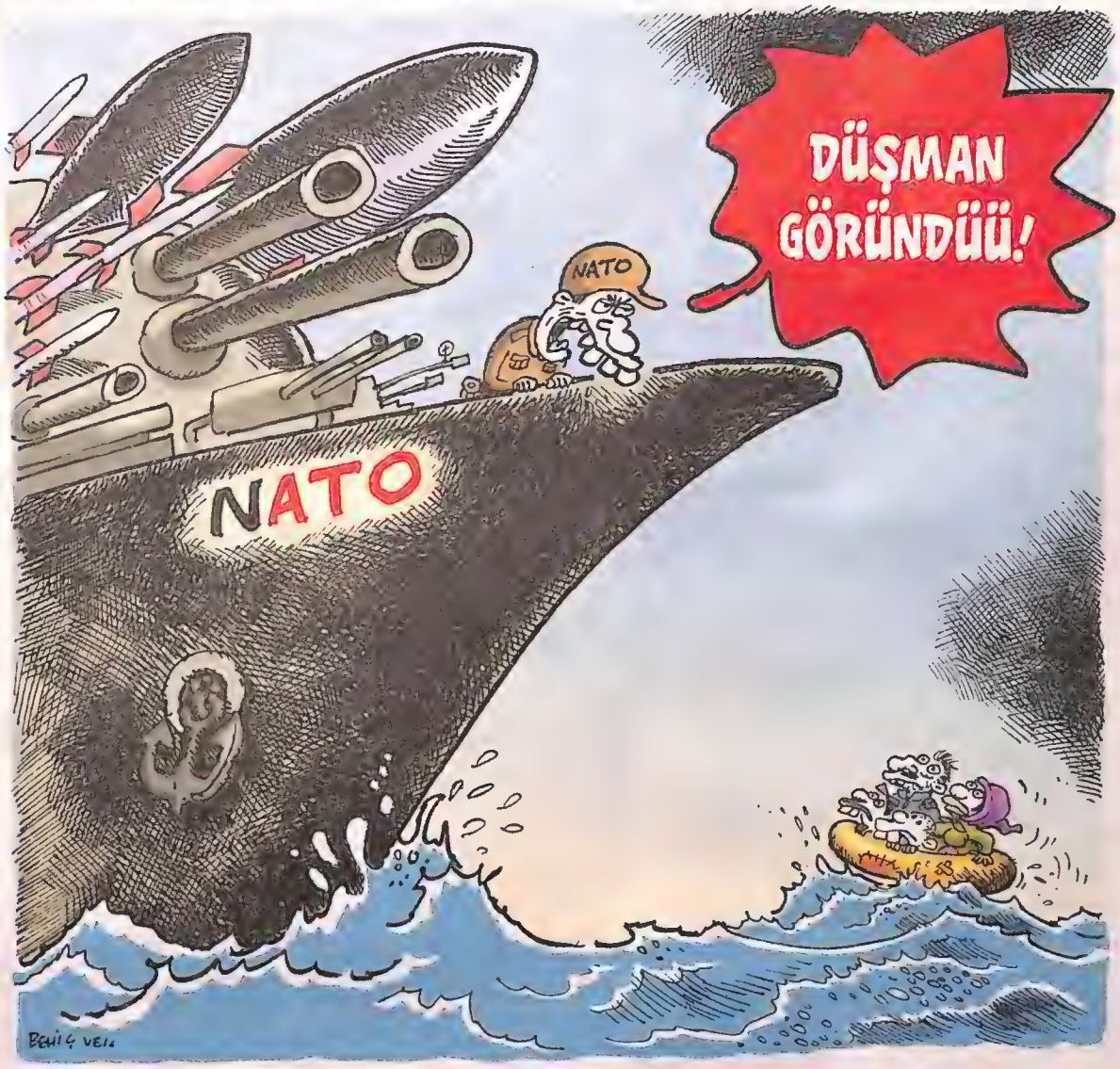

Özgecan cinayetinin yıldönümünde, ortaya çıkan vahşi gerçek, bir yılda 314 kadın öldürüldü.

Geçtiğimiz hafta dergimizin üzerine hüzün ve gözyaşı aktı.. Çizerlerimiz Suat Özkan'ın ağabeyi (Murat Özkan), Kemal Aratan'ın sevgili halası ve Muhasebe Müdiremiz Gülsüm Ünlü'nün babası (Celali Yılmaz) yaşama veda etti.. Arkadaşlarımızın başı sağolsun, geride kalanlara sabırlar dileriz...

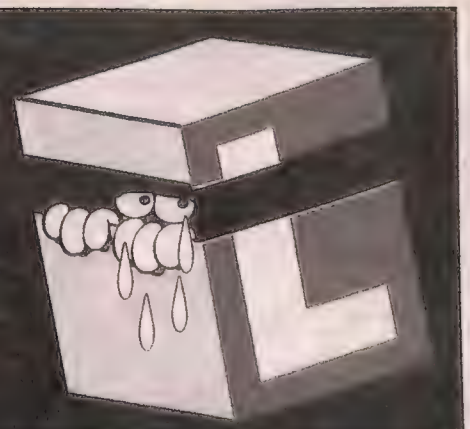

Erdoğan; Sigara ve alkol alışkanlıklarını teşvik eden müzik, film roman ve şiir tarzı eserlerin arkasında hep aynı endüstrinin finans gücünün yattığına inanıyorum.

Rusya savunma bakanlığı sözcüsü Konashenkov: "Halep'i biz vurmadık, ABD bombaladı " dedi.

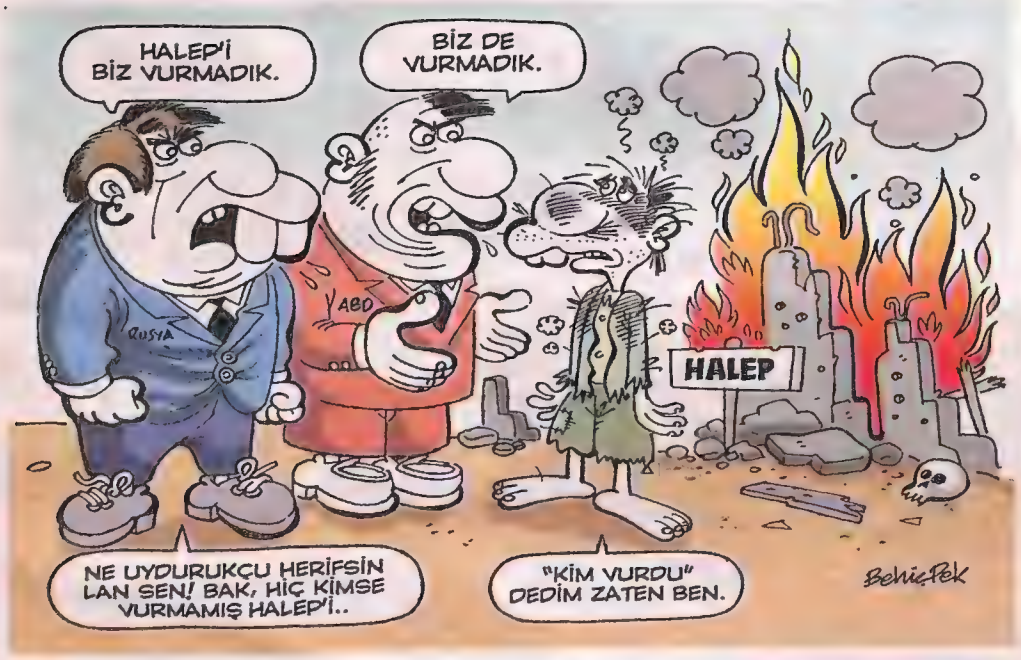

Ormanlar bakanı Veysel Eroğlu, "İhale lobisinin hortumunu testere ile kestik"

Zonguldak'ta, mühürlenmiş madende çalıştırılan iki işçi metan gazından zehirlenerek hayatını kaybetti.

LEMAN

Diyanet işlerinden zamanlaması manidar fetva: Müzik cinsel arzuları tahrik ediyorsa günahtır.

Atanamadığı çin intihar eden öğretmen sayısı 42'ye çıkarken, taş kalpli Milli Eğitim bakanı Avcı, "Atanamayan öğretmenler intiharı ilgi çekmek için yapıyorlar" dedi.

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Reyis... Ah ticared ticared, inşaaet, bakınız yollar dahi, betton, ticareeed. O noktada, win win, azim inovasyon, bas düğmeye, ihaleye de inşallah, o nokta, bakınız, aah be kardeşlerim, eeey ticared, vizzzyonnn, üç koyunu dahiiii, dünyaaaağğğ, miiiğfer! Lebbeyk. Haindir hainnn..

- Yanlış numara.

- Benim ben Sıkılhan, Enes... Enes Binsatar... Az önce küççük yeğenim Fezâ ile konuştun, daha dört yaşında amcası, kendisini trol olarak yetiştiriyoruz da, evde öyle konuşuyor. Trol demişken elimde 600 lük trol pakedi var, arzu eder misin seni övsünler? Yahut ne bileyim al sevgiline hediye et, 24 ay süreyle internette yengeyi övdürt...

- Bööle yavruyken mi veriyosunuz?

- Yok bu dediğim 600 tanesi erişkin trol. Yalnız şööle söliyim, bunlar övme trolü. Herhangi bir saldırganlıkları felan yok. Döğüş trolü değiller yani. Ücreti karşılığında seni, markanı filan övüyorlar. "Aldım memnunum, abi super, hağrika, kaçırmayın, beş yıldız onnumara" şeklinde şaiya yayıyollar, algı yönediyollar. Ha, sen diyorsan ki "ben saldırgan trol istiyorum, hasmım var " o konuda da bi kolaylık yaparız sana... Müthiş bi saldırgan trol ekibim var, çıkma ama temiz...

- "Çıkma" mı? İkinci el mi yani? Kimin elindeydiler peki?

- Ya orası acıklı bi hikaye. Eski sahipleri kendini astı. Trollerle aralarında bi ücret anlaşmazlığı olmuş, dönüp sayiplerine saldırdı bunlar. Sanal alemde bitirdiler herifi. "Hayin, hapçı, sapık, öbüşüyor, hırsız" felan dediler, dayanamadı adam, helada kendini kemeriyle asmış.

- Ohoy...

- Yaa eyle işte. Anla sen trolün kalitesini. Harbi cins bunlar yani. Bak adam kendini astı öldü hala arkasından algı yönetiyorlar: " Cenabet öldü... Hem intihar günahtır, bu herifin cenaze namazı kılınmaz, vampir idi, zombi idi... Nebbaşlar cesedini çalmış, yattığı mezar çalıntı imiş"... Durmazlar yani... Ver hedefi, iki dünyadan da silsinler.

- "Aç kalınca sahiplerini yiyolar" diyosun...

- E tabi biraz riskleri var. Amma risk olmadan rızık olmaz. Ben ticaretimdeyim. Burda bi nevi ajans gibi davranıp malımı bazarlıyorum. Bak "önümüz savaş" diyenler var. Trollerimiz uzun menzilli, enternet üzerinden her ülkeyle dalaşabilir, her dilde adam gömer, fitil verir, intihara sürükler, hedef belletir, giyotine yollar, lince neden olur... Al bulunsun abi. Ben pazarlıyorum diye demiyorum, Allahı var iyi mal şimdi. Sabrını test eden olur, sanal alemde misliyle karşılık vermek lazım gelir, şu olur, bu olur... Bu devirde şart yani. Ha, ne diyosun? Veriyim mi bi 500 lük paket?

- O diil de hocam hamut pekmezi bulunur mu sende? "Her derde deva" diyolar.

- Sıkılhan konuyu değiştirme kardeşim. Bak aramızda kalsın, durum ciddi, bu troller benim başıma kaldı. Başta "ticared olur, ben bunları bazarlıyayım, inovasyon edeyim, menajerliklerini yapayım" diyordum. Sonra" iş yok mur Enes Reiz ?" diye bana sardırdılar. Bunları üçer tane felan alıp üleştirelim, yoksa çok fena olucak bak. Harbi çok tehlikeli bi cinsler. Babangile felan bi sorsan, iş yerinde gıcık kaptığı birileri yok muymuş, internette gömsünler...

- Hırgürkan'a bi sor ya. Onlann yeri müsait. Müteahhit, ihale, çek senet ruhsat filan... Onun işine yarayabilir.

- Sordum. "Sanalını ne besliycem lan, harbisi var. Silahlı elli adamla dolaşıyoz. Bizim alem Windows ortamı değil, er meydanı" diye atar yaptı. Hay aklıma sinkaflar edeyim, övücü trol neyse de saldırgan trol hiç iyi olmuyo be abi. Win win edelim derken harbi zçıp sıvadım bu sefer. Nazar deydi rızıklarıma, gözü olanın gözü çıksın. Nazar etmeseler ne olurdu, çalışsalar onların da olurdu, kısa zamanda netice alırlardı. Abov, neler diyorum kardeşlerim? Asabım iyice bozuldu Sıkılhan naapacam ben?

- Trolleri 250 - 250 böl, ver parasını, karşılıklı birbirlerine saldırt. Ya da şey yapabilirsin, övücü olan 600 trolü sal bunlara, öve öve delirtsinler senin saldırganları. Çok övülünce çabucacık deliren bissürü şahıs var.

- Çok geç artık dostum başladılar bile... "Enes Binsatar, hayin köpek, bu millet senin kanını içecek... Enes'i linç edecek kaç kişiyiz?" vay ki vay... "Şerefsiz" deyip etekli fotomontaj yapmışlar, nası olduysa 46 saniyede beş bin kişi re-tivit etti... "Ticaredin yüz karası, hayin dölü. Kıssalarını naklettiği Kadim Tüccar Sultan-ül Ticara Ebu Hüveyye kabrinde ters dönüyor. Asıl adı Sergei Satarof bu köpeyin. Babasının Yossi Kohen olduğnu herkes biliyor..." Of of of... Bittim ben Sıkılhan bittim. Bu arada bi yerde buluşup öbüşelim mi Sıkılhan? Nasolsa "ipne" de diycekler, bari boşa gitmesin, hep merak etmişimdir... Alo? Alo... Kapadın mı? Kapadığın iyi oldu Sıkılhan, ne dediğimi bilmiyorum ben:.. Asabım bozuldu... Veyl ki veyl...

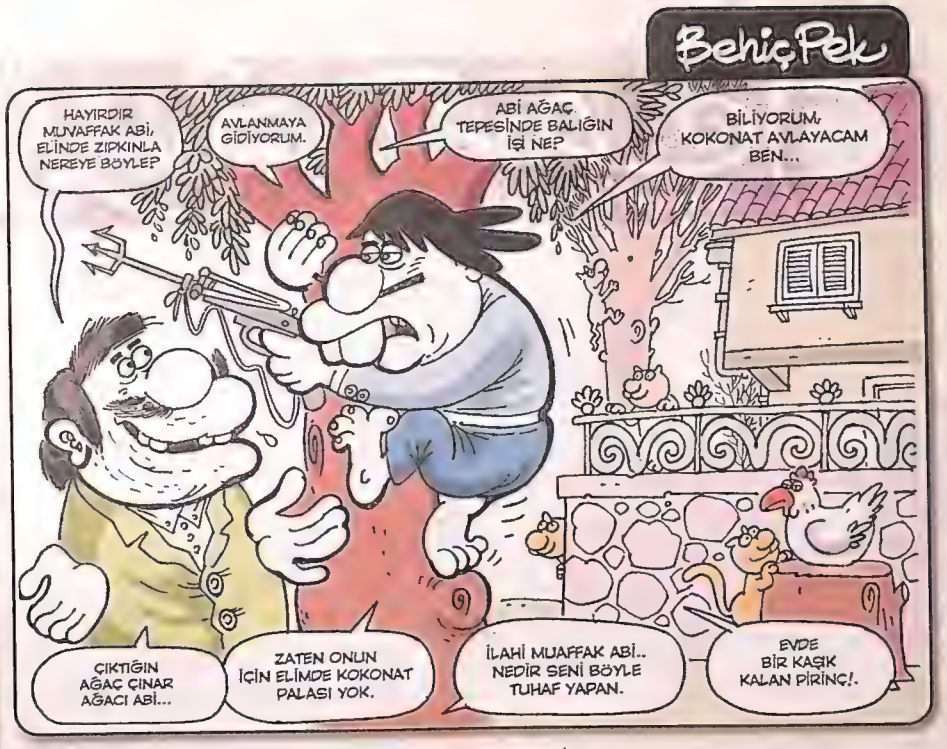

AMED SPORTİF – FB: 3-3 (Ziraat Kupası)

Dk.10. Ercan sol çaprazdan, çok uzaklardan, nerdeyse tribünlerden şutladı. Fabiano topu tokatladı. Az sonra kendini tokatlayacak. Şehmus'un önüne düştü top çünkü: 1-0

Dk.14. Diego, adeta "Aha geliyorum. Söylemedi deme Ramazan. Ben bu topu sana verecem." dercesine döne sıyrıla, hortum gibi geldi. Öyle de oldu: 1-1. Gol Ramazan.

Dk.44. Şener, sağ çaprazdan orta. Kim vurdu? Ne zaman? Nasıl? 1-2 mi? Fernandao mu?

Dk.68. Yine Ercan. Orta sahadan Yusuf'un koşu yoluna. (Koşu yolu mu? Maç Kadıköy'de mi? Ahaha.) Yusuf soldan ceza alanına girdi. Topu geriden gelen arkadaşına ferdi. Verdi mi demem lazımdı? Hayır. Ferdi: 2-2

Dk.70. Orta sahanın solu. Alper'in kısa pası. Yusuf kaptı, attı: 3-2. Nereye attı? Orta sahada kalesi mi var Fener'in? Ne zaman geldi onca yolu yahu?

Dk.76. Orta sahadan Volkan'a uzun pas ne demek? Bildiniz: 3-3

SİMEONE VE ROBBEN FENER'DE

Atletico Madrid'in efsane hocası Diego Simeone, oğlu Giovanni Simeone'nin Benfield'den FB'ye gelmesi için yeşil ışık yakmış. Bu arada Bayern'in yıldızı Arjen Robben'in babası Hans Robben de İstanbul'a geliyormuş. Gönül isterdi ki onun oğlu öbürkünün babası gelsin. Neyse, bu da çok şahane.

AKHİSAR – GS: 1-2 (Ziraat Kupası)

Dk.54. Muğdat, orta sahanın gerisinden koptu. Heyelan gibi. İki kişinin arasından sola çıkardı. Tehlike felan yok. Kaleye çok uzaktalar: 1-0. Özür. Rodallega'yı hesaba katmadım. Yirmi beş metreden .

Dk.70. Olcan ortaladı. Sabri indirdi. Snayder vurdu. Douglao pişirdi. Kaleci Bora yedi: 1-1. Douglao kendi kalesine.

Dk.72. Snayder soldan gönderdi. Selçuk bekletmedi. Kaleci de beklemedi zaten. Kendini atamadıysa da harika bir bakış attı topun arkasından: 1-2

BÖYLE GOL SEVİNCİ GÖRÜLMEDİ

Zaten gol sevinci diil. Yattara'nın kolbastısından bahsediyorum ben. Survivor'da puan kazanma sevinci. Amma oynadı ha kerata.

HAVAİ FİŞEK YUTSALARMIŞ

Göztepe ile 1-1 berabere kalan Şanlıurfasporlu oyuncular bunu nargile partisiyle kutlamışlar. Neyse ki olay yerinde teknik direktör Tugay Kerimoğlu ve Doç. Dr. Türker Bıyıklı da varmış. Onlar kurtarmışlardır zaar çocukları.

BJK – TORKU KONYASPOR: 1-2 (Ziraat Kupası)

Dk.31. Ceza alanında karambol. Cenk Tosun avare gezerken bir çıtırtı duydu. Aniden döndü. "Aha, arkama kale gelmiş." dedi. Vurdu: 1-0

Dk.65. Marcelo, gole giden Rangelov'u gol de olmasın, penaltı da olmasın diye on sekiz dışında indirdi. Penaltıdan daha fenası oldu. Frikik. Riad Bajic için gol çantada keklik. Artı, Marcelo'ya kırmızı kağıt: 1-1

Dk.79. Biri soldan vurdu, üst direkten döndü. Volkan, topu sağ çaprazdan direğin köküne köküne ateşledi. Kaç Boyko kaç: 1-2

DERTLERİ SEVK EDİNDİM

GS Başkanı Dursun Özbek PFDK'na sevk edilince "İster müebbet versinler, ister assınlar." demiş. Bu şarkı da Burak Yılmaz'a gelsin. "Seni versinler ellere, beni vursunlar. Sana Guoan yolları, bana kurşunlar."

FB – KASIMPAŞA: 3-1 (Lig)

Dk.37. Van Persie topukla Ozan'a, Ozan gene Van Persie'ye... Derken... Sekti... Diego... Amanin... Birine gelse maazallah? Kamuya açık yerde füze denemesi yapılır mı yahu?: 1-0. Diego sevinçten formasını yoldu, korner direğini yırttı.

Dk.45+2. Zavallı Volkan, çafada çufada gelen Titi'nin bacasından çıkan dumanı ve de düdüğünü duymayınca olan oldu. Hakemin düdüğü duyuldu. Penaltı. Van Persie: 2-0

Dk.75. Soldan avut çizgisine doğru giden Alper gemi azıya aldı. Topu rakibinin bacak arasından atıp kendisi adamın iç organları arasından geçti. İyicene kudurdu bu. Amanin kaleciye de acımadı: 3-0

Dk.87. Gökhan, görünmeyen topu taca atarken görünen top Ferhat'ta kaldı. Şut. Volkan tokatladı. Top bomboş kalenin önüne düştü. Bir önceki pozisyonda görünen Malki gene göründü: 3-1

MERSİN İDMANYURDU–GS: 2-1 (Lig)

Dk.39. Umut döndü dolaştı, pas verecek adam aradı, bula bula Tita'yı buldu. Tita'yı buldu. Tita, Nakoulma'yı, o da soluyla kaleyi buldu: 1-0

Dk.63. Vederson'dan korner. Falsolu. Top ağlarda. Muslera çok başka bir yerde. Golü görmedi. Sesini duydu. Şöyle düşünceye daldı: "Güven, kafayla bişiy yaptı ama ney? Bişiy. Dokundu muuu dokunmadı mı? Bişiy yaptı.": 2-0

Dk.88. Soldan Yasin çevirdi. Podolski kafa. Top doksana takılmadı. Kaleci Muammer 90 numara. Onu diyorum. Gol yani: 2-1

BAŞAKŞEHİR – BJK: 2-2 (Lig)

Dk.25. Vişça-Mehmet Battal verkaç. Mehmet ne kadar Battalsa Vişça o kadar smol. (minik) Vişça ceza alanına girdi vurdu. Tol... Gol... Tolga diyecektim müdahalesi yetmedi: 1-0 (Vişça ne minik adam yahu.)

İlk yarı Gomez'in gol kaçırmaları, Mehmet Battal'ın dirsekleriyle geçti.

Dk.54. Doka'dan uzunlamasına orta. Mehmet Tekdemir, iron man (demir adam) gibi geldi. Kafa: 2-0

Dk.78. Sağ ayak dış sipesiyalitesi. Karejma ustadan. Servis Cenk Tosun'dan. Volkan parmaklarını yedi: 2-1

Dk.83. Karejma sağdan dans gösterisiyle geldi. İndirildi. Serbest vuruş. Sosa. Kara şimşek çaktı. Gözlerimiz kamaştı: 2-2. Gol Atiba.

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

OTOMATİK PATLICAN

ALPER ÇELİK

•• Ülke olarak beraberliğe değil, bir kere olsun galibiyete ihtiyacımız var lan artık.

•• Herkesle Dost Ol Herkesle Arkadaş, tam bir yavşak gibi.

•• Dünyadaki en kötü video animasyon gorillerin Ankara havası oynadığı video olabilir.

•• Ben ortaokuldayken "Mazeretim var" şarkısı patlamıştı. Bizim okulda da Hasan diye bir müdür yardımcısı var, devamlı çocuk dövüyor. Ben de: "Mazeretim var Hasan beyim ben," diye şarkı yaptım, söylüyorum. Sınıftan bir yalama ispiyonlamış. Odasına çağırdı beni, dedi: "şarkı yazmışsın söyle, yoksa çok döverim." Şiir gibi okudum. "Öyle olmaz nasıl söylüyorsan arkadaşlarına, bana da öyle söyle," dedi. Baya şarkı gibi söyledim. "Dans da et," dedi. Ben, müdür yardımcısının odasında; "Mazeretim var Hasan bey'im ben" diye şarkı söyleyip dans ediyorum. O sırada içeriye o gün okul nöbetçisi olan ve bütün okul erkeklerinin, tabii benim de hasta olduğum kız girdi. Ben durdum, "durma dedi yersin sopayı". Korktum, kız bir şeyler imzalatıyor, ben de gözüm yaşlı dans edip, şarkı söylüyorum. Neden sonra kız çıktı odadan, bu geldi yanıma, kulağımı büktü: "şimdi s.ktir git, bir daha da yaparsan azını kırarım" dedi. S.ktirip gittim. O günden sonra okulun tüm serserileri çağırıp "sen güzel dans edip, şarkı söylüyormuşsun" diye sırayla dans ettirdi beni. İçe kapanmam da bu olaydan sonra oldu. Umarım Hasan bey acılar içinde ölmüşsündür. Umarım cehenneme düşmüşsündür!

•• O günlerde, Pazar sabahları, dedemin sümkürmesi ile uyanıp, ardından da bakkala ekmek almaya yollanmalarımı özleyeceğim, aklımın ucundan bile geçmezdi.

•• Yakışıklı ve zengin olanlara "senin ben jipini s.keyim" şeklinde küfürler ediyorum.

•• Hayat ile aramda belirlenemeyen bir sebeple tartışma çıktı.

•• Annem, babama Gönül ismindeki komşumuzun çocuk aldırdığından bahsederken: "Aldırma Gönül demedin mi anne" dedim, "Bana ne milletin meselesinden be" dedi.

•• İki liraya falan anca tamah etmem.

•• Bir kere Şile'le gitmiştik. O gün de Şile şenlikleri vardı şansımıza, ortam ana baba günü. Gecenin sonunda arkadaşlar sızdı, arabada uyuyor, ben de binlik şarap var onu içiyorum. Kayalıklara çıktım enfes ortam deniz, yakamoz falan. Baktım fenerin altında iki tane şarapçı evsiz içiyor, gideyim dedim filmlerde gördüğüm sahneyi canlandırayım, şarabı paylaşayım, iki-üç özlü söz ile hayat dersi alayım. "Merhaba dostlar oturabilir miyim" dedim. Adamlardan biri bıçak çekti, şarabı cep telefonumu, bir de yirmi beş liramı gasp ettiler. Hayat dersi alayım diye yanlarına gittiğim adamlar, hayat dersinin kralını verdi. İtten kopuktan uzak durun.

•• Herkesin sevgilisi olmak yerine, bazılarının eski çıktığı ol. Bu daha iyi.

•• Erkek bisikletlerinde üst boru düzken, kızlarınkinde eğiktir. Çocukken bu yüzden, uzun süre kızların da penisi var ve erkeğinkinden çok daha büyük sandım. Yirmi iki yaşında falan gerçeği öğrendim.

•• "Sevgiliniz var mı" diye sorduklarında: "Hayır evliyim." diyen adam oğlu adamlar peki?

•• Nuri Çetin'in Youtube kanalını İzleyelim, kanala üye olalım. Yeni başladığı Mukavva aşırı komik. Bir Nuri Çetin kolay yetişmiyor.

•• THY'de bir sürü tekerlekli sandalye unutulmuş. İnsan tekerlekli sandalyesini nasıl unutur ya, yan yolda sürünürken de mi aklınıza gelmedi?

•• Herkesin ilkokulda burnuyla flüt çalan bir arkadaşı olmuştur.

•• "İğnenin deliğinden kıza göz eden oğlan" diye türkü sözü var. Rabbul Alemin bu nasıl bir abazanlık böyle?!?!

•• Hayat bizi South Park'taki Kenny'e çevirdi. Günün sonunda hep ölüyoruz, ertesi bölüm altı buçukta ayaktayız.

•• Mastürbasyon için "el cekmek" tabiri kullanılırmış eskiden. el kelimesinin Ebced hesabındaki karşılığı 31 miş. (elif = 1, lam=30 elif + lam=31) insanlar ayıp olmasın diyerek "el çekmek" yerine "31 çekmek" lafını kullanmaya başlamışlar. Sonra bu oturmuş. Eskiden küfür etmekten utananlar o harflerin ebced hesabındaki karşılıklarını küfür niyetine kullanırlarmış. #iyibilgi

•• Görüşürüz Gibi...

otomatikalper@hotmail.com

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

MÜLTECİLER ve SAVAŞIMIZ

Savaş.. Savaş.. Dört bir yanımız savaş. Ülkede de savaş. "Yurtta sulh.. Cihanda sulh"dan, "Yurtta savaş.. dünyada savaş"a dönüldü. (Temelde belki ikisi de aynıdır, bilemiyorum.) Bu ülke, etrafındaki böyle bir konjonktür nedeniyle de.. Maalesef "Ananı skerim de bakayım?" önermesiyle hayata başlayan mini minnacık çocukları eğitiyor sonradan. Yoksa, bizim gibi kültür mantarları kolay kolay savaşmıyor. Savaşanlar fakir fukara çocukları. Velhasıl, böylelikle heepimiziiin üzerine bir manevi borç biniyor da biniyor! Ve bu coğrafyanın çocuğu, başka hangi önermeye maruz kalıyor hayatı boyunca?.. Şuna; "Akıllı olecağn oğlım.. o sana gol atmadan, sen ona gol atecağn..." Bi de bu var işte! Diğeri de o ilk sorulan soru: " Ananı sk.rim de bakayım?" Çocuk, sadece bu iki cümle arasında serpilir, büyür. Bu çocuk, velevki bi ara ölmediyse, 65'ine geldiğinde kahveye giden, gastesini eline alan.. Cuma namazına giden, çok şükür diyen, şu koca kainata dair varabildiği yer de yarı sünni, yarı laik yaşamın verdiği sıradanlıkla takılır gider.. (Bu arada bence Tanrı, herşeyi saran işlerin ne yönde gideceğini kabaca düzenleyen akış algoritmasıdır. Kanımca, bu algoritmayla iletişim kurmak mümkündür.. İkna edilebilir. Ama enerji akımı için, doğru yerde durmak lazım.)

AMERİKA ALTIMIZI OYARKEN...

Şimdi yanıbaşımızda belki 3. Dünya savaşına giriyoruz.. Fakat neyimize güvenerek?.. Hangi altın nesille?.. Az önce tarif ettiğim "ülke çocukları" ile nereye kadar??. Çalışmıyoruz.. Üretmiyoruz.. ("Bilgi—beceri-ahlak" Bu 3'lüde iyi olma motivasyonunu arttırıyor Tayyip Erdoğan. Garip bir şekilde. Ama hepsi o kadar. Gözle görülür sonuçlara vardığımız yok.) Rusya'yla ilişkiler bu kadar kötüyken.. Bir de Amerika'yla mı aramız bozulacak?.. Gözlemlediğim kadarıyla, Türk dış politikası, Amerikan'ın bizim altımızı oyduğunu bilse de buna çok ses çıkarmadı. Zararları bi şekilde kompanse ederiz diye düşündü hep. Böyle bir konjonktürde Amerika'ya kafa tutmak ne anlama geliyor??.. Kürdistan hayaline yeşil ışık yakmak mı? Ya da ılımlı Türk tipi bir Kuzey Kore'mi yaratmak?

UMUTSUZ-LUK GEÇİR-MEEEEEZZ

Ama şurası kesin.. Her nolursa olsun.. Tayyip Erdoğan tam bir "umutsuzluk geçirmez" (Bunu hiç unutmamak lazım.) Ve çoğu bize ve neredeyse tüm dünyaya kaçan MÜLTECİLER! Bu bir kayımler göçüdür bu çağın Türkiye'deki bu kadar yığın yığın mülteci.. bizi vicdan ülkesi mi yapacak yoksa? Dünyada, reel politiğin üzerine çıkacak "akıllı bir vicdan"a ihtiyaç bugün çok çok fazla! Ama devletler toplumlarına güvenmiyor ki!..

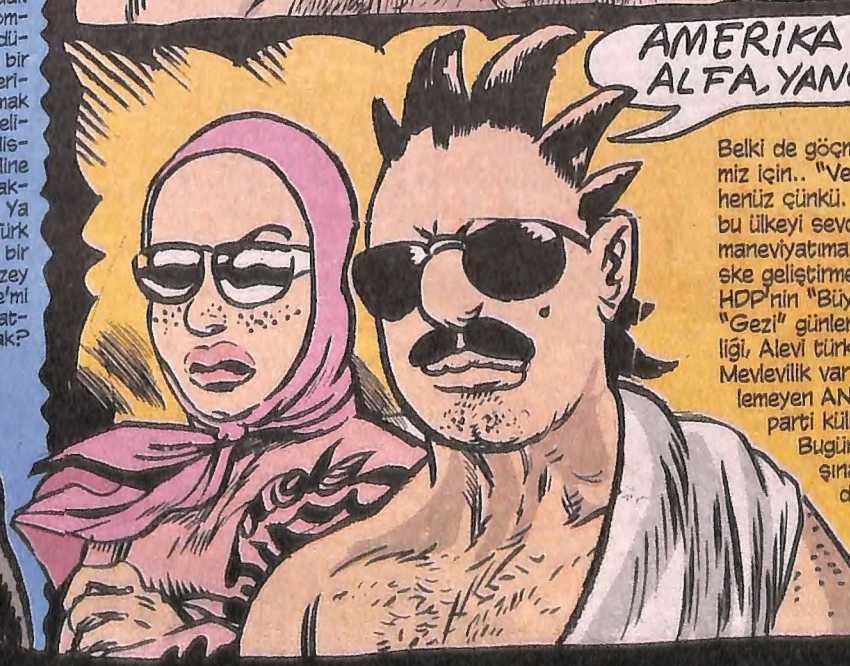

Belki de göçmenler "ATIL VİCDAN" olacak ülkemiz için.. "Vererek" mutlu olmayı öğrenemedik henüz çünkü. Mademki Suriyelileri aldım. Onlara bu ülkeyi sevdirmeliyim. Bunu yapmak hem benim maneviyatıma yarayacak.. hem de kendimi ske ske geliştirmek zorunda kalıcam! Seçim öncesi HDP'nin "Büyük İnsanlık" sözü bir tohumdu.. "Gezi" günleri bir tohumdu.. Sünni misafirperverliği, Alevi türküleri, dışarıdan da saygı duyulan Mevlevilik var.. vesaire tüm bunlar, bir araya gelemeyen ANADOLU İNSANİLİĞİ'ne ait dağınık parti küller!! Ve bugün mülteciler ve biz.. Bugün yanıbaşımızda bir 3. Dünya savaşına gireceksek bu hepimizin, Anadolu'nun savaşı. Düşmez kalkmaz bir Allah. Biz batmayız.. biz çıkmayız.. Biz böyleyiz... Bu zavallı mucizemizle, işte biz bu kadarız.

Bayır Gülü

Feyhan Güver

AYRINTILAR

Boyacı Emin

"...Sabah, ayakkabılarını bağlarken, canı fecii poğaça çekti Emin'in. Ama poğaçayı bırakmış, bırakalı tam beş buçuk ay olmuştu! Bazen böyle, şiddetli poğaça atakları geliyor fakat kısa sürüyordu. Dünden kalan bir parça gri-ekmeği iki lokmada yuttu, malzeme çantasını omzuna asarak kapıdan çıktı. Aşağıdan, -17. kattan ağır ağır -16. kata tırmanan yaşlı bir kiracı kadın gördü. **"Günaydın, teyze!"** dedi. Kadın, sanki kendisine 'nereye gidiyorsunuz acaba' diye sorulmuş gibi, Günaydın'ı es geçip, **"Bakkala gidiyom, oğlum,"** dedi, inleyerek (bütün şehir insanlarına bulaşmış üzgün inlemelerin dışında, çok sağlıklı bir inlemeydi bu). Emin, şaşırdı. Acele etmeliydi, omuzundan kayan çantasını düzelterek gene de sordu:

"Asansör bozuk mu teyze? Bakkala kadar nasıl çıkacaksın, taa 1. kata?"

"14. katta bi tane bakkal var oğlum. Ona gidiyom."

Bakkal filan değildi o. Emin, anlamıştı. Bazı binalarda, gizli, küçük dükkan-daireler oluyordu. Ek iş yapan, zor durumdaki aileler, fazladan patateslerini, gri-ekmeklerini, okunmuş gazetelerini, yağsız şekersiz keklerini ve fazla deterjanlarını, komşularına gayet uygun fiyatlara satıyordular. Bu anlaşılabilir samîmi ticaret ortamını suistimal edenler de vardı elbet. Bazı kendini bilmezler, dairelerinde, toptan çektirip getirdikleri beyin kıyması, kopya 4K filmler, parfümler, hattâ uyuşturucu madde satmaya bile cüret ediyorlardı. Vergi ödemekten tırım tırım kaçan bu utanmazlar, dairelerinin binanın koridoruna bitişik duvarlarını kırıp, küçük bir servis penceresi bile açmışlardı. Ellerinde, bu densizliğe cevap olarak birkaç uyduruk belge, fatura filan da bulunuyordu. Emin, **"Kolay gelsin, teyze,"** diyerek asansöre yürüdü.

Bir saat kırkbeş dakika kadar sonra metrodan indiğinde, ucuz ve kalabalık bir minibüsle devam edebilirdi yola. Fakat turnikeden geçerken hapını almayı unuttuğu için, metroda biraz yorulmuştu. O günlerde, ulaşım araçlarında saatlerce ayakta yolculuk etmek durumundaki insanlara, her geçişte ücretsiz hap dağıtılıyordu. **"Dixdur"** isimli bu hapın, bel omurlarını güçlendirdiği söyleniyordu, vatandaşlar da memnun sayılırdı. (Çok sonraları, el ve ayak tırnaklarının pıtır pıtır düşmesine yol açtığı belgelendiği için bu uygulamadan vazgeçildi.) Emin, paraya kıyıp, bir motorsiklet-taksiye atladı. Eski Tahran'daki gibi, her kaldırım başında, motorsiklet taşımacılığı yapan erkekler müşteri bekliyordu. En ufak bir homofobisi bulunmayan Emin, sürücüye belinden dostça sarılarak (böylece dinlenerek) kafasındaki televizyon yarışması düşleriyle, şantiyeye kadar saçları uçuşarak geldi.

Çalıştıkları katta, çantasını açarak şahsî iş malzemelerini hazırlarken o, beş dakika kadar sonra İlhami' de geldi:

Emin'e **"Günaydın,"** dedikten sonra, sırt çantasından iki tane sert kapaklı siyah kut çıkardı, ikisini de sırayla açtı. Birinde, parla renkli, oldukça kaliteli görünen matka uçları seti vardı. Diğer kutudan, çelik gövde li tablet bilgisayarını çıkardı. Emin, onun he günkü rutinini, çalışmaya başlamadan evve on dakika internete bağlanıp postaların bakmasını, Ukrayna'daki sanal kız arkadaş na mesaj göndermesini izlerken, uygun bi anda araya girerek sordu.

"Yarışma işi olacak mı diyorsun?"

"Bence kesin olucak. Adama söyledim oğlum. Acele etme." İlhami'nin ses tonu gayet inandırıcı ve samîmiydi. Mutlu görünüyordu. Kız'dan güzel bir yanıt almış olma lıydı. Herşeyi tadında bırakmasını sever insanlara özgü o kararlı tavırla, bir-iki dakika kadar sonra hızla tableti kapattı, kutusuna koydu, **"Çalışmak lazım, dii mi! İki günde bitirmeliyiz bu salonu, sonra lobiye başlarız. Ha, senin yeni ev nasıl? Güvenç aradı m hiç?"**

"Yok, aramadı. Ev güzel ama. Beğendim ben." Emin, biraz kendi başına düşündük ten sonra: **"Nasıl bir yarışma olacak acaba?"** diye sordu, çocukça, neşeli bi merakla.

"Şimdi, şöyle birşey var," dedi İlhami, rulosunu motorlu boya kabına batırırken sustu, iki tur döndürüp, yeterli miktarda boya aldı, **"Yarışma seçemiyorsun, adamın dediğine göre. Elinde ne varsa ona katılacaksın, şimdilik."**

"Olur, n'apalım," dedi Emin, hiç şaşırmadan ve sorgulamadan. Bu işte sonu belirsizdi, ek bir gelir çok iyi olacaktı; yarısını İlhami alacak bile olsa.

Yere serdikleri büyük naylonlar vardı. Yarışma heyecanından olacak, Emin, 'tıp tıp' bu naylonlara damlatmaya başladı. İlhami, yan gözle şöyle bir baktı. Emin, utandı; uyku öncesinde kullandığı zihin- kontrol disiplinini kullanarak gereksiz coşkusunu aklından çıkarıp bir kafese soktu, ve öğle molasına kadar yalnızca dört damla boya akıtarak bir güzel çalıştı.

O akşam için farklı bir şey hazırlamayı düşündüğünden, eve dönüşte, markette normalden biraz fazla vakit geçirdi. Fakat,

AYRINTILAR

Boyacı Emin

"...Sabah, ayakkabılarını bağlarken, canı fecii poğaça çekti Emin'in. Ama poğaçayı bırakmış, bırakalı tam beş-buçuk ay olmuştu! Bazen böyle, şiddetli poğaça atakları geliyor fakat kısa sürüyordu. Dünden kalan bir parça gri-ekmeği iki lokmada yuttu, malzeme çantasını omzuna asarak kapıdan çıktı. Aşağıdan, -17. kattan ağır ağır -16. kata tırmanan yaşlı bir kiracı kadın gördü. **"Günaydın, teyze!"** dedi. Kadın, sanki kendisine 'nereye gidiyorsunuz acaba' diye sorulmuş gibi, Günaydın'ı es geçip, **"Bakkala gidiyom, oğlum,"** dedi, inleyerek (bütün şehir insanlarına bulaşmış üzgün inlemelerin dışında, çok sağlıklı bir inlemeydi bu). Emin, şaşırdı. Acele etmeliydi, omuzundan kayan çantasını düzelterek gene de sordu:

"Asansör bozuk mu teyze? Bakkala kadar nasıl çıkacaksın, taa 1. kata?"

"14. katta bi tane bakkal var oğlum. Ona gidiyom."

Bakkal filan değildi o. Emin, anlamıştı. Bazı binalarda, gizli, küçük dükkan-daireler oluyordu. Ek iş yapan, zor durumdaki aileler, fazladan patateslerini, gri-ekmeklerini, okunmuş gazetelerini, yağsız şekersiz keklerini ve fazla deterjanlarını, komşularına gayet uygun fiyatlara satıyordular. Bu anlaşılabilir samîmi ticaret ortamını suistimal edenler de vardı elbet. Bazı kendini bilmezler, dairelerinde, toptan çektirip getirdikleri beyin kıyması, kopya 4K filmler, parfümler, hattâ uyuşturucu madde satmaya bile cüret ediyorlardı. Vergi ödemekten tırım tırım kaçan bu utanmazlar, dairelerinin binanın koridoruna bitişik duvarlarını kırıp, küçük bir servis penceresi bile açmışlardı. Ellerinde, bu densizliğe cevap olarak birkaç uyduruk belge, fatura filan da bulunuyordu. Emin, **"Kolay gelsin, teyze,"** diyerek asansöre yürüdü.

Bir saat kırkbeş dakika kadar sonra metrodan indiğinde, ucuz ve kalabalık bir minibüsle devam edebilirdi yola. Fakat turnikeden geçerken hapını almayı unuttuğu için, metroda biraz yorulmuştu. O günlerde, ulaşım araçlarında saatlerce ayakta yolculuk etmek durumundaki insanlara, her geçişte ücretsiz hap dağıtılıyordu. **"Dixdur"** isimli bu hapın, bel omurlarını güçlendirdiği söyleniyordu, vatandaşlar da memnun sayılırdı. (Çok sonraları, el ve ayak tırnaklarının pıtır pıtır düşmesine yol açtığı belgelendiği için bu uygulamadan vazgeçildi.) Emin, paraya kıyıp, bir motorsiklet-taksiye atladı. Eski Tahran'daki gibi, her kaldırım başında, motorsiklet taşımacılığı yapan erkekler müşteri bekliyordu. En ufak bir homofobisi bulunmayan Emin, sürücüye belinden dostça sarılarak (böylece dinlenerek) kafasındaki televizyon yarışması düşleriyle, şantiyeye kadar saçları uçuşarak geldi.

Çalıştıkları katta, çantasını açarak şahsî iş malzemelerini hazırlarken o, beş dakika kadar sonra İlhami' de geldi:

Emin'e **"Günaydın,"** dedikten sonra, sırt çantasından iki tane sert kapaklı siyah kutu çıkardı, ikisini de sırayla açtı. Birinde, parlak renkli, oldukça kaliteli görünen matkap uçları seti vardı. Diğer kutudan, çelik gövdeli tablet bilgisayarını çıkardı. Emin, onun her günkü rutinini, çalışmaya başlamadan evvel on dakika internete bağlanıp postalarına bakmasını, Ukrayna'daki sanal kız arkadaşına mesaj göndermesini izlerken, uygun bir anda araya girerek sordu.

"Yarışma işi olacak mı diyorsun?"

"Bence kesin olucak. Adama söyledim oğlum. Acele etme." İlhami'nin ses tonu gayet inandırıcı ve samîmiydi. Mutlu görünüyordu. Kız'dan güzel bir yanıt almış olmalıydı. Herşeyi tadında bırakmasını seven insanlara özgü o kararlı tavırla, bir-iki dakika kadar sonra hızla tableti kapattı, kutusuna koydu, **"Çalışmak lazım, dii mi! İki günde bitirmeliyiz bu salonu, sonra lobiye başlarız. Ha, senin yeni ev nasıl? Güvenç aradı mı hiç?"**

"Yok, aramadı. Ev güzel ama. Beğendim ben." Emin, biraz kendi başına düşündükten sonra: **"Nasıl bir yarışma olacak acaba?"** diye sordu, çocukça, neşeli bir merakla.

"Şimdi, şöyle birşey var," dedi İlhami, rulosunu motorlu boya kabına batırırken sustu, iki tur döndürüp, yeterli miktarda boya aldı, **"Yarışma seçemiyorsun, adamın dediğine göre. Elinde ne varsa ona katılacaksın, şimdilik."**

"Olur, n'apalım," dedi Emin, hiç şaşırmadan ve sorgulamadan. Bu işte sonu belirsizdi, ek bir gelir çok iyi olacaktı; yarısını İlhami alacak bile olsa.

Yere serdikleri büyük naylonlar vardı. Yarışma heyecanından olacak, Emin, 'tıp tıp' bu naylonlara damlatmaya başladı. İlhami, yan gözle şöyle bir baktı. Emin, utandı; uyku öncesinde kullandığı zihin- kontrol disiplinini kullanarak gereksiz coşkusunu aklından çıkarıp bir kafese soktu, ve öğle molasına kadar yalnızca dört damla boya akıtarak bir güzel çalıştı.

O akşam için farklı bir şey hazırlamayı düşündüğünden, eve dönüşte, markette normalden biraz fazla vakit geçirdi. Fakat, elinde tuttuğu ketçapa bakarak dakikalarca düşünen, düşünmekten kaskatı kesilmiş şu adamlardan olmak istemiyordu, irkildi. Evet, ürünlerin son kullanma tarihine ve gerekirse içeriğinde ne bulunduğuna o da bakıyordu ama aşırı inceleme, aşırı tüketim riski demekti. Hemen karar verip, bu sefer yarım poşet normal unlu ekmek, altılı paket kampanyalı çatlak yumurta ve bir şişe mısır suyu satın aldı, elindeki torbayla sokağın yolunu tuttu.

Aynı tuhaf kokulu, hafif rüzgârlı hava vardı. Yokuşu inerken, ileride, yüksek binaların tepesindeki, turuncudan mora dönüşen renklerdeki gün batımına baktı. Gerçek gün batımı tonları değildi bunlar. Çelik bir minarede, ezan sesi çıkartmakta olan hoparlörün biraz ötesine bir de, renkli bulut gazı püskürten dijital kompresör monte edilmişti. Son zamanlarda çok tutulan fon bulutlarından biriydi bu; camiler kiliseler, devlet daireleri ve kumarhaneler gibi özel izin alabilen kurumlar kullabiliyordu, yoksa fonlar birbirine giriyordu ve bir bulamaç ortaya çıkıyordu. Emin, asansörden inip koridorda yürürken, ileride, kendi daire kapısının önünde, bir kadın ve bir adamın beklediğini gördü.

Anahtarını çıkarırken, **"Merhaba,"** dedi onlara.

"Merhaba," dedi ikisi de, gülümseyerek. Erkek, Emin'le aynı yaşlarda görünüyordu, belki iki-üç yaş daha büyüktü. Kadın, otuz yaşlarındaydı, omuzunda büyük bir dosya kabı asılıydı, elindeyse içi tıka basa dolu olduğu anlaşılan bir spor çanta tutuyordu. Adamın elinde de aynı tipte iki ağır çanta ve sırtında asılı dört köşe, portatif bir çalışma masası vardı. Çoğu yerde duruyordu, Emin'in kapıya yaklaştığını gördüklerinde ellerine almışlardı. Güler yüzlü, kızıl sakallı ve cana yakın adamın adı Osman, küçük suratlı, güler yüzlü ama hüzünlü eşinin adı ise Eser'di.

"Güvenç, aramadı mı seni?" diye sordu Osman.

"Hayır, aramadı," diye cevapladı Emin, **"Birşeylerden bahsetmişti önceden ama 'belli değil' demişti, tam olarak bir bilgi vermedi."**

Güvenç, Emin'in oturduğu, daha doğrusu bundan sonra hep beraber oturacakları dairenin sahibiydi. Bunun da doğrusu, ev babaannesinindi. Başka yerlerde başka evleri de vardı; ilginç bir ailesi olan ilginç bir adamdı Güvenç. Ne yaptığı, hayattaki amacı bilinmezdi, kimseyle öyle fazla dertleşmez, içini açmazdı. Şu an Sinop'taydı, oradan Emin'i son aradığında **"Yağmurlu karanlık havalar bana yakışıyor, moruk! Deve gibi uzun uzun yürüyüşler yapıyorum, takılıyorum ööle,"** demişti. Kira konusunu da hiç açmamıştı. Nasıl olsa ev boştaydı. İçinde üç değil, isterse onbeş kişi oturması, o acayip adamın aklını meşgul edecek bir mesele değildi.

"İçeriye buyrun," dedi Emin, yol verdi.

Bu üç iyi insan, bir boyacı, bir ressam ve bir ingilizce öğretmeni, yeni yuvalarından içeriye sırayla girdiler..."

Kitap'tan...

m·e·T·i·N·E·İ·D·A·N

yacı Emin

çantasından iki tane sert kapaklı siyah kutu çıkardı, ikisini de sırayla açtı. Birinde, parlak renkli, oldukça kaliteli görünen matkap uçları seti vardı. Diğer kutudan, çelik gövdeli tablet bilgisayarını çıkardı. Emin, onun her günkü rutinini, çalışmaya başlamadan evvel on dakika internete bağlanıp postalarına bakmasını, Ukrayna'daki sanal kız arkadaşına mesaj göndermesini izlerken, uygun bir anda araya girerek sordu.

"Yarışma işi olacak mı diyorsun?"

"Bence kesin olucak. Adama söyledim oğlum. Acele etme." İlhami'nin ses tonu gayet inandırıcı ve samîmiydi. Mutlu görünüyordu. Kız'dan güzel bir yanıt almış olmalıydı. Herşeyi tadında bırakmasını seven insanlara özgü o kararlı tavırla, bir-iki dakika kadar sonra hızla tableti kapattı, kutusuna koydu, **"Çalışmak lazım, dii mi! İki günde bitirmeliyiz bu salonu, sonra lobiye başlarız. Ha, senin yeni ev nasıl? Güvenç aradı mı hiç?"**

"Yok, aramadı. Ev güzel ama. Beğendim ben." Emin, biraz kendi başına düşündükten sonra: **"Nasıl bir yarışma olacak acaba?"** diye sordu, çocukça, neşeli bir merakla.

"Şimdi, şöyle birşey var," dedi İlhami, rulosunu motorlu boya kabına batırırken sustu, iki tur döndürüp, yeterli miktarda boya aldı, **"Yarışma seçemiyorsun, adamın dediğine göre. Elinde ne varsa ona katılacaksın, şimdilik."**

"Olur, n'apalım," dedi Emin, hiç şaşırmadan ve sorgulamadan. Bu işte sonu belirsizdi, ek bir gelir çok iyi olacaktı; yarısını İlhami alacak bile olsa.

Yere serdikleri büyük naylonlar vardı. Yarışma heyecanından olacak, Emin, 'tıp tıp' bu naylonlara damlatmaya başladı. İlhami, yan gözle şöyle bir baktı. Emin, utandı; uyku öncesinde kullandığı zihin- kontrol disiplinini kullanarak gereksiz coşkusunu aklından çıkarıp bir kafese soktu, ve öğle molasına kadar yalnızca dört damla boya akıtarak bir güzel çalıştı.

O akşam için farklı bir şey hazırlamayı düşündüğünden, eve dönüşte, markette normalden biraz fazla vakit geçirdi. Fakat, elinde tuttuğu ketçapa bakarak dakikalarca düşünen, düşünmekten kaskatı kesilmiş şu adamlardan olmak istemiyordu, irkildi. Evet, ürünlerin son kullanma tarihine ve gerekirse içeriğinde ne bulunduğuna o da bakıyordu ama aşırı inceleme, aşırı tüketim riski demekti. Hemen karar verip, bu sefer yarım poşet normal unlu ekmek, altılı paket kampanyalı çatlak yumurta ve bir şişe mısır suyu satın aldı, elindeki torbayla sokağın yolunu tuttu.

Aynı tuhaf kokulu, hafif rüzgârlı hava vardı. Yokuşu inerken, ileride, yüksek binaların tepesindeki, turuncudan mora dönüşen renklerdeki gün batımına baktı. Gerçek gün batımı tonları değildi bunlar. Çelik bir minarede, ezan sesi çıkartmakta olan hoparlörün biraz ötesine bir de, renkli bulut gazı püskürten dijital kompresör monte edilmişti. Son zamanlarda çok tutulan fon bulutlarından biriydi bu; camiler kiliseler, devlet daireleri ve kumarhaneler gibi özel izin alabilen kurumlar kullabiliyordu, yoksa fonlar birbirine giriyordu ve bir bulamaç ortaya çıkıyordu. Emin, asansörden inip koridorda yürürken, ileride, kendi daire kapısının önünde, bir kadın ve bir adamın beklediğini gördü.

Anahtarını çıkarırken, **"Merhaba,"** dedi onlara.

"Merhaba," dedi ikisi de, gülümseyerek. Erkek, Emin'le aynı yaşlarda görünüyordu, belki iki-üç yaş daha büyüktü. Kadın, otuz yaşlarındaydı, omuzunda büyük bir dosya kabı asılıydı, elindeyse içi tıka basa dolu olduğu anlaşılan bir spor çanta tutuyordu. Adamın elinde de aynı tipte iki ağır çanta ve sırtında asılı dört köşe, portatif bir çalışma masası vardı. Çoğu yerde duruyordu, Emin'in kapıya yaklaştığını gördüklerinde ellerine almışlardı. Güler yüzlü, kızıl sakallı ve cana yakın adamın adı Osman, küçük suratlı, güler yüzlü ama hüzünlü eşinin adı ise Eser'di.

"Güvenç, aramadı mı seni?" diye sordu Osman.

"Hayır, aramadı," diye cevapladı Emin, **"Birşeylerden bahsetmişti önceden ama 'belli değil' demişti, tam olarak bir bilgi vermedi."**

Güvenç, Emin'in oturduğu, daha doğrusu bundan sonra hep beraber oturacakları dairenin sahibiydi. Bunun da doğrusu, ev babaannesinindi. Başka yerlerde başka evleri de vardı; ilginç bir ailesi olan ilginç bir adamdı Güvenç. Ne yaptığı, hayattaki amacı bilinmezdi, kimseyle öyle fazla dertleşmez, içini açmazdı. Şu an Sinop'taydı, oradan Emin'i son aradığında **"Yağmurlu karanlık havalar bana yakışıyor, moruk! Deve gibi uzun uzun yürüyüşler yapıyorum, takılıyorum ööle,"** demişti. Kira konusunu da hiç açmamıştı. Nasıl olsa ev boştaydı. İçinde üç değil, isterse onbeş kişi oturması, o acayip adamın aklını meşgul edecek bir mesele değildi.

"İçeriye buyrun," dedi Emin, yol verdi.

Bu üç iyi insan, bir boyacı, bir ressam ve bir ingilizce öğretmeni, yeni yuvalarından içeriye sırayla girdiler..."

Kitap'tan...

M·e·T·i·N·F·i·D·A·N
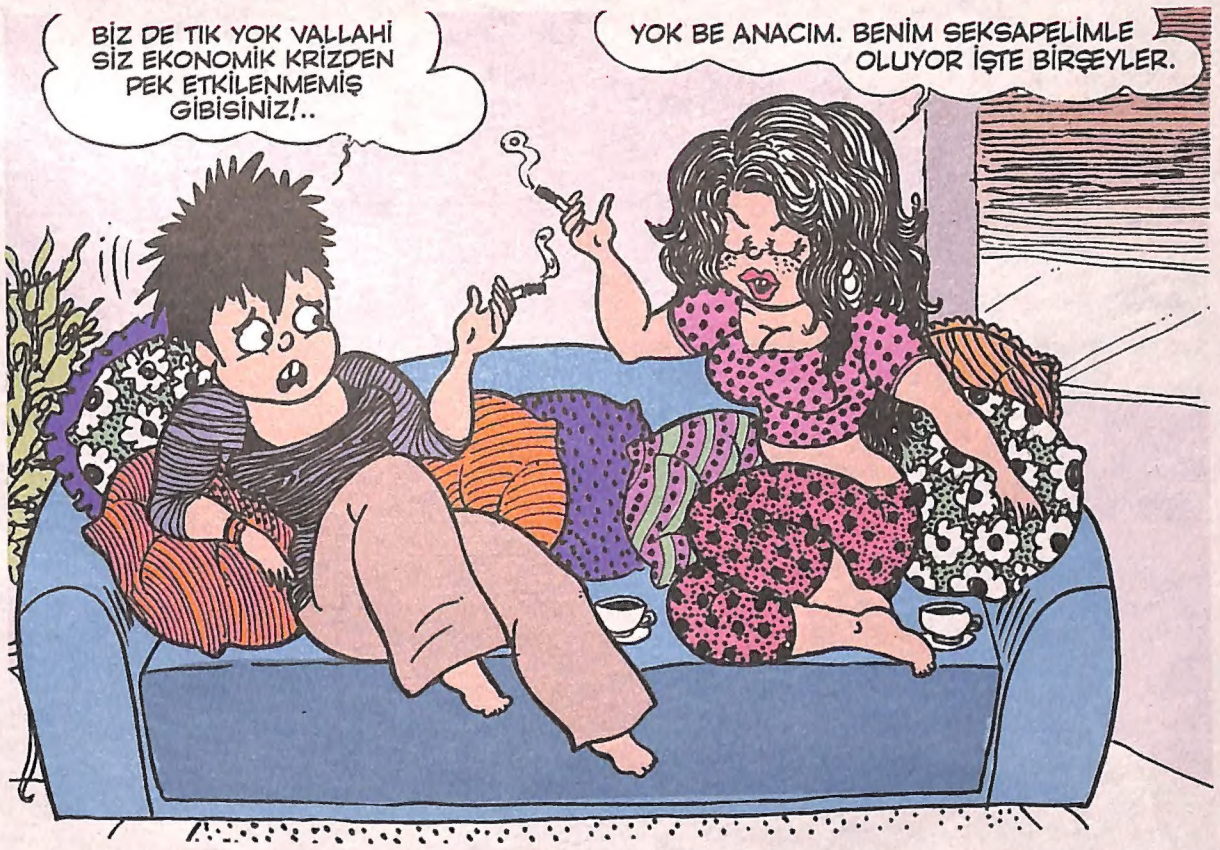
RAMİZE ERER